

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI PENAL 1 - 2018

Decizia nr. 12

Dosar nr. 222/1/2018

Ședința publică din data de 22 aprilie 2024

PREȘEDINTE: Rodica Cosma	Vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție
Constantin Epure	- Judecător
Andrei Claudiu Rus	- Judecător
Lavinia Valeria Lefterache	- Judecător
Simona Elena Cîrnaru	- Judecător
Mihaela Mustăță	– Magistrat-asistent
Grigore Diculescu	- Grefier

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Judiciară – a fost reprezentat de procuror **Daniela Burduja**.

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală – a fost reprezentat de procuror **Dumitru Cosmin Cimpoeru**.

Pe rol soluționarea cauzei penale având ca obiect *apelurile* declarate de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală**, de partea civilă **Ministerul Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală**, de inculpatul - parte civilă **Berbeceanu Traian** și de inculpații **Mureșan Ioan, Cean Nicolaie Ioan, Muntean Alin Mirel, Rusu Gheorghe și Urs Ion Vasile** împotriva sentinței penale nr. 523 din data de 30 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală în dosarul nr. 2738/1/2014, privind și pe inculpații **Mihalache Mihai Adrian, Rusu Anca și SC URANUS JUNIOR 2003 SRL, prin mandatar, practician în insolvență – EXPERT INSOLVENȚĂ SPRL**.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 6 noiembrie 2023, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când instanța, având nevoie de timp pentru deliberare, pronunțare și redactarea hotărârii, a stabilit termen la data de 8 ianuarie 2024, când a amânat pronunțarea la datele de 5 februarie 2024, 7 martie 2024, 8 aprilie 2024 și, respectiv, 22 aprilie 2024, când a decis următoarele:

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI

Asupra apelurilor penale de față;

În baza actelor și lucrărilor dosarului, reține următoarele:

Prin sentința penală nr. 523 din data de 30 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală în dosarul nr. 2738/1/2014, s-au hotărât următoarele:

I. În temeiul art. 386 alin. (1) din Codul de procedură penală, **s-a schimbat încadrarea juridică** dată faptelor prin actul de sesizare în ceea ce-l privește pe inculpatul **MUREȘAN IOAN**, din infracțiunile de abuz în serviciu și represiune nedreaptă, prevăzute de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 283 alin. (1) și (2) din Codul penal, în infracțiunile de represiune nedreaptă, prevăzută de art. 283 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal (fapta din 23 octombrie 2013) și abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal (faptă comisă după data de 1 februarie 2014).

1. În temeiul art. 283 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal (fapta din 23 octombrie 2013), a fost **condamnat inculpatul Mureșan Ioan** (

) la pedeapsa închisorii de **3 (trei) ani** și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b) și g) din Codul penal pe o durată de 3 ani, pedeapsă ce se va executa în condițiile prevăzute de art. 68 alin. (1) lit. c) din Codul penal, **pentru săvârșirea infracțiunii de represiune nedreaptă**.

În temeiul art. 65 din Codul penal, s-a interzis inculpatului exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b) și g) din Codul penal, ca pedeapsă accesorie.

2. În temeiul art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal (fapta comisă după data de 1 februarie 2014), a fost **condamnat același inculpat** la pedeapsa închisorii de **5 (cinci) ani** și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b) și g) din Codul penal pe o durată de 3 ani, pedeapsă ce se va executa în condițiile prevăzute de art. 68 alin. (1) lit. c) din Codul penal, **pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu**.

În temeiul art. 65 din Codul penal, s-a interzis inculpatului exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b) și g) din Codul penal, ca pedeapsă accesorie.

3. În temeiul art. 321 alin. (1) din Codul penal, a fost **condamnat același inculpat** la pedeapsa închisorii de **3 (trei) ani pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual**.

În baza art. 38 alin. (1) raportat la art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și art. 10 Legea nr. 187/2012, au fost contopite pedepsele aplicate prin sentință, **inculpatul Mureșan Ioan** urmând să execute pedeapsa cea mai grea, aceea de 5 închisoare, la care s-a adăugat sporul de o treime din totalul celorlalte două pedepse, respectiv 2 ani închisoare, în final, **7 (șapte) ani închisoare, cu executare în regim privativ de libertate**.

În baza art. 45 alin. (1), (2) lit. a) și art. 5 din Codul penal, a fost obligat inculpatul să execute, alături de pedeapsa principală, pedeapsa complementară

cea mai grea constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b) și g) din Codul penal, pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale, precum și pedeapsa accesorie cea mai grea, respectiv interzicerea exercițiului drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b) și g) din Codul penal.

II. În temeiul art. 386 alin. (1) din Codul de procedură penală, s-a **schimbat încadrarea juridică** dată faptelor prin actul de sesizare în ceea ce-l privește pe **inculpatul MUNTEAN ALIN MIREL**, din infracțiunile de abuz în serviciu și complicitate la represiune nedreaptă, prevăzute de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) și (2) din Codul penal, în infracțiunea de complicitate la represiune nedreaptă, prevăzută de art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

1. În temeiul art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, a fost **condamnat inculpatul Muntean Alin Mirel**

) la pedeapsa închisorii de **3 (trei) ani** și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b) și g) din Codul penal pe o durată de 3 ani, pedeapsă ce se va executa în condițiile prevăzute de art. 68 alin. (1) lit. c) din Codul penal, **pentru săvârșirea complicității la infracțiunea de represiune nedreaptă.**

În temeiul art. 65 din Codul penal, s-a interzis inculpatului exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b) și g) din Codul penal, ca pedeapsă accesorie.

2. În temeiul art. 321 alin. (1) din Codul penal, a fost **condamnat același inculpat** la pedeapsa închisorii de **3 (trei) ani pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual.**

În baza art. 38 alin. (1) raportat la art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, au fost contopite pedepsele aplicate prin sentință, **inculpatul Muntean Alin Mirel** urmând să execute pedeapsa cea mai grea, aceea de 3 închisoare, la care s-a adăugat sporul de o treime din cealaltă pedeapsă, respectiv 1 an închisoare, în final, **4 (patru) ani închisoare, cu executare în regim privativ de libertate.**

În baza art. 45 alin. (1), (2) lit. a) și art. 5 din Codul penal, a fost obligat inculpatul să execute, alături de pedeapsa principală, pedeapsa complementară cea mai grea, constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b) și g) din Codul penal, pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale, precum și pedeapsa accesorie cea mai grea, respectiv interzicerea exercițiului drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b) și g) din Codul penal.

III. În temeiul art. 386 alin. (1) din Codul de procedură penală, s-a **schimbat încadrarea juridică** dată faptelor prin actul de sesizare în ceea ce-l privește pe **inculpatul CEAN NICOLAIE IOAN**, din infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu, prevăzută de art. 48 din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 și art. 297 alin. (1) din Codul penal, în infracțiunea de complicitate la represiune nedreaptă, prevăzută de art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

În temeiul art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, a fost **condamnat inculpatul Cean Nicolaie**

Ioan

la pedeapsa închisorii de **2 (doi) ani** și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a) și b) din Codul penal pe o durată de 3 ani, pedeapsă ce se va executa în condițiile prevăzute de art. 68 alin. (1) lit. c) din Codul penal, **pentru săvârșirea complicității la infracțiunea de represiune nedreaptă, pedeapsă ce se va executa în regim privativ de libertate.**

În temeiul art. 65 din Codul penal, s-a interzis inculpatului exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a) și b) din Codul penal, ca pedeapsă accesorie.

IV. În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la *art. 16 lit. a) din Codul de procedură penală*, a fost **achitat inculpatul BERBECEANU TRAIAN** pentru săvârșirea infracțiunilor de *luare de mită*, prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000, *sprijinire a unui grup infracțional organizat*, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, *spălare a banilor*, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată, *fals în înscrisuri sub semnătură privată*, prevăzută de art. 322 alin. (1) din Codul penal, *complicitate la delapidare*, prevăzută de art. 48 alin. (1) raportat la art. 295 și art. 308 din Codul penal și *fals în declarații*, prevăzută de art. 326 din Codul penal.

S-a constatat că inculpatul Berbeceanu Traian a fost reținut și arestat preventiv de la data de 24.10.2013 până la data de 26.11.2013.

V. 1. În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la *art. 16 lit. a) din Codul de procedură penală*, a fost **achitat inculpatul RUSU GHEORGHE** pentru săvârșirea infracțiunilor de *dare de mită*, prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, *sprijinire a unui grup infracțional organizat*, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, *spălare a banilor*, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată, *delapidare*, prevăzută de art. 295 raportat la art. 308 din Codul penal și *fals în înscrisuri sub semnătură privată*, prevăzută de art. 322 alin. (1) din Codul penal, toate cu aplicarea art. 41 alin. (1) din Codul penal.

2. În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la *art. 16 lit. c) din Codul de procedură penală*, a fost **achitat același inculpat** pentru săvârșirea infracțiunii de *evaziune fiscală*, prevăzută de art. 8 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 41 alin. (1) din Codul penal.

3. În temeiul art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1), art. 41 alin. (1) și art. 43 alin. (5) din Codul penal, a fost **condamnat inculpatul Rusu Gheorghe**

la pedeapsa închisorii de **3 (trei) ani și 6 (șase) luni** și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a) și b) din Codul penal, pe o durată de 2 ani, pedeapsă ce se va executa în condițiile prevăzute de art. 68 alin. (1) lit. c) din Codul penal, **pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în stare de recidivă postexecutorie, pedeapsă ce se va executa în regim privativ de libertate.**

În temeiul art. 65 din Codul penal, s-a interzis inculpatului exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a) și b) din Codul penal, ca pedeapsă accesorie.

În temeiul art. 72 alin. (1) din Codul penal, **s-a dedus din pedeapsa aplicată durata reținerii, a arestării preventive și a arestului la domiciliu, de la data de 22.05.2014 până la data de 14.11.2014.**

VI. 1. În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la *art. 16 lit. a) din Codul de procedură penală*, a fost **achitată inculpata Rusu Anca** pentru săvârșirea infracțiunilor de *dare de mită*, prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, *spălare a banilor*, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată, *delapidare*, prevăzută de art. 295 raportat la art. 308 din Codul penal și *fals în înscrisuri sub semnătură privată* (134 de infracțiuni), prevăzută de art. 322 alin. (1) din Codul penal.

2. În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la *art. 16 lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală*, a fost **achitată aceeași inculpată** pentru săvârșirea infracțiunii de *evaziune fiscală*, prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal.

3. În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la *art. 16 lit. c) din Codul de procedură penală*, a fost **achitată aceeași inculpată** pentru săvârșirea infracțiunii de *evaziune fiscală*, prevăzută de art. 8 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal.

S-a constatat că inculpata Rusu Anca a fost reținută și arestată la domiciliu din data de 22.05.2014 până la data de 29.07.2014.

VII. În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la *art. 16 lit. a) din Codul de procedură penală*, a fost **achitat inculpatul URS ION VASILE** pentru săvârșirea infracțiunilor de *mărturie mincinoasă*, prevăzută de art. 273 alin. (1) cu aplicarea art. 5 din Codul penal, *complicitate la delapidare*, prevăzută de art. 48 alin. (1) raportat la art. 295 și art. 308 din Codul penal și *complicitate la spălare a banilor*, prevăzută de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată.

VIII. În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la *art. 16 lit. a) din Codul de procedură penală*, a fost **achitat inculpatul Mihalache Mihai Adrian** pentru săvârșirea infracțiunii de *mărturie mincinoasă*, prevăzută de art. 273 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul penal.

IX. 1. În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la *art. 16 lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală*, a fost **achitată inculpata persoana juridică SC Uranus Junior 2003 SRL** pentru săvârșirea infracțiunii de *evaziune fiscală*, prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal.

2. În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la *art. 16 lit. c) din Codul de procedură penală*, a fost **achitată aceeași inculpată persoană juridică** pentru săvârșirea infracțiunii de *evaziune fiscală*, prevăzută de art. 8 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal.

X. 1. Au fost obligați inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan la plata sumelor de 97.632 lei, cu titlu de daune materiale reprezentând diferențe salariale și 100.000 euro, cu titlu de daune morale, în solidar, către partea civilă Berbeceanu Traian.

2. Au fost obligați inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan să plătească, în solidar, părții civile Berbeceanu Traian, sumele de 37.206 lei, reprezentând cheltuieli judiciare ocazionate de judecată, respectiv de 15.759 lei, reprezentând cheltuieli judiciare la urmărirea penală.

3. În temeiul art. 397 alin. (1) raportat la art. 19 din Codul de procedură penală, au fost obligat inculpatul Rusu Gheorghe la plata sumei de 95.821 lei și la plata obligațiilor fiscale accesorii către Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu titlu de daune materiale.

XI. S-a dispus ridicarea măsurii asiguratorii instituite prin Ordonanța nr. 386/D/P/2013 din 04.07.2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală asupra bunurilor SC Uranus Junior 2003 SRL.

XII. S-a dispus restituirea documentelor **în original** aflate în volumul 10 (filele 5-70, 74-122, 140-182) din dosarul de urmărire penală nr. 386/D/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală.

XIII. 1. În temeiul art. 274 din Codul de procedură penală, au fost obligați inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel la plata sumelor de câte 8.000 lei și inculpatul Cean Nicolaie Ioan la plata sumei de 4.000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat ocazionate de judecata în fond și, respectiv, inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel la plata sumelor de câte 8.000 lei și inculpatul Cean Nicolaie Ioan la plata sumei de 4.000 lei, reprezentând cheltuieli judiciare pentru faza de urmărire penală.

2. În temeiul art. 274 din Codul de procedură penală, a fost obligat inculpatul Rusu Gheorghe la plata sumei de 3.000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat ocazionate de judecata în fond și a sumei de 7.000 lei, reprezentând cheltuieli judiciare realizate în faza de urmărire penală.

3. Cheltuielile judiciare ocazionate de judecarea inculpaților Berbeceanu Traian, Rusu Anca, Urs Ion Vasile și Mihalache Mihai Adrian și a persoanei juridice SC Uranus Junior 2003 SRL au rămas în sarcina statului.

4. Onorariile apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpații Muntean Alin Mirel, Urs Ioan Vasile, Mihalache Mihai Adrian și SC Uranus Junior 2003 SRL, în sumă de câte 2.000 de lei – calculată conform art. 5 alin. (1) lit. c), alin. (3) și (4) din Protocolul privind stabilirea onorariilor avocaților desemnați din oficiu – au rămas în sarcina statului.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut, în esență, următoarele:

I.1. Prin *Rechizitoriul nr. 212/P/2013 din 15 iulie 2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției* s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților Mureșan Ioan, pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal, fals intelectual, prevăzută de art. 321 alin. (1) Cod penal și presiune nedreaptă, prevăzută de art. 283 alin. (1) și (2) Cod penal, cu aplicarea art. 38 alin. (1) Cod penal, Cean Nicolaie Ioan, pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu asimilat infracțiunilor de corupție, prevăzută de

art. 48 Cod penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 și la art. 297 alin. (1) Cod penal și **Muntean Alin Mirel**, pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal, fals intelectual, în formă continuată, prevăzută de art. 321 alin. (1) raportat la art. 35 alin. (1) Cod penal și complicitate la infracțiunea de represiune nedreaptă, prevăzută de art. 48 Cod penal raportat la art. 283 alin. (1) și 2 Cod penal, cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal.

În fapt, s-a reținut că, la data de 8.07.2013, D.I.I.C.O.T. a transmis către D.N.A. copia unei declarații date de numitul Litera Constantin Cristian, învinuit în dosarul nr. 100D/P/2012 al D.I.I.C.O.T. – S.T. Alba Iulia, în care acesta denunța posibile fapte de corupție comise de Cean Nicolaie Ioan – procuror (care activa în cadrul D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba Iulia) și de Făt Ștefan – fost judecător. Litera Cristian a denunțat faptul că, în anul 2012, i-a remis procurorului Cean Nicolaie suma totală de 3000 euro, pentru sine și pentru un magistrat judecător, procurorul promițând că va interveni pe lângă cel din urmă în vederea soluționării în mod avantajos a unei cauze penale în care Litera Cristian avea calitatea de inculpat. Cauza a fost înregistrată sub nr. 212/P/2013.

La 4.11.2013, la dosar a fost înregistrată sesizarea formulată de numitul Berbeceanu Traian (arestat în dosarul nr. 13D/P/2011 al D.I.I.C.O.T. – S.T. Alba, instrumentat de Mureșan Ioan, procuror-șef al D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba Iulia) împotriva procurorilor Mureșan Ioan și Cean Nicolaie Ioan, precum și împotriva ofițerului de poliție Muntean Alin Mirel, de la B.C.C.O. Alba, pentru fapte de corupție, asimilate sau în legătură cu acestea, comise din anul 2010 până în prezent, precum și cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu comisă de persoanele anterior menționate, precum și de procurorul Chirilă Costel din cadrul D.I.I.C.O.T. – S.T. Alba Iulia, constând în „fabricarea de probe mincinoase” împotriva sa în cadrul dosarului nr. 13D/P/2011.

În esență, Berbeceanu Traian – fost șef al B.C.C.O. Alba, a precizat că, în luna august 2012, procurorul Mureșan Ioan i-a solicitat, în repetate rânduri, să îl numească pe ofițerul Muntean Alin șef al S.C.F.T.S.B. din cadrul B.C.C.O. Alba. În urma verificărilor în cadrul serviciului, Berbeceanu Traian a constatat o serie de nereguli privind înregistrarea cauzelor, inclusiv a unor documente clasificate, precum și lipsa din registrul de evidență a cauzelor penale a datelor privind dosare înregistrate în noiembrie - decembrie 2010 în lucru la ofițerii Muntean Alin și Man Victor (decedat în august 2012). În aceste condiții, având suspiciuni cu privire la persoana propusă, a refuzat solicitarea procurorului Mureșan Ioan.

De asemenea, Berbeceanu Traian a transmis lui Mureșan Ioan, atât direct, cât și prin intermediul altor persoane, că are informații cu privire la activități infracționale desfășurate de procurorul Cean Nicolaie și de ofițerul Muntean Alin, atrăgându-i atenția că va sesiza organele ierarhic superioare cu privire la neregulile din anumite dosare, vehiculându-se și informații privind deținerea de către Berbeceanu Traian a unor înregistrări în sensul celor arătate.

În perioada următoare, procurorul Mureșan Ioan, împreună cu Cean Nicolaie și Muntean Alin, ar fi inițiat, în opinia numitului Berbeceanu Traian, o campanie de denigrare a acestuia și a unora dintre colegii săi, inclusiv prin

determinarea unor persoane să dea declarații mincinoase împotriva sa, într-un dosar ce viza un grup infracțional organizat pe infracțiuni de evaziune fiscală, în care erau cercetate persoane pe care denunțatorul le cunoștea. Aceste aspecte au fost cunoscute de Berbeceanu Traian din mediul relațional.

La data de 1.07.2013, Berbeceanu Traian a întocmit un raport, în care descria activitățile suspecte întreprinse de procurorii Mureșan Ioan, Cean Nicolaie și de ofițerul Muntean Alin în diferite cauze penale, raport pe care l-a înaintat Inspectoratului General al Poliției Române, de unde a fost trimis, la 5.07.2013, Direcției Naționale Anticorupție – Structura Centrală.

Pe fondul acestor împrejurări de fapt, în dosarul nr. 13D/P/2011 al DIICOT – ST Alba Iulia, în care erau cercetați Biriescu Titus și Biriescu Ramona, s-a dispus, prin ordonanța din 21.10.2013, începerea urmăririi penale și față de Berbeceanu Traian, pentru: sprijinirea unui grup infracțional nestructurat, favorizarea infractorului, omisiunea sesizării organelor judiciare, mărturie mincinoasă, fals în declarații. Acesta a fost reținut prin ordonanța din 24.10.2013, arestat, iar ulterior a fost pus în libertate la 26.11.2013, în recurs, de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Persoana vătămată Berbeceanu Traian a suspiciat că punerea sa sub învinuire în dosarul nr. 13D/P/2011 al D.I.I.C.O.T. – ST Alba, în baza declarațiilor unor persoane pe care le-a anchetat în trecut, obținute prin întrebarea de către anchetatori de favoruri, promisiuni sau amenințări, s-a făcut în scopul denigrării sale și înlăturării din anchetarea anumitor cazuri, vizând persoane din anturajul unora dintre oamenii legii, precum și că s-ar fi urmărit obținerea suporturilor pe care se aflau așa-zisele înregistrări compromițătoare pentru procurori.

S-a mai precizat că numitul Braicu Nicolae a formulat, la 12.11.2013, un denunț, în care a arătat că, în vara anului 2013, Stanciu Mircea, inculpat în dosarul cunoscut sub numele „Utilajele”, l-a abordat din partea procurorului Mureșan Ioan, pentru a-l convinge să dea declarații mincinoase în dosar împotriva lui Berbeceanu Traian, acesta urmând a fi arestat în scopul compromiterii și denigrării. Declarațiile urmau a viza împrejurarea că Berbeceanu Traian ar deține în Deva utilaje sustrate, împreună cu Braicu Nicolae. Susnumitul a mai declarat că Stanciu Mircea i-a spus că lui Berbeceanu „i se trage” de la arestarea colegilor săi, Tarnu Ioan (ofițer SRI Alba) și Schiau Liviu (ofițer de poliție în cadrul BCCO Alba) – de asemenea inculpați în dosarul anterior menționat.

Aspectele relatate de Braicu Nicolae au fost confirmate de numitul Sabău Lucian (inculpat în dosarul „Utilajele”), care, la 20.11.2013, a declarat că numitul Schiau Liviu i-ar fi spus că dacă va da declarații împotriva lui Berbeceanu în sensul arătat, „va fi bine”.

Numitul Vladislav Dan Viorel, apropiat al numitului Simota Alin, (cercetat de DIICOT Alba în stare de arest preventiv și folosit ca martor împotriva lui Berbeceanu Traian), a formulat la 13.11.2013 un denunț, în care a menționat că, în cursul anului 2013, Muntean Alin îl scotea din arest pe numitul Simota Alin de 2-3 ori pe săptămână și îi permitea să rămână singur cu Vladislav Dan într-un birou, unde acesta din urmă îi pune la dispoziție telefonul mobil pentru a discuta cu diverse persoane. De un tratament

asemănător ar fi beneficiat și Litera Cristian, arestat, de asemenea folosit ca martor împotriva lui Berbeceanu Traian.

Numitul Mihalache Mihai a denunțat, la 12.11.2013, existența unor legături suspecte între diferite persoane cercetate de DIICOT Alba și Mureșan Ioan, Cean Nicolaie și Muntean Alin, arătând că, pe parcursul activității sale profesionale (ofițer BCCO Alba), a constatat că aceștia protejau interesele unor grupări infracționale din zonă, furnizând date și informații în schimbul unor avantaje patrimoniale. Conform acestuia, motivul real pentru care s-a dorit înlăturarea de la conducerea BCCO Alba a lui Berbeceanu Traian a fost acela că identificase interesul acestora de a furniza date și informații către mediul infracțional.

Numiții Năboiu Lucian, Hușanu Danca Ioana și Luca Ovidiu au denunțat, la 3.02.2014, faptul că, în cursul lunii ianuarie 2014, Muntean Alin a contactat-o pe Hușanu Danca, promițându-i că va beneficia de o soluție favorabilă într-un dosar penal dacă va accepta să dea o declarație procurorului Mureșan Ioan, în sensul că polițiști de la BCCO Alba (Năboiu Lucian și Berbeceanu Traian) ar fi protejat transporturi de fier vechi, precum și că Năboiu Lucian ar fi primit o șalupă de la numitul Luca Ovidiu.

Numitul Balint Dan a adus la cunoștința organelor de urmărire penală, la data de 28.11.2013, faptul că, în 2008-2009, i-ar fi remis procurorului Cean Nicolaie suma de 10.000 euro, în schimbul traficării influenței pe lângă judecători pentru stabilirea unei pedepse minime într-un dosar în care era cercetat Balint Dan, obținând achitare pentru înșelăciune și un an de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pentru infracțiuni la Legea cecului. Balint Dan a arătat că, în anul 2012, i-a dat lui Cean Nicolaie 3.000 euro, acesta, fiind coleg cu procurorul Mureșan Ioan, promițând că va interveni în dosarul nr. 71D/P/2012 (dosarul Cupețiu), în care Balint Dan a fost și arestat o perioadă, pentru ușurarea situației juridice a acestuia.

S-a arătat de către parchet că actele de urmărire penală efectuate în prezenta cauză au relevat existența unei activități infracționale extrem de elaborate a inculpaților Mureșan Ioan, Cean Nicolaie Ioan și Muntean Alin Mirel, subtil și atent construită, prin folosirea cu rea-credință a funcției și a instrumentelor procedurale, rezultatul final constând în colectarea unui material probator cu aparență de legalitate și temeinicie, folosit pentru punerea sub inculpare și reținerea persoanei vătămate Berbeceanu Traian, scopul principal decelat în anchetă fiind cel al înlăturării acestuia din funcția deținută și al intrării în posesia materialelor compromițătoare pentru oamenii legii, pe care cel vizat le-ar fi deținut.

S-a mai menționat că, pe de o parte, devenind tot mai vocal și mai determinat în a aduce la cunoștința organelor competente împrejurările cu potențial incriminator la adresa lui Mureșan Ioan, Cean Nicolaie Ioan și Muntean Alin Mirel, constatate pe parcursul derulării activității profesionale în calitate de șef al B.C.C.O. Alba Iulia, iar pe de altă parte, efectuând anchete care vizau oameni de afaceri aflați în legătură cu aceștia, Berbeceanu Traian a determinat din partea anchetatorilor o reacție de apărare, generată de panică și concretizată în efectuarea unor demersuri infracționale care au urmărit „reducerea la tăcere” a ofițerului de poliție. Așa cum în situația în care o

persoană cercetată penal care află despre această împrejurare încearcă, înainte de toate, să șteargă urmele infracțiunii sau să își construiască o apărare viabilă, tot astfel, Mureșan Ioan, Cean Nicolaie Ioan și Muntean Alin Mirel au ales ca manieră de apărare față de o posibilă anchetă penală neutralizarea inițiatorului, a persoanei care putea furniza elemente de natură a-i incrimina.

S-a considerat că această alegere a fost determinată de două motive: primul ar fi acela că natura funcției deținute (procuror, respectiv ofițer de poliție) le-a permis construirea unei cauze penale împotriva lui Berbeceanu Traian, iar cel de-al doilea este acela că, doar prin intrarea în posesia materialelor incriminatoare pe care susnumitul pretindea că le deține ori prin examinarea conținutului acestora, ar fi avut un control real asupra propriei lor situații juridice. Astfel, chiar dacă inculpații și-ar fi formulat diverse apărări, în înțelegere cu alte persoane, ale căror interese se presupune că le-ar fi favorizat în schimbul unor sume de bani, chiar dacă s-ar fi preconstituit înscrisuri care să denatureze anumite împrejurări, chiar dacă s-ar fi identificat varii modalități de apărare, Mureșan Ioan, Cean Nicolaie Ioan și Muntean Alin Mirel nu ar fi avut certitudini cu privire la un eventual curs favorabil al unei potențiale cauze penale, în lipsa cunoașterii datelor compromițătoare pretins deținute de Berbeceanu Traian, date la care nu puteau avea acces decât în urma efectuării unor percheziții.

Astfel, inculpatul Mureșan Ioan, în calitate de procuror șef al Serviciului Teritorial Alba Iulia al DIICOT, ajutat de inculpatul Muntean Alin Mirel și cu concursul inculpatului Cean Nicolaie Ioan, a conceput un plan cu vădite conotații infracționale, în care a fost angrenat și martorul Chirilă Costel Daniel, cu privire la care nu au rezultat suficiente indicii care să ateste cunoașterea completă a activității infracționale, acesta fiind mai degrabă îndrumat pe anumite piste la solicitarea lui Mureșan Ioan, cu largă participare a inculpatului Muntean Alin.

Acest plan a constat, în esență, în direcționarea anchetelor penale, cu precădere în dosarele nr. 100D/P/2012, privind pe Litera Cristian, Simota Alin ș.a. și nr. 71D/P/2011 privind pe Cupețiu Dorin, Balint Dan ș.a., spre persoana numitului Berbeceanu Traian, urmărindu-se, cu orice preț, demonstrarea unor aspecte infracționale în sarcina acestuia, în legătură cu persoanele învinuite în dosarele respective.

Având în vedere acest mod de lucru, de strângere a unor așa-zise probe în cauze în care nu era începută urmărirea penală împotriva lui Berbeceanu Traian, s-a eludat în mod voit și dreptul la apărare al acestuia, majoritatea declarațiilor fiind luate anterior punerii sale sub învinuire, evident în lipsa apărătorilor acestuia.

Pentru încropirea unui asemenea probatoriu, Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel au recurs, în înțelegere, având în unele cazuri sprijinul involuntar al lui Chirilă Costel, la acordarea unor favoruri persoanelor arestate, la efectuarea de promisiuni cu privire la lăsarea în libertate a unora dintre aceștia sau a unor membri de familie ori vizând ușurarea situației juridice, precum și la întrebuințarea unor amenințări față de anumiți martori, toate acestea cu scopul de a-i determina să facă declarații despre Berbeceanu Traian prin distorsionarea

adevărului, prin relatarea unor aspecte nereale și prin acceptul de a-și însuși, prin semnare, afirmații pe care, în realitate, nu le făcuseră.

S-a apreciat de către Ministerul Public că înțelegerea dintre Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel rezultă, în principal, din modul similar în care au acționat în obținerea, cu încălcarea legii, a probelor, aspect ce exclude existența unor coincidențe și a unor activități infracționale identice desfășurate paralel. Au existat situații în care anumite acte materiale desfășurate de cei doi inculpați chiar s-au suprapus, cum ar fi efectuarea în actele întocmite (referat cu propunerea de arestare preventivă, respectiv procese-verbale) a unor denaturări identice cu privire la conținutul unor rapoarte de filaj. S-a mai arătat că înțelegerea infracțională anterioară reiese și din caracterul concertat al acțiunilor întreprinse pentru obținerea, în orice mod, de date sau indicii privitoare la implicarea lui Berbeceanu Traian în fapte de natură penală.

De asemenea, Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel au beneficiat de sprijinul inculpatului Cean Nicolaie Ioan, care, pe lângă faptul că a convins anumiți martori să dea declarații împotriva lui Berbeceanu Traian, în maniera dorită de anchetatori, a livrat informații false unora dintre martori și a acceptat să fie el însuși audiat de procurorul Mureșan Ioan, cu identitate protejată, datele nereale furnizate (după cum a rezultat din cercetări) servindu-i, de fapt, propria cauză.

Înțelegerea inculpatului Cean Nicolaie Ioan cu Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel este explicită, ea rezultând din convorbirile telefonice purtate între persoanele menționate.

De asemenea, s-a arătat că declarațiile obținute în astfel de moduri și valorificate direct de inculpatul Mureșan Ioan au fost completate, acolo unde probabil s-a simțit necesar a se suplimenta probatoriul pe o anumită faptă, cu o serie de procese-verbale de investigații, întocmite preponderent în perioada august-octombrie 2013, de inculpatul Muntean Alin, care era și ofițer de caz, conținând aspecte neverificabile din perioada 2011-2012 privitoare la pretinse legături ale lui Berbeceanu Traian cu persoane cercetate, aspecte care, dacă ar fi fost reale, ar fi trebuit raportate în acea perioadă de către cei ce le-au cunoscut.

De asemenea, s-a precizat că același ofițer de poliție Muntean Alin Mirel a întocmit mai multe procese-verbale având ca obiect constatări ale unor pretinse legături infracționale rezultate din listinguri ale unor posturi telefonice sau din supravegheri operative, prezentând date trunchiate, cu scopul de a sugera anumite filiere (altfel nefundamentate) de transmitere de către Berbeceanu Traian a unor informații către mediile infracționale. O altă categorie de procese-verbale conțin pur și simplu consemnări false efectuate de inculpatul Muntean Alin Mirel.

Materialele astfel rezultate au fost disjuse din cauzele de bază, respectiv din dosarul nr. 100D/P/2012 s-a disjuns dosarul nr. 109D/P/2013, iar din dosarul nr. 71D/P/2011 s-a disjuns dosarul nr. 38D/P/2013, ambele cauze nou formate fiind conexe, la data de 30.09.2013, la dosarul nr.13D/P/2011 privind pe Biriescu Titus ș.a., dosar instrumentat de procurorul Mureșan Ioan, având ca ofițer delegat în cauză pe Muntean Alin Mirel.

Prin ordonanța din 21.10.2013, Mureșan Ioan a dispus începerea urmăririi penale față de Berbeceanu Traian pentru: sprijinirea unui grup

infracțional nestructurat, favorizarea infractorului, omisiunea sesizării organelor judiciare, mărturie mincinoasă, fals în declarații, iar *prin ordonanța din 23.10.2013 a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale*, precum și *reținerea inculpatului Berbeceanu Traian* pe o perioadă de 24 de ore, în absența existenței la dosar a unor probe sau indicii temeinice privind săvârșirea faptelor, așa cum prevedea art. 143 din Codul de procedură penală în vigoare la acea dată. Tot la data de 23.10.2013, au avut loc percheziții domiciliare la locuința și la biroul acestuia, precum și la o casă de vacanță folosită de inculpat, dar aflată pe numele părinților săi.

S-a considerat că, în principiu, aceste percheziții nu își găsesc în mod esențial justificarea în raport cu natura infracțiunilor reținute și cu persoanele cercetate, motiv pentru care există o suspiciune întemeiată cu privire la rațiunea reală pentru care au fost efectuate, respectiv identificarea eventualelor informații deținute de Berbeceanu Traian împotriva anchetatorilor și a apropiaților acestora.

Acțiunea concertată îndreptată împotriva lui Berbeceanu Traian a culminat cu întocmirea de către inculpatul Mureșan Ioan a referatului cu propunere de arestare preventivă din 24.10.2013, înscris oficial în cuprinsul căruia autorul a inserat în susținerea acuzații aspecte complet false, în unele situații, iar în altele s-a sprijinit pe declarațiile obținute neloial.

Ministerul Public a arătat că, în ansamblu, actul este un amalgam de raționamente șubrede și de interpretare voit distorsionată și cu rea-credință a împrejurărilor de fapt. O astfel de prezentare a cauzei, însoțită de un material probator voluminos, obținut în condiții necunoscute judecătorilor, a fost de natură a induce în eroare instanțele de judecată care au dispus arestarea, respingerea recursului și prelungirea arestării preventive a lui Berbeceanu Traian. La 26.11.2013, Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus punerea în libertate a lui Berbeceanu Traian, înlocuind măsura arestării preventive cu cea a obligării de a nu părăsi țara, și aceasta din urmă fiind înlăturată de Curtea de Apel Alba Iulia patru luni mai târziu.

În ceea ce privește relațiile inculpaților cu persoane cercetate penal de DIICOT Alba Iulia, prin actul de sesizare a instanței s-au arătat următoarele:

Relația inculpatului Mureșan Ioan cu Lazăr Ion, cercetat penal în dosarul „Prostituate pentru VIP-uri”

În dosarul nr. 6D/P/2010 al DIICOT – ST Alba Iulia au fost efectuate cercetări față de mai multe persoane pentru infracțiunile de constituire a unui grup infracțional organizat, trafic de persoane, lipsire de libertate, ancheta fiind efectuată de martorul Chirilă Costel.

Parte din activitățile de trafic de persoane au avut loc la „Vila Elisabeta”, al cărei proprietar este Lazăr Ion. În cursul urmăririi penale, postul telefonic utilizat de Lazăr Ion a fost interceptat, în perioada 18.05.2010 - 16.06.2010. Cu această ocazie, a fost interceptată o convorbire telefonică purtată de Lazăr Ion cu inculpatul Mureșan Ioan, privind organizarea unei partide de vânătoare. Ofițerii care efectuau activitatea de ascultare au adus această împrejurare la cunoștința procurorului de caz, constatându-se în perioada următoare diminuarea semnificativă a traficului telefonic pentru postul utilizat de Lazăr Ion, fapt ce a determinat renunțarea la prelungirea măsurilor de supraveghere. Ofițerii Cristea

Andrada și Șendroi Alin au confirmat, cu ocazia declarațiilor de martori date la DNA, aceste împrejurări de fapt.

Deși anterior se procedase la redarea mai multor convorbiri telefonice între Lazăr Ion și o persoană de sex feminin care, din câte rezulta, practica prostituția, acesta punând la dispoziție spațiul necesar pentru desfășurarea activității, față de Lazăr Ion s-a dispus disjungerea cauzei și declinarea la Parchetul de pe lângă Judecătoria Alba Iulia pentru proxenetism, cauza nefiind soluționată până la data de 15.05.2014. Martorul Chirilă Costel (care a instrumentat dosarul respectiv) a confirmat situația menționată, punând la dispoziția organelor de urmărire penală copii ale proceselor-verbale din care rezulta implicarea lui Lazăr Ion în activitățile infracționale cercetate (furnizate pe adresa de email de serviciu a procurorului de caz), fără a putea da o explicație rezonabilă pentru faptul că, față de Lazăr Ion, cauza a fost disjunsă și declinată la parchetul local.

În anul 2012, cu ocazia cercetărilor efectuate de DNA – ST Alba Iulia în dosarul nr. 21/P/2012, a fost înregistrată audio-video, în baza autorizațiilor emise de instanța competentă, o întâlnire amicală între inculpatul Mureșan Ioan, inculpatul Cean Nicolaie Ioan și numitul Lazăr Ion, aceștia servind masa la „Vila Elisabeta”. Deplasarea s-a efectuat cu autoturismul inculpatului Cean Nicolaie Ioan, constatându-se că, la întoarcerea la sediul DIICOT, inculpatul Mureșan Ioan avea asupra sa o sacoșă, pe care nu o purtase la plecare, în condițiile în care nu efectuase alte opriri de la sediu până la restaurant și înapoi.

Relația inculpatului Mureșan Ioan și a inculpatului Cean Nicolaie Ioan cu Luca Anversa, cercetat penal în dosarele nr. 6D/P/2010, nr. 114D/P/2010, nr. 115D/P/2010 și Opruța Cristian

În dosarul nr. 6D/P/2010 s-au efectuat cercetări inclusiv față de Luca Anversa, reținându-se că acesta ar fi instigat o grupare infracțională la exercitarea unor acte de violență pentru recuperarea, în mod injust, a unor datorii de la diverși debitori, iar după recuperare, i-ar fi recompensat pe membrii grupării cu sume de bani. Cauza a fost instrumentată de procurorul Chirilă Costel, care, la 28.10.2010, a dispus față de Luca Anversa măsura obligării de a nu părăsi țara, prelungită succesiv până la 24.02.2011, iar față de Luigi Saviato a dispus o măsură similară, cu precizarea că 13 dintre inculpații cercetați în cauză au fost reținuți și apoi arestați preventiv. Prin sentința penală nr. 449/7.12.2011, Tribunalul Alba a hotărât condamnarea inculpatului Luca Anversa la pedeapsa de un an cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, DIICOT neexercitând cale de atac împotriva acestei sentințe (procuror șef serviciu era, de la 28.11.2011, inculpatul Mureșan Ioan).

În dosarul penal nr. 114D/P/2010, format în urma sesizării din oficiu a BCCO Alba Iulia (inculpatul Muntean Alin Mirel și cms. Man Victor), s-au efectuat cercetări față de Luca Anversa și alte persoane, pentru infracțiuni de evaziune fiscală. Cercetările au fost efectuate de inculpatul Mureșan Ioan. În cauză s-a dispus reținerea și arestarea preventivă a inculpaților funcționari publici, în timp ce, față de Luca Anversa și alți angajați de la Pomponio, nu s-a luat această măsură, motivele invocate de procuror fiind acelea că inculpații au recunoscut faptele comise, inculpatul Luca Anversa și ceilalți angajați, la solicitarea acestuia din urmă, au avut o atitudine sinceră, colaborând cu organele

de urmărire penală, astfel că formularea unei cereri de arestare preventivă nu a fost considerată de organele de urmărire penală în interesul anchetei (a se vedea referatul nr. 452/D/III/7/2013 întocmit de inculpatul Mureșan Ioan).

În cauza nr. 6D/P/2010, inculpatul Șerpu Petru a denunțat o altă faptă penală comisă împreună cu Luca Anversa și Luigi Saviato, ca urmare fiind înregistrat dosarul nr. 115D/P/2010, în care s-au efectuat cercetări cu privire la infracțiuni economice.

În dosarul nr. 115D/P/2010, a fost delegat să efectueze cercetări inculpatul Mureșan Ioan, la 29.11.2010, ulterior urmărirea fiind efectuată de Chirilă Costel. Prin rechizitoriul din 25.10.2012, Chirilă Costel a dispus trimiterea în judecată a inculpaților, cu excepția lui Luca Anversa, pentru care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală, apreciindu-se că faptele nu au fost comise de acesta.

La două zile după luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara față de Luca Anversa, de către procurorul Chirilă Costel în dosarul nr.6D/P/2010, respectiv la 1.11.2010, SC Pomponio SA, reprezentată de Luca Anversa, încheie un contract de sponsorizare cu AVPS Bendis Zlatna, reprezentată de Opruța Cristian, asociația fiind sponsorizată cu suma de 100.000 lei. Această sumă de bani a fost ridicată în numerar de Opruța Cristian și utilizată pentru efectuarea unor plăți.

Au existat indicii în sensul că, în fapt, suma respectivă era destinată unor procurori DIICOT, pentru ușurarea situației juridice a lui Luca Anversa, fiind remisă acestora prin intermediul lui Opruța Cristian și a inculpatului Cean Nicolaie Ioan, procuror DIICOT (aflat în relații de prietenie cu cel dintâi, dar și în bune relații cu Luca Anversa).

La DNA – ST Alba Iulia a fost înregistrat, ca urmare, dosarul nr. 21/P/2012, în care au fost efectuate cercetări față de Cean Nicolaie Ioan pentru trafic de influență, față de Luca Anversa pentru cumpărare de influență, precum și față de Opruța Cristian pentru complicitate la cumpărare de influență.

De asemenea, în urma denunțului formulat de Limbean Cosmin, s-a format la DNA – ST Alba Iulia dosarul nr. 54/P/2013, în care au fost efectuate cercetări față de Mureșan Ioan și Chirilă Costel pentru luare de mită, precum și față de Luca Anversa pentru dare de mită.

Deși inițial, în aceste dosare, s-au dispus soluții de neurmărire penală, din actele efectuate atât în acele dosare, cât și în prezenta cauză, au rezultat o serie de aspecte care au ridicat semne de întrebare cu privire la legalitatea anchetelor întreprinse de procurorii DIICOT Mureșan Ioan și Chirilă Costel. Astfel, Cean Nicolaie Ioan se afla în relații amicale cu Luca Anversa și Opruța Cristian, fiind totodată coleg cu Mureșan Ioan și Chirilă Costel. Inculpatul Mureșan Ioan are ca hobby vânătoarea, acesta mergând în repetate rânduri pe domeniul de vânătoare al AVPS Bendis, împreună cu persoanele anterior amintite (cu excepția lui Chirilă Costel). Inclusiv în luna decembrie 2013, inculpatul Mureșan Ioan a participat la o vânătoare împreună cu Opruța Cristian (aspect rezultat din interceptările autorizate ale convorbirilor telefonice ale inculpatului Mureșan Ioan).

Relația amicală dintre inculpatul Mureșan Ioan și numitul Opruța Cristian a fost confirmată de martorul Geogean Sebastian, ofițer de poliție, precum și de

martora Solomon Maria, grefier șef la DIICOT – ST Alba, care a arătat că Opruța Cristian venea în vizită la Mureșan Ioan, la biroul acestuia din DIICOT.

Deși s-a precizat că suma de 100.000 lei a fost folosită pentru plata unui avans la o cabană de vânatoare, cu privire la care s-a încheiat un antecontract de vânzare-cumpărare cu un cetățean german, suma a fost retrasă în numerar de Opruța Cristian la 1.11.2010, iar plata s-ar fi efectuat la 2.01.2011, prin dispoziție de plată, așadar la două luni după retragerea banilor și într-o modalitate nepermisă de lege.

În dosarul nr. 21/P/2012 al DNA – ST Alba Iulia, au fost autorizate de instanță interceptări și înregistrări audio-video. S-a constatat că, în timpul instrumentării de către DNA a cauzei penale, inculpatul Cean Nicolaie Ioan a avut mai multe întâlniri cu Opruța Cristian, purtând discuții în legătură cu dosarul penal, din cuprinsul cărora a rezultat că, în fapt, antecontractul de vânzare-cumpărare ar fi fost constituit ulterior, după începerea cercetărilor, pentru a masca destinația reală a sumei de 100.000 lei.

Cean Nicolaie Ioan și Opruța Cristian s-au întâlnit de mai multe ori în perioada februarie - aprilie 2012. Totodată, s-a arătat că, din examinarea declarațiilor de avere ale inculpatului Mureșan Ioan pe anii 2009, 2010 și 2011, reies următoarele: în 2009 inculpatul a ipotecat o casă de vacanță, până la vânzarea unui imobil, pentru obținerea sumei de 100.000 euro, reprezentând contravaloarea unor finisaje la locuință. Situația s-a menținut și în 2010. În 2011, inculpatul Mureșan Ioan a vândut un teren de cca. 600 mp numitului Mihalcea Marcel, constructor, în baza convenției de dare în plată nr. 155/2011, pentru suma de 100.000 euro, existând indicii (din piața imobiliară) că, în fapt, terenul avea o valoare mult mai mică, iar diferența până la 100.000 euro ar fi provenit din surse nelegale. De altfel, acest teren este în stare de paragină în prezent, motiv pentru care se poate aprecia că nici nu a fost util cumpărătorului.

Parchetul a mai menționat că nu poate fi trecut cu vederea faptul că, în dosarele nr. 6D/P/2010, nr. 114D/P/2010 și nr. 115D/P/2010, în care a fost cercetat Luca Anversa, acesta a beneficiat de ușurarea situației juridice și chiar de o soluție de scoatere de sub urmărire penală. Dosarele nr. 114D/P/2010 și nr. 115D/P/2010 au fost înregistrate în registrul BCCO Alba Iulia fără menționarea numelor persoanelor cercetate, scopul fiind acela de a nu se cunoaște și de a nu intra în atenție modul în care urmau a se efectua cercetările, confirmându-se astfel suspiciunile persoanei vătămate Berbeceanu Traian, care a adus în atenție aspectele menționate. S-a apreciat că acest mod de înregistrare a cauzelor denotă interesul în ascunderea numelor persoanelor cercetate, însă nu pentru a proteja cauzele de posibile scurgeri de informații (nu exista niciun indiciu privitor la potențiale legături între Berbeceanu Traian și acele persoane), ci pentru scopul menționat mai sus, urmărit de procurorii și ofițerii de caz.

S-a arătat că, în prezenta cauză, există declarații ale unor martori care au observat personal întâlniri între inculpatul Mureșan Ioan și Opruța Cristian, precum și între Luca Anversa și inculpatul Muntean Alin Mirel, care era ofițer de caz în dosarul celui dintâi. Acestea au constituit împrejurări de fapt care au condus la întocmirea de către procurorul de caz a unor solicitări de redeschidere a urmăririi penale în dosarele nr. 21/P/2010 și nr. 54/P/2013, conform art. 335

Cod procedură penală. De asemenea, s-a menționat că Inspectia Judiciară a inițiat cercetarea disciplinară în lucrarea nr. 864/IJ/228/DIP/2014.

Relația inculpatului Cean Nicolaie Ioan cu Ilisei Mircea și Balint Dan

Numitul Balint Dan a formulat în prezenta cauză un denunț, arătând, între altele, că în perioada 2008-2009 i-a remis inculpatului Cean Nicolaie Ioan suma de 10.000 euro, acesta promițând că va interveni pe lângă magistrați în vederea pronunțării unei hotărâri favorabile într-o cauză penală, iar în anul 2012 i-a dat inculpatului Cean Nicolaie Ioan suma de 3.000 euro, pentru a interveni în favoarea sa în dosarul nr. 71D/P/2011, Balint Dan cunoscând de la inculpatul Cean că este coleg și prieten cu Neluțu – inculpatul Mureșan Ioan. Balint Dan a mai declarat că are cunoștință despre o legătură similară dintre inculpatul Cean Nicolaie Ioan și Ilisei Mircea, acesta din urmă povestind că și el i-ar fi dat diferite sume de bani procurorului Cean Nicolaie Ioan cu titlu de mită.

Numitul Balint Dan, în dosarul nr. 71D/P/2011 al DIICOT – ST Alba, a fost cercetat, arestat la 11.05.2012, iar ulterior, pus în libertate, în urma „colaborării” cu organele de anchetă. Balint Dan a apărut implicat și în dosarul nr. 4D/P/2013 al BT Hunedoara, în care liderul grupării era numitul Ilisei Mircea, apropiat al lui Cupețiu Dorin (inculpat în dosarul nr. 71D/P/2011 al ST Alba). Berbeceanu Traian a precizat că a aflat de la procurorul Mircea Adrian, șeful DIICOT – BT Hunedoara, că inculpatul Cean Nicolaie Ioan a făcut o serie de intervenții pentru favorizarea lui Balint Dan, în sensul ridicării de către organele fiscale a unor măsuri asigurătorii. Procurorul Mircea Adrian a confirmat faptul că Man Victor (ofițer BCCO, decedat) i-a adus la cunoștință că șeful Gărzii Financiare, Șerban Florin, a fost contactat de Cean Nicolaie cu privire la ridicarea indisponibilizării unor produse laminate. Martorul Șerban Florin a confirmat în declarația dată în prezenta cauză că Cean Nicolaie a încercat să îl convingă să nu pună sechestru pe bunurile lui Balint.

Acest fapt atestă existența unei legături între procurorul Cean Nicolae, Balint Dan, Ilisei Mircea și, posibil, prin translație, cu numitul Cupețiu Dorin. Ilisei Mircea a fost interceptat și filmat, în baza autorizațiilor emise de instanță, cu ocazia unei întâlniri pe care a avut-o cu procurorul Cean Nicolaie Ioan în parcare Complexului Real din Deva. Ulterior acestei întâlniri, Ilisei Mircea, după cum el însuși a declarat, și-a achiziționat un telefon mobil și o cartelă nouă și a luat măsuri pentru refacerea stocului de mărfuri, devenind foarte rezervat în discuțiile telefonice, existând suspiciuni legate de faptul că acesta ar fi fost informat de inculpatul Cean Nicolaie Ioan despre cercetările efectuate împotriva sa.

La 12.06.2013, inculpatul Cean Nicolaie Ioan (aflat într-o stare de sănătate precară) s-a deplasat la sediul DIICOT – BT Hunedoara, solicitând să ia legătura cu procurorul Pinteș Angela, pentru a se interesa de acțiunile desfășurate de BT Hunedoara, iar în ziua următoare, cu ocazia perchezițiilor în cauza nr. 4D/P/2013, echipa operativă a constatat că Ilisei Mircea era îmbrăcat și îi aștepta, reproșându-le că „au întârziat”. Aspectele de mai sus au fost confirmate de procurorul Pinteș Angela, care a precizat că, într-adevăr, procurorul Cean a abordat-o pentru a se interesa de acțiunile ce urmau să aibă loc la DIICOT Hunedoara. Aceasta i-a relatat și lui Berbeceanu Traian cele de mai sus. Fiind audiat în prezenta cauză, Ilisei Mircea a declarat că îl cunoaște pe

Cean Nicolaie Ioan de circa 12 ani. La începutul anului 2013 s-a întâlnit cu acesta în parcarea magazinului Real din Deva, ocazie cu care Ilisei Mircea l-a întrebat pe Cean Nicolaie Ioan dacă are un dosar la DIICOT, acesta răspunzând că nu știe. Ilisei Mircea a menționat că a mai avut o întâlnire în același loc cu inculpatul, discutând despre „praf de șamotă, pe care dorea să-l achiziționeze procurorul”. Totuși, s-a apreciat că, în analizarea scopului real al acestor întâlniri, nu trebuie pierdut din vedere modul de stabilire și caracterul clandestin al acestora, care nu s-ar fi impus în condițiile unor simple discuții despre „praf de șamotă”.

S-a mai menționat, potrivit propriilor susțineri, că Ilisei Mircea este în relații de prietenie cu numitul Cupețiu Dorin, una dintre persoanele cu privire la care inculpatul Mureșan Ioan susținea că ar fi fost înștiințat de Berbeceanu Traian despre perchezițiile ce au avut loc la 8.10.2012 în dosarul nr. 71D/P/2012 al DIICOT – ST Alba. Martorul Uscatu Gheorghe a confirmat toate aceste relații, precizând că știe chiar de la Balint Dan că cel care dădea informații lui și grupării lui Cupețiu despre dosarul de la DIICOT Alba Iulia era, de fapt, Cean Nicolaie.

S-a apreciat de către procuror că aspectele prezentate, confirmând relații de o anumită natură între Balint Dan - Cean Nicolaie Ioan, Ilisei Mircea și Cean Nicolaie, pe de o parte, și Ilisei Mircea și Cupețiu Dorin, pe de altă parte, ar putea conduce, mai degrabă, la bănuiala că persoana care a transmis informațiile ar fi Cean Nicolaie.

Relațiile dintre Cean Nicolaie Ioan și Ciociu Ilie, cercetate în dosarul nr. 64D/P/2011 al DIICOT – ST Alba

În acest dosar s-au efectuat, ca urmare a sesizării din oficiu din 30.06.2011, cercetări față de Ciociu Ilie ș.a. pentru infracțiuni economice. Cercetările au fost efectuate de inculpatul Mureșan Ioan și Cean Nicolaie Ioan. Acesta din urmă a dispus reținerea persoanelor cercetate, însă propunerea de arestare preventivă a fost respinsă. Ulterior a fost întocmit rechizitoriul.

La ședințele de judecată a participat martora Pinteș Angela, procuror la DIICOT – BT Hunedoara. Înainte de termenul din 23.01.2013, inculpatul Cean Nicolaie Ioan a intervenit la Pinteș Angela, rugând-o să nu mai solicite prelungirea măsurii obligării de a nu părăsi țara pentru familia Ciociu, întrucât unul dintre copii are probleme de sănătate, fiind tratat la o clinică din Germania. Martora nu a dat curs solicitării inculpatului și l-a informat pe procurorul-șef Mircea Adrian despre incident.

În ceea ce privește interesul inculpaților Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel pentru promovarea acestuia din urmă în funcția de șef al serviciului de combatere a criminalității economico-financiare din cadrul BCCO Alba Iulia, s-a reținut că, începând cu luna august 2012, după decesul numitului Man Victor (fost șef al Serviciului de combatere a criminalității economico-financiare), inculpatul Mureșan Ioan a încercat să poziționeze pe funcția respectivă o persoană de încredere, în vederea deținerii în continuare a controlului pe anumite dosare. S-a arătat că acest scop rezultă inclusiv din modul în care a decurs ancheta în dosarele privind pe Luca Anversa, coroborat cu modalitatea de înregistrare a acestor cauze la BCCO, cu făptuitori anonimi, precum și cu relațiile existente între Mureșan Ioan, Cean Nicolaie Ioan, Muntean Alin Mirel,

pe de o parte, și Luca Anversa și Opruța Cristian, pe de altă parte, împrejurări ce îndreptățesc bănuiala existenței unor interese oculte pe zona cauzelor economice.

Astfel, inculpatul Mureșan Ioan, în ziua înmormântării lui Man Victor, l-a abordat pe Berbeceanu Traian, solicitându-i numirea inculpatului Muntean Alin Mirel în funcția respectivă. S-a arătat că, deși inculpatul Mureșan Ioan a negat acest fapt, susținând că nu s-a pus niciodată în discuție numirea lui Muntean Alin, ci că, din contră, Berbeceanu Traian i-ar fi transmis cu acel prilej că dorește să îl delege pe numitul Nicolescu Cătălin, probele administrate în cauză au relevat contrariul. Deși a existat o discuție despre delegarea lui Nicolescu Cătălin, aceasta nu s-a materializat, iar modul în care inculpatul Mureșan Ioan a descris aceste împrejurări este oarecum diferit de cel expus de martorul Nicolescu Cătălin.

S-a menționat că atât Berbeceanu Traian, cât și mai mulți martori, ofițeri BCCO, au relatat că inculpatul Mureșan Ioan i-a propus lui Berbeceanu Traian, în ziua respectivă, numirea inculpatului Muntean Alin Mirel în funcția de șef al SCCEF.

Martorul Geogean Sebastian Gheorghe, ofițer de poliție, a menționat că, personal, are cunoștință de discuția dintre Berbeceanu Traian și inculpatul Mureșan Ioan, în care acesta din urmă și-a manifestat dorința de a fi numit Muntean Alin în funcția de șef al SCCEF. Martorul a mai arătat că, după această discuție, inculpatul Muntean Alin Mirel ar fi afirmat de față cu mai mulți colegi că nu se va lăsa până nu îl va distruge pe Berbeceanu Traian și că nu acceptă să lucreze sub comanda acestuia.

Martorul Lavu Alexandru, ofițer de poliție, a declarat că, aflându-se la masă cu alți colegi, l-a observat pe Berbeceanu Traian discutând cu inculpatul Mureșan Ioan, iar apoi cel dintâi a venit la grupul de colegi și a făcut următoarea afirmație: „*Uite, nici nu l-am îngropat bine pe Victor și Mureșan mi-a spus că, uite, trebuie să-l pui pe Muntean șef la SCCEF*”.

Alexandru Daciana Camelia, ofițer de poliție, a declarat că, în discuțiile pe care le-a purtat cu inculpatul Muntean Alin în perioada în care erau colegi la Serviciul de combatere a traficului de persoane, acesta și-a arătat în repetate rânduri nemulțumirea față de imposibilitatea de a-și crea relații, ca lucrător în cadrul aceluși serviciu, fiind interesat de promovarea în alte structuri și funcții de conducere, care să îi asigure astfel de oportunități. Martora a mai arătat că știe că Muntean Alin și-a dorit funcția deținută de fostul coleg Man Victor, aspect pe care l-a aflat de la Berbeceanu Traian, cu ocazia discuțiilor purtate de acesta cu colegii.

Parchetul a mai arătat că existența unor raporturi vădite de dușmănie între inculpatul Muntean Alin Mirel și inculpatul Cean Nicolaie Ioan, pe de o parte, și Berbeceanu Traian, pe de altă parte, precum și o accentuată dorință de răzbunare împotriva acestuia, sunt devoalate chiar de inculpatul Cean Nicolaie Ioan, cu ocazia convorbirii telefonice purtate de acesta cu Opruța Cristian, la 30.09.2013, în cursul procedurii de retragere a avizului conform pentru Berbeceanu Traian.

De asemenea, s-a constatat că, în dosarul nr. 13D/P/2011, inculpatul Muntean Alin Mirel a procedat la întocmirea unor procese-verbale de investigații privind articole din presă, conținând aspecte defăimătoare la adresa

lui Berbeceanu Traian, multe dintre acestea neavând legătură cu cauza aflată în cercetare, precum și la audierea unor persoane cu privire la preținse situații fără legătură cu dosarul penal respectiv, care ar fi relevat o potențială conduită necorespunzătoare a lui Berbeceanu Traian în diverse împrejurări.

S-a apreciat că prin coroborarea acestor împrejurări și afirmații cu declarațiile martorilor enumerați anterior se ajunge la stabilirea existenței certe a unui conflict între inculpatul Muntean Alin Mirel și Berbeceanu Traian.

În ceea ce privește transmiterea de către Berbeceanu Traian către inculpatul Mureșan Ioan a unor semnale privitoare la conduita ilicită a unor procurori și ofițeri de poliție, s-a arătat că o parte din informațiile prezentate anterior, referitor la relațiile inculpaților Mureșan Ioan, Cean Nicolaie Ioan și Muntean Alin Mirel cu persoane cercetate și, aparent, favorizate în cauze penale ce s-au aflat pe rolul DIICOT – ST Alba Iulia, au ajuns la partea vătămată Berbeceanu Traian, care exercita funcția de șef al BCCO Alba Iulia.

Astfel, după decesul lui Man Victor, în luna august 2012, având unele suspiciuni determinate de insistențele inculpatului Mureșan Ioan de a-l numi pe inculpatul Muntean Alin Mirel în funcția de șef SCCEF, Berbeceanu Traian a dispus verificarea și inventarierea documentelor din fișetul folosit de Man Victor, care făcea echipă cu Muntean Alin, constatând existența unor documente neînregistrate la BCCO, care priveau informații din dosare aflate pe rolul DIICOT. Cu aceeași ocazie, a constatat că, în registrul de evidență a cauzelor penale ale BCCO Alba Iulia, în perioada noiembrie-decembrie 2010, erau înregistrate la ofițerii Man și Muntean trei lucrări penale, privind fapte de evaziune fiscală, iar la rubrica „făptuitor” erau înscrise litere majuscule, fără nicio semnificație. Cu privire la unul dintre dosare, Berbeceanu Traian a stabilit că îl privea pe numitul Luca Anversa (din verificările efectuate în prezenta cauză a rezultat că, de fapt, chiar două din aceste dosare îl priveau pe Luca Anversa). Berbeceanu Traian a afirmat că erau de notorietate relațiile apropiate dintre Mureșan Ioan, Muntean Alin, Cean Nicolaie, Luca Anversa și Opruța Cristian. Aceste aspecte l-au determinat pe Berbeceanu Traian, conform spuselor sale, să respingă propunerea inculpatului Mureșan Ioan de a-l numi/delega pe inculpatul Muntean Alin Mirel în funcția respectivă, comunicându-i motivele.

Conform percepției lui Berbeceanu Traian, bazată pe informații din mediul de lucru și susținută ulterior de împrejurări de fapt probate în prezenta cauză, acesta a fost momentul de la care inculpatul Mureșan Ioan, susținut de colegul său Cean Nicolaie Ioan și de ofițerul Muntean Alin, au început o campanie de denigrare a șefului BCCO și a colegilor aflați în relații mai apropiate cu acesta.

Martorul Mircea Adrian, procuror șef DIICOT – BT Hunedoara, a declarat că, undeva la sfârșitul anului 2012 ori începutul lui 2013, cu ocazia unei călătorii mai lungi, i-a comunicat unei persoane din anturajul comun al său și al inculpatului Mureșan Ioan aspecte aflate de la Berbeceanu Traian despre Mureșan Ioan și Cean Nicolaie Ioan, referitoare la soluționarea nelegală a unor dosare penale, înstrăinarea unor terenuri, angajarea unei rude a procurorului Cean la o firmă ai cărei patroni fuseseră cercetați de DIICOT. Mircea Adrian a constatat că inculpatului Mureșan Ioan i s-a redat această discuție, întrucât în ziua următoare acesta din urmă l-a abordat, cu rugămintea de a-i transmite lui

Berbeceanu Traian că nu are nimic cu el, dar că are dușmani puternici „în servicii” și că nu DIICOT i-a montat microfoane în birou. Discuții de aceeași natură au fost purtate în aceeași perioadă și în mod direct de Berbeceanu Traian cu Mureșan Ioan, acestuia din urmă atrăgându-i-se atenția asupra faptului că „nu este normal ca procurorii să-și trântesc propriile dosare”, cu referire la Cean Nicolaie și la dosarele „Ciociu”, „Ketamina” și „Pomponio”, cu precizarea că va proceda la informarea organelor ierarhic superioare.

S-a arătat că declarația părții vătămate în acest sens se coroborează cu înregistrările dialogurilor ambientale depuse la dosarul cauzei.

Discuțiile dintre Berbeceanu Traian și inculpatul Mureșan Ioan i-au fost aduse la cunoștință și inculpatului Cean Nicolaie Ioan, întrucât acesta s-a plâns martorei Pinteș Angela că „Berbeceanu îi vânează pe procurori, că le ascultă telefoanele, că lucrează cu structurile centrale de informații și că, din acest motiv, ar fi fost suspectat dl Cean în dosarele Ketamina și Pomponio”.

În paralel cu aceste împrejurări, persoane având calitatea de inculpați (Schiu Liviu – BCCO, Tarnu Ioan – SRI Alba, Stanciu Mircea) în dosarul nr. 72D/P/2010, numit „Utilajele”, instrumentat de DIICOT – BT Hunedoara în colaborare cu BCCO Alba Iulia, în care a fost sesizată instanța de judecată prin rechizitoriu, au manifestat dorința de răzbunare împotriva lui Berbeceanu Traian, sens în care au înțeles să colaboreze cu inculpatul Muntean Alin în mod direct, pentru a furniza acestuia persoane dispuse să dea declarații necorespunzătoare adevărului, care să ajute la inculparea lui Berbeceanu Traian.

S-a mai arătat că situațiile de fapt descrise mai sus, privind relațiile inculpaților Mureșan Ioan, Cean Nicolaie Ioan și Muntean Alin Mirel cu persoane cercetate și, aparent, favorizate în cauze penale ce s-au aflat pe rolul DIICOT – ST Alba Iulia, au fost aduse la cunoștință de Berbeceanu Traian, în cursul anului 2013, conducerii DIICOT și conducerii Poliției Române. Factorii de decizie ai acestor instituții au încercat aplanarea conflictului dintre Berbeceanu Traian și inculpatul Mureșan Ioan, Muntean Alin și Cean Nicolaie, prin formularea unor oferte către Berbeceanu Traian de a ocupa un post similar în cadrul altor structuri teritoriale, oferte refuzate de acesta. S-a menționat că acest fapt rezultă atât din declarația părții vătămate și declarațiile unor martori, cât și din conținutul dialogului purtat în mediul ambiental, la data de 4.12.2013 între Berbeceanu Traian și chestorul de poliție Robescu Florentin, adjunctul șefului Poliției Române.

De asemenea, s-a apreciat de către procuror că aducerea la cunoștință organelor abilitate a situațiilor expuse cu privire la procurori și ofițeri de poliție din cadrul DIICOT Alba și BCCO Alba ar fi fost de natură a conduce fie la inițierea unor dosare penale, fie la redeschiderea unor cauze în care au fost cercetați inculpații Mureșan Ioan și Cean Nicolaie Ioan, fie la demararea unor cercetări disciplinare de către Inspekția Judiciară. S-a considerat că aceștia ar fi avut suficiente motive să se alarmeze în legătură cu deținerea de către Berbeceanu Traian a unor documente sau înregistrări compromițătoare pentru ei, necunoscute organelor judiciare care îi anchetaseră, astfel că au urmărit obținerea prezumțivelor probe împotriva lor prin comiterea infracțiunii de abuz în serviciu. Fiecare din cei trei inculpați, Mureșan Ioan, Cean Nicolaie Ioan și

Muntean Alin Mirel, justifica un interes personal și nelegitim în înlăturarea lui Berbeceanu Traian din cadrul BCCO.

S-a apreciat că împrejurările de fapt privind legăturile existente între procurori DIICOT și persoane cercetate de această structură, privind maniera aparent părtinitoare de efectuare a anchetelor în cauzele respective, nereușita încercării de ocupare a funcției de șef al SCCEF de către o persoană de încredere din acest grup de interese, atenționările formulate de Berbeceanu Traian și hotărârea acestuia de a sesiza organele ierarhic superioare, au constituit tot atâtea elemente care au contribuit la luarea de către cei vizați a rezoluției infraționale de a-l înlătura pe șeful BCCO din funcție și de a contribui la denigrarea sa, prin alăturarea acestuia, pe baza unor probe mincinoase, de unele grupări infraționale cercetate în diferite dosare, precum și de a obține eventualele dovezi incriminatoare pe care Berbeceanu Traian pretindea că le deține.

De asemenea, s-a arătat că aspectele menționate mai sus, care periclitau pozițiile funcționarilor publici, precum și interesele unor persoane din anturajul acestora, au fost de natură a determina conceperea de către procurorii DIICOT Mureșan Ioan și Cean Nicolaie, împreună cu ofițerul de poliție Muntean Alin, din cadrul BCCO Alba, a unui plan prin care, folosindu-se de prerogativele și atribuțiile funcțiilor deținute, să obțină, în mod injust, denigrarea și decredibilizarea ofițerului de poliție Berbeceanu Traian, în condițiile în care un organ judiciar trebuie să se bucure de credibilitatea care să dea valoare acțiunilor sale în exercitarea sarcinilor de serviciu, retragerea avizului de poliție judiciară deținut de acesta, înlăturarea ofițerului din dosarele pe care le instrumenta, precum și accesul la potențialele informații compromițătoare despre organele judiciare, date pe care acesta pretindea că le deține.

Astfel, procurorul a arătat că s-a constatat că, în mai multe dosare de urmărire penală aflate pe rolul DIICOT – Serviciul Teritorial Alba (ex: nr. 100D/P/2012 privind pe Litera Cristian, Simota Alin ș.a., nr. 71D/P/2011 privind pe Cupețiu Dorin, Balint Dan ș.a., nr. 38D/P/2013 privind pe Rusu Gheorghe), având ca obiect infracțiuni de constituire de grup infrațional organizat, evaziune fiscală, lipsire de libertate, șantaj, înșelăciune, cămătărie, vătămare corporală gravă, declarațiile unor învinuiți și martori audiați în aceste cauze au fost direcționate, fără legătură cu obiectul cauzelor și fără existența vreunei sesizări scrise, către persoana lui Berbeceanu Traian, de către procurorii DIICOT Mureșan Ioan și Chirilă Costel sau de către ofițerul de poliție judiciară Muntean Alin, evidențiindu-se o acțiune concertată pentru obținerea, în orice mod, de date sau indicii privitoare la implicarea lui Berbeceanu Traian în fapte de natură penală. S-a precizat că, în fapt, inculpații au procedat la divizarea anchetei penale în aceste cauze, în sensul că, în paralel cu obiectul declarat al dosarelor respective, au condus cercetările și în sensul obținerii unor probe împotriva lui Berbeceanu Traian.

S-a menționat, cu titlu general, că informările primite de organele de urmărire penală de la serviciile specializate – SRI, DIPI (fără a include notele de redare a convorbirilor telefonice sau rapoartele de filaj întocmite în cadrul măsurilor de supraveghere tehnică autorizate de instanță) – nu au valoare

probantă în sensul Codului de procedură penală, organelor judiciare revenindu-le sarcina verificării și transunerii în probe a informațiilor primite.

S-a precizat acest lucru deoarece, pe parcursul anchetei penale, inculpații au invocat în mai multe rânduri, în apărare, informațiile verbale sau scrise primite pe astfel de căi, cu ajutorul cărora au încercat să acopere lacunele sau denaturările existente în conținutul materialului probator.

Parchetul a prezentat modul în care au fost conduse cercetările, cu recredință, în fiecare dintre aceste cauze, în sensul inculpării nelegale a lui Berbeceanu Traian, evoluția actelor procedurale și dosarul nr. 71D/P/2011, privind pe Cupețiu Dorin, Balint Dan ș.a. Astfel, s-a arătat că această cauză a fost instrumentată de inculpatul Mureșan Ioan, fiind delegați pentru efectuarea unor activități informativ-investigative și de cercetare penală și ofițerii de poliție Man Victor (decedat) și Muntean Alin Mirel. La 5.08.2011, inculpatul Mureșan Ioan a formulat cerere de emitere a unor autorizații de interceptare și înregistrare, pe o perioadă de 30 de zile, a convorbirilor și comunicărilor persoanelor cercetate, pentru făptuitorul Cupețiu Dorin fiind indicate posturile telefonice cu nr. 0722.281.877 și 0728.107.089.

Procesul-verbal de identificare a posturilor telefonice, între care și cel subliniat anterior, a fost întocmit de Man Victor și inculpatul Muntean Alin la 4.09.2011, la o lună după formularea cererii de către inculpatul Mureșan Ioan. La 6.09.2011, aceiași ofițeri au întocmit un nou proces-verbal, în care au menționat din nou că numitul Cupețiu Dorin folosește postul telefonic cu nr. 0728.107.089, iar pentru alte posturi telefonice folosite de persoane care nu prezentau interes pentru cauză s-a propus a nu mai fi reînnoite autorizațiile. S-a presupus că acest act a fost întocmit în urma ascultării convorbirilor preluate până la acel moment.

Prin cererea din 6.09.2011, inculpatul Mureșan Ioan a solicitat reînnoirea autorizațiilor, inclusiv cu privire la postul subliniat.

La 3.10.2011, Man Victor și inculpatul Muntean Alin încheie un nou proces-verbal, în care, de această dată, precizează scris că, urmare a interceptărilor audio-video, consideră că se impune prelungirea autorizațiilor, inclusiv cu privire la postul 0728.107.089, despre care afirmă în continuare că ar fi utilizat de Cupețiu Dorin. Ca urmare, la cererea inculpatului Mureșan Ioan, autorizațiile sunt prelungite începând cu 5.10.2011. De asemenea, la 9.05.2012, Mureșan Ioan formulează o cerere de reînnoire a autorizațiilor pe o perioadă de 5 zile, inclusiv pentru postul menționat ca fiind al lui Cupețiu Dorin.

Prin rezoluția din 9.05.2012 s-a dispus începerea urmăririi penale față de persoanele menționate, pentru constituire de grup infracțional nestructurat și evaziune fiscală, solicitându-se, totodată, autorizații pentru efectuarea unor percheziții domiciliare începând cu data de 10.05.2012.

Ca urmare a acestei prime acțiuni, au fost arestați preventiv Balint Dan, Udrea Călin, Șionei Dorin (nu și Cupețiu Dorin), aceștia fiind puși în libertate la 8.07.2012.

Începând cu 27.06.2012, Balint Dan a început să dea declarații de recunoaștere a faptelor reținute în sarcina sa, precum și explicații privind contribuția lui Cupețiu Dorin la comiterea infracțiunilor.

S-a mai arătat că, în intervalul următor de timp, apar conflictele între Berbeceanu Traian și Mureșan Ioan, Muntean Alin și Cean Nicoalaie, așa cum au fost descrise în prima parte a expunerii. S-a arătat că acest moment este extrem de relevant, întrucât ancheta în dosarul nr. 71D/P/2011 ia o nouă turnură și se observă introducerea progresivă în cauză, în mod neîntemeiat, a unor persoane aflate în legătură cu Berbeceanu Traian, urmărindu-se a se ajunge la acesta din urmă, prin denaturarea unor aspecte rezultate în anchetă și prin deformarea adevărului.

La 8.08.2012, Balint Dan a declarat verbal expertului psiholog că, înainte cu o seară de a fi arestați, Cupețiu Dorin l-a chemat într-o locație a sa și i-a spus că în ziua următoare vor fi căutați de poliție, cerându-i să aibă grijă ce declară „copiii”. Subiectul a fost însă declarat inapt pentru examinare. Au fost supuși testării poligraf și Udrea Călin și Șionei Dorin, întrebările relevante vizând infracțiuni de evaziune fiscală comise de Cupețiu Dorin, fără a se constata modificări specifice comportamentului simulat. Nicio întrebare nu a vizat însă împrejurarea aflării cu o seară înainte de la Cupețiu Dorin despre acțiunea poliției din 10.05.2012.

În continuarea cercetărilor, în urma cererii formulate la 3.10.2012 de inculpatul Mureșan Ioan, instanța reînnoiește autorizațiile, inclusiv cu privire la posturile telefonice presupus utilizate de Cupețiu Dorin, între care și cel cu nr. 0728.107.089, precum și luarea de imagini privind activitatea infracțională.

Procesul-verbal întocmit la 4.10.2012 de inculpatul Muntean Alin nu mai conține însă și postul telefonic menționat mai sus, ca fiind utilizat de Cupețiu Dorin.

Prin ordonanța din 5.10.2012, inculpatul Mureșan Ioan autorizează, cu titlu provizoriu, interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice și ambientale pentru numitul Rusu Gheorghe, zis Romică, persoană cunoscută de Berbeceanu Traian. În motivarea ordonanței, Mureșan Ioan arată că „din informațiile obținute reiese că numitul Cupețiu Dorin urmează să ia legătura cu Rusu Gheorghe, pentru a stabili înțelegeri infracționale, între aceștia existând relații și colaborări infracționale mai vechi de genul favorizării întâlnirii cu diverse persoane din cadrul funcționarilor publici, dispuse să ofere informații în legătură cu activitățile specifice ce privesc faptele comise”. Aceste aspecte reies din procesul-verbal întocmit la 5.10.2012 de inculpatul Muntean Alin, fără a rezulta și modul în care a ajuns la stabilirea lor. Instanța dispune autorizarea interceptărilor solicitate și, ulterior, reînnoirea acestora.

La data formulării cererii existau la dosar cel puțin listingerile convorbirilor telefonice purtate de Cupețiu Dorin în perioada lunii mai 2012, în urma consultării acestora anchetatorii constatând, probabil, că acesta avusese o convorbire telefonică cu Rusu Gheorghe anterior primei percheziții.

La 7.10.2012, în urma cererii formulate de inculpatul Mureșan Ioan, instanța emite autorizații de percheziție începând cu 8.10.2012 pentru Cupețiu Dorin, Balint Dan ș.a. În dimineața zilei de 8.10.2012, la solicitarea inculpatului Muntean Alin, Balint Dan dă o nouă declarație în cauză, în fața inculpatului Mureșan Ioan, în care, aparent din coincidență, face vorbire pentru prima dată (deși dăduse mai multe declarații în cauză) despre faptul că ar fi fost anunțat de Cupețiu Dorin despre percheziția efectuată la 10.05.2012, cu o seară înainte. În

urma acțiunii desfășurate la 8.10.2012, Cupețiu Dorin a fost reținut și, ulterior, arestat preventiv.

Cu ocazia activităților de supraveghere tehnică efectuate cu privire la Cupețiu Dorin în perioada 5.10.2012-8.10.2012, s-a constatat că acesta a avut câteva convorbiri telefonice cu Rusu Gheorghe, precum și că, la 6.10.2012, s-a întâlnit cu Moș Ovidiu, viceprimarul municipiului Deva (prieten din copilărie cu Berbeceanu Traian).

De asemenea, s-a constatat că, la 5.10.2012, autoturismul aparținând lui Berbeceanu Traian a apărut în zona unde se afla sediul firmei lui Cupețiu Dorin, iar la 7.10.2012 (o zi de duminică), în timp ce Cupețiu Dorin se afla la METRO, autoturismul lui Berbeceanu Traian se afla în parcare Praktiker, pe care a părăsit-o la circa 20 de minute.

La 14.11.2012, în baza cererii formulate de martorul Banea Marian, procuror DIICOT – ST Alba Iulia, instanța a autorizat interceptarea și înregistrarea unui post telefonic aparținând numitului „Piciul”. Cererea a fost motivată prin aceea că „Piciul” ar fi folosit de Rusu Gheorghe pe post de intermediar în relațiile sale. S-a precizat că „Piciul”, Urs Vasile, este finul lui Berbeceanu Traian. Din procesele-verbale de redare aflate la dosarul Cupețiu, pentru perioada anterioară datei de 14.11.2012, nu au rezultat aspecte clare care să releve o asemenea situație.

Martorul Banea Marian a declarat că nu cunoștea situația de fapt și că inculpatul Mureșan Ioan i-a solicitat să facă cererea de autorizare, cu precizarea că i-a fost înmănată pe un stick situația de fapt de către Mureșan Ioan sau Muntean Alin, el ocupându-se doar de punerea în pagină a cererii, operațiune care nu a durat mai mult de 5 minute. Martorul a mai menționat că, în acea perioadă de timp, inculpatul Mureșan Ioan se afla în sediul DIICOT, astfel că nu a putut explica de ce acesta nu s-a ocupat personal de redactarea cererii.

La 15.11.2012, în baza unui proces-verbal întocmit la ora 6 de către inculpatul Muntean Alin, în care acesta a menționat că „din informațiile deținute până în prezent a rezultat faptul că „Piciul” urmează să îl sprijine pe Rusu Romică în situația în care acesta din urmă ar face obiectul unei percheziții domiciliare, mai exact prin ascunderea de probe”, inculpatul Mureșan Ioan a dispus autorizarea cu titlu provizoriu a unui alt post telefonic utilizat de „Piciu”, întrucât în ziua de 15.11.2012 erau programate percheziții domiciliare la Rusu Gheorghe.

La 27.11.2012, martorul Banea Marian, procuror, a solicitat, între altele, listările convorbirilor telefonice efectuate de Moș Ovidiu, pe o perioadă de până la 6 luni în urmă. Maniera de formulare a solicitării a fost ca și cele anterioare, respectiv datele i-au fost furnizate pe un stick de către Mureșan Ioan sau Muntean Alin. La baza acestei cereri stă procesul-verbal întocmit la 25.11.2012 de inculpatul Muntean Alin, în care acesta a menționat că „a procedat la vizualizarea înregistrărilor audio video efectuate în mediu ambiental la 6.10.2012 între orele 19-20, perioadă în care Cupețiu Dorin se află împreună cu mai mulți indivizi, dintre aceștia fiind identificat Moș Ovidiu. În intervalul orar identificat mai sus, Cupețiu Dorin discută intens cu Moș Ovidiu, timp în care acesta din urmă încearcă să contacteze telefonic pe cineva, iar ulterior trimite un mesaj. Întrucât în cauză există indicii clare că la

momentul respectiv Cupețiu Dorin avea cunoștință despre percheziția domiciliară care urma a fi efectuată la 8.10.2012, iar informațiile deținute până în prezent confirmă faptul că susnumitul a încercat să intervină la diverse persoane cu influență, consider că este necesară obținerea listingurilor”. Inculpatul Muntean Alin nu lămurește resortul în baza căruia l-a ales pe Moș Ovidiu din multitudinea de persoane care îl înconjurau pe Cupețiu Dorin și nici în ce constau indiciile că acesta aflase despre percheziția ce urma.

Întrucât anchetatorii au constatat (lucru de fapt cunoscut deja de aceștia) că Moș Ovidiu avea discuții cu Berbeceanu Traian, au concluzionat că acesta s-ar afla printre persoanele influente asupra cărora ar fi intervenit Moș Ovidiu pentru Cupețiu Dorin, motiv pentru care același martor Banea Marian a solicitat listinguri pentru telefonul lui Berbeceanu Traian la data de 7.12.2012, pentru o perioadă de 6 luni în urmă.

Prin rechizitoriul întocmit la 1.04.2013, inculpatul Mureșan Ioan a dispus trimiterea în judecată a lui Cupețiu Dorin, Balint Dan, Udrea Călin, Șionei Dorin, Filer Adrian, Uscatu Gheorghe ș.a. pentru constituire de grup infracțional nestructurat și evaziune fiscală, printre alte soluții dispunându-se și disjungerea cauzei privind pe învinuitul Rusu Gheorghe, zis Romică, pentru sprijinirea unui grup infracțional nestructurat și favorizarea infractorului. Această din urmă cauză a fost înregistrată la DIICOT – ST Alba Iulia cu nr. 38D/P/2013.

Dosarul nr. 100D/P/2012 privind pe Litera Cristian, Simota Alin ș.a.

În această cauză au fost efectuate cercetări de procurorul Chirilă Costel pentru constituirea unui grup infracțional organizat, lipsire de libertate, șantaj, înșelăciune, cămătărie, vătămare corporală gravă.

S-a precizat de către parchet că, la fel ca și în cauza precedentă (71D/P/2011), după inițierea conflictului dintre Berbeceanu Traian și procurori din cadrul DIICOT – ST Alba, cercetările în acest dosar au început să vizeze și persoana ofițerului de poliție Berbeceanu Traian.

Astfel, la 12.09.2012, în această cauză, inculpatul Muntean Alin Mirel a întocmit un proces-verbal, secondat de martora Șelaru Florina, în urma accesării pe internet a site-ului cotidianului Ziua, de unde au descărcat un articol de presă din 6.07.2004, cu referire inclusiv la o așa-zisă implicare a lui Berbeceanu Traian în protejarea unor grupări infracționale, fiind subliniate de către inculpatul Muntean Alin pasajele denigratoare la adresa lui Berbeceanu Traian. La 25.09.2012 au fost solicitate listinguri ale unor posturi telefonice utilizate de persoanele vizate.

Începând cu data de 8.05.2013, Litera Cristian a fost cercetat în stare de arest preventiv, iar în cursul lunii mai 2014, s-a dispus înlocuirea cu măsura arestului la domiciliu. Litera Simina Mirela, soția acestuia, a fost arestată preventiv în perioada 8.05.2013 - 4.07.2013. Ulterior, la 11.06.2013, a fost arestat preventiv și Simota Alin. Litera Cristian a fost audiat la 9.05.2013, precum și la 13.05.2013, cu privire strict la aspecte vizând infracțiunile ce făceau obiectul cauzei.

Ulterior, în zilele de 15.05.2013 și 16.05.2013, Litera Cristian a dat o declarație, înregistrată audio-video, la procurorul Chirilă Costel, redată ulterior, la 28.05.2013, în formă scrisă, pe parcursul discuției apărând primele întrebări ale procurorului despre calitatea lui Litera Cristian de informator al poliției și

despre „domnul acela” (Berbeceanu Traian), pe care îl informa despre activitățile sale infracționale. Procurorul a constatat că, deși Litera Cristian declara că a spus și altor polițiști sau procurori, Chirilă Costel, trecând rapid peste aceste afirmații, revenea la „domnul acela”, încercând să-l determine pe Litera Cristian să facă afirmații exclusiv cu referire la acea persoană.

La 24.05.2013, în prezența inculpatului Muntean Alin, declarația lui Litera Cristian începe direct cu referire la Berbeceanu Traian, arătând că discuțiile sale cu ofițerul de poliție se refereau la activitatea desfășurată de Litera Cristian, precum și la fapte comise pe raza județului Hunedoara. A mai arătat că nu a ascuns niciodată față de Berbeceanu Traian că ar da bani cu camătă, acest lucru fiind cunoscut de toată lumea. Litera Cristian a mai arătat că Berbeceanu Traian îl puna să lanseze zvonuri false în Hunedoara, pentru a crea conflicte și a instiga, lucruri pe care acesta le-a făcut, deși îl deranja că rămânea implicat, acționând întrucât îi era teamă de Berbeceanu Traian. A mai declarat că atunci când avea probleme îi cerea sfatul lui Berbeceanu Traian, însă nu i-a cerut niciodată expres sprijinul, deoarece acesta era faptic și l-a simțit chiar și atunci când diferite sesizări despre el au fost respinse de ofițerul de poliție. Litera Cristian a mai arătat că știe de la numitul Micluța Florin că la Berbeceanu Traian a ajuns un dosar care îl privea, iar polițistul ar fi spus că nu îl interesează sau că nu e de competența sa, fapt despre care Litera Cristian spune că i-a creat o stare de bine, văzându-se protejat. De asemenea, Litera Cristian a afirmat că, în primăvara-vara anului trecut (raportat la data declarației, 2012), a aflat de la familia Biriescu că aceștia ar ști de la Berbeceanu Traian despre existența unui dosar la DIICOT, polițistul spunându-le că nu sunt probe.

La 30.05.2012, Litera Cristian a dat o nouă declarație procurorului Chirilă Costel, în prezența inculpatului Muntean Alin, arătând că la începutul verii anului 2012, tatăl său s-a întâlnit cu inculpatul Cean Nicolaie Ioan (zis Sergiu), pentru a rezolva obținerea unei soluții favorabile într-o cauză aflată pe rolul instanței. Cu acea ocazie, inculpatul Cean Nicolaie Ioan i-ar fi spus tatălui lui Litera Cristian că Biriescu Titus a dat declarație la DIICOT că ar fi fost deposedat de o dubă de Litera Cristian, că au fost interceptați și că nu crede că vor scăpa, întrucât se făcuseră verificări în portul Constanța cu privire la niște combustibil. După discuția lui Cean cu tatăl lui Litera, Litera Cristian a vorbit cu soții Biriescu, cărora le-a spus că are pe cineva la DIICOT, aceștia l-au întrebat pe cine, iar el le-a spus că pe procurorul Cean, povestindu-le și despre informațiile date de acesta cu privire la dosarul lor, însă soții Biriescu ar fi spus că știu de la Berbeceanu Traian că nu ar fi probe în dosar.

La 10.06.2013 și 12.06.2013, Litera Cristian a mai dat două declarații, fără a povesti aspecte privindu-l pe Berbeceanu Traian. La 21.06.2013, tot în prezența inculpatului Muntean Alin, a continuat să relateze alte aspecte potențial incriminatoare la adresa ofițerului de poliție, fapte presupus întâmplătoare în 1998-2005.

La 26.06.2013 și 9.07.2013, urmează două declarații ale lui Litera Cristian, fără legătură cu Berbeceanu Traian, în prezența unui alt ofițer de poliție judiciară.

De asemenea, la 16.05.2013, martorul Ioiescu Ovidiu (zis Pera) a declarat, în prezența ofițerului Muntean Alin, pe lângă aspectele privind obiectul cauzei,

că știe că Litera Cristian este omul lui Berbeceanu Traian și că s-ar fi lăudat că Berbeceanu i-a dat posibilitatea de a fi martor sau învinuit într-o cauză mai veche. Acesta a mai arătat că după arestarea lui Litera l-a sunat pe Berbeceanu Traian pentru a-i comunica faptul că este o victimă a lui Litera Cristian, însă ofițerul ar fi spus că îl va contacta el, întrucât nu are timp.

La 19.06.2013 și 23.07.2013, Ioiescu Ovidiu a mai dat două declarații, în prezența altui ofițer de poliție, fără trimiteri la persoana lui Berbeceanu. La 5.04.2013, Biriescu Titus a dat o declarație de martor, relatând aspecte privind activitatea lui Litera Cristian, în prezența unui ofițer de poliție și a procurorului Chirilă Costel. La 20.06.2013, același martor, Biriescu Titus, de această dată în prezența inculpatului Muntean Alin Mirel, a dat o nouă declarație, vizându-l direct pe Berbeceanu Traian, în cuprinsul căreia, deși a afirmat că nu a primit informații cu privire la activitățile desfășurate într-un dosar cu produse petroliere, care îl viza (dosarul nr. 13D/P/2011 al DIICOT – ST Alba), apare și afirmația că „Berbeceanu Traian a cazat oameni la mine la pensiune în Simeria, despre care acesta a spus că sunt colegi și cărora nu le-am perceput plata pentru cazare”.

La 17.06.2013, partea vătămată Vlaiconi Cristian a declarat că i-a povestit lui Biriescu Titus despre problemele pe care le avea cu Litera Cristian, rugându-l să îl informeze pe Berbeceanu Traian, iar Biriescu i-a spus ulterior că Berbeceanu i-a transmis să aibă răbdare, întrucât „Litera era luat în vizor”.

La 17.06.2013, Vlaiconi Cristian a fost pus și el sub învinuire în această cauză, pentru instigare la vătămare corporală, la emiterea rechizitoriului fiind scos de sub urmărire penală. S-a precizat că inculpații au fost trimiși în judecată prin rechizitoriul întocmit de Chirilă Costel la 25.09.2013, după ce, prin ordonanța din 18.09.2013, s-a dispus disjungerea cauzei și formarea unui dosar separat, cu privire la săvârșirea de către comisar șef Berbeceanu Traian a infracțiunilor de sprijinire a unui grup infracțional și favorizarea infractorului. Dosarul nou format a fost înregistrat cu nr. 109D/P/2013.

Dosarul nr. 13D/P/2011 privind pe Biriescu Titus ș.a.

Această cauză, având ca obiect infracțiuni economice, a fost instrumentată de inculpatul Mureșan Ioan, inițial cu sprijinul SCCO Sibiu, iar de la 5.08.2011, cu sprijinul BCCO Alba Iulia, au fost delegați ofițerii de poliție judiciară Muntean Alin și Man Victor.

S-a menționat că, după o perioadă de un an și câteva luni de la data sesizării, s-a dispus în cauză începerea urmăririi penale față de soții Biriescu și alte persoane, la 30.07.2012, iar la scurt timp după conflictul generat între procurorii DIICOT Mureșan Ioan și Cean Nicolaie și ofițerul Muntean Alin, pe de o parte, și Berbeceanu Traian, șef al BCCO Alba, pe de altă parte, învinuiții au fost audiați, în perioada 3-21.09.2012. De asemenea, în aceeași notă, la 26.08.2013, inculpatul Muntean Alin a întocmit un proces-verbal în care a menționat, între altele, că în anul 2011 (cu doi ani înainte de data acestui proces-verbal), Berbeceanu Traian le-ar fi solicitat, inculpatului și lui Man Victor (decedat), date despre dosarul Biriescu. S-a apreciat că aceste mențiuni sunt neverificabile și neverosimile, având în vedere aducerea lor la cunoștință după doi ani de la pretinsa dată a producerii evenimentelor, în contextul vădit de dușmănie dintre inculpatul Muntean Alin și Berbeceanu Traian.

S-a arătat că, la 30.09.2013, inculpatul Mureșan Ioan a conexasă la această cauză și dosarele nr. 38D/P/2013 (disjuns din dosarul Cupețiu-Balint) și nr. 109D/P/2013 (disjuns din dosarul Litera-Simota), cu intenția de a colecta într-o singură cauză toate aspectele potențial infracționale, reținute în sarcina lui Berbeceanu Traian, pentru a da „greutate” dosarului, prin cumulul de fapte, în ideea de a suplini lipsa probelor și indiciilor pentru fiecare faptă în parte.

Pornind de la existența unor „indicii”, prin forțarea valorii de adevăr a acestora (declarațiile lui Litera Cristian și chiar ale lui Biriescu Titus – dată în calitate de martor în cauza Litera), în baza unor procese-verbale de investigație fără nicio valoare și conținând date cu caracter neverificabil, întocmite de inculpatul Muntean Alin Mirel, inculpatul Mureșan Ioan, la 1.10.2013 și 3.10.2013, a solicitat instanței autorizarea interceptării convorbirilor și comunicărilor purtate de Berbeceanu Traian, Moș Ovidiu, Biriescu Titus, Biriescu Anișoara, Vasiu Radu, Cupețiu Dorin, Urs Vasile și Rusu Gheorghe. Astfel, în procesul-verbal din 30.09.2013, inculpatul Muntean Alin a inserat, pentru a justifica interceptarea lui Moș Ovidiu, mențiunea că „despre Moș Ovidiu există informații că în repetate rânduri a făcut cunoscut unui cerc de prieteni oameni de afaceri, persoanele care făceau obiectul dosarelor instrumentate de DIICOT cu sprijinul BCCO Alba Iulia, precum și momentul perchezițiilor domiciliare care urmau să fie întreprinse, despre toate acestea spunând că are cunoștință de la comisarul șef Traian Berbeceanu” (s-a arătat că referirea este la perchezițiile din dosarul Cupețiu, însă nu rezultau astfel de indicii la acel moment), justificarea fiind forțată.

S-a apreciat că un alt exemplu, în același sens, este procesul-verbal întocmit de inculpatul Muntean Alin la 22.10.2013, în care se menționează că „în activitatea infracțională Biriescu Titus este sprijinit și de Urs Vasile (finul lui Berbeceanu Traian) și de Rusu Gheorghe”, de asemenea fără a rezulta astfel de indicii.

De asemenea, prin acul de sesizare s-a mai precizat, așa cum a fost arătat anterior (procesul-verbal din 26.08.2013), că inculpatul Muntean Alin a continuat, în cadrul anchetei, să întocmească procese-verbale pentru a-l inculpa pe Berbeceanu Traian în cauza Biriescu.

La 18.10.2013, plusând în afirmațiile personale (s-a considerat că aceasta reprezintă, de fapt, procesele sale verbale), Muntean Alin a menționat: „*Man Victor (decedat, așadar nu poate confirma) mi-a spus că a fost de față la o discuție telefonică în care Traian Berbeceanu discuta cu Biriescu Titus despre un transport de carburant către o firmă beneficiară, discuție în care Berbeceanu îi spunea ce anume să facă cu transportul*”. O astfel de împrejurare ar fi credibilă numai în situația în care Berbeceanu Traian s-ar fi dovedit o persoană fără discernământ, care își desfășura activitatea infracțională sub ochii colegului său ofițer de poliție.

S-a mai arătat că, tot la data de 18.10.2013, ca dovadă a relei-credințe și a înverșunării inculpatului Muntean Alin, acesta a întocmit un proces-verbal (ca și în alte dosare), intitulat în mod pretențios „proces-verbal de investigații”, conținând articole de presă despre unele dosare penale, inculpatul concluzionând că din acestea „rezulta o implicare activă în rezolvarea dosarului a comisarului șef Berbeceanu Traian” – cauza respectivă neavând nicio conexiune cu dosarul

nr. 13D/P/2011, procesul-verbal fiind făcut doar pentru a „proba” prin articole de presă diverse activități pretins ilicite ale lui Berbeceanu Traian.

În perioada 2-14.10.2013, inculpatul Mureșan Ioan a procedat, pentru fundamentarea acușării, la audierea a patru martori cu identitate protejată (în fapt, aceștia fiind inculpatul Cean Nicolaie Ioan, Rișcuță Aurel - prietenul celui dintâi, ofițerul de poliție Mariș Claudiu - nesemnificativ și Lazăr Simina - fosta concubină a lui Litera Cristian).

Procurorul a apreciat că, pe aceste baze absolut improprii la data de 23.10.2013, inculpatul Mureșan Ioan a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva lui Berbeceanu Traian, pentru infracțiunile de sprijinirea unui grup infracțional nestructurat (faptă continuă începută din 2003 până în prezent – gruparea Biriescu), favorizarea infractorului (faptă continuă începută în 2011 până în prezent, gruparea Biriescu), favorizarea infractorului (privind pe Cupețiu Dorin, 2 acte materiale, perchezițiile din 10.05.2012 și 8.10.2012), sprijinirea unui grup infracțional organizat (faptă continuă din 2004 până în 2013, privind cauza Litera-Simota), favorizarea infractorului (faptă continuă din 2004 până în 2013, privind cauza Litera-Simota), omisiunea sesizării organelor judiciare (faptă continuă din 2004 până în 2013, privind cauza Litera-Simota), mărturie mincinoasă (în cauza Cupețiu) și fals în declarații.

La 24.10.2013, inculpatul Mureșan Ioan a dispus, prin ordonanță, reținerea lui Berbeceanu Traian, pe o perioadă de 24 de ore. La aceeași dată, inculpatul Mureșan Ioan a sesizat Curtea de Apel Alba Iulia cu propunerea de arestare preventivă pentru Berbeceanu Traian, Biriescu Titus și Biriescu Anișoara (nu și pentru ceilalți membri ai grupului infracțional).

În ceea ce privește conținutul referatului cu propunere de arestare preventivă întocmit de inculpatul Mureșan Ioan la 24.10.2013, s-a arătat că acesta conține un capitol intitulat „Aspecte infracționale privind fapte comise de cms. șef Berbeceanu Traian”, în care sunt expuse date nereale sau denaturate privind presupusa activitate infracțională a lui Berbeceanu Traian în dosarele Biriescu, Cupețiu, Litera, precum și situații adiacente acestora.

Referitor la sprijinirea unui grup infracțional nestructurat, faptă continuă începută din 2003 până în prezent - gruparea Biriescu s-a arătat că Berbeceanu Traian nu a lucrat în cauza Biriescu. Inculpatul Mureșan Ioan a reținut cu privire la această grupare că „există probe că a fost sprijinită în activitatea infracțională desfășurată, mai ales prin protecție, de angajați ai autorităților statului cu atribuții judiciare, din jud. Hunedoara, respectiv de șeful BCCO Alba - cms. șef Berbeceanu Traian, și probabil, de alte persoane, deocamdată neidentificate cert”.

S-a mai arătat că declarațiile persoanelor audiate în cauză confirmă „legătura deosebită stabilită între soții Biriescu și Berbeceanu Traian, anumite persoane din anturajul lor apelând chiar la ei pentru a-i pune în legătură cu Berbeceanu Traian”, precum și că „din cauza sprijinirii grupului și deconspirărilor realizate cu privire la cauză de către Berbeceanu Traian, nu s-a reușit probarea cauzei la întreaga ei dimensiune”.

S-a susținut că „susnumiții au fost informați în mod constant de către șeful BCCO - cms. șef Berbeceanu Traian, cu privire la înregistrarea dosarului, obiectul cauzei și activitățile desfășurate în cadrul acestuia, aspect confirmat de:

martorii Litera Cristian, Vlaiconi Cristian, Litera Constantin, Ioan Popescu (identitate protejată-n.n), Iacobescu Dumitru (identitate protejată-n.n.) și, indirect, de alți martori care cunosc relațiile foarte apropiate dintre Berbeceanu Traian, Moș Ovidiu, Doda Gabriel și soții Biriescu, respectiv martorii Groza Ioan Petru, VasIU Todor, Depcea Dorel și George Mihăiță (identitate protejată). Soții Biriescu au fost de asemenea atenționați cu privire la folosirea telefoanelor mobile, care erau interceptate... Biriescu Titus și Anișoara se laudau cu o astfel de atitudine din partea lui Berbeceanu Traian”.

De asemenea, inculpatul Mureșan Ioan a menționat că „soții Biriescu, așa cum există probe (declarații de martori) în cauză, au sponsorizat indirect, prin comisarul Berbeceanu, cu calculatoare și alte bunuri sau servicii BCCO Alba și Inspectoratul Școlar Hunedoara, au asigurat cazarea gratis la motelul din Simeria Vechea ce le aparținea, a polițiștilor care veneau din țară la acțiuni sau a celor de la BCCO Alba, precum și multe petreceri, toate prin relația cu Traian Berbeceanu, așa cum reiese chiar și din declarația înv. Biriescu Titus. Legătura dintre soții Biriescu și Traian Berbeceanu a fost confirmată și de către cms. șef Man Victor (decedat în prezent) în discuțiile purtate cu scms. Muntean Alin”.

Proba cheie a reprezentat-o testarea poligraf a lui Biriescu Titus, reieșind că acesta nu a spus adevărul atunci când a fost întrebat dacă Berbeceanu Traian i-a comunicat date cu privire la dosar. S-a precizat că Biriescu nu a refuzat testarea, deși o putea face dacă ar fi avut de ascuns anumite împrejurări.

Parchetul a apreciat că susținerile inculpatului Mureșan Ioan, prezentate mai sus, sunt în parte nereale, bazate pe declarații mincinoase ale unor persoane audiate (aspect cunoscut de inculpat), iar în parte denaturate, prin interpretarea forțată, cu rea-credință, a unor afirmații ale martorilor și prin omisiunea de a analiza aspectele care veneau în apărarea lui Berbeceanu Traian.

Astfel, activitatea infracțională a lui Berbeceanu Traian în legătură cu gruparea Biriescu a fost dedusă din următoarele „probe”:

- Declarațiile lui Litera Cristian – Litera Cristian și soția acestuia, Litera Simina, erau arestați în dosarul nr. 100D/P/2013, instrumentat de Chirilă Costel.

S-a precizat că afirmațiile lui Litera Cristian în sensul inculpării lui Berbeceanu Traian au avut o evoluție vizibil dirijată, începând cu aspecte ne semnificative și culminând cu afirmații concrete privind faptul că a aflat de la soții Biriescu, în anul 2011, că aceștia știau despre dosar de la șeful BCCO.

Astfel, în declarația din 24.05.2013, Litera Cristian a afirmat că, în primăvara-vara anului trecut (raportat la data declarației, 2012), a aflat de la familia Biriescu că aceștia ar ști de la Berbeceanu Traian despre existența unui dosar la DIICOT, polițistul spunându-le că nu sunt probe.

În declarația din 30.05.2013, Litera Cristian a precizat că, la începutul verii anului 2012, tatăl său s-a întâlnit cu inculpatul Cean Nicolaie Ioan (zis Sergiu), pentru a rezolva obținerea unei soluții favorabile într-o cauză aflată pe rolul instanței. Cu acea ocazie, inculpatul Cean Nicolaie Ioan i-ar fi spus tatălui lui Litera Cristian că Biriescu Titus a dat declarație la DIICOT că ar fi fost deposedat de o dubă de Litera Cristian, că au fost interceptați și că nu crede că vor scăpa, întrucât se făcuseră verificări în portul Constanța cu privire la niște combustibil. După discuția lui Cean cu tatăl lui Litera, Litera Cristian a vorbit cu soții Biriescu, cărora le-a spus că are pe cineva la DIICOT, aceștia l-au întrebat

pe cine, iar el le-a spus că pe procurorul Cean, povestindu-le și despre informațiile date de acesta cu privire la dosarul lor, însă soții Biriescu ar fi spus că știu de la Berbeceanu Traian că nu ar fi probe în dosar.

În declarația din 14.09.2013, dată ca martor în dosarul nr. 13D/P/2011, în prezența inculpatului Muntean Alin, Litera Cristian schimbă anul în care ar fi avut discuția cu Biriescu din 2012, cum declarase inițial, în 2011. În declarația din 9.10.2013, dată ca martor în fața inculpatului Mureșan Ioan, Litera Cristian afirmă din nou că discuțiile cu Biriescu despre dosar au avut loc în 2011.

Cu privire la situarea în timp a momentului în care Biriescu Titus ar fi aflat despre dosar, martorul Vlaiconi Cristian, într-o convorbire telefonică cu inculpatul Mureșan Ioan, înregistrată autorizat, i-a precizat procurorului că Biriescu Titus i-a spus în toamna anului 2012 că știa despre acel dosar. Mureșan Ioan a insistat, întrebându-l pe interlocutor dacă nu cumva „mai repede”, în sensul de „mai devreme în timp”, martorul menținându-și afirmația inițială. Acest aspect, care crea cel puțin dubii cu privire la data aflării despre dosar, nu a fost menționat de inculpatul Mureșan Ioan în referatul cu propunere de arestare.

Parchetul a menționat că majoritatea declarațiilor date de Litera Cristian au fost în prezența inculpatului Muntean Alin și după discuțiile purtate de cei doi în arest, Muntean Alin trebuind să fie de față pentru a supraveghea mersul declarațiilor. S-a arătat că, în realitate, discuțiile dintre Litera Cristian și Biriescu Titus au avut loc în anul 2012 (având ca reper discuția dintre Cean și tatăl lui Litera), însă inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin aveau nevoie să o situeze în anul 2011, întrucât ei urmăreau să dovedească faptul că Berbeceanu i-ar fi informat pe soții Biriescu de la început despre dosar și despre măsurile dispuse. Situația discuției în anul 2012 nu era convenabilă, existând riscul ca apărarea să pretindă că s-a aflat de dosar cu ocazia aducerii la cunoștință a învinuirilor.

Fiind audiat la D.N.A. în prezenta cauză, martorul Litera Cristian, după ce, inițial, și-a menținut declarațiile date la Alba, a revenit asupra acestora la 24.04.2014, cu următoarele precizări: „Declarația dată în 09.04.2014 nu corespunde adevărului, lucru pe care l-am comunicat la acel moment verbal, organelor de anchetă. Am cerut un timp de gândire până după Paști pentru a mă consulta cu soția mea, întrucât prin recunoașterea adevărului am considerat că aceasta ar fi expusă unor riscuri, dat fiind faptul că este trimisă în judecată de D.I.I.C.O.T. Alba, înțelegerea noastră cu reprezentanții D.I.I.C.O.T. fiind aceea de a recunoaște faptele reținute în rechizitoriu, în caz contrar spunându-mi-se că există riscul ca soția mea să primească o pedeapsă cu executare. La întrebarea mea către procurorul Chirilă dacă soția mea, nevinovată fiind, ar recunoaște faptele, nu există riscul să ia totuși pedeapsă cu executare, domnul procuror a afirmat, în prezența polițistului Pitulescu: „crezi că nu avem atâta influență?!”. În acel moment dosarul era pe rol la Curtea de Apel Alba. În urma discuțiilor avute cu soția mea, Litera Mirela, m-am hotărât să relatez adevărul cu privire la cele întâmplate în dosarul în care a fost reținut și arestat Berbeceanu”.

Litera Cristian a mai afirmat următoarele: „Soția mea știa că urma să fie reținută pentru că îi spusese Alin Muntean încă de acasă, lucru pe care eu nu îl cunoșteam. În timpul audierii mele, procurorul Chirilă mi-a spus să îmi iau rămas bun de la soție întrucât ea urma să plece pe arest”, arătând că: „La puțină vreme după arestare, am discutat cu procurorul Chirilă și l-am întrebat că în

condițiile în care recunosc faptele și spun adevărul cu privire la lucrurile pe care le-am făcut, soția mea are șanse să fie pusă în libertate. El a răspuns că nu poate să îmi promită lucrul acesta, dar dacă știu să citesc printre rânduri și dacă voi spune adevărul, dar tot adevărul, atunci sunt șanse foarte mari ca soția mea să plece acasă. La vremea aceea nu mă gândeam ce presupune acest lucru în afară de a-mi recunoaște propriile fapte. Despre domnul Berbeceanu a adus prima oară vorba, indirect, Chirilă când discutam despre ofițerul de la B.C.C.O., eu știind că el știe, cel puțin de la Pitulescu pe care l-am cunoscut prin Berbeceanu și cu care aveam același gen de legătură, respectiv le furnizam informații din mediul infracțional. Arăt faptul că procurorul Mureșan mi-a spus, cu ocazia declarației de martor pe care mi-a luat-o, să nu mai pomenesc numele lui Pitulescu, de față fiind și o doamnă mai în vârstă, probabil grefieră”, „Procurorul Chirilă insista să-i spun despre ofițerul B.C.C.O. cu care colaborez, eu întrebându-l direct: „dumneavoastră pe Berbeceanu îl vreți?”, răspunsul fiind: „acum ți-ai dat seama?!” „Explicația pentru conținutul din ce în ce mai exact și mai concret al declarațiilor mele este aceea că aveam interesul să iasă bine cauza, întrucât văzusem ce se dorește și orice lucru care nu era spus „așa cum trebuie” putea însemna rămânerea în arest a soției mele încă o perioadă. De altfel, cu ocazia uneia din declarațiile de martor pe care am dat-o procurorului Mureșan, această gândire mi-a fost confirmată întrucât am constatat unele aspecte cum ar fi: ... referitor la discuțiile mele cu soții Biriescu, acestea au avut loc în anul 2012, după întâlnirea tatălui meu cu procurorul Cean, dată pe care am declarat-o prima oară în fața lui Alin Muntean, iar procurorul Mureșan mi-a spus „nu ne prea ajută; ești sigur că nu a fost în 2011? Gândește-te bine!”. Eu „m-am gândit” și am spus 2011. Nu îmi amintesc ca soții Biriescu să îmi fi spus că știu de la Berbeceanu că le-ar fi interceptate telefoanele, în schimb eu le-am transmis acest lucru pentru că îl știam de la Cean. Cu ocazia anchetei i-am spus lui Alin Muntean despre faptul că aflasem de la Cean aceste lucruri, el dându-și cu părerea că Cean ar fi putut să audă discuțiile lui cu Mureșan.” De asemenea, Litera Cristian a declarat la DNA că Biriescu Titus nu i-a spus că știe că îi sunt interceptate telefoanele, ci crede că îi sunt interceptate.

Litera Cristian a declarat că inculpatul Muntean Alin i-a spus că „strategia lor a fost să o aresteze pe soție pentru ca Litera să vorbească, și că soția sa este nevinovată și că o să-i povestească odată cine a fost în spatele strategiei”. Muntean Alin, la un moment dat, mi-a mai spus că „este posibil să devenim colegi la Aiud, eu crezând că glumește.” Martorul Litera Cristian a precizat că, la una dintre audieri, inculpatul Mureșan Ioan „a afirmat în birou la domnul Chirilă că soția o să plece acasă mai curând decât cred”, iar domnul Chirilă a spus: „o lună și gata”. Litera Cristian nu a citit declarațiile, deoarece nu îl interesau, el asumându-și voluntar conținutul pe care îl formulau anchetatorii, pentru a ușura situația soției sale.

Referitor la presiunile la care au fost supuși el și soția sa în cursul anchetei pentru a da declarații compromițătoare despre Berbeceanu Traian, Litera Cristian a arătat următoarele: „Referitor la trimiterea în judecată a soției mele, consider că alte persoane cercetate care se aflau în situații similare cu cea a soției mele, din punct de vedere al participării la fapte, precum și din punct de vedere al probelor administrate sau a lipsei acestora, au fost scoase de sub

urmărire penală, iar soția mea a fost trimisă în judecată. Eu am înțeles această împrejurare ca pe o modalitate de a fi ținut în continuare sub control cu privire la situația soției mele. Acest lucru nu mi s-a dat de înțeles, ci l-am știut de la început, din momentul în care procurorul Chirilă mi-a spus: „crezi că nu avem atâta influență?!”

S-a arătat că percepția indusă voit de anchetatorii martorului, cunoscând „punctele slabe” ale acestuia – soție, copii, reprezintă un element extrem de important în obținerea de către inculpați a declarațiilor dorite. Mai mult, eliberarea Mirelei Litera după două luni nu a făcut decât să îi întărească convingerea că așa-zisa sa „colaborare” a avut efectul dorit și stabilit cu aceștia. S-a mai precizat că aspectele relatate de Litera Cristian au fost deduse în prezenta cauză anterior declarației acestuia, dovadă fiind faptul că, în cuprinsul declarației din 9.04.2014, dată în fața procurorului de caz, Litera a fost întrebat dacă a fost instruit să susțină că discuțiile cu Biriescu au avut loc în 2011 (existau deja astfel de suspiciuni în cauză), răspunsul său atunci fiind însă negativ, în mod mincinos.

De asemenea, martorul Simota Alin a declarat la DNA, referitor la Litera Cristian, că în vara anului 2013, aflându-se în drum spre instanță de la arest, l-a întrebat pe acesta de ce a făcut anumite afirmații în dosar, Litera precizând atunci că a trebuit să dea acele declarații pentru a fi eliberată soția sa. Aceste afirmații au fost însușite ulterior de Litera Cristian în declarația dată în prezenta cauză.

Pentru a încuraja atitudinea de „colaborare” a lui Litera Cristian, procurorul Chirilă Costel a dispus scoaterea din arest a soției acestuia, Litera Simina și deplasarea sa la domiciliu, pentru a-și vedea copiii, pretextul fiind acela al ridicării unor documente. Martorul Chirilă Costel, care a instrumentat dosarul Litera, în care acesta a formulat declarații incriminatoare pentru Berbeceanu Traian, a arătat, referitor la motivul pentru care a direcționat ancheta înspre acesta, că avea informații verbale, din presa anilor 2003-2004, de la inculpații Cean Nicolaie și Muntean Alin, precum și de la SIPI Hunedoara (aceștia au în atribuții efectuarea de informări scrise). De asemenea, inculpatul Mureșan Ioan i-a transmis că, în dosarul Cupețiu, Berbeceanu ar fi deconspirat perchezițiile și că îi proteja pe soții Biriescu, martorul arătând că este posibil ca Mureșan Ioan să îi fi indicat să îl întrebe pe Litera Cristian despre Berbeceanu. De asemenea, Chirilă Costel a arătat că este posibil să-i fi spus lui Litera Cristian că „dacă știe să citească printre rânduri”, va avea beneficiile legale și nu a negat că inculpatul Mureșan Ioan s-a exprimat în biroul său (în prezența lui Litera Cristian, conform susținerilor acestuia) că Litera Mirela „mai are puțin și iese”, Parchetul apreciind că, prin această afirmație, a urmărit încurajarea lui Litera Cristian în formularea declarațiilor de care era nevoie în anchetă.

Cu privire la evoluția conținutului declarațiilor lui Litera Cristian, Chirilă Costel a afirmat, coroborând precizările celui dintâi, că, într-adevăr, inițial, acesta a spus că nu a beneficiat de protecție din partea lui Berbeceanu Traian, iar ulterior a afirmat contrariul, aceste ultime declarații fiind luate de Muntean Alin, care venea ulterior cu declarația pe un stick și îi prezenta declarațiile.

Referitor la permisiunea ca Litera Mirela să meargă la domiciliu, deși era arestată preventiv, Chirilă Costel nu a putut preciza temeiurile procedurale în

baza căroră a procedat la această activitate, mai mult, documentele pentru care se afirmă că a mers martora la domiciliu s-a dovedit a nu prezenta relevanță în raport cu obiectul cauzei, astfel că a reieșit un alt scop al permiterii acestei deplasări, respectiv acela de a determina, prin atitudinea permisivă, formularea de declarații de către familia Litera.

S-a mai precizat că martorul Chirilă Costel a declarat că a sesizat un interes aparte din partea inculpatului Muntean Alin de a audia persoane care făceau declarații împotriva lui Berbeceanu Traian, exemplificând cu Litera Cristian, Covaci Alin, Ioiescu Ovidiu și alții.

De asemenea, s-a apreciat de către Ministerul Public că dubiile cu privire la credibilitatea declarațiilor lui Litera Cristian (invocate în apărare de către inculpați) sunt înlăturate prin coroborarea afirmațiilor acestuia cu modul de derulare a anchetei, anumite aspecte fiind evidente, așa cum s-a arătat, chiar înainte ca el să fi făcut declarațiile corespunzătoare adevărului. De altfel, cu ocazia audierilor efectuate de procurorii DIICOT, aceștia nu au avut niciun dubiu cu privire la credibilitatea lui Litera Cristian, invocându-le în schimb în prezenta cauză. Mai mult, apărarea a încercat să acrediteze ideea existenței unui interes al lui Litera Cristian în formularea declarațiilor la DNA, aspect apreciat ca total neadevărat, întrucât acesta nu are dosare pe rolul instituției, nu este inculpat și nu poate beneficia de avantajele legale. În schimb, s-a arătat că acest lucru nu este valabil în cazul declarațiilor făcute la DIICOT, unde Litera Cristian era arestat preventiv într-o cauză, împreună cu soția, putea beneficia de reducerea limitelor de pedeapsă și, în plus, are încă un dosar în lucru pe rolul DIICOT Alba Iulia.

- Declarațiile lui Biriescu Titus – La 20.06.2013, Biriescu Titus (inculpat în dosarul nr. 13D/P/2011) a dat o declarație de martor în dosarul Litera, semnată de procurorul Chirilă Costel și de inculpatul Muntean Alin. În conținutul acesteia, deși martorul a susținut că nu a primit informații despre dosarul său de la Berbeceanu Traian, apare mențiunea, oarecum în discordanță cu restul declarației, că „au fost mai multe situații în care cms. șef Berbeceanu Traian a cazat oameni la mine la pensiune în Simeria, despre care acesta a spus că sunt colegi și căroră nu le-am perceput plata pentru cazare.” De altfel, în toate declarațiile date, cu excepția acesteia, Biriescu Titus a negat vehement acest lucru, rezultând denaturarea sa prin intervenția altei persoane.

În declarația dată la DNA, martorul Biriescu Titus a precizat că nu a făcut astfel de afirmații cu ocazia audierii sale la DIICOT, ci că, din contră, plata se efectua chiar și pentru sume derizorii. A arătat că audierea a fost făcută de inculpatul Muntean Alin și de procurorul Chirilă Costel, precum și că, în timpul tehnoredactării, Muntean Alin ar fi intervenit pentru a tasta ceva în conținutul declarației.

Referitor la acest aspect, martorul Chirilă Costel a declarat că audierea lui Biriescu Titus a fost asigurată de inculpatul Muntean Alin, iar el a consemnat doar datele de identificare, l-a întrebat pe martor dacă a spus adevărul, iar apoi i-a înmănat declarația spre semnare, neputând preciza dacă a citit-o. Biriescu Titus a arătat că nu a citit declarația, neputându-și imagina că s-a consemnat altceva decât cele declarate în mod real.

Martorul a afirmat, despre dosarul aflat în lucru la DIICOT, cu privire la care Berbeceanu Traian este acuzat că l-ar fi înștiințat, și în care Biriescu Titus are calitatea de inculpat, următoarele: „În anul 2011 a existat o cauză la Poliția Simeria, cu ocazia audierii mele în prezența avocatului Carin Antonescu, polițistul de acolo spunând că probabil de cauza respectivă se va ocupa DIICOT, ulterior primind o soluție de neurmărire penală. Acest dosar nu are nicio legătură cu cel aflat în prezent în instrumentarea DIICOT. Despre dosarul nr. 13D/P/2012 am aflat undeva în septembrie - octombrie 2012, cu ocazia aducerii la cunoștință a învinuirii. Niciodată nu am discutat nimic cu Berbeceanu Traian referitor la acest dosar.”

S-a arătat că lui Biriescu Titus i-au fost transmise anterior arestării semnale în privința posibilității de a-i fi ușurată situația, dacă va fi de acord să dea declarații incriminatoare la adresa lui Berbeceanu Traian. Astfel, înainte cu câteva zile de arestarea sa, s-a deplasat la firma lui Rișcuță Aurel (prieten al inculpatului Cean Nicolaie), la solicitarea făcută de acesta soției sale, care nu a putut merge. Cu această ocazie, Rișcuță Aurel i-a comunicat că i-a spus Sergiu (Cean) că „e o soluție să rezolve problema și că trebuie să vorbească de Berbeceanu, altfel va fi rău”. Biriescu Titus i-a precizat lui Rișcuță că nu poate face așa ceva. Tot Rișcuță Aurel i-a transmis, în ziua reținerii, martorei Biriescu Anișoara, să ia legătura cu inculpatul Mureșan Ioan, iar în ziua următoare, fosta sa cumnată, Drămnesc Marinela, a fost și ea contactată de Rișcuță Aurel în același scop. Biriescu Titus a declarat că a fost supus unor presiuni de către procurorul șef Mureșan Ioan și de Muntean Alin, care i-au comunicat că are probleme cu această speță, însă dacă le spune „ceva” despre Berbeceanu Traian, nu va mai avea nicio problemă. La întrebarea acestuia despre ce anume să povestească, ei i-au răspuns „știi tu ce să spui”. De asemenea, cu ocazia ordonanței de reținere, înainte de a o semna, inculpatul Mureșan Ioan, în prezența avocatului Carin Antonescu și a grefieri care scria declarația, l-a atenționat că „are gura cam mare” și că „încă nu e târziu”, dacă va declara ceea ce i se ceruse. Grefiera care a tehnoredactat declarația dată de Biriescu în calitate de inculpat este Fara Mihaela, cumnata inculpatului Muntean Alin (declarația acesteia fiind înlăturată pe motivul lipsei de credibilitate).

Aspectele susținute de Biriescu Titus au fost confirmate de Biriescu Anișoara, care a declarat că și asupra ei s-au exercitat presiuni de aceeași natură și că, în ziua reținerii sale, inculpatul Muntean Alin i-a comunicat că „ea nu are ce căuta în acel dosar, dar dacă nu vrea să vorbească...”

Martorul Rișcuță Aurel, care i-a contactat pe cei doi din partea inculpatului Cean Nicolaie, a precizat, în declarația dată la DNA, păstrând o urmă de nesiguranță, că este posibil ca în urma unei discuții pe care a avut-o cu Cean Nicolaie, să le fi spus soților Biriescu să meargă să dea declarații despre Berbeceanu la procurorul Mureșan Ioan, întrucât astfel „va fi bine”. De asemenea, a recunoscut că același mesaj i l-a transmis și numitei Drămnesc Marilena din partea lui Cean Nicolae, fiind posibil să fi spus atunci că nu soții Biriescu ar fi „obiectivul anchetei”. Rișcuță Aurel cunoștea din relatările inculpatului Cean Nicolaie, anterior arestării lui Berbeceanu Traian, că acesta era cercetat de DIICOT.

- Declarația martorului cu identitate protejată Ioan Popescu (identitatea reală Rișcuță Aurel) – Martorul Rișcuță Aurel (apropiat al inculpatului Cean Nicolaie) a fost audiat la 14.10.2013 cu identitate protejată, cele declarate de el fiind consemnate de inculpatul Mureșan Ioan într-un proces-verbal. Principalele afirmații acuzatoare la adresa lui Berbeceanu Traian au fost acelea că Biriescu ar fi suportat costurile botezului fiului lui Berbeceanu, că acesta și colegii săi nu plăteau cazarea la motelul lui Biriescu, că Biriescu ar fi susținut, în toamna lui 2011, că știe că are un dosar la DIICOT Alba și că îi sunt interceptate telefoanele.

Fiind audiat la DNA, Rișcuță Aurel a precizat că a fost întrebat de Mureșan Ioan dacă polițiștii se cazau la motelul lui Biriescu, el răspunzând afirmativ, însă nu a fost întrebat și nu a afirmat că nu se plătea cazarea, întrucât nu cunoștea acest lucru; i-a declarat inculpatului Mureșan Ioan că Biriescu ar fi afirmat cu ceva vreme în urmă, prin 2011 sau 2012, că ar avea un dosar la DIICOT, Mureșan Ioan întrebându-l dacă nu în 2011, iar martorul răspunzând că este posibil; martorul a afirmat la procurorul Mureșan Ioan că Biriescu i-a spus că el crede că este interceptat, iar nu că știe.

Astfel, Parchetul a considerat că declarația sa a fost denaturată prin inserarea unor răspunsuri nereale de către procurorul Mureșan Ioan.

Martorul a arătat că, în timpul audierii, de față fiind și inculpatul Muntean Alin, Mureșan Ioan formula întrebări de genul „Știați că Berbeceanu...”, inducând martorului răspunsul care se dorea a fi consemnat. Martorul nu a fost efectiv atent la cele dictate de Mureșan Ioan grefierii cu ocazia audierii.

Referitor la filiera prin care a ajuns Rișcuță Aurel să fie audiat ca martor în dosarul nr. 13D/P/2011, au fost relevate următoarele: anterior audierii sale, a avut discuții cu inculpatul Cean Nicolaie, care l-a întrebat ce relații avea Berbeceanu Traian cu Biriescu Titus, martorul spunându-i că știe ce „se aude prin oraș”. Cean Nicolaie i-a povestit martorului că Berbeceanu furniza informații din dosare la Biriescu și la Cupețiu, afirmând și că toate reclamațiile la adresa sa (a lui Cean) se trag de la Berbeceanu. Cean Nicolaie i-a sugerat atunci prietenului său că ar fi bine să meargă să dea o declarație la procurorul Mureșan Ioan. Ulterior, Rișcuță Aurel a fost contactat de inculpatul Mureșan Ioan, însă nu a dorit să se prezinte, în final cedând insistențelor inculpatului Cean Nicolaie. Parchetul a apreciat că este evident că Cean Nicolaie i-a relatat lui Mureșan Ioan despre disponibilitatea lui Rișcuță Aurel de a da declarații.

Din interceptările convorbirilor telefonice purtate de Cean Nicolaie a rezultat că acesta a depus, la cererea inculpatului Mureșan Ioan, diligențe temeinice pentru aducerea la declarații a lui Rișcuță Aurel, iar inculpatul Mureșan Ioan i-a asigurat conspirativitatea prezenței la DIICOT, prin acceptarea primirii directe a acestuia la birou, fără efectuarea unui control de securitate și fără identificare la intrarea în sediu.

Astfel, la 7.10.2013, Cean Nicolaie a luat legătura cu Mureșan Ioan (Neluțu), cu care a purtat un dialog. Acest telefon a fost dat după ce, cu puțin timp înainte, inculpatul Cean Nicolaie discutase cu martorul Rișcuță Aurel, stabilind să se întâlnească a doua zi dimineța.

În ziua următoare, inculpatul Mureșan Ioan poartă o altă conversație cu inculpatul Cean Nicolaie.

Întâlnirea inculpatului Mureșan Ioan cu martorul Rișcuță Aurel a avut loc, iar după discuție, la 9.10.2013, martorul l-a contactat pe Cean Nicolaie pentru a se interesa dacă procurorul a fost „mulțumit” de cele declarate.

Ca urmare, Rișcuță Aurel a formulat și declarația scrisă, la 14.10.2013, cu identitate protejată, în condițiile anterior descrise.

După publicitatea creată în jurul cazului Berbeceanu, martorul Rișcuță Aurel și-a exprimat îngrijorarea de a nu păți ceva din cauza declarației date, rugându-l pe prietenul său Cean Nicolaie să vorbească cu „Nelutu”, ca să „nu pățim dracului ceva”.

Martorul Rișcuță Aurel a arătat ulterior că era îngrijorat întrucât el practic nu își asumase personal cele afirmate în declarație, nu le cunoștea direct, precizând procurorului Mureșan Ioan că erau lucruri „auzite prin oraș”.

S-a apreciat prin rechizitoriu că această temere induce însă, în fapt, ideea că Rișcuță Aurel, chiar dacă nu a declarat verbal aspecte compromițătoare pentru Berbeceanu, a intuit sau a conștientizat faptul că inculpatul Mureșan Ioan și Cean Nicolaie urmăriseră consemnarea unor declarații nereale (ceea ce s-a și întâmplat), iar el, prin pasivitate, nu a împiedicat acest lucru.

S-a arătat că acesta este, în principiu, și motivul pentru care inculpații Mureșan Ioan și Cean Nicolaie urmăreau să obțină cât mai repede declarații de la anumite persoane „de încredere”, care să nu pună întrebări incomode cu privire la conținutul real al declarațiilor.

Parchetul a apreciat prin actul de sesizare a instanței că întregul pasaj din discuția purtată la 30.10.2013, astfel cum a fost redat, este, de fapt, o discuție purtată *pro causa*, probabil existând bănuieli că ar fi interceptate convorbirile telefonice, fiind vorba despre o prefăcătorie a ambilor interlocutori, pentru a-și preconstitui un fel de apărare în situația în care se va iniția o anchetă. Acest lucru este recunoscut, implicit, și de martorul Rișcuță Aurel în declarația dată la DNA, în care acesta a arătat că, de fapt, au existat discuțiile între el și familia Biriescu, la cererea inculpatului Cean Nicolaie, adică acelea pe care le nega în discuția telefonică.

S-a apreciat că inculpatul Cean Nicolaie, ca răspuns la îngrijorarea martorului, îi sugera acestuia ca, la o adică, să declare că a vorbit despre afaceri cu Biriescu.

S-a mai arătat că, din convorbirile telefonice interceptate în baza unor mandate de siguranță națională, dintre inculpatul Cean Nicolaie Ioan și martorul Rișcuță Aurel, a rezultat că inculpatul a efectuat demersuri pentru sprijinirea martorului în recuperarea unei sume de bani rezultată din relațiile comerciale ale martorului cu firma Pomponio, aspect de natură a clarifica genul de legătură existentă între inculpatul Cean Nicolaie și martorul Rișcuță Aurel.

Mureșan Ioan a declarat, cu ocazia audierii sale ca inculpat, că nu își amintește în ce mod a fost identificat martorul Rișcuță Aurel ca având cunoștință despre activități infracționale și la indicațiile cui s-a prezentat la DIICOT.

- Declarația martorului cu identitate protejată Iacobescu Dumitru (identitatea reală Cean Nicolaie Ioan) – La 2.10.2013, inculpatul Mureșan Ioan a audiat martorul cu identitate protejată Iacobescu Dumitru, în fapt inculpatul Cean Nicolaie.

S-a arătat prin rechizitoriu că această construcție, aparținând ambilor inculpați, are un caracter infam, în condițiile în care inculpatul Mureșan Ioan, procuror de caz, cunoștea pe larg problemele dintre Cean Nicolaie și Berbeceanu Traian, știind că cel dintâi părăsise structura DIICOT, inclusiv din cauza afirmațiilor șefului BCCO privind implicarea sa în dosarul Ilisei, precum și că relația dintre cei doi era de dușmănie. S-a conturat ideea că inculpatul Mureșan Ioan, prin derularea anchetei în acest mod, urmărea și un interes personal, care coincidea cu cel al inculpatului Cean Nicolaie de a-l pune sub învinuire pe Berbeceanu Traian, altfel nu se explică acceptul acestuia de a obține declarații de la o astfel de persoană. Mai mult, s-a apreciat că audierea lui Cean Nicolaie cu identitate protejată nu poate fi explicată decât prin caracterul mincinos al declarațiilor sale și prin conștientizarea de către inculpatul Mureșan Ioan a situației absolut nepotrivite de a fi audiat Cean împotriva lui Berbeceanu.

În declarația dată la DIICOT – ST Alba, Cean Nicolaie a afirmat următoarele: *„de la persoane din anturajul lui Biriescu, pe care nu le pot preciza, dar (pe) care le cunosc ca persoane de încredere (referire la martora Laza Adina), am aflat că Biriescu Titus și Anișoara au aflat despre existența dosarului de la DIICOT Alba și despre interceptările convorbirilor telefonice ale susnumiților și tot ce se întâmpla în dosar, respectiv tot ce se lucra ca acte de procedură și procesuale, înainte de începerea urmăririi penale și audierea susnumiților, de la Berbeceanu Traian. Persoana respectivă mi-a spus că Biriescu Titus știa de dosar încă de la începutul lui, fiind avizați și li s-a spus de Berbeceanu să nu vorbească la telefon”*.

S-a apreciat că aceste afirmații relevă următoarele aspecte de interes: cooptarea în planul de denigrare a lui Berbeceanu Traian a numitei Laza Adina, fosta avocată a soților Biriescu, prietenă de familie cu inculpatul Cean Nicolaie de 25 de ani („persoana de încredere” din declarația lui Cean); interesul inculpatului Mureșan Ioan de a situa pretinsa faptă de informare a familiei Biriescu despre dosar anterior începerii urmăririi penale, în perioada în care se solicitaseră interceptări în cauză. Acest aspect a fost constatat și în situația martorilor Literă Cristian și Rișcuță Aurel, asupra cărora s-a insistat să declare că familia Biriescu știa de dosar de la Berbeceanu încă din anul 2011, anul 2012 neconvenind anchetei.

Audierea a fost efectuată cu greșiera Bucea Maria, însă nu a fost nevoie în acest caz de denaturarea afirmațiilor martorului cu identitate protejată (ca în alte situații), întrucât Cean Nicolaie Ioan era într-o înțelegere totală cu Mureșan Ioan, știind exact ce trebuie să declare.

- Declarația martorei Laza Adina – Începând cu 23.09.2013, inculpații Mureșan Ioan și Cean Nicolaie au efectuat demersuri repetate pentru a o convinge pe Laza Adina, fosta avocată a familiei Biriescu, să vină pentru a da declarații.

S-a mai arătat de către parchet că, la fel ca în cazul lui Rișcuță Aurel (prieten vechi cu Cean Nicolaie), și în cazul Adinei Laza (de asemenea, în relații foarte apropiate cu Cean Nicolaie), inculpatul Cean Nicolaie a intuit și a încercat să exploateze această veche relație, bazată pe „încredere”, apreciind că Laza Adina, în virtutea acestei legături, va accepta să facă unele declarații împotriva lui Berbeceanu Traian, chiar dacă acestea nu ar fi corespuns întru totul

adevărului. În consecință, inculpații Mureșan Ioan și Cean Nicolaie au făcut presiuni asupra numitei Laza Adina, constând în telefoane repetate și vizite la domiciliul acesteia (Cean Nicolaie).

În acest sens este discuția din 23.09.2013 între inculpatul Mureșan Ioan și inculpatul Cean Nicolaie.

La 2.10.2013, inculpatul Cean Nicolaie, într-o conversație cu Laza Adina, a rugat-o pe aceasta să discute cu o terță persoană, Pădureanu Claudia, pentru a o convinge pe aceasta să vină să dea declarații.

La 3.10.2013, inculpatul Cean Nicolaie a insistat ca prietena sa să meargă la DIICOT, asigurând-o că „a discutat ieri și nu-i nicio complicație cu nimic”.

La trei minute după discuție, Cean Nicolaie l-a contactat pe Mureșan Ioan, având un dialog care relevă, ca și altele, interesul deosebit al procurorului Mureșan Ioan de a grăbi lucrurile, acesta menționând „deja întârzii prea mult”, ca și cum Berbeceanu Traian trebuia pus sub învinuire până la un anumit termen.

S-a mai arătat că încercările lui Cean Nicolaie de a găsi, în orice mod, persoane „de încredere, mai aproape de sufletul lor”, care, instruite de Cean Nicolaie, să fie dispuse să dea declarații, indiferent dacă ar fi cunoscut sau nu ceva despre Berbeceanu, sunt subliniate de o conversație purtată cu Laza Adina la 3.10.2013, imediat după discuția sa cu Mureșan Ioan.

La 4.10.2013, Cean Nicolaie și Mureșan Ioan discută din nou despre urgența efectuării acelor audieri.

În final, nu s-a reușit aducerea numitei Pădureanu Claudia la audieri, aceasta nefiind de acord. Acest aspect i-a fost comunicat lui Cean Nicolaie la 7.10.2013.

La 8.10.2013, Cean Nicolaie a fost contactat de inculpatul Muntean Alin, acesta spunându-i că „a așteptat-o astăzi pe doamna și nu a venit”, în schimb „am văzut că a venit alteineva” (referirea fiind la martorul Rișcuță Aurel, trimis tot de Cean Nicolaie la procurorul Mureșan Ioan).

S-a apreciat că această discuție este foarte importantă, întrucât lasă să se înțeleagă planul pus la punct de inculpatul Cean Nicolaie, acesta spunându-le anchetatorilor anumite aspecte despre Berbeceanu și apoi încercând să aducă și alți martori care să confirme relatările sale mincinoase. S-a considerat că, la acel moment, inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin nu erau foarte convingși de susținerile lui Cean Nicolaie, dorind să stea de vorbă personal cu acei martori.

La un moment dat, pe parcursul anchetei efectuate în prezenta cauză, inculpatul Mureșan Ioan a susținut, cu prilejul audierii din 7.05.2014, că în cursul lunii septembrie 2013, Laza Adina, fiind pe holul Curții de Apel Alba, i-ar fi povestit că Biriescu aflase despre dosarul său de la Berbeceanu. Discuția, susține inculpatul, a fost înregistrată, însă nu a fost depusă până în prezent, întrucât nu este „suficient de inteligibilă”. S-a apreciat de către parchet că, în condițiile în care inculpatul Mureșan Ioan se convinsese din septembrie de „realitatea” celor povestite chiar de Laza Adina, nu s-ar mai justifica afirmațiile inculpatului Muntean Alin, în sensul că „să nu dea declarație, dar măcar să ne convingem că așa a fost”, făcute la 8.10.2013, așadar după pretinsa discuție a lui Mureșan Ioan cu martora. Aceste aspecte îndreptătesc opinia că, de fapt, acea discuție nu a avut loc sau a avut un conținut nesatisfăcător.

De asemenea, inculpatul Mureșan Ioan a mai susținut că nu l-a pus pe Cean Nicolaie „să tragă de ea sau să o preseze să vină la declarații”. Întrucât la 1.11.2013 dosarul nr. 13D/P/2011 al ST Alba a fost preluat de Structura Centrală a DIICOT, Laza Adina nu a mai fost audiată de inculpatul Mureșan Ioan.

Însă, la 14.11.2013, Laza Adina a fost audiată la Deva, în circumstanțe suspecte, în apartamentul unei rude a lui Pitulescu Mircea, de polițistul Rațiu Ovidiu, delegat de procurorul de la Structura Centrală, fără înștiințarea vreunui dintre apărători. S-a arătat că declarația abundă în afirmații despre relația Berbeceanu-Biriescu, aspectele legate de informarea despre dosar și ascultarea telefoanelor chiar repetându-se. Majoritatea afirmațiilor ar fi fost auzite de Laza Adina într-un local în care se aflau, la altă masă, Biriescu și alte persoane, în anul 2012. S-a folosit, pe parcursul declarației, sintagma „știu că”, „din câte am înțeles”, ocolindu-se exprimări tranșante de genul „mi-a comunicat X”.

Fiind audiată la DNA, Laza Adina, confirmând cele rezultate din interceptări, a declarat că, în cursul lunii octombrie 2013, s-a deplasat la DIICOT, în urma nenumăratelor insistențe, comunicându-i procurorului Mureșan că nu are ce să declare și invocând în final secretul profesional, ca fost avocat al familiei Biriescu. Referitor la declarația pe care a dat-o, până la urmă, la 14.11.2013, ofițerului delegat Rațiu Ovidiu, martora a menționat că a reiterat că nu cunoaște de unde știa Biriescu de dosar și nu a pronunțat numele lui Berbeceanu într-un astfel de context, pentru a fi trecut în declarație. Laza Adina a arătat că maniera agresivă de interogare și presiunea psihică la care a fost supusă au determinat-o să semneze declarația fără a o citi.

Martora a declarat, de asemenea, că în contextul în care, pe rolul DIICOT – BT Hunedoara, se afla un dosar în care era vizată activitatea unor firme ale soțului său, la data de 5.11.2013 au fost efectuate ridicări de documente, cu ocazia acestei activități făcându-și apariția și inculpatul Muntean Alin, deși nu a fost menționat în procesul-verbal, acesta având un comportament inadecvat, cu rol de intimidare. S-a încercat, conform martorei, și inducerea ideii că ancheta ar fi fost inițiată de Berbeceanu Traian, pentru ca, pe fondul presupusei nemulțumiri, aceasta să fie determinată să scrie ceea ce doreau anchetatorii împotriva acestuia.

Fiind audiat la DNA, martorul Rațiu Ovidiu, ofițerul de poliție care a consemnat declarația lui Laza Adina la 14.11.2013, a precizat că, anterior audierii, a purtat discuții cu inculpatul Mureșan Ioan (deși acesta nu mai instrumenta dosarul, ci Structura Centrală), acesta indicându-i ce aspecte cunoaște martora și ce întrebări să îi pună. Privitor la conținutul declarației consemnate, martorul Rațiu Ovidiu a recunoscut la DNA, după ce procurorul de caz i-a sugerat că în apartamentul respectiv era montată tehnică de ascultare și că s-ar cunoaște conținutul real al declarației, că, de fapt, martora relatase anterior că Biriescu făcuse referire la un prieten comun al său și al altei persoane, iar la întrebarea privitoare la divulgarea existenței dosarului, martora nu a pronunțat numele lui Berbeceanu Traian în acel context, polițistul interpretând că ar fi fost vorba despre acesta, întrucât anterior martora descrisese existența unor relații amicale Berbeceanu-Biriescu.

- Proces-verbal de investigații întocmit de inculpatul Muntean Alin la 26.09.2013 – Acesta subliniază „legătura deosebită” dintre Berbeceanu Traian și Biriescu Titus, prin identificarea, în perioada 21.06.2012 - 24.09.2012 (trei luni), a unui număr de trei apeluri telefonice, dintre care două de 12 și 16 secunde.

Cu privire la acest capăt de acuzare, Înalta Curte de Casație și Justiție, cu ocazia soluționării recursului declarat de Berbeceanu Traian împotriva deciziei de prelungire a arestării preventive, dispunând înlocuirea acestei măsuri cu obligarea de a nu părăsi țara, a reținut, în încheierea nr. 3712/26.11.2013, următoarele: „verificând conținutul actelor procedurale menționate anterior, dar și al altora aflate la dosar, se constată că pretensele discuții ale comisarului șef Man Victor au fost redade de către subcomisarul Muntean Alin (în condițiile în care acesta a participat la efectuarea de acte de urmărire penală în prezenta cauză) în procese-verbale de investigații întocmite ulterior decesului comisarului șef, iar declarațiile martorilor se referă fie la aspecte pe care aceștia susțin că le știu de la alte persoane, fie se contrazic cu privire la data la care se pretinde că soții Biriescu au aflat despre existența dosarului în care sunt cercetați - toamna anului 2011, respectiv toamna anului 2012, fie relatează aspecte vagi, lipsite de concretețe, fără relevanță la nivel probator.”

Referitor la favorizarea infractorului, în dosarul nr. 71D/P/2011 – cauza Cupețiu - Balint, prin pretinsa deconspirare a perchezițiilor din 10.05.2012 și 8.10.2012

S-a arătat prin rechizitoriu că Berbeceanu Traian nu a lucrat în cauza Cupețiu, fiind doar înștiințat la 7.05.2012 că se vor face percheziții, și la 8.05.2012 că s-a modificat data acestora pentru 10.05.2012, întrucât, în calitate de șef BCCO, trebuia să asigure resursele logistice pentru desfășurarea acțiunii.

Inculpatul Mureșan Ioan a reținut în referatul cu propunere de arestare preventivă următoarele: „deconspirările realizate în ceea ce privește datele și efectuarea perchezițiilor domiciliare din 10.05.2012 și 8.10.2012 au fost efectuate de Berbeceanu Traian, prin Moș Ovidiu și/sau Rusu Gheorghe zis „Romică”, ambii prieteni foarte buni și în relații deosebit de apropiate cu ambele persoane implicate - Berbeceanu Traian și Cupețiu Dorin”. S-a menționat de către parchet siguranța cu care anchetatorul a stabilit că Berbeceanu Traian a deconspirat perchezițiile, dar și incapacitatea de a demonstra în ce mod s-ar fi realizat deconspirările, prin folosirea sintagmei „și/sau”, dovadă clară a relei-credințe a inculpatului Mureșan Ioan.

Inculpatul Mureșan Ioan a mai reținut că s-a probat cert, în dosarul nr. 71D/P/2011 al DIICOT – ST Alba - soluționat cu rechizitoriu la 1.04.2013, că inculpatul Cupețiu Dorin a știut despre efectuarea perchezițiilor domiciliare, aspect ce reiese din:

- declarațiile inculpaților Balint Dan, Udrea Călin, Șionei Dorin, precum și ale martorilor Balint Lucia, Negrea Vasile Iulian, Păiuș Andreia și Poenar Constantin, din care reiese cert că inculpatul Balin Dan a fost anunțat de inculpatul Cupețiu Dorin despre prima percheziție, anterior acesteia, iar Cupețiu Dorin a știut dinainte și despre efectuarea celei de a doua percheziții;

- interceptările convorbirilor telefonice ale inculpatului Cupețiu Dorin și ale învinutului Rusu Gheorghe - prieten foarte bun cu Berbeceanu Traian,

respectiv ale numiților Rusu Anca și Urs Ioan Vasile, zis „Piciu” - finul lui Berbeceanu Traian;

- listingurile convorbirilor telefonice obținute pentru Cupețiu Dorin, Rusu Gheorghe, Moș Ovidiu și Berbeceanu Traian;

- filmările efectuate la domiciliul inculpatului Cupețiu Dorin, cu ocazia celei de a doua percheziții, din 8 octombrie 2012, când în cadrul ușii se observă inculpatul Cupețiu Dorin, care la ora 06.00 îi aștepta pe polițiști în casă.

- dovada cunoașterii, de către cei trei, a momentului perchezițiilor, o reprezintă faptul că, atât Udrea Călin, cât și Șionei Dorin, au trecut proba cu detectorul poligraf, „precum și faptul că la momentul percheziției organele de poliție i-au găsit atât pe Balint Dan, cât și pe Șionei Dorin și Udrea Călin, treji. Balint Dan nu a putut fi testat cu aparatul poligraf întrucât se afla sub tratament medical pentru boli de inimă, tratament care nu permitea testarea, dar declarațiile acestuia s-au verificat, coroborându-se cu celelalte probe administrate în dosarul 71D/P/2011”.

Analizând probele anterior enumerate, Ministerul Public a reținut următoarele:

Cu privire declarația inculpatului Balint Dan, s-a arătat că, la data de 10.05.2012, au avut loc percheziții la domiciliile mai multor persoane. Balint Dan a fost atunci arestat preventiv până la 8.07.2012. În primele declarații, acesta nu a făcut nicio afirmație în legătură cu faptul că ar fi știut despre percheziție.

La 8.08.2012, Balint Dan a declarat verbal expertului psiholog că, înainte cu o seară de a fi arestați, Cupețiu Dorin l-a chemat într-o locație a sa și i-a spus că în ziua următoare vor fi căutați de poliție, cerându-i să aibă grijă ce declară „copiii”. Subiectul a fost însă declarat inapt pentru examinare.

În dimineața zilei de 8.10.2012 (data celei de-a doua percheziții), la solicitarea inculpatului Muntean Alin, Balint Dan dă o nouă declarație în cauză, în fața inculpatului Mureșan Ioan, în care, aparent din coincidență, face vorbire pentru prima dată (deși dăduse mai multe declarații în cauză) despre faptul că ar fi fost anunțat de Cupețiu Dorin despre percheziția efectuată la 10.05.2012, cu o seară înainte.

Întrucât la dosar existau listingurile convorbirilor telefonice purtate de Cupețiu Dorin în perioada lunii mai 2012, în urma consultării acestora anchetatorii constatând, probabil, că acesta avusese o convorbire telefonică cu Rusu Gheorghe (cunoscut al lui Berbeceanu Traian) anterior primei percheziții, inculpatul Muntean Alin, susținut de inculpatul Mureșan Ioan, a gândit o strategie prin care să se ajungă la învinuirea lui Berbeceanu Traian, exploatând acel telefon primit la 8.05.2012 de Cupețiu Dorin de la Rusu Gheorghe. Astfel, într-o discuție purtată în mediul ambiental în luna noiembrie 2012 între inculpatul Mureșan Ioan, inculpatul Muntean Alin și Berbeceanu Traian, înregistrată cu mijloace proprii de acesta din urmă, inculpatul Mureșan Ioan îi povestește lui Berbeceanu ce declarase Balint Dan, respectiv că fusese înștiințat despre percheziții de Cupețiu Dorin (nimic altceva, referitor la sursa din care Cupețiu ar fi aflat, la rândul său, despre percheziții). Muntean Alin insista că doar lui Berbeceanu îi comunicase că perchezițiile vor avea loc luna, amânându-se ulterior pe joi. În fapt, despre acest lucru cunoșteau Mureșan Ioan,

Muntean Alin, Man Victor, posibil Cean Nicolaie, coleg de birou cu Mureșan Ioan și prieten cu Ilisei Mircea, care, la rândul său, era prieten cu Cupețiu Dorin.

În continuare, Muntean Alin își dezvăluie, fără voie, în lumina aspectelor cunoscute acum, planul prin care urmărea să ajungă la Berbeceanu și care i s-a construit chiar pe parcursul acelei discuții. După ce Mureșan Ioan îi comunică lui Berbeceanu că pe relația Cupețiu a apărut Rusu Gheorghe (încă o dată, fără a face alte aprecieri), inculpatul Muntean Alin a făcut următoarea afirmație mincinoasă: „M.A.: ...declarația lui Balint, care a trecut de testul poligraf (afirmație nereală, Balint Dan nu a putut fi testat), care îi spune, în momentul în care îl cheamă la cabană miercuri, îi spune foarte clar „de unde știi toate astea?” (lui Cupețiu), „toate astea le știu de la un om care este tot timpul împreună cu ei și știe cam tot ce se întâmplă.

B.T: Îhî... cine a zis asta, Balint?

M.A: Balint! Nu. Balint! Balint o zis că i-o zis Cupețiu. Ok. „Omul acela nu îmi mai răspunde de ieri de la 12”. Curios, ieri la 12 o fost sunat ultima dată de către acesta (Cupețiu de Rusu-n.n.)”

Așadar, s-a apreciat că inculpatul Muntean Alin a mințit în discuția cu Berbeceanu Traian, cu privire la afirmațiile făcute de Balint Dan, întrucât până atunci acesta nu făcuse nicio astfel de afirmație, cu privire la sursa lui Cupețiu, rezumându-se la a spune doar că Dorin Cupețiu l-a informat, iar testul poligraf nu îl trecuse, pentru că nu îl făcuse. De aceea, Mureșan Ioan i-a spus lui Berbeceanu doar despre afirmația lui Balint că a știut de percheziții de la Cupețiu, și nimic altceva, pentru că Mureșan Ioan nu știa, la acel moment, altceva care să fi rezultat din declarațiile lui Balint. Spusele lui Muntean Alin despre pretinsele afirmații ale lui Balint, cum că și Cupețiu știa de la o persoană din anturajul anchetatorilor, au venit instantaneu, probabil chiar spre surprinderea lui Mureșan Ioan, care nu le-a confirmat în acea discuție, nu l-a sprijinit în argumentație pe Muntean Alin, achiesând însă ulterior la planul pus la cale de acesta.

S-a mai arătat că, după această discuție, inculpatul Muntean Alin, în realizarea planului infracțional, a recurs la metode nelegale. Astfel, a întocmit o multitudine de procese-verbale „de investigații” cu conținut fie trunchiat (în cazul analizei pe listinguri), fie nereal (cel în care menționează ca reale susținerile inexistente ale lui Balint Dan).

Această determinare cu caracter infracțional a inculpatului Muntean Alin a culminat cu procesul-verbal din 21.08.2013, în care acesta a inserat mențiuni cu caracter nereal: „*urmare a audierii inculpatului Balint Dan, a rezultat faptul că la data de 9.05.2012 la locuința acestuia s-a prezentat Cupețiu Dorin...La întrebarea inculpatul Balint Dan în legătură cu sursa celor aflate (despre percheziții), Cupețiu Dorin a spus că informațiile le are de la o persoană care se află tot timpul cu cei care urmează să efectueze perchezițiile (BCCO Alba) și cu care a ținut legătura până în urmă cu o zi, când, de la amiază, a încetat să-i mai răspundă la telefon*”.

Inculpatul Muntean Alin a omis faptul că, până la data acestui proces-verbal, nu exista nicio declarație a lui Balint Dan în sensul celor arătate (inventate efectiv de Muntean Alin), prima declarație cu astfel de conținut fiind dată la 22.10.2013 la Mureșan Ioan, cu o zi înainte de reținerea lui Berbeceanu

Traian, când Balint Dan și copiii săi, Udrea și Șionei, au fost chemați de urgență la DIICOT.

Așadar, în cele din urmă, Balint Dan a fost convins să declare cele inventate de Muntean Alin cu privire la persoana din anturajul BCCO care ar fi furnizat informațiile, pentru a susține planul pus la punct de inculpat. Aceste aspecte sunt confirmate instantaneu, dar parțial (doar cu privire la faptul că au aflat de percheziții de la Cupețiu, nu și sursa inițială a informației), tot la 22.10.2013, de rudele lui Balint Dan, de asemenea inculpați în acea cauză. Astfel, la 22.10.2013, Balint Dan a fost chemat la DIICOT (din probele prezentei cauze rezultă că avea o relație destul de amicală cu Muntean Alin și cu Cean Nicolaie), unde a declarat următoarele aspecte mincinoase: „Cupețiu mi-a spus că „cei de la brigadă trebuiau să vină marți sau miercuri, dar că a intervenit ceva și că perchezițiile au fost reprogramate pe mâine dimineață, în data de 10.05.2012”. L-am întrebat pe Cupețiu de unde știe că vor avea loc perchezițiile, la care acesta mi-a spus că informațiile i-au fost date de o persoană care este tot timpul cu DIICOT-ul și că persoana respectivă nu îi mai răspunde la telefon de o zi, dar că a discutat constant până atunci cu această persoană”.

Acestea sunt afirmațiile care apăruseră anterior în discuția din noiembrie 2012 dintre inculpatul Muntean Alin și Berbeceanu Traian, apoi în procesul-verbal întocmit de inculpatul Muntean Alin la 21.08.2013, ele emanând anterior în anchetă doar de la Muntean Alin, iar nu de la Balint Dan.

S-a reținut că, dacă Balint Dan ar fi făcut vreo afirmație despre sursa informațiilor deținute de Cupețiu Dorin, inculpatul Muntean Alin ar fi procedat la consemnarea urgentă a unor declarații scrise în acest sens. De asemenea, prin actul de sesizare a instanței s-a mai reținut că, în declarația din 8.10.2012, dată la inculpatul Mureșan Ioan, Balint Dan, povestind pentru prima oară despre faptul că a aflat de percheziții de la Cupețiu, nu a spus că l-ar fi întrebat pe acesta despre sursa informațiilor, și nici procurorul nu l-a întrebat așa ceva, deși, dacă aceste aspecte fuseseră comunicate verbal anterior de Balint, ar fi trebuit să fie întrebat despre ele și să fie consemnate în declarație, ca o urmare logică a situației că ar fi fost deconspirate perchezițiile. Întrebarea firească a unui anchetator în atare situație ar fi fost: „De unde știa Cupețiu despre percheziții?”, însă aceasta lipsește din audierea lui Balint Dan de la 8.10.2012.

Grefiera Bucea Maria, care a tehnoredactat declarația din 8.10.2012, luată de inculpatul Mureșan Ioan lui Balint Dan, a precizat, fiind audiată ca martor la DNA, că nu își amintește ca procurorul Mureșan să-l fi întrebat detalii referitoare la sursa informațiilor lui Cupețiu. Inculpatul Mureșan Ioan, în declarația dată la DNA, a afirmat, cu privire la acest aspect, că a consemnat în declarația dată de Balint, când acesta era încă arestat, împrejurarea că Dorin Cupețiu a făcut afirmația că știe de la o persoană „din anturajul BCCO și care nu îi mai răspunde la telefon de o zi”. Apoi inculpatul Mureșan a afirmat că „de spus mi-a spus și cred că am și consemnat”. În declarația de inculpat dată după 5 zile, Mureșan Ioan a arătat că, dacă nu s-a consemnat mai departe de unde a aflat Cupețiu, e „posibil să fi fost din rațiuni de conspirativitate”, fără a putea preciza față de cine se urmărea a fi asigurată conspirativitatea, în condițiile în care personal i-a comunicat lui Berbeceanu suspiciunile sale în ianuarie 2013.

S-a precizat că inculpații Muntean Alin și Mureșan Ioan au scăpat din vedere, cu ocazia construirii acestei declarații mincinoase, pusă în sarcina lui Balint Dan, unele aspecte care, efectiv, nu se leagă, ele fiind cele care au determinat, o dată în plus, convingerea anchetatorilor în prezenta cauză, în sensul că declarația nu corespunde adevărului. Astfel, din declarația lui Balint Dan rezultă că, din spusele lui Cupețiu, persoana care îl informase că va avea loc percheziția din 10.05.2012 știa și că inițial fusese stabilită o dată anterioară, pentru 9.05.2012, care s-a modificat, în urma hotărârii lui Mureșan Ioan de la data de 8.05.2012, pentru ziua de 10.05.2012. În aceste condiții, nu se explică de ce Cupețiu nu fusese informat și despre percheziția din 9.05.2012, anterior modificării datei, Rusu Gheorghe neluând deloc legătura cu el de la 7.05.2012 (așa cum rezultă din listingul complet). Pentru aceste motive, parchetul a apreciat că, în situația în care Cupețiu ar fi aflat, într-adevăr, despre percheziții, acest lucru i-a fost adus la cunoștință de o persoană care a aflat accidental despre acțiune, după modificarea datei acesteia, așadar nu o persoană care era implicată în acele activități. O pistă care ar fi trebuit verificată de inculpatul Mureșan Ioan este inclusiv relația Cean-Ilisei-Cupețiu, având în vedere că procurorul Cean Nicolaie era coleg de birou cu procurorul Mureșan Ioan, care instrumenta dosarul, acesta cunoscând, la momentul întocmirii referatului, și legătura dintre inculpatul Cean Nicolaie și Ilisei Mircea.

S-a mai arătat că, inițial, în denunțul formulat la DNA față de Cean Nicolaie pentru trafic de influență, Balint Dan a menționat că a fost chemat, cu o zi înainte de arestarea lui Berbeceanu, de către Muntean Alin, pentru a preciza încă o dată de unde a aflat despre percheziții. Din denunț rezultă că abia la acel moment ar fi povestit Balint despre sursa care l-ar fi informat pe Cupețiu. Balint Dan a precizat că a semnat acea declarație fără a o citi.

Fiind audiat la DNA ca martor în 10.03.2014, Balint Dan a declarat că, la audierea sa din 22.10.2013 de la DIICOT Alba, inculpatul Muntean Alin l-a întrebat expres ce știe despre Berbeceanu Traian. Balint a precizat că a auzit că Berbeceanu l-ar fi informat pe Cupețiu despre percheziții, dar nu a dorit să se consemneze așa ceva, fiindcă era doar o „poveste”, însă Muntean Alin a insistat, cerând să se consemneze că a aflat din „diverse medii”.

S-a menționat că, în realitate, lui Balint îi fuseseră comunicate aceste aspecte de către inculpatul Cean Nicolaie, acesta spunându-i că Berbeceanu l-a informat pe Cupețiu despre percheziții, că făcuse un raport despre Cean și demersuri pentru a-l intercepta pe motiv că Cean l-ar fi informat pe Cupețiu despre percheziții. S-a apreciat de către parchet că pare verosimil că, prin furnizarea acestor date, Cean Nicolaie a urmărit să îi atribuie lui Berbeceanu Traian anumite activități infracționale, menționând martorului că, în mod nedrept, Berbeceanu l-ar fi suspectat pe Cean Nicolaie de deoalarea acestor informații, aspect nesusținut însă de nicio persoană, public sau nepublic, la acel moment, motiv pentru care este posibil ca Cean Nicolaie să fi făcut astfel de susțineri pe baza unor împrejurări cunoscute doar de el însuși.

Cu ocazia reaudierii lui Balint Dan la DNA la data de 31.03.2014, acesta, în înțelegere cu Muntean Alin (care, între timp, consultase dosarul de la DNA și observase inadvertențele legate de momentul afirmațiilor privind sursa informațiilor, existând și unele discuții ale anchetatorului cu avocații pe această

temă), a mințit, adăugând la declarațiile anterioare afirmația că i-ar fi spus el lui Muntean Alin toate amănuntele despre „persoana din anturajul BCCO care de o zi nu îi mai răspundea la telefon lui Cupețiu” încă din anul 2012, de când era arestat preventiv, urmărind prin această ultimă declarație să acopere falsurile evidente pe care inculpatul Muntean Alin le menționase în actele dosarului.

Fiind audiat în calitate de suspect în prezenta cauză, Balint Dan a declarat că, de fapt, exprimarea care se referea la „acea persoană care, de o zi, de la amiază, nu îi mai răspundea la telefon lui Cupețiu” i-a fost sugerată, în cadrul audierii din prezenta arestării lui Berbeceanu Traian, de către inculpatul Muntean Alin, mai precis precizarea „de o zi”. De asemenea, Balint Dan a subliniat că niciodată nu a făcut afirmația că persoana care l-ar fi informat pe Cupețiu despre percheziții ar fi fost din cadrul BCCO sau DIICOT, ci „o persoană care umblă tot timpul cu ei”.

- Testările poligraf ale numiților Udrea Călin și Șionei Dorin

Inculpatul Mureșan Ioan a afirmat în referat că dovada cunoașterii de către cei trei a momentului perchezițiilor o reprezintă faptul că, atât Udrea Călin, cât și Șionei Dorin, au trecut proba cu detectorul poligraf. Această afirmație are caracter fals, întrucât, în urma examinării testărilor poligraf la care au fost supuse cele două persoane (rude ale lui Balint Dan, cărora li s-au efectuat percheziții), s-a constatat că acestora nu li s-au adresat întrebări în legătură cu subiectul perchezițiilor și al împrejurării dacă au cunoscut acestora.

Inculpatul Mureșan Ioan a dispus efectuarea a două constatări tehnicoștiințifice tip poligraf, la 2.08.2012 și la 25.10.2012, stabilind întrebări care vizau exclusiv activitatea de evaziune fiscală, deși, cel puțin la 25.10.2012, acesta luase cunoștință din declarația lui Balint Dan de la 8.10.2012 despre faptul că acesta ar fi fost anunțat de Cupețiu despre o percheziție. Mai mult, singura persoană care a făcut afirmația că știa de percheziție de la Cupețiu (Balint Dan) nu a putut fi testată la poligraf, fiind declarată inaptă. În aceste condiții, s-a apreciat că este îndreptățită concluzia că întrebările despre percheziție au fost evitate în mod intenționat, existând posibilitatea unor rezultate nesatisfăcătoare pentru anchetatori. Aceste împrejurări determină unele dubii chiar în legătură cu realitatea împrejurării că Balint Dan ar fi fost anunțat de Cupețiu Dorin despre vreo percheziție.

- Interceptările convorbirilor telefonice ale inculpatului Cupețiu Dorin și ale învinutului Rusu Gheorghe - prieten foarte bun cu Berbeceanu Traian, respectiv ale numiților Rusu Anca și Urs Ioan Vasile, zis „Piciu” - finul lui Berbeceanu Traian; listingurile convorbirilor telefonice obținute pentru Cupețiu Dorin, Rusu Gheorghe, Moș Ovidiu și Berbeceanu Traian;

S-a arătat în actul de acuzare că, pentru a sugera posibila scurgere de informații de la Berbeceanu Traian către Cupețiu Dorin, prin Rusu Gheorghe, în procesul-verbal din 21.08.2013, inculpatul Muntean Alin a menționat că, la 8.05.2012, în jurul orelor 10.30, Cupețiu Dorin este sunat de Rusu Gheorghe, fapt rezultat din listinguri (așadar, nu interceptări, nu se cunoaște conținutul convorbirii). Pe 9.05.2012, când au fost puse sub interceptare telefoanele, traficul telefonic al lui Cupețiu este redus la o singură discuție. La 10.05.2012, după efectuarea perchezițiilor, Cupețiu este contactat de Rusu la orele 22.03, 22.06, 22.39. La 12.05.2012, Rusu îi atrage atenția lui Cupețiu, fără a rezulta

vreo legătură cu perchezițiile, „să aibă grijă ce, cum, cât, cu cine și ce nume vorbești” (din declarațiile ulterioare ale acestora rezultând că se refereau la parteneri de afaceri, fiind vorba despre inițierea unor deal-uri ce nu se dorea a fi divulgate, pentru a nu fi acaparate de alte persoane). S-a precizat că inculpatul Muntean Alin, din dorința de a lega apelul din 8.05.2012 de percheziții și de ideea că „de o zi acela nu mai răspunde la telefon” (lui Cupețiu), a omis să insereze în procesul-verbal împrejurarea că, nici cu o zi înainte, pe 7.05.2012, Rusu nu i-a răspuns deloc lui Cupețiu la telefon. Mai mult, s-a apreciat că, dacă Cupețiu ar fi fost avertizat pe 8.05.2012 despre percheziții și interceptarea telefoanelor, nu se explică de ce acesta a insistat cu apelurile către Rusu în continuare, pe 8.05.2012 și pe 9.05.2012.

De asemenea, s-a subliniat faptul că nu a fost identificată nicio legătură între Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian în perioada de referință (8.05-9.05.2012), când s-a stabilit modificarea datei perchezițiilor. Totodată, persoana vătămată Berbeceanu Traian a declarat că a aflat despre modificarea datei perchezițiilor pentru 10.05.2012, în ziua de 8.05.2012, însă după orele prânzului. S-a arătat că anchetatorii nu au lămurit aspectele referitoare la ora încunoștiințării lui Berbeceanu despre aceste modificări, deși era un aspect esențial pentru a se putea concluziona cu privire la posibilitatea de divulgare a acelor informații, astfel încât Rusu Gheorghe să le fi cunoscut la ora 10,30 a zilei de 8.05.2012.

În egală măsură, s-a menționat că, pentru a sugera și o a doua pistă de transmitere a informațiilor, în afară de Rusu, inculpatul Muntean Alin a întocmit procesul-verbal din 23.08.2013, în care a enumerat mai multe convorbiri telefonice purtate în perioada 2.05-13.05.2012 de Cupețiu Dorin cu Moș Ovidiu (prieten cu Berbeceanu Traian), și de Moș Ovidiu cu Berbeceanu Traian, însă la 8.05.2012 nu apare niciun apel între Moș Ovidiu și Cupețiu Dorin sau între Moș Ovidiu și Berbeceanu Traian. S-a apreciat de către parchet că aceste două procese-verbale sunt întocmite în mod vădit tendențios, întrucât, practic, nu demonstrează nimic.

Postul telefonic indicat ca fiind al lui Cupețiu Dorin în aceste apeluri este 0728.107.089. Acest post nu îi aparține lui Cupețiu Dorin, ci numitului Mărginean Vasile. Aceste mențiuni au fost preluate de inculpatul Mureșan Ioan în referatul cu propunere de arestare, pentru a sugera varianta comunicării datelor de către Berbeceanu Traian, prin Moș Ovidiu, către Cupețiu Dorin, în condițiile în care Mureșan Ioan cunoștea că postul telefonic invocat nu îi aparținea lui Cupețiu.

Astfel, cu ocazia soluționării dosarului nr. 71D/P/2011 privind pe Cupețiu Dorin, inculpatul Mureșan Ioan, procuror de caz, a constatat că postul telefonic de mai sus este utilizat de o altă persoană. Pentru acest motiv, imediat după întocmirea rechizitoriului, la 4.04.2013, inculpatul Mureșan Ioan a comunicat numitului Mărginean Vasile că i-a fost interceptat postul telefonic cu nr. 0728107089, despre care inițial s-a crezut că aparține inculpatului Cupețiu, ulterior constatându-se că acest număr este folosit de Mărginean Vasile. Comunicarea a fost semnată de inculpatul Mureșan Ioan.

Deși inculpatul Mureșan Ioan a declarat la DNA că nu și-a adus aminte de acest aspect când a întocmit referatul de arestare, s-a apreciat că astfel de

susțineri nu sunt credibile. Aceasta deoarece, pe de o parte, interceptarea eronată a unui post telefonic constituie o situație de excepție în activitatea organelor de anchetă, care este reținută chiar involuntar, iar pe de altă parte, la 3.10.2013, inculpatul Mureșan Ioan a solicitat instanței autorizație de interceptare pentru Cupețiu Dorin, indicând, de această dată, doar postul telefonic utilizat de acesta, iar nu și pe cel eronat, dovada faptului că era în cunoștință de cauză cu privire la situația respectivă.

- *Probele valorificate de inculpatul Mureșan Ioan pentru a dovedi împrejurarea că Berbeceanu Traian l-ar fi anunțat pe Cupețiu Dorin despre percheziția din 8.10.2012*

S-a arătat că inculpatul Mureșan Ioan a invocat în referatul cu propunere de arestare preventivă următoarele:

„Berbeceanu Traian a fost înștiințat de procuror, în 05.10.2012, cu privire la faptul că în 08.10.2012 urmează să se efectueze percheziții în cauza Cupețiu, numărul locațiilor și faptul că toate sunt din județul Hunedoara, pentru ca acesta să se poată organiza din punct de vedere logistic, precum și că locațiile exacte și persoanele îi vor fi comunicate în dimineața zilei de 08.10.2012, în timp util pentru a ajunge la locații pentru ora 06.00.

Mai mult, în data de 05.10.2012, în cursul dimineții, în jurul orei 9.00, comisarul Muntean Alin a fost contactat telefonic de către Comisarul Șef Traian Berbeceanu, fiind întrebat de către acesta cu privire la locațiile la care urmează să fie efectuate percheziții în data de 08.10.2012.

Cu această ocazie, comisarul Muntean Alin a informat șeful de brigadă cu privire la faptul că urmează să fie efectuate mai multe percheziții pe raza Mun. Hunedoara, trei dintre acestea fiind în legătură cu inculpatul Cupețiu Dorin, iar în ceea ce privește restul locațiilor, acestea sunt cunoscute doar de către procurorul șef D.I.I.C.O.T. – S.T. Alba. În jurul orelor 12.00, cms. Muntean Alin a fost contactat din nou de către șeful de brigadă pentru a pune la dispoziția acestuia din urmă o sinteză a acțiunii care urmează a fi întreprinsă, lucru care a fost de altfel și realizat, fără a se comunica în cadrul sintezei și implicarea altor persoane decât cele aduse deja la cunoștința șefului de brigadă, respectiv Cupețiu Dorin.”

S-a precizat că aceste susțineri ridică un serios semn de întrebare cu privire la următorul aspect (valabil și pentru percheziția din 10.05.2012): la datele stabilirii ambelor percheziții, în mod curios, inculpatul Muntean Alin l-ar fi informat pe Berbeceanu Traian doar despre locațiile lui Cupețiu, nu și ale altor persoane. Acest lucru rezultă exclusiv din procesele-verbale întocmite de inculpatul Muntean Alin, la data de 21.08.2013 (la interval de un an și câteva luni de la data perchezițiilor și a filajelor), neputând fi verificate prin coroborare cu alte probe, care să nu provină exclusiv de la inculpatul Muntean Alin, rolul acestor procese-verbale fiind acela de a valorifica, în sensul inculpării lui Berbeceanu Traian, anumite aspecte din rapoartele de filaj.

„Începând cu ora 08.00, data de 05.10.2012, inculpatul Cupețiu Dorin a fost luat în filaj. Întrucât Cupețiu Dorin se afla la sediul societății sale SC Comsid SRL, s-a dispus instalarea dispozitivului de filaj la intrarea pe strada Apuseni, strada în capătul căreia se află situat sediul S.C. Comsid S.R.L..

Este de precizat faptul că strada Apuseni este împărțită în două de o linie ferată, linie care poate fi traversată doar pe jos, cu piciorul.

La ora 10.23, după informarea comisarului Berbeceanu despre acțiunea ce va urma, pe strada Apuseni (pe partea dreaptă raportat la linia de cale ferată) a intrat dinspre strada Depozitelor, singura cale de acces auto, autoturismul cu numărul de înmatriculare HD 99BGT, mașină condusă de către comisarul șef Traian Berbeceanu, conform raportului de filaj.

Mașina a întors în capătul străzii, în fața porții de acces la SC Comsid, a revenit pe strada Depozitelor, după care, autoturismul a intrat din nou pe strada Apuseni (de data aceasta pe partea stângă raportat la linia de cale ferată) și a staționat în capătul străzii Apuseni, vis a vis de intrarea în sediul S.C. Comsid S.R.L. timp de aproximativ o jumătate de oră (după ora 10.23). Nu s-a putut observa activitatea desfășurată la respectivul obiectiv de Traian Berbeceanu, deoarece filajul îl privea pe Cupețiu Dorin și era situat pe strada Depozitelor, la intrarea pe str. Apuseni, care este o stradă închisă. Precizez faptul că deși strada Apuseni este despărțită pe două sensuri de către calea ferată, ambele sensuri se termină cu o diferență de 10 metri în dreptul S.C. Comsid S.R.L., strada fiind închisă mai departe, existând doar terenuri fără construcții.

În jurul orelor 10.54 autoturismul cu numărul de înmatriculare HD.99.BGT, condus de către Traian Berbeceanu, a revenit de pe str. Apuseni, pe strada Depozitelor, virând dreapta în direcția stației de benzină Moli (10.55), moment surprins de camera existentă în benzinărie și îndreptată spre strada Depozitelor, după care a intrat pe șoseaua de centură a municipiului Deva. Anexez în continuare hărțile locațiilor identificate anterior.”

S-a arătat că din acest pasaj rezultă, de fapt, că Berbeceanu Traian nu s-a întâlnit în aceste împrejurări cu Cupețiu Dorin, întrucât filajul care îl privea pe acesta nu a înregistrat vreo întâlnire a lui Cupețiu Dorin cu Berbeceanu Traian sau vreo ieșire a lui Cupețiu Dorin din sediul Comsid în perioada în care autoturismul lui Berbeceanu s-a aflat în zona respectivă.

„A doua zi, în data de 06.10.2012 la ora 18.58, inculpatul Cupețiu Dorin s-a deplasat la capela Sf. Alexandru unde s-a întâlnit cu membrii masoneriei (mesaje și discuții telefonice prin care i s-a cerut să se prezinte la înmormântarea unui „frate,,), îmbrăcați la fel în costume și cravată de culoare neagră și cămașă albă. Dintre aceștia a fost identificat Moș Ovidiu, împreună cu care Cupețiu Dorin s-a retras într-un loc mai puțin aglomerat și au discutat până la ora 19.14. Pe timpul discuției dintre cei doi, Moș Ovidiu a fost observat căutând prin agenda telefonului mobil și efectuând convorbiri telefonice. Moș Ovidiu este viceprimar al mun. Deva, fiind de asemenea și prieten din copilărie cu cms. șef Traian Berbeceanu, cu care comunica frecvent. Astfel, numai în perioada 05.10.2012-08.10.2012, între aceștia au avut loc următoarele convorbiri: în data de 06.10.2012, la ora 17.34.12, Berbeceanu Traian de la postul telefonic cu nr. 0762218946 îl contactează pe Mos Ovidiu la postul telefonic cu nr. 0737734416.”

S-a precizat că din acest pasaj nu reiese decât faptul că Moș Ovidiu s-a întâlnit cu Cupețiu Dorin și că Moș Ovidiu era prieten cu Berbeceanu Traian. Nu s-au identificat apeluri telefonice Moș-Berbeceanu la 5.10.2012, când Berbeceanu a luat cunoștință că urmau a fi efectuate percheziții. De asemenea,

nu s-au constatat apeluri telefonice Moș-Berbeceanu în intervalul de timp în care Moș se afla cu Cupețiu, deși inculpatul Mureșan Ioan încearcă să inducă această idee, prin formularea „Moș Ovidiu a fost observat căutând prin agenda telefonului mobil și efectuând convorbiri telefonice. Moș Ovidiu este viceprimar al mun. Deva, fiind de asemenea și prieten din copilărie cu cms. șef Traian Berbeceanu, cu care comunica frecvent”, precum și prin ordinea frazelor.

„În ziua următoare, respectiv în data de 07.10.2012, în jurul amiezii, Comisarul Șef Traian Berbeceanu l-a contactat telefonic pe comisarul Muntean Alin și i-a comunicat faptul că întrucât până la ora respectivă nu se află în posesia tuturor informațiilor cu privire la locațiile perchezițiilor care urmează a fi desfășurate, va informa conducerea Poliției Române că va amâna acțiunea pentru o dată ulterioară, datorită faptului că i s-a comunicat numai că urmează să fie efectuate un număr de opt percheziții pe raza jud. Hunedoara, dar nu i-au fost indicate locațiile, ci numai cele cu privire la Cupețiu, restul urmând a fi transmise numai în dimineața percheziției, cu acordul Procurorului Șef Direcție, care a fost și el informat.”

S-a apreciat că, dacă s-ar presupune că Dorin Cupețiu a fost informat la 5.10.2012 sau la 6.10.2012 despre efectuarea perchezițiilor, fie de Berbeceanu, fie de Moș, deși s-a arătat că acest lucru nu rezultă, atunci nu se justifică interesul lui Berbeceanu Traian, interpretat de procurorul DIICOT ca o protecție acordată lui Cupețiu, de a amâna data efectuării perchezițiilor, fiindcă, odată ce Cupețiu fusese anunțat, nu mai era nevoie de amânarea acțiunii.

„În data de 07.10.2012, la orele 19.10.33 și 19.12.57, Berbeceanu Traian de la postul telefonic cu nr. 0762218946 îl contactează pe Mos Ovidiu la postul telefonic cu nr. 0737734416, iar la ora 19.21.47, Moș Ovidiu de la postul telefonic cu nr. 0737734416 îl contactează pe Berbeceanu Traian la postul telefonic cu nr. 0762218946.”

În continuare, Moș Ovidiu ar fi trebuit să-l contacteze ori să-l viziteze pe Cupețiu Dorin, însă acest lucru nu s-a întâmplat, după cum rezultă din interceptări și din rapoartele de filaj, nefiind identificate astfel de contacte. S-a precizat că, în perioada de interes, nu au fost identificate apeluri telefonice Berbeceanu-Rusu, care să acrediteze ideea unei eventuale comunicări pe această temă.

„Tot în 07.10.2012, duminica la ora 12.01.31, un autoturism de culoare neagră, cu geamuri fumurii și același format cu a celui condus de către comisarul șef Traian Berbeceanu, a părăsit parcarea Metro și s-a îndreptat spre șoseaua de centură așa cum reiese din filmările realizate de camerele de la magazinul Real.

Ulterior, la ora 12.06.24, un autoturism de culoare neagră, cu geamuri fumurii și același format cu al celui condus de către comisarul șef Traian Berbeceanu, a intrat în parcarea Praktiker, a făcut sensul giratoriu și s-a îndreptat pe partea dreaptă a sensului de acces la magazin, fiind mascat de un tir.” (înregistrări Real)

Aspectele privind împrejurarea că la ora și locațiile precizate anterior se afla mașina cu nr. de înmatriculare HD 99 BGT, condusă de către cms. șef Traian Berbeceanu, sunt susținute și corelate cu rapoartele de filaj autorizate pentru Cupețiu Dorin, care era luat în filaj autorizat, iar ofițerii de la filaj au

văzut din nou mașina condusă de Berbeceanu Traian în zonă. Aceștia nu au efectuat fotografiile judiciare, deoarece Berbeceanu Traian nu făcea obiectul dosarului și al filajului, dar au consemnat în rapoarte aspectele constatate.

Astfel, în aceeași zi, la ora 12.07.50, inculpatul Cupețiu Dorin a intrat în parcare de la Real, a făcut și el sensul giratoriu din interiorul parcerii și a oprit în parcare magazinului Metro, conducând autoturismul proprietate personală marca Mercedes cu nr. de înmatriculare HD 10 BUN, autoturism în care se mai aflau soția sa și un alt individ (raport filaj).

Conform raportului de filaj, în momentul în care Cupețiu Dorin a oprit autoturismul în parcare Metro, în parcare magazinului Praktiker se afla parcat, cu fața spre magazin, autoturismul cu numărul de înmatriculare HD 99 BGT, condus de Berbeceanu Traian, acesta fiind mascat de un tir care se afla în spatele său, mașina comisariului Berbeceanu fiind parcată la limita parcarilor dintre Praktiker și Metro.

După acest ultim moment, o perioadă de aproximativ 20 de minute, autoturismul cu numărul de înmatriculare HD 99 BGT, la volanul căruia se afla cms. șef Traian Berbeceanu (conform raportului de filaj), a staționat fără ca cineva să intre sau să iasă din acesta, perioadă care s-a suprapus cu venirea inculpatului Cupețiu Dorin la Metro, după care autoturismul cu nr. HD 99 BGT s-a pus în mișcare prin parcare magazinului Praktiker și a intrat în sensul giratoriu aflat la intersecția cu calea Zarandului. Conform raportului de filaj, autoturismul cu numărul de înmatriculare HD 99 BGT, la volanul căruia se afla cms. șef Traian Berbeceanu, a părăsit parcare magazinului Praktiker, pe direcția Calea Zarandului (șoseaua de centură), spre o destinație necunoscută.

S-a menționat că echipa de filaj care a executat autorizarea ambientală a mai fost folosită și în cadrul altor dosare instrumentate de către B.C.C.O. Alba Iulia, existând probabilitatea evidentă ca aceasta să fi fost văzută de către cms. Șef Traian Berbeceanu, conducătorul autoturismului cu numărul de înmatriculare HD 99 BGT, iar din autoturismul precizat anterior, nu a coborât sau urcat nimeni pe toată perioada staționării (conform raportului de filaj).

Cupețiu Dorin nu s-a întâlnit cu nicio persoană care să prezinte interes pentru prezenta cauză în incinta complexului Real-Metro-Praktiker.

La 9.05.2014 au fost primite la dosarul cauzei, în format declasificat, notele întocmite de S.R.I., privind supravegherea operativă a numitului Cupețiu Dorin în perioada 5.10.2012-8.10.2012.

Prima notă, datată 11.10.2012, menționează următoarele, cu privire la ziua de 7.10.2012: „în momentul în care obiectivul a oprit autoturismul în parcare supermarketului METRO, în parcare magazinului Praktiker se afla parcat autoturismul VW de culoare neagră cu nr. de înmatriculare HD-99-BGT, parcat cu fața spre intrarea în magazinul Praktiker și care a plecat, înainte ca „pilotul” să iasă din METRO”.

La 6.12.2012 a fost întocmită o notă-completare pentru ziua de 7.10.2012, cu următoarele mențiuni: „din autoturismul VW Passat cu nr. de înmatriculare HD-99-BGT nu s-a putut observa să coboare/urce cineva și nici în acesta nu s-a putut observa cine se află la volan sau câte persoane sunt, autoturismul având geamurile fumurii, fapt ce nu permite observarea persoanelor care se află în acesta.”

În referatul cu propunere de arestare, inculpatul Mureșan Ioan a menționat următoarele: „conform raportului de filaj, în parcare Metro se afla autoturismul condus de Berbeceanu Traian, acesta fiind mascat de un tir care se afla în spatele său... după acest ultim moment, o perioadă de aproximativ 20 de minute, în care autoturismul cu nr. , la volanul căruia se afla Berbeceanu Traian (conform raportului de filaj), a staționat fără ca cineva să intre sau să iasă din acesta...”.

Astfel, din raportul de filaj nu rezultă cine se afla la volanul autoturismului, acesta având geamuri fumurii. De asemenea, raportul de filaj precizează că nu s-a putut observa să coboare sau să urce cineva, în sensul că nu a existat câmp vizual pentru a se observa, iar nu în sensul că nu a ieșit/intrat cineva, lucru posibil în egală măsură.

S-a apreciat că mențiunile efectuate de inculpatul Mureșan Ioan nu sunt conforme cu cele din raportul de filaj, acesta denaturând constatările făcute de echipa de filaj, prin invocarea împrejurării că la volan se afla Berbeceanu Traian, care ar fi staționat (cu acesta la volan) fără ca cineva să intre sau să iasă, sugerând că Berbeceanu Traian ar fi efectuat o activitate de supraveghere, pentru a contacta „obiectivul”.

Rezumând constatările deformatate efectuate de inculpatul Mureșan Ioan pentru perioada 5.10.2012-7.10.2012, parchetul a avut în vedere următorul raționament logic:

- dacă Berbeceanu și Cupețiu s-au întâlnit la 5.10.2012 la Comsid și s-au comunicat informațiile, atunci la 6.10.2012 Moș Ovidiu nu avea ce să îi comunice lui Cupețiu, iar la 7.10.2012 Berbeceanu nu avea de ce să mai urmărească să se întâlnească cu Cupețiu, odată ce îi comunicase informațiile;

- dacă Berbeceanu și Cupețiu nu s-au întâlnit pe 5.10.2012, iar informațiile au fost comunicate lui Cupețiu de către Moș la 6.10.2012, de asemenea, nu se mai justifică interesul lui Berbeceanu de a se expune urmărind să se întâlnească cu Cupețiu pe 7.10.2012 la Metro, odată ce Cupețiu aflase în ziua precedentă de la Moș;

- dacă Berbeceanu și Cupețiu nu s-au întâlnit pe 5.10.2012 la Comsid, și dacă pe 6.10.2012 Moș nu i-a comunicat lui Cupețiu despre percheziții, atunci este posibil ca Berbeceanu să fi urmărit să se întâlnească cu Cupețiu pe 7.10.2012 la Metro pentru a-i comunica informațiile, însă din rapoartele de filaj rezultă că cei doi nu au avut niciun fel de contact în zona Metro.

S-a apreciat că astfel concluzia logică este că numitul Cupețiu Dorin nu a aflat despre percheziții pe filiera Moș-Berbeceanu. S-a considerat că intra în obligațiile procurorului de caz Mureșan Ioan efectuarea unui astfel de raționament, în realizarea prevederilor art. 100 alin. (1) din Codul de procedură penală – art. 6 alin. (3) din vechiul Cod de procedură penală, însă acesta nu a dorit decât să sugereze prin prezentare inadecvată, prin fals și denaturare, vinovăția lui Berbeceanu Traian și să creeze aparența falsă a existenței unor înțelegeri infracționale ale acestuia cu Moș Ovidiu și Cupețiu Dorin, neavând interesul de a-și pune întrebări precum cele de mai sus.

De asemenea, s-a mai arătat că, în aceeași ordine de idei, a refuzului inculpatului Mureșan Ioan de a accepta și alte variante pertinente de posibilă deconspirare a perchezițiilor, se încadrează și următoarea situație:

Conform raportului de filaj pentru ziua de 5.10.2012, privind activitatea lui Cupețiu Dorin, la ora 12.00, acesta a intrat în sediul firmei MI&COR, iar la aceeași societate a intrat, după Cupețiu Dorin, numitul Ilisei Mircea. Cupețiu Dorin a staționat în acel loc circa o oră. Firma MI&COR aparține lui Ilisei Mircea.

Întrucât Ilisei Mircea era prieten cu Cupețiu Dorin (rezulta din dosare) și era, în același timp, o persoană din anturajul inculpatului Cean Nicolaie, la acea vreme coleg de birou cu inculpatul Mureșan Ioan, iar inculpatul Mureșan Ioan a cunoscut, pe parcursul anchetei pe care a efectuat-o, aceste împrejurări, precum și suspiciunea că Cean Nicolaie furniza informații către Ilisei Mircea, acesta fiind și motivul pentru care a părăsit structura DIICOT, de asemenea era de datoria sa să procedeze la verificarea și a unei astfel de piste, lucru pe care nu l-a făcut, motivând, în declarația dată la DNA, la întrebarea procurorului, că la data întocmirii referatului cu propunerea de arestare (23.10.2013) nu cunoștea relația dintre Cean și Ilisei. S-a arătat că acest lucru este total neadevărat, întrucât la începutul aceleiași declarații, inculpatul a menționat că aflase de la Mircea Adrian despre relația Cean-Ilisei din vara lui 2013, respectiv că exista o înregistrare ambientală între cei doi. Pus în dificultate de răspunsurile sale care se contraziceau cu privire la aceeași situație, inculpatul Mureșan Ioan a precizat, în cele din urmă, că de fapt știa de o singură întâlnire Cean-Ilisei, poziția sa ajutând la formarea convingerii organelor de urmărire penală că a încercat să ascundă acest aspect, realizând că îi poate fi imputat.

În egală măsură, s-a arătat că un alt aspect care atestă reaua-credință a inculpatului Mureșan Ioan este acela că, deși pe parcursul referatului, a invocat, în mai multe situații, rezultate ale unor testări poligraf (unele mistificate – cazul Udrea și Șionei), acesta nu a adus în discuție rezultatele testării poligraf efectuate de Rusu Gheorghe, persoană prin intermediul căreia se susține că s-ar fi putut deconspira perchezițiile de către Berbeceanu, întrucât rezultatul nu era convenabil variantei pe care ținea să o demonstreze inculpatul Mureșan Ioan. Astfel, lui Rusu Gheorghe i-au fost puse următoarele întrebări relevante: „Ai făcut evaziune fiscală în favoarea lui Cupețiu Dorin?” – răspuns: „Nu”; „Ai aflat despre perchezițiile în locațiile lui Cupețiu înainte ca ele să fie efectuate?” – răspuns: „Nu”; „Tu l-ai anunțat pe Cupețiu Dorin că urmează să i se facă percheziții?” – răspuns: „Nu”; aceste răspunsuri nu au provocat modificări specifice comportamentului simulat. Un alt răspuns nu a fost relevant.

Mureșan Ioan a mai reținut următoarele: „În data de 08.10.2012, comisarul Berbeceanu Traian, împreună cu echipa desemnată pentru efectuarea percheziției, s-a deplasat la domiciliul numitului Cupețiu Dorin, situat în mun. Hunedoara, str. Buituri, nr. 11A, unde majoritatea membrilor echipei au observat faptul că, la ora 05.50, luminile de la parterul casei inculpatului Cupețiu erau aprinse, existând replici de genul „suntem așteptați” (înregistrare video).

De asemenea, se observă că la parter în spatele ușii se poziționează o persoană deși echipa nu a ajuns în dreptul ușii de acces în curtea imobilului și nu s-a sunat la interfon (captura înregistrare video). Ulterior, cms. șef Traian Berbeceanu a apăsat butonul interfonului și au durat aproximativ 11 secunde până în momentul în care doamna Cupețiu Monica a deschis ușa de la casă și a

venit spre poartă permițând accesul organelor de poliție în curte și în interiorul imobilului.

Pe fundalul înregistrării se observă clar faptul că după ce doamna Cupețiu Monica iese din casa, în pragul ușii apare Cupețiu Dorin, venind dinspre bucătărie și nu de pe scările de acces la etaj, aruncă o privire afară, după care apropie ușa și urcă scările de la etaj. În acest timp doamna Cupețiu Monica se afla la poartă.

Ulterior, după pătrunderea în incinta locuinței a organelor de poliție judiciară, inculpatul Cupețiu Dorin a coborât scările de la etaj mimând că atunci s-a trezit și încheindu-se la cămașă, afișând o față veselă, deloc surprinsă, așa cum reiese din filmările efectuate de echipa de percheziție. Atât doamna Cupețiu, cât și inculpatul Cupețiu erau îmbrăcați (nu în pijamale) și se putea observa faptul că cei doi își beau cafeaua și se uitau pe laptop. La o verificare a programelor accesate pe laptop s-a constatat că aceștia ascultau muzică pe Youtube, deși d-na Cupețiu a zis că-și plătea facturile.

Coroborat cu cele precizate anterior, se observă că în declarația din 26.10.2012, formulată în dosarul nr. 71D/P/2011, inculpatul Cupețiu Dorin fiind întrebat despre faptul dacă știa sau nu despre perchezițiile domiciliare efectuate în cauză a arătat că nu. Ulterior, inculpatul Cupețiu Dorin, prin declarația din 04.12.2012, formulată în dosarul nr. 71D/P/2011, a declarat că dormea când au venit organele de poliție, iar Berbeceanu Traian a declarat în același dosar, în 06.12.2012, că nu l-a văzut pe Cupețiu în cadrul ușii și acesta a coborât ulterior pe scări, încheindu-se la cămașă - cum a declarat martorul Link Cristian. Nu același lucru a fost declarat de martorul Ghiura Marius, polițist în cadrul SCCO Hd. și delegat pentru efectuarea perchezițiilor, care a afirmat că Cupețiu Dorin a coborât la parterul clădirii după intrarea în casă a organelor de poliție, fără să știe când și dacă acesta se încheia la cămașă. Este evident că Berbeceanu Traian și Link Cristian s-au uitat pe filmările realizate de poliție înainte de a veni pentru audieri, cu atât mai mult cu cât martorul Link Cristian nu a fost citat de procuror, ci adus din proprie inițiativă de cms. Berbeceanu.

Fiind audiat din nou, în calitate de martor, după efectuarea disjungerii din dosarul nr. 71D/P/2011 și conexarea cauzei 38D/P/2013 la dosarul nr. 13D/P/2011, martorul Cupețiu Dorin și-a modificat declarația, pentru a se corobora mai bine cu înregistrarea percheziției realizată de poliție, susținând că „a visat urât noaptea”, că era treaz când au sunat organele de poliție și a coborât pe scări când soția sa a deschis ușa, după care a urcat din nou sus pe scări și a coborât încheindu-se la cămașă. Aceste modificări ale declarației numitului Cupețiu Dorin s-au făcut prin corespondență cu ceea ce s-a filmat de către polițiștii care au efectuat percheziția și se coroborează și cu declarația comisarului Link Cristian și a cms. Berbeceanu Traian, referitor la coborârea scărilor încheindu-se la cămașă și prezența în cadrul ușii, aspecte de care aceștia au fost întrebați de procuror, atrăgându-li-se practic atenția.

Este evident, așa cum nu a reținut nici polițistul Ghiura, că nimeni nu reține amănuntul când s-a încheiat la cămașă pe scări, la etaj sau la parter, dacă nu i s-ar fi comunicat ce reiese din filmări. Tot astfel, în ultima declarație, Cupețiu Dorin revine asupra afirmațiilor anterioare și arată că a fost totuși în cadrul ușii când s-a sunat la poartă, aspect nerecunoscut anterior și pe care

susnumitul dorește în prezent să-l coroboreze cu filmarea, deși acesta nu a văzut înregistrarea. Comisarul Berbeceanu avea însă acces la această filmare, fiind realizată de polițiștii pe care-i conduce și cu aparate de filmat din dotarea brigăzii.”

S-a arătat că inculpatul Mureșan Ioan a urmărit, prin compunerea acestui pasaj, de asemenea în mod tendențios, să inducă ideea existenței unei comunicări și a unei înțelegeri între Cupețiu și Berbeceanu, atât anterior, cât și ulterior percheziției, însă argumentele sale sunt lipsite de sens. Astfel, s-a apreciat că împrejurarea că inițial Cupețiu a declarat că dormea când a venit poliția și apoi a coborât pe scări, iar ulterior (după un an), a declarat că era treaz, fiindcă visase urât și a coborât când a sosit echipa, nu relevă cert o neconcordanță între cele două declarații, întrucât „dormea” poate însemna „era în pat”, iar „era în pat” nu exclude varianta că „era treaz”, ci, cel mult naște o suspiciune legată de cunoașterea momentului percheziției, dar nu atestă, în niciun mod, că prin intermediul lui Berbeceanu.

De asemenea, s-a mai menționat că inculpatul Mureșan Ioan a pus în antiteză declarațiile lui Berbeceanu și ale martorului Ghiura, subliniind că acestea nu coincid, pentru a sugera că Berbeceanu mințea. Împrejurarea că Berbeceanu Traian a declarat, în 06.12.2012, că nu l-a văzut pe Cupețiu în cadrul ușii și acesta a coborât ulterior pe scări, încheindu-se la cămașă, iar martorul Ghiura Marius a declarat că Dorin Cupețiu a coborât la parterul clădirii după intrarea în casă a organelor de poliție, fără să știe când și dacă acesta se încheia la cămașă, nu relevă decât, cel mult, faptul că Berbeceanu a reținut un amănunt pe care celălalt martor nu și-l amintea, nefiind evident, așa cum susține inculpatul Mureșan Ioan, că Berbeceanu Traian și Link Cristian s-au uitat pe filmările realizate de poliție înainte de a veni pentru audieri.

S-a mai apreciat că o altă împrejurare care demonstrează reaua-credință a inculpatului Mureșan Ioan este reprezentată de neluarea în considerare a unor situații obiective rezultate din ancheta pe care o efectua și de refuzul de a verifica afirmațiile lui Cupețiu Dorin, făcute de acesta în audierile de la DIICOT. Astfel, pentru inculpatul Mureșan Ioan nu a prezentat relevanță împrejurarea că Dorin Cupețiu a explicat contactele telefonice pe care le-a avut cu Rusu Gheorghe prin negocieri privind derularea unor afaceri, dorind în continuare să creadă că aveau legătură doar cu perchezițiile.

De asemenea, din interceptările convorbirilor telefonice ale lui Cupețiu Dorin rezultă că, la 6.10.2012, acesta a discutat cu o persoană, stabilind ca pe 7.10.2012 să meargă împreună la un meci la București, cu avionul, urmând să se întoarcă în dimineața zilei de 8.10.2012 (când urmau a se efectua perchezițiile despre care se susține că Dorin Cupețiu știa). S-a arătat că, la 7.10.2012, Cupețiu a purtat o conversație cu Rusu Romică, având în conținut următorul dialog: „... Romică: O intervenit ceva și dup-aia te-am sunat, dar n-ai avut semnal. Nu știu ce s-o întâmplat. Cupețiu: Bă, mai sună-mă... că mi se cam fute telefonul. Romică: Da, da, da...Cupețiu: Nu-l închid. Da tu știi, da mi-o mai zis, știi... Romică: Da, da. Cupețiu: N-am fost plecat nicăieri, am venit, te-am sunat de vreo două ori și, no...”. Acest segment a fost exploatat de inculpatul Mureșan Ioan în referatul cu propunere de arestare în felul următor: „La ora 18.26..., Cupețiu Dorin a fost sunat de către Rusu Gheorghe, către care s-a plâns că are

probleme cu „telefonul”. Această interpretare are, bineînțeles, rolul de a induce ideea că Dorin Cupețiu știa că este interceptat. Mai mult, deși în referat inculpatul Mureșan Ioan face el însuși mențiunea că „în data de 05.10.2012, între orele 09.58-10.14, telefonul cu numărul 0722281877, aparținând lui Cupețiu Dorin a fost deconectat; - la ora 10.14, Cupețiu Dorin discută cu Diana timp de 2 minute și 38 de secunde, după care la ora 10.42 telefonul apare din nou deconectat, următorul apel, nepreluat, dar care atesta faptul că telefonul a fost reconectat având loc la ora 10.53”, acesta nu a dorit să-și pună niciun moment problema că telefonul putea avea probleme tehnice. De altfel, la DNA, martorul Cupețiu Dorin a declarat că atunci achiziționase pe firmă câteva telefoane noi, care, într-adevăr, aveau probleme de funcționare.

Fiind audiat în calitate de martor la DNA, Cupețiu Dorin a făcut următoarele mențiuni cu privire la presiunile la care a fost supus de inculpații Muntean Alin și Mureșan Ioan: „În 12.11.2012, Munteanu Alin mi-a spus că o să stau în arest încă 4 luni. Mi-a spus să recunosc cine mi-a zis de percheziție, dacă nu cumva Traian Berbeceanu. I-am răspuns că nu și că nici nu îl cunosc, vorbind cu el doar la percheziția din 8.10.2012.

În 31.12.2012, în jurul orei 13-13.30, a venit la arest Alin Munteanu și mi-a spus că îi pare rău că sunt acolo și că „am căzut ca musca în lapte”, a reluat filmul percheziției și m-a întrebat din nou de Berbeceanu.

În 21.03.2013 procurorul Mureșan și Munteanu m-au întrebat din nou de percheziție, iar eu le-am spus că „pe cine vor să bage în rahat”, iar ei mi-au spus că mă vor lăsa în libertate dacă spun de Berbeceanu. Eu le-am spus să scrie ei declarația, dar că în instanță voi spune adevărul, ei nefiind de acord. Am reluat din nou filmul percheziției, iar din discuția cu ei a reieșit că ar avea dubii că mi-ar fi spus cineva de percheziție.

De fiecare dată, când eram chemat la audieri, cu sau fără avocat, cei doi mi-au spus că dacă scriu ce vor ei, Mureșan mă va pune în libertate.”

Pentru a înlătura dubiile invocate de apărare cu privire la credibilitatea martorului Cupețiu Dorin, despre care inculpații au susținut verbal în anchetă că ar avea interes în a da astfel de declarații în susținerea propriului interes procesual, parchetul a relevat faptul că, în conținutul declarației date la DNA, martorul nu a fost întrebat și nu a menționat date privind situația sa, vinovăția sau nevinovăția sa referitor la infracțiunile de natură economică ce i-au fost reținute de DIICOT Alba.

S-a arătat că invocarea de către apărare a împrejurării că declarațiile au fost luate în prezența unei grefieri și că, astfel, nu puteau fi făcute presiuni, nu este relevantă, deoarece nu se poate dovedi prezența permanentă la discuții a acesteia, ci doar că nu au fost exercitate presiunile în prezența sa. De asemenea, s-a menționat că existența acestor presiuni este confirmată de soția lui Cupețiu Dorin, martora Cupețiu Monica, precum și de martorii Frățilescu Bebe, Frățilescu Mariana și chiar de Ilisei Mircea, toți aceștia aflând despre aceste împrejurări încă din perioada în care Cupețiu Dorin era arestat preventiv.

De asemenea, martorii Boia Cornel și Tomuș Cornel, care își desfășoară activitatea în cadrul Centrului de reținere și arestare preventivă al IPJ Alba, au relatat că, în perioada în care Cupețiu Dorin s-a aflat în arest, s-a plâns martorilor cu privire la faptul că „cei de la DIICOT” exercitau presiuni asupra sa

pentru a da declarații împotriva lui Berbeceanu Traian, el refuzând întrucât afirma că nu are ce să declare.

Referitor la infracțiunile de sprijinire și favorizare a grupării Litera-Simota din 2004 până în prezent și de omisiune a sesizării organelor judiciare (raportat la data anchetei DIICOT)

În cadrul dosarului nr. 100D/P/2012, Litera Constantin Cristian și Simota Alin au fost cercetați și trimiși în judecată, în stare de arest preventiv, pentru constituirea unui grup infracțional organizat, lipsire de libertate, șantaj, înșelăciune, cămătărie, vătămare corporală gravă și alte infracțiuni.

În actul de acuzare s-a arătat că, pentru a fundamenta acuzațiile împotriva lui Berbeceanu Traian, de sprijinire și favorizare a grupării Litera-Simota din 2004 până în prezent și de omisiune a sesizării organelor judiciare, inculpatul Mureșan Ioan s-a bazat pe declarațiile martorilor Litera Cristian și Litera Mirela Simina (soția acestuia), Ioiescu Ovidiu, Vlaiconi Cristian, Montaldo Liviu, Ștefoni Alin, Simota Alin și ale martorilor cu identitate protejată Constantinescu Emil (ofițerul de poliție Mariș Claudiu) și George Mihăiță (Lazăr Simina, fosta concubină a lui Litera Cristian), ca și pe rezultatele testării poligraf a martorilor Litera Cristian și Litera Mirela Simina.

Inculpatul Mureșan Ioan a reținut, în referatul cu propunere de arestare, că „așa cum reiese din probele administrate în cauză, ... Berbeceanu Traian era informat de Litera Constantin Cristian cu privire la tot ceea ce acesta comitea împreună cu membrii grupării sale ca fapte penale, ocazie cu care, spre exemplu, Litera Cristian i-a spus lui Berbeceanu Traian despre implicarea lui Simota Alin care comanda agresiunile, precum și despre bătăile și șantajele organizate asupra părților vătămate Gherasim Paul, fotbaliștilor de la Jiul Petroșani și chiar a unei persoane bătute la București, la solicitarea soților Biriescu-Dragodan. Răspunsul lui Berbeceanu Traian la relatarea acestor aspecte infracționale a fost fie de genul „lasă că nu ți se întâmplă nimic, că nu sunt probe”, sau a râs, întrebându-l pe Litera cu referire la soții Biriescu, dacă Biriescu Anișoara i-a cerut expres, să bată victima din București, pe nume Dragodan, așa de tare. Litera i-a răspuns afirmativ... Mai mult, când după ce Litera Constantin Cristian a început să aibă o relație cu Litera Simina, acesta a vrut să renunțe la gruparea sa violentă, aspect comunicat lui Berbeceanu Traian, care l-a determinat la contrariul, respectiv la menținerea calității sale de lider al grupării și apartenenței la aceasta, spunându-i că nu este bine să renunțe, întrucât după ce se vor elibera din închisoare membrii grupării rivale, Pera și Mărganu, el Litera Cristian nu va avea nici o protecție. Tot astfel, Berbeceanu Traian i-a cerut lui Litera Constantin Cristian să lanseze mesaje de natură a învrăjbi grupările în județul Hunedoara.”

S-a mai arătat că inculpatul Mureșan Ioan, făcând referire la atribuțiile de serviciu pretins încălcate de Berbeceanu Traian, a menționat că: „legal și conform atribuțiilor de serviciu ale comisarului șef Berbeceanu Traian, șeful Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, acesta ar fi trebuit să ia măsuri pentru cercetarea grupului infracțional și stoparea infracțiunilor comise de care a luat cunoștință și cu privire la care avea competență și nu să acorde protecție și sfaturi liniștitoare liderilor grupării (Litera și Simota), sau măcar să sesizeze ori să transmită informațiile deținute altor organe judiciare ale statului, deși scopul înființării B.C.C.O. era tocmai acela al combaterii fenomenului de

criminalitate organizată și al unor astfel de grupări. ...Faptele lui Litera împotriva lui Vlaiconi Cristian și Ștefoni Alin au fost aduse la cunoștința lui Berbeceanu Traian, de către aceștia din urmă în cazul unor plângeri penale verbale ..., dar acesta nu a luat nici o măsură față de Litera Cristian, deși avea această competență și obligație profesională și nici nu a sesizat alte organe judiciare, pentru a se lua măsuri și a se stopa fenomenul infracțional.”

Prin actul de sesizare a instanței s-a prezentat modul în care au fost luate declarațiile și modul în care au fost întocmite alte acte procedurale în sprijinul acuzării:

- Declarațiile lui Litera Cristian – Litera Cristian și soția acestuia, Litera Simina, erau arestați în dosarul nr. 100D/P/2013, instrumentat de Chirilă Costel. Așa cum s-a arătat, afirmațiile lui Litera Cristian în sensul inculpării lui Berbeceanu Traian au avut o evoluție vizibil dirijată.

S-a subliniat că majoritatea declarațiilor date de Litera Cristian au fost în prezența inculpatului Muntean Alin și după discuțiile purtate de cei doi în arest, Muntean Alin trebuind să fie de față pentru a supraveghea mersul declarațiilor.

Astfel, în declarația înregistrată din 15-16.05.2013, Litera Cristian (arestat preventiv în dosarul nr. 100D/P/2012), fiind audiat ca inculpat, a făcut unele mențiuni cu privire la Berbeceanu Traian, în sensul că l-ar fi informat despre unele activități infracționale, arătând însă că aceleași aspecte le-a comunicat și altor organe de anchetă (procurori și polițiști, nominalizându-l pe dl. Pitulescu), împrejurare care l-a iritat pe procurorul de caz Chirilă Costel, acesta dorind să evidențieze doar informarea lui Berbeceanu. De asemenea, a mai relevat că niciodată nu a obținut vreun avantaj și nu a beneficiat de sprijinul lui Berbeceanu.

La 24.05.2013, 30.05.2013 și 21.06.2013, fiind audiat, de asemenea, în calitate de inculpat, Litera Cristian, în condițiile în care și soția sa era arestată preventiv, a făcut noi afirmații împotriva lui Berbeceanu Traian, arătând că „atunci când avea probleme îi cerea sfatul lui Berbeceanu Traian, însă nu i-a cerut niciodată expres sprijinul, deoarece acesta era faptic și l-a simțit chiar și când anumite sesizări făcute despre el către Berbeceanu au fost respinse de acesta”.

La 5.10.2013, fiind audiat ca martor în dosarul nr. 13D/P/2013, de către inculpatul Mureșan Ioan, Litera Cristian a declarat, subliniind părerile personale despre Berbeceanu Traian, că acesta nu a vrut să îl sprijine prin cercetarea lui Simota Alin, de unde el a tras concluzia că Simota Alin se „situa mai sus” pe scara preferințelor lui Berbeceanu, că învrăjbea grupările infracționale, că era prieten cu Moș Ovidiu și alte aspecte pe care anchetatorii doreau să le demonstreze. Practic, martorul Litera Cristian (inculpat în dosarul nr. 100D/P/2012) a semnat toate declarațiile, fără a-l mai interesa ce aspecte și în ce formă fuseseră consemnate.

Fiind audiat la D.N.A., martorul Litera Cristian a arătat următoarele: „înțelegerea noastră cu reprezentanții D.I.I.C.O.T. era aceea de a recunoaște faptele reținute în rechizitoriu, în caz contrar spunându-mi-se că există riscul ca soția mea să primească o pedeapsă cu executare. La întrebarea mea către procurorul Chirilă dacă soția mea, nevinovată fiind, ar recunoaște faptele, nu există riscul să ia totuși pedeapsă cu executare, domnul procuror a afirmat, în

prezența polițistului Pitulescu: „crezi că nu avem atâta influență?!”. În acel moment dosarul era pe rol la Curtea de Apel Alba. Litera Cristian a mai afirmat următoarele: „Soția mea știa că urma să fie reținută pentru că îi spusese Alin Muntean încă de acasă, lucru pe care eu nu îl cunoșteam. În timpul audierii mele, procurorul Chirilă mi-a spus să îmi iau rămas bun de la soție întrucât ea urma să plece pe arest”, arătând că: „La puțină vreme după arestare, am discutat cu procurorul Chirilă și l-am întrebat că în condițiile în care recunosc faptele și spun adevărul cu privire la lucrurile pe care le-am făcut, soția mea are șanse să fie pusă în libertate. El a răspuns că nu poate să îmi promită lucrul acesta, dar dacă știu să citesc printre rânduri și dacă voi spune adevărul, dar tot adevărul, atunci sunt șanse foarte mari ca soția mea să plece acasă. La vremea aceea nu mă gândeam ce presupune acest lucru în afară de a-mi recunoaște propriile fapte. Despre domnul Berbeceanu a adus prima oară vorba, indirect, Chirilă când discutam despre ofițerul de la B.C.C.O., eu știind că el știe, cel puțin de la Pitulescu pe care l-am cunoscut prin Berbeceanu și cu care aveam același gen de legătură, respectiv le furnizam informații din mediul infracțional. Arăt faptul că procurorul Mureșan mi-a spus, cu ocazia declarației de martor pe care mi-a luat-o, să nu mai pomenesc numele lui Pitulescu, de față fiind și o doamnă mai în vârstă, probabil grefieră”.

Acest ultim aspect are și o explicație: odată ce se urmărea punerea sub învinuire a lui Berbeceanu Traian pentru „protejarea” grupării Litera, pe anchetatori nu îi ajuta susținerea lui Litera cu privire la informarea și a altor polițiști despre faptele sale. Martorul Litera a mai arătat la DNA: „Procurorul Chirilă insista să-i spun despre ofițerul B.C.C.O. cu care colaborez, eu întrebându-l direct: „dumneavoastră pe Berbeceanu îl vreți?”, răspunsul fiind: „acum ți-ai dat seama?!”

„Explicația pentru conținutul din ce în ce mai exact și mai concret al declarațiilor mele este aceea că aveam interesul să iasă bine cauza, întrucât văzusem ce se dorește și orice lucru care nu era spus „așa cum trebuie” putea însemna rămânerea în arest a soției mele încă o perioadă.” Litera Cristian a declarat că inculpatul Muntean Alin i-a spus că strategia lor a fost să o aresteze pe soție pentru ca Litera să vorbească, și că soția sa este nevinovată și că o să-i povestească odată cine a fost în spatele strategiei. „Muntean Alin, la un moment dat, mi-a mai spus că este posibil să devenim colegi la Aiud, eu crezând că glumește.”

Martorul Litera Cristian a precizat că, la una dintre audieri, inculpatul Mureșan Ioan „a afirmat în birou la domnul Chirilă că soția o să plece acasă mai curând decât cred iar domnul Chirilă a spus: „o lună și gata”.

Litera Cristian nu a citit declarațiile, deoarece nu îl interesau, el asumându-și voluntar conținutul pe care îl formulau anchetatorii, pentru a ușura situația soției sale.

Referitor la presiunile la care au fost supuși el și soția sa în cursul anchetei pentru a da declarații compromițătoare despre Berbeceanu Traian, Litera Cristian a arătat următoarele: „Referitor la trimiterea în judecată a soției mele, consider că alte persoane cercetate care se aflau în situații similare cu cea a soției mele, din punct de vedere al participării la fapte, precum și din punct de vedere al probelor administrate sau a lipsei acestora, au fost scoase de sub

urmărire penală, iar soția mea a fost trimisă în judecată. Eu am înțeles această împrejurare ca pe o modalitate de a fi ținut în continuare sub control cu privire la situația soției mele. Acest lucru nu mi s-a dat de înțeles, ci l-am știut de la început, din momentul în care procurorul Chirilă mi-a spus: „crezi că nu avem atâta influență?!”

S-a apreciat că percepția indusă voit de anchetatori martorului, cunoscând „punctele slabe” ale acestuia - soție, copii, reprezintă un element extrem de important în obținerea de către inculpați a declarațiilor dorite. Mai mult, eliberarea Mirelei Litera după două luni nu a făcut decât să îi întărească convingerea că așa-zisa sa „colaborare” a avut efectul dorit și stabilit cu aceștia.

S-a mai arătat că martorul Chirilă Costel nu a negat că inculpatul Mureșan Ioan s-a exprimat în biroul său (în prezența lui Litera Cristian, conform susținerilor acestuia) că Litera Mirela „mai are puțin și iese”, în opinia parchetului, prin această afirmație, urmărindu-se încurajarea lui Litera Cristian în formularea declarațiilor de care era nevoie în anchetă.

Cu privire la evoluția conținutului declarațiilor lui Litera Cristian, Chirilă Costel a afirmat, coroborând precizările celui dintâi, că, într-adevăr, inițial, acesta a spus că nu a beneficiat de protecție din partea lui Berbeceanu Traian, iar ulterior a afirmat contrariul, aceste ultime declarații fiind luate de Muntean Alin, care venea ulterior cu declarația pe un stick și îi prezenta declarațiile. S-a arătat că, referitor la permisiunea ca Litera Mirela să meargă la domiciliu, deși era arestată preventiv, Chirilă Costel nu a putut preciza temeiurile procedurale în baza cărora a procedat la această activitate, mai mult, documentele pentru care se afirmă că a mers martora la domiciliu s-au dovedit a nu prezenta relevanță în raport cu obiectul cauzei, astfel că reiese un alt scop al permiterii acestei deplasări, respectiv acela de a determina prin atitudinea permisivă formularea de declarații de către familia Litera.

Martorul Chirilă Costel a declarat că a sesizat un interes aparte din partea inculpatului Muntean Alin de a audia persoane care făceau declarații împotriva lui Berbeceanu Traian, exemplificând cu Litera Cristian, Covaci Alin, Ioiescu Ovidiu și alții. Martorul Litera Cristian a mai precizat, în declarația dată la DNA, că unele din relatările verbale pe care le-a făcut lui Muntean Alin sunt reale, spre exemplu că i-a povestit lui Muntean Alin că, într-o discuție cu Berbeceanu, acesta l-ar fi întrebat „mai vinzi droguri la Montaldo?”, iar la răspunsul său negativ, Berbeceanu ar fi spus ceva de genul „lasă că știu eu”; însă Litera nu s-a gândit niciun moment că astfel de discuții vor fi interpretate într-o manieră negativă, ajungând să reiasă că ar fi fost protejat de Berbeceanu, lucru altfel neadevărat. Litera nu s-a gândit niciodată că acestor discuții li s-ar fi putut da o altă semnificație decât cea normală, existentă între un ofițer de poliție și un colaborator.

Martorul Simota Alin a declarat la DNA că, în cadrul audierilor efectuate de procurorul Chirilă Costel, acesta i-ar fi propus obținerea unor beneficii, prevăzute de lege, dacă va face declarații împotriva lui Berbeceanu Traian, folosind expresia „dacă ni-l dai”, însă Simota Alin a arătat că nu are ce să declare.

Martorul Mariș Claudiu, ofițer de poliție judiciară, care a participat parțial la audierile lui Litera Cristian, a declarat la DNA că a sesizat că procurorii

Chirilă și Mureșan, precum și polițistul Muntean, au arătat interes în audierile lui Litera Cristian cu privire la persoana lui Berbeceanu Traian. De asemenea, a menționat că, la un moment dat, Muntean Alin i-a prezentat unele aspecte care ar fi rezultat împotriva lui Berbeceanu din anchetă, însă acestea nu îl convingeau ca polițist.

Prin rechizitoriu s-a mai arătat că, pentru a dovedi credibilitatea declarațiilor lui Litera Cristian, inculpatul Mureșan Ioan a menționat, în referatul cu propunere de arestare: „chiar dacă Litera Constantin Cristian este arestat preventiv și a comis fapte penale, acesta a colaborat cu organele de urmărire penală în dosarul 100D/P/2012, motiv pentru care i s-a făcut prin rechizitoriu, reținerea dispozițiilor art. 18 din Legea 585/2004, privind reducerea limitelor prevăzute de lege, astfel că nu mai este interesat ca în prezenta cauză să obțină aplicarea acestor prevederi ale legii.” S-a arătat, în contrazicerea acestor afirmații mincinoase ale inculpatului Mureșan Ioan, că beneficiile legale obținute de Litera Cristian în cauza nr. 100D/P/2012 au vizat declarațiile acestuia în care a formulat acuzații față de Berbeceanu Traian. Așadar, afirmațiile împotriva lui Berbeceanu fuseseră făcute și anterior celor din cauza nr. 13D/P/2011, iar Litera Cristian beneficiase deja, în urma lor, de facilitățile prevăzute de lege.

- Declarația martorei Litera Mirela Simina – La audierea martorei de către inculpatul Muntean Alin (în dosarul nr. 109D/P/2013, disjuns din dosarul nr. 100D/P/2012) a participat și Litera Cristian, acesta contribuind în mod activ la maniera de formulare a aspectelor consemnate. Litera Mirela Simina nu a citit declarația dată la DIICOT.

S-a consemnat că martora știe că Berbeceanu îl ajută pe Litera Cristian și că acesta cerea sfaturi de la Berbeceanu cu privire la ce trebuie să facă. La DNA, Litera Mirela a precizat că ea a spus doar că l-a cunoscut pe Berbeceanu în parcare la Real, fiindu-i prezentat de soțul ei, care a afirmat că e prieten cu Berbeceanu și că se mai consultă cu el. S-a arătat că în declarația de la DIICOT s-a consemnat că martora știa de la Litera că Berbeceanu îl informa cu privire la activitățile de cercetare ale poliției care îl implicau și pe el. La DNA, martora a arătat că nu a făcut atunci astfel de afirmații, întrucât nu cunoștea asemenea detalii.

La DIICOT, Litera Mirela ar fi precizat că soțul său, când era agitat cu privire la anumite fapte pe care le făcea, discuta cu Berbeceanu, după care îl vedea mai liniștit. La DNA, martora a arătat că nu a făcut acele afirmații.

Așadar, s-a apreciat că toate susținerile martorei fie au fost răstălmăcite, dându-li-se o altă semnificație, prin formularea de către inculpatul Muntean Alin a unor nuanțări, fie au fost inserate răspunsuri pe care martora nu le-a dat. Spre exemplu, „*Litera cerea sfaturi de la Berbeceanu cu privire la ce trebuie să facă*” (formulare introdusă de inculpatul Muntean Alin) nu are același înțeles cu „se mai consulta cu el” (afirmația reală făcută de martoră).

De asemenea, cu ocazia audierii sale ca martor la DNA, Litera Mirela a precizat că, pe parcursul anchetei, soțul său i-a transmis că „o să fie bine, pentru că a vorbit el cu ei” și că după o lună va pleca acasă. La un moment dat, soțul său i-a cerut inculpatului Mureșan Ioan să-i confirme Mirelei Litera că va mai sta arestată doar o lună, lucru pe care Mureșan l-a făcut. S-a arătat că acest

aspect se coroborează cu declarația lui Litera Cristian și cu cea a martorului Chirilă Costel (ambele date la DNA).

Martora a precizat că, în perioada cât era arestată, soțul său a încurajat-o, spunându-i că va fi condusă acasă pentru a-și vedea copiii. Acest fapt s-a și petrecut ulterior, sub pretextul predării unor documente aflate la domiciliu. Litera Simina Mirela a afirmat că soțul său i-a spus că a fost chemat la DNA pentru a da declarații și era foarte speriat, pentru că nu știa ce să facă, practic se temea că s-ar fi putut întâmpla ceva cu soția lui dacă el ar fi spus adevărul la DNA în legătură cu ce s-a întâmplat la DIICOT Alba. Litera Mirela a precizat că și declarația de la DIICOT – Structura Centrală, pe care a dat-o după preluarea dosarului, a fost elaborată în urma consultării cu soțul său, Litera Cristian, cei doi luând abia ulterior hotărârea de a relata adevărul.

- Declarația martorului cu identitate protejată George Mihăiță (identitatea reală Lazăr Simina, fosta concubină a lui Litera Cristian) – Anterior audierii sale la DIICOT, martora a fost lăsată împreună cu Litera Cristian (adus din arestul preventiv), acesta rugându-o să îl ajute, în sensul de a le confirma anchetatorilor aspecte pe care le aflase de la el în perioada în care erau împreună. Martora i-a precizat că nu știe ce să spună, singurul lucru pe care și-l amintea fiind o discuție telefonică purtată de Litera cu o persoană despre care acesta a afirmat ulterior că era Berbeceanu. Ulterior, discuția lui Litera Cristian cu Lazăr Simina a continuat în prezența lui Muntean Alin, iar Litera i-a spus despre mai multe situații cu privire la care martora spunea că nu și le amintește.

S-a arătat că părăsirea de către Muntean Alin a biroului, la începutul discuției, se explică prin aceea că el nu dorea să fie prezent când Litera Cristian i-a făcut martorei propunerea de a-l ajuta în modul respectiv.

După această discuție, martora a fost condusă de Muntean Alin la procurorul Mureșan Ioan. Și acestuia i-a spus că nu își amintește nimic altceva decât aspectul cu discuția telefonică Litera-Berbeceanu. Inculpatul Mureșan Ioan i-a spus martorei să stea liniștită, întrucât va fi audiată cu identitate protejată, spunându-i să își aleagă un nume de bărbat. S-a arătat că această atitudine, de încurajare a martorei, urmarea, de fapt, determinarea acesteia de a accepta să declare aspecte nereale, ori să fie de acord cu semnarea declarației în care anchetatorii consemnau ceea ce doreau ei.

În aceste condiții, s-a menționat că declarația martorului cu identitate protejată George Mihăiță a fost luată de Mureșan Ioan, în parte a audierii fiind prezent și Muntean Alin, fiind inserate pasaje nerelatare de martoră, cum ar fi: „Litera se întâlnea cu Berbeceanu în mod conspirat în mașini pe timp de noapte”, „Berbeceanu i-a spus lui Litera ce să declare în dosarul Spumă și Bibanu” sau „lui Litera îi este frică de el în sensul că nu poate ieși din joc”. S-a mai precizat că și această martoră a semnat declarația fără a o citi.

Lazăr Simina a arătat că, în timp ce ea relata aspectele pe care le cunoștea, inculpatul Mureșan Ioan dicta declarația grefierei și făcea diverse corecturi.

Audierea a fost efectuată cu grefiera Fara Mihaela (cumnata inculpatului Muntean Alin), a cărei declarație de martor a fost înlăturată, deoarece a fost evaluată ca având un caracter cel puțin părtinitor în favoarea lui Muntean Alin, afirmațiile martorei neputând fi luate în considerare din cauza lipsei de credibilitate a acesteia.

- Declarația martorului Ioiescu Ovidiu (zis Pera) – Martorul Ioiescu Ovidiu Petru a declarat la DIICOT aspecte relevate în referatul de arestare preventivă întocmit de inculpatul Mureșan Ioan, respectiv că a doua zi după arestarea preventivă a lui Litera Cristian, l-a contactat pe Berbeceanu Traian pentru a-i comunica faptul că și el este victima unor infracțiuni comise de Litera și dorește să sesizeze faptele, dar Berbeceanu i-a spus că nu are timp și să revină altă dată. Ulterior, în zilele imediat următoare, martorul l-a contactat din nou pe Berbeceanu Traian pentru a-i face sesizările, Berbeceanu susținând că este ocupat și-l va contacta el, lucru care nu s-a mai întâmplat. Berbeceanu Traian nu a informat nici procurorul de caz despre această solicitare, iar Ioiescu Ovidiu s-a prezentat singur la DIICOT, pentru a formula declarații.

S-a precizat faptul că Litera a fost arestat pe 9.05.2013. Pe 10.05.2013, se pare că Pera l-a contactat pe Berbeceanu, care a spus că nu are timp. Pe 11.05.2013, Pera l-a sunat din nou pe Berbeceanu, acesta spunând că îl va contacta el. La 16.05.2013, Pera s-a prezentat la DIICOT și a dat declarație, după o așteptare de cinci zile. S-a apreciat că, de fapt, nici Pera, nici inculpatul Mureșan Ioan, nu puteau ști cu certitudine dacă nu cumva în a șasea zi Berbeceanu l-ar fi contactat sau nu pe acest martor pentru a-l asculta. Inculpatul Mureșan Ioan a preferat, în nota deja obișnuită, să interpreteze această situație ca pe un aspect clar de sprijin acordat de Berbeceanu Traian lui Litera Cristian (care era deja arestat preventiv). Parchetul a considerat că nu exista o perioadă de timp în care era obligat Berbeceanu să îl contacteze pe Pera, pentru a nu fi considerat un sprijin acordat lui Litera.

S-a arătat că declarația din 16.05.2013, dată de Ioiescu Ovidiu în dosarul Litera, a fost reluată în dosarul nr. 13D/P/2011 privind pe Berbeceanu Traian, la data de 24.10.2013 (Berbeceanu fiind deja reținut și arestat tot în acea zi). Declarația de martor a lui Ioiescu Ovidiu a fost luată de inculpatul Muntean Alin. Martorul a făcut unele afirmații noi raportat la cea dintâi declarație, și anume că, prin 1998-1999, i-ar fi dat lui Berbeceanu două telefoane mobile cadou (fără a preciza dacă a făcut acest gest cu vreun scop), efectiv pentru a-l denigra. De asemenea, Pera a mai afirmat că, în anul 2011, i-a spus lui Berbeceanu despre un incident avut cu Litera, însă ofițerul de poliție i-ar fi răspuns că această faptă este de competența poliției municipale.

Ioiescu Ovidiu a mai declarat aspecte „noi” împotriva lui Berbeceanu, prin care confirma, de fapt, aproape toate învinuirile ce fuseseră reținute în sarcina lui Berbeceanu: că ar fi primit cadou o mașină de la Rusu Gheorghe, că e prieten cu Moș Ovidiu, că se întâlnea cu Litera, că avea legături cu Simota și altele.

S-a mai arătat că, la 28.10.2013, martorul Ioiescu Ovidiu a fost audiat, într-o „regie” incredibilă, de inculpatul Mureșan Ioan. După ce a reluat afirmațiile din declarația anterioară, martorul a prezentat un mesaj tip sms pe care „îl primise” pe telefonul său mobil, conținând amenințări la adresa sa în legătură cu declarațiile pe care le dăduse în dosarul lui Berbeceanu. Mesajul avea următorul conținut: *„atenție la acest mesaj, se știe că cu ceva timp în urmă ai fost la Alba la audieri despre Berbeceanu și în ziua când la prezentat la mandat, iar ai fost la audieri la colegul Muntean Alin și la Mureșan, acum un sfat pt tn fi deștept 5 minute și dute la Deva la procuror șef Mircea Adrian și*

declară că ai fost pus și s-au făcut presiuni de Muntean Alin și Mureșan că nu vei păți nimic, gîndeștete că ca Berbeceanu mai sîntem mulți afară și oricum va ieși și sper că nu vrei să ajungi lîngă dujmanul tău Litera, nu fă greșeala să arăți mesajul, nu poți dovedi nimic, nu este probă”.

Fiind audiat la DNA, la data de 7.04.2014, martorul Ioiescu Ovidiu a declarat următoarele: „L-am contactat telefonic pe Traian Berbeceanu, ca urmare a mediatizării arestării lui Litera Cristian, spunându-i că doresc să dau declarații pentru că am avut probleme cu Litera Cristian Cristian. ... Berbeceanu Traian mi-a spus că este plecat și că mă va contacta în ziua următoare. Nu m-a contactat în ziua următoare și l-am sunat pe Claudiu de la B.C.C.O. Alba care îl cerceta pe Litera. Precizez că anterior discuției cu Claudiu l-am sunat pe domnul Pitulescu de la IPJ Deva, pentru a-i cere numărul lui Alin Muntean, acesta spunându-mi că nu mi-l poate da. Eu i-am spus că am numărul lui Claudiu care m-a audiat în dosarul Litera și Pitulescu mi-a spus să încerc la el. L-am sunat pe Claudiu și i-am cerut numărul lui Muntean Alin. Mi-a spus să aștept un pic și ulterior mi-a dat numărul de telefon al lui Muntean Alin.

L-am contactat pe Muntean Alin care mi-a spus să mă prezint la Alba și când voi ajunge la Poliție să-i dau un telefon. După ce l-am sunat pe Muntean Alin și i-am spus că am ajuns, acesta m-a condus într-un birou său de la etaj. Muntean Alin mi-a pus întrebări legate de Berbeceanu, iar eu i-am spus că nu am ce să declar. Alin Muntean m-a întrebat dacă mi-e frică i-am spus că mi-e un pic frică pentru că nici eu nu eram „ușă de biserică”, la care Muntean m-a întrebat: „îl mai vezi pe Berbeceanu pe aici?” Anterior, am dat declarații în același dosar și la Mariș Claudiu, care nu mi-a pus întrebări despre Berbeceanu. Muntean Alin, cu ocazia audierii, mi-a spus că am să mai vin la declarații și că îmi va aminti el mai multe detalii pe care eu nu voiam atunci să i le spun, după cu afirmă Muntean Alin.

Ulterior, am dat declarație în ziua următoare reținerii lui Berbeceanu Traian, tot la Muntean Alin, pentru ca ulterior să merg la procurorul Mureșan, cu ciorna scrisă de Muntean Alin, declarația fiind tehnoredactată de o persoană de sex feminin. Muntean Alin mi-a zis: „acum nu mai ai nici un motiv să-ți fie frică” ...mi-a spus că Berbeceanu și-a făcut dosare pe baza învrăjbirii noastre pentru a ajunge polițistul anului... Muntean Alin insista să declar aspectele pe care mi le comunica deși eu îi spuneam că nu am ce să declar. Muntean Alin mă întreba dacă îmi convine că am fost arestat de Berbeceanu Traian. I-am spus că nu am motive să îl urăsc pentru că fusesem arestat pentru fapte pe care le comisesem. Aceste discuții le-am avut doar cu Muntean Alin, care își nota pe hârtie anumite aspecte pe care considera că le știu eu de la alții, note pe care ulterior le-a prezentat procurorului.

Procurorul Mureșan m-a întrebat dacă e adevărat că Berbeceanu ar fi primit o mașină cadou de la Romică. I-am spus că nu știu sigur, că doar am auzit prin baruri. M-a mai întrebat dacă Romică mânca cu Berbeceanu în restaurant, aspect pe care l-am confirmat că am văzut.

După această declarație, Muntean Alin m-a chemat la el și mi-a spus că nu îl prea ajută declarația mea și că nu vreau să spun adevărul și că mă poate băga la mărturie mincinoasă și că ar fi bine să mă gândesc pentru că el va fi șef

la Crimă organizată iar eu sunt recidivist și că mai am rest de pedeapsă și la cea mai mică abatere pot să mă întorc înapoi. Cu această ocazie, mi-a dat o coală albă pe care erau scrise de el două texte greu lizibile. Unul din texte avea conținutul aproximativ: „nu ai făcut bine ce ai făcut că ai dat declarație împotriva lui Berbeceanu că ca el mai suntem mulți afară și că nu o să fie bine de tine că o să ajungi lângă dușmanul tău Litera” și să mă duc să dau declarații la procurorul Mircea Adrian de la Deva și să fac un denunț că s-au făcut presiuni asupra mea să declar de Berbeceanu de către Muntean și Mureșan.

Eu l-am întrebat pe Muntean Alin cine este procurorul respectiv, ocazie cu care acesta s-a enervat și mi-a spus că nu este treaba mea și că nu eu îl anchetez pe el și că am uitat că el este anchetatorul.

Al doilea text se referea la o percheziție făcută la Berbeceanu, destinatarul posibil să fi fost o persoană care a făcut o percheziție la Berbeceanu cu textul aproximativ: „te-ai bucurat că ai fost la percheziție că ar fi fost corect să nu mergi” Cele două texte mi-au fost date de Muntean Alin pe o foaie de hârtie, scrisă olograf cu pixul, și o cartelă telefonică nouă, nefolosită, spunându-mi să folosesc un telefon nou. I-am spus lui Muntean că am mai multe telefoane, ocazie cu care acesta mi-a interzis să le folosesc, precizând că trebuie neapărat ca telefonul să fie nou. Muntean Alin mi-a spus că primul text trebuia să mi-l trimit mie, iar cel de al doilea la un număr de telefon care era scris pe foaie, după care să-l contactez pe el să-i spun de mesaj. Muntean Alin mi-a spus să trimit mesajele în dimineața următoare.

Îmi amintesc faptul că neputând descifra scrisul l-am recontactat pe Muntean Alin pentru a-mi spune exact ce scria, ocazie cu care acesta mi-a închis telefonul și mi-a spus nervos: „nu vorbim din astea!”. Din câte îmi amintesc cartela dată de Muntean Alin era pe Vodafone, iar telefonul pe care l-am utilizat cred că îl mai am.

Am făcut exact ce mi-a spus Muntean Alin: am dat cele două sms-uri, unul mie, iar celălalt către numărul indicat, iar ulterior am distrus cartela și biletul pe care era scris textul sms-urilor, conform indicațiilor lui Muntean Alin. Ulterior am aflat cine folosea numărul de telefon indicat de Muntean Alin, deoarece am fost audiat de persoana respectivă, fiind un polițist de la IPJ Hunedoara, cu numele Vonu, slab și grizonat, al cărui număr îl aveam în telefon.

Conform celor stabilite cu Muntean Alin, anterior trimiterii mesajelor, l-am contactat pentru a-i spune că am primit un mesaj de amenințare. Muntean Alin mi-a spus să vin la Alba în Peco, că vine el și mă ia. În timp ce mă aflu în drum spre Alba Iulia, Muntean Alin m-a sunat și mi-a spus că nu e bine să vină el să mă ia din Peco din Alba și să mă duc la jandarm să-i spun că îl caut pe procurorul Mureșan. M-am dus la D.I.I.C.O.T. Alba și i-am spus jandarmului că doresc să vorbesc cu procurorul Mureșan. Am fost preluat de procurorul Mureșan, care mi-a spus să-i arăt mesajul. După ce am dat o declarație cu privire la mesaj, a zis că o să verifice cine a trimis mesajul.

L-am întrebat pe procurorul Mureșan, cu această ocazie, cine este procurorul Mircea Adrian, ocazie cu care acesta mi-a spus: „știm noi cine e!” Am ales să fac acest lucru deoarece am fost supus la presiuni și amenințări de Muntean Alin privind infracțiunea de tănuire și mărturie mincinoasă, ca

urmare a refuzului de a declara ceea ce mi se spune, aceasta deoarece insista să spun niște lucruri pe care nu le cunoșteam cu privire la Berbeceanu... Precizez că în prezent îmi este teamă ca Muntean Alin să întreprindă acțiuni împotriva mea, ca urmare a consemnării prezentei declarații. Dacă șeful de la Crimă organizată a fost reținut și arestat ce mi se putea întâmpla mie? Răspunsul la această întrebare m-a determinat să mă gândesc la ceea ce îmi propunea Muntean Alin și să mă conformez cererilor acestuia.”

S-a arătat că descrierea acestei situații care denotă caracterul abject al planului inculpatului Muntean Alin prezintă credibilitate maximă pentru următoarele motive:

- Constatându-se în scrierea celor două mesaje greșeli gramaticale rare, cum ar fi folosirea literei „Î” în loc de „u” la cuvântul „sunt”, sau scrierea cuvântului „dușman” în varianta greșită „dujman”, cu „j”, procurorul a solicitat martorului Ioiescu Ovidiu, înainte de a-l audia, o scurtă declarație olografă, în care să menționeze „Nu sunt în relații de dușmănie cu Berbeceanu Traian”, transcrierea făcută de martor fiind în forma „Nu sînt în relații de dujmănie cu Berbeceanu”, aspect care, fiindu-i adus la cunoștință, a determinat recunoașterea situației descrise mai sus.

- Mesajul transmis martorului Vonu Dacian, ofițer care a participat la una dintre perchezițiile efectuate la Berbeceanu, în condițiile în care Ioiescu Ovidiu nu avea cunoștință despre acea împrejurare, atestă că solicitarea de transmitere a sms-ului a venit de la o persoană care cunoștea participarea lui Vonu Dacian la percheziții (în speță, Muntean Alin).

- Având în vedere că Berbeceanu Traian era arestat, iar trimiterea unor mesaje de amenințare de la apropiați ai săi către martori nu făcea decât să îi îngreuneze situația, lucru pe care colegii săi nu l-ar fi dorit, rezultă că acest lucru a fost realizat la îndemnul unor persoane care doreau să-i facă situația mai dificilă și să îl mențină în continuare în arest preventiv. De altfel, aceste sms-uri au și fost invocate ulterior de procurorii Structurii Centrale în motivarea referatului cu propunere de prelungire a arestării preventive a lui Berbeceanu Traian.

- Indicațiile date martorului, de a-și achiziționa un aparat nou de pe care să transmită mesajele și interdicția de utilizare a unui telefon aflat deja în uz nu puteau proveni decât de la o persoană care cunoaște aspecte tehnice de specialitate legate de variantele de identificare a utilizatorilor unor posturi telefonice.

- Deși din datele dosarului nu rezultă implicarea certă în acest episod a inculpatul Mureșan Ioan, există un semn de întrebare determinat de faptul că, la întrebarea lui Ioiescu Ovidiu „cine e Mircea Adrian”, acesta a răspuns „știm noi cine e”, ca și cum ar fi existat un soi de complicitate a sa cu Muntean Alin pe acest aspect.

Declarația din 24.10.2013 a lui Ioiescu Ovidiu a fost luată de inculpatul Muntean Alin și de greșiera Fara Mihaela (cumnata inculpatului, a cărei declarație de martor a fost înlăturată, pe motiv de lipsă de credibilitate).

- Declarația martorului Vlaiconi Cristian – Inculpatul Mureșan Ioan a precizat în referatul cu propunere de arestare următoarele: „În acest sens, sugestive sunt afirmațiile numitului Vlaiconi Cristian, atât scrise în cadrul

declarației formulate în dosarul 100D/P/2012, cât și interceptate autorizat, în cadrul discuției purtate cu procurorul de caz. Din aceste declarații reiese că fiind supus unor presiuni și amenințări extraordinare de către Litera Constantin Cristian, acesta s-a dus personal la Biriescu Titus, pe care-l știa prieten cu Berbeceanu Traian și i-a cerut acestuia cu titlu de sesizare penală să-i relateze ce i s-a întâmplat, precum și alte fapte de care avea cunoștință, comise de aceeași persoană, însă Berbeceanu nu l-a ascultat, nu s-a întâlnit cu el personal, deși știa chiar de la Litera ceea ce făcea acesta, precum și din alte surse, faptele susnumitului fiind chiar de notorietate.”

Deși declarația dată de Vlaiconi la 17.06.2013 oglindește cele de mai sus, convorbirea telefonică anterioară acestei date, purtată de Mureșan Ioan cu Vlaiconi, prezintă o altfel de situație, care, în mod mincinos, a fost invocată în referat în sensul confirmării învinuirii lui Berbeceanu: „Mureșan: *Biriescu i-o spus la Traian că știți de treaba cu Meda?* Vlaiconi: *Nu știu.* Mureșan: *Nu știți.* Vlaiconi: *Nu știu. Nu știu. Deci cuvintele lui Biriescu au fost în felul următor: lasă că-l punem sub urmărire și rezolvăm problema, sau ceva de genul...”*

- Procesele-verbale întocmite de inculpatul Muntean Alin în sprijinirea învinuirii.

Proces-verbal de investigații din 23.09.2013

S-a precizat prin rechizitoriu că inculpatul Muntean Alin menționează, în fals, că: „azi, data de mai sus, în continuarea activităților desfășurate în dosarul nr. 109D/P/2013, am procedat la efectuarea unei percheziții domiciliare în mun. Deva, str. Iosif Vulcan, nr. 80, jud. Hunedoara. Cu această ocazie am găsit la respectiva adresă pe Litera Cristian Constantin și pe soția acestuia, Litera Mirela, împreună cu cei doi copii minori. Ulterior, după legitimare și în momentul în care a aflat că suntem lucrători din cadrul BCCO Alba Iulia, Litera Cristian Constantin s-a arătat deranjat de faptul că s-a procedat la pătrunderea în forță, spunând că el este cunoscut de către Traian Berbeceanu, șeful structurii, și că dacă ar fi fost sunat de către acesta s-ar fi prezentat de bunăvoie la sediul organului de poliție.”

S-a arătat că datele inserate în procesul-verbal sunt nereale, întrucât Litera Cristian Constantin se afla în stare de arest preventiv din data de 10.05.2013. Inculpatul Muntean Alin probabil că a urmărit să situeze data efectuării acestor mențiuni în ziua percheziției efectuate la Litera, pentru a da credibilitate consemnărilor, însă a pierdut din vedere să modifice data din partea de început a procesului-verbal. În fapt, acesta a fost efectuat la 23.09.2013, tocmai pentru a sublinia existența unei legături cu specific infrațional între Litera Cristian și Berbeceanu Traian.

Proces-verbal din 20.09.2012

S-a evidențiat că inculpatul Muntean Alin a cules, din site-ul cotidianului Ziua (preferat se pare de anchetatorii Mureșan, Muntean și Cean de la DIICOT Alba, atât pe parcursul anchetelor lor, cât și în timpul prezentei anchete), un articol de presă vechi de 8 ani, în care erau făcute afirmații denigratoare la adresa lui Berbeceanu în legătură cu speța Montaldo, cu mențiunea că ar fi dispărut din dosar filele referitoare la Litera. Și acest proces-verbal a fost întocmit în același scop, fiind însă total lipsit de substanță.

Proces-verbal din 25.09.2013

Prin actul de sesizare a instanței s-a mai arătat că inculpatul Muntean Alin, de această dată secondat de colega sa Șelaru Florina, pentru a demonstra strânsa legătură dintre Berbeceanu Traian și Litera Cristian, a constatat că, în intervalul 21.06.2012 (sau 2011 – e modificat olograf în 2012) - 7.12.2012, comisarul Berbeceanu a avut 7 apeluri telefonice cu Litera Cristian.

S-a menționat că unii dintre martorii audiați la DNA, care au declarat că inculpatul Muntean Alin sau Mureșan Ioan au consemnat în declarații unele aspecte care nu au fost relatate sau au denaturat conținutul afirmațiilor, au fost chemați ulterior la DIICOT – Structura Centrală în vederea reaudierii cu privire la acele aspecte, aceștia menținând afirmațiile reale făcute la DNA și în dosarul nou constituit la DIICOT – Structura Centrală.

Referitor la favorizarea și sprijinirea grupării Litera-Simota, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut, în motivarea punerii în libertate a lui Berbeceanu Traian, în urma analizei actelor procedurale cu privire la existența indiciilor temeinice privind activitatea infracțională reținută în sarcina inculpatului, că acuzațiile aduse acestuia se bazează exclusiv pe declarațiile unor persoane cercetate de către inculpat, în calitatea sa de ofițer de poliție judiciară, în condițiile în care declarațiile martorilor cu identitate protejată menționați anterior conțin elemente extrem de vagi, ce nu pot conduce la reținerea unei situații concrete din punct de vedere faptic, iar înregistrările din mediul ambiental reprezintă convorbiri telefonice ale organelor de urmărire penală tot cu persoane care au avut calitatea de inculpați în dosarele aflate în instrumentarea lui Berbeceanu Traian.

Referitor la infracțiunea de mărturie mincinoasă pretins comisă de Berbeceanu Traian cu ocazia audierii în dosarul Cupețiu, când a afirmat că nu era în relații apropiate cu Rusu Gheorghe și s-a întâlnit cu acesta la câteva zile după efectuarea percheziției domiciliare din 15.11.2012, deși din actele dosarului nr. 13D/P/2011 ar rezulta că cei doi s-au întâlnit în seara zilei în care avusese loc percheziția, Înalta Curte a arătat că urmează a se aprecia, la momentul soluționării cauzei pe fond, asupra întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii, din perspectiva unei eventuale încălcări a dreptului martorului de a nu se autoincrimina.

Dincolo de aspectele reținute de Înalta Curte anterior celor relevate de prezenta anchetă, s-a constatat, în circumstanțierea relei-credințe a inculpatului Mureșan Ioan cu prilejul efectuării anchetei și al întocmirii referatului cu propunere de arestare preventivă a lui Berbeceanu Traian, caracterul forțat al interpretării textului de lege ce reglementa mărturia mincinoasă, prin atribuirea valorii de neadevăr unei aprecieri subiective a martorului Berbeceanu Traian despre relația avută cu Rusu Gheorghe, martorul precizând că „relațiile dintre mine și acesta nu sunt apropiate”. De asemenea, din transcrierea unei conversații în mediul ambiental purtate de Berbeceanu Traian cu Mureșan Ioan și Muntean Alin în luna noiembrie 2012, reiese că Berbeceanu Traian l-ar fi întrebat pe Mureșan Ioan după efectuarea percheziției ce calitate procesuală are Rusu Gheorghe, pentru a aprecia dacă se mai poate vedea cu acesta sau nu, Mureșan Ioan minimalizând importanța situației la acel moment și abia ulterior, la 16.11.2012, dispunând începerea urmăririi penale împotriva lui Rusu Gheorghe. Așadar, la data de 15.11.2012, când Berbeceanu s-ar fi întâlnit cu Rusu

Gheorghe, acesta din urmă nu avea nicio calitate procesuală. Mai mult, Berbeceanu Traian nu cunoștea dosarul cu Rusu Gheorghe.

S-a precizat că aceste împrejurări erau cunoscute de inculpatul Mureșan Ioan la data punerii în mișcare a acțiunii penale și a reținerii lui Berbeceanu Traian. Din nou procedând într-o manieră străină organelor de urmărire penală, inculpatul Mureșan Ioan a denaturat adevărul cu ocazia expunerii situației, arătând că față de Rusu Gheorghe „s-a început urmărirea penală și în 15.11.2012 s-au efectuat percheziții...”, situația reală fiind că urmărirea penală s-a început ulterior datei perchezițiilor.

În ceea ce privește infracțiunea de fals în declarații, s-a arătat că inculpatul Mureșan Ioan a reținut că: „*cu ocazia perchezițiilor domiciliare efectuate la Rusu Gheorghe s-a identificat un înscris intitulat „contract de vânzare - cumpărare încheiat la data de 22.07.2011 în Deva”, prin care se realiza practic un schimb între două autoturisme VW PASSAT, unul mai vechi - 4 MOTION, deținut de Berbeceanu Traian și unul relativ nou - CC TRAV. 2.0, achiziționat de aproximativ un an, aparținând numitei Rusu Anca - adm. la SC Uranus Junior SRL, schimb în urma căruia autoturismul mai nou era luat de Berbeceanu Traian, care ar fi plătit o diferență de 10.000 Euro”.*

S-a precizat că, după ce face un istoric extins al vehiculelor, inculpatul Mureșan Ioan, având grijă să sugereze tendențios că prețul real al autoturismului obținut prin schimb de Berbeceanu ar fi mai mare decât cel stabilit prin contract, concluzionează: „*Astfel, există suspiciuni cu privire la realitatea înscrisurilor precizate anterior, precum și cu privire la prețurile menționate pe aceste înscrisuri, în condițiile în care prețurile practicate pe piața de autovehicule din România, sunt spre exemplu: pentru un autoturism VW Passat cu anul de fabricație 2010 vândut în 2011, cum este cel achiziționat de la SC Uranus Juniro 2003 SRL de către Berbeceanu Traian, de aproximativ 20.000 Euro (peste 85.000 lei) și nu 52.000 lei cum apare că ar fi fost cumpărat de la SC Uranus Junior 2003 SRL. Aceste aspecte urmează a fi verificate...”*

S-a mai precizat că anchetatorii nu au procedat la obținerea unui minim de date referitoare la starea tehnică a autoturismului, deoarece, dacă ar fi efectuat verificări în acest sens, ar fi constatat că acesta suferise avarii, care nu fuseseră aduse inițial la cunoștință cumpărătorului Berbeceanu Traian și care au determinat scăderea prețului, chiar față de cel negociat inițial. „Din data 16.09.2011 autoturismul marca VW Passat 4 Motion cu serie șasiu WVWZZZ3BZ3P051936, figurează înmatriculat pe Urs Ioan Vasile, finul lui Traian Berbeceanu. S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. nu deține și nu a deținut niciodată în proprietate ca mijloc fix autoturismul marca VW Passat 4 Motion cu serie șasiu WVWZZZ3BZ3P051936, așa cum ar trebui să reiasă din contractul de schimb.”

S-a precizat că susținerea în sensul că „*S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. nu deține și nu a deținut niciodată în proprietate ca mijloc fix autoturismul marca VW Passat 4 Motion cu serie șasiu WVWZZZ3BZ3P051936, așa cum ar trebui să reiasă din contractul de schimb*” este, de asemenea, inductivă, contractul de schimb în forma unui înscris sub semnătură privată neconstituind document primar în baza căruia să se poată efectua înregistrări contabile și, cu

atât mai puțin, nu constituie titlu de proprietate, iar autoturismul a fost înstrăinat, cu acordul SC Uranus, direct către o terță persoană, Urs Vasile.

Practic, acel contract de schimb nu a mai fost respectat. Eventuala lipsă a unor înregistrări contabile sau modul de utilizare de către Rusu Gheorghe a sumei primite cu titlu de preț nu pot fi imputate lui Berbeceanu Traian.

Cu privire la aceste aspecte, Rusu și Urs *nu au fost audiați anterior* dispunerii reținerii lui Berbeceanu Traian, deși declarațiile lor erau necesare pentru conturarea situației de fapt.

S-a mai susținut că inculpatul Mureșan Ioan a reținut că: *„În declarațiile de avere formulate de comisarul Berbeceanu Traian, din 25.05.2012 pentru anul 2011, apare autoturismul VW PASSAT din 2010 achiziționat de la SC Uranus Junior 2003 SRL (pct. II/l, poziția 1), dar nu apare înregistrată vânzarea autoturismului VW PASSAT vechi, din 2002, către cine s-a efectuat, cu ce valoare și data înstrăinării, aspect solicitat la pct.III din formular, intitulat „bunuri mobile a căror valoare depășește 3000 Euro fiecare și bunuri imobile înstrăinate, în ultimele 12 luni”.*

Acest aspect constituie fals în declarații, Berbeceanu Traian omițând să treacă vânzarea autoturismului VW PASSAT vechi, din 2002, în declarația de avere deoarece acesta figura dat la schimb către SC Uranus Junior 2003 SRL prin Rusu Anca și nu vroia să se afle despre tranzacția cu privire la care avea ceva de ascuns, iar în fapt autoturismul VW PASSAT vechi, din 2002, care i-a aparținut anterior a ajuns în mod real la finul său Urs Ioan, aspect pe care-l cunoștea în mod evident, întrucât se întâlneau frecvent.”

S-a precizat că exprimarea „nu vroia să se afle despre tranzacția cu privire la care avea ceva de ascuns,” este cel puțin hazardată, în condițiile inexistenței vreunui indiciu ori a vreunei explicații raționale cu privire la situația care se dorea ascunsă și a motivelor pentru care se urmărea ascunderea unei înstrăinări de autoturism. În atare situație, intenția nu rezultă *ex re*, ori cel puțin nu rezulta la momentul punerii în mișcare a acțiunii penale cu privire la această pretinsă faptă. Această exprimare denotă, o dată în plus, intenția anchetatorului de a găsi orice fel de neregulă care să îi poată fi atribuită lui Berbeceanu Traian, dându-i-se în mod nefundamentat, *ab initio*, conotație penală.

S-a mai arătat în actul de sesizare a instanței că aceste comentarii efectuate pe marginea modului în care au fost construite acuzațiile de mărturie mincinoasă și fals în declarații se impun, în pofida diligențelor DNA de a nu atinge fondul cauzei în care Berbeceanu Traian a fost cercetat de DIICOT Alba, întrucât, în lumina anchetei, construcția descrisă capătă o rezonanță aparte, reprezintă mai mult decât o interpretare eronată a dispozițiilor legale sau o apreciere neadecvată a probelor sau indiciilor temeinice și denotă reaua-credință sub auspiciile căreia s-a efectuat întreaga cercetare în dosarul nr. 13D/P/2011, de către inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin.

S-a menționat că, în dosarul nr. 386D/P/2013 al DIICOT – Structura Centrală, s-a dispus, la 14.05.2014, *extinderea urmăririi penale și a acțiunii penale față de Brebeceanu Traian pentru luare de mită, spălare de bani, fals în înscrisuri sub semnătură privată și complicitate la delapidare*, reținându-se, între altele, că, pe fondul sprijinirii grupului infracțional din care făceau parte Rusu Gheorghe, Cupețiu Dorin și alții, a primit autoturismul WV Passat în

valoare de aproximativ 20.000 euro, de la Rusu Gheorghe, pentru a face un act contrar îndatoririlor sale de serviciu, și anume furnizarea către susnumiții a unor date și informații privitoare la cercetarea acestora sau a SC Uranus Junior 2003 SRL ori a altor persoane din aceeași grupare. Prin ordonanța din 27.05.2014, s-a dispus instituirea sechestrului asigurător asupra apartamentului lui Berbeceanu Traian, până la concurența sumei de 20.000 euro. Berbeceanu Traian a depus la prezenta cauză, în sprijinul plângerii formulate, încheierea nr. 30/2014 din 17.06.2014 a Tribunalului Hunedoara, prin care s-a admis contestația împotriva ordonanței și s-a dispus înlăturarea dispoziției de instituire a sechestrului asigurător, cu motivarea că judecătorul de drepturi și libertăți a apreciat că, până la acel moment procesual, materialul probator nu cuprinde suficiente elemente care să justifice luarea unei măsuri asigurătorii în scopul realizării confiscării speciale, nefiind suficiente indicii care să dea substanță acuzațiilor aduse lui Berbeceanu Traian.

Date privind încercările inculpaților Mureșan Ioan și Muntean Alin de a obține declarații mincinoase împotriva lui Berbeceanu Traian pe filiera Stanciu-Tarnu-Schiau (inculpați în dosarul Utilajele)

S-a arătat prin rechizitoriu că numitul Braicu Nicolae a formulat, la 12.11.2013, un denunț, în care a arătat că, în vara anului 2013, Stanciu Mircea, inculpat în dosarul cunoscut sub numele „Utilajele”, trimis în instanță de DIICOT – BT Hunedoara, l-a abordat din partea procurorului Mureșan Ioan, pentru a-l convinge să dea declarații mincinoase în dosar împotriva lui Berbeceanu Traian, acesta urmând a fi arestat în scopul compromiterii și denigrării. Declarațiile urmau a viza împrejurarea că Berbeceanu Traian ar deține în Deva utilaje sustrase, împreună cu Braicu Nicolae. Susnumitul a mai declarat că Stanciu Mircea i-a spus că lui Berbeceanu „i se trage” de la arestarea colegilor săi, Tarnu Ioan (ofițer SRI Alba) și Schiau Liviu (ofițer de poliție în cadrul BCCO Alba) - de asemenea inculpați în dosarul anterior menționat.

Au fost redată pasaje din dialogurile ambientale purtate în perioada iulie - august 2013 de Berbeceanu Traian cu Braicu Nicolae, puse la dispoziție de persoana vătămată.

S-a precizat că aspectele relatate de Braicu Nicolae au fost confirmate de numitul Sabău Lucian (inculpat în dosarul „Utilajele”), care, la 20.11.2013, a declarat că numitul Schiau Liviu i-ar fi spus că, dacă va da declarații împotriva lui Berbeceanu în sensul arătat, „va fi bine”.

Raportat la aceste aspecte, s-a procedat la audierea numitului Stanciu Mircea, care a avut o poziție oarecum oscilantă, în sensul că a recunoscut că a făcut anumite afirmații și l-a îndemnat pe Braicu Nicolae să dea declarații împotriva lui Berbeceanu Traian, însă nu neapărat în forma prezentată de Braicu Nicolae. S-a precizat că este foarte important faptul că martorul Stanciu Mircea a afirmat că știa din discuțiile pe care le avusese cu unii dintre coinculpații din dosarul Utilajele (printre care Schiau Liviu și Tarnu Ioan) că Berbeceanu Traian urma să fie arestat, susținând însă că nu își amintește cine i-a spus efectiv acest lucru.

Martorul Năboiu Lucian, ofițer de poliție, a precizat că, în perioada iunie - iulie 2013, a participat la discuția pe care Braicu Nicolae a avut-o cu Berbeceanu Traian, prilej cu care Braicu Nicolae a povestit despre faptul că a fost contactat

de Stanciu Mircea, care i-a spus că trebuie neapărat să meargă la „frățiorul nostru Mureșan”, care îl așteaptă pentru a scrie o declarație din care să rezulte că Berbeceanu Traian și Braicu Nicolae ar deține două utilaje ascunse în zona industrială a orașului Deva. Braicu Nicolae a negat realitatea acelor susțineri, iar Stanciu Mircea i-a spus că „totul este rezolvat”, menționând că Berbeceanu Traian a făcut o greșală necolegială prin contribuția la reținerea inculpaților Schiau Liviu și Tarnu Ioan în dosarul Utilajele. Din relatările lui Braicu Nicolae ar fi reieșit și faptul că Mureșan Ioan ar fi desemnat pe Stanciu Mircea, Tarnu Ioan și Schiau Liviu să identifice persoane dispuse să formuleze declarații mincinoase împotriva lui Berbeceanu Traian.

S-a mai menționat că o dovadă a caracterului real al afirmațiilor martorului este împrejurarea că, la 25.03.2014, au fost trimise la DIICOT – Structura Centrală declarațiile luate de inculpatul Mureșan Ioan numiților Albu Dumitru și Băda Iosif, ambii arestați (dosarul Utilajele cu Tarnu, Schiau) care declarau că Berbeceanu ar fi favorizat anumite persoane în dosarul respectiv, contra unor sume de bani, iar liderii grupării nu ar fi fost trași la răspundere penală. Așadar, s-a apreciat că au fost identificate persoane dispuse să dea declarațiile despre care Stanciu Mircea ar fi afirmat că le dorea inculpatul Mureșan Ioan.

Martorul Goagă Alexandru, ofițer de poliție, a declarat că, în ziua arestării lui Berbeceanu Traian, s-a întâlnit în incinta IPJ Alba cu Schiau Liviu, acesta afirmând următoarele: „lasă să vadă cum e să-ți fabrice cineva un dosar și să fi nevinovat”, făcând aluzie la dosarul în care fusese reținut Berbeceanu Traian. Lavu Alexandru și Link Cristian, ofițeri de poliție, audiați ca martori în prezenta cauză, au relatat că, la data de 11.02.2014 (reținută cu certitudine prin raportare la o împrejurare semnificativă), i-au observat pe inculpatul Muntean Alin și pe martora Șelaru Florina, precum și încă o persoană necunoscută, întâlnindu-se cu Tarnu Ioan (inculpat în dosarul Utilajele).

S-a apreciat că relația dovedită dintre inculpatul Muntean Alin și numitul Tarnu Ioan lămurește identitatea sursei din care Stanciu Mircea a aflat, anterior arestării lui Berbeceanu Traian, că se pregătea această acțiune împotriva sa, dând totodată credibilitate susținerilor martorului Braicu Nicolae în sensul că ar fi fost abordat pentru a merge să dea declarații la procurorul Mureșan Ioan.

Referitor la unii dintre martorii pe care inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin au înțeles să îi audieze în cauza nr. 13D/P/2011, împotriva lui Berbeceanu Traian, s-au menționat următoarele:

La 25.08.2012, Berbeceanu Traian s-a sesizat din oficiu împotriva numiților Crâznic Cornel, Lăcătuș Valer, Roznovan Claudiu, Kovacs Ianoș, Bota Gheorghe și Ioiescu Ovidiu. Berbeceanu Traian a făcut sesizarea din oficiu în dosarul „Utilajele”, în care au fost cercetați și trimiși în judecată Tarnu Ioan, Schiau Liviu, Stanciu Mircea, Albu Dumitru ș.a. De asemenea, Berbeceanu Traian a întocmit sesizarea din oficiu în dosarul „Hidra”, în care au fost cercetați, între alții, Ioniță Gheorghe, zis „Ghiță Francezu”, Dumitraș Florin ș.a. La 3.01.2013, Berbeceanu Traian a întocmit sesizarea din oficiu în dosarul „Ilisei”, iar la 1.10.2013 s-a sesizat din oficiu în dosarul „Tropicana”, în care este cercetat, între alții, Laza Călin.

Referitor la unele dintre persoanele care au dat declarații de martor cu conținut nereal împotriva sa, Berbeceanu Traian a declarat următoarele: „În acest sens, înainte cu circa două luni de reținerea mea, numiții Crăznic Cornel zis „Margan” (lider al lumii interlope, infractor deosebit de periculos și violent, cercetat în stare de arest de către mine, în mai multe rânduri, fost urmărit internațional, având la activ multiple condamnări) și Ioiescu Ovidiu zis „Pera” (cercetat de asemenea de către mine în repetate rânduri în stare de arest preventiv pentru infracțiuni de mare violență, proxenetism, trafic de persoane, etc, având la activ multiple condamnări), au revenit în Deva după audieri, afirmând în mediul infracțional că „Berbeceanu nu mai este șef la Alba, că acum sunt șefi Muntean și Mureșan” și că aceștia din urma „sunt porniți să-l termine pe Berbeceanu”. De asemenea, Crăznic și Ioiescu au afirmat că este momentul ca „Berbeceanu să plătească” pentru tot răul care l-a făcut, existând discuții să încerce să mă „provoace” în locuri aglomerate, să mă determine să răspund la provocări prin violență. În mai multe rânduri, aceștia se deplasau cu mașinile în zonele din oraș în care mă aflam singur sau cu soția și copilul lăsând impresia că „mă supraveghează”.

De asemenea, s-a mai arătat prin rechizitoriu că, raportat la modul în care inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel au obținut probe împotriva persoanei vătămate Berbeceanu Traian, la maniera abuzivă de redactare a declarațiilor unor martori, la folosirea unor procese-verbale de investigații cu mențiuni nereale, denaturate ori incomplete, la interpretarea forțată sau superficială a unor dispoziții de drept penal substanțial care reglementează conținutul infracțiunilor reținute în sarcina lui Berbeceanu Traian (astfel cum au fost descrise anterior), s-a constatat că punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva acestuia și măsura preventivă a reținerii pe 24 de ore au fost dispuse de către inculpatul Mureșan Ioan, cu complicitatea inculpatului Muntean Alin, cunoscând că Berbeceanu Traian este nevinovat.

S-a precizat că cunoașterea împrejurării că o persoană este nevinovată trebuie privită exclusiv prin prisma probelor sau indiciilor temeinice existente împotriva sa la momentul dispunerii măsurilor procesuale în discuție. Or, la acel moment, inculpații știau că adevărul judiciar a fost denaturat prin maniera de obținere a probatoriului, rezultând o situație de fapt aparentă, alta decât cea care ar fi reieșit în urma administrării legale și cu bună credință a probatoriului. S-a subliniat că este vorba despre nevinovăție în sens juridic, iar nu despre adevărul absolut.

De asemenea, s-a arătat că reținerea infracțiunii de represiune nedreaptă în sarcina inculpaților la momentul 23.10.2013 - 24.10.2013, când au fost dispuse măsurile procesuale, nu exclude sub nicio formă varianta ca, în urma administrării ulterioare a unor probe legale și consistente ca și conținut, să se ajungă la concluzia că persoana respectivă a săvârșit infracțiunile reținute anterior în sarcina sa, fără ca aceasta să-și piardă calitatea de subiect pasiv al represiunii nedrepte, raportat la momentul procesual anterior.

Prin rechizitoriu s-a arătat că, în paralel cu ancheta penală efectuată în dosarul nr. 13D/P/2011 împotriva lui Berbeceanu Traian, inculpatul Mureșan Ioan, preponderent în baza actelor de urmărire penală efectuate în mod abuziv și prin folosirea de înscrisuri false, fiind în deplină cunoștință de cauză cu privire

la caracterul acestora, a efectuat demersuri care au vizat retragerea avizului comisarului șef de poliție Berbeceanu Traian, pentru desfășurarea activității în cadrul structurilor aflate în coordonarea DIICOT.

Inculpatul Mureșan Ioan a întocmit, la 19.09.2013, referatul nr. 1296D/II/6, în care, în afara aspectelor administrative, a relevat aspecte de integritate, majoritatea identice descrierilor efectuate de inculpat în referatul cu propunere de arestare preventivă a lui Berbeceanu Traian, cu privire la care s-a reținut în prezentul rechizitoriu că ar constitui elemente materiale ale infracțiunilor de abuz în serviciu și fals intelectual. În final, inculpatul Mureșan Ioan a concluzionat că „se constată că există suficiente date pentru a dovedi existența unor probleme de integritate grave ale lui Berbeceanu Traian”, astfel că a propus efectuarea demersurilor necesare pentru retragerea avizului conform necesar pentru desfășurarea activității în cadrul structurilor aflate în coordonarea DIICOT. Inculpatul Mureșan Ioan, procuror șef al ST Alba Iulia, a solicitat colegilor procurori din subordine achiesarea la aspectele relatate în conținutul referatului, acestia semnând un proces-verbal prin care susțineau propunerea de retragere a avizului pentru Berbeceanu Traian.

În baza acestui referat, s-a solicitat de către procurorul șef DIICOT retragerea avizului. Prin actul nr. 5610/C/A/2013 din 11.10.2013, Procurorul General a retras avizul pentru desfășurarea activității sub coordonarea procurorilor DIICOT, acordat comisarului șef de poliție Berbeceanu Traian.

Implicarea inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin și Cean Nicolaie în ancheta efectuată de DIICOT - Structura Centrală, după preluarea cauzei Berbeceanu de la Serviciul Teritorial Alba Iulia

Prin rezoluția nr. 2407/VIII/1/2013 din 1.11.2013, procurorul șef al DIICOT a dispus *preluarea la nivelul DIICOT – Structura Centrală a dosarului nr. 13D/P/2011 privind pe Biriescu Titus, Biriescu Ramona și Berbeceanu Traian*, în vederea continuării urmăririi penale. *Dosarul a fost înregistrat la Structura Centrală cu nr. 386D/P/2013.*

Ofițerul de poliție judiciară Rațiu Ovidiu de la IPJ Alba a fost delegat de procurorul de caz în vederea efectuării de audieri, verificări de listinguri, investigații etc. În consecință, acesta s-a deplasat la Alba Iulia în vederea efectuării activităților dispuse de procuror.

Cu ocazia anchetei, au fost identificate în dosarul DIICOT mai multe procese-verbale semnate de martorul Rațiu Ovidiu, care prezentau conținut identic cu cele redactate anterior de inculpatul Muntean Alin, inclusiv aspectele cu conținut nereal menționate de acesta.

Cu privire la aspectele constatate, martorul Rațiu Ovidiu a afirmat următoarele: „Mi s-au arătat „procesele verbale de investigații” din 14.11.2013 semnate de mine, în dosarul Structurii centrale. Arăt că cel privind verificări despre existența spălătoriei auto este redactat după verificări la fața locului. Cel privind poziția inculpatului Cupețiu în data de 5.10.2012 era redactat de Muntean și l-am semnat după ce Muntean mi-a arătat (în biroul dlui Mureșan, în prezența acestuia) raportul de filaj din ziua respectivă. Toate discuțiile cu Muntean s-au purtat cu tonalitate normală a vocii, iar nu în șoaptă.

În ce privește procesele-verbale de verificare listinguri, nu le-am redactat eu, nu am făcut nicio verificare, mi-au fost prezentate de Muntean, presupun că

el le-a și redactat, spunându-mi să le semnez, eu am semnat considerând cu bună-credință că au un conținut real.”

S-a arătat că tot Rațiu Ovidiu a procedat la audierea martorei Laza Adina, la data de 14.11.2013, într-o locație privată din municipiul Deva. Întrebat fiind în ce condiții s-a efectuat audierea, Rațiu Ovidiu a declarat: „prin luna noiembrie, Baboș Ciprian (delegat în cauză alături de el) m-a informat că s-ar putea să fiu chemat de procurorul Mureșan să audiez o persoană. A spus că ar fi o avocată care ar fi spus că Berbeceanu i-ar fi informat pe soții Biriescu despre un dosar...am fost chemat de către procurorul Mureșan Ioan. Ajungând în biroul acestuia am constatat că acolo se afla și Muntean Alin. Mureșan mi-a spus că trebuie să audiez o persoană în Deva, sens în care urma să mă întâlnesc cu șeful de la Judiciar de la IPJ Deva, pentru a-mi pune la dispoziție o locație în vederea audierii martorei respective. Cu acea ocazie, Mureșan mi-a spus că persoana va trebui audiată cu identitate protejată, dându-mi și un proces-verbal ca model. De asemenea, Mureșan mi-a indicat întrebările care trebuiau puse martorei, spunându-mi că avocata ar fi spus că Berbeceanu i-ar fi anunțat pe soții Biriescu despre un dosar. Mi s-a indicat să întreb de Berbeceanu, de relația lui cu soții Biriescu, dacă Berbeceanu i-a avertizat despre dosar.”

În ce privește conținutul declarației luate martorei, Rațiu Ovidiu a arătat că acesta este oarecum denaturat, în sensul că martora nu ar fi pronunțat numele lui Berbeceanu Traian, ci că aceasta ar fi fost concluzia trasă de el din audiere, în sensul că acel prieten al lui Biriescu Titus ar fi fost ofițerul Berbeceanu.

S-a precizat că inculpatul Mureșan Ioan, folosindu-se de calitatea sa profesională, a indus martorului Rațiu Ovidiu ideile ce trebuiau să rezulte din audierea martorei Laza Adina, ofițerul acționând în consecință prin adăugarea în declarație a unor aspecte nedeclarate în realitate de martoră, doar pentru a duce la bun sfârșit sarcina încredințată de procurorul Mureșan Ioan.

De asemenea, s-a arătat că inculpatul Muntean Alin, profitând de buna credință a colegului său, i-a furnizat, în prezența procurorului Mureșan Ioan, date nereale privind listingerile și supraveghețile operative, prezentându-i-le spre a fi semnate exact în forma redactată de inculpat și în scopul vădit de a le menține valabilitatea în cadrul dosarului nou de la Structura Centrală, determinând însușirea acelor înscrisuri și confirmarea conținutului lor, prin semnare de către Rațiu Ovidiu.

Procurorul Stoica Doru Gabriel, de la DIICOT – Structura Centrală, căruia i-a fost repartizat inițial dosarul, a precizat că, după ce a consultat dosarul și și-a format o opinie, a informat conducerea că, după părerea sa, „nu ar fi probe, că ar fi o poveste, niște speculații fără suport probator, nefiind de acord nici cu încadrările juridice, apreciind că fiind vorba de fapte petrecute în urmă cu mai mult timp, nu se mai pot obține alte probe în sprijinul acuzații”, arătând că va face cel mult o propunere de luare a măsurii obligării de a nu părăsi țara. În urma acestor discuții, a fost chemat în ziua următoare inculpatul Mureșan Ioan, acesta prezentând o hotărâre judecătorească de condamnare într-o cauză cu încadrare juridică similară. Martorul Stoica Doru a arătat că, în perioada în care dosarul s-a aflat în instrumentarea sa, a fost contactat de inculpatul Mureșan Ioan, care i-a comunicat că un fost primar dintr-o localitate din județul Alba,

care fusese trimis în judecată, dorește să se prezinte pentru a da declarații împotriva lui Berbeceanu Traian.

Dosarul nr. 386D/P/2013 a fost repartizat ulterior altui procuror, Băican Adrian, acesta fiind desemnat să efectueze urmărirea penală la 14.11.2013. Procurorul Băican Adrian a declarat că au existat mai multe situații în care inculpatul Mureșan Ioan l-a contactat și i-a spus că au apărut ori s-au prezentat la el persoane care doresc să dea declarații în cauza respectivă. Dintre persoanele indicate, erau și unele arestate: Scaglione Cosimo, Kaiser Pantilimon. De asemenea, l-a indicat pe numitul Dumitraș Florin (cercetat în dosarul Hidra), care a declarat că Berbeceanu i-ar fi propus să facă niște afaceri, existând și alții, ale căror nume martorul nu și le-a amintit. S-a arătat că împrejurările relatate de martor sunt susținute de convorbirea telefonică din 27.11.2013, dintre inculpatul Mureșan Ioan și martorul Băican Adrian.

Fiind audiat în calitate de martor în prezenta cauză, Florescu Gabriel, care a ocupat cu împuternicire funcția de șef BCCO Alba după arestarea lui Berbeceanu Traian, a declarat că, exceptând pe numitul Dumitraș Florin, despre care aflase de la un oarecare Robert Muzicaș că ar avea de declarat împotriva lui Berbeceanu Traian, numele celorlalte persoane invocate de Mureșan Ioan ca fiindu-i indicate de martor îi sunt total necunoscute și nu a purtat discuții despre acestea cu inculpatul Mureșan Ioan. Martorul a mai declarat că Mureșan Ioan i-a solicitat cu insistență, în mai multe rânduri, să ia legătura cu Dumitraș Florin pentru a merge să dea declarații la Structura Centrală a DIICOT.

De asemenea, la 25.03.2014, au fost trimise la Structura Centrală copii ale declarațiilor luate de inculpatul Mureșan Ioan lui Albu Dumitru și Băda Iosif, ambii arestați (dosarul Utilajele cu Tarnu, Schiau), care declarau că Berbeceanu ar fi favorizat anumite persoane în dosarul respectiv, contra unor sume de bani, iar liderii grupării nu ar fi fost trași la răspundere penală. Procurorul Baican a arătat că a mai discutat cu Mureșan Ioan când acesta a venit la București, oferindu-i unele lămuriri cu privire la situația de fapt, probele administrate și ce considera el că ar mai trebui administrat. S-a precizat că Albu Dumitru a apărut, cu ocazia verificărilor efectuate în dosarul nr. 21/P/2012 al DNA – ST Alba, în legătura inculpatului Cean Nicolaie. Aspectele de mai sus au fost confirmate de martorii Manolache Cătălin și Costache Mugurel, ambii ofițeri de poliție. Solicitățile de audiere făcute de Albu Dumitru poartă mențiunea expresă „domnul procuror Mureșan Ioan”.

S-a arătat că inculpatul Mureșan Ioan a continuat, după preluarea dosarului de către Structura Centrală, să identifice persoane (arestate și, în majoritate, din anturajul numiților Tarnu și Schiau) care ar fi fost dispuse, aparent din varii motive, să dea declarații împotriva lui Berbeceanu Traian, pe unele dintre acestea audiindu-le personal în alte dosare sau în lucrări cu caracter general, trimițând apoi declarațiile la dosarul Structurii centrale.

Dintre aceste persoane a fost audiat la DNA, în calitate de martor, numitul Scaglione Cosimo, în vederea stabilirii împrejurărilor în care s-a prezentat la DIICOT Alba pentru declarații. Alegerea audierii acestui martor, și nu a altora, a fost determinată de poziția relativ neutră a acestuia, el nefăcând parte din gruparea infracțională din dosarul Utilajele.

Martorul a relatat că un coleg de celulă din Penitenciarul Oradea, pe nume Florea sau Florin, după ce a aflat de la un post TV despre arestarea lui Berbeceanu, a redactat o scrisoare către DIICOT – ST Alba Iulia, în care arăta că Scalione ar fi dat mită lui Berbeceanu Traian. Acel înscris i-a fost dat martorului, pentru a-l copia ca exercițiu de scriere, după care, fără acordul său, colegul de celulă ar fi trimis scrisoarea la DIICOT. Fiind chemat la DIICOT Alba, martorul a precizat procurorului Banea Marian că nu sunt reale susținerile din sesizare, a purtat mai multe discuții cu acesta în zile diferite, iar într-una dintre acestea, a fost introdus în biroul altui procuror (pe care l-a descris ca fiind mai înalt decât primul și cu ochelari – după descriere procurorul Chirilă), care i-a spus că, dacă va da declarație împotriva lui Berbeceanu, va putea face aplicarea „art.19” pentru reducerea pedepsei. Martorul i-a arătat procurorului că este în executarea unei pedepse definitive, iar nu în curs de judecată, nemaiputând fi aplicate beneficii legale. În cele din urmă, martorul a semnat declarația în fața procurorului Banea.

Ulterior, lucrarea a fost trimisă la DIICOT – Structura Centrală, pentru a fi avută în vedere în cauza Berbeceanu.

Scaglione a relatat că a fost chemat la București în vederea unei declarații, prilej cu care a arătat procurorului că aspectele sesizate nu sunt reale. Martorul a precizat că „a semnat declarația cu mâna stângă pentru a nu putea fi reprodusă ulterior”.

S-a precizat în actul de înculpate că, deși parte din cele relatate de acest martor (în special cu privire la conceperea sesizării inițiale) pot fi puse sub semnul întrebării, important este faptul că și acest martor a fost „livrat” Structurii centrale în urma diligențelor DIICOT Alba.

S-a mai arătat că o altă persoană audiată de DIICOT Alba (procuror Chirilă Costel) după preluarea dosarului Berbeceanu de către Structura Centrală este Ioniță Gheorghe (zis Ghiță Francezu). Acesta a fost arestat în dosarul Hidra, instrumentat de Berbeceanu Traian. La data de 18.11.2013, acesta a dat o declarație, sub nr. 223/VIII/1/2013, care a fost trimisă în aceeași zi, prin fax, Structurii centrale.

S-a apreciat că, din această situație de fapt, rezultă implicarea activă a inculpaților Mureșan Ioan și Muntean Alin în cercetările efectuate de Structura Centrală, care denotă o preocupare pentru cauză dincolo de limitele profesionale, cei doi fiind direct interesați în menținerea unui curs al anchetei pe care personal i-l imprimaseră în perioada în care instrumentaseră dosarul privind pe Berbeceanu.

În rechizitoriu s-a procedat la prezentarea sintetică a elementelor componente ale participației penale a inculpaților, astfel:

Inculpatul Mureșan Ioan:

- a procedat, în exercitarea atribuțiilor de serviciu ce-i reveneau în calitate de procuror, la deformarea afirmațiilor făcute de unii martori, la adăugarea unor susțineri nerelate de martori și, ulterior, la folosirea declarațiilor astfel obținute, în susținerea referatului cu propunere de arestare preventivă a lui Berbeceanu Traian;

- a acceptat, cu știință, să-și fundamenteze acușările de sprijinire a unor grupări infracționale și de favorizarea infractorului pe declarații obținute, într-o

proporție covârșitoare, de la persoane aflate în relații de dușmănie cu Berbeceanu Traian, persoane care fuseseră cercetate de acesta în dosare în care s-a dispus arestarea lor preventivă, inclusiv ca urmare a activității profesionale a ofițerului de poliție judiciară; nu a ridicat problema credibilității acestora decât în declarațiile pe care le-au dat ulterior persoanele respective la DNA;

- a utilizat în conținutul unora dintre declarațiile luate sintagme de genul „știu că...” sau „am auzit că...”, fără a releva sursa informațiilor deținute de acei martori;

- a acceptat valorificarea declarațiilor obținute de la persoane „vulnerabile” sau „de încredere”, care nu au pus întrebări incomode cu privire la conținutul real al consemnărilor efectuate;

- a întrebuințat promisiuni, amenințări și a acceptat acordarea unor facilități față de unii martori (direct sau prin intermediul inculpatului Muntean Alin și al martorului Chirilă Costel) pentru a-i determina să dea declarații nereale împotriva lui Berbeceanu Traian;

- a pus în vedere unor martori, direct sau prin intermediul colegilor, posibilitatea aplicării unor beneficii legale privind reducerea pedepselor, scopul urmărit fiind însă nelegal, și anume de obținere a unor declarații nereale de la aceștia împotriva lui Berbeceanu Traian;

- a colaborat cu inculpatul Cean Nicolaie în vederea aducerii la audieri a unor persoane care să dea declarații nereale împotriva lui Berbeceanu Traian; a intenționat să disipeze răspunderea pentru modul de efectuare a anchetei, prin angrenarea procurorilor Chirilă Costel și Banea Marian, punându-le la dispoziție unele date nefundamentate, în baza cărora aceștia au procedat la efectuarea unor acte de urmărire penală sau a unor solicitări către instanța de judecată;

- a folosit, în sprijinul acușării, procese-verbale cu caracter fals întocmite de inculpatul Muntean Alin, cunoscând că mențiunile respective sunt nereale;

- a folosit, în sprijinul acușării, procese-verbale cu conținut trunchiat întocmite de inculpatul Muntean Alin, fără a solicita o situație completă a stărilor de fapt consemnate, din care rezulta o situație diferită de cea reținută în referat;

- a valorificat, cu titlu de probe certe, procese-verbale de investigații întocmite de inculpatul Muntean Alin, cu conținut neverificabil, emanând exclusiv de la acesta, pentru a corobora alte probe obținute nelegal;

- nu a procedat la verificarea altor piste privind pretensele scurgeri de informații din dosare, deși existau elemente faptice care ar fi impus efectuarea și a altor investigații;

- nu a comentat în niciun mod declarațiile favorabile lui Berbeceanu Traian, nici măcar pentru a le combate;

- a dat valoare testărilor poligraf ale căror rezultate conveneau anchetei, însă a trecut sub tăcere rapoartele de constatare care relevau elemente în favoarea lui Berbeceanu Traian; a introdus în referatul cu propunere de arestare preventivă, în scopul susținerii acușării, date nereale privind rezultatele unor testări poligraf;

- a menționat, în referatul cu propunere de arestare preventivă, date nereale privind utilizatorul unui post telefonic, pentru a demonstra existența unei legături a acelei persoane cu Berbeceanu Traian;

- a denaturat conținutul unor rapoarte de filaj efectuate în cauză, menționând în referatul cu propunere de arestare alte aspecte decât cele real constatate de echipele de filaj;

- a interpretat, cu rea-credință, afirmațiile făcute de unii dintre martori;

- a eludat principiul garantării dreptului la apărare, prin utilizarea unor declarații de martori luate în alte cauze ori în cauza în discuție înainte de începerea urmăririi penale împotriva lui Berbeceanu Traian, fără a readministra probele în prezența apărătorilor aleși ai acestuia;

- a procedat, în referatul cu propunere de arestare preventivă, la efectuarea unei caracterizări negative extinse a lui Berbeceanu Traian, pe baza afirmațiilor unor martori (cercetați penal și arestați în dosare instrumentate de Berbeceanu Traian) cu privire la evenimente pretins întâmplare începând cu anul 1994, precum și pe baza unor procese-verbale întocmite de inculpatul Muntean Alin privind articole de presă din perioada anilor 2000;

- a solicitat martorei Cetean Maria, procuror, să întocmească un proces-verbal în care să consemneze, în mod denaturat, susținerile expertului criminalist Balică Cristina (care efectuase testări poligraf), în sensul că aceasta s-ar fi simțit amenințată de afirmațiile pe care le făcuse Berbeceanu Traian cu ocazia arestării;

- a întocmit, cu rea-credință, informări care au stat la baza retragerii avizului conform deținut de Berbeceanu Traian, în condițiile în care efectua împotriva ofițerului o anchetă viciată cu știință, folosindu-se de rezultatele acesteia în justificarea informărilor;

- ulterior preluării cauzei de către Structura Centrală, a efectuat demersuri pentru completarea probatoriului împotriva lui Berbeceanu Traian, prin indicații date ofițerilor delegați și procurorilor din Structura Centrală și prin audieri de persoane (cercetate anterior de Berbeceanu Traian) în diferite lucrări pe rolul DIICOT Alba și furnizarea datelor obținute către procurorii de caz nou desemnați;

- a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și reținerea pentru 24 de ore a lui Berbeceanu Traian, știind că este nevinovat, prin raportare la conținutul și la modul de obținere a probelor împotriva acestuia.

S-a arătat că, potrivit atribuțiilor de serviciu ce îi reveneau în calitate de procuror, inculpatul Mureșan Ioan avea obligația de a efectua urmărirea penală cu respectarea dispozițiilor legale.

De asemenea, s-a precizat că inculpatul Mureșan Ioan a încălcat dispozițiile Codului de procedură penală în vigoare la acea dată, respectiv:

- art. 1 privind scopul procesului penal („nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală”);

- art. 3 privind principiul aflării adevărului („trebuie să se asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana făptuitorului”);

- art. 4 privind rolul activ („organele de urmărire penală sunt obligate să aibă rol activ în desfășurarea procesului penal”);

- art. 6 privind respectarea dreptului la apărare („în cursul procesului penal, organele judiciare sunt obligate să asigure părților deplina exercitare a

drepturilor procesuale în condițiile prevăzute de lege și să administreze probele necesare în apărare”);

- art. 64 alin. (2) („mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal”);

- art. 68 alin. (1) (interzicerea amenințării, constrângerii, a folosirii de promisiuni și îndemnuri pentru a se obține probe);

- art. 68¹ privind indiciile temeinice (cunoscând inexistența acestora din modul de obținere a probelor);

- art. 143 și art. 148 privind condițiile reținerii, respectiv prezența probelor sau indiciilor temeinice (cunoscând că acestea nu există, în condițiile în care probele au fost viciate cu știință de anchetatori).

De asemenea, s-a arătat că inculpatul Mureșan Ioan a încălcat dispozițiile art. 62 alin. (2) și (3) din Legea nr. 304/2004, potrivit cu care „procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic” și „procurorii își exercită funcțiile în conformitate cu legea, respectă și protejează demnitatea umană și drepturile persoanei”.

S-a mai susținut că au fost încălcate, prin îndeplinire necorespunzătoare, și dispozițiile art. 63 lit. a) și b) din Legea nr. 304/2004, conform cărora „procurorii efectuează urmărirea penală în cazurile și în condițiile prevăzute de lege” și „conduce și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare”.

Inculpatul Muntean Alin Mirel:

- a procedat, în exercitarea atribuțiilor de serviciu ce îi reveneau în calitate de ofițer de poliție judiciară, la deformarea afirmațiilor făcute de unii martori și la adăugarea unor aspecte nesusținute de aceștia, cu ocazia audierilor efectuate;

- a interpretat cu rea-credință afirmațiile făcute de unii martori;

- a luat declarații unor persoane aflate în raporturi vădite de dușmănie cu persoana cercetată;

- a întrebuințat promisiuni și presiuni psihice față de persoanele audiate, pentru a le determina să dea declarații nereale împotriva lui Berbeceanu Traian;

- a întocmit procese-verbale conținând mențiuni nereale privind rapoartele de filaj și identitatea utilizatorului unui post telefonic, pentru a susține existența unor legături între Berbeceanu Traian și persoane cercetate;

- a întocmit procese-verbale conținând date trunchiate cu privire la listingurile unor posturi telefonice;

- a întocmit procese-verbale conținând afirmații personale neverificabile, precum și capturi din articole de presă, în sprijinul acuzării;

- nu a procedat, în baza delegării procurorului, la verificarea altor piste de anchetă decât cea referitoare la Berbeceanu, deși existau la dosar elemente de fapt care ar fi impus efectuarea și a altor verificări;

- a instigat un martor să își trimită lui însuși mesaje de amenințare, pe care să le prezinte ulterior procurorului, pentru a dovedi că provin de la persoane din anturajul lui Berbeceanu Traian, aceste aspecte fiind exploatate ulterior în motivarea propunerii de prelungire a arestării preventive;

- a furnizat inculpatului Mureșan Ioan, cu știința acestuia, acte procedurale efectuate cu încălcarea dispozițiilor legale, în scopul susținerii acuzării;

- a comunicat pe parcursul anchetei cu numitul Tarnu Ioan, inculpat în dosarul Utilajele, comunicându-i acestuia date referitoare la evoluția anchetei împotriva lui Berbeceanu Traian;

- ulterior preluării dosarului de către Structura Centrală, l-a determinat pe ofițerul de poliție delegat să își însușească, prin semnare, procese-verbale având același conținut cu al celor redactate inițial de inculpat, în scopul de a eluda dispozițiile procurorului din Structura Centrală, de readministrare a probatoriului.

S-a arătat că inculpatul Muntean Alin Mirel a încălcat următoarele dispoziții legale:

- art. 1, 3, 4, 6, 64 alin. (2) din Codul de procedură penală (comentate mai sus);

- art. 2 din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare („polițistul efectuează activități de constatare a infracțiunilor, de strângere a datelor în vederea începerii urmăririi penale și de cercetare penală”);

- art. 3 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițiștilor („polițiștii își desfășoară activitatea exclusiv pe baza și în executarea legii, cu respectarea principiului imparțialității”);

- art. 43 lit. d) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițiștilor („polițistului îi este interzis să provoace unei persoane suferințe psihice cu scopul de a obține de la acea persoană sau de la o terță persoană informații sau mărturisiri”).

S-a precizat că delegarea dată de către procuror nu înlătură răspunderea personală a ofițerului de poliție judiciară pentru modul de efectuare a actelor și activităților respective.

Inculpatul Cean Nicolaie Ioan:

- a identificat persoane dispuse să dea declarații nereale împotriva lui Berbeceanu Traian;

- a transmis unor persoane ce aveau calitatea de inculpați în alte cauze promisiunea, din partea anchetatorilor, că le va fi ușurată situația juridică dacă vor accepta să facă declarații nereale împotriva lui Berbeceanu Traian;

- a efectuat presiuni repetate asupra unor persoane pentru a le determina să dea declarații mincinoase în cauză;

- a facilitat legătura acestor persoane „de încredere” cu inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel;

- a transmis unei persoane ce urma a fi audiată date incerte din anchetă, susținând că sunt certe, cu privire la vinovăția lui Berbeceanu Traian, pentru a determina acea persoană să declare ulterior anchetatorilor cele aflate în acest mod;

- a acceptat să fie audiat de inculpatul Mureșan Ioan ca martor cu identitate protejată, în susținerea acuzării împotriva lui Berbeceanu Traian, în condițiile în care exista o relație notorie de adversitate între el și ofițerul de poliție;

S-a apreciat că, prin actele de autorat și de complicitate comise, inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan au produs o vătămare gravă drepturilor și intereselor legale ale persoanei vătămate Berbeceanu Traian, respectiv libertatea individuală – art. 23 Constituție și art. 5 CEDO, dreptul la

apărare – art. 6 Cod procedură penală, art. 24 Constituție, art. 6 CEDO, dreptul la demnitate, la reputație și onoare – art. 72 Noul Cod civil, dreptul la salariu lunar – art. 28 pct. 1 lit. a) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițiștilor, prin diminuarea cuantumului acestuia.

În ceea ce privește încadrarea juridică, s-a arătat că:

Inculpatul **Mureșan Ioan**, împreună cu inculpatul Muntean Alin Mirel și cu complicitatea inculpatului Cean Nicolaie Ioan, cu ocazia urmăririi penale efectuate în dosarul nr. 13D/P/2011 privind pe Biriescu Titus, Berbeceanu Traian ș.a., și-a îndeplinit în mod necorespunzător atribuțiile de serviciu vizând desfășurarea activității în conformitate cu legea, prin aceea că: a dispus începerea urmăririi penale față de Berbeceanu Traian pentru săvârșirea infracțiunilor de sprijinirea unui grup infracțional nestructurat, favorizarea infractorului, omisiunea sesizării organelor judiciare, mărturie mincinoasă și fals în declarații (21.10.2013), punerea în mișcare a acțiunii penale (23.10.2013), reținerea pe 24 de ore a lui Berbeceanu Traian (24.10.2013) și a propus arestarea preventivă a acestuia (24.10.2013), în urma administrării, fie personal, fie de către inculpatul Muntean Alin Mirel, a unor probe nelegale, constând în: declarații obținute prin întrebuintarea de amenințări, promisiuni sau favoruri; declarații luate unor persoane aflate în relații de adversitate notorie cu Berbeceanu Traian; declarații conținând adăugiri sau deformări ale susținerilor persoanelor audiate; declarația inculpatului Cean Nicolaie Ioan, audiat cu identitate protejată; procese-verbale întocmite de inculpatul Muntean Alin Mirel, despre care a cunoscut că au conținut fals sau trunchiat; documente fără relevanță probatorie; nu a procedat la verificarea altor variante de anchetă, deși existau elemente faptice care ar fi impus acest lucru și a întocmit referatul cu propunere de arestare preventivă în care a inserat, cu știință, mențiuni false sau denaturate și a ascuns existența unor probe în apărarea lui Berbeceanu Traian, aducând astfel o gravă vătămare drepturilor și intereselor legale ale persoanei vătămate Berbeceanu Traian, respectiv libertatea individuală – art. 23 Constituție și art. 5 CEDO, dreptul la apărare – art. 6 Cod procedură penală, art. 24 Constituție, art. 6 CEDO, dreptul la demnitate, la reputație și onoare – art. 72 Noul Cod Civil, dreptul la salariu lunar – art. 28 pct. 1 lit. a) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițiștilor, prin diminuarea cuantumului acestuia. Ca urmare a acestor acțiuni, inculpatul Mureșan Ioan a obținut, atât pentru sine, cât și pentru inculpații Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan, precum și pentru persoane cercetate penal din anturajul acestora: Ilisei Mircea, Luca Anversa, Opruța Cristian, foloase necuvenite, de ordin nepatrimonial, constând în denigrarea ofițerului de poliție judiciară și înlăturarea acestuia din dosarele pe care le instrumenta, prin retragerea avizului conform, precum și asigurarea accesului la informațiile pretins compromițătoare deținute de acesta împotriva magistraților, ofițerilor de poliție și persoanelor din anturaj posibil implicate în fapte de natură penală, în scopul efectuării de apărări în eventualitatea unei anchete penale.

S-a arătat că fapta inculpatului Mureșan Ioan întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **abuz în serviciu**, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) Cod penal.

Inculpatul Mureșan Ioan, în calitate de procuror, la 24.10.2013, cu ocazia întocmirii referatului cu propunere de arestare preventivă a persoanei vătămate Berbeceanu Traian, în dosarul nr. 13D/P/2011, a atestat în conținutul documentului menționat date nereale privind: utilizatorul unui post telefonic, constatările efectuate de echipele de filaj, rezultatele unor testări poligraf, afirmații ale unor martori audiați în cauză și a omis, cu știință, să însereze aspecte rezultate din anchetă care veneau în apărarea lui Berbeceanu Traian.

S-a arătat că fapta inculpatului Mureșan Ioan întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **fals intelectual**, prev. de art. 321 alin. (1) Cod penal.

Inculpatul Mureșan Ioan, în exercitarea funcției de procuror, cu ocazia anchetei efectuate în dosarul nr. 13D/P/2011, a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale (23.10.2013) și reținerea pe 24 de ore a persoanei vătămate Berbeceanu Traian (24.10.2013), cu încălcarea art. 143-148 din Codul de procedură penală vechi și a art. 68¹ (indicii temeinice) din același cod, știind că este nevinovat, prin raportare la datele reale ale anchetei, al cărui rezultat a fost distorsionat prin comiterea infracțiunilor de abuz în serviciu și fals intelectual, anterior descrise.

S-a arătat că fapta inculpatului Mureșan Ioan întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **represiune nedreaptă**, prev. de art. 283 alin. (1) și (2) Cod penal.

S-a precizat că, în cauză, se impune a se face aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (1) din Codul de procedură penală privind concursul real de infracțiuni.

S-a subliniat că suprapunerea parțială a elementelor materiale ale laturii obiective în cazul infracțiunilor de abuz în serviciu și represiune nedreaptă, în ce privește punerea în mișcare a acțiunii penale și dispunerea măsurii preventive a reținerii, nu prezintă relevanță în privința pluralității de infracțiuni și a formei de concurs reținute, întrucât elementele materiale nu sunt identice, iar valorile sociale lezate, apărute prin fiecare text de lege în parte, sunt distincte, primul vizând relațiile de serviciu și drepturile persoanei, iar cel de-al doilea înfăptuirea justiției.

Inculpatul **Muntean Alin Mirel**, în calitate de ofițer de poliție judiciară, și-a îndeplinit în mod necorespunzător atribuțiile de serviciu ce-i reveneau, privind desfășurarea activității pe baza legii, cu ocazia actelor de urmărire penală efectuate în dosarul nr. 13D/P/2011 privind pe Biriescu Titus, Berbeceanu Traian ș.a., precum și în cauzele în care a efectuat acte de urmărire penală folosite ulterior în dosarul nr. 13D/P/2011, prin administrarea de probe nelegale, constând în: declarații obținute prin întrebuintarea de amenințări, promisiuni sau favoruri; declarații luate unor persoane aflate în relații de adversitate notorie cu Berbeceanu Traian; declarații conținând adăugiri sau deformări ale susținerilor persoanelor audiate; procese-verbale întocmite personal de inculpat, având conținut fals sau trunchiat; documente fără relevanță probatorie, precum și prin neverificarea altor variante de anchetă, deși existau elemente factice care ar fi impus acest lucru, punând la dispoziția inculpatului Mureșan Ioan probele astfel obținute, în vederea începerii urmăririi penale și a efectuării altor acte procesuale și aducând astfel o gravă vătămare drepturilor și intereselor legale ale persoanei vătămate Berbeceanu Traian, respectiv libertatea

individuală, dreptul la apărare, dreptul la demnitate, la reputație și onoare, dreptul la salariu lunar, prin diminuarea cuantumului acestuia. Ca urmare a acestor acțiuni, inculpatul Muntean Alin Mirel a obținut, atât pentru sine, cât și pentru inculpații Mureșan Ioan și Cean Nicolaie Ioan, precum și pentru persoane cercetate penal din anturajul acestora: Ilisei Mircea, Luca Anversa, Opruța Cristian, foloase necuvenite, de ordin nepatrimonial, constând în denigrarea ofițerului de poliție judiciară și înlăturarea acestuia din dosarele pe care le instrumenta, prin retragerea avizului conform, precum și asigurarea accesului la informațiile pretins compromițătoare deținute de acesta împotriva magistraților, ofițerilor de poliție și persoanelor din anturaj posibil implicate în fapte de natură penală, în scopul efectuării de apărări în eventualitatea unei anchete penale.

S-a arătat că fapta inculpatului Muntean Alin Mirel întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **abuz în serviciu**, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) Cod penal.

Inculpatul Muntean Alin Mirel, cu ocazia cercetărilor efectuate în dosarul nr. 13D/P/2011 și în cauzele în care a efectuat acte de urmărire penală folosite ulterior în dosarul nr. 13D/P/2011, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a întocmit, la datele de 21.08.2013, 23.08.2013 și 23.09.2013, procese-verbale în care a atestat date nereale privitoare la: utilizatorul unui post telefonic, constatările efectuate de echipele de filaj, susținerile unui martor, mențiuni privind efectuarea unei percheziții.

S-a arătat că fapta inculpatului Muntean Alin Mirel întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **fals intelectual**, în formă continuată, prev. de art. 321 alin. (1) rap. la art. 35 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, s-a arătat că inculpatul Muntean Alin Mirel, cu ocazia anchetei efectuate în dosarul nr. 13D/P/2011, a pus la dispoziția inculpatului Mureșan Ioan, procuror, în baza înțelegerii anterioare cu acesta, probe nereale, obținute prin exercitarea abuzivă a atribuțiilor de serviciu, știind că persoana vătămată Berbeceanu Traian este nevinovată, prin raportare la datele reale ale anchetei, al cărui rezultat a fost distorsionat prin comiterea infracțiunilor de **abuz în serviciu și fals intelectual**, anterior descrise și ajutându-l în acest mod pe inculpatul Mureșan Ioan să justifice punerea în mișcare a acțiunii penale și reținerea pe 24 de ore a persoanei vătămate Berbeceanu Traian.

S-a apreciat că fapta inculpatului Muntean Alin Mirel întrunește elementele constitutive ale **complicității la infracțiunea de represiune nedreaptă**, prev. de art. 48 Cod penal rap. la art. 283 alin. (1) și (2) Cod penal.

S-a precizat că, față de inculpatul Muntean Alin Mirel, se impune a se face aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (1) Cod penal privind concursul real de infracțiuni.

Inculpatul **Cean Nicolaie Ioan**, cu ocazia derulării anchetei penale efectuate în dosarul nr. 13D/P/2011 împotriva lui Berbeceanu Traian, în cursul anului 2013, a efectuat demersuri pentru identificarea și punerea la dispoziția inculpatului Mureșan Ioan, procuror de caz, în baza unei înțelegeri anterioare cu acesta, a unor martori dispuși să dea declarații nereale împotriva lui Berbeceanu Traian; a transmis unor persoane ce urmau a fi audiate în calitate de inculpați promisiunea, din partea inculpatului Mureșan Ioan, că, dacă vor accepta să facă declarații incriminatoare la adresa lui Berbeceanu Traian, vor beneficia de

ușurarea situației juridice; a furnizat anumitor martori, anterior audierii lor de către inculpatul Mureșan Ioan, date nereale cu privire la participația penală a lui Berbeceanu Traian, în scopul introducerii acestor informații false în declarațiile date anchetatorilor; a dat personal declarație împotriva lui Berbeceanu Traian, ca martor cu identitate protejată, contribuind în acest mod la susținerea anchetei efectuate în mod abuziv de inculpatul Mureșan Ioan și de Muntean Alin și aducând o gravă vătămare drepturilor și intereselor legale ale persoanei vătămate Berbeceanu Traian, respectiv libertatea individuală, dreptul la apărare, dreptul la demnitate, la reputație și onoare, dreptul la salariu lunar, prin diminuarea cuantumului acestuia. Ca urmare a acestor acțiuni, inculpatul Cean Nicolaie Ioan a obținut, atât pentru sine, cât și pentru inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel, precum și pentru persoane cercetate penal din anturajul acestora: Ilisei Mircea, Luca Anversa, Opruța Cristian, foloase necuvenite, de ordin nepatrimonial, constând în denigrarea ofițerului de poliție judiciară și înlăturarea acestuia din dosarele pe care le instrumenta, prin retragerea avizului conform, precum și asigurarea accesului la informațiile pretins compromițătoare deținute de acesta împotriva magistraților, ofițerilor de poliție și persoanelor din anturaj posibil implicate în fapte de natură penală, în scopul efectuării de apărări în eventualitatea unei anchete penale.

S-a apreciat că fapta inculpatului Cean Nicolaie Ioan întrunește elementele constitutive ale **complicității la infracțiunea de abuz în serviciu**, prev. de art. 48 Cod penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 și la art. 297 alin. (1) Cod penal.

În ceea ce privește latura civilă a cauzei, s-a arătat că, prin declarația dată la 8.04.2014 în calitate de persoană vătămată, Berbeceanu Traian a precizat că urmează să aprecieze asupra constituirii sale ca parte civilă.

Prin declarația din 26.06.2014, *persoana vătămată Berbeceanu Traian a precizat că se constituie parte civilă cu suma de 100.000 lei, reprezentând daune materiale* generate de diferența de salariu de la punerea sa la dispoziție, salariul neprimut până la reîncadrarea la IPJ Hunedoara, cheltuielile aferente deplasărilor sale și ale apărătorilor la București, cheltuielile aferente deplasărilor familiei pe perioada cât a fost arestat nelegal, *precum și cu suma de 200.000 euro, reprezentând daune morale* „generate de suferințele fizice și psihice prin care a trecut și trece în continuare persoana vătămată și membrii familiei sale”, precum și cele generate de „afectarea reputației și onoarei de ofițer”.

Procurorul a prezentat *datele privind persoana inculpaților* astfel:

Inculpatul **Mureșan Ioan** este cetățean român, are 41 de ani, este căsătorit și are doi copii minori. Inculpatul are studii superioare juridice. La data săvârșirii faptelor, ocupa funcția de procuror șef al DIICOT – Serviciul Teritorial Alba Iulia, de la data de 28.11.2011, conform Hotărârii CSM nr. 344/2011, iar în prezent ocupă o funcție de execuție în cadrul DIICOT – ST Alba Iulia. Inculpatul nu are antecedente penale. Pe parcursul urmăririi penale, Mureșan Ioan nu a avut o atitudine sinceră, a acceptat să dea declarații doar parțial, prin expunerea liberă a elementelor în apărare, iar ulterior, după ce i-au fost puse întrebări de către organul de urmărire penală, a solicitat ca audierile să fie efectuate după ce va revedea dosarul de urmărire penală al DIICOT Alba

Iulia, pe care l-a întocmit personal. Ulterior, nu a mai solicitat continuarea audierilor.

Față de Mureșan Ioan s-a dispus, în cursul urmăririi penale, instituirea măsurii controlului judiciar, întrucât, în cursul anchetei, a prezentat martorului Chirilă Costel declarația dată la DNA de martorul Litera Cristian, care cuprindea aspecte ce-l vizau inclusiv pe procurorul Chirilă Costel. Cu toate acestea, cu ocazia desfășurării actelor și activităților procedurale, inculpatul Mureșan Ioan a avut un comportament normal, decent, prezentându-se în urma tuturor solicitărilor procurorului, având o atitudine civilizată, cu limitele inerente susținerii propriei apărări.

Inculpatul **Cean Nicolaie Ioan** este cetățean român și are 58 de ani. Inculpatul are studii superioare juridice. Cean Nicolaie Ioan a ocupat funcția de procuror DIICOT, în cadrul ST Alba Iulia, de la data de 7.12.2009 până la 15.08.2013, când a revenit la Parchetul de pe lângă Tribunalul Alba. Prin Hotărârea CSM nr. 603/21.05.2014 s-a dispus înaintarea către Președintele României a propunerii de eliberare din funcție prin pensionare a inculpatului Cean Nicolaie Ioan, fiind emis Decretul prezidențial din 10.06.2014. Inculpatul nu are antecedente penale. Pe parcursul urmăririi penale, Cean Nicolaie Ioan nu a formulat declarații și apărări, cu excepția unui memoriu în care a relevat că, în perioada comiterii faptelor, s-ar fi aflat în concediu medical, aspect nereal.

Față de inculpatul Cean Nicolaie Ioan s-a dispus instituirea măsurii controlului judiciar, întrucât, în cursul anchetei, după aducerea la cunoștință a calității de suspect, a contactat pe martora Laza Adina, încercând să îi inducă acesteia ideea că este vizată de ancheta DNA, pentru a o determina să nu dea declarații conforme adevărului, lucru pe care, însă, martora nu l-a făcut. Cu ocazia efectuării actelor și activităților de urmărire penală, inculpatul Cean Nicolaie Ioan a avut o atitudine civilizată.

Inculpatul **Muntean Alin Mirel** este cetățean român, este căsătorit și are 33 de ani. Inculpatul are studii superioare și gradul profesional de subcomisar de poliție, desfășurându-și activitatea în cadrul BCCO Alba Iulia. Inculpatul nu are antecedente penale.

Față de Muntean Alin Mirel s-a dispus, de asemenea, instituirea măsurii controlului judiciar, întrucât, pe parcursul anchetei, a luat legătura cu martora Șelaru Florina, comunicându-i date din dosar, cu privire la un document pe care apărea și semnătura acesteia și care făcea obiectul învinuirii aduse inculpatului.

Inculpatul Muntean Alin Mirel a avut o atitudine decentă cu ocazia efectuării actelor și activităților procedurale în cauză, s-a prezentat la solicitările organelor de urmărire penală și a manifestat diligență sporită în obținerea încuviințărilor scrise pentru depășirea limitelor teritoriale fixate prin controlul judiciar.

Mijloacele de probă invocate în acuzare au fost evidențiate în volumele 1-28 ale dosarului de urmărire penală.

I.2. Prin *Rechizitoriul nr. 386/D/P/2013 din 15 iulie 2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală*, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților **Berbeceanu Traian, pentru săvârșirea infracțiunilor de *sprijinirea unui grup infracțional organizat, fals în***

declarații, luare de mită, spălare a banilor, fals în înscrisuri sub semnătură privată (cu referire la contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011) și *complicitate la infracțiunea de delapidare*, prevăzute de art. 367 alin. (1) Cod penal, art. 326 Cod penal, art. 289 alin. (1) Cod penal raportat la art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000, art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată, art. 322 alin. (1) Cod penal și art. 48 alin. (1) raportat la art. 295 Cod penal și la art. 308 Cod penal, toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) Cod penal și art. 5 Cod penal; **Rusu Gheorghe**, pentru săvârșirea infracțiunilor de *dare de mită, spălare a banilor, delapidare și fals în înscrisuri sub semnătură privată* -patru infracțiuni, două infracțiuni de *evaziune fiscală și sprijinirea unui grup infracțional organizat*, prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. (1) Cod penal, art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplicarea art. 41 alin. (1) Cod penal, art. 295 Cod penal raportat la art. 308 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. (1) Cod penal și art. 322 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. (1) Cod penal, art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal și art. 41 alin. (1) Cod penal și art. 5 Cod penal și art. 8 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal și art. 41 alin. (1) și art. 5 Cod penal și art. 367 alin. (1) cu aplicarea art. 41 alin. (1) Cod penal, toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) Cod penal și art. 5 Cod penal; **Rusu Anca**, pentru săvârșirea infracțiunilor de *dare de mită, spălare a banilor, delapidare*, două infracțiuni de *evaziune fiscală*, precum și 134 infracțiuni de *fals în înscrisuri sub semnătură privată*, prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 republicată, art. 295 Cod penal raportat la art. 308 Cod penal, art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal și art. 5 Cod penal și art. 8 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal și art. 41 alin. (1) și art. 5 Cod penal, art. 322 alin. (1) Cod penal, toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) Cod penal și art. 5 Cod penal; **Urs Ion Vasile**, pentru *complicitate la infracțiunea de delapidare, complicitate la infracțiunea de spălare a banilor și mărturie mincinoasă*, prevăzute de art. 48 alin. (1) raportat la art. 295 Cod penal și la art. 308 Cod penal, art. 48 alin. (1) Cod penal raportat la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată și art. 273 alin. (1) Cod penal, toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) Cod penal și art. 5 Cod penal; **Mihalache Mihai Adrian**, pentru săvârșirea infracțiunii de *mărturie mincinoasă*, prevăzută de art. 273 alin. (1) și (2) lit. d) Cod penal și **SC Uranus Junior 2003 SRL**, pentru săvârșirea a două infracțiuni de *evaziune fiscală*, prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal și art. 5 Cod penal și art. 8 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal și art. 41 alin. (1) și art. 5 Cod penal, toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) Cod penal și art. 5 Cod penal.

În fapt, s-a reținut că rechizitoriul are ca obiect activitățile infracționale desfășurate de inculpatul Berbeceanu Traian, care, acționând în calitate de ofițer de poliție judiciară cu gradul profesional de comisar șef și având funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, în perioada 2011 - 2012, a sprijinit grupul infracțional organizat din care făceau parte Cupețiu Dorin Eugen Ioan (*influent om de afaceri din județul Hunedoara*, trimis în

judecată în stare de arest preventiv de către D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba Iulia în dosarul nr. 71/D/P/2011 pentru săvârșirea unor infracțiuni de natură economico-financiară), inculpatul Rusu Gheorghe, precum și alte persoane, sprijin concretizat în furnizarea către acesta de date confidențiale privind obiectul, existența dosarului, modalitățile specifice de investigare a infracțiunilor macro-economice, precum și divulgarea către membrii grupării a unor date referitoare la efectuarea perchezițiilor în acea cauză penală.

S-a arătat că, pe de altă parte, având în vedere că inculpații Rusu Gheorghe (recidivist) și Rusu Anca erau implicați în activități repetate de evaziune fiscală încă din anul 2010, susnumiții au făcut demersuri pentru a „cultiva” prietenia și protecția inculpatului Berbeceanu Traian, șef al Brigăzii de Combateră a Criminalității Organizate Alba-Iulia; în acest sens, inculpatul Berbeceanu Traian a primit un autoturism marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, în valoare de aproximativ 20.000 euro, de la inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca, pentru a face acte contrare îndatoririlor sale de serviciu, și anume furnizarea către inculpații prim menționați a unor date și informații privitoare la cercetarea acestora sau a S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L (având ca administrator în drept pe inculpata Rusu Anca, iar ca administrator de fapt pe inculpatul Rusu Gheorghe) ori a altor persoane din aceeași grupare criminală în cauze penale sau în legătură cu dispunerea efectuării unor percheziții domiciliare ori a altor măsuri procesuale.

S-a mai menționat că, pentru disimularea adevăratei naturi a circulației bunului anterior menționat, Rusu Gheorghe, în calitate de reprezentant al S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., acționând în coautorat cu Rusu Anca, administrator al aceleiași societăți comerciale, beneficiind de ajutorul inculpatului Urs Ion Vasile, au creat aparența transmiterii către Berbeceanu Traian a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate, deși, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare, având drept consecință scoaterea frauduloasă a bunului în cauză din patrimoniul societății; în acest sens, inculpatul Berbeceanu Traian a falsificat înscrisul intitulat „contract de vânzare-cumpărare”, datat 22.07.2011, prin atestarea în cuprinsul acestuia a unor împrejurări necorespunzătoare adevărului privitoare la vânzarea, de către Berbeceanu Traian, a autoturismului marca VW Passat 4 Motion, către S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., vânzarea-cumpărarea între aceiași cocontractanți a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, precum și a plății unei sulțe de 10.000 euro, înscrisul falsificat fiind folosit ulterior de Rusu Gheorghe și Rusu Anca pentru evidențierea în contabilitatea societății anterior menționate a operațiunii nereale de vânzare-cumpărare a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI către inculpatul Berbeceanu Traian, precum și pentru înmatricularea aceluiși autoturism pe numele inculpatului Berbeceanu Traian.

Totodată, întrucât autoturismul marca VW Passat 4 Motion, cu numărul de identificare WVWZZZ3BZ3PO51936, a fost înstrăinat de către inculpatul Berbeceanu Traian de două ori, în data de 22.07.2011 și, respectiv, în data 14.09.2011 (prima dată, astfel cum s-a arătat mai sus, oferindu-l la schimb, la

valoarea de 7000 euro, inculpatei Rusu Anca, prin contract de vânzare-cumpărare redactat în integralitate de către inculpatul Berbeceanu Traian, iar a doua oară, în data 14.09.2011, prin vânzare-cumpărare inculpatului Urs Ioan Vasile, prețul stabilit fiind de 6.000 euro), în data de 25.05.2012, cu ocazia completării declarației anuale de avere, inculpatul Berbeceanu Traian, cu intenție, nu a făcut mențiunile necesare privind vânzarea autoturismului marca VW Passat 4 Motion.

De asemenea, s-a precizat că, în cadrul urmăririi penale, pentru a diminua și înlătura o eventuală răspundere penală a inculpatului Berbeceanu Traian, inculpații Urs Ion Vasile și Mihalache Mihai Adrian au făcut afirmații mincinoase cu privire la aspecte esențiale ale cauzei (Urs Ion Vasile în ceea ce privește întâlnirile conspirate dintre Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe, iar Mihalache Mihai Adrian în ceea ce privește activitățile judiciare desfășurate de către B.C.C.O. – Alba Iulia în data de 15.11.2012).

În actul de sesizare a instanței s-a procedat la prezentarea activității infracționale a inculpatului Berbeceanu Traian, evolutiv, diacronic, într-o succesiune logică a desfășurării evenimentelor prin raportare la activitățile judiciare desfășurate de către organele de urmărire penală în momentele importante procedurale ale cauzei (percheziții, întâlniri conspirative, filaje), în contrast cu acțiunile infracționale inițiate și întreprinse de către ceilalți inculpați (sprijiniți în cauză).

a) În data de 01.04.2013, D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba Iulia a dispus trimiterea în judecată a inculpaților Cupețiu Dorin Eugen Ioan, Balint Dan, Șionei Dorin, Udrea Călin, Oprea Florin Viorel, Irinca Daniel Nicolae, Irinca Ana Maria, Purțuc Adrian Viorel, Ștefan Georgeta, Ștefan Claudiu Gheorghe, Filer Adrian și Uscatu Gheorghe, în principal, pentru inițierea și constituirea unui grup infracțional organizat și diverse infracțiuni de natură economico-financiară.

Cauza a fost instrumentată la nivelul D.I.I.C.O.T. timp de 2 ani, reținându-se că, în municipiul Hunedoara, în perioada anilor 2009-2011, s-a constituit și a funcționat un grup infracțional organizat, specializat în comerțul ilegal cu produse laminate, având ca scop sustragerea societăților folosite de la plata impozitelor și taxelor datorate bugetului statului ca urmare a achizițiilor intracomunitare de produse laminate efectuate din țările membre U.E. Liderii acestui grup infracțional organizat, prin societățile folosite, dețineau practic o pondere foarte mare în domeniul achiziționării și comercializării produselor laminate din județul Hunedoara, denumirea „COMSID” fiind foarte cunoscută în domeniul achiziției, comercializării și confecțiilor din produse laminate din zonă și nu numai. Această grupare infracțională era formată din inculpații Cupețiu Dorin Eugen Ioan, Oprea Florin Viorel, Balint Dan, Șionei Dorin și Udrea Călin și s-a constituit în anul 2009, inițial pentru recuperarea unor datorii avute de inculpatul Balint Dan către inculpatul Cupețiu Dorin, ca urmare a derulării unor relații comerciale anterioare.

Pe parcursul derulării activităților specifice urmăririi penale, în data de 09.05.2012, Tribunalul Alba a admis solicitarea procurorilor D.I.I.C.O.T. și, în consecință, a autorizat efectuarea a 7 percheziții domiciliare (Autorizație nr. 11 din 09.05.2012 emisă în dosarul nr. 11/P/2012) privind pe numiții Cupețiu Dorin

Eugen Ioan, Sionei Dorin, Udrea Călin, Irinca Daniel, Spiridon Simona Amanda, în calitate de administratori la mai multe societăți comerciale, respectiv SC Comsid SRL, SC Real Udrea SRL și SC Real Metromat SRL. În condițiile în care desfășurarea perchezițiilor nu se poate realiza fără suportul organelor de poliție judiciară, această informație, respectiv împrejurarea că se vor efectua percheziții, a fost comunicată în mod cert inculpatului Berbeceanu Traian, în calitate de șef B.C.C.O. Alba Iulia, în vederea organizării și desfășurării în condiții optime a activităților procedurale (procedură constantă și obligatorie la nivelul D.I.I.C.O.T. – B.C.C.O. – fiind necesară stabilirea echipelor, alocarea și repartizarea mijloacelor de transport aferente, întocmirea planului de acțiune aprobat numai de șeful unității de poliție etc). De altfel, martorul Muntean Alin, ofițer de poliție judiciară din cadrul B.C.C.O. – Alba Iulia, a declarat că, în cursul zilei de 07.05.2012, i-a comunicat în mod expres inculpatului, având în vedere calitatea acestuia de șef al structurii de crimă organizată, că urmează a se efectua mai multe percheziții domiciliare în acea cauză penală (inculpatului Berbeceanu Traian i s-au comunicat locațiile de efectuare a perchezițiilor, acesta având cunoștință, în prealabil, de împrejurarea că respectiva cauză penală privește SC Comsid SRL, având ca administrator pe Cupețiu Dorin Eugen Ioan – aspect recunoscut, de altfel, de către inculpatul Berbeceanu Traian în declarația sa dată în fața I.C.C.J. - recurs la arestare preventivă).

Astfel, în data de 10.05.2012, au fost efectuate perchezițiile anterior menționate, însă, din cauza comportamentului atipic al inculpaților (prin Încheierea nr. 40/2012 din data de 09.05.2012, Tribunalul Alba a autorizat interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice ale inculpaților din acea cauză penală), care s-au manifestat printr-o evidentă lipsă de surprindere (unii dintre inculpați aveau chiar și bagajul pregătit pentru o eventuală măsură privativă de libertate), organele de urmărire penală au apreciat că există suficiente elemente pentru a conchide că această acțiune a fost deconspirată. La nivelul fiecărei unități de poliție/parchet, în cazul acțiunilor de amploare, se acționează cu prudență excesivă, în sensul protejării informațiilor esențiale ale cauzei (interceptări/percheziții), acestea fiind cunoscute de un număr foarte redus de persoane (procurorul de caz și prim-procurorul unității de parchet, ofițerii de poliție delegați în cauza penală, precum și șefii direcți și nemijlociți ai acestora).

S-a apreciat că deconspirarea activităților judiciare desfășurate de către D.I.I.C.O.T. – B.C.C.O. a fost stabilită, în mod cert, prin următoarele *mijloace de probă*:

- în seara de 10.05.2012, inculpatul Rusu Gheorghe a avut o convorbire cu numitul Cupețiu Dorin și, într-un mod voalat, s-a interesat dacă acesta urmează a fi arestat;

- în data de 12.05.2012, ora 21.16, într-o discuție telefonică dintre cei anteriori menționați, inculpatul Rusu Gheorghe i-a atras atenția numitului Cupețiu Dorin Eugen Ioan cu privire la unele activități operative-informative (filaj, interceptări, investigații) desfășurate de către D.I.I.C.O.T. – B.C.C.O., avându-l ca „țintă” pe acesta din urmă, precizând în acest sens: „am uitat să-ți

zic atunci ... vezi ce, cum, cât, cu cine, și ... ce anume vorbești, înțelegi? ... Oriunde și oricând ... și pe stradă, și în mașină, și pe lângă casă ...”;

- pe de altă parte, în perioada imediat următoare, martorii Balint Dan, Șionei Dorin și Udrea Călin au arătat și detaliat organelor de urmărire penală modalitatea prin care au intrat în posesia informațiilor privind efectuarea perchezițiilor domiciliare, rezultând în principal că, în data de 09.05.2012, la locuința martorului Balint Dan, situată în sat Teliucu Superior (com. Teliucu Inferior), nr. 32, jud. Hunedoara, s-a prezentat numitul Cupețiu Dorin Eugen Ioan, care i-a comunicat soției acestuia – martora Balint Lucia (întrucât Balint Dan nu se afla acasă) ca, în momentul în care Balint Dan revine la domiciliu, să se deplaseze la cabana proprietate personală a inculpatului Cupețiu Dorin Eugen Ioan, situată în com. Govâjdia, sat Govâjdia, jud. Hunedoara, însă fără a avea asupra sa telefoane mobile. S-a menționat că drumul de acces spre cabana situată în com. Govâjdia, sat Govâjdia, jud. Hunedoara, aparținând inculpatului Cupețiu Dorin Eugen Ioan, trece pe lângă casa inculpatului Balint Dan, practic aceasta fiind singura cale de acces. În aceeași după-amiază, inculpatul Balint Dan s-a conformat acestei cerințe și, ajungând în locația indicată, martorul Cupețiu Dorin Eugen Ioan i-a devoalat faptul că, în dimineața zilei următoare, urmează să fie efectuate mai multe percheziții, între locații fiind și adresele de domiciliu ale celor doi inculpați, Udrea și Șionei, precum și ale numitului Cupețiu Dorin Eugen Ioan, în calitate de administratori ai unor societăți comerciale. În ceea ce privește persoana de la care a aflat despre existența acestor activități judiciare, numitul Cupețiu Dorin Eugen Ioan s-a limitat în a arăta că informația o are „de la cineva care umblă tot timpul cu ei” (referindu-se la inculpatul Rusu Gheorghe, persoană aflată în legături directe și de prietenie cu inculpatul Berbeceanu Traian). Declarațiile testimoniale la care s-a făcut anterior referire se coroborează cu procesul-verbal de redare (vol .11, filele 168-170) a convorbirii telefonice purtate în data de 09.05.2012, ora 21.17, de către martora Balint Lucia, cu o persoană neidentificată, și din care rezultă cu claritate împrejurarea că martora avea cunoștință despre activitățile judiciare ce urmau a fi desfășurate în dimineața următoare;

- martorul Balint Dan a arătat procurorului de caz (declarație martor din 03.07.2014) că, în momentul judecării procesului penal (având ca obiect faptele reținute prin Rechizitoriul emis în data de 01.04.2013 al D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba Iulia la care s-a făcut referire anterior), a fost abordat pe holurile tribunalului, aproximativ în cursul lunii noiembrie 2013, de către Cupețiu Dorin Eugen Ioan, ocazie cu care acesta i-a reproșat acid: „nu trebuia să mai spui și de chestia asta (n.n. despre devoalarea efectuării perchezițiilor), că uite ce rahat a ieșit” – referindu-se astfel, conform declarației martorului, la depozițiile pe care le dăduse anterior în prezenta cauză, precum și la faptul că, în acel moment, inculpatul Berbeceanu Traian era arestat preventiv ca urmare, între alte probe, a datelor furnizate de martor.

Ulterior, în aceeași cauză penală, în data de 05.10.2012, Tribunalul Alba a admis solicitarea procurorilor D.I.I.C.O.T. și, în consecință, a autorizat efectuarea a 9 noi percheziții domiciliare (Autorizație nr. 27 din 05.10.2012 emisă în dosarul nr. 27/P/2012) privind pe numiții Cupețiu Dorin Eugen Ioan,

Uscatu Gheorghe, Filer Adrian, Szekely Mirela Dorina, Codrin Elisabeta Mirela, Grădinaru Raluca Elena, SC Comsid SRL și SC Fra Rom Company Trans SRL.

De această dată, însă, D.I.I.C.O.T – Serviciul Teritorial Alba Iulia și ofițerii de poliție judiciară delegați în cauză l-au înștiințat pe inculpatul Berbeceanu Traian, în dimineața zilei de 05.10.2012, cu privire la faptul că, în data de 08.10.2012, urmează să se efectueze percheziții în „cauza Cupețiu”, dar că locațiile exacte și persoanele care făceau obiectul perchezițiilor îi vor fi comunicate în dimineața zilei de 08.10.2012, în timp util pentru a ajunge la adresele respective la ora 06.00.

În același timp, s-a solicitat de către D.I.I.C.O.T., ca pe o perioadă de 3 zile anterioare efectuării percheziției (procedura standard presupunea ziua anterioară percheziției), să fie efectuată supravegherea operativă a numitului Cupețiu Dorin Eugen Ioan (respectiv, filaj), măsură suplimentată cu interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice ale susnumitului din data de 03.10.2012, precum și cu interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice ale inculpatului Rusu Gheorghe (Ordonanță provizorie nr. 106/2012 din 05.10.2012, confirmată și prelungită, în două rânduri, de către instanța de judecată competentă, până în data de 23.11.2012).

Supravegherea operativă a fost realizată de către S.R.I. – U.M. 0659 Deva, nota de filaj fiind desecretizată și anexată la dosarul cauzei (vol.7, filele 118-121).

Astfel, s-a arătat că, din activitățile de supraveghere desfășurate, a rezultat că, în data de 05.10.2012, începând cu ora 09.00, numitul Cupețiu Dorin Eugen Ioan s-a aflat la sediul societății sale, SC Comsid SRL, dispozitivul de filaj fiind instalat la intrarea pe strada Apuseni, strada în capătul căreia se află situat sediul S.C. Comsid S.R.L.. S-a precizat faptul că strada Apuseni este împărțită în două de o cale ferată, care poate fi traversată doar pedestru.

Conform Notei de supraveghere operativă întocmită de către S.R.I., „în timp ce obiectivul (n.n. Cupețiu Dorin) se afla la locul de muncă (între 10.23 - 11.00), pe strada Apuseni a intrat autoturismul VW Passat de culoare neagră, cu numărul de înmatriculare HD-99-BGT (n.n. aparținând inculpatului Berbeceanu Traian), a întors în capătul străzii, în fața porții de acces SC Comsid SRL, a revenit în strada Depozitelor și a virat apoi pe o stradă paralelă cu strada Apuseni, despărțită de o cale ferată industrială”, rezultând astfel un interval de aproximativ 30 minute în care inculpatul Berbeceanu Traian a staționat pe strada Apuseni, unde se află sediul SC Comsid SRL. Din cauza topografiei străzii, dar și a faptului că pe partea dreaptă a străzii se află doar sediile a două societăți comerciale, respectiv SC Edy Expedition și SC Comsid SRL, strada terminându-se în dreptul SC Comsid SRL, echipa de supraveghere nu a putut accede pe strada respectivă, întrucât exista riscul să își deconspire activitatea. De altfel, în data de 28.05.2014, ofițerii de poliție judiciară din cadrul D.C.C.O., delegați în cauză de către D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală, au efectuat o cercetare amănunțită a străzii Apuseni din Mun. Deva, jud. Hunedoara (vol.14, filele 1-3), în sensul identificării și stabilirii detaliate a situației topografice a străzii, a societăților comerciale aflate atât pe partea dreaptă, cât și pe partea stângă, efectuând, în același timp, o înregistrare video a aspectelor consemnate, edificatoare în sensul celor anterior arătate.

Având în vedere că topografia strazii Apuseni permitea accesul și ieșirea de pe stradă printr-un singur loc (strada fiind blocată la unul dintre capete), precum și celelalte circumstanțe anterior arătate, respectiv că pe această stradă se afla doar sediul SC Comsid SRL, administrată de numitul Cupețiu Dorin Eugen Ioan, și al altei societăți comerciale, iar inculpatul Berbeceanu Traian a aflat despre efectuarea perchezițiilor în „cauza Cupețiu” în dimineața zilei de 05.10.2012, în jurul orelor 09.00, conform declarației martorului Muntean Alin, a procesului-verbal de investigații întocmit, dar și a propriei declarații de inculpat, dată în fața I.C.C.J. - recurs la arestare preventivă, s-a apreciat că rezultă, în mod cert, că inculpatul Berbeceanu Traian s-a întâlnit în data de 05.10.2012, în jurul orelor 10.30 - 11.00, cu numitul Cupețiu Dorin Eugen Ioan, la sediul societății acesteia, situat în Deva, pe str. Apuseni, pentru a-l informa pe acesta despre efectuarea unor activități judiciare care îl vizau.

Ulterior, în data de 07.10.2012, la ora 12.06.24, un autoturism de culoare neagră, cu geamuri fumurii și același format cu al celui condus de către inculpatul Traian Berbeceanu, a intrat în parcare Praktiker, a făcut sensul giratoriu și s-a îndreptat pe partea dreaptă a sensului de acces la magazin, fiind mascat de un tir (conform înregistrării video Real).

Totodată, conform Notei de supraveghere operativă întocmită de către S.R.I., în data de 07.10.2012, „numitul Cupețiu Dorin Eugen Ioan a oprit autoturismul său în parcare supermarketului Metro, ora fiind 12,08. În parcare magazinului Praktiker, a fost observat autoturismul VW Passat de culoare neagră, cu nr. de înmatriculare HD-99-BGT, care se afla parcat în dreptul celui de-al doilea șir de parcuri duble din parcare Praktiker, cu fața spre magazinul Praktiker, perpendicular pe acesta. Raportat la supermarketul Metro, autoturismul VW se afla parcat paralel cu acesta, aproximativ la jumătatea distanței dintre ușile de intrare și de ieșire. Din autoturismul VW Passat cu nr. de înmatriculare HD-99-BGT, nu s-a putut observa să coboare/urce cineva și nici în acesta nu s-a putut observa cine se află la volan sau câte persoane sunt, autoturismul având geamurile fumurii, fapt ce nu permite observarea persoanelor care se află în acestea.

Având în vedere locul de staționare a autoturismului VW, s-a menționat că din acesta se putea observa atât locul de parcare a obiectivului, precum și cele două uși de intrare/ieșire din Metro. După cca. 20 minute, în timp ce obiectivul se afla în interiorul supermarketului Metro, autoturismul VW Passat cu nr. de înmatriculare HD-99-BGT s-a pus în mișcare prin parcare magazinului Praktiker și a intrat în sensul giratoriu aflat la intersecția cu Calea Zarandului, ulterior în timpul desfășurării acțiunii de supraveghere operativă nu a mai putut fi observat².

Corelat cu cele anterior prezentate, s-a precizat și faptul că, în seara premergătoare perchezițiilor, respectiv 07.10.2012, ora 18.26, a avut loc o convorbire telefonică între Cupețiu Dorin Eugen Ioan și Rusu Gheorghe, în care cel prim menționat a reclamat o problemă cu telefonul.

S-a arătat că, în data de 08.10.2012, s-a procedat la efectuarea perchezițiilor domiciliare, ocazie cu care inculpatul Berbeceanu Traian însuși, împreună cu echipa desemnată pentru efectuarea percheziției, s-a deplasat la domiciliul numitului Cupețiu Dorin Eugen Ioan, situat în mun. Hunedoara, str.

Buituri, nr. 11A, unde, și de această dată, s-a constatat că acțiunea fusese deconspirată (situație confuză, deja aflată în deriziune, generând glume din partea lucrătorilor de poliție de genul „suntem așteptați” etc. - înregistrare video).

b) Prin contractul de leasing financiar nr. 9086909 din 20.07.2010 încheiat între Porsche Leasing România IFN SA și SC Uranus Junior 2003 SRL pentru o perioadă de 48 de luni, societatea ultim menționată a achiziționat autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, cu numărul de identificare WVWZZZ3CZAE566248, valoarea totală a contractului fiind de 31.370,35 euro și a fost stabilită o rată lunară de 266,70 euro. Conform facturii fiscale nr. 16315437 din data de 20.07.2010, SC Uranus Junior 2003 SRL a plătit suma de 62.366,28 lei ca avans la contractul de leasing și, la aceeași dată, autoturismul în cauză a fost înregistrat în registrul de mijloace fixe ale aceleiași societăți cu valoarea rămasă de amortizat de 95.830 lei, pe o perioadă de 60 de luni.

La 30.06.2011, autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI figura în contabilitatea SC Uranus Junior 2003 SRL cu valoarea rămasă în sold de 78.261,13 lei, iar după numai o lună, respectiv la data de 31.07.2011, valoarea de inventar a fost diminuată, fără temei legal, în evidențele contabile, de la 78.261,13 lei la 47.915,07 lei, deci cu suma de 30.346,06 lei. De asemenea, la data de 17.08.2011, societatea a plătit (potrivit facturii fiscale nr. 16917283) către Porsche Leasing România IFN SA diferența de 49.994,80 lei rămasă din prețul de achiziție, devenind, astfel, proprietar al autoturismului.

S-a arătat că din ansamblul probelor aflate la dosar rezultă că, în cursul anului 2011, Rusu Gheorghe, acționând în coautorat cu soția sa, inculpata Rusu Anca, pe fondul sprijinirii grupului infracțional organizat din care făceau parte Cupețiu Dorin Eugen Ioan, Berbeceanu Traian și alte persoane și în condițiile în care cel ultim menționat deținea calitatea de ofițer de poliție judiciară și funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, a dat acestuia un autoturism marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, în valoare de aproximativ 20.000 euro, pentru ca Berbeceanu Traian să facă acte contrare îndatoririlor sale de serviciu, și anume furnizarea către susnumiți a unor date și informații privitoare la cercetarea acestora sau a S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. ori a altor persoane din aceeași grupare criminală în cauze penale sau în legătură cu dispunerea efectuării unor percheziții domiciliare ori a altor măsuri procesuale.

S-a apreciat că, pentru disimularea adevăratei naturi a circulației bunului anterior menționat, Rusu Gheorghe, în calitate de reprezentant al S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., acționând în coautorat cu Rusu Anca, administrator al aceleiași societăți comerciale, au creat aparența transmiterii către Berbeceanu Traian a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate, deși, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare, având drept consecință scoaterea frauduloasă a bunului în cauză din patrimoniul societății.

Astfel, Rusu Gheorghe, în calitate de reprezentant al S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., împreună cu inculpatul Berbeceanu Traian, au încheiat în fals un contract intitulat ca fiind de „vânzare-cumpărare”, datat 22.07.2011. În cuprinsul

contractului s-a atestat că Berbeceanu Traian ar vinde către S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. autoturismul marca VW Passat 4 Motion, cu numărul de identificare WVWZZZ3BZ3PO51936, la prețul de 7.000 euro și că susnumitul ar cumpăra de la aceeași societate comercială autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, cu numărul de identificare WVWZZZ3CZAE566248, la prețul de 17.000 euro, obligându-se, totodată, să achite o sultă de 10.000 euro. De asemenea, în cuprinsul contractului s-a menționat că „plata diferenței de preț s-a realizat integral cu ocazia încheierii prezentului act” și că „schimbul de autoturisme s-a realizat cu predarea documentelor specifice și a cheilor de rezervă”.

Contrar stării de fapt atestate prin contractul specificat mai sus, s-a reținut că, potrivit actelor aflate la prezentul dosar, autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI nu putea fi înstrăinat în data de 22.07.2011, întrucât făcea obiectul contractului de leasing financiar nr. 9086909/20.07.2010 încheiat între S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. și Porsche Leasing ROM IFN și a devenit proprietatea societății prim menționate abia la 17.08.2011, când s-a achitat diferența de 49.994,80 lei rămasă din prețul de achiziție. Mai mult, autoturismul marca VW Passat 4 Motion, cu numărul de identificare WVWZZZ3BZ3PO51936 (cumpărat la 01.11.2010 de către Berbeceanu Traian la prețul de 5.000 euro și menționat în contractul fictiv de vânzare-cumpărare din 22.07.2011 ca având o valoare majorată la 7.000 euro), a făcut obiectul contractului de vânzare-cumpărare încheiat la 14.09.2011 între susnumit, în calitate de vânzător și Urs Ioan Vasile, în calitate de cumpărător, prețul stabilit fiind de 6.000 euro. Acest din urmă contract a fost, de altfel, folosit de către Berbeceanu Traian în data de 16.09.2011, când a derulat procedura de înmatriculare a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI cu numerele de înmatriculare atribuite autoturismului deținut anterior în proprietate și pe care l-a înstrăinat lui Urs Ion Vasile. Totodată, inculpatul Berbeceanu Traian a înstrăinat ulterior, în data de 18.02.2013, autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI la prețul de 12.500 euro.

S-a mai arătat că, fiind interesați să disponibilizeze autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI pentru a-l remite inculpatului Berbeceanu Traian ca obiect al infracțiunilor de dare și luare de mită, inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca au întreprins acțiuni (separat de încheierea fictivă între Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian a contractului de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011) pentru scoaterea frauduloasă a respectivului bun din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., actele materiale comise fiind specifice infracțiunii de delapidare, săvârșită cu complicitatea inculpatului Berbeceanu Traian.

În acest sens, Rusu Anca și Rusu Gheorghe au diminuat fără justificare legală, în data de 31.07.2011, valoarea de inventar a respectivului autoturism (achiziționat la data de 20.07.2010, valoarea contractului de leasing fiind de 31.370,35 euro) în contabilitatea societății, de la 78.261,13 lei la 47.915,07 lei, ceea ce reprezenta o diferență de 30.346,06 lei. Ulterior, susnumiții, acționând în coautorat, au falsificat:

- factura fiscală nr. 361/17.08.2011, prin care s-a atestat necorespunzător adevărului faptul că autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI ar fi fost vândut inculpatului Berbeceanu Traian;

- chitanța nr. 360/12.09.2011, prin care s-a evidențiat în mod nereal împrejurarea că acesta din urmă ar fi achitat suma de 52.000 lei ca preț (având în vedere paritatea de 1 euro = 4,2 lei existentă la acea dată, s-a constatat că suma de 52.000 lei reprezenta echivalentul a aproximativ 12.380 euro și nu 10.000 euro, cum s-a menționat în contractul din 22.07.2011);

- dispoziția de plată (fără număr de înregistrare), din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., prin care s-a materializat neconform realității că suma de 52.000 lei care ar fi provenit de la inculpat ar fi fost depusă la casierie de către Rusu Gheorghe și, apoi, ridicată de către acesta cu titlu de restituire a unui împrumut acordat anterior societății.

S-a mai menționat că remiterea autoturismului marca VW PASSAT CC Trav. 2.0 TDI de către Rusu Gheorghe inculpatului Berbeceanu Traian ca folos specific infracțiunii de dare de mită a fost evidențiată, în mod indubitabil, de conținutul convorbirilor telefonice purtate de către sus-numiți la data de 13.11.2012, ora 11:13 și, respectiv, la aceeași dată, ora 11:28, între Rusu Gheorghe și Urs Ion Vasile, zis „Piciu”, precum și de evenimentele din ziua de 15.11.2012, când, pe fondul urmăririi penale desfășurate în dosarul nr. 71/D/P/2011 al DIICOT – Serviciul Teritorial Alba Iulia, s-au efectuat percheziții domiciliare la locuința soților Rusu și la sediul SC Uranus Junior 2003 SRL.

S-a arătat că din coroborarea probelor administrate în legătură cu circumstanțele anterior menționate a rezultat că mituitorii Rusu Gheorghe și Rusu Anca au dat cu titlu gratuit inculpatului Berbeceanu Traian autoturismul în cauză, exclusiv în considerarea calității inculpatului de șef al B.C.C.O Alba Iulia, funcție pe care o deținea la acea vreme și a potențialului acestuia de a le furniza informații privitoare la declanșarea unor anchete sau desfășurarea unor proceduri judiciare penale îndreptate împotriva mituitorilor sau a societății lor comerciale ori a persoanelor care făceau parte din aceeași grupare criminală.

De asemenea, s-a apreciat că subiectul legat de asigurarea de către Berbeceanu Traian a acestui beneficiu judiciar inculpatului Rusu Gheorghe, în schimbul autoturismului pe care-l primise anterior cu titlu de mită, a fost reiterat într-o formă voalată, în contextul convorbirii telefonice purtate de către susnumiți la 13.11.2012, ora 11:13, după ce, anterior, aceștia se întâlniseră la un restaurant din Deva (așa cum a reieșit din conținutul discuției purtate în aceeași zi, la ora 09:53).

În cadrul convorbirii telefonice avute la ora 11:13, Rusu Gheorghe a afirmat „bosu’, dacă îi ceva ... să nu fie probleme, îi spui lu’ PICIU (n.n. referire la Urs Ion Vasile, finul inculpatului Berbeceanu Traian) și el știe ce are de făcut mai departe...”, iar după ce Berbeceanu Traian, fiind în cunoștință de cauză cu subiectul de conversație abordat, a dat asigurări în sensul că așa va proceda („da, mă! ... [...]... stai liniștit”), a invocat natura extrem de apropiată a relațiilor dintre ei, menționând „...ești fratele meu, ce dracu”, iar interlocutorul – polițist a confirmat „...bine, nu-i problemă. Bine.”

După numai 15 minute, respectiv la ora 11:28 (conform procesului-verbal de redare aflat la dosar - vol.11, filele 237-238), fiind preocupat să se asigure că era operațional sistemul clandestin convenit cu Berbeceanu Traian pentru transmiterea informațiilor privitoare la o eventuală instrucție penală îndreptată împotriva inculpatului Rusu Gheorghe sau a persoanelor din cercul său de interese, acesta l-a contactat telefonic pe Urs Ion Vasile, zis „Piciu”. În partea de început a dialogului, cei doi interlocutori au discutat amabilități, iar ulterior, Rusu Gheorghe i-a transmis că, așa cum convenise cu Berbeceanu Traian, sarcina atribuită suspectului Urs Ion Vasile era aceea de a intermedia, din considerente legate de păstrarea conspirativității, furnizarea informațiilor ce urmau să fie transmise, la nevoie, de către inculpatul Berbeceanu Traian prin utilizarea unei metode disimulate prestabilite, care presupunea folosirea alternativă a unor telefoane mobile activate atât în rețelele naționale de telefonie, cât și în cele din Serbia.

Astfel, Rusu Gheorghe a precizat „și vezi că dacă sună al nostru, știi tu care (n.n. referire la inculpatul Berbeceanu Traian)...” și, în condițiile în care Urs Ion Vasile a confirmat că și-a dat seama de persoana la care făcuse trimitere interlocutorul său, a adăugat, „așa ... că dacă îi ceva, i-am zâs să vorbească cu tine, tu îmi spui mie, că-ți dau io apel pe numărul de Serbia și numa-mi dai bip pe el. Bine?”. Suspectul Urs Ion Vasile a înțeles fără nicio dificultate la ce anume se referea Rusu Gheorghe, motiv pentru care s-a limitat la a spune „bine”.

Pe parcursul zilei de 14.11.2012, Rusu Gheorghe a purtat mai multe convorbiri telefonice atât cu Berbeceanu Traian, cât și cu Urs Ion Vasile (potrivit procesului-verbal de redare a discuțiilor purtate la ora 09:15, aflat la dosar - vol.11, filele 242-243), rezultând, pe lângă aspectele care țin de evidența limbajului deosebit de familiar dintre aceștia, faptul că inculpatul Berbeceanu Traian se angajase să „rezolve” o anumită „problemă” cu care se confrunta Rusu Gheorghe. Legat de această chestiune, Rusu Gheorghe a întrebat „... ai rezolvat problema aia care ai discutat?”, iar Berbeceanu Traian a răspuns „E, stai liniștit! Nu, nu. Da nu-i nicio grabă” și a justificat că „...acuma să plec de la cafea! Mă duc că mi-a ajuns colegii de la Alba, că avem treabă...”.

De asemenea, s-a arătat că referiri directe cu privire la implicarea în mod nemijlocit a inculpatului Berbeceanu Traian în „rezolvarea” problemelor judiciare ale inculpaților Rusu Gheorghe și Rusu Anca sunt materializate cu evidență în conținutul convorbirilor telefonice purtate de către aceștia la 29.10.2012, ora 17.43.53 și în data de 14.11.2012, ora 20.15.51 (seara anterioară efectuării perchezițiilor domiciliare la familia inculpaților Rusu și SC Uranus Junior 2003 SRL). Astfel, transpare că cei doi inculpați apreciau ca iminentă efectuarea față de ei a unor asemenea activități judiciare de către D.I.I.C.O.T și B.C.C.O., în condițiile în care inculpatul Cupețiu Dorin era deja arestat din data de 08.10.2012 în dosarul nr. 71/D/P/2011.

Fiind preocupat de asigurarea și pe timpul cât urma să fie plecat în străinătate a unei funcționări a remediei care însemna sprijinul oferit de către inculpatul Berbeceanu Traian, inculpatul Rusu Gheorghe i-a transmis soției sale „... dacă e ceva, sti pe cine suni, pe Traian (n.n. inculpatul Berbeceanu Traian), pe Piciu, pe cine răspunde” și, respectiv, „... da? Vezi că eu nu ajung numa’

măine. Că ies până în afară (n.n. deplasare în străinătate), și dacă e ceva, îl suni pe Traian sau pe Piciu, bine?”

De altfel, din aceleași considerente, în data de 15.11.2012, pe fondul efectuării perchezițiilor domiciliare în dosarul nr. 71/D/P/2011 al DIICOT – ST Alba Iulia la sediul SC Uranus Junior 2003 SRL, situat în sat Cristur, nr. 1D, jud. Hunedoara, Rusu Anca l-a contactat telefonic, imediat după pătrunderea organelor de poliție judiciară în sediul respectivei societăți pe Berbeceanu Traian, la ora 13:54 (conform procesului-verbal de redare aflat la dosar - vol.11, fila 258) și l-a informat că „Brigada de Crimă Organizată îi la mine, vrea să facă percheziție, să spargă uși...”. Inculpatul Berbeceanu Traian și-a exprimat surprinderea față de împrejurarea că afla abia în acel moment acest fapt, cu atât mai mult cu cât, la acea vreme, deținea funcția de șef al BCCO Alba Iulia, iar această poziție profesională îi conferea privilegiul de a ști dinainte despre organizarea unor asemenea activități judiciare „ăhă ... na! Nu știi! Eu sunt plecat la Brad” și a întrebat „...cine anume?” efectua perchezițiile. Întrucât Rusu Anca i-a precizat că era vorba despre „...subcomisar Muntean Ioan”, Berbeceanu Traian a spus „...da. Bine, hai că vorbesc eu cu el. Bine? – Da, - Bine, pa, pa!”

S-a menționat că, potrivit procesului-verbal de investigații întocmit de către ofițerul de poliție Muntean Alin, dar și din listingul obținut în cauză (al postului telefonic cu numărul 0742.099.876, aparținând inculpatului Berbeceanu Traian), la ora 13.57, ofițerul de poliție a fost contactat telefonic de către inculpat, care l-a asigurat de tot sprijinul său și i-a comunicat că nu este nicio problemă dacă îi sparge ușile (remarcă la care subcomisarul Muntean Alin a replicat că acest lucru nu se mai impune, întrucât persoanele percheziționate sunt cooperante, și a adăugat că oricum se intrase deja în imobilul percheziționat).

Privitor la același context, s-a arătat că, în cursul urmăririi penale, pentru a diminua și înlătura o eventuală răspundere penală a inculpatului Berbeceanu Traian, inculpatul Mihalache Mihai Adrian, în data de 12.05.2014, cu ocazia audierii sale în dosarul nr. 386/D/P/2013, a făcut afirmații mincinoase cu privire la aspecte esențiale ale cauzei, referitor la momentul în care inculpata Rusu Anca l-ar fi contactat telefonic pe inculpatul Berbeceanu Traian în data de 15.11.2012 pentru a-i aduce la cunoștință acestuia că se efectuează percheziții domiciliare de către B.C.C.O. Alba Iulia, precum și cu privire la modalitatea în care s-ar fi efectuat percheziția la imobilul situat în Hunedoara, Bulevardul Dacia, nr. 6A, bl. 4, sc. B, et. 2, ap. 18, jud. Hunedoara, aspecte care au fost prezentate astfel:

- deși la începutul percheziției efectuate la sediul SC Uranus Junior SRL, inculpata Rusu Anca l-a contactat telefonic pe inculpatul Berbeceanu Traian, la ora 13:54, inculpatul a afirmat, în mod mincinos (nefiind prezent la efectuarea percheziției domiciliare la sediul SC Uranus Junior SRL), că discuția telefonică dintre cei prim menționați ar fi avut loc în fața ușii de acces a unui alt imobil, respectiv la cel situat în Hunedoara, Bulevardul Dacia nr. 6A, bl. 4, sc. B, et. 2, ap. 18, jud. Hunedoara, plasând, totodată, conversația telefonică la un alt interval orar, respectiv 18:30-19:30;

- referindu-se la desfășurarea percheziției domiciliare de la imobilul situat în Hunedoara, Bulevardul Dacia nr. 6A, bl. 4, sc. B, et. 2, ap. 18, jud.

Hunedoara, inculpatul a afirmat, în mod mincinos, că la recomandarea ce ar fi fost transmisă telefonic de către inculpatul Berbeceanu Traian (la momentul respectiv șeful B.C.C.O. Alba Iulia), în intervalul orar 18:30-19:30, martorului Muntean Alin, lucrătorii de poliție judiciară ar fi forțat ușa de acces a imobilului ce urma să fie percheziționat. În realitate, discuția telefonică dintre inculpatul Berbeceanu Traian și martorul Muntean Alin a avut loc la ora 13.57, iar inculpatul Mihalache Mihai Adrian nu avea cum să asiste la acea conversație telefonică. Mai mult, conținutul discuției purtate de către cei prim menționați a fost substanțial diferit de cel relatat de martor, conform probatoriului administrat în această cauză penală.

S-a arătat că, din conținutul convorbirilor telefonice purtate în ziua de 15.11.2012, la orele 13:57, 14:50, 18.26 și 18:44 (conform proceselor-verbale de redare aflate la dosar - vol.11, filele 259 - 273), a rezultat că Rusu Anca l-a înștiințat pe soțul său, inculpatul Rusu Gheorghe, despre efectuarea perchezițiilor domiciliare și cu privire la natura bunurilor ridicate, precum și despre împrejurarea că l-a contactat telefonic pe inculpatul Berbeceanu Traian.

Totodată, s-a reținut ca având relevanță probantă faptul că, în contextul celei de-a doua discuții telefonice, inculpatul Rusu Gheorghe și-a exprimat preocuparea de a găsi o rezolvare a situației sale judiciare, care implica cercetarea sa și a soției sale într-o cauză penală, prin intervenții specifice săvârșirii unor fapte de corupție. În acest sens, Rusu Gheorghe a făcut referiri complete în sensul că va apela „la un general mare de tot, care va interveni în mod direct și fulgerător...”, dar și la solicitarea sprijinului inculpatului Berbeceanu Traian, cu privire la care a afirmat că se va întâlni în acea seară. De asemenea, soții Rusu Gheorghe și Rusu Anca au opinat, pe fondul aceluiași dialog telefonic, că cercetarea lor ar fi putut fi determinată de achiziționarea unor mărfuri de la Cupețiu Dorin Eugen Ioan.

În contextul acelor evenimente și în condițiile în care fusese citat pentru data de 16.11.2012, în vederea audierii în dosarul nr. 71/D/P/2011, inculpatul Rusu Gheorghe s-a întâlnit cu inculpatul Berbeceanu Traian la locuința suspectului Urs Ion Vasile, zis „Piciu”, în mod conspirat, în seara de 15.11.2012, în jurul orei 20:40, fapt care este probat, fără echivoc, prin discuțiile telefonice purtate în ziua ultim menționată, la orele 19:17, 19:50, 19:59 și 20:27 (redate în cuprinsul proceselor-verbale aflate la dosar - vol.11, filele 274-283), succesiv, între Berbeceanu Traian și Urs Ion Vasile, precum și, respectiv, între acesta și Rusu Gheorghe, coroborate cu notele privind supravegherea operativă efectuată în ziua de 15.11.2012.

S-a mai arătat că, din probele specificate mai sus, a reieșit că Urs Ion Vasile și-a îndeplinit în acele circumstanțe rolul de intermediar între nașul său, Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe, asigurând acestora posibilitatea de a se întâlni conspirat la locuința sa, în condiții apreciate de ei ca fiind sigure, prin prisma expunerii la riscul de a fi văzuți sau surprinși împreună de alte persoane. Pentru a păstra deplina conspirativitate a acelei întrevederi și fiind conștient de vulnerabilitatea generată de confirmarea realizării întâlnirii în cadrul unei convorbiri telefonice, Berbeceanu Traian (fiind familiarizat, datorită muncii de polițist, cu metodele speciale de supraveghere) s-a eschivat, inițial, să îi răspundă la telefon inculpatului Rusu Gheorghe (care l-a apelat succesiv, la ora

19:24 și, respectiv, 19:26), după care, în contextul discuției telefonice purtate la ora 19:28 (conform procesului-verbal de redare aflat la dosar - vol. 11, filele 276-277), a disimulat disponibilitatea sa de a se întâlni cu interlocutorul sub aparența preocupării de rigorile deontologiei profesionale, care l-ar fi obligat să nu se întâlnească cu o persoană la care tocmai fuseseră efectuate percheziții domiciliare de către subordonații săi și care era citată pentru audiere, în ziua următoare, la sediul DIICOT - Serviciul Teritorial Alba Iulia, în legătură cu activități infracționale desfășurate în colaborare cu numitul Cupețiu Dorin Eugen Ioan.

În acest sens, față de insistențele inculpatului Rusu Gheorghe de a accepta o întâlnire în seara respectivei zile, inculpatul Berbeceanu Traian a invocat „las’ să te duci mâine să vezi ce vor (n.n. la sediul DIICOT, pentru audiere) că sigur cine știe or fi zis careva, ceva...[...]... dacă ne întâlnim, aștia cine știe ce ...”. În cele din urmă, a înțeles și Rusu Gheorghe faptul că interlocutorul său expunea o atitudine disimulată, astfel că a afirmat formal „lasă că când mă-ntorc, te sun”, pentru ca, în realitate, să stabilească prin intermediul suspectului Urs Ion Vasile întâlnirea la locuința acestuia, astfel cum a rezultat din cele prezentate anterior.

Sintetizând desfășurarea evenimentelor din seara de 15.11.2012, s-au reținut următoarele:

- la ora 19.17, inculpatul Berbeceanu Traian l-a contactat pe finul său, Urs Ion Vasile, și i-a cerut să se întâlnească în cursul aceleiași seri;

- la ora 19.28, inculpatul Berbeceanu Traian l-a contactat pe inculpatul Rusu Gheorghe și i-a comunicat că nu trebuie să se întâlnească în cursul acelei seri, întrucât era citat a doua zi la D.I.I.C.O.T., pericolul fiind acela „că pe urmă interpretează ăștia”;

- la ora 19.50, inculpații Berbeceanu Traian și Urs Ion Vasile s-au întâlnit în fața restaurantului Dunărea din Deva, având o întrevedere de câteva minute; din convorbirea telefonică purtată între cei doi a rezultat, fără echivoc, preocuparea inculpatului Berbeceanu Traian de a se întâlni cu finul său într-un loc discret, evitând pe cât posibil prezența altor persoane în zonă; Berbeceanu Traian a părăsit această locație la ora 19.56 (*Nota de supraveghere operativă a inculpatului Urs Ion Vasile încheiată de către S.R.I.*);

- la ora 19.59, inculpatul Urs Ion Vasile l-a contactat pe inculpatul Rusu Gheorghe și i-a cerut să vină direct la locuința sa, și a motivat că tocmai „a vorbit”;

- la ora 20.25, inculpatul Urs Ion Vasile a părăsit restaurantul Dunărea și s-a îndreptat către domiciliu;

- la ora 20.27.17, inculpatul Urs Ion Vasile l-a contactat pe inculpatul Berbeceanu Traian întrebându-l „dacă nu vine pe la ei”, iar răspunsul inculpatului a fost „nu ..nu știu ... te sun eu în câteva minute”;

- la ora 20.27.46, inculpatul Rusu Gheorghe l-a contactat pe inculpatul Urs Ion Vasile, căruia i-a comunicat că a ajuns, rezultând și că își va parca autoturismul în spatele imobilului;

- la ora 20.33, inculpatul Berbeceanu Traian l-a contactat pe inculpatul Urs Ion Vasile, fiind evident deranjat de faptul că acesta din urmă a devoalat telefonic faptul că era însoțit de Rusu Gheorghe și se deplasau la imobilul unde

urmau să se întâlnească (Urs Ion Vasile: „- uite acum urc cu Romică, nu veniți?, nu vii? ”, Berbeceanu Traian: „- Îmîmî”);

- la ora 20.42, inculpatul Berbeceanu Traian a intrat în scara blocului unde domiciliu are fiul său, Urs Ion Vasile;

- la ora 21.19, inculpatul Berbeceanu Traian a părăsit imobilul respectiv;

- la ora 21.30, inculpatul Rusu Gheorghe a părăsit același imobil.

De altfel, s-a precizat că, pentru a escamota caracterul infracțional al acelei întrevederi, inculpații Rusu Gheorghe și Urs Ion Vasile au negat constant (potrivit declarațiilor date în prezenta cauză în datele 16.11.2012, 24.10.2012, 13.11.2013 și, respectiv, la 10.12.2012, 23.10.2012, 13.11.2013 și 04.07.2014) împrejurarea că ar fi avut loc o întâlnire între ei și inculpatul Berbeceanu Traian în seara de 15.11.2012. Aceeași poziție de negare a întâlnirii a avut-o și inculpatul Berbeceanu Traian în declarațiile inițiale, însă, după ce, prin intermediul apărătorilor săi, a avut acces la actele de urmărire penală aflate la dosar, inculpatul a recunoscut (în cuprinsul declarației date la 30.10.2013 în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală, cu ocazia judecării recursului declarat împotriva încheierii prin care se luase față de el măsura arestării preventive - vol. 4, filele 93-101) faptul că a avut loc întâlnirea din seara zilei de 15.11.2012.

De asemenea, s-a apreciat ca fiind relevantă din punct de vedere probator împrejurarea că inculpatul Berbeceanu Traian, prin aceeași depoziție, a precizat că nu contestă realitatea convorbirilor telefonice purtate, în cursul zilei de 15.11.2012, cu Rusu Anca, Rusu Gheorghe și Urs Ion Vasile, precum și că nu contestă raportul de filaj din aceeași zi. Totodată, a declarat că subiectul de discuție abordat pe fondul respectivei întâlniri a fost legat de ancheta care se desfășura împotriva inculpatului Rusu Gheorghe, acesta informându-l că achiziționase diferite materiale de construcții de la Cupetiu Dorin Eugen Ioan.

S-a menționat că, privitor la conținutul discuției telefonice purtate la 13.11.2012, ora 11:13, Berbeceanu Traian a susținut, în cuprinsul aceleiași declarații, că dialogul nu a avut nicio conotație infracțională și s-a referit la „eventuale defecțiuni la autovehiculul” pe care îl cumpărase anterior de la Rusu Gheorghe, respectiv VW Passat CC Trav. 2.0 TDI.

În contrast cu o asemenea versiune, Rusu Gheorghe a invocat (prin declarația dată la 13.11.2013 - vol. 4, filele 152-155) că, în contextul convorbirii telefonice anterior menționate, s-a referit la faptul că în acea perioadă fusese amenințat și urmărit de anumite persoane din „mafia sârbească” pe fondul afacerilor pe care le derula în Serbia și îi solicitase ajutorul inculpatului Berbeceanu Traian, astfel că a convenit cu acesta ca, în caz de nevoie, să îl contacteze telefonic pe el, iar dacă nu răspundea, pe Urs Ion Vasile sau pe Manolache Vali ori pe Pîrvone Gabriel.

S-a apreciat că împrejurarea că susținerile prezentate mai sus au doar natura unor apărări formale, fundamentate pe încercarea de denaturare a adevărului, este dovedită și prin probațiunea testimonială administrată în prezenta cauză, precum și prin probele administrate în ceea ce privește acuzațiile formulate față de inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca privind săvârșirea infracțiunilor de spălare a banilor, delapidare și fals în înscrisuri sub semnătură privată.

De asemenea, s-a mai arătat că o altă convorbire telefonică relevantă în cauză a fost interceptată și înregistrată în data 10.12.2012, ora 12.47, în contextul în care inculpatul Urs Ion Vasile a fost audiat în calitate de martor, în aceeași zi, în dosarul nr. 71/D/P/2011, convorbire în care inculpatul Berbeceanu Traian, evident iritat de faptul că a fost chemat la audieri și fiul său Urs Ion Vasile, după ce, în prealabil în data de 06.12.2012, fusese și el audiat în calitate de martor în același dosar penal, i-a comunicat acestuia „îmi ia ăștia toți prietenii, să vadă câtă spagă mi-ați dat”, după care a proferat cuvinte injurioase.

Totodată, s-a evidențiat faptul că, prin declarațiile date în această cauză penală (vol. 8, filele 198-212), martorul Dumitraș Florin a relatat că, în perioada 2005-2006, a dat curs solicitării inculpatului Berbeceanu Traian, șef la structura de crimă organizată Alba Iulia și s-a întâlnit cu acesta la un bar din Deva. În acele circumstanțe, inculpatul Berbeceanu Traian i-a propus derularea în comun a unei afaceri care consta în realizarea unor operațiuni de comerț cu deșeuri de fier între martor și Luca Ovidiu, zis „Bozgorul”, urmând ca o parte din profit să îi revină și inculpatului. Martorul Dumitraș Florin a mai declarat că a refuzat să dea curs afacerii propuse, iar ulterior, a avut o discuție cu Rusu Gheorghe, care l-a sfătuit că, pentru a-i „fi bine”, martorul ar fi trebuit „să găsească o soluție pentru a intra în grațiile lor”, insistând pe faptul că îi poate pune „o vorbă bună” la inculpatul Berbeceanu Traian, însă condiția esențială era în sensul „dacă trece în barca care trebuie”.

Potrivit declarațiilor din 20.06.2014 (vol. 8, filele 333-338) ale martorului Ioiescu Ovidiu Petru, între inculpații Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe existau relații apropiate, pe fondul cărora acesta din urmă a primit, cu titlu de cadou de la cel dintâi, un autoturism marca VW Passat CC, de culoare neagră, (aspect care, de altfel, era cunoscut și comentat de mai mulți apropiați ai celor doi inculpați, ajungând în cele din urmă un fapt de notorietate în municipiul Deva). Aceleași împrejurări au fost confirmate și de martorul Rișcuță Aurel (vol. 8, filele 221-225).

S-a arătat că existența unor relații apropiate între cei doi inculpați a reieșit cu evidență și din conținutul convorbirilor telefonice purtate de către aceștia în perioada 18.10.2012-14.11.2012, concordante și cu declarațiile date de către inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca. Din depozițiile acestora a rezultat că se întâlneau relativ frecvent cu Berbeceanu Traian în împrejurări cum ar fi: frecventarea unor restaurante, participarea la diverse petreceri private, inclusiv ocazionate de aniversarea zilelor de naștere a inculpatului Berbeceanu Traian sau a soției ori fiului acestuia, unele dintre evenimente fiind organizate la o cabană situată în localitatea Șoimuș, lângă casa părinților inculpatului, etc.

S-a mai menționat că, prin declarația dată la 22.05.2014, martorul cu identitate protejată „Călin Daniel” a relatat că, între altele, Berbeceanu Traian furniza, prin intermediul inculpatului Rusu Gheorghe, diverse informații numitului Tudor Ion, lichidator judiciar, fiind posibil ca unele dintre respectivele date să provină din activitatea structurilor DIICOT, unde lucra cel prim menționat. Totodată, același martor a precizat că a luat cunoștință indirect de faptul că Rusu Gheorghe a dat polițistului Berbeceanu Traian un autoturism cu titlul de cadou, fiind încheiat în mod fictiv un contract de vânzare-cumpărare, fără ca, în realitate, să se fi remis vreo sumă de bani.

Cu privire la săvârșirea, în coautorat, de către inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca, a infracțiunilor de delapidare, spălare a banilor, patru infracțiuni de fals în înscrisuri sub semnătură privată de către inculpat și, respectiv, a trei infracțiuni de fals în înscrisuri sub semnătură privată de către inculpată, dar și comiterea, de către inculpatul Berbeceanu Traian, a infracțiunilor de spălare a banilor, fals în înscrisuri sub semnătură privată (cu referire la contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011) și complicitate la infracțiunea de delapidare, s-au precizat următoarele:

Inculpata Rusu Anca este asociat unic și administrator la SC Uranus Junior 2003 SRL, iar inculpatul Rusu Gheorghe era mandatat (prin procură notarială) să încheie acte de dispoziție în numele aceleiași societăți. Cu ocazia perchezițiilor domiciliare efectuate în prezenta cauză la 15.11.2012, de la soții Rusu Gheorghe și Rusu Anca a fost ridicat, între alte bunuri, un înscris consemnat olograf, denumit „contract de vânzare-cumpărare” și datat 22.07.2011. Potrivit conținutului respectivului act, încheiat între Rusu Anca, în calitate de reprezentant al SC Uranus Junior 2003 SRL, și Berbeceanu Traian, s-a realizat între aceștia un schimb de autoturisme, cu asumarea de către cel din urmă a obligației de a plăti o sultă de 10.000 euro.

Ca atare, s-a atestat, în fapt, că Berbeceanu Traian vindea către societate autoturismul marca VW Passat 4 Motion, cu numărul de identificare WVWZZZ3BZ3PO51936, cu suma de 7.000 euro, precum și că susnumitul cumpăra de la aceeași societate comercială autoturismul marca VW Passat, cu numărul de identificare WVWZZZ3CZAE566248, la prețul de 17.000 euro, obligându-se, totodată, să plătească o diferență de preț de 10.000 euro.

În cuprinsul aceluiași contract s-a menționat că „plata diferenței de preț s-a realizat integral cu ocazia încheierii prezentului act. Schimbul de autoturisme s-a realizat cu predarea documentelor specifice și a cheilor de rezervă” (înscris redactat în integralitate de către inculpatul Berbeceanu Traian).

Prin urmare, potrivit contractului, toate obligațiile corelative asumate de către părți, inclusiv remiterea sultei de 10.000 euro, ar fi fost realizate la data de 22.07.2011, când a fost perfectat și semnat respectivul înscris, fiind, totodată, efectuate în fapt schimbul de autoturisme și predarea documentelor acestora și a cheilor de rezervă.

Cu toate acestea, starea de fapt atestată prin contractul în cauză nu putea fi veridică, întrucât la data de 22.07.2011 autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI nu se afla încă în proprietatea SC Uranus Junior 2003 SRL, ci făcea obiectul contractului de leasing financiar nr. 9086909/20.07.2010 încheiat de către această societate cu Porsche Leasing România IFN SA. Abia în data de 17.08.2011, SC Uranus Junior 2003 SRL a dobândit în proprietate respectivul autoturism, în condițiile în care a achitat diferența de 49.994,80 lei rămasă din prețul de achiziție.

Pe de altă parte, s-a apreciat că împrejurările atestate în cuprinsul contractului anterior menționat sunt necorespunzătoare adevărului, deoarece autoturismul marca VW Passat 4 Motion (cumpărat la 01.11.2010 de către Berbeceanu Traian la prețul de 5.000 euro și menționat în contractul fictiv de vânzare-cumpărare din 22.07.2011 ca având o valoare majorată la 7.000 euro) nu a ajuns niciodată în patrimoniul SC Uranus Junior 2003 SRL, atât timp cât a

făcut obiectul contractului de vânzare-cumpărare încheiat la 14.09.2011 între susnumit, în calitate de vânzător, și Urs Ioan Vasile, în calitate de cumpărător, prețul stabilit fiind de 6.000 euro. Acest din urmă contract a fost, de altfel, folosit de Berbeceanu Traian în data de 16.09.2011, când a derulat procedura de înmatriculare a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI cu numerele de înmatriculare atribuite autoturismului deținut anterior în proprietate și pe care l-a înstrăinat lui Urs Ioan Vasile.

Prin raportare la cele anterior arătate, întrucât autoturismul marca VW Passat 4 Motion, cu numărul de identificare WVWZZZ3BZ3PO51936, a fost înstrăinat de către inculpatul Berbeceanu Traian de două ori, în data de 22.07.2011 și, respectiv, în data 14.09.2011 (prima dată oferindu-l la schimb, la valoarea de 7000 euro inculpatei Rusu Anca prin contract de vânzare-cumpărare redactat în integralitate de către inculpatul Berbeceanu Traian, iar a doua oară, în data 14.09.2011, prin vânzare-cumpărare, inculpatului Urs Ioan Vasile, prețul stabilit fiind de 6.000 euro), în data de 25.05.2012, cu ocazia completării declarației anuale de avere, inculpatul Berbeceanu Traian, cu intenție, nu a făcut mențiunile necesare privind vânzarea autoturismului marca VW Passat 4 Motion.

S-a arătat că, fiind interesați să disponibilizeze autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI pentru a-l remite inculpatului Berbeceanu Traian ca obiect al infracțiunilor de dare și luare de mită, Rusu Gheorghe și Rusu Anca au întreprins acțiuni (separat de încheierea fictivă între Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian a contractului de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011) pentru scoaterea frauduloasă a respectivului bun din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., actele materiale comise fiind specifice infracțiunii de delapidare, săvârșită cu complicitatea inculpatului Berbeceanu Traian.

În acest sens, s-a apreciat că Rusu Anca și Rusu Gheorghe au diminuat fără justificare legală, în data de 31.07.2011, valoarea de inventar a respectivului autoturism (achiziționat la data de 20.07.2010, valoarea contractului de leasing fiind de 31.370,35 euro) în contabilitatea societății, de la 78.261,13 lei la 47.915,07 lei, ceea ce reprezenta o diferență de 30.346,06 lei. Ulterior, susnumiții, acționând în coautorat, au falsificat factura fiscală nr. 361/17.08.2011, prin care s-a atestat necorespunzător adevărului faptul că autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI ar fi fost vândut inculpatului Berbeceanu Traian, chitanța nr. 360/12.09.2011, prin care s-a evidențiat în mod nereal împrejurarea că acesta din urmă ar fi achitat suma de 52.000 lei ca preț (având în vedere paritatea de 1 euro = 4,2 lei existentă la acea dată, s-a constatat că suma de 52.000 lei reprezenta echivalentul a aproximativ 12.380 euro și nu 10.000 euro, cum s-a menționat în contractul din 22.07.2011), precum și dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., prin care s-a materializat neconform realității că suma de 52.000 lei, care ar fi provenit de la inculpat, ar fi fost depusă la casierie de către Rusu Gheorghe și, apoi, ridicată de către acesta cu titlu de restituire a unui împrumut acordat anterior societății.

Privitor la circumstanțele realizării transferului dreptului de proprietate a celor două autoturisme marca Volkswagen, inculpații Rusu Gheorghe, Rusu Anca, Berbeceanu Traian și Urs Ioan Vasile au prezentat în cuprinsul

declarațiilor aflate la dosar versiuni contradictorii și neverosimile în raport cu probele administrate, din care rezultă fără echivoc faptul că autoturismul marca VW Passat CC TRAV. 2.0 TDI a fost remis cu titlu gratuit inculpatului Berbeceanu Traian, ca obiect al infracțiunilor de dare și, respectiv, luare de mită.

S-a arătat că, pentru ascunderea acestei fapte de corupție, precum și disimularea adevăratei naturi a circulației bunului anterior menționat, Rusu Gheorghe, în calitate de reprezentant al S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., acționând în coautorat cu Rusu Anca, administrator al aceleiași societăți comerciale, au creat aparența transmiterii către Berbeceanu Traian a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate, deși, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare, având drept consecință scoaterea frauduloasă a bunului în cauză din patrimoniul societății.

Prin declarația dată la 13.11.2013, Rusu Anca a precizat că, deși deține în acte calitatea de administrator al SC Uranus Junior 2003 SRL, deciziile privitoare la activitățile economico-financiare ale societății erau luate de către soțul său, Rusu Gheorghe. Potrivit depoziției susnumitei, Rusu Gheorghe a încheiat contractul din 22.07.2011 cu Berbeceanu Traian și, la solicitarea soțului său, ea a întocmit factura de vânzare a autoturismului către Berbeceanu Traian.

Totodată, Rusu Anca a menționat că respectiva factură și chitanța doveditoare a plății sumei de 52.000 lei au fost emise, în fapt, la aceeași dată și că le-a înmănat deodată inculpatului Rusu Gheorghe (în condițiile în care factura este datată 17.08.2011, iar chitanța, 12.09.2011). De asemenea, Rusu Anca a arătat că „soțul mi-a relatat că a primit banii aferenți acestei facturi, iar banii, conform celor supuse de către soț, au fost utilizați la cheltuielile curente ale societății”.

Prin declarația dată la 13.11.2013, inculpatul Rusu Gheorghe a precizat că înscrisul olograf denumit contract de vânzare-cumpărare, datat 22.07.2011, a fost scris de către Berbeceanu Traian, care a și semnat respectivul document, în timp ce inculpatul a semnat la mențiunea corespunzătoare numelui soției sale, în calitate de administrator al SC Uranus Junior 2003 SRL. În prima parte a aceleiași depoziții, Rusu Gheorghe a declarat că sulta de 10.000 euro i-ar fi fost înmănată de Berbeceanu Traian cu ocazia încheierii contractului, pentru ca, ulterior, în momentul în care a fost întrebat din nou dacă a primit efectiv suma de 52.000 lei specificată în chitanța nr. 360/12.09.2011, să revină asupra afirmațiilor anterioare și să susțină că ar fi primit acea sumă de bani la data emiterii chitanței, și nu la 22.07.2011, când s-a încheiat contractul olograf.

S-a apreciat că o primă inadvertență a acestei alegații constă în aceea că suma de 52.000 lei calculată la paritatea de 1 euro = 4,2 lei, existentă la data încheierii contractului, reprezintă echivalentul a aproximativ 12.380 euro, deci cu peste 2.300 de euro mai mult decât suma de 10.000 euro care ar fi fost stabilită prin respectiva convenție.

Mai mult, prin declarația dată în fața instanței supreme la data de 30.10.2013, Berbeceanu Traian a susținut că i-ar fi dat până la urmă inculpatului Rusu Gheorghe suma de 8.000 euro, întrucât a constatat ulterior anumite

defecțiuni la autoturismul primit, astfel că ar fi convenit să diminueze sulta de 10.000 de euro la suma pe care a remis-o efectiv.

De altfel, s-a apreciat că nici afirmațiile inculpatului Berbeceanu Traian privitoare la constatarea unor eventuale defecțiuni ale autoturismului primit de la Rusu Gheorghe nu sunt fundamentate, în raport cu declarația acestuia din urmă (care a confirmat că a avut un accident minor cu respectiva mașină, însă a precizat că a efectuat toate reparațiile care se impuneau, aspect care se coroborează și cu înscrisurile ridicate de la Porsche Leasing România IFN SA - vol. 10, filele 320-321).

Pe de altă parte, în ceea ce privește declarația inculpatului Rusu Gheorghe, s-a reținut că acesta a invocat, privitor la cei 52.000 lei pe care i-ar fi primit de la Berbeceanu Traian, că „banii i-am dat soției mele, aceștia fiind folosiți la plata salariilor”, aspect care este în contradicție cu depoziția inculpatei Rusu Anca, aceasta susținând, în esență, că nu a văzut acea sumă de bani, însă soțul său a afirmat că i-ar fi primit de la Berbeceanu Traian și că i-a utilizat la cheltuielile curente ale societății.

S-a arătat că împrejurarea că suma de 52.000 lei ar fi ajuns cu adevărat în posesia inculpatului Rusu Gheorghe nu a putut fi confirmată nici de martora Pănoiu Nicoleta Dorina (vol. 8, filele 246-249), care deținea în acea perioadă funcția de contabil la SC Uranus Junior 2003 SRL.

Martora a precizat că nu a văzut în fapt suma de 52.000 lei, însă, în momentul în care a văzut că Rusu Anca a întocmit chitanța nr. 360/12.09.2011 și i-a înmănat acest înscris pentru întregirarea în registrul de casă, i-a pus în vedere susnumitei că legea interzicea la acea dată deținerea în casierie a unei sume mai mari de 5.000 lei.

Potrivit depoziției martorei, aceasta s-a consultat cu Rusu Anca și au decis să întocmească o dispoziție de plată către casierie pentru Rusu Gheorghe, atestând doar scriptic faptul că acesta din urmă ar fi ridicat suma de 52.000 lei în data de 12.09.2011.

S-a apreciat că aceeași natură incoerentă și contradictorie o au și declarațiile date în prezenta cauză de către inculpatul Urs Ion Vasile, zis „Piciu”, fiind evidentă conivența infracțională a acestuia cu inculpații Rusu Gheorghe, Rusu Anca și Berbeceanu Traian, în încercarea de a ascunde împrejurările săvârșirii faptelor reținute ca acuzații penale în sarcina acestora.

Astfel, s-a arătat că, în cuprinsul declarației date la 23.10.2012, Urs Ion Vasile a precizat că autoturismul marca Volkswagen Passat 4 Motion, an de fabricație 2003, i-a fost vândut de către Berbeceanu Traian „direct, nu prin intermediari, înainte cu vreo două săptămâni de a o înmatricula pe numele său, cu suma de 6.000 euro”, pe care i-a înmănat „personal lui Berbeceanu Traian”, menționând și că, din acel moment, a folosit numai el acea mașină. Totodată, a declarat că, în aceeași perioadă, Berbeceanu Traian a cumpărat un alt autoturism, tot marca Volkswagen Passat, dar model 2008 sau 2009, însă nu cunoaște la ce preț și nici de la cine anume.

Cu toate acestea, prin declarația din 13.11.2013, inculpatul Urs Ion Vasile a susținut că ar avea cunoștință de schimbul de autoturisme realizat între Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian, fiind convenit ca acesta din urmă să achite suma de 6.000 sau 7.000 de euro. Inculpatul Urs Ion Vasile a invocat că nu își

aduce aminte dacă a „participat la predarea banilor” de către Berbeceanu Traian lui Rusu Gheorghe.

De asemenea, inculpatul Urs Ion Vasile a declarat că autoturismul marca Volkswagen Passat 4 Motion dat la schimb de Berbeceanu Traian i-a fost remis lui de către Rusu Gheorghe, care i-a solicitat să îl înmatriculeze pe numele celui prim menționat și să îl plătească în momentul în care va avea bani. Drept urmare, Urs Ion Vasile a folosit respectivul autoturism până aproximativ în vara anului 2012, când l-a vândut cu suma de 4.500 euro, pe care a înmânat-o ulterior inculpatului Rusu Gheorghe (aspecte menținute și în declarația de inculpat din data de 04.07.2014).

S-a arătat că pentru a evidenția și mai accentuat caracterul neverosimil al susținerilor, Urs Ion Vasile a precizat în cuprinsul aceleiași depoziții faptul că, pentru a înmatricula pe numele său autoturismul marca Volkswagen Passat 4 Motion, a încheiat un contract de vânzare-cumpărare cu Berbeceanu Traian „în care s-a menționat un preț de aproximativ 5.000 euro, contract semnat atât de mine, cât și de Berbeceanu Traian. Arăt că prețul din acest contract nu s-a plătit, acest contract este fictiv și a fost întocmit pentru a putea înmatricula el mașina pe mine”. Sub acest aspect, s-a arătat că, de această dată în conformitate cu realitatea, Urs Ion Vasile a explicat că a încheiat contractul cu Berbeceanu Traian, deoarece acesta a dorit să preia numerele de înmatriculare atribuite mașinii vechi și să le transfere pe autoturismul nou, primit de la Rusu Gheorghe, operațiune care nu se putea realiza decât prin depunerea la Serviciul Înmatriculări Auto a contractului de vânzare-cumpărare a autoturismului marca VW Passat 4 Motion, încheiat între Berbeceanu Traian și Urs Ion Vasile.

Prin rechizitoriu s-a mai arătat că, având în vedere că declarațiile inculpaților sunt contradictorii, antagonice între ele, în funcție de probatoriul administrat în această cauză penală și accesul inculpaților la dosarul cauzei, anterior audierii acestora, s-a procedat la o prezentare analitică a tuturor acestor declarații, în ordine cronologică:

Astfel, s-a arătat că inculpatul Berbeceanu Traian nu a recunoscut faptele reținute în sarcina sa, prezentând organelor de urmărire penală mai multe versiuni contradictorii cu privire la aspectele esențiale ale cauzei, după cum urmează:

- declarație martor, 06.12.2012, D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba Iulia – s-a arătat că, în această primă declarație și neavând contact în niciun fel cu materialul probator administrat în prezenta cauză penală, inculpatul a declarat că relațiile sale cu inculpatul Rusu Gheorghe nu erau apropiate, nu s-au vizitat la domiciliu, însă s-a întâlnit cu acesta, doar înainte de perchezițiile efectuate de către D.I.I.C.O.T. – B.C.C.O. în data de 15.11.2012; când a aflat de efectuarea perchezițiilor, l-a contactat telefonic și i-a comunicat că „nu este bine să ne mai întâlnim până lucrurile se rezolvă”, iar în perioada următoare nu s-a mai întâlnit cu cel ultim menționat, de fiecare dată evitându-l (prin raportare la ansamblul probator administrat, s-a reținut că inculpatul a făcut afirmații mincinoase privind întâlnirile conspirate dintre el și Rusu Gheorghe și relațiile apropiate dezvoltate cu această persoană, astfel că, prin Ordonanța nr. 71/D/2013 din 21.10.2013, s-a dispus extinderea urmăririi penale în privința sa și sub aspectul săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă, însă, în considerarea faptului că

martorul are dreptul de a nu se acuza, s-a dispus privitor la săvârșirea acestei infracțiuni, în conformitate cu prevederile art. 17 alin. 1 Cod procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. h Cod procedură penală, clasarea urmăririi penale);

- declarație inculpat, 24.10.2013, Curtea de Apel Alba Iulia – soluționare propunere de arestare preventivă – s-a menționat că, în această declarație, inculpatul a arătat, în ceea ce privește infracțiunile reținute în sarcina sa, că, până în momentul efectuării perchezițiilor la Cupețiu Dorin, nu îl cunoștea pe acesta din urmă și nici societățile sale comerciale; în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de fals în declarații, inculpatul a arătat că în formularul declarației de avere nu este prevăzută rubrica referitoare la vânzarea autoturismelor, ci doar rubrica privind achiziționarea autoturismelor (referitor la acest aspect s-a reținut că, nu numai că rubrica respectivă figurează în declarațiile de avere anuale, dar chiar mai mult, inculpatul însuși, în anii precedenți, a completat rubrica respectivă, așa cum rezultă din declarațiile de avere ale inculpatului corespunzătoare anului 2010, vol 7, filele 47 - 50);

- declarație inculpat, 30.10.2013, I.C.C.J. – soluționare recurs la arestare preventivă – s-a arătat că, în această declarație detaliată, după ce a avut posibilitatea să parcurgă materialul probator administrat în prezentul dosar, inculpatul a declarat că i-a cunoscut pe inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca cu ocazia perfectării schimbului celor două autoturisme anterior arătate și, deși, ca diferență de preț s-a stabilit suma de 10.000 euro, a plătit efectiv doar suma de 8000 euro, întrucât a fost încunoștințat de alte persoane că, la data realizării schimbului, autoturismul VW Passat CC Trav. 2.0 TDI fusese tamponat; în continuare, inculpatul a recunoscut că, în data de 15.11.2012, în intervalul orar 20.40-21.33, s-a aflat în locuința finului său Urs Ion Vasile, ocazie cu care s-a întâlnit cu inculpatul Rusu Gheorghe, pe care l-a întrebat în mod direct „dacă a comis vreo faptă penală”, acesta răspunzând că „a cumpărat tablă sau plasă de sârmă de la Cupețiu Dorin și că această achiziție a fost făcută cu acte scrise”; de asemenea, inculpatul nu a contestat veridicitatea convorbirilor telefonice purtate cu inculpații Urs Ion Vasile și Rusu Gheorghe în ziua respectivă. În ceea ce privește „cauza Cupețiu”, inculpatul a declarat că, în data de 05.10.2012, a fost informat de către procurorul de caz și ofițerul de poliție judiciară delegat în cauză despre efectuarea perchezițiilor domiciliare în acest dosar penal, însă nu i-au fost comunicate locațiile vizate; cu referire directă la prezența sa, în aceeași zi, în intervalul orar 10.23-11.00, pe strada Apuseni, Deva, în fața sediului SC Comsid SRL (administrator Cupețiu Dorin), inculpatul a declarat că locuiește oarecum în apropiere, respectiv pe Calea Zarandului și se întâmpla adeseori să frecventeze o spălătorie auto situată pe str. Depozitelor, iar pentru scurtarea timpului de deplasare opta pentru traseul care includea str. Apuseni; pe de altă parte, în același context, inculpatul Berbeceanu Traian a declarat că este posibilă și o altă variantă, respectiv să se fi aflat pe strada respectivă din cauza unor probleme de serviciu, având în vedere că era implicat în coordonarea activităților de combatere a criminalității organizate pe raza a trei județe (față de împrejurarea că inculpatul Berbeceanu Traian își desfășura activitatea în mun. Deva, de peste 20 ani, aspect ce presupune o minimă cunoaștere a străzilor acestui municipiu, prin raportare și la împrejurarea că această stradă este

înfundată la unul dintre capete, era exclus ca inculpatul să se „rătăcească” sau să se fi aflat din eroare pe această stradă);

- declarație inculpat, 21.11.2013, D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală – s-a arătat că, realizând că versiunea prezentată organelor judiciare este absolut neverosimilă, în cea de-a patra declarație, inculpatul a declarat că, probabil, în data de 05.10.2012, se afla pe strada Apuseni, Deva, întrucât urma să ridice un colet comandat on-line și care i-a fost adus prin intermediul unei firme de curierat, cu sediul pe str. Apuseni din Deva; în acest sens, inculpatul a detaliat că, din eroare, a intrat pe str. Apuseni, pe partea stângă a acesteia, însă, contactându-l pe reprezentantul firmei de curierat, acesta i-a comunicat că firma și indicatorul acesteia se află de cealaltă parte a străzii, astfel încât, conformându-se indicațiilor agentului de vânzări, a identificat firma de curierat, a ridicat coletul, după care a părăsit zona respectivă (conform listingului telefonic, în data de 05.10.2012, în intervalul orar 10.23-11.00, în timp ce se afla pe str. Apuseni din Deva, inculpatul Berbeceanu Traian a primit două apeluri telefonice, dintre care unul la ora 10.24 de la numărul 0746.127.400, ce figurează alocat Inspectoratului Județean de Poliție Alba și cel de-al doilea la ora 10.36 de la numărul 0746.127.174, ce figurează, de asemenea, alocat Inspectoratului Județean de Poliție Alba; în același interval orar, inculpatul Berbeceanu Traian a inițiat două convorbiri telefonice, către procurorul de caz, Mureșan Ioan, la ora 10.39, și respectiv către martorul Muntean Alin, ofițerul de poliție judiciară delegat la acea vreme în acest dosar penal, la ora 10.41; totodată, în urma verificărilor efectuate la toate firmele de curierat din Deva, respectiv SC Urgent Curier Post SRL, SC Fan Courier Express SRL, SC Otto Expediții SRL, SC TNT România SRL și SC Dynamic Parcel Distribution SA, s-a constatat că, în lunile septembrie-noiembrie 2012, inculpatul Berbeceanu Traian a primit o singură dată un colet, acesta fiind distribuit de către SC Urgent Curier Post SRL în data de 02.11.2012; de asemenea, s-a arătat că SC Urgent Curier Post SRL are sediul în str. Apuseni, Deva, însă pe partea stângă a acesteia, accesul în acest sediu făcându-se din str. Depozitelor, și nicidecum din str. Apuseni);

- declarație inculpat, 11.06.2014 și completare la această declarație, 17.06.2014, Tribunalul Hunedoara – soluționare contestație formulată de inculpatul Berbeceanu Traian împotriva sechestrului asigurător dispus de către D.I.I.C.O.T. – s-a arătat că, în ultima declarație dată în fața organelor judiciare, luând cunoștință de materialul probator administrat în privința sa, în luna mai 2014, inculpatul Berbeceanu Traian a revenit asupra prețului de achiziție a autoturismului VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, declarând de această dată că a predat efectiv inculpatului Rusu Gheorghe suma de 10.000 euro (între timp, conform verificărilor efectuate de către D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală la reprezentanța Porsche România, s-a constatat că, în luna ianuarie 2011, autoturismul VW Passat CC Trav. 2.0 TDI a suferit o avarie minoră, reparația fiind efectuată, cu piese originale, în baza asigurării CASCO deținute de către SC Uranus Junior 2003 SRL în aceeași lună; de altfel, asigurarea CASCO a fost menținută de SC Uranus Junior 2003 SRL până în luna septembrie 2011, astfel încât nu era justificată diminuarea prețului de achiziție a acestuia de la 10.000 la 8000 de euro, așa cum inculpatul a susținut în declarația sa anterioară).

S-a mai arătat că, în celelalte situații în care a fost obligatorie prezența sa în fața organelor judiciare și audierea acestuia (prelungire arestare preventivă/recurs arestare preventivă, extindere urmărire penală și punere în mișcare acțiune penală, schimbare încadrare juridică), inculpatul nu a dorit să mai facă declarații în această cauză.

Nu în ultimul rând, a fost reliefată și împrejurarea că, potrivit memoriului justificativ și cererii de probațiune formulate prin intermediul apărătorilor săi aleși, inculpatul Berbeceanu Traian a arătat că „l-a întrebat pe procurorul șef Mureșan Ioan dacă sunt probleme cu Rusu Gheorghe, zis Romică, pentru a întrerupe orice legătură cu acesta în caz afirmativ, dar i s-a spus că nu este nicio problemă”, deși era de notorietate în Deva că inculpatul Rusu Gheorghe era recidivist, executând în trecut, în mai multe rânduri, pedepse cu închisoarea, inclusiv pentru infracțiuni de furt calificat, iar în perioada 2007-2008, după ce s-a liberat din închisoare (prin sentința penală nr. 1570/30.09.2005, pronunțată în dosarul nr. 1956/2005 al Judecătoriei Deva, definitivă prin neapelare, inculpatul Rusu Gheorghe a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani închisoare, fiind arestat la 10.03.2006 și liberat 17.07.2007, cu rest de executare de 236 zile), locuia împreună cu soția sa, Rusu Anca, într-o baracă situată în localitatea Cristur, județul Hunedoara, și, folosind o căruță, colectau fier vechi – conform Notei de informare a S.R.I. transmisă D.I.I.C.O.T.

În același sens, pentru a evidenția conotația infracțională a legăturii strânse existente între inculpații Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe, în afara limbajului deosebit de familiar utilizat de către aceștia și remarcilor de genul „împart tot ce am pe-din-trei” ale inculpatului Berbeceanu Traian (referindu-se astfel și la inculpatul Urs Ion Vasile), s-a mai arătat că, în perioada 21.06.2012 - 07.12.2012, în baza listingului obținut în cauză pentru toate numerele de telefon ale inculpaților din acest dosar penal, s-a stabilit că au fost efectuate un număr de 308 apeluri telefonice între inculpații Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe, ceea ce reprezintă o medie de aproximativ două apeluri pe zi.

S-a mai precizat că inculpatul Rusu Gheorghe nu a recunoscut faptele reținute în sarcina sa, prezentând organelor de urmărire penală mai multe versiuni contradictorii cu privire la aspectele esențiale ale cauzei:

- declarație învinuit, 16.11.2012 – s-a arătat că, în această primă depoziție, inculpatul a declarat că are cunoștințe în mediul B.C.C.O. Alba Iulia și S.C.C.O. Hunedoara, respectiv 15 polițiști, dintre care a nominalizat pe Berbeceanu Traian, Gogean Sebastian, Link Cristian, Lavu Alexandru, Goagă Mihai, Năboiu Lucian și alții, precum și în cadrul serviciilor de informații; cu toate acestea, a susținut că niciunul dintre aceștia nu i-a furnizat informații din dosarele penale privind pe Cupețiu Dorin și nu l-a informat pe Cupețiu Dorin sau pe alți inculpați din acel dosar despre efectuarea unor acte procesuale și procedurale (interceptări, percheziții etc);

- declarație învinuit, 24.10.2013 – în această declarație, inculpatul a precizat că a vândut autoturismul VW Passat CC Trav. 2.0 TDI inculpatului Berbeceanu Traian, primind la schimb autoturismul VW Passat 4 Motion, pe care ulterior l-a vândut lui Urs Ion Vasile, în contul unei datorii pe care o avea față de acesta;

- declarație învinuit, 13.11.2013 – s-a arătat că, în această declarație, inculpatul Rusu Gheorghe a menționat că nu își amintește suma cu care a vândut VW Passat CC Trav. 2.0 TDI inculpatului Berbeceanu Traian, iar după ce i-a fost prezentat înscrisul olograf încheiat cu cel ultim menționat, a precizat că prețul a fost de 17.000 euro (din care 10.000 euro numerar, neputând preciza dacă a primit euro sau monedă națională, plătiți cu ocazia încheierii contractului de „vânzare-cumpărare”, din data de 22.07.2011 și 7000 euro pentru VW Passat 4 Motion dat la schimb de către inculpatul Berbeceanu Traian); ulterior, în cadrul aceleiași declarații, inculpatul a revenit și a arătat că suma de 52.000 lei (deci nu 10.000 euro, ci 12.380 euro) a primit-o de la inculpatul Berbeceanu Traian la data emiterii chitanței, respectiv chitanța nr. 360/12.09.2011, și nu la data încheierii contractului de „vânzare-cumpărare”, din 22.07.2011, bani pe care i-a predat soției sale, aceștia fiind folosiți la plata salariilor.

S-a mai menționat că, în celelalte situații în care a fost obligatorie prezența inculpatului în fața organelor judiciare și audierea sa (arestare preventivă/recurs arestare preventivă, prelungire arestare preventivă, extindere urmărire penală și punere în mișcare acțiune penală, schimbare încadrare juridică), acesta nu a dorit să mai facă declarații în prezenta cauză.

Inculpata Rusu Anca nu a recunoscut faptele reținute în sarcina sa, prezentând organelor de urmărire penală mai multe versiuni contradictorii cu privire la aspectele esențiale ale cauzei:

- declarație martor, 16.11.2012 – s-a arătat că, în această primă declarație, inculpata a explicat relațiile comerciale desfășurate între societatea sa, SC Uranus Junior 2003 SRL și Cupețiu Dorin;

- declarație martor, 13.11.2013 – s-a arătat că, în această depoziție, neavând contact în niciun fel cu materialul probator administrat în această cauză penală, inculpata a declarat că, la o nuntă ce a avut loc în septembrie 2012, printre invitați au fost și inculpații Berbeceanu Traian și Cupețiu Dorin, aceștia aflându-se la mese alăturate; cu referire directă la vânzarea autoturismului VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, inculpata a arătat că nu poate preciza dacă ea personal sau soțul ei a semnat contractul de „vânzare-cumpărare”, din 22.07.2011, însă a precizat că de vânzarea acestuia s-a ocupat inculpatul Rusu Gheorghe, menționând și că societatea nu avea dificultăți în achitarea contractului de leasing. S-a apreciat că este importantă, cu privire la această declarație, împrejurarea că inculpata a arătat că nu a primit suma de 52.000 lei, și nici nu a văzut-o vreodată asupra inculpatului Rusu Gheorghe, acesta afirmând doar că ar fi primit de la Berbeceanu Traian acei bani și că i-ar fi folosit la plata salariilor.

În celelalte situații în care a fost obligatorie prezența inculpatei în fața organelor judiciare și audierea sa (arestare preventivă/recurs arestare preventivă, prelungire arestare preventivă, extindere urmărire penală și punere în mișcare acțiune penală, schimbare încadrare juridică), aceasta nu a dorit să mai facă declarații.

S-a arătat că inculpatul Urs Ion Vasile nu a recunoscut faptele reținute în sarcina sa, prezentând organelor de urmărire penală mai multe versiuni contradictorii cu privire la aspectele esențiale ale cauzei:

- declarație martor, 10.12.2012 – în această primă declarație, inculpatul a arătat că este finul inculpatului Berbeceanu Traian de 16 ani și că nu a

intermediat niciodată întâlniri între Rusu Gheorghe și polițiști din cadrul B.C.C.O. – Alba Iulia sau S.C.C.O. Hunedoara, iar în ziua efectuării perchezițiilor domiciliare la familia Rusu, nu s-a întâlnit cu Rusu Gheorghe sau cu polițiști din cadrul B.C.C.O. – Alba Iulia (față de această împrejurare, fiind audiat în calitate de martor în dosarul nr. 71/D/P/2011 al D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba Iulia și reținându-se că martorul a făcut afirmații mincinoase privind întâlnirile conspirate dintre el, Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe, prin Ordonanța nr. 71/D/2013 din 21.10.2013, s-a dispus extinderea urmăririi penale în privința sa sub aspectul săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă);

- declarație martor, 23.10.2013 – în această depoziție, neavând contact în niciun fel cu materialul probator administrat în această cauză penală, direct sau indirect, prin intermediul celorlalte persoane puse sub învinuire, inculpatul a susținut că, la domiciliul său, nu a avut loc nicio întâlnire între inculpații Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian, în ziua efectuării perchezițiilor domiciliare la familia Rusu; totodată, în ce privește autoturismul VW PASSAT 4 MOTION, inculpatul a arătat că „a fost vândut de către acesta (n.n. Berbeceanu Traian) mie direct, nu prin intermediari, cu suma de 6000 euro. Bani i-am dat personal lui Berbeceanu Traian și de atunci eu folosese acea mașină”;

- declarație martor, 13.11.2013 – cu ocazia acestei audieri, având posibilitatea să cunoască prin intermediari conținutul dosarului penal, inculpatul Urs Ion Vasile a revenit asupra celor declarate anterior, precizând că, în momentul în care „a luat mașina”, respectiv VW Passat 4 Motion, nu a avut bani să o plătească, „însă Rusu Gheorghe mi-a zis să o iau să o înmatriculez pe mine și în momentul în care voi avea bani să o plătesc, mi-o va preda efectiv ”; conform aceleiași depoziții, ulterior, în vara anului 2013, a vândut autoturismul VW Passat 4 Motion cu suma de 4.500 euro, iar banii obținuți din vânzarea acestui autoturism i-a predat inculpatului Rusu Gheorghe; privitor la schimbul de autoturisme dintre inculpații Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe, inculpatul a arătat că nu a discutat în niciun fel cu Berbeceanu Traian pentru a intra în proprietatea vehiculului, însă a încheiat cu acesta din urmă un contract de vânzare-cumpărare pentru autoturismul VW Passat 4 Motion cu suma de 5.000 euro, precum și că nu a fost de față la predarea sumei de bani de către Berbeceanu Traian inculpatului Rusu Gheorghe. În finalul declarației sale, inculpatul a arătat că la domiciliul său nu a avut loc nicio întâlnire între inculpații Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian, în ziua efectuării perchezițiilor domiciliare la familia Rusu, fiind vorba despre data de 15.11.2012;

- declarație inculpat, 04.07.2014 – cu ocazia acestei audieri, inculpatul a menținut în principiu declarația din data 13.11.2013, completând-o prin precizarea că a fost de față la predarea sumei aferente vânzării autoturismului VW Passat CC Trav. 2.0 TDI de către inculpatul Berbeceanu Traian inculpatului Rusu Gheorghe, prețul reprezentând suma de 6000-7000 euro.

Față de toate aceste declarații, s-a apreciat că inculpații nu cunosc prețul achiziționării/vânzării autoturismului VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, dacă și când a fost predată suma respectivă, ce s-a întâmplat cu autoturismul VW PASSAT 4 MOTION, care a fost suma exactă cu care acesta a fost vândut și către cine, explicațiile acestora fiind vădit contradictorii și chiar hilare, în condițiile în care a fost vândut un autoturism de lux, la valoarea de piață de cel puțin 20.000 euro.

În același sens, s-a considerat că argumentele prezentate de către inculpați nu pot avea o susținere logică în prezentarea situației de fapt, fiind absolut exclus ca un autoturism evaluat la 20.000 euro, aflat în perfectă stare de funcționare (valoarea acestuia în momentul cumpărării, fără dobânzile aplicate prin leasing, fiind de 28.560 euro, iar după numai un an de rulaj – 58.000 km parcurși în momentul vânzării, s-a sczut, cu indulgență, valoarea acestuia cu 8.500 euro), să fie vândut cu numai 8000 euro, banii să nu fie încasați în momentul vânzării (deci vânzătorul predă autoturismul, face mențiunea că a primit suma de bani aferentă, deși, în fapt, nu primise această sumă), ci abia ulterior.

Inculpatul Mihalache Mihai Adrian nu a dorit să facă declarații în această cauză penală.

S-a mai menționat că, în prezentul dosar penal, cu excepția celor anterior arătați, au fost audiați și martorii:

- Cupețiu Dorin și Cupețiu Monica, care au declarat că nu au cunoscut împrejurarea că se vor efectua percheziții domiciliare în cauza penală nr. 71/D/P/2011 – D.I.I.C.O.T. Serviciul Teritorial Alba Iulia;

- Mărginean Gabriel Răzvan, Lavu Alexandru Nicolae, Alexandru Daciana Camelia, Goagă Mihai, Gheorghe Maria Georgiana (lucrători de poliție judiciară din cadrul B.C.C.O. Alba Iulia), care au declarat că au aflat de la numitul Ilisei Mircea că procurorul șef Mureșan Ioan exercită presiuni asupra numitului Cupețiu Dorin, pentru a obține declarații mincinoase împotriva inculpatului Berbeceanu Traian (aspecte considerate fără relevanță probatorie în această cauză, fiind verificate de către D.N.A. – Secția de Combatere a Corupției în dosarul penal nr. 212/P/2013);

- Frățilescu Bebe și Frățilescu Mariana, apropiați ai familiei Cupețiu, care au declarat că au cunoștință, de la soții Cupețiu, despre faptul că procurorul șef Mureșan Ioan exercită presiuni asupra numitului Cupețiu Dorin, pentru a obține declarații împotriva inculpatului Berbeceanu Traian (aspecte considerate fără relevanță probatorie în această cauză, fiind verificate de către D.N.A. – Secția de Combatere a Corupției în dosarul penal nr. 212/P/2013);

- Ilisei Mircea Miron, care a declarat că numitul Cupețiu Dorin i-a comunicat că, în mai multe rânduri, i s-a cerut de către procurorul șef Mureșan Ioan să recunoască împrejurarea că ar fi primit informații de la inculpatul Berbeceanu Traian (aspecte considerate fără relevanță probatorie în această cauză, fiind verificate de către D.N.A. – Secția de Combatere a Corupției în dosarul penal nr. 212/P/2013);

- Șelaru Florina Adriana și Danciu Constantin (lucrător de poliție judiciară din cadrul B.C.C.O. Alba Iulia), care au detaliat modalitatea în care au fost efectuate perchezițiile la domiciliul inculpaților Rusu Gheorghe și Rusu Anca și la sediul SC Uranus Junior 2003 SRL, în data de 15.11.2012;

- Barna Dorel Viorel, Link Cristian și Giurea Petrică Marius (lucrători de poliție judiciară din cadrul B.C.C.O. Alba Iulia), care au arătat împrejurările în care au efectuat percheziția domiciliară, în data de 08.10.2012, la familia Cupețiu;

- Timiș Gheorghe Claudiu, mecanic auto, care a declarat că a procedat la verificarea VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, însă nu-si amintește perioada;

- Popa Dorin, inginer, care a declarat că, în primăvara anului 2013, a procedat la constatarea și remedierea defecțiunilor tehnice electrice ale autoturismului VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, contravaloarea acestora fiind în cuantum de 30 lei;

- Arhire Daniel Dorin, care a declarat că, începând cu luna noiembrie 2011, și pe durata de aproximativ 5 luni, a folosit autoturismul VW Passat 4 Motion, acesta fiindu-i încredințat de către inculpatul Rusu Gheorghe;

- Pîrvoni Gabriel (lucrător în cadrul SC Uranus Junior 2003 SRL, specializat în relația comercială cu filiala din Serbia), care a declarat că a observat VW Passat 4 Motion la sediul SC Uranus Junior 2003 SRL, ulterior momentului vânzării autoturismului VW Passat CC Trav. 2.0 TDI;

- Munteanu Gigi, care nu a putut preciza organelor de urmărire penală perioada în care inculpații Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian au dezvoltat relații de prietenie.

S-a apreciat că, din probatoriul administrat, astfel cum a fost prezentat, transpare, între altele, discrepanța motivelor care ar fi putut să justifice existența relațiilor extrem de apropiate dintre inculpații Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe, prin prisma diferențelor existente, aparent chiar incompatibile dintre aceștia, din punct de vedere al statutului social, nivelului de educație și al orizontului de preocupări avute de fiecare dintre ei, din perspectiva profesiilor lor.

S-a mai menționat că, începând din vara anului 2007, când inculpatul Rusu Gheorghe a fost liberat din penitenciar, și până în 2008, inculpatul și soția sa, Rusu Anca, au locuit într-o baracă situată în localitatea Cristur, jud. Hunedoara, și aveau ca ocupație colectarea de fier vechi, pe care îl transportau la centrele specializate de achiziție cu ajutorul unei căruțe. Ulterior, soții Rusu au devenit asociați și administratori la mai multe societăți comerciale înființate de ei, iar activitățile desfășurate le-au oferit oportunitatea de a-și schimba radical modul de viață, în urma îmbunătățirii spectaculoase a situației lor financiare.

De asemenea, s-a mai arătat că probele administrate în acest dosar au evidențiat că Rusu Gheorghe și Rusu Anca au obținut o parte din resursele financiare prin săvârșirea unor infracțiuni de natură economico-financiară, care au presupus, în esență, falsificarea unor documente contabile folosite pentru a denatura nivelul real al veniturilor și al cheltuielilor. În egală măsură, s-a apreciat că actele din cauză au reliefat preocuparea constantă a inculpatului Rusu Gheorghe (împărtășită, de altfel, constant și soției sale, inculpata Rusu Anca, potrivit discuțiilor telefonice administrate ca probă) de a se prezerva de o eventuală instrucție penală îndreptată împotriva sa ori de tragerea la răspundere penală.

Pe de altă parte, s-a arătat că, într-un plan complet diferit de cel în care trăiau soții Rusu, se afla inculpatul Berbeceanu Traian, ofițer de poliție care, pe baza rezultatelor profesionale obținute, a ajuns să dețină pentru o perioadă relativ mare de timp funcția de șef al B.C.C.O. Alba Iulia. Din această poziție, avea posibilitatea de a fi la curent cu toate activitățile investigative sau de instrucție penală, realizate în raza sa de competență (ce includea județul Hunedoara), pe segmentul infracționalității specifice crimei organizate, înglobând și faptele penale de natură economico-financiară. În mod

preponderent, cauzele penale se constituiau la nivelul Serviciului Teritorial al D.I.I.C.O.T. în baza sesizărilor transmise de B.C.C.C. Alba Iulia și, în toate dosarele, polițiștii din cadrul acestei structuri desfășurau în baza delegării procurorului activitățile judiciare care se impuneau pentru finalizarea anchetei. În plus, adeseori, mandatele de supraveghere tehnică erau puse în executare cu concursul acelorași lucrători de poliție, iar în cazul emiterii de către instanță a unor mandate de percheziție domiciliară, acestea erau, de asemenea, puse în executare cu participarea polițiștilor din cadrul B.C.C.O. Alba Iulia.

Ca atare, s-a arătat că funcția deținută la acea vreme de către inculpatul Berbeceanu Traian îi conferea acestuia privilegiul de a avea cunoștință de toate investigațiile efectuate, inclusiv de organizarea punerii în executare a unor mandate de percheziții domiciliare.

S-a evidențiat faptul că, în mod indiscutabil, aceste prerogative circumscrise funcției de șef al B.C.C.O. Alba Iulia deținute de inculpatul Berbeceanu Traian erau cunoscute și de către soții Rusu Gheorghe și Rusu Anca.

Instrucția penală efectuată în prezenta cauză a inclus și interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice purtate de inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca, însă nu pe perioade continue de ordinul lunilor, ci pe segmente de timp relativ scurte și alternative, cu precădere în a doua jumătate a anului 2012. S-a arătat că din aceste mijloace de probă a rezultat, între altele, că în perioada 21.06.2012 - 07.12.2012, au fost efectuate între inculpații Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian 308 apeluri telefonice, ceea ce reprezintă o medie de aproximativ două apeluri pe zi.

Totodată, s-a arătat că din coroborarea probelor a reieșit că autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI a fost remis de către soții Rusu Gheorghe și Rusu Anca inculpatului Berbeceanu Traian cu titlu gratuit, iar pentru disimularea acestei gratificări, au fost întocmite în fals înscrisuri care au atestat în mod nereal încheierea unui contract de vânzare-cumpărare și încasarea ca preț a unei sume de bani.

De asemenea, parchetul a stabilit că, pe fondul existenței unor interese economico-financiare comune între Cupețiu Dorin Eugen Ioan și Rusu Gheorghe, acesta l-a avertizat pe cel dintâi, în cursul lunii mai 2012, despre perchezițiile domiciliare ce urmau să se efectueze la locuința sa și a altor persoane din structura aceluiași grup infracțional organizat, respectiva informație fiindu-i inițial furnizată de către inculpatul Berbeceanu Traian. Acesta a procedat în mod similar și în cursul lunii octombrie 2012, când, de această dată personal, l-a înștiințat pe Cupețiu Dorin Eugen Ioan despre efectuarea în zilele următoare a unor alte percheziții domiciliare care vizau anchetarea grupării infracționale din care făcea parte.

Mai mult, s-a menționat că convorbirile telefonice înregistrate autorizat în data de 13.11.2012 au devoalat preexistența unei înțelegeri între Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian având natura unei conivențe infracționale ce impunea avertizarea din vreme a celui prim menționat cu privire la declanșarea unor proceduri judiciare îndreptate împotriva sa, rezultând și că Urs Ion Vasile, zis „Piciul”, avea prestabilit rolul de intermediar. Tocmai în temeiul acestei conivențe, Rusu Anca l-a contactat imediat, în contextul perchezițiilor efectuate

la domiciliul său în ziua de 15.11.2012, pe inculpatul Berbeceanu Traian, care, în aceeași seară, și-a asumat riscuri sporite de expunere pentru a se întâlni conspirat, la locuința lui Urs Ion Vasile, cu inculpatul Rusu Gheorghe, în condițiile în care acesta din urmă trebuia să se prezinte în ziua următoare la sediul D.I.I.C.O.T – Serviciul Teritorial Alba Iulia, pentru audiere.

Prin rechizitoriu s-a mai reținut că, în urma analizării întregului ansamblu factual, se constată cu evidență că motivele care au determinat geneza și dezvoltarea relațiilor dintre soții Rusu Gheorghe și Rusu Anca, pe de-o parte, și inculpatul Berbeceanu Traian, pe de altă parte, au avut conotație infracțională, structurată în contrapartidă: coruperea prin dare și luare de mită, precum și sprijinirea unui grup infracțional organizat, aceste activități principale fiind finalizate prin acțiuni subsidiare specifice infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată, spălarea banilor și delapidare, așa cum au fost reținute prin actele de punere sub acuzare.

S-a precizat că, prin raportare directă la săvârșirea de către Moș Ovidiu a infracțiunii de favorizarea infractorului, prev. de art. 269 alin. (1) Cod penal, constatându-se că fapta nu a fost săvârșită de acesta, în conformitate cu art. 17 alin. (1) Cod procedură penală rap. la art. 16 alin. (1) lit.c) Cod procedură penală, s-a dispus clasarea urmăririi penale.

În final, s-a reliefat faptul că, prin rezoluția procurorului-șef D.I.I.C.O.T. din data de 1 noiembrie 2013, s-a dispus preluarea prezentei cauze de către Structura Centrală a D.I.I.C.O.T. de la Serviciul Teritorial Alba-Iulia în vederea continuării efectuării urmăririi penale, iar începând cu data de 07.04.2014, când dosarul penal a fost repartizat, prin rezoluția procurorului-șef D.I.I.C.O.T., procurorului de caz, s-a procedat, pe de o parte, la readministrarea întregului probatoriu administrat anterior de către Serviciul Teritorial Alba-Iulia, iar pe de altă parte, au fost administrate noi probatorii (toate declarațiile inculpaților, suspectilor și martorilor fiind înregistrate cu mijloace audio-video, iar suportii optici au fost anexați la dosarul cauzei).

Referitor la inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca, prin rechizitoriu s-a precizat că, în mod direct sau indirect, controlează mai multe societăți comerciale de pe raza jud. Hunedoara, implicate în activități de evaziune fiscală, cu repetabilitate în timp, aspect care a fost de natură să îi determine pe cei doi inculpați să caute, și chiar să „cultive”, sub forma unor acte de corupție, prietenia și protecția ce puteau fi acordate de inculpatul Berbeceanu Traian, prin natura funcției deținute.

Între societățile comerciale controlate în mod direct de soții Rusu Gheorghe și Rusu Anca, au fost evidențiate:

- SC Uranus Junior 2003 SRL, J20/1364/2003, CUI RO15866596, având sediul social în loc. Cristur nr. 1D, jud. Hunedoara – firmă înființată în 03.11.2003, având de la data înființării, până în prezent, ca asociat unic și administrator de drept, pe inculpata Rusu Anca, iar ca administrator de fapt și director general, pe inculpatul Rusu Gheorghe.

De altfel, prin procura specială din data de 13.12.2010, Rusu Anca, în calitate de asociat unic și administrator al SC Uranus Junior 2003 SRL, l-a împuternicit pe numitul Rusu Gheorghe să reprezinte societatea cu puteri depline, la toate autoritățile competente, în vederea negocierii, încheierii și

semnării, cu terțe persoane fizice sau juridice, atât a contractelor de achiziții de bunuri și lucrări, cât și a contractelor de vânzare-cumpărare a produselor societății.

Prin aceeași procură, inculpatul Rusu Gheorghe a fost împuternicit ca, în numele și pe seama societății, să coordoneze și să supravegheze nemijlocit lucrările de demolare, dezmembrare, dezafectare și recuperare desfășurate de societate în vederea realizării obligațiilor contractuale.

- SC Minex Banat SRL – J 20/71/2009, CUI 24991431, având sediul social în mun. Hunedoara, str. Zlasti, nr. 121 bis, Fabrica de var, camera 10, jud. Hunedoara, la data înființării – 22.01.2009, asociat cu 50% din capitalul social pe Rusu Anca, care a deținut și funcția de administrator de drept, administrator de fapt fiind Rusu Gheorghe. Prin sentința nr. 2304/21.07.2011, definitivă, pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 1458/97/2011, s-a dispus dizolvarea judiciară, urmare a cererii ONRC nr. 4607/03.02.2011.

- SC Miniera Brad SRL – J 20/924/2012, CUI 30762700, având sediul social în mun. Hunedoara, str. Zlasti, nr. 121 bis, Fabrica de var, camera 11, jud. Hunedoara (în baza contractului de închiriere din 01.06.2012 emis de SC Uranus Junior 2003 SRL), avându-i de la data înființării – 09.10.2012, pe Rusu Gheorghe asociat cu 45% din capitalul social și Rusu Anca – cu 10%, Rusu Gheorghe deținând și calitatea de administrator cu puteri depline.

A. S-a arătat că, în data de 29.03.2012, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Hunedoara – Activitatea de Inspecție Fiscală a înaintat plângerea penală nr. 12805 împotriva inculpatei Rusu Anca, în calitate de asociat unic și administrator al SC Uranus Junior 2003 SRL, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 43 din Legea nr. 82/1992 republicată, privind Legea contabilității și art. 8 alin. (1) și (2) și, respectiv, art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale (vol. 16, filele 1-12).

Din plângerea penală anterior menționată a rezultat că SC Uranus Junior 2003 SRL Hunedoara a făcut obiectul unei inspecții fiscale parțiale în vederea soluționării decontului cu taxă pe valoare adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare aferent lunii aprilie 2011, înregistrat la AFP Deva, sub nr. 28677/13.05.2011.

În urma controlului s-a reținut că, în perioada verificată, societatea a obținut, în principal, venituri din următoarele activități: recuperarea de materiale reciclabile sortate, demontare/dezasamblare de mașini și echipamente scoase din uz pentru recuperarea de materiale, comerț cu ridicata al materialului lemnos, al materialelor de construcții și al echipamentelor sanitare – activități desfășurate la sediul social al societății, precum și la sediul secundar din localitatea Zlaști, fabrica de var și dolomită.

Urmare a inspecției fiscale parțiale efectuate la SC Uranus Junior 2003 SRL, a fost întocmit procesul-verbal nr. 10154/08.02.2012 (vol. 16, filele 16-26), din care rezultă că, în baza verificărilor, s-au constatat următoarele:

Privitor la TVA: față de un TVA deductibil declarat organului fiscal prin deconturile de TVA aferente perioadei aprilie 2010 - aprilie 2011, în sumă totală de 1.716.130 lei, organele de inspecție fiscală au constatat diferențe suplimentare de TVA deductibilă în sumă de 429.846 lei, astfel:

a). În luna iunie 2010, SC Uranus Junior 2003 SRL și-a exercitat dreptul de deducere pentru TVA deductibilă în sumă de 95.821 lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de 504.321 lei, înscrisă pe facturile fiscale emise de SC Harmonia SRL Miercurea Ciuc, SC Kira SRL Sf. Gheorghe, SC Cinteo SRL Oradea, SC Exing Construct SRL Cluj Napoca, SC Concordcons Alexa SR Tg. Mureș, facturi având ca obiect ciment, gresie, adeziv, cărămidă, țevă PVC, tinci, profil UA 100, mărfuri pe care SC Uranus Junior 2003 SRL le-a înregistrat în jurnalul de cumpărări aferent lunii iunie 2010, acestea nefiind identificate faptic de către organele de inspecție fiscală la sediul social.

În urma verificării bazei de date a Direcției de Informații Fiscale din cadrul ANAF, organele de inspecție fiscală au constatat că cele 5 societăți comerciale care figurau ca furnizori ai SC Uranus Junior 2003 SRL nu au declarat în Declarația informativă 394 aferentă semestrului I 2010 nicio livrare către această societate.

În consecință, în vederea determinării stării de fapt fiscale, organele de inspecție fiscală au întocmit solicitări de controale încrucișate, după cum urmează: Către DGFP Harghita, prin adresa nr. 56365/26.10.2011, pentru efectuarea unui control încrucișat la SC Harmonia SRL Miercurea Ciuc – CUI RO 10098659 (vol. 18, filele 52-53); Către DGFP Covasna, prin adresa nr. 56366/26.10.2011, pentru efectuarea unui control încrucișat la SC Kira SRL Sf. Gheorghe – CUI RO 15223450 (vol. 18, filele 50-51); Către DGFP Bihor, prin adresa nr. 56367/26.10.2011, pentru efectuarea unui control încrucișat la SC Cinteo SRL Oradea – CUI RO 10309780 (vol. 18, filele 54-55); Către DGFP Cluj, prin adresa nr. 56263/26.10.2011, pentru efectuarea unui control încrucișat la SC Exing Construct SRL Cluj Napoca – CUI RO 14512744 (vol. 18, filele 46-47); Către DGFP Mureș, prin adresa nr. 56368/26.10.2011, pentru efectuarea unui control încrucișat la SC Concordcons Alexa SRL Tg. Mureș – CUI RO 5503801 (vol. 18, filele 48-49).

1. Prin adresa nr. 10870/18.11.2011, emisă de DGFP Harghita, a fost înaintat către DGFP Hunedoara procesul-verbal de control încrucișat nr. 406/18.11.2011, întocmit la SC Harmonia SRL Miercurea Ciuc (vol. 18, filele 221-229), din care rezultă că organele de inspecție fiscală au constatat că facturile identificate la SC Uranus Junior 2003 SRL nu sunt înregistrate în evidența contabilă a SC Harmonia SRL, iar administratorul societății – martorul Magoș Petru (vol. 8, filele 330-332) a declarat că nu are cunoștință de livrări realizate în anul 2010 sau în altă perioadă către SC Uranus Junior 2003 SRL, cele 26 de facturi pretins a fi fost emise de către această societate fiind contrafăcute.

2. Prin adresa nr. 9186/08.12.2011, emisă de DGFP Covasna, a fost înaintat către DGFP Hunedoara procesul-verbal de control încrucișat nr. 9168/07.12.2011, întocmit la SC Kira SRL Sf. Gheorghe (vol. 18, filele 250), din care rezultă că, în luna iunie 2010, această societate nu a desfășurat activități comerciale cu SC Uranus Junior 2003 SRL și nici nu a înregistrat în contabilitate vânzări către această firmă. Din declarația martorului Ordog Gizella Eva (vol. 8, filele 304-307) a rezultat că societatea nu a realizat tranzacții comerciale cu SC Uranus Junior 2003 SRL și nu a livrat mărfuri prin agenți în afara județului Covasna, cele 27 de facturi pretins a fi fost emise de

către această societate fiind contrafăcute. De asemenea, angajatul societății, Ordog Gabor, a arătat în nota explicativă întocmită cu ocazia controlului ANAF că societatea nu a emis facturi către SC Uranus Junior 2003 SRL și că datele de identificare și semnătura de pe facturile anexate nu îi aparțin, SC Kira SRL neavând un mijloc de transport cu nr. de înmatriculare B-291731.

3. Prin adresa nr. 168/18.11.2011, emisă de DGFP Bihor, a fost înaintat către DGFP Hunedoara procesul-verbal de control încrucișat nr. 1681/18.11.2011, întocmit la SC Cimteo SRL Oradea (vol. 18, filele 259-282), din care a rezultat că această societate nu a înregistrat în evidența contabilă aferentă lunii iunie 2010 nicio livrare către SC Uranus Junior 2003 SRL. Din nota explicativă și declarația administratorului Cociuba Teodor (vol. 8, filele 308-310), a rezultat că, în perioada 2010 – 2011, obiectul de activitate al societății a fost comerțul cu amănuntul al articolelor de fierărie, articolelor din sticlă și al celor pentru vopsit, însă pe facturile fiscale prezentate este înscris alt tip de marfă – țeavă PVC; acesta a mai precizat că datele de identificare, numele delegatului și mijlocul de transport înscrise pe facturi nu coincid și nu aparțin SC Cimteo SRL Oradea, cele 26 de facturi pretins a fi fost emise de către această societate fiind contrafăcute.

4. Prin adresa nr. 43465/16.11.2011, emisă de DGFP Cluj, a fost înaintat către DGFP Hunedoara procesul-verbal de control încrucișat nr. 43465/16.11.2011 întocmit la SC Exing Construct SRL Cluj Napoca (vol. 18, filele 283 - 300), din care a rezultat că organele de inspecție fiscală au constatat că între această societate și SC Uranus Junior 2003 SRL nu au existat relații comerciale, aspect susținut de înregistrările din evidența contabilă a societății, de nota explicativă a administratorului – martorul Szabo Arpad și de declarațiile martorilor Szabo Arpad și Szabo Gyongyver (vol. 8, filele 311 -316), din care au rezultat necorelații între numerele facturilor emise în aceeași perioadă (iunie 2010) de societate și cele prezentate de cumpărătorul SC Uranus Junior 2003 SRL; furnizorul nu comercializează gresie, iar mijlocul de transport cu nr. de înmatriculare B-54-WZH înscris în facturile deținute de SC Uranus Junior 2003 SRL nu aparține SC Exing Construct SRL, cele 26 de facturi pretins a fi fost emise de către această societate fiind contrafăcute.

5. Prin adresa nr. 2425/09.12.2011, emisă de DGFP Tg. Mureș, a fost înaintat către DGFP Hunedoara procesul-verbal de control încrucișat nr. 619/29.11.2011 întocmit la SC Concordcons Alexa SRL Tg. Mureș (vol. 18, filele 230 - 248), din care rezultă că organele de inspecție fiscală au constatat că între această societate și SC Uranus Junior 2003 SRL nu au existat relații comerciale, fapt susținut de înregistrările din evidența contabilă, nota explicativă și declarațiile date de administratorul societății – Lazăr Edit (vol.8, filele 326-329), care subliniază necorelații între numerele facturilor emise de societate în aceeași perioadă (iunie 2010) și cele înscrise pe facturile prezentate de beneficiar; de asemenea, a rezultat că societatea a comercializat tipul de profile menționate în facturi, însă în cantități mai mici (max. 300 buc./an); datele de identificare ale societății sunt incomplete (pe facturile emise în mod real de societate se regăsesc înscrise numele și datele de identificare ale persoanei care a întocmit factura, contul bancar și banca societății); de asemenea, mijlocul de transport cu nr. de înmatriculare B-87-NFH înscris pe facturile deținute de SC

Uranus Junior 2003 SRL nu aparține SC Concordcons Alexa SRL; ștampila societății cuprinde datele de identificare ale acesteia, codul fiscal, nr. de identificare la Registrul Comerțului, date care lipsesc de pe facturile prezentate de beneficiar, concluzionându-se că cele 26 de facturi pretins a fi fost emise de către această societate sunt contrafăcute.

S-a arătat că, în urma controalelor efectuate și a analizării realității și legalității operațiunilor comerciale dintre SC Uranus Junior 2003 SRL și cele 5 societăți comerciale menționate, organele de inspecție fiscală au concluzionat că aceste operațiuni sunt nereale, motiv pentru care, în baza art. 11 din Legea nr. 571/2003 republicată privind Codul fiscal, achizițiile de mărfuri făcute de SC Uranus Junior 2003 SRL de la cele 5 societăți comerciale nu au fost luate în considerare. Aceasta cu atât mai mult cu cât, în urma verificărilor, a rezultat că plata contravalorii aferente mărfurilor livrate de cele 5 societăți comerciale menționate figurează în evidențele SC Uranus Junior 2003 SRL a fi fost achitată în numerar, prin casierie, deși persoanele către care s-ar fi achitat respectivele sume de bani nu au fost identificate, așa cum prevede Regulamentul operațiunilor de casă.

Având în vedere prevederile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 82/1991, organele de control au precizat că „societatea beneficiară SC Uranus Junior 2003 SRL este direct răspunzătoare de prejudiciile aduse bugetului statului, nefiind străină de falsul și uzul de fals practicat”.

S-a mai arătat că, din actul de control, a rezultat că SC Uranus Junior 2003 SRL, prin înregistrarea în contabilitate a facturilor emise de cele 5 societăți comerciale menționate, a încălcat următoarele prevederi legale:

- Art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 82/1991 republicată, conform căruia „orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document, care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ”; „documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-a înregistrat în contabilitate, după caz”;

- Art. 134¹ din Legea nr. 571/2003 republicată, conform căruia „faptul generator al taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor”;

- Art. 134² din Legea nr. 571/2003 republicată, conform căruia „exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data la care are loc faptul generator”;

- Art. 65 alin. (1) din OG nr. 92/2003 republicată, privind sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale, conform căruia „contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”;

- Art. 145 alin. (1) și (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, conform căruia „dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei”; „orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni: operațiuni taxabile (...)”;

- Art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 republicată, conform căruia „pentru exercitarea dreptului de deducere al taxei persoana impozabilă

trebuie să îndeplinească următoarele condiții: justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal”;

- Art. 23 alin. (1) din Regulamentul operațiunilor de casă aprobat prin Decretul nr. 209 din 05.07.1976, conform căruia „pentru plățile făcute unei persoane din afara unității, casierul trebuie să solicite acestora actele de identitate, înscriind pe documentele de plată seria și nr. actului de identitate și unitatea care l-a eliberat. Prezentarea actelor de identitate se poate solicita și persoanelor din cadrul unității, când se consideră necesar”.

S-a mai menținut că, din informațiile primite în urma controalelor încrucișate cu privire la realitatea și legalitatea tranzacțiilor dintre SC Uranus Junior 2003 SRL și cele 5 societăți comerciale, corelate cu refuzul administratorului societății, Rusu Anca, de a răspunde în cadrul notei explicative la întrebările formulate de organele de inspecție fiscală referitoare la realitatea acestor tranzacții (respectiv cine a efectuat transportul, cine l-a recepționat, cine a făcut plata, etc.), organele de inspecție fiscală din cadrul DGFP Hunedoara au conchis că societatea nu poate justifica cu documente (altele decât facturile fiscale de achiziție) intrarea în gestiune a materialelor de construcții în valoare totală de 600142 lei, achiziționate în luna iunie 2010 de la cele 5 societăți, pentru care și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în valoare de 95.821 lei; ca atare, întrucât bunurile nu au fost livrate de către emitenții facturilor, nu a intervenit faptul generator, rezultând astfel că nici taxa pe valoarea adăugată nu a avut exigibilitate, dreptul de deducere pentru operațiunile aferente acestor facturi neluând naștere.

b). În luna iulie 2010, societatea și-a exercitat dreptul de deducere pentru TVA deductibilă în sumă de 334.025 lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de 1.391.773 lei, înscrisă în facturile fiscale nr. 8/09.07.2010, nr. 9/23.07.2010 și nr. 10/31.07.2010, emise de SC Minex Banat SRL, reprezentând servicii de demolare și dezmembrare construcții, lucrări de nivelare teren, servicii care au la bază contractul încheiat între părți cu nr. 1/1.03.2010.

S-a precizat faptul că, în cele trei facturi menționate, emise de SC Minex Banat SRL către SC Uranus Junior 2003 SRL, la rubrica „date privind expediția; numele delegatului”, este menționată Rusu Anca, iar în procesele-verbale de recepție a lucrărilor aferente celor trei facturi, SC Uranus Junior 2003 SRL figurează a fi reprezentat de Rusu Anca, iar SC Minex Banat SRL reprezentată prin Rusu Gheorghe (vol. 18, filele 301 - 309).

În vederea determinării stării de fapt fiscale, organele de inspecție fiscală au solicitat un control încrucișat la SC Minex Banat SRL, pentru verificarea realității și legalității tranzacțiilor derulate în luna iulie 2010 între SC Uranus Junior 2003 SRL și SC Minex Banat SRL, societăți afiliate care au același administrator, respectiv asociat, în persoana numitei Rusu Anca.

În urma efectuării controlului încrucișat la SC Minex Banat SRL, s-a întocmit procesul-verbal înregistrat la DGFP Hunedoara sub nr. 10972/03.08.2011 (vol. 18, filele 311 - 342), din care au rezultat, în principal, următoarele:

Lucrările facturate de SC Minex Banat SRL către SC Uranus Junior 2003 SRL figurează că ar fi fost executate cu utilaje închiriate de la SC Non Mary Impex SRL Satu Mare (în calitate de subcontractor al SC Minex Banat SRL) în baza contractului de prestări servicii nr. 3/30.04.2010 încheiat între cele două societăți, pentru care SC Non Mary Impex SRL a emis un număr de trei facturi fiscale în valoare totală de 1.308.200 lei, din care TVA 253.200 lei, însoțite de situații de lucrări.

S-a precizat că, în cadrul contractului de prestări servicii nr. 3/30.04.2010, SC Minex Banat SRL a fost reprezentată de Rusu Gheorghe (fără a se preciza calitatea), iar SC Non Mary Impex SRL a fost reprezentată de Finta Vasile (vol. 18, filele 350 - 352). Organele de inspecție fiscală au solicitat administratorului SC Minex Banat SRL să precizeze, în cadrul unei note explicative, utilajele (nr. și tipul acestora) cu care s-au efectuat lucrările, personalul care le-a deservit, cine a suportat cheltuielile cu personalul și să prezinte rapoartele de lucru în care se regăsesc evidențiate lucrările efectuate cu aceste utilaje, tipul de utilaje, orele de funcționare, eventuale defecțiuni, numele persoanelor care le-au deservit.

Din nota explicativă dată de Rusu Anca, în calitate de administrator al societății (vol. 18, filele 364 - 365), rezultă că „lucrările au fost efectuate cu personal de la SC Uranus Junior 2003 SRL, care începând cu data de 25.08.2010 a fost transferat la SC Minex Banat SRL; utilajele folosite aparțin SC Non Mary Impex SRL și sunt două vole, două excavatoare și un buldozer, iar cheltuielile cu personalul au fost ale SC Uranus Junior 2003 SRL, numele persoanelor care au deservit utilajele fiind Turcu Gheorghe, Ursu Viorel, Bivolariu Florin-Marius”.

Conform statului de plată aferent lunii iunie 2010, Bivolariu Florin-Marius este încadrat în funcția de tăietor, Turcu Gheorghe muncitor necalificat, iar Ursu Viorel în funcția de calcinator. Organele de inspecție fiscală au analizat datele din aplicația informatică ANAF, referitoare la declarația informativă 394 și au constatat că SC Non Mary Impex SRL nu a declarat prestările de servicii efectuate către SC Uranus Junior 2003 SRL. În vederea stabilirii realității tranzacțiilor, prin adresa nr. 28363/12.08.2011, s-a solicitat DGFP Satu Mare efectuarea unui control încrucișat la SC Non Mary Impex SRL (vol. 18, fila 343).

Prin adresa nr. 107213/31.08.2011 (vol. 18, filele 345 - 347), DGFP Satu Mare a comunicat următoarele: SC Non Mary Impex SRL Satu Mare a făcut obiectul unei inspecții fiscale, fiind întocmit raportul de inspecție fiscală nr. 73197/15.06.2011 și procesul-verbal nr. 68199/03.06.2011 ce stă la baza sesizării penale nr. 80066/29.06.2011 a DGFP Satu Mare, transmisă către DNA Oradea.

Pe perioada controlului, societatea a fost reprezentată de Finta Vasile, în calitate de administrator. Cu ocazia inspecției fiscale, s-a constatat că SC Non Mary Impex SRL a înregistrat în evidența contabilă achiziții de servicii (închiriere diverse utilaje) de la SC Com Ghere SRL Bixad și de la persoana fizică Hatoș Dorin-Vasile.

Ulterior, SC Non Mary Impex SRL a refacturat către SC Minex Banat SRL, în totalitate, lucrările înregistrate de la SC Com Ghere SRL și, parțial, pe cele înregistrate de la Hatoș Dorin-Vasile. Referitor la furnizorul Hatoș Dorin-

Vasile, s-a arătat că a rezultat că este urmărit de organele de poliție pentru executarea unei pedepse de 12 ani închisoare, în baza mandatului de executare nr. 420 din 20.10.2008, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune.

De asemenea, s-a solicitat efectuarea de către DGFP Maramureș a unui control încrucișat care să stabilească dacă Hatoș Dorin-Vasile este autorizat să desfășoare activități economice, respectiv dacă a deținut în proprietate utilajele închiriate. Urmare acestei solicitări, prin adresa nr. 57012/10.05.2011, DGFP Maramureș a înaintat către DGFP Satu Mare procesul-verbal nr. 4017/06.05.2011, din care rezultă că Hatoș Dorin-Vasile nu este autorizat să desfășoare activități economice, nu este înregistrat ca plătitor de TVA și nu are înregistrate la AFP Baia Mare contracte de închiriere. Din răspunsurile primite de la Direcția de Venituri din cadrul Primăriei Baia Mare și de la SPCRVCIV, rezultă faptul că sus-numitul nu figurează și nu a figurat cu vehicule, mijloace de transport sau utilaje în bazele de date ale acestor instituții. De asemenea, IPJ Maramureș SIF, prin adresa nr. 129455/12.05.2010, a comunicat că Hatoș Dorin-Vasile nu figurează și nu a figurat în evidențele Consiliului Local al mun. Baia Mare, ca deținător de utilaje auto propulsate, utilizate în lucrări de construcții.

Referitor la furnizorul SC COM GHERE SRL – CUI RO 24209137, avându-i ca asociați pe Gherman Ioan și Medișan Alin, primul fiind și administrator, organul de control a constatat că este reprezentată tot de Finta Vasile, în baza procurii speciale nr. 390/19.03.2010; societatea este declarată inactivă începând cu 27.01.2010, iar documentele acesteia au fost ridicate de DNA Satu Mare, în vederea efectuării unor verificări.

Sintetizând toate aceste constatări, s-a arătat că organele de inspecție fiscală ale DGFP Satu Mare au constatat că este pusă la îndoială, în totalitate, realitatea operațiunilor derulate de SC Non Mary Impex SRL, respectiv buna-credință a administratorului.

Referitor la SC Uranus Junior 2003 SRL, în timpul desfășurării inspecției fiscale parțiale s-a constatat faptul că activitatea de bază a societății se derulează la punctul de lucru din Loc. Zlaști, nr. 121 bis, Fabrica de var și dolomită, jud. Hunedoara, unde sunt situate mijloacele fixe și personalul angajat.

În perioada vizată de control, societatea a efectuat achiziții de mijloace fixe (utilaje tip volă, excavatoare, etc.) și investiții la punctul de lucru menționat.

În vederea stabilirii existenței utilajelor autopropulsate pentru construcții achiziționate și, respectiv, a celor închiriate de la SC Minex Banat SRL, organele de inspecție fiscală au efectuat o cercetare la fața locului, având ca obiectiv identificarea utilajelor care au făcut obiectul contractului de prestări servicii și închiriere nr. 1/01.03.2010, încheiat între SC Uranus Junior 2003 SRL și SC Minex Banat SRL, respectiv al contractului de prestări servicii nr. 3/30.04.2010, încheiat între SC Minex Banat SRL și SC Non Mary Impex SRL Satu Mare.

În urma cercetării la fața locului, a fost întocmit procesul-verbal nr. 11237/12.10.2011 (vol. 18, filele 361 - 363), constatându-se următoarele:

Utilajele închiriate de la SC Minex Banat SRL, respectiv SC Non Mary Impex SRL, nu au fost identificate la punctul de lucru al societății, motiv pentru care s-a luat notă explicativă administratorului SC Uranus Junior 2003 SRL,

numita Rusu Anca, prin care i s-a solicitat să precizeze unde sunt utilajele închiriate de la SC Minex Banat SRL, și anume: două utilaje tip volă, două excavatoare și un buldozer, când au fost ridicate aceste utilaje, de către cine și ce documente au fost întocmite în acest sens. La aceste întrebări, Rusu Anca, în calitate de administrator al societății, a declarat că „utilajele au fost ridicate de către proprietar, respectiv SC Non Mary Impex SRL, în cursul lunii august 2010, și nu avem documente privind transportul lor.” (vol. III, filele 364-365)

Referitor la mijloacele fixe existente în evidența contabilă, constând în utilaje pentru construcții (excavatoare și vole), au fost identificate la punctul de lucru din Loc. Zlaști două încărcătoare tip volă și două excavatoare.

Referitor la utilajele autopropulsate pentru construcții – trei excavatoare, care nu au fost găsite faptic la punctul de lucru din Loc. Zlaști nr. 121 bis, a fost solicitată, de asemenea, notă explicativă administratorului societății, Rusu Anca, care a precizat că „excavatorul marca FIAT HITACHI a fost transportat în loc. Terova, mun. Reșița, unde SC Uranus Junior 2003 SRL a achiziționat un teren de la SC TMK SA Reșița și a deschis un punct de lucru, iar excavatorul marca FORD P44 și excavatorul marca VOLVO KETT au fost casate, conform proceselor-verbale de casare nr. 10/02.09.2011 și nr. 11/02.09.2011. Pentru excavatorul FIAT HITACHI nu pot prezenta la data controlului documentul de transport”.

S-a precizat că, în cadrul contractului de prestări servicii și închiriere nr. 1/01.03.2010, SC Uranus Junior 2003 SRL (beneficiar) a fost reprezentată de Rusu Gheorghe, în calitate de director general, iar SC Minex Banat SRL (prestator) a fost reprezentată de Rusu Anca, în calitate de administrator (vol. III, filele 315 - 317).

De asemenea, s-a arătat că, în urma controalelor efectuate și a analizării realității și legalității tranzacțiilor dintre SC Uranus Junior 2003 SRL și SC Minex Banat SRL, organul de inspecție fiscală a concluzionat că aceste tranzacții sunt nereale, iar societatea comercială a încălcat prevederile legale referitoare la regimul deducerilor, respectiv art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, conform căruia „în folosul operațiunilor sale taxabile orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de TVA are dreptul să deducă: taxa pe valoarea adăugată, datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii, care i-au fost prestate, ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de TVA”.

S-a apreciat că serviciile nefiind prestate de către emitenții facturilor, nu a intervenit faptul generator, motiv pentru care nici taxa pe valoarea adăugată nu a avut exigibilitate, iar dreptul de deducere pentru aceste facturi nu a luat naștere.

În consecință, s-a considerat că, pentru aceste operațiuni de prestări servicii, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de TVA deductibilă în sumă de 334.025 lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de 1391771 lei.

În concluzie, s-a apreciat că, pe perioada verificată, organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe totale de TVA deductibilă în sumă de 429.846 lei (95.821+334.025) aferente unei baze impozabile în sumă de 1.896.092 lei,

rezultate din înregistrarea în evidența contabilă, de către SC Uranus Junior 2003 SRL, de achiziții de materiale de construcții și prestări servicii în valoare totală de 2.325.940 lei, de la societăți care nu au declarat în declarația informativă 394 aferentă semestrului I și II 2011 nicio livrare/prestare către SC Uranus Junior 2003 SRL, operațiuni care, în urma controalelor încrucișate efectuate, s-au dovedit a fi nereale (furnizorii nu au livrat bunurile, iar prestatorii de servicii nu au evidențiat și realizat efectiv prestarea).

S-a arătat că acțiunea SC Uranus Junior 2003 SRL de a-și exercita dreptul de deducere pentru TVA deductibilă în sumă de 429.846 lei reprezintă operațiuni fictive, în sensul definiției de la art. 2 din Legea nr. 241/2005 privind combaterea evaziunii fiscale, respectiv „disimularea realității prin crearea aparenței existenței unei operațiuni, care în fapt nu există”.

Organele fiscale au mai apreciat că înregistrarea în evidențele financiar-contabile și în alte documente legale a facturilor și cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale, precum și evidențierea altor operațiuni fictive, pot constitui elemente ale infracțiunilor de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 și fals intelectual prev. de art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991 republicată.

B. La data de 05.02.2014, Direcția Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara a înaintat sesizarea nr. 11557 (vol. IV, filele 459 - 434), împreună cu Procesul-verbal nr. 11036/27.11.2013 (vol. 19, filele 242 - 280) încheiat la SC Uranus Junior 2003 SRL, din care au rezultat, în principal, următoarele:

SC Uranus Junior 2003 SRL a fost supusă unei inspecții fiscale parțiale având ca obiect verificarea modului de determinare și declarare a taxei pe valoarea adăugată, în vederea soluționării rambursării soldului sumei negative a TVA înscris în Deconturile privind taxa pe valoarea adăugată pe: Luna septembrie 2012 înregistrată la AFP Deva sub nr. 20861561/24.10.2012 și la DGFP Hunedoara Deva sub nr. 3418/29.10.2012; Luna octombrie 2012 înregistrată la AFP Deva sub nr. 223972207/25.11.2012 și la DGFP Hunedoara Deva sub nr. 48725/29.11.2012; Luna martie 2013 înregistrată la AFP Deva sub nr. 30536008/23.04.2013 și la DGFP Hunedoara Deva sub nr. 19979/24.04.2013; Luna aprilie 2013 înregistrată la AFP Deva sub nr. 32.725146/25.05.2013 și la DGFP Hunedoara Deva sub nr. 24370/29.05.2013; Luna iulie 2013 înregistrată la AFP Deva sub nr. 36894053/06.08.2013 și la AJFP Hunedoara sub nr. 769/07.08.2013, precum și verificarea bazelor de impunere, a legalității și conformității declarațiilor fiscale, respectarea legislației fiscale și contabile, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată, precum și a accesoriilor aferente pentru impozitul pe profit.

Obligațiile fiscale verificate au fost: impozit pe profit pentru perioada 01.04.2010 - 30.06.2013; taxa pe valoarea adăugată pe perioada 01.05.2012 - 31.07.2013.

S-a reținut că SC Uranus Junior 2003 SRL are ca obiect principal de activitate, conform actului constitutiv, «Comerț cu ridicata al materialului lemnos și al materialelor de construcții și echipamentelor sanitare» cod CAEN 4673, având capitalul social în sumă de 200 lei, constituit din aportul asociatului unic Rusu Anca, care are și calitatea de administrator.

În urma inspecției fiscale efectuate la SC Uranus Junior 2003 SRL s-au constatat următoarele:

a). Cu privire la TVA deductibilă stabilită suplimentar:

În perioada verificată, societatea și-a exercitat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de 108.700 lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de 452.910 lei, înscrisă pe facturi fiscale emise de:

- SC Arhive Quantum SRL Timișoara, factura nr. 18/14.08.2012 în valoare totală de 280.154 lei, din care TVA 54.224 lei, reprezentând c/v prestări servicii arhivare;

- SC Cristsolutions SRL Timișoara, factura nr. 24/10.08.2012 în valoare totală de 281.456 lei, din care TVA 54.476 lei, reprezentând c/v prestări servicii închirieri utilaje.

Cu adresele nr. 1165/05.02.2013 și nr. 1166/05.02.2013 (vol. 19, fila 142), DGFP Timiș a transmis DGFP Hunedoara procesele-verbale de controale încrucișate încheiate la SC Cristsolutions SRL și SC Arhive Quantum SRL.

Din procesul-verbal nr. 64/31.01.2013 încheiat de organele de inspecție fiscală din cadrul DGFP Timiș la SC Crist Solutions SRL (vol. 19, filele 143 - 145) au rezultat următoarele:

SC Crist Solutions SRL Timișoara, CUI 27294595, administrator Brinda Cristinel, deține în patrimoniu diverse utilaje și mijloace de transport, între care buldoexcavator, generator de curent, încărcător frontal cu cupa și lame - JCB 530-110, autoutilitara Renault mixtă cu nr. de înmatriculare TM-16-CBB, care fac obiectul contractului de închiriere încheiat cu SC Uranus Junior 2003 SRL.

Referitor la proveniența utilajelor și a mijloacelor de transport puse la dispoziția SC Uranus Junior 2003 SRL, organele de inspecție fiscală din cadrul DGFP Timiș au constatat că acestea au fost achiziționate conform Procesului-verbal de licitație încheiat în data de 19.11.2010 (vol. 19, filele 211 - 213), de la SC Neo Construct CV SRL Timișoara, societate în faliment, prin lichidatorul judiciar SCP IT Management Advisor SRL, reprezentată prin asociat coordonator Tudor Ion, în calitate de lichidator judiciar, cu suma de aproximativ 1000 euro.

Pe numele SC Crist Solutions SRL au fost emise trei facturi, respectiv: Factura 23/22.11.2010 în valoare de 809,50 + 194,28 TVA (autoutilitara Dacia), Factura 24/22.11.2010 în valoare de 846,50 + 203,16 TVA (Dacia Logan) și Factura 25/23.11.2010 în valoare de 3.344 + 802,56 TVA (restul bunurilor cuprinse în Procesul-verbal de licitație, inclusiv generator curent – preț achiziție 84 lei + încărcător frontal cu cupă – preț achiziție 1668,50 lei) – vol. 19, filele 214 -215.

Bunurile achiziționate cu facturile 23 și 24/22.11.2010 au fost înregistrate în contabilitatea SC Crist Solutions SRL în contul 2133 - mijloace de transport. Bunurile achiziționate cu factura 25/23.11.2010 au fost înregistrate în contabilitatea SC Crist Solutions SRL în contul 371 - mărfuri. S-a mai constatat faptul că, la data controlului – 22.01.2013, bunurile mobile care făceau obiectul contractului de închiriere nr. 29/01.08.2012 și al Actului adițional nr. 1/01.08.2012 se găseau la sediul societății Crist Solutions SRL, deși, conform contractului de închiriere și actului adițional anexate, durata de închiriere era 01.08.2012 - 31.03.2013.

În cadrul contractului de închiriere nr. 29/01.08.2012, al Actului adițional nr. 1/01.08.2012 și al procesului-verbal de predare-primire a utilajelor, SC Uranus Junior 2003 SRL a fost reprezentată de Rusu Anca, în calitate de administrator, iar Crist Solutions SRL (prestator), de către Brinda Cristinel, în calitate de administrator.

Având în vedere cele prezentate, organele de inspecție fiscală au considerat că operațiunile care fac obiectul contractului de închiriere încheiat între SC Uranus Junior 2003 SRL și SC Crist Solutions SRL sunt nereale, întrucât există suspiciuni referitoare la:

- starea tehnică a utilajelor închiriate;
- prețul de achiziție a acestora de la SC Neo Construct CV SRL Timișoara – firmă în faliment;
- faptul că generatorul de curent și încărcătorul frontal au fost înregistrate în contul 371 - mărfuri demonstrează că acestea au fost achiziționate în vederea vânzării (fier vechi);
- faptul că la data controlului – 22.01.2013 utilajele închiriate se găseau la sediul SC Crist Solutions SRL, și nu la SC Uranus Junior 2003 SRL.

Sintetizând, s-a arătat că SC Crist Solutions SRL a achiziționat utilaje defecte în cuantum de aproximativ 1.000 euro și le-a închiriat pe o perioadă de 6 luni societății Uranus Junior 2003 SRL, cu suma de 50.000 euro, fără TVA și, în cele din urmă, aceste utilaje nici nu au mai fost predate SC Uranus Junior 2003 SRL.

Din procesul-verbal nr. 66/31.01.2013, încheiat de organele de inspecție fiscală din cadrul DGFP Timiș la SC Arhive Quantum SRL, au rezultat următoarele:

SC Arhive Quantum SRL are domiciliul fiscal în loc. Timișoara, str. Proclamația de la Timișoara, nr. 7, birou nr. 19, ap. 1/A/1, CUI 28656928, administrator fiind tot martorul Brinda Cristinel. SC Uranus Junior 2003 SRL a încheiat cu SC Arhive Quantum SRL contractul de prestări servicii nr. 9/09.07.2012, prin care se prevedea depozitarea și arhivarea arhivei SC Uranus Junior 2003 SRL pe perioada 09.07.2012 - 30.11.2012.

Prin actul adițional nr. 1 la contractul de prestări servicii nr. 9/09.07.2012, s-a prelungit durata contractului până la data de 30.06.2013, valoarea contractului fiind de 50.000 EURO + TVA, respectiv 225.930 + 54.224 lei TVA.

În privința contractului de prestări servicii nr. 9/09.07.2012 și a actului adițional la acesta, s-a precizat că ambele înscrisuri sunt semnate în numele SC Uranus Junior 2003 SRL de Rusu Anca, în calitate de administrator, iar pentru SC Arhive Quantum SRL, de către Brinda Cristinel, în calitate de administrator.

Din nota explicativă și declarațiile date organelor de inspecție fiscală și organelor judiciare de către administratorul Brinda Cristinel, rezultă că prețul/tariful a fost negociat între părți, plata făcându-se în avans, durata arhivării fiind de 80 ani, perioadă care nu corespunde cu cea din contractul nr. 9/09.07.2012.

Organele de inspecție fiscală au considerat că operațiunile care fac obiectul contractului de prestări servicii arhivare încheiat între SC Uranus Junior

2003 SRL și SC Arhive Quantum SRL sunt nereale, întrucât există suspiciuni referitoare la:

- perioada arhivării, respectiv 09.07.2012 - 30.11.2012, prevăzută în contractul nr. 9/09.07.2012 și cea de 80 de ani susținută de administratorul SC Arhive Quantum SRL în nota explicativă;

- valoarea tarifului prevăzut în contract și facturat societății Uranus Junior 2003 SRL de către SC Arhive Quantum SRL;

- faptul că, la SC Arhive Quantum SRL și SC Crist Solutions SRL, este același administrator, Brinda Cristinel.

Având în vedere cele constatate în legătură cu contractul încheiat între SC Uranus Junior 2003 SRL și SC Arhive Quantum SRL, organele de inspecție fiscală nu au dat drept de deducere la taxa pe valoarea adăugată la factura nr. 28/14.08.2012, emisă de SC Arhive Quantum SRL, în sumă de 54.224 lei, aferentă unei baze impozabile de 225.930 lei.

Sintetizând, pentru inventarierea, selectarea și îndosărierea arhivei SC Uranus Junior 2003 SRL, activitate efectuată de 2 angajați ai SC Arhive Quantum SRL, în decurs de 5 luni, s-a încheiat un contract de prestări servicii între cele două societăți, valoarea contractului fiind de 50.000 euro + TVA, respectiv 225.930 + 54.224 lei TVA.

Având în vedere cele constatate în legătură cu contractul încheiat între SC Uranus Junior 2003 SRL și SC Crist Solutions SRL, organele de inspecție fiscală nu au dat drept de deducere la taxa pe valoarea adăugată la factura nr. 24/10.08.2012, emisă de SC Crist Solutions SRL, în sumă de 54.476 lei, aferentă unei baze impozabile de 226.980 lei. În actul de control s-a mai reținut că înregistrarea în evidența contabilă a facturilor cu serviciile de închiriere și arhivare în valoare de 452.910 lei, societatea deducând un TVA în valoare de 108.700 lei pentru care există suspiciuni că operațiunile nu reflectă adevărata natură a tranzacțiilor, poate reprezenta operațiuni fictive.

De asemenea, s-a menționat că din ansamblul probator administrat în cauză a rezultat că, prin înregistrarea de către societate a acestor facturi, SC Uranus Junior 2003 SRL s-a sustras de la plata unei taxe pe valoare adăugată în sumă totală de 108.700 lei.

b). Cu privire la impozitul pe profit:

Verificarea a vizat perioada 01.04.2010 – 30.06.2013, fiind constatate următoarele:

Organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP Hunedoara au efectuat la SC Uranus Junior 2003 SRL, pe perioada 01.04.2010 - 30.04.2012, următoarele inspecții fiscale parțiale (rambursări de TVA), înregistrate la AJFP Hunedoara sub numerele:

- Raport de inspecție fiscală nr. F-HD 46/08.02.2012, pentru perioada 01.04.2010 - 30.11.2011, constatându-se înregistrarea în contabilitate a unor cheltuieli nedeductibile fiscal;

- Raport de inspecție fiscală nr. 116/02.03.2012, pentru perioada 01.12.2011 - 31.12.2011, constatându-se o lipsă la inventarul de mărfuri în sumă de 6.310 lei, înregistrată în evidența contabilă în luna decembrie 2011, în contul 607 - cheltuieli cu mărfurile fără îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 21 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 571/2003 republicată;

- Raport de inspecție fiscală nr. 166/28.03.2012, pentru perioada 01.01.2012 - 31.01.2012, neconstatându-se deficiențe;
- Raport de inspecție fiscală nr. 229/10.05.2012, pentru perioada 01.02.2012 - 31.03.2012, neconstatându-se deficiențe;
- Raport de inspecție fiscală nr. 300/19.06.2012, pentru perioada 01.04.2012 - 30.04.2012, neconstatându-se deficiențe.

S-a menționat că, din raportul de inspecție fiscală nr. F-HD 46/08.02.2012 încheiat pe perioada 01.04.2010 - 30.11.2011, rezultă aspectele descrise în prezentul rechizitoriu.

1. Suplimentar față de cele reținute de raportul inițial referitor la realitatea și legalitatea tranzacțiilor dintre SC Uranus Junior 2003 SRL și SC Harmonia SRL Miercurea Ciuc, SC Kira SRL Sfântu Gheorghe, SC Cimteo SRL Oradea, SC Exing Construct SRL Cluj Napoca, SC Concordcons Alexa SRL Tîrgu Mureș, în actul de control nr. 11036/27.11.2013 încheiat la SC Uranus Junior 2003 SRL s-au reținut următoarele:

Societatea nu poate justifica cu documente justificative (altele în afară de facturile fiscale de achiziție) intrarea în gestiune a materialelor de construcții achiziționate în luna iunie 2010 de la cele 5 societăți, în valoare de 504.311 lei.

Bunurile nefiind livrate de către emitenții facturilor, nu a intervenit faptul generator. Neintervenind faptul generator, rezultă că nici taxa pe valoarea adăugată nu a avut exigibilitate. Dacă taxa pe valoarea adăugată nu a avut exigibilitate în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 republicată, dreptul de deducere pentru aceste facturi nu a luat naștere, nici din punct de vedere al TVA, nici din punct de vedere al impozitului pe profit.

Prin înregistrarea unor facturi fictive și prin nerespectarea dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Regulamentul operațiunilor de casă aprobat prin Decretul nr. 209 din data de 5 iulie 1976, societatea nu are drept de deducere pentru suma de 95.821 lei.

S-a reținut că neacordarea dreptului de deducere a cheltuielilor la calculul impozitului pe profit pentru aceste facturi fictive ce au fost achitate în numerar unor persoane care nu au fost identificate, așa cum prevede Regulamentul operațiunilor de casă, este un fapt consfințit și de Decizia nr. V din 15 ianuarie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care a decis că „Taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA.”

S-a reținut astfel că, prin încălcarea prevederilor legale menționate, cheltuielile în sumă de 504.311 lei sunt nedeductibile la calculul profitului impozabil.

2. În luna octombrie 2010, SC Uranus Junior 2003 SRL a înregistrat în contabilitate, în contul 628 - prestări servicii, suma de 100.000 lei, înscrisă în factura nr. 2/15.10.2010 emisă de societatea Media Convention SRL Timișoara, în baza Contractului de prestări servicii nr. 547/03.05.2010, care prevedea întocmirea de către SC Media Convention SRL de documentații tehnice pentru

implementarea tehnologiilor de cogenerare e.e. Siemens în fabrica de var Zlasti, sumă pentru care societatea nu a prezentat organelor de inspecție fiscală documentele justificative, respectiv factura nr. 2/15.10.2010, situații, etc., motiv pentru care organele de inspecție fiscală nu au dat drept de deducere a acestei cheltuieli la calculul impozitului pe profit.

S-a precizat că atât contractul de prestări servicii nr. 547/03.05.2010, cât și actul adițional la acesta din data de 23.10.2010, sunt semnate în numele SC Uranus Junior 2003 SRL de către Rusu Gheorghe, în calitate de director general, iar pentru SC Media Convention SRL, de către Patan Mihai Alexandru, în calitate de asociat unic. Conform prevederilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, republicată, impozitul pe profit se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. Conform prevederilor pct. 1/12 din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementării contabile date în baza Legii nr. 82/1991 republicate. Conform prevederilor art. 6 alin. (1) din Legea nr. 82/1991, orice operațiune se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Or, s-a menționat că SC Uranus Junior 2003 SRL nu a prezentat organelor de inspecție fiscală factura nr. 2/15.10.2010 ca document justificativ în vederea stabilirii cheltuielilor aferente veniturilor realizate. Organele de inspecție fiscală au analizat datele din aplicația informatică ANAF referitoare la declarația informativă 394 aferente semestrului II 2010 și au constatat că SC Media Convention SRL Timișoara nu a declarat prestările de servicii efectuate către SC Uranus Junior 2003 SRL.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au solicitat o notă explicativă numitei Rusu Anca, administratorul SC Uranus Junior 2003 SRL, prin care să precizeze dacă deține documentul înregistrat în contabilitate, în luna octombrie 2010, pe baza căruia a înregistrat cheltuielile cu prestările de servicii, și să-l prezinte, însă inculpata Rusu Anca a refuzat să răspundă la nota explicativă, aceasta fiindu-i înmănată cu semnătură de primire în data de 11.01.2012.

În consecință, organul de control a reținut că cheltuielile în sumă de 100.000 lei înregistrate de societate în contul 628 sunt nedeductibile fiscal, întrucât SC Uranus Junior 2003 SRL nu poate justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii, și nici nu poate prezenta documente justificative (situații de lucrări, rapoarte de lucru) prin care să se facă dovada prestării efective a acestora în baza contractelor de prestări servicii încheiate între cele două societăți.

3. În luna iulie 2010, societatea a înregistrat cheltuieli în sumă de 1.391.773 lei, înscrise în facturile fiscale nr. 8/09.07.2010, nr. 9/23.07.2010 și nr. 10/31.07.2010 emise de SC Minex Banat SRL, reprezentând servicii de demolare și dezmembrare construcții, lucrări de nivelare teren, servicii care au avut la bază contractul încheiat între părți cu nr. 1/01.03.2010, aspect care, exclusiv din punct de vedere al deductibilității TVA-ului, a fost avut în vedere și

de actul de control anterior, prin care s-a stabilit că societatea nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de 334.025 lei aferentă prestărilor de servicii în valoare totală de 1.391.773 lei.

Procesul-verbal de control nr. 11036/27.11.2013, suplimentar față de actul anterior (raportul de inspecție fiscală înregistrat la DGFP Hunedoara sub nr. F-HD 46/08.02.2012), însă având în vedere și aspectele consemnate în acesta, stabilește că organele de inspecție fiscală nu vor da drept de deducere la calculul impozitului pe profit aferent trimestrului II 2010 pentru cheltuielile în sumă de 1.391.773 lei, înscrise în facturile fiscale nr. 8/09.07.2010, nr. 9/23.07.2010 și nr. 10/31.07.2010 emise de SC Minex Banat SRL, reprezentând servicii de demolare și dezmembrare construcții, lucrări de nivelare teren, servicii care au avut la bază contractul încheiat între părți cu nr. 1/01.03.2010.

Ca urmare, s-a reținut că cheltuielile în sumă de 1.391.773 lei, înregistrate de societate în contul 628, sunt nedeductibile fiscal întrucât SC Uranus Junior 2003 SRL nu poate justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii și nici nu poate prezenta documente justificative (situații de lucrări, rapoarte de lucru) prin care să se facă dovada prestării efective a acestora în baza contractelor de prestări servicii încheiate între cele două societăți.

4. În luna august 2010, societatea și-a exercitat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de 9.240 lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de 38.500 lei, înscrisă în facturile nr. 4/28.08.2010, nr. 6/28.08.2010, nr. 7/28.08.2010, nr. 8/28.08.2010, nr. 9/28.08.2010, nr. 10/28.08.2010, nr. 11/28.08.2010 și nr. 12/28.08.2010 emise de SC Daiana Consulting SRL, reprezentând servicii financiar-contabile care au avut la bază contractul încheiat între părți cu nr. 2/07.04.2010.

Contractul de prestări servicii nr. 2/07.04.2010 încheiat între SC Daiana Consulting SRL, în calitate de prestator, și SC Uranus Junior 2003 SRL, în calitate de client, prevedea în capitolul privind obiectul contractului următoarele servicii: „întocmirea de bilanțuri contabile, coordonează, răspunde și organizează întreaga activitate în domeniul financiar contabil și colaborează cu celelalte compartimente ale societății pentru rezolvarea problemelor ce vor apărea în activitatea societății în relațiile cu băncile, A.N.A.F. și Garda Financiară”.

Contractul a fost încheiat pentru o perioadă de un an, începând cu data de 02.07.2010, iar valoarea prevăzută pentru serviciile efectuate este de 3.000 lei/lună, fără TVA.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- contractul de prestări servicii nr. 2/07.04.2010 figurează a fi încheiat în numele SC Daiana Consulting SRL, de către Gruescu Simona Elena, în calitate de expert contabil, iar în numele SC Uranus Junior 2003 SRL, de către Rusu Anca, în calitate de administrator, însă nu este semnat nici de prestator, nici de beneficiar;

- conform fișei postului, evidența financiar - contabilă a SC Uranus Junior 2003 SRL a fost condusă de Pănoiu Nicoleta, angajată cu contract de muncă nr. 10135/429/26.05.2010 în calitate de contabil-șef;

- situațiile financiar-contabile aferente anului 2010 sunt întocmite și certificate de Pănoiu Nicoleta în calitate de expert contabil;

- SC Daiana Consulting SRL a facturat în luna august 2010 servicii în baza contractului nr. 2/07.04.2010, în sumă de 38,500 lei, fără TVA, în condițiile în care valoarea serviciilor menționată în contract era de 3.000 lei/lună, fără TVA.

Pentru lămurirea aspectelor constatate, organele de inspecție fiscală au solicitat o notă explicativă administratorului societății – Rusu Anca, privind realitatea acestor operațiuni, respectiv dacă aceste servicii au fost efectiv prestate și în ce au constat, însă aceasta a refuzat să răspundă la nota explicativă, fiindu-i înmănată cu semnătură de primire în data de 11.01.2012. Societatea nu a prezentat echipei de inspecție fiscală documente privind realitatea și utilitatea acestor servicii, nu a putut justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii și nici nu a putut prezenta documente justificative prin care să se facă dovada prestării efective a acestora în baza contractului de prestări servicii încheiat între cele două societăți.

Având în vedere prevederile legale menționate, a rezultat că societatea verificată nu îndeplinea condițiile legale de exercitare a dreptului de deducere a TVA în sumă de 9.240 lei, aferentă prestărilor de servicii în valoare totală de 38.500 lei și, ca urmare, având în vedere și aspectele consemnate în raportul de inspecție fiscală înregistrat la DGFP Hunedoara sub nr. F-HD 46/08.02.2012, organele de inspecție fiscală nu au dat drept de deducere la calculul impozitului pe profit aferent trimestrului II 2010 pentru cheltuielile în sumă de 38.500 lei, înscrise în facturile fiscale nr. 4/28.08.2010, nr. 6/28.08.2010, nr. 7/28.08.2010, nr. 8/28.08.2010, nr. 9/28.08.2010, nr. 10/28.08.2010, nr. 11/28.08.2010 și nr. 12/28.08.2010, emise de SC Daiana Consulting SRL, reprezentând servicii financiar-contabile care au la bază contractul încheiat între părți cu nr. 2/07.04.2010.

În sinteză, în urma inspecției fiscale efectuate s-a constatat că, în perioada verificată, SC Uranus Junior 2003 SRL a înregistrat ca și cheltuieli deductibile la calculul impozitului pe profit următoarele:

- cheltuieli cu materialele – 504.311 lei
- servicii Media Convention + Daiana Consulting – 138.500 lei
- servicii demolare Minex Banat – 1.391.773 lei
- cheltuieli cu certificate Eua – 3.041.709 lei
- cheltuieli cu închirierea și arhivarea – 452.910 lei

TOTAL: 5.529.203 lei

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea impozitului pe profit, stabilind un impozit pe profit suplimentar în sumă de 634.621 lei, la care se adaugă TVA-ul pentru care nu au fost îndeplinite condițiile de deductibilitate, conform celor expuse.

Coroborând toate cele de mai sus, s-a constatat că SC Uranus Junior 2003 SRL, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a prejudiciat bugetul de stat cu suma totală de 1.179.407 lei, din care 634.621 lei reprezintă impozit pe profit și 544.786 lei reprezintă TVA dedus de societate fără a îndeplini condițiile legale de deductibilitate.

S-a arătat că inculpatii Rusu Gheorghe și Rusu Anca nu au dorit să facă declarații în această cauză penală, în privința infracțiunilor de evaziune fiscală.

Mijloacele de probă invocate în susținerea acuzațiilor au fost evidențiate în volumele 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 17 și 18 ale dosarului de urmărire penală.

În drept, prin rechizitoriu s-au reținut următoarele:

1. Cu privire la inculpatul Berbeceanu Traian:

1.1. Fapta inculpatului **Berbeceanu Traian** constând în aceea că, în cursul anului 2011, în calitate de ofițer de poliție judiciară cu gradul profesional de comisar șef și având funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, pe fondul sprijinirii grupului infracțional organizat din care făceau parte inculpații Rusu Gheorghe, Cupețiu Dorin Eugen Ioan și alte persoane, a primit un autoturism marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, în valoare de aproximativ 20.000 euro, de la Rusu Gheorghe și Rusu Anca, pentru a face un act contrar îndatoririlor sale de serviciu, și anume furnizarea către susnumiți a unor date și informații privitoare la cercetarea acestora sau a S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. ori a altor persoane din aceeași grupare criminală în cauze penale sau în legătură cu dispunerea efectuării unor percheziții domiciliare ori a altor măsuri procesuale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **luare de mită**, prev. de art. 289 alin. (1) Cod penal rap. la art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000;

1.2. Fapta inculpatului **Berbeceanu Traian** constând în aceea că, în perioada mai - octombrie 2012, având calitatea de ofițer de poliție judiciară și funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, a divulgat inculpatului Cupețiu Dorin, prin intermediul inculpatului Rusu Gheorghe, împrejurarea că se vor efectua percheziții domiciliare (în dosarul nr. 71/D/P/2011 instrumentat la nivelul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Alba-Iulia) în data de 10.05.2012 la domiciliile inculpaților Cupețiu Dorin, Balint Dan, Udrea Călin și Șionei Dorin, iar ulterior, în mod direct și personal, a divulgat inculpatului Cupețiu Dorin faptul că se vor efectua, în același dosar, percheziții domiciliare în data de 08.10.2012, la domiciliul inculpatului Cupețiu Dorin, precum și alte date confidențiale privind obiectul și existența acestui dosar penal, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **sprijinirea unui grup infracțional organizat**, prev. de art. 367 alin. (1) Cod penal;

1.3. Fapta inculpatului **Berbeceanu Traian** constând în aceea că, acționând în coautorat cu Rusu Gheorghe și Rusu Anca, a disimulat adevărata natură a circulației autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, creându-se aparența, contrară realității, a transmiterii acestui bun din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. către inculpatul Berbeceanu Traian în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate materializate prin perfectarea unor înscrisuri falsificate (respectiv, contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011, factura fiscală nr. 361/17.08.2011, chitanța nr. 360/12.09.2011 și dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L.), cunoscând că, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare, întrunește

elementele constitutive ale infracțiunii de **spălare a banilor**, prev. de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată;

1.4. Fapta inculpatului **Berbeceanu Traian** constând în aceea că a falsificat înscrisul intitulat „contract de vânzare-cumpărare”, datat 22.07.2011, prin atestarea în cuprinsul acestuia a unor împrejurări necorespunzătoare adevărului privitoare la vânzarea de către Berbeceanu Traian a autoturismului marca VW Passat 4 Motion către S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., vânzarea - cumpărarea între aceiași cocontractanți a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, precum și a plății unei sulte de 10.000 euro, înscrisul falsificat fiind folosit ulterior de Rusu Gheorghe și Rusu Anca pentru evidențierea în contabilitatea societății anterior menționate a operațiunii nereală de vânzare-cumpărare a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI către inculpatul Berbeceanu Traian, precum și pentru înmatricularea aceluiși autoturism pe numele inculpatului, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **fals în înscrisuri sub semnătură privată**, prev. de art. 322 alin. (1) Cod penal;

1.5. Fapta inculpatului **Berbeceanu Traian** constând în aceea că, în cursul anului 2011, cu intenție, i-a ajutat pe inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca să își însușească fraudulos din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, pentru a-l remite ulterior, cu titlu de mită, inculpatului Berbeceanu Traian, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **complicitate la delapidare**, prev. de art. 48 alin. (1) rap. la art. 295 Cod penal și la art. 308 Cod penal;

1.6. Fapta inculpatului **Berbeceanu Traian** constând în aceea că, în data de 25.05.2012, cu ocazia completării declarației anuale de avere, cu intenție, nu a făcut mențiunile necesare privind vânzarea autoturismului marca VW Passat 4 Motion, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **fals în declarații**, prev. de art. 326 Codul penal.

Cu privire la infracțiunile prezentate la pct. 1.1 - 1.6., s-a reținut că sunt aplicabile dispozițiile referitoare la concursul real de infracțiuni, conform art. 38 alin. (1) și art. 5 Cod penal.

2. Cu privire la inculpatul **Rusu Gheorghe**:

2.1. Fapta inculpatului **Rusu Gheorghe** constând în aceea că, în cursul anului 2011, pe fondul sprijinirii grupului infracțional organizat din care făceau parte martorul Cupețiu Dorin Eugen Ioan, inculpatul Berbeceanu Traian și alte persoane și în condițiile în care cel ultim menționat deținea calitatea de ofițer de poliție judiciară și funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, acționând în coautorat cu inculpata Rusu Anca, a dat acestuia un autoturism marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, în valoare de aproximativ 20.000 euro, pentru ca inculpatul Berbeceanu Traian să facă un act contrar îndatoririlor sale de serviciu, și anume furnizarea către susnumiți a unor date și informații privitoare la cercetarea acestora sau a S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. ori a altor persoane din aceeași grupare criminală în cauze penale sau în legătură cu dispunerea efectuării unor percheziții domiciliare ori a altor măsuri procesuale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **dare de mită**, prev. de art. 290 alin. (1) Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. (1) Cod penal;

2.2. Fapta inculpatului **Rusu Gheorghe** constând în aceea că, în perioada 2011 - octombrie 2012, a sprijinit și favorizat un grup infracțional organizat, format din Cupețiu Dorin, Balint Dan, Udrea Călin și Șionei Călin, prin activități și relații comerciale și personale, respectiv a adus la cunoștința inculpatului Cupețiu Dorin și a celorlalți membri ai grupării împrejurări și aspecte care au legătură cu derularea unor activități de cercetare și urmărire penală în dosarul penal nr. 71/D/P/2011 al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Alba-Iulia, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **sprijinirea unui grup infracțional organizat**, prev. de art. 367 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. (1) Cod penal;

2.3. Fapta inculpatului **Rusu Gheorghe** constând în aceea că, acționând în coautorat cu inculpații Rusu Anca și Berbeceanu Traian, a disimulat adevărata natură a circulației autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, creându-se aparența, contrară realității, a transmiterii acestui bun din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. către inculpatul Berbeceanu Traian în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate materializate prin perfectarea unor înscrisuri falsificate (respectiv, contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011, factura fiscală nr. 361/17.08.2011, chitanța nr. 360/12.09.2011 și dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L.), cunoscând că, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **spălare a banilor**, prev. de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu aplicarea art. 41 alin. (1) Cod penal;

2.4. Fapta inculpatului **Rusu Gheorghe** constând în aceea că, în cursul anului 2011, acționând în coautorat cu inculpata Rusu Anca, și-a însușit fraudulos din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, pentru a-l remite ulterior, cu titlu de mită, inculpatului Berbeceanu Traian, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **delapidare**, prev. de art. 295 Cod penal rap. la art. 308 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. (1) Cod penal;

2.5. Faptele inculpatului **Rusu Gheorghe** constând în aceea că a falsificat următoarele înscrisuri: cel intitulat „contract de vânzare-cumpărare”, datat 22.07.2011, prin atestarea în cuprinsul acestuia a unor împrejurări necorespunzătoare adevărului privitoare la vânzarea, de către Berbeceanu Traian, a autoturismului marca VW Passat 4 Motion către S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., vânzarea-cumpărarea între aceiași cocontractanți a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, precum și a plății unei sulte de 10.000 euro; factura fiscală nr. 361/17.08.2011, prin care s-a atestat necorespunzător adevărului faptul că autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI ar fi fost vândut inculpatului Berbeceanu Traian; chitanța nr. 360/12.09.2011, prin care s-a evidențiat în mod nereal împrejurarea că acesta din urmă ar fi achitat suma de 52.000 lei ca preț; dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., prin care s-a materializat neconform realității că suma de 52.000 lei care ar fi provenit de la inculpat ar fi fost depusă la

casierie de către Rusu Gheorghe și, apoi, ridicată de către acesta cu titlu de restituire a unui împrumut acordat anterior societății, înscrisurile falsificate fiind folosite ulterior de Rusu Gheorghe și Rusu Anca pentru evidențierea în contabilitatea societății anterior menționate a operațiunii nerezale de vânzare-cumpărare a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI către inculpatul Berbeceanu Traian, precum și pentru înmatricularea aceluiași autoturism pe numele inculpatului, întrunesc elementele constitutive a **patru infracțiuni de fals în înscrisuri sub semnătură privată**, prev. de art. 322 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. (1) Cod penal;

2.6. Fapta inculpatului **Rusu Gheorghe** constând în aceea că, în calitate de administrator de fapt și, ulterior, din luna decembrie 2010, împuternicit al SC Uranus Junior 2003 SRL, acționând în coautorat cu inculpata Rusu Anca, administrator de drept al SC Uranus Junior 2003 SRL, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a evidențiat în actele contabile și în alte documente legale cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale, demers în urma căruia a rezultat prejudicierea bugetului de stat cu suma totală de 1.179.407 lei, din care 634.621 lei reprezintă impozit pe profit și 544.786 lei reprezintă TVA dedus de societate, fără a îndeplini condițiile legale de deductibilitate, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **evaziune fiscală**, prev. de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal și art. 41 alin. (1) Cod penal.

2.7. Fapta inculpatului **Rusu Gheorghe** constând în aceea că, în calitate de administrator de fapt și, ulterior, din luna decembrie 2010, împuternicit al SC Uranus Junior 2003 SRL, acționând în coautorat cu inculpata Rusu Anca, administrator de drept al SC Uranus Junior 2003 SRL, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a stabilit cu rea-credință impozitele și taxele, și ulterior, în mod nelegal, a exercitat dreptul de deducere pentru obținerea fără drept cu titlu de rambursare de la bugetul general consolidat a unui TVA deductibil în sumă de 544.786 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **evaziune fiscală**, prev. de art. 8 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal și art. 41 alin. (1) Cod penal.

Cu privire la infracțiunile prezentate la pct. 2.1 - 2.7., s-a reținut că sunt aplicabile dispozițiile referitoare la concursul real de infracțiuni, conform art. 38 alin. (1) și art. 5 Cod penal, precum și prevederile art. 41 alin. (1) Cod penal referitoare la recidiva postexecutorie.

3. Cu privire la inculpata Rusu Anca:

3.1. Fapta inculpatei **Rusu Anca** constând în aceea că, în cursul anului 2011, pe fondul sprijinirii grupului infracțional organizat din care făceau parte Cupețiu Dorin Eugen Ioan, Berbeceanu Traian și alte persoane și în condițiile în care cel ultim menționat deținea calitatea de ofițer de poliție judiciară și funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, acționând în coautorat cu inculpatul Rusu Gheorghe, a dat acestuia un autoturism marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, în valoare de aproximativ 20.000 euro, pentru ca inculpatul Berbeceanu Traian să facă un act contrar îndatoririlor sale de serviciu, și anume furnizarea către susnumiți a unor date și informații privitoare la cercetarea acestora sau a S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. ori a altor persoane din aceeași grupare criminală în cauze penale sau în legătură cu dispunerea

efectuării unor percheziții domiciliare ori a altor măsuri procesuale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **dare de mită**, prev. de art. 290 alin. (1) Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000;

3.2. Fapta inculpatei **Rusu Anca** constând în aceea că, acționând în coautorat cu Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian, a disimulat adevărata natură a circulației autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, creându-se aparența, contrară realității, a transmiterii acestui bun din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. către inculpatul Berbeceanu Traian în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate materializate prin perfectarea unor înscrisuri falsificate (respectiv, contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011, factura fiscală nr. 361/17.08.2011, chitanța nr. 360/12.09.2011 și dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L.), cunoscând că, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **spălare a banilor**, prev. de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată;

3.3. Fapta inculpatei **Rusu Anca** constând în aceea că, în cursul anului 2011, acționând în coautorat cu inculpatul Rusu Gheorghe, și-a însușit fraudulos din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, pentru a-l remite ulterior, cu titlu de mită, inculpatului Berbeceanu Traian, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **delapidare**, prev. de art. 295 Cod penal rap. la art. 308 Cod penal;

3.4. Faptele inculpatei **Rusu Anca** constând în aceea că a falsificat următoarele înscrisuri: factura fiscală nr. 361/17.08.2011, prin care s-a atestat necorespunzător adevărului faptul că autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI ar fi fost vândut inculpatului Berbeceanu Traian; chitanța nr. 360/12.09.2011, prin care s-a evidențiat în mod nereal împrejurarea că acesta din urmă ar fi achitat suma de 52.000 lei ca preț; dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., prin care s-a materializat neconform realității că suma de 52.000 lei care ar fi provenit de la inculpat ar fi fost depusă la casierie de către inculpatul Rusu Gheorghe și, apoi, ridicată de către acesta cu titlu de restituire a unui împrumut acordat anterior societății, înscrisurile falsificate fiind folosite ulterior de Rusu Gheorghe și Rusu Anca pentru evidențierea în contabilitatea societății anterior menționate a operațiunii nereale de vânzare-cumpărare a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI către inculpatul Berbeceanu Traian, precum și pentru înmatricularea aceluiași autoturism pe numele inculpatului; 131 facturi fiscale, în sensul contrafacerii acestora (facturi pretins a fi emise de către SC Concordcons Alexa SRL, SC Kira SRL, SC Harmonia SRL, SC Cimteo SRL și SC Exing Construct SRL), înregistrând aceste facturi în evidențele contabile ale societății, infracțiuni comise, în cursul anului 2010, în scopul exercitării în mod nelegal a dreptului de deducere TVA în cuantum de 544.786 lei, întrunesc elementele constitutive a **134 de infracțiuni de fals în înscrisuri sub semnătură privată**, prev. de art. 322 alin. (1) Cod penal;

3.5. Fapta inculpatei **Rusu Anca** constând în aceea că, în calitate de asociat unic și administrator al SC Uranus Junior 2003 SRL, acționând în

coautorat cu inculpatul Rusu Gheorghe, în calitate de administrator de fapt și, ulterior, din luna decembrie 2010, împuternicit al SC Uranus Junior 2003 SRL, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a evidențiat în actele contabile și în alte documente legale cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale, demers în urma căruia a rezultat prejudicierea bugetului de stat cu suma totală de 1.179.407 lei, din care 634.621 lei reprezintă impozit pe profit și 544.786 lei reprezintă TVA dedus de societate, fără a îndeplini condițiile legale de deductibilitate, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **evaziune fiscală**, prev. de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal.

3.6. Fapta inculpatei **Rusu Anca** constând în aceea că, în calitate de asociat unic și administrator al SC Uranus Junior 2003 SRL, acționând în coautorat cu inculpatul Rusu Gheorghe, în calitate de administrator de fapt și, ulterior, din luna decembrie 2010, împuternicit al SC Uranus Junior 2003 SRL, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a stabilit cu rea-credință impozitele și taxele și, ulterior, în mod nelegal, a exercitat dreptul de deducere pentru obținerea fără drept cu titlu de rambursare de la bugetul general consolidat a unui TVA deductibil în sumă de 544.786 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **evaziune fiscală**, prev. de art. 8 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal.

Cu privire la infracțiunile prezentate la pct. 3.1 - 3.6., s-a reținut că sunt aplicabile dispozițiile referitoare la concursul real de infracțiuni, conform art. 38 alin. (1) și art. 5 Cod penal.

4. Cu privire la inculpatul Urs Ion Vasile:

4.1. Fapta inculpatului **Urs Ion Vasile** constând în aceea că, în data de 10.12.2012, fiind audiat în calitate de martor în dosarul nr. 71/D/P/2011 al D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba Iulia, pentru a diminua și înlătura o eventuală răspundere penală a inculpatului Berbeceanu Traian, a făcut afirmații mincinoase privind întâlnirile conspirate dintre el, Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **mărturie mincinoasă**, prev. de art. 273 alin. (1) Cod penal;

4.2. Fapta inculpatului **Urs Ion Vasile** constând în aceea că, în cursul anului 2011, cu intenție, i-a ajutat pe Rusu Gheorghe și Rusu Anca să își însușească fraudulos din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, pentru a-l remite ulterior, cu titlu de mită, inculpatului Berbeceanu Traian, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **complicitate la delapidare**, prev. de art. 48 alin. (1) rap. la art. 295 Cod penal și la art. 308 Cod penal;

4.3. Fapta inculpatului **Urs Ion Vasile** constând în aceea că, în cursul anului 2011, cu intenție, i-a ajutat pe Rusu Gheorghe, Rusu Anca și Berbeceanu Traian să disimuleze adevărata natură a circulației autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, creându-se aparența, contrară realității, a transmiterii acestui bun din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. către inculpatul Berbeceanu Traian în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate materializate prin perfectarea unor înscrisuri falsificate (respectiv, contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011, factura fiscală nr. 361/17.08.2011, chitanța nr. 360/12.09.2011 și dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către

casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L.), cunoscând că, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **complicitate la spălare a banilor**, prev. de art. 48 alin. (1) Cod penal rap. la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată.

Cu privire la infracțiunile prezentate la pct. 4.1 - 4.3., s-a reținut că sunt aplicabile dispozițiile referitoare la concursul real de infracțiuni, conform art. 38 alin. (1) și art. 5 Cod penal.

5. Cu privire la inculpatul Mihalache Mihai Adrian:

Fapta inculpatului **Mihalache Mihai Adrian** constând în aceea că, în cursul urmăririi penale, fiind audiat în data de 12.05.2014, în calitate de martor, pentru a diminua și înlătura o eventuală răspundere penală a inculpatului Berbeceanu Traian, a făcut afirmații mincinoase cu privire la aspecte esențiale ale cauzei, respectiv în ceea ce privește activitățile judiciare desfășurate de către B.C.C.O. – Alba Iulia în data de 15.11.2012, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **mărturie mincinoasă**, prev. de art. 273 alin. (1) și (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

6. Cu privire la inculpata SC Uranus Junior 2003 SRL:

6.1 Fapta inculpatei **SC Uranus Junior 2003 SRL** constând în aceea că, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a evidențiat în contabilitate și în alte documente legale cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale, acțiuni care au avut drept consecință prejudicierea bugetului de stat cu suma totală de 1.179.407 lei, reprezentând impozit pe profit și TVA dedus de societate, fără a îndeplini condițiile legale de deductibilitate, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **evaziune fiscală**, prev. de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal și art. 5 Cod penal;

6.2. Fapta inculpatei **SC Uranus Junior 2003 SRL** constând în aceea că, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a stabilit cu rea-credință impozitele și taxele având ca scop obținerea de la bugetul general consolidat a sumei de 544.786 lei, reprezentând TVA pentru care societatea a exercitat nelegal dreptul de deducere, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **evaziune fiscală**, prev. de art. 8 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal.

Cu privire la infracțiunile prezentate la pct. 6.1 - 6.2., s-a reținut că sunt aplicabile dispozițiile referitoare la concursul real de infracțiuni, conform art. 38 alin. (1) și art. 5 Cod penal.

Măsuri procesuale dispuse în cursul urmăririi penale

Prin Ordonanța nr. 386/D/P/2013 din 27.05.2014, D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală a dispus instituirea măsurii asigurătorii a sechestrului asigurător asupra imobilului (apartament) situat în Deva, str. Nicolae Bălcescu, bl. 34, sc. B, et. 4, ap. 16, deținut în coproprietate de către inculpatul Berbeceanu Traian, înscris în C.F. nr.6526/16, nr. top. 3481-3491/9-27/X/XVI, până la concurența sumei de 20.000 euro. Prin Încheierea nr. 30/2014 pronunțată în dosarul nr. 3202/97/2014, Tribunalul Hunedoara a desființat Ordonanța nr. 386/D/P/2013 din 27.05.2014 și, în consecință, a înlăturat dispoziția de instituire a măsurii asigurătorii a sechestrului asigurător asupra imobilului anterior arătat.

Prin Ordonanța nr. 386/D/P/2013 din 04.07.2014, D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală a dispus instituirea măsurii asiguratorii a sechestrului asigurator asupra următoarelor bunuri imobile aflate în proprietatea SC Uranus Junior 2003 SRL și comunicate de O.C.P.I. Hunedoara: teren în suprafață de 304 mp. și construcții aferente conform Cărții Funciare nr. 60350; teren în suprafață de 333 mp. și construcții aferente conform Cărții Funciare nr. 60351; teren în suprafață de 33294 mp. și construcții aferente conform Cărții Funciare nr. 60352; teren în suprafață de 9 mp. și construcții aferente conform Cărții Funciare nr. 60353; teren în suprafață de 661 mp. și construcții aferente conform Cărții Funciare nr. 60348; teren în suprafață de 910 mp. și construcții aferente conform Cărții Funciare nr. 60349; teren în suprafață de 2740 mp. și construcții aferente conform Cărții Funciare nr. 62332; teren în suprafață de 3754 mp. conform Cărții Funciare nr. 64433; teren în suprafață de 15552 mp. și construcții aferente conform Cărții Funciare nr. 63497, instituirea măsurii asiguratorii a sechestrului asigurator asupra sumelor de bani care există și/sau cu care vor fi alimentate următoarele conturi bancare deținute de către SC Uranus Junior 2003 SRL: BRD – RO 32 BRDE 220SV35524962200; INTESA – RO 79 WBAN 2511022022505807 și RO 02 WBAN 2511000022505807; NEXTBANK – RO 59 CRDZ 003A048530476001, RO 22 CRDZ 003A046530482002 și RO 49 CRDZ 003A046530482001; TRANSILVANIA – RO 16 BTRL 02201202189575XX; CEC - RO 07 CECECS 0371RON0258338 și RO 40 CECEHD 0170RON0599386, precum și instituirea măsurii asiguratorii a sechestrului asigurator asupra activelor corporale/necorporale, bunuri de inventar/mijloace fixe, stocuri de marfă, părți sociale deținute la alte societăți ale SC Uranus Junior 2003 SRL, *toate până la concurența sumei de 1.179.407 lei.* Cu privire la această sumă, s-a solicitat instanței de judecată *confiscarea specială* a acesteia.

Latura civilă

S-a arătat că, pe parcursul urmăririi penale, *Angenția Națională de Administrare Fiscală* s-a constituit *parte civilă* în procesul penal cu suma de 1.179.407 lei, reprezentând prejudiciu cauzat bugetului de stat.

II. CAMERA PRELIMINARĂ

II.1.a. *Prin încheierea nr. 806 din data de 18.09.2014, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-au respins, ca nefondate, cererile și excepțiile formulate de inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel.*

În baza art. 346 alin. (1) Cod procedură penală, s-a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală din dosarul nr. 212/P/2013 în care a fost emis rechizitoriul din 15.07.2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției, prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților *Mureșan Ioan*, pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) Cod penal, fals intelectual, prev. de art. 321 alin. (1) Cod penal și represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. (1) și (2) Cod penal, cu aplicarea art. 38 alin. (1) Cod penal, *Cean Nicolaie Ioan*, pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu asimilat infracțiunilor de corupție, prev. de art.

48 Cod penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 și la art. 297 alin. (1) Cod penal și *Muntean Alin Mirel*, pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) Cod penal, fals intelectual, în formă continuată, prev. de art. 321 alin. (1) rap. la art. 35 alin. (1) Cod penal și complicitate la infracțiunea de represiune nedreaptă, prev. de art. 48 Cod penal rap. la art. 283 alin. (1) și (2) Cod penal, cu aplicarea art. 38 alin. (1) Cod penal.

S-a dispus *începerea judecății* în cauza privind pe inculpații: *Mureșan Ioan*, pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) Cod penal, fals intelectual, prev. de art. 321 alin. (1) Cod penal și represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. (1) și (2) Cod penal, cu aplicarea art. 38 alin. (1) Cod penal, *Cean Nicolaie Ioan*, pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu asimilat infracțiunilor de corupție, prev. de art. 48 Cod penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 și la art. 297 alin. (1) Cod penal și *Muntean Alin Mirel*, pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) Cod penal, fals intelectual, în formă continuată, prev. de art. 321 alin. (1) rap. la art. 35 alin. (1) Cod penal și complicitate la infracțiunea de represiune nedreaptă, prev. de art. 48 Cod penal rap. la art. 283 alin. (1) și (2) Cod penal, cu aplicarea art. 38 alin. (1) Cod penal.

S-a reținut că, în raport de *cererile și excepțiile formulate de către inculpații Muntean Alin Mirel și Mureșan Ioan* potrivit prevederilor art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Codului de procedură penală, nulitatea oricărui act efectuat sau oricărei lucrări efectuate înainte de intrarea în vigoare a legii noi poate fi invocată numai în condițiile din noua reglementare. Astfel, s-a arătat că nulitatea relativă a unui act efectuat sub imperiul vechiului cod intervine, potrivit art. 280 și art. 282 Cod procedură penală, numai dacă se constată cumulativ:

- o încălcare a uneia din dispozițiile care reglementa desfășurarea procesului penal la data îndeplinirii actului;
- existența unei vătămări procesuale efective care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea actului;
- invocarea nulității în cursul sau imediat după efectuarea actului la care a participat persoana interesată, ori până la închiderea procedurii în cameră preliminară în situațiile în care persoana nu a participat la efectuarea actului.

A fost avut în vedere că prevederile art. 197 alin. (1) și (4) din vechea reglementare sunt lipsite de relevanță în contextul noului Cod de procedură penală și nu pot fi invocate drept temei pentru alte condiții de reținere a nulităților.

S-a arătat că excluderea probelor obținute în mod nelegal este enunțată ca principiu în art. 102 alin. (2) Cod procedură penală, iar alineatul 3 al aceluiași articol stabilește sfera încălcărilor care pot atrage sancțiunea procesuală a excluderii, făcând trimitere la condițiile de fond și de procedură ale nulităților. Astfel, o probă poate fi exclusă numai dacă actul prin care a fost dispusă/autorizată/administrată este afectat fie de o nulitate absolută, fie de o nulitate relativă, invocată în condițiile prevăzute de art. 282 Cod procedură penală.

Pe de altă parte, judecătorul de cameră preliminară a constatat că, printre infracțiunile reținute în sarcina inculpaților, este și cea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) Cod penal, faptă care, având în vedere calitatea de ofițeri de poliție și de procurori a inculpaților, atrage competența de urmărire penală a Direcției Naționale Anticorupție în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. b) din O.U.G. nr. 43/2002.

S-a menționat că prin cererile și excepțiile formulate, inculpatul *Muntean Alin Mirel* a invocat neregularitatea actului de sesizare, nelegala administrare a probelor și a efectuării actelor de urmărire penală ce au produs o încălcare a dreptului la apărare, precum și nelegalitatea administrării probelor în faza actelor premergătoare.

Cu privire la neregularitatea actului de sesizare a instanței, verificând legalitatea acestuia, s-a constatat că se limitează la faptele și persoanele pentru care s-a efectuat urmărirea penală, cuprinde mențiunile privind data emiterii și denumirea parchetului, numele, prenumele și calitatea celui care l-a întocmit, datele privitoare la persoana inculpaților, faptele reținute în sarcina acestora, încadrarea juridică, probele pe care se întemeiază acuzația și mijloacele de probă, actele de urmărire penală efectuate, datele privind persoana inculpaților, dispoziția de trimitere în judecată, cheltuielile judiciare și semnătura celui care l-a întocmit, precum și verificarea făcută, conform art. 328 Cod procedură penală. În rechizitoriu au fost menționate numele și prenumele persoanelor care trebuiau citate în instanță, cu indicarea calității lor în proces și a locului unde urmează a fi citate.

De aceea, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că sunt nefondate susținerile inculpatului *Muntean Alin Mirel* în sensul că faptele pentru care a fost trimis în judecată nu sunt descrise sub aspectul elementelor materiale ce fac obiectul laturii obiective, că încadrarea juridică prevăzută în rechizitoriu este total greșită, întrucât infracțiunea de abuz în serviciu are caracter subsidiar și nu poate fi reținută în concurs cu falsul intelectual și cu represiunea nedreaptă și, astfel, există imposibilitatea de stabilire a obiectului și a limitelor judecătii, ori că soluțiile de clasare cu privire la infracțiunile de mărturie mincinoasă și complicitate la abuz în serviciu ar fi nemotivate.

S-a apreciat că rechizitoriul cuprinde o descriere exhaustivă a faptelor reținute în sarcina inculpatului, prin indicarea concretă a numelor persoanelor, a probelor și a modalităților de comitere a faptelor, din perspectiva tuturor elementelor constitutive. Referitor la susținerile că infracțiunea de abuz în serviciu are un caracter subsidiar și, astfel, nu poate fi reținută în concurs cu infracțiunea de fals intelectual și nici cu cea de represiune nedreaptă, judecătorul de cameră preliminară a constatat că acest aspect excede obiectul procedurii camerei preliminare, care este strict reglementată de art. 342 Cod procedură penală, aceasta fiind, în realitate, o apărare formulată de inculpat care poate fi valorificată în cursul judecătii, când va avea posibilitatea să solicite administrarea probelor de către instanță, în condiții de publicitate, oralitate, contradictorialitate și când vor fi analizate condițiile angajării răspunderii penale.

Referitor susținerea că ar exista o neregularitate a actului de sesizare ce s-ar dotara unei nemotivări a soluțiilor de clasare, judecătorul de cameră

preliminară a constatat că, potrivit art. 342 Cod procedură penală, obiectul camerei preliminare îl constituie verificarea actelor de urmărire după trimiterea în judecată și nicidecum verificarea soluțiilor de netrimitere în judecată, care sunt cenzurate în procedura instituită de prevederile art. 340 Cod procedură penală, motivul de neregularitate invocat fiind pur formal.

Cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, deoarece ordonanța de începere a urmăririi penale *in rem* ar fi lovită de nulitate relativă, întrucât la 4.02.2014 ar fi rezultat suficiente elemente care să justifice începerea urmăririi penale *in personam*, astfel că s-a încălcat dreptul la apărare, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că organul de urmărire penală a procedat în conformitate cu procedura legală. Astfel, după ce a intrat în vigoare Codul de procedură penală, procurorul a dispus începerea urmăririi penale cu privire la faptă (*in rem*), așa cum expres dispune art. 305 alin. (1) Cod procedură penală. Începerea urmăririi penale față de o persoană anume (*in personam*) și, implicit, dobândirea calității de suspect, reprezintă o activitate procedurală evident ulterioară primei faze procedurale. S-a arătat că analiza actelor de urmărire penală conduce la concluzia că nu a fost încălcată nicio dispoziție legală în momentul în care s-a dispus începerea urmăririi penale, atât cu privire la faptă, cât și la persoane. S-a apreciat că argumentația invocată de către inculpatul Muntean Alin Mirel, precum că s-a urmărit astfel să nu-și poată angaja un avocat, care să poată participa la audierea persoanelor audiate până ce a dobândit în fapt calitatea de suspect, nu are acoperire legală, iar simpla enunțare a unor pretinse nelegalități sau a unor vătămări potențiale nu poate atrage nulitatea relativă ori excluderea actului, în măsura în care nu este indicat în mod concret în ce a constat vătămarea suferită de inculpat și motivul pentru care această vătămare nu a putut fi înlăturată în alt mod, spre exemplu prin readministrarea probei după ce a dobândit calitatea de suspect ori prin readministrarea ei în cursul judecării. De aceea, s-a apreciat că inculpatului nu i s-a adus atingere dreptului la apărare.

Cât privește susținerile referitoare la nelegalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, deoarece toate „mijloacele de probă” pe care se sprijină acuzația adusă, administrate în faza actelor premergătoare, sunt nelegale, întrucât nu au fost consemnate într-un proces verbal de constatare a actelor premergătoare în conformitate cu vechea reglementare procesual penală, judecătorul de cameră preliminară le-a apreciat ca fiind nefondate.

Astfel, referitor la actele premergătoare, așa cum erau reglementate anterior, judecătorul de cameră preliminară a subliniat că rolul consemnării împrejurărilor de fapt (*acte premergătoare*) în procesul-verbal era de a permite persoanei cercetate să cunoască datele și temeiurile ce stăteau la baza urmăririi penale (deoarece, în sine, actele premergătoare erau verificări, completări ale informațiilor rezultate din actul de sesizare), ceea ce îi permite să-și formuleze apărări, să solicite probe (*Díaz Ochoa c. Spaniei, 22 iunie 2006, nr. 423/03, par. 48, și S.C. Raïssa M.Shipping S.R.L. c. României, 8 ianuarie 2013, nr. 37576/05, par.30*). În actuala reglementare a Codului de procedură penală, faza actelor premergătoare nu mai există, iar invocarea neîntocmirii unui astfel de act procesual nu mai are acoperire legală, simpla enunțare a unor pretinse nelegalități sau a unor vătămări potențiale neputând atrage excluderea vreunui

act, în măsura în care nu este indicat în mod concret în ce a constat vătămarea suferită de inculpat și motivul pentru care această vătămare nu a putut fi înlăturată în alt mod, spre exemplu prin readministrarea probei după ce a dobândit calitatea de suspect ori prin readministrarea ei în cursul judecății.

S-a arătat că, prin cererile și excepțiile formulate, inculpatul Mureșan Ioan a invocat necompetența materială a Direcției Naționale Anticorupție în efectuarea urmăririi penale, lipsa de loialitate în administrarea probei cu martori constând în obținerea unor declarații în afara regulilor de procedură, lipsa de loialitate a administrării probei tehnice cu privire la interceptările ambientale realizate de Berbeceanu Traian și, respectiv, faptul că cercetarea penală și trimiterea în judecată sunt efectuate și, respectiv, dispuse, pentru fapte diferite.

Cu privire la competența Direcției Naționale Anticorupție, așa cum s-a mai arătat, printre infracțiunile reținute în sarcina inculpaților este și cea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) Cod penal, faptă care, având în vedere calitatea de ofițeri de poliție și de procurori a inculpaților, atrage competența de urmărire penală a Direcției Naționale Anticorupție în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. b) din OUG nr. 43/2002.

S-a constatat că susținerile referitoare la faptul că infracțiunea de abuz în serviciu are un caracter subsidiar și nu poate fi reținută în concurs cu infracțiunea de fals intelectual și nici cu cea de represiune nedreaptă exced obiectului procedurii camerei preliminare, care este strict reglementată de art. 342 Cod procedură penală, aceasta fiind, în realitate, o apărare formulată de inculpat ce poate fi valorificată în cursul judecății, când va avea posibilitatea să solicite administrarea probelor de către instanță, în condiții de publicitate, oralitate, contradictorialitate și când vor fi analizate condițiile angajării răspunderii penale.

Cu privire la lipsa de loialitate în administrarea probei cu martori, s-a observat că se invocă o presupusă rea-credință, de „prelucrare” a martorilor înainte de audiere, afirmații pur formale, fără o acoperire factuală (*toți martorii au fost „prelucrați” înainte de audiere de către organele de urmărire penală, avocații fiind invitați doar după ce s-au purtat discuții personale cu aceștia, de către anchetatori, singuri cu martorii, iar declarațiile acestora erau deja conturate, fiind doar consemnate de către procuror sau polițiștii delegați ... niciunul din martori nu a fost lăsat să declare liber ceea ce știe în legătură cu faptele și împrejurările cauzei, ci li s-au pus doar întrebări de către anchetatori*), câtă vreme din analiza actelor și lucrărilor dosarului este evident că audierile au avut loc în prezența avocaților ce au asistat la efectuarea actelor de urmărire penală. În condițiile în care toate declarațiile s-au luat în prezența avocaților și au fost semnate de martori și de apărare fără nicio precizare ori fără a se fi formulat vreo cerere ulterioară audierii prin care să se solicite remediarea celor susținute prin excepțiile invocate, aceste afirmații au fost apreciate de către judecătorul de cameră preliminară ca simple alegații, fără acoperire în realitatea faptică, care să presupună o analiză a celor susținute.

Referitor la lipsa de loialitate a administrării probei tehnice cu privire la interceptările ambientale realizate de Berbeceanu Traian, s-a arătat că

argumentele prezentate de către inculpat nu reprezintă o excepție, ci o proprie interpretare dată unor activități de urmărire penală desfășurate în condițiile legii.

Astfel, judecătorul de cameră preliminară a constatat că interceptările au fost autorizate în condițiile legii, iar cele puse la dispoziție de către părți îndeplinesc condițiile art. 139 alin. (3) Cod procedură penală și a reținut că nu există elemente care să releve existența vreunui element care să indice că în timpul realizării interceptărilor ambientale s-ar fi întreprins violențe, amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri în scopul de a se obține probe, ori că organele judiciare ar fi provocat vreo persoană să săvârșescă ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii de probe.

Cu privire la faptul că cercetarea penală și trimiterea în judecată sunt efectuate și, respectiv, dispuse pentru fapte diferite, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că, în ceea ce privește faptele reținute în sarcina inculpatului, trimiterea în judecată s-a făcut cu privire la faptele penale în legătură cu care acesta a fost acuzat. Aspectele invocate de inculpat fac trimitere doar la chestiuni care conturează urmările uneia dintre infracțiuni, despre care a luat cunoștință personal sau prin avocați și în legătură cu care a solicitat apărări pe parcursul urmăririi penale.

În consecință, în lipsa vreunei constatări cu privire la neregularitatea actului de sesizare a instanței, a administrării probelor și actelor de urmărire penală care să fie sancționată cu nulitate absolută, potrivit art. 252 Cod procedură penală, judecătorul de cameră preliminară a dispus respingerea, ca nefondate, a cererilor și excepțiilor formulate de inculpații Muntean Alin Mirel și Mureșan Ioan.

II.1.b. Prin încheierea nr. 46/C din 31 octombrie 2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 3510/1/2014, s-au respins, ca nefondate, contestațiile formulate de inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel împotriva încheierii nr. 806 din 18 septembrie 2014, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară de la Secția penală a instanței supreme în dosarul nr. 2738/1/2014.

S-a reținut, în esență, că au fost reiterate aceleași apărări în cuprinsul căii de atac a contestației, exercitată în termen legal de către ambii inculpați.

Prin urmare, răspunzând criticilor aduse, s-a constatat că, în raport cu calitatea de procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Alba a inculpatului Mureșan Ioan la momentul săvârșirii presupuselor fapte ce constituie obiectul acuzației, Înalta Curte de Casație și Justiție este competentă să judece, în primă instanță, infracțiunile pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților prin rechizitoriul menționat.

S-a arătat că judecătorul de cameră preliminară a constatat deja, în deplină legalitate, că printre infracțiunile reținute în sarcina inculpaților este și cea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) Cod penal, faptă care, având în vedere calitatea de ofițeri de poliție și de procurori a inculpaților, atrage competența de urmărire penală a Direcției Naționale

Anticorupție, în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. b) din O.U.G. nr. 43/2002.

S-a reținut că susținerile referitoare la faptul că infracțiunea de abuz în serviciu are un caracter subsidiar și nu poate fi reținută în concurs cu infracțiunea de fals intelectual și nici cu cea de represiune nedreaptă exced obiectului procedurii camerei preliminare, care este strict reglementată de art. 342 Cod procedură penală, aceasta fiind, în realitate, o apărare formulată de inculpat care poate fi valorificată în cursul judecății.

Cu privire la neregularitatea actului de sesizare a instanței, s-a constatat că acesta se limitează la faptele și persoanele pentru care s-a efectuat urmărirea penală, cuprinde mențiunile privind data emiterii și denumirea parchetului, numele, prenumele și calitatea celui care l-a întocmit, datele privitoare la persoana inculpaților, faptele exprese reținute în sarcina acestora, încadrarea juridică, probele pe care se întemeiază acuzația și mijloacele de probă, actele de urmărire penală efectuate, datele privind persoana inculpaților, dispoziția de trimitere în judecată, cheltuielile judiciare și semnătura celui care l-a întocmit, precum și verificarea făcută, conform art. 328 Cod procedură penală. În rechizitoriu au fost menționate numele și prenumele persoanelor care trebuiau citate în instanță, cu indicarea calității lor în proces și a locului unde urmează a fi citate.

În consecință, s-a considerat că concluzia judecătorului de cameră preliminară care a apreciat că susținerile inculpatului Muntean Alin Mirel în sensul că faptele pentru care a fost trimis în judecată nu sunt descrise sub aspectul elementelor materiale ce fac obiectul laturii obiective, că încadrarea juridică prevăzută în rechizitoriu este total greșită, întrucât infracțiunea de abuz în serviciu are caracter subsidiar și nu poate fi reținută în concurs cu falsul intelectual și cu represiunea nedreaptă și că, astfel, există imposibilitatea de stabilire a obiectului și a limitelor judecății, ori că soluțiile de clasare cu privire la infracțiunea de mărturie mincinoasă și complicitate la abuz în serviciu ar fi nemotivate, sunt nefondate, este deplin judicioasă.

Reiterarea aceluiași aspect și în calea de atac, respectiv că faptele pentru care au fost trimiși în judecată inculpații nu sunt descrise sub aspectul elementelor materiale ce fac obiectul laturii obiective, ceea ce face imposibilă stabilirea limitelor și obiectului judecății de către instanță, a fost, în consecință, superfluă într-o nouă abordare. De altfel, critica generală, în sensul că încheierea pronunțată de judecătorul de cameră preliminară este sumară și nemotivată, nu a fost susținută de argumente concrete, optica instanței de control judiciar fiind chiar contrară, constatându-se că hotărârea pronunțată este la adăpost de orice critici sub aceste aspecte.

Rechizitoriul cuprinde o descriere exhaustivă a faptelor reținute în sarcina inculpatului, prin indicarea concretă a numelor persoanelor, a probelor și a modalităților de comitere a faptelor, din perspectiva tuturor elementelor constitutive.

S-a apreciat că nu poate fi reținută reluarea criticii în sensul că încadrarea juridică prevăzută în rechizitoriu este greșită.

De asemenea, s-a remarcat că susținerile în sensul că infracțiunea de abuz în serviciu are un caracter subsidiar și nu poate fi reținută în concurs cu

infraacțiunea de fals intelectual și nici cu cea de represiune nedreaptă, nu pot fi abordate într-un astfel de spațiu judiciar, judecătorul de cameră preliminară constatând că acest aspect excede obiectului procedurii camerei preliminare.

Referitor la susținerea că ar exista o neregularitate a actului de sesizare ce s-ar datora unei nemotivări a soluțiilor de clasare, s-a apreciat că judecătorul de cameră preliminară a constatat, în deplină legalitate, că potrivit art. 342 Cod procedură penală, obiectul camerei preliminare îl constituie verificarea actelor de urmărire după trimiterea în judecată și nicidecum verificarea soluțiilor de netrimitere în judecată, care sunt cenzurate în procedura instituită de prevederile art. 340 Cod procedură penală, motivul de neregularitate invocat fiind formal.

Cu privire la critica ce vizează nelegalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală deoarece ordonanța de începere a urmăririi penale *in rem* ar fi lovită de nulitate relativă, întrucât la 4.02.2014 ar fi rezultat suficiente elemente care să justifice începerea urmăririi penale *in personam*, astfel că s-a încălcat dreptul la apărare, s-a arătat că judecătorul de cameră preliminară a apreciat că organul de urmărire penală a procedat în conformitate cu procedura legală.

În condițiile în care apărarea este reluată și în calea de atac a contestației, s-au făcut trimiteri la cele învederate în „primă instanță”: Astfel, s-a menționat că, după ce a intrat în vigoare Codul de procedură penală, procurorul a dispus începerea urmăririi penale cu privire la faptă (*in rem*), așa cum expres dispune art. 305 alin. (1) Cod procedură penală. Începerea urmăririi penale față de o persoană anume (*in personam*) și, implicit, dobândirea calității de suspect, reprezintă o activitate ulterioară primei faze procedurale.

S-a mai reținut că analiza actelor de urmărire penală conduce la concluzia că nu a fost încălcată nicio dispoziție legală în momentul în care s-a dispus începerea urmăririi penale, atât cu privire la faptă, cât și la persoane. Argumentația invocată de către inculpatul Muntean Alin Mirel, precum că s-a urmărit să nu-și poată angaja un avocat, care să poată participa la audierea persoanelor audiate până ce a dobândit în fapt calitatea de suspect, nu are acoperire legală, iar simpla enunțare a unor pretinse nelegalități sau a unor vătămări potențiale nu poate atrage nulitatea relativă ori excluderea actului.

Cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, făcându-se trimitere la lipsa de loialitate în administrarea probei cu martori, s-a observat că se invocă o presupusă rea-credință, de „prelucrare” a martorilor înainte de audiere, afirmații pur formale, fără o acoperire factuală, ce trebuie a fi și dovedite, câtă vreme din analiza actelor și lucrărilor dosarului rezultă că audierile au avut loc în prezența avocaților, care au asistat la efectuarea actelor de urmărire penală. În condițiile în care toate declarațiile s-au luat în prezența avocaților și au fost semnate de martori și de apărare fără nicio precizare ori fără a se fi formulat vreo cerere ulterioară audierii prin care să se solicite remediarea celor susținute prin excepțiile invocate, s-a constatat că aceste afirmații sunt fără acoperire în realitatea faptică.

Cu referire la lipsa de loialitate a administrării probei tehnice cu privire la interceptările ambientale realizate de Berbecanu Traian, s-a apreciat că argumentele prezentate reprezintă o proprie interpretare dată unor activități de urmărire penală desfășurate în condițiile legii. S-a reținut că reluarea unor

discuții deja purtate anterior și aducerea lor în atenție nu poate reprezenta o provocare.

De asemenea, s-a constatat că interceptările au fost autorizate în condițiile legii, iar cele puse la dispoziție de către părți îndeplinesc condițiile art. 139 alin. (3) Cod procedură penală, neexistând elemente care să indice existența împrejurării că în timpul realizării interceptărilor ambientale s-ar fi întrebuițat violențe, amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri în scopul de a se obține probe, ori că organele judiciare ar fi provocat vreo persoană să săvârșescă ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii de probe.

S-a invocat, cu privire la folosul nepatrimonial, că acesta ar fi diferit în rechizitoriu față de ordonanțele de începere a urmăririi penale și de punere în mișcare a acțiunii penale, solicitându-se excluderea aspectelor juridice privind pe Ilisei Mircea, Luca Anversa și Opruța Cristian. Or, s-a arătat că, raportarea obținerii de foloase necuvenite la Ilisei Mircea s-a făcut indirect, iar reținerea obținerii de foloase necuvenite și în raport cu Luca Anversa și Opruța Cristian nu cade sub incidența art. 311 Cod procedură penală.

În consecință, în lipsa vreunei constatări cu privire la neregularitatea actului de sesizare a instanței, a administrării probelor și actelor de urmărire penală, care să fie sancționată cu nulitate, potrivit art. 252 Cod procedură penală, s-a apreciat că judecătorul de cameră preliminară a respins, cu justețe, ca nefondate, cererile și excepțiile formulate de inculpații Muntean Alin Mirel și Mureșan Ioan.

II.2.a. Prin încheierea din data de 11.09.2014, Tribunalului București – Secția I Penală a respins, ca neîntemeiată, excepția de necompetență teritorială a Tribunalului București, invocată de inculpații Berbeceanu Traian și Mihalacahe Mihai Adrian, prin apărători aleși. *A admis excepția necompetenței materiale a organelor de urmărire penală, invocată de inculpatul Berbeceanu Traian, prin apărător ales, iar în baza art. 345 alin. (2) Cod procedură penală raportat la art. 282 Cod procedură penală, a constatat neregularitatea rechizitoriului nr. 386/D/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T – Structura Centrală în ceea ce privește competența materială a D.I.I.C.O.T – Structura Centrală de a efectua urmărirea penală privind infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. (1) Cod penal rap. la art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000, reținută în sarcina inculpatului Berbeceanu Traian.*

În temeiul art. 345 alin. (2) raportat la art. 280-282 și art. 92 Cod procedură penală, **a exclus următoarele mijloace de probă:** declarația martorului Dumitraș Florin din data de 26.02.2014 (filele 198-205, vol. 8 d.u.p.), declarația martorului Balint Dan din data de 05.02.2014 (filele 54-60, vol. 8 d.u.p.), raportul preliminar de constatare tehnico-științifică din 15.11.2013 (filele 259-270, vol. 9 d.u.p.), raportul final de constatare tehnico-științifică din 21.11.2013 (filele 272-275, vol. 9 d.u.p.) și raportul de constatare tehnico-științifică din data de 06.06.2014 (file 300-303, vol. 9 d.u.p.).

A respins, ca neîntemeiate, restul excepțiilor privind nelegalitatea actelor de urmărire penală și neregularitatea rechizitoriului, invocate de inculpații Berbeceanu Traian și Mihalacahe Mihai Adrian, prin apărători aleși și a dispus

comunicarea încheierii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală în vederea remedierii neregularităților constatate în actul de sesizare, procurorul urmând a comunica judecătorului de cameră preliminară dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei.

Prin **încheierea din data de 24 septembrie 2014, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului București – Secția I Penală** a dispus restituirea cauzei privind pe inculpații Rusu Gheorghe, Rusu Anca, Berbeceanu Traian, Urs Ioan Vasile, Mihalache Mihai Adrian și S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație – Direcția de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală, în vederea refacerii rechizitoriului nr. 386/D/P/2013, reținând că, prin adresa nr. 3104/II-1/17.09.2014, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT – Structura Centrală a comunicat judecătorului de cameră preliminară că se menține trimiterea în judecată a inculpatului Berbeceanu Traian pentru toate infracțiunile reținute în sarcina lui, fără a remedia neregularitățile constatate de judecătorul de cameră preliminară. În consecință, judecătorul de cameră preliminară a constatat că rechizitoriul este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut la art. 345 alin. (3) Cod procedură penală.

S-a arătat că, potrivit art. 342 Cod procedură penală, *obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.*

Judecătorul de cameră preliminară de la Tribunalul București a apreciat că se impune analizarea reunită a excepțiilor de necompetență teritorială a Tribunalului București, invocate de inculpații Traian Berbeceanu și Mihalache Mihai Adrian (care primează față de celelalte cereri și excepții invocate), având în vedere că, în esență, sunt invocate aceleași argumente. S-a arătat că, potrivit art. 36 Cod procedură penală, Tribunalul judecă în primă instanță infracțiunile cu privire la care urmărirea penală a fost efectuată de către Direcția de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sau Direcția Națională Anticorupție, dacă nu sunt date prin lege în competența altor instanțe ierarhic superioare.

Având în vedere că, în cauză, urmărirea penală pentru toate faptele și toți inculpații a fost realizată de către Direcția de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată, s-a apreciat că aparține Tribunalului competența în primă instanță. În ceea ce privește instanța competentă teritorial, judecătorul a reținut că, potrivit art. 43 alin. (1) Cod procedură penală, competența după teritoriu este determinată, în ordine, de: a) locul săvârșirii infracțiunii; b) locul în care a fost prins suspectul sau inculpatul; c) locuința suspectului sau inculpatului persoană fizică ori, după caz, sediul inculpatului persoană juridică, la momentul la care a săvârșit fapta; d) locuința sau, după caz, sediul persoanei vătămate. Alineatul 2 al aceluiași articol stabilește că prin locul săvârșirii infracțiunii se înțelege locul unde s-a desfășurat activitatea infracțională, în totul sau în parte, ori locul unde s-a produs urmarea acesteia, iar prin alineatul 5 se arată că

ordinea de prioritate prevăzută la alin. (1) se aplică în cazul în care două sau mai multe instanțe sunt sesizate simultan ori urmărirea penală s-a efectuat cu nerespectarea acestei ordini.

În cauză, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că, în raport de dispozițiile art. 43 alin. (1) lit. a) și alin. (2) Cod procedură penală, competența teritorială revine Tribunalului București.

Astfel, prin rechizitoriul nr. 386/D/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT – Structura Centrală, înregistrat pe rolul acestei instanțe sub nr. 24723/3/2014, s-a dispus trimiterea în judecată, printre alții, a inculpatului Mihalacahe Mihai Adrian, reținându-se în sarcina sa că, în cursul urmăririi penale, fiind audiat la data de 12.05.2014 în calitate de martor, pentru a diminua și înlătura o eventuală răspundere penală a inculpatului Berbeceanu Traian a făcut afirmații mincinoase cu privire la aspecte esențiale ale cauzei, respectiv în ceea ce privește activitățile judiciare desfășurate de către B.C.C.O Alba Iulia în data de 15.11.2013, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de mărturie mincinoasă, prevăzută de art. 273 alin. (1) și (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

S-a arătat că, având în vedere faptul că presupusa faptă de mărturie mincinoasă ar fi fost săvârșită de inculpatul Mihalacahe Mihai Adrian la sediul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT – Structura Centrală cu ocazia declarațiilor date în cauză, competența teritorială a Tribunalului București a fost atrasă de această infracțiune, fiind locul unde s-a desfășurat activitatea infracțională, în parte. S-a precizat că este adevărat că, pentru restul presupuselor infracțiuni, prin actul de sesizare a instanței se reține săvârșirea acestora pe raza teritorială a județelor Hunedoara și Alba, însă este atributul exclusiv al Ministerului Public de a aprecia, în situația în care activitatea infracțională a fost desfășurată de mai mulți inculpați în circumscripția teritorială a mai multor instanțe, care dintre aceste instanțe este competentă teritorial să soluționeze cauza. S-a considerat că argumentele de oportunitate care au determinat Ministerul Public să aleagă Tribunalul București nu pot să constituie un motiv de necompetență teritorială a instanței, cât timp prin rechizitoriu s-a stabilit că una dintre infracțiuni s-ar fi desfășurat pe raza teritorială a acestei instanțe.

S-a mai arătat că nu prezintă relevanță, sub aspectul stabilirii competenței teritoriale, faptul că dintre cei cinci inculpați trimiși în judecată, doar pentru inculpatul Mihalacahe Mihai Adrian s-a reținut săvârșirea unei infracțiuni pe raza teritorială a acestei instanțe. Este suficient ca activitatea infracțională, desfășurată doar în parte și doar de unul dintre inculpați, să se fi realizat pe raza teritorială a prezentei instanțe pentru a atrage competența teritorială.

De asemenea, urmărirea penală a inculpatului Mihalacahe Mihai Adrian alături de ceilalți inculpați a fost justificată de reprezentatul Ministerului Public prin raportare la dispozițiile art. 43 alin. (3) lit. c) și art. 63 alin. (1) Cod procedură penală, care permit procurorului să reunească cauzele când între două sau mai multe infracțiuni există legătură și reunirea cauzelor se impune pentru buna desfășurare a justiției, considerându-se că între infracțiunea de mărturie mincinoasă, reținută în sarcina inculpatului Mihalacahe Mihai Adrian, și infracțiunile de sprijinire a unui grup infracțional organizat și luare de mită,

reținute în sarcina inculpatului Traian Berbeceanu, există o strânsă legătură, prima infracțiune fiind comisă în mod expres pentru a deforma situația de fapt reținută în sarcina inculpatului Traian Berbeceanu, pentru a diminua și înlătura răspunderea penală a acestuia.

S-a mai arătat că, în procedura de cameră preliminară, nu se pot invoca aspecte ce țin de oportunitatea urmăririi penale, ci doar aspecte de legalitate, astfel că motivele care l-au determinat pe procuror să reunească infracțiunea reținută în sarcina acestui inculpat cu restul infracțiunilor reținute în sarcina celorlalți coinculpați nu pot fi supuse cenzurii judecătorului de cameră preliminară. După finalizarea acestei proceduri, în condiții de contradictorialitate, instanța poate pune în discuție disjungerea cauzelor conform art. 46 Cod procedură penală.

Referitor la excepția de necompetență materială a organului de urmărire penală, judecătorul o apreciat-o ca fiind întemeiată, având în vedere următoarele considerente:

Cu titlu preliminar, s-a constatat că noul Cod de procedură penală nu a mai reglementat situația în care unele infracțiuni pentru care s-ar impune reunirea cauzelor conform art. 43 alin. (1) sau alin. (2) Cod procedură penală sunt date în competența legală a celor două structuri speciale aflate în subordinea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Noul legiuitor nu a mai preluat dispozițiile art. 45 alin. (4) din vechiul Cod de procedură penală care stabileau ca regulă generală că, în caz de indivizibilitate sau conexitate între infracțiuni pentru care competența aparține Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, competența de a efectua urmărirea penală în cauza reunită aparține organului de urmărire penală specializat mai întâi sesizat.

În absența unei dispoziții legale generale, rămâne ca stabilirea competenței pentru urmărirea unor infracțiuni care se impun a fi reunite să se realizeze raportându-se la legile speciale de organizare și funcționare ale celor două direcții, respectiv OUG nr. 43/2002 și Legea nr. 508/2004.

În prezenta cauză, s-a constatat că inculpatul Berbeceanu Traian, având calitatea de ofițer de poliție judiciară cu grad profesional de comisar șef și funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, a fost trimis în judecată pentru infracțiunile de sprijinirea unui grup infracțional organizat, prev. art. 367 alin. (1) Cod penal, fals în declarații, prev. de art. 326 Cod penal, luare de mită, prev. de art. 289 alin. (1) Cod penal rap. la art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000, spălare a banilor, prev. de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată, fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 alin. (1) Cod penal, cu referire la contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011 și complicitate la delapidare, prev. de art. 48 alin. (1) rap. la art. 195 și art. 308 Cod penal, toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) și art. (5) Cod penal.

Raportat la infracțiunile reținute, judecătorul de cameră preliminară a constatat că, *pentru infracțiunea de luare de mită* prev. de art. 289 alin. (1) Cod

penal rap. la art. 7 lit. c) din Legea nr.78/2000, constând în fapta inculpatului care, în cursul anului 2011, în calitate de ofițer de poliție judiciară cu gradul profesional de comisar șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, pe fondul sprijinirii grupului infracțional din care făceau parte Rusu Gheorghe, Cupețiu Dorin Eugen Ioan și alte persoane, a primit un autoturism marca VW Passat CC Trav.2.0 TDI în valoare de 20.000 euro de la inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca, pentru a face un act contrar îndatoririlor sale de serviciu, și anume furnizarea către susnumiții a unor date și informații privitoare la cercetarea acestora sau a S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. ori a altor persoane din aceeași grupare în cauze penale sau în legătură cu dispunerea unor percheziții domiciliare ori a altor măsuri procesuale, *competența de a desfășura urmărirea penală aparține Direcției Naționale Anticorupție*, atât după criteriul prevăzut la art. 13 alin. (1) lit. a) din OUG nr. 43/2002, cât și după criteriul prevăzut la art. 13 alin. (1) lit. b) din același act normativ.

Astfel, s-a arătat că, potrivit art. 13 alin. (1) din OUG nr. 43/2002, sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în una dintre următoarele condiții:

a) dacă, indiferent de calitatea persoanelor care le-au comis, au cauzat o pagubă materială mai mare decât echivalentul în lei a 200.000 euro ori dacă valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 euro;

b) dacă, indiferent de valoarea pagubei materiale ori de valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, sunt comise de către ofițeri de poliție.

Or, atât fapta, astfel cum a fost descrisă prin actul de sesizare (luarea de mită constând într-un autoturism marca VW Passat CC Trav.2.0 TDI în valoare de 20.000 euro), cât și calitatea de ofițer de poliție a inculpatului, atrag competența exclusivă a Direcției Naționale Anticorupție în efectuarea urmăririi penale.

În ceea ce privește restul infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului, respectiv sprijinirea unui grup infracțional organizat, prev. art. 367 alin. (1) Cod penal, fals în declarații, prev. de art. 326 Cod penal, spălare a banilor, prev. de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 republicată, fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 alin. (1) Cod penal și complicitate la delapidare, prev. de art. 48 alin. (1) rap. la art. 195 și art. 308 Cod penal, competența să desfășoare urmărirea penală este Direcția Națională Anticorupție, conform art. 12 alin. (1) lit. a) pct. (i) și (ii), lit. c) și lit. d) din Legea nr. 508/2004.

S-a arătat că reprezentantul Ministerului Public a justificat realizarea urmăririi penale în ceea ce privește infracțiunea de luare de mită prev. de art. 289 alin. (1) Cod penal rap. la art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000 invocând prevederile art. 13 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 508/2004, care prevede că sunt de competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, indiferent de calitatea persoanei, infracțiunile care au legătură, potrivit art. 43 din Codul de procedura penală, cu cele prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a)-d) din același act normativ.

Judecătorul de cameră preliminară a constatat că art. 13 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 508/2004 acordă o competență generală Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism de a realiza urmărirea penală pentru orice infracțiune care are legătură, potrivit art. 43 alin. (1) și alin. (2) Cod procedură penală. Această normă are competență generală, aplicându-se ori de câte ori o altă normă specială nu atribuie vreo infracțiune în competența exclusivă a unui alt organ de urmărire penală.

Judecătorul de cameră preliminară a constatat că, potrivit art. 15 din OUG nr. 43/2002, dacă în cursul efectuării urmăririi penale procurorii parchetelor de pe lângă instanțele judecătorești constată că infracțiunea care constituie obiectul cauzei este una dintre infracțiunile atribuite de prezenta ordonanță de urgență Direcției Naționale Anticorupție, aceștia au obligația de a înainta de îndată dosarul acestui parchet.

Raportat la aceste dispoziții legale, judecătorul a constatat că noul legiuitor procesual penal a înțeles să acorde în competență Direcției Naționale Anticorupție realizarea urmăririi penale pentru orice infracțiune, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 12 alin. (1) lit. a) și b) din OUG nr. 43/2002. Această normă are caracter special, primând față de orice altă normă cuprinsă în alte legi penale speciale, cu excepția situației în care o altă lege specială reglementează sub aspect procesual penal competența de realizare a urmăririi penale pentru aceeași infracțiune. Obligația reglementată de art. 15 din O.U.G. nr. 43/2002 în sarcina procurorilor parchetelor de pe lângă instanțele judecătorești este o obligație de rezultat, iar nu una de mijloace, înaintarea dosarului fiind obligatorie.

S-a apreciat că, în cauză, procurorul de caz nu a respectat această dispoziție legală, înțelegând să realizeze el însuși urmărirea penală cu privire la o infracțiune dată prin lege în competența exclusivă a Direcției Naționale Anticorupție. S-a arătat că nu se pot primi argumentele bazate pe dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 508/2004, deoarece, deși infracțiunea de luare de mită ar fi în legătură, conform art. 43 alin. (2) lit. a) Cod procedură penală, cu restul infracțiunilor reținute în sarcina acestui inculpat, totuși legea specială care derogă de la legea generală este OUG nr. 43/2002, această lege reglementând într-un domeniu exclusiv competența Direcției Naționale Anticorupție. S-a menționat că nu se poate ajunge la concluzia contrară, în sensul în care legea generală să fie OUG nr. 43/2002, iar legea specială să fie Legea nr. 508/2004, deoarece caracterul special al unei norme este dat de grupul de relații sociale ocrotite prin norma penală de incriminare. Or, în speță, infracțiunile de corupție sunt date în competența exclusivă a Direcției Naționale Anticorupție, lege specială în raport de dispozițiile Legii nr. 508/2004 care atribuie competență generală Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism pentru orice infracțiune, dacă sunt îndeplinite condițiile art. 13 din acest act normativ. Un alt argument în sprijinul acestei concluzii a fost și formularea aleasă de legiuitor atunci când a înțeles să reglementeze art. 13 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 508/2014, folosind termeni generali pentru toate infracțiunile care au legătură, potrivit art. 43 din Codul de procedură penală, cu cele prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a)-d) din același act normativ. S-a opinat că,

dacă legiuitorul ar fi dorit ca infracțiunile de corupție să fie în competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ar fi introdus în mod expres o mențiune în acest sens, reglementând într-una dintre literele a)-d) ale art. 13 din Legea nr. 508/2004 competența acestei direcții în a realiza urmărirea penală pentru infracțiunea de luare de mită în legătură cu infracțiunea de grup infracțional organizat.

Judecătorul a constatat că încălcarea dispozițiilor privind competența materială a organului care trebuia să efectueze urmărirea penală în prezenta cauză atrage nulitatea relativă prevăzută de art. 282 Cod procedură penală, vătămarea constând în încălcarea dreptului la apărare conferit de art. 10 Cod procedură penală, această vătămare nemaiputând fi înlăturată în alt mod decât prin anularea actului. S-a arătat că această concluzie se impune cu atât mai mult cu cât o parte din mijloacele de probă care fac obiectul dosarului de urmărire penală, inclusiv cu privire la infracțiunea de luare de mită, sunt analizate de către Direcția Națională Anticorupție prin rechizitoriul nr. 212/P/2013, prin care au fost trimiși în judecată inculpații Mureșan Ioan, pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal, fals intelectual, prevăzută de art. 321 alin. (1) Cod penal și represiune nedreaptă, prevăzută de art. 283 alin. (1) și (2) Cod penal, toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) Cod penal, Cean Nicolaie Ioan, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu asimilat faptelor de corupție, prevăzută de art. 48 Cod penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal și Muntean Alin Mirel, pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal, fals intelectual în formă continuată, prevăzută de art. 321 alin. (1) Cod penal raportat la art. 35 alin. (1) Cod penal și complicitate la infracțiunea de represiune nedreaptă, prevăzută de art. 48 Cod penal raportat la art. 283 alin. (1) și (2) Cod penal, toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) Cod penal, fapte în legătură cu dosarul penal din prezenta cauză.

Astfel, s-a apreciat că, pentru a se evita pronunțarea unor soluții contradictorii, în care unele probe invocate în prezentul dosar penal ar putea constitui produs al infracțiunilor de abuz în serviciu și represiune nedreaptă reținute în sarcina celor trei inculpați sus-menționați, se impunea ca urmărirea penală în ceea ce privește infracțiunea de luare de mită reținută în sarcina inculpatului Berbeceanu Traian să se fi efectuat de singurul organ competent material, conform legii procesual penale române, respectiv Direcția Națională Anticorupție. Vătămarea produsă inculpatului prin efectuarea urmăririi penale de un organ necompetent nu poate fi în niciun caz acoperită, iar rechizitoriul nr. 386/D/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT – Structura Centrală este neregulamentară întocmit sub acest aspect. S-a precizat că nu s-ar putea accepta ideea că vătămarea produsă inculpatului s-ar putea acoperi prin efectuarea procedurii cercetării judecătorești și prin dezbateri contradictorii, deoarece prin procedura de judecată se soluționează cauza dedusă judecătii cu garantarea respectării drepturilor subiecților procesuali și asigurarea administrării probelor pentru lămurirea completă a împrejurărilor cauzei în scopul aflării adevărului, cu respectarea deplină a legii. Or, condițiile esențiale

pentru a proceda la judecată sunt atât respectarea dispozițiilor privind efectuarea urmăririi penale în condiții de legalitate, cât și respectarea dreptului la apărare.

Judecătorul de cameră preliminară a mai menționat că instanța, în niciun caz, nu ar putea să se substituie organului de urmărire penală competent în a aprecia în raport de actele și lucrările dosarului dacă au fost strânse probele necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea persoanelor care au săvârșit o infracțiune și la stabilirea răspunderii penale a acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată. În ceea ce privește infracțiunea de luare de mită reținută în sarcina inculpatului Berbeceanu Traian, doar procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție au posibilitatea de a analiza întreg materialul probator, de a aprecia dacă acesta este suficient pentru formularea unei acuzații și de a decide dacă se impune sau nu trimiterea în judecată. Negarea dreptului de a efectua urmărirea penală și de a decide cu privire la soluționarea acțiunii penale pornite în această fază atrage nulitatea rechizitoriului întocmit de un organ necompetent material. Nu s-ar putea proceda la efectuarea unei judecări, în cel puțin două grade de jurisdicție, fără a se da procurorului competent dreptul conferit de art. 285 și art. 327 Cod procedură penală de a aprecia dacă este sau nu nevoie să se dispună trimiterea în judecată cu privire la o anumită infracțiune. S-a arătat că judecătorul nu poate cumula atât funcția de urmărire penală, cât și funcția de judecată, neputându-se accepta ideea ca o instanță judecătorească să se substituie procurorului competent în a decide dacă se impune sau nu trimiterea în judecată și, în același timp, să stabilească existența faptei, vinovăția inculpatului și soluția pe fondul cauzei.

S-a apreciat că actul de justiție nu se poate desfășura fără respectarea principiului legalității, stabilirea vinovăției unei persoane neputându-se realiza în orice condiții, ci doar prin respectarea regulilor fundamentale care guvernează desfășurarea fiecărei faze a procesului penal.

Cu privire la excepția privind neregularitatea sesizării instanței, s-a arătat că inculpații Berbeceanu Traian și Mihalacache Mihai Adrian au invocat că actul de sesizare a instanței nu satisface exigențele articolelor 328, 329 și 371 din Codul de procedură penală. În acest sens, judecătorul de cameră preliminară a analizat rechizitoriul și din perspectiva satisfacerii exigențelor art. 328, art. 329 și art. 371 Cod procedură penală, care prevăd următoarele: Art. 328 Cod procedură penală: „(1) Rechizitoriul se limitează la fapta și persoana pentru care s-a efectuat urmărirea penală și cuprinde în mod corespunzător mențiunile prevăzute la art. 286 alin. (2), datele privitoare la fapta reținută în sarcina inculpatului și încadrarea juridică a acesteia, probele și mijloacele de probă, cheltuielile judiciare, mențiunile prevăzute la art. 330 și 331, dispoziția de trimitere în judecată, precum și alte mențiuni necesare pentru soluționarea cauzei. Rechizitoriul este verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, iar când a fost întocmit de acesta, verificarea se face de procurorul ierarhic superior. Când a fost întocmit de un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, rechizitoriul este verificat de procurorul-șef de secție, iar când a fost întocmit de acesta, verificarea se face de către procurorul general al acestui parchet. În cauzele cu arestați, verificarea se

face de urgență și înainte de expirarea duratei arestării preventive. (2) În rechizitoriu se arată numele și prenumele persoanelor care trebuie citate în instanță, cu indicarea calității lor în proces, și locul unde urmează a fi citate. (3) Procurorul întocmește un singur rechizitoriu chiar dacă lucrările urmăririi penale privesc mai multe fapte ori mai mulți suspecți și inculpați și chiar dacă se dau acestora rezolvări diferite, potrivit art. 327.”

Art. 329 Cod procedură penală: „(1) Rechizitoriul constituie actul de sesizare a instanței de judecată. (2) Rechizitoriul însoțit de dosarul cauzei și de un număr necesar de copii certificate ale rechizitoriului, pentru a fi comunicate inculpaților, se trimit instanței competente să judece cauza în fond.”

Art. 371 Cod procedură penală: „Judecata se mărginește la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare a instanței.”

Judecătorul de cameră preliminară a apreciat că se impune și o analiză a excepției neregularității actului de sesizare a instanței, chiar dacă a opinat că sesizarea instanței cu rechizitoriu a fost nelegal efectuată. Separat de soluția privind necompetența materială a organului de urmărire – *soluție nedefinitivă, supusă căii de atac a contestației în condițiile art. 346 alin. (3) lit. a) Cod procedură penală*, judecătorul a analizat și restul excepțiilor privind neregularitatea rechizitoriului, deoarece, pe de o parte, soluția de trimitere la parchet poate fi infirmată în căile de atac, iar pe de altă parte, sesizarea instanței trebuie să îndeplinească atât condițiile de legalitate, cât și cele privind regularitatea rechizitoriului întocmit conform art. 328 și următoarele Cod procedură penală.

Cu prilejul analizării legalității sesizării, instanța este obligată să verifice nu numai întrunirea formală a condițiilor prevăzute de art. 328 Cod procedură penală, pentru actul de sesizare, ci și caracterul echitabil al procedurii în faza de urmărire penală sau analiza existenței unor motive de nulitate prevăzute de art. 281 Cod procedură penală, întrucât procurorul emite rechizitoriul într-o cauză doar dacă constată că sunt satisfăcute cerințele imperative prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod procedură penală: respectarea dispozițiilor legale care garantează aflarea adevărului; urmărirea penală este completă; existența probelor necesare și legal administrate. Judecătorul de cameră preliminară nu face doar o verificare formală a rechizitoriului, ca act de sesizare a instanței.

Analizând rechizitoriul nr. 386/D/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală, judecătorul de cameră preliminară a constatat că sub aspectul faptelor reținute în sarcina celor doi inculpați, infracțiunile sunt descrise raportându-se la probele considerate relevante de procuror, faptele fiind prezentate pe larg și încadrate în drept.

Astfel, s-a arătat că, în sarcina inculpatului Berbeceanu Traian, s-a reținut că, în perioada mai - octombrie 2012, având calitatea de ofițer de poliție judiciară și funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, a divulgat inculpatului Cupețiu Dorin (membru al grupului infracțional organizat), prin intermediul inculpatului Rusu Gheorghe, împrejurarea că se vor efectua percheziții domiciliare (în dosarul nr. 71/D/P/2011 instrumentat la nivelul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Alba-Iulia) în data de 10.05.2012 la domiciliile inculpaților Cupețiu Dorin, Balint Dan, Udrea Călin și Șionei Dorin, iar ulterior,

în mod direct și personal, a divulgat inculpatului Cupețiu Dorin faptul că se vor efectua, în același dosar, percheziții domiciliare în data de 08.10.2012, la domiciliul inculpatului Cupețiu Dorin, precum și alte date confidențiale privind obiectul și existența acestui dosar penal, faptă care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de sprijinire a unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) Cod penal. În cursul anului 2011, în calitate de ofițer de poliție judiciară cu gradul profesional de comisar șef al Brigăzii de Combateră a Criminalității Organizate Alba, pe fondul sprijinirii grupului infracțional din care făceau parte Rusu Gheorghe, Cupețiu Dorin Eugen Ioan și alte persoane, a primit un autoturism marca VW Passat CC Trav.2.0 TDI în valoare de 20.000 euro de la inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca, pentru a face un act contrar îndatoririlor sale de serviciu, și anume furnizarea către susnumiții a unor date și informații privitoare la cercetarea acestora sau a S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. ori a altor persoane din aceeași grupare în cauze penale sau în legătură cu dispunerea unor percheziții domiciliare ori a altor măsuri procesuale, faptă care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. (1) Cod penal raportat la art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000. În coautorat cu inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca, a disimulat adevărata natură a circulației autoturismului VW Passat CC Trav.2.0 TDI, creându-se aparența contrară realității a transmiteri acestui bun din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. către inculpatul Berbeceanu Traian în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate materializate prin perfectarea unor înscrisuri falsificate (respectiv, contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011, factura fiscală nr. 361/17.08.2011, chitanța nr. 360/12.09.2011 și dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L.), cunoscând că, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare, faptă care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2012. A falsificat înscrisul intitulat „contract de vânzare-cumpărare” datat 22.07.2011, prin atestarea în cuprinsul acestuia a unor împrejurări necorespunzătoare adevărului privitoare la vânzarea, de către inculpatul Berbeceanu Traian, a autoturismului VW Passat 4 MOTION, către S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., vânzarea-cumpărarea între aceiași contractanți a autoturismului VW Passat CC Trav.2.0 TDI, precum și a plății unei sulte de 10.000 euro, înscrisul falsificat fiind ulterior folosit de inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca pentru evidențierea în contabilitatea societății anterior menționate a operațiunii nerezale de vânzare-cumpărare a autoturismului marca VW Passat CC Trav.2.0 TDI către inculpatul Berbeceanu Traian, precum și pentru înmatricularea aceluiași autoturism pe numele inculpatului, faptă care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 321 alin. (1) Cod penal. În cursul anului 2011, cu intenție, i-a ajutat pe inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca să își însușească fraudulos din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. autoturismul marca VW Passat CC Trav.2.0 TDI, pentru a-l remite ulterior, cu titlu de mită, inculpatului, faptă care întrunește

elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la delapidare, prevăzută de art. 48 alin. (1) Cod penal raportat la art. 295 Cod penal și art. 308 Cod penal.

De asemenea, s-a precizat că, în sarcina inculpatului Mihalacache Mihai Adrian, s-a reținut că, în cursul urmăririi penale, fiind audiat la data de 12.05.2014 în calitate de martor, pentru a diminua și înlătura o eventuală răspundere penală a inculpatului Berbeceanu Traian, a făcut afirmații mincinoase cu privire la aspecte esențiale ale cauzei, respectiv în ceea ce privește activitățile judiciare desfășurate de către B.C.C.O Alba Iulia în data data de 15.11.2013, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de mărturie mincinoasă, prevăzută de art. 273 alin. (1) și (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

S-a constatat că faptele reținute în sarcina celor doi inculpați sunt expuse pe larg în rechizitoriu și încadrate juridic astfel cum a apreciat procurorul raportat la întreg materialul probator administrat în cursul urmăririi penale.

Referitor la susținerea inculpatului Berbeceanu Traian, prin apărător ales, că în rechizitoriu nu s-a indicat grupul infracțional organizat pe care l-ar fi sprijinit, componența acestuia, dacă inculpatul a cunoscut pe vreun membru al grupului, judecătorul de cameră preliminară a constatat că, la fila 5 din rechizitoriu, în descrierea situației de fapt, procurorul a indicat ca și situație premisă faptul că, la data de 01.04.2013, au fost trimiși în judecată inculpații Cupețiu Dorin, Eugen Ioan, Balint Dan, Șionei Dorin, Udrea Cătălin, Oprea Forin Viorel, Irinca Daniel Nicolae, Irinca Ana Maria, Purțuc Adrian Viorel, Ștefan Georgeta, Ștefan Claudiu Gheorghe, Filer Adrian și Uscatu Gheorghe pentru inițierea și constituirea unui grup infracțional organizat și diverse infracțiuni de natură economico-financiară. Infracțiunea de sprijinirea unui grup infracțional organizat, reținută în sarcina acestui inculpat, este în legătură directă cu acest grup organizat, procurorul reținând că fapta a constat în aceea că, în perioada mai - octombrie 2012, având calitatea de ofițer de poliție judiciară și funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, a divulgat inculpatului Cupețiu Dorin (membru al grupului infracțional organizat), prin intermediul inculpatului Rusu Gheorghe, împrejurarea că se vor efectua percheziții domiciliare (în dosarul nr. 71/D/P/2011 instrumentat la nivelul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Alba-Iulia) în data de 10.05.2012, la domiciliile inculpaților Cupețiu Dorin, Balint Dan, Udrea Călin și Șionei Dorin, iar ulterior, în mod direct și personal, a divulgat inculpatului Cupețiu Dorin faptul că se vor efectua, în același dosar, percheziții domiciliare în data de 08.10.2012, la domiciliul inculpatului Cupețiu Dorin, precum și alte date confidențiale privind obiectul și existența acestui dosar penal.

S-a apreciat că restul argumentelor invocate reprezintă, în realitate, critici aduse temeiniciei acuzațiilor reținute prin rechizitoriu, iar nu critici de regularitate a actului de sesizare. De asemenea, referințele făcute de apărătorul inculpatului Berbeceanu Traian la mijloacele de probă descrise în rechizitoriu sunt, în realitate, critici privind netemeinicia faptelor reținute în sarcina acestui inculpat, astfel cum ar rezulta din probele administrate, iar nu critici legate de neregularitatea rechizitoriului. Actul de sesizare cuprinde exigențele impuse de

art. 328 Cod procedură penală, existând elementele necesare învestirii instanței de judecată cu soluționarea pe fond a cauzei.

Judecătorul de cameră preliminară a considerat că nu este nevoie să răspundă pe larg tuturor criticilor aduse modalității de întocmire a rechizitoriului, apărările inculpaților neraportându-se, în realitate, la dispozițiile art. 328 Cod procedură penală privind conținutul rechizitoriului, ci la temeinicia acuzațiilor aduse acestora, respectivele apărări urmând a face obiectul cercetării judecătorești și al dezbaterilor pe fond.

În ceea ce privește solicitarea de excludere a unor probe nelegal sau neloial administrate, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că realizarea unei analize se impune indiferent dacă rechizitoriul este sau nu regulamentar întocmit, în principiu excluderea unor probe neatrăgând și neregularitatea rechizitoriului, unele probe putând fi înlăturate pentru a da eficiență principiilor legalității și loialității obținerii probelor, independent de conținutul rechizitoriului.

Judecătorul a analizat susținerile inculpaților Berbeceanu Traian și Mihalacahe Mihai Adrian, prin apărătorii aleși, privind nelegalitatea și neloialitatea probelor administrate în cursul urmăririi penale, după cum urmează:

În ceea ce privește solicitarea inculpatului Mihalacahe Mihai Adrian de a exclude nota de supraveghere operativă a numitei Rusu Anca efectuată în data de 15.11.2012 și procesul-verbal din data de 21.05.2014 întocmit de inspector Ungureanu Cătălin, în care se redau convorbirile din data de 15.11.2012, judecătorul de cameră preliminară a constatat că principalele critici aduse acestor probe le reprezintă caracterul lor incomplet sau netemeinic. Inculpatul nu a înțeles să aducă critici privind administrarea acestor probe prin încălcarea dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal, cele două mijloace de probă fiind întocmite de organele judiciare competente material cu respectarea dispozițiilor de formă.

În ceea ce privește nerespectarea dispozițiilor privind transcrierea convorbirilor înregistrate, judecătorul de cameră preliminară a reținut că, potrivit art. 143 alin. (4) Cod procedură penală, *„convorbirile, comunicările sau conversațiile interceptate și înregistrate, care privesc fapta ce formează obiectul cercetării ori contribuie la identificarea ori localizarea persoanelor, sunt redade de către procuror sau organul de cercetare penală într-un proces-verbal în care se menționează mandatul emis pentru efectuarea acestora, numerele posturilor telefonice, datele de identificare ale sistemelor informatice ori ale punctelor de acces, numele persoanelor ce au efectuat comunicările, dacă sunt cunoscute, data și ora fiecărei convorbiri sau comunicări. Procesul-verbal este certificat pentru autenticitate de către procuror”*. Legea obligă să fie transcrise doar convorbirile, comunicările sau conversațiile interceptate și înregistrate, care privesc fapta ce formează obiectul cercetării ori contribuie la identificarea ori localizarea persoanelor, însă omisiunea de a transcrie toate conversațiile purtate în cauză nu poate atrage nulitatea procesului-verbal contestat, deoarece inculpatul are posibilitatea de a solicita audierea în fața instanței de judecată a suportului pe care au fost înregistrate aceste convorbiri, în condiții de oralitate și contradictorialitate.

Judecătorul a apreciat că celelalte aspectele invocate de inculpatul Mihalacahe Mihai Adrian vizează temeinicia probelor administrate în faza de urmărire penală, iar procedura de cameră preliminară reglementată de art. 342-348 Cod procedură penală vizează obligatoriu doar aspecte ce privesc legalitatea probelor sau a actelor de urmărire penală. După depășirea acestui moment procesual, inculpatul poate solicita readministrarea tuturor mijloacelor de probă contestate din faza de urmărire penală și poate solicita administrarea altor mijloace de probă noi pentru a putea dovedi faptul că cele două mijloace de probă cuprind mențiuni incomplete sau necorespunzătoare adevărului.

În ceea ce privește solicitarea inculpatului Berbeceanu Traian de excludere a unor mijloace de probă pe motiv de neloialitate și nelegalitate conform art. 101 și art. 102 alin. (2), (3) și (4) Cod procedură penală, judecătorul de cameră preliminară a reținut următoarele:

Conform art. 101 alin. (1) Cod procedură penală, *este oprit a se întrebuița violențe, amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri în scopul de a se obține probe.*

De asemenea, conform art. 102 alin. (2)-(4) Cod procedură penală: *„(2) Probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal. (3) Nulitatea actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea unei probe ori prin care aceasta a fost administrată determină excluderea probei. (4) Probele derivate se exclud dacă au fost obținute în mod direct din probele obținute în mod nelegal și nu puteau fi obținute în alt mod.”*

S-a arătat în doctrină că principiul legalității administrării probelor este acea regulă potrivit căreia în procesul penal trebuie administrate probe obținute cu respectarea dispozițiilor legale din mijloacele de probă prevăzute de lege. De asemenea, s-a susținut că principiul loialității administrării probelor este regula potrivit căreia este interzisă utilizarea oricărei strategii sau manopere ce are ca scop administrarea, cu rea-credință, a unui mijloc de probă sau care are ca efect provocarea comiterii unei infracțiuni în vederea obținerii unui mijloc de probă, dacă prin aceste mijloace se aduce atingere demnității persoanei, drepturilor acesteia la un proces echitabil sau la viața privată. Cu alte cuvinte, loialitatea este o trăsătură a acțiunii de strângere a probelor, ce are ca scop pronunțarea unei hotărâri penale legitime, cu respectarea drepturilor omului și a demnității actului de justiție.

S-a arătat că încălcarea principiilor legalității și loialității în administrarea probelor atrage sancțiunea excluderii probei nelegal sau neloial administrate. Cu toate acestea, judecătorul de cameră preliminară a considerat că nelegalitatea unei probe poate fi constatată chiar în procedura de cameră preliminară reglementată de art. 342-348 Cod procedură penală, cu consecința înlăturării probei administrate cu nerespectarea dispozițiilor legale, în timp ce, în principiu, neloialitatea unei probe nu poate fi constatată în procedura de cameră preliminară, fiind necesară administrarea de probe care să demaște caracterul neloial, respectiv utilizarea de strategii sau manopere ce au avut ca scop administrarea, cu rea-credință, a unui mijloc de probă. Ca excepție, înlăturarea unor probe pe motiv de neloialitate se poate realiza și în procedura de cameră preliminară dacă sunt suficiente mijloace din care să rezulte presupusele

manopere și strategii dolosive folosite pentru administrarea unor mijloace de probă.

Aplicând aceste principii la situația din prezenta cauză, judecătorul de cameră preliminară a reținut următoarele:

Cu titlu preliminar, s-a arătat că împrejurarea potrivit căreia, prin rechizitoriul nr. 212/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției, au fost trimiși în judecată inculpații Mureșan Ioan, pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal, fals intelectual, prevăzută de art. 321 alin. (1) Cod penal și represiune nedreaptă, prevăzută de art. 283 alin. (1) și (2) Cod penal, toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) Cod penal, Cean Nicolaie Ioan, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu asimilat faptelor de corupție, prevăzută de art. 48 Cod penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal și Muntean Alin Mirel, pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal, fals intelectual în formă continuată, prevăzută de art. 321 alin. (1) Cod penal raportat la art. 35 alin. (1) Cod penal și complicitate la infracțiunea de represiune nedreaptă, prevăzută de art. 48 Cod penal raportat la art. 283 alin. (1) și (2) Cod penal, toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) Cod penal, nu atrage în mod obligatoriu nelegalitatea tuturor mijloacelor de probă care au făcut obiectul dosarului de urmărire penală nr. 13D/P/2011 al DIICOT – Serviciul Teritorial Alba Iulia, care a fost preluat prin rezoluția din data de 01.11.2013 a procurorului șef al DIICOT – Structura Centrală, disjuns și înregistrat sub nr. 386/D/P/2013. Astfel, cum inculpații din prezenta cauză se bucură de prezumția de nevinovăție reglementată de art. 4 Cod procedură penală, același principiu procesual se aplică și inculpaților trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. 212/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției. Judecătorul a apreciat că, prin trimiterea în judecată pentru săvârșirea unor fapte de abuz în serviciu și represiune nedreaptă a unui procuror și a unui ofițer de poliție, care au instrumentat acte de urmărire penală și au administrat probe în dosarul de urmărire penală prin care au fost trimiși în judecată inculpații din prezentul dosar, se creează un dubiu în ceea ce privește caracterul loial al administrării probelor în dosarul nr. 13D/P/2011 al DIICOT – Serviciul Teritorial Alba Iulia. Însă, cât timp, în cauză, nu există o condamnare definitivă pentru săvârșirea acestor infracțiuni reținute în sarcina inculpaților Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel, dubiul nu poate anula mijloacele de probă administrate în acel dosar, inculpații putând în cursul urmăririi penale să solicite administrarea unor probe prin care să dovedească netemeinicia probelor administrate în cursul urmăririi penale.

Cu valoare de principiu, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că rechizitoriul nr. 212/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției nu are o forță probantă absolută în prezenta cauză sub aspectul neloialității mijloacelor de probă efectuate, acesta urmând a fi confirmat de instanța supremă investită cu soluționarea cauzei respective. S-a reținut că este evident că, pentru a se evita pronunțarea unor soluții contradictorii, cauza aflată în prezent pe rolul Tribunalului București ar trebui reunită cu cauza aflată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, între

infrațiuni existând legătură și reunirea cauzelor s-ar impune pentru buna desfășurare a justiției, conform art. 43 alin. (2) lit. c) Cod procedură penală, însă reunirea poate fi pusă în discuția contradictorie doar după finalizarea procedurii de cameră preliminară.

Cu privire la solicitarea de excludere a declarațiilor martorilor Muntean Ioan și Șelaru Florina Adriana, judecătorul a apreciat că simplul fapt că, anterior audierii lor ca martori, aceștia, în calitate de organe de cercetare penală, au întocmit și acte de urmărire penală față de inculpatul Berbeceanu Traian în acest dosar, nu atrage *de plano* excluderea acestor declarații. Judecătorul a observat, în aplicarea dispozițiilor art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. c) Cod procedură penală, că din momentul în care au fost audiați ca martori, respectivele persoane nu au mai întocmit acte de urmărire penală în cauză, calitatea lor de martori primând. S-a constatat că nu poate constitui motiv de nelegalitate a administrării probei testimoniale existența unei stări conflictuale între martorul Muntean Ioan și inculpatul Berbeceanu Traian, declarația acestui martor urmând a fi avută în vedere de instanță în momentul aprecierii probelor, astfel încât motivul de nulitate invocat de inculpat sub acest aspect a fost respins, ca neîntemeiat. De asemenea, s-a opinat că nu poate constitui motiv de nelegalitate a administrării probei testimoniale constând în audierea martorei Șelaru Florina Adriana faptul că aceasta a făcut anumite afirmații care par a nu corespunde, în viziunea apărării, cu alte mijloace de probă administrate în cauză, deoarece acest aspect constituie un motiv de netemeinicie a declarației, iar nu unul de nelegalitate.

Referitor la solicitarea de excludere a declarației martorului Dumitraș Florin din data de 26.02.2014 (filele 198-205, vol. 8 d.u.p.), judecătorul a reținut că acest martor a fost audiat de procurorul de caz la data de 26.02.2014, fără a fi prezent avocatul inculpatului Berbeceanu Traian și fără ca respectivul avocat să fie înștiințat despre audiere, deși solicitase acest lucru în cursul urmăririi penale (fila 13, vol. 11 d.u.p.).

S-a mai reținut că, potrivit art. 92 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, „(1) În cursul urmăririi penale, avocatul suspectului sau inculpatului are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală, cu excepția:

a) situației în care se utilizează metodele speciale de supraveghere ori cercetare, prevăzute în cap. IV din titlul IV;

b) percheziției corporale sau a vehiculelor în cazul infracțiunilor flagrante.

(2) Avocatul suspectului sau inculpatului poate solicita să fie încunoștințat de data și ora efectuării actului de urmărire penală ori a audierii realizate de judecătorul de drepturi și libertăți. Încunoștințarea se face prin notificare telefonică, fax, e-mail sau prin alte asemenea mijloace, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.”

Or, s-a arătat că, atât timp cât avocatul inculpatului Berbeceanu Traian a solicitat organului de urmărire penală să fie încunoștințat de fiecare dată când urmează a fi administrat vreun mijloc de probă, iar la audierea martorului Dumitraș Florin procurorul nu a procedat la încunoștințarea acestui avocat, declarația martorului a fost luată cu nerespectarea dispozițiilor legale, în cauză intervenind sancțiunea prevăzută de art. 102 alin. (2) Cod procedură penală, respectiv excluderea probei obținute ilegal. S-a apreciat că nu prezintă relevanță

faptul că audierea acestui martor a avut loc la data de 19.06.2014 (filele 198-205, vol. 8 d.u.p.) în prezența avocatului inculpatului, deoarece, contrar celor susținute de reprezentantul Ministerului Public, acest aspect nu poate acoperi încălcarea dispozițiilor legale privind administrarea probei din data de 26.02.2014, sancțiunea pentru nerespectarea dispozițiilor legale pentru administrarea unei probe în lipsa apărătorului inculpatului fiind nulitatea relativă prevăzută de art. 282 Cod procedură penală, vătămarea constând în încălcarea dreptului la apărare conferit de art. 10 Cod procedură penală, această vătămare nemaiputând fi înlăturată în alt mod decât prin anularea actului. Reaudierea martorului în prezența apărătorului inculpatului nu înseamnă că nulitatea s-ar acoperi, atât timp cât procurorul, prin rechizitorul întocmit (fila 21, vol. I), face referire la declarațiile date de martorul Dumitraș Florin în cursul urmăririi penale, inclusiv la declarațiile acestui martor date la data de 26.02.2014, cu încălcarea dreptului la apărare al inculpatului, doar în prezența procurorului. Reaudierea martorului reprezintă nu o acoperire a nulității, ci refacerea actului, dispoziție prevăzută în mod expres de art. 280 alin. (3) Cod procedură penală, fiind consecința constatării încălcării unei dispoziții legale care reglementează desfășurarea urmăririi penale.

În ceea ce privește declarația martorului Dumitraș Florin din 19.06.2014 (filele 206-210, vol. 8 d.u.p.), dată în prezența apărătorului inculpatului Berbeceanu Traian, judecătorul de cameră preliminară a reținut că prin criticile aduse se contestă conținutul declarațiilor date, împrejurările în care acesta ar fi cunoscut aspecte relevante în cauză, precum și faptul că acest martor ar fi fost audiat prin încălcarea principiului loialității administrării probelor, fiind influențat de numiții Muntean Alin și Mureșan Ioan. Or, după cum s-a reținut, aceste aspecte țin de temeinicia declarației martorului, iar nu de nelegalitate, iar caracterul neloial al administrării unei probe urmează a fi stabilit în cursul cercetării judecătorești. S-a apreciat că nu poate fi reținută drept motiv de nulitate existența unor modalități diferite în care au fost prezentate în rechizitoriu părți ale declarațiilor martorului Dumitraș Florin, față de modalitatea în care aceste declarații au fost consemnate la dosarul de urmărire penală. Aprecierea probelor și prezentarea în rechizitoriu a declarațiilor martorilor audiați în cursul urmăririi penale de către procuror sunt supuse unui filtru de temeinicie odată cu pronunțarea unei soluții pe fond de către instanță. Astfel, motivele de nulitate invocate cu privire la această declarație au fost respinse, ca nefondate.

Cu privire la declarația martorului Ioiescu Ovidiu Petre (filele 333-337, vol. 8) și la declarațiile martorului Rișcuță Aurel din datele de 14.10.2013 (filele 215-218, vol. 8 d.u.p.) și 29.04.2014 (filele 221-224, vol. 8) judecătorul de cameră preliminară a apreciat, ca în precedent, că prin criticile aduse se contestă conținutul declarațiilor date, împrejurările în care aceștia ar fi cunoscut aspecte relevante în cauză, precum și faptul că acești martori ar fi fost audiați prin încălcarea principiului loialității administrării probelor, fiind influențați de numiții Muntean Alin și Mureșan Ioan. S-a arătat că concluziile enunțate mai sus rămân valabile și cu privire la acești martori, motivele de nulitate invocate fiind respinse, ca nefondate. Judecătorul a mai avut în vedere, suplimentar, că prin criticile formulate, inculpatul Berbeceanu Traian a încercat înlăturarea

acestor declarații pe motive de netemeinicie, considerând a fi contrazise prin mijloacele de probă administrate în dosarul de urmărire penală nr. 212/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției, în care au fost trimiși în judecată inculpații Mureșan Ioan, Cean Nicolai Ioan și Muntean Alin Mirel. Faptul că, în respectivul dosar de urmărire penală, au fost administrate mijloace de probă care tind la dovedirea unei situații de fapt contrare cu cea reținută în prezenta cauză, nu reprezintă *de plano* un motiv de nulitate a declarațiilor celor doi martori, existența unor promisiuni sau presiuni la adresa acestora pentru a da anumite declarații, precum și temeinicia lor stabilindu-se prin parcurgerea cercetării judecătorești.

Referitor la declarațiile martorului cu identitate protejată Călin Daniel din data de 22.05.2014 (filele 300-303, vol. 8 d.u.p.), judecătorul a reținut că, potrivit art. 125 Cod procedură penală, „în cazul în care există o suspiciune rezonabilă că viața, integritatea corporală, libertatea, bunurile sau activitatea profesională a martorului ori a unui membru de familie al acestuia ar putea fi puse în pericol ca urmare a datelor pe care le furnizează organelor judiciare sau a declarațiilor sale, organul judiciar competent acordă acestuia statutul de martor amenințat și dispune una ori mai multe dintre măsurile de protecție prevăzute la art. 126 sau 127, după caz.”

Acordarea statutului de martor amenințat reprezintă un act de oportunitate în cadrul urmăririi penale, iar nu unul de legalitate, procurorul putând aprecia că față de un anumit martor sunt suspiciuni rezonabile din care să rezulte necesitatea acordării unei protecții speciale. Prin ordonanța nr. 386/D/P din 22.05.2014 a DIICOT – Structura Centrală, procurorul a apreciat că se impune acordarea statutului de martor amenințat și audierea în calitate de martor sub identitatea de „Călin Daniel” având în vedere atât temerea martorului față de inculpații din cauză, cât și împrejurarea că, din dosarele disjuncte din această cauză și aflate în instrumentare la nivelul D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală, martorul a avut și are posibilitatea să efectueze conspirat înregistrări audio/video cu relevanță probatorie în cauzele respective. Motivele care l-au determinat pe procuror să aprecieze cu privire la acordarea statutului de martor amenințat nu pot fi supuse cenzurii în procedura de cameră preliminară, cât timp, pentru luarea acestei declarații, au fost respectate dispozițiile legale. În ceea ce privește criticile aduse conținutului acestei declarații și împrejurărilor în care martorul a perceput aspecte legate de prezenta cauză, acestea vor fi avute în vedere la soluționarea pe fond a cauzei, neconstituind veritabile motive de nulitate, acest martor putând fi reaudiat în condiții de contradictorialitate, cu respectarea dispozițiilor art. 126-127 Cod procedură penală, dacă se mai impune.

Cu privire la declarațiile inculpatului Balint Dan din data de 02.11.2011 (filele 11-14, vol. 8 d.u.p.), din data de 10.05.2012 (filele 15-19, vol. 8 d.u.p.), din data de 02.06.2012 (filele 20-24, vol. 8 d.u.p.), din data de 06.07.2012 (filele 25-29, vol. 8 d.u.p.), din data de 08.10.2012 (filele 30-32, vol. 8 d.u.p.), din data de 31.10.2012 (filele 33-37, vol. 8 d.u.p.), din data de 22.11.2012 (filele 39-43, vol. 8 d.u.p.), din data de 11.12.2012 (filele 44-45, vol. 8 d.u.p.), din data de 25.01.2013 (filele 46-49, vol. 8 d.u.p.), din data de 18.03.2013 (filele 50-51, vol. 8 d.u.p.) și din data de 26.03.2013 (filele 52-53, vol. 8 d.u.p.), judecătorul de cameră preliminară a constatat că acestea au fost date în dosarul de urmărire

penală nr. 71/D/P/2011 al DIICOT – Serviciul Teritorial Alba Iulia, în care acesta avea calitatea de făptuitor, învinuit și ulterior inculpat, respectivele declarații fiind depuse în copii la dosarul de urmărire penală atașat prezentei cauze. Nu se pot invoca motive de nelegalitate cu privire la declarațiile pe care o persoană urmărită penal le-a dat în cauza în care acesta era cercetat, acele declarații neputând avea forță juridică în prezenta cauză, putând constitui, cel mult, indicii temeinice care să formeze opinia organelor judiciare despre necesitatea audierii acestei persoane în calitate de martor în cauza dedusă judecătii. În ceea ce privește, însă, declarația martorului Balint Dan din data de 05.02.2014 (filele 54-60, vol. 8 d.u.p.), judecătorul a constatat că acesta a fost audiat de procurorul de caz la data de 05.02.2014, fără a fi prezent avocatul inculpatului Berbeceanu Traian și fără ca respectivul avocat să fie înștiințat despre audiere, deși solicitase acest lucru în cursul urmăririi penale. S-a apreciat că audierea acestui martor constituie un motiv de nulitate relativă care atrage excluderea acestei declarații, argumentele avute în vedere de judecătorul de drepturi și libertăți la momentul excluderii declarației martorului Dumitraș Florin din data de 26.02.2014 (filele 198-205, vol. 8 d.u.p.) păstrându-și valabilitatea și cu privire la situația acestui martor.

Cu privire la declarația martorului Balint Dan din 03.07.2014 (filele 63-66, vol. 8 d.u.p.), dată în prezența apărătorului ales al inculpatului Berbeceanu Traian, judecătorul a constatat, ca și în precedent, că prin criticile aduse se contestă conținutul declarațiilor date, împrejurările în care acesta ar fi cunoscut aspecte relevante în cauză, precum și faptul că acest martor ar fi fost audiat prin încălcarea principiului loialității administrării probelor, fiind influențat de numiții Muntean Alin și Mureșan Ioan. Concluziile enunțate au rămas valabile și cu privire la acesta, motivele de nulitate invocate fiind respinse, ca nefondate.

Referitor la declarația martorului Balint Dan din 12.10.2013 (filele 61-62, vol. 8 d.u.p.), dată în fața procurorului Mureșan Ioan, judecătorul de cameră preliminară a constatat că apărarea aduce critici legate în special de faptul că acest martor ar fi fost audiat prin încălcarea principiului loialității administrării probelor, fiind influențat de procurorul Mureșan Ioan. Or, după cum s-a reținut, aceste aspecte țin de temeinicia declarației martorului, iar nu de nelegalitate, caracterul neloyal al administrării unei probe fiind stabilit în cursul cercetării judecătorești.

Cu privire la motivele de nulitate privind declarațiile martorilor Balint Lucia, Șionei Dorin și Udrea Călin, date în diferite momente ale urmăririi penale, judecătorul a constatat că, în esență, se invocă faptul că aceste declarații nu au legătură cu cauza, martorii necunoscând aspecte esențiale legate de cauză. S-a apreciat, însă, că acestea reprezintă motive de netemeinicie, iar nu veritabile motive de nelegalitate, fiind respinse, ca neîntemeiate. În ceea ce privește raportul preliminar de constatare tehnico-științifică din 15.11.2013 (filele 259-270, vol. 9 d.u.p.) și raportul final de constatare tehnico-științifică din 21.11.2013 (filele 272-275, vol. 9 d.u.p.), judecătorul de cameră preliminară a constatat că acestea au fost întocmite fără ca de față să fie inculpatul și fără să fi fost încunoștințat apărătorul acestuia.

S-a reținut că, potrivit art. 104 alin. (4) Cod procedură penală în vigoare la data efectuării percheziției, „când persoana la care se face percheziția este

reținută ori arestată, va fi adusă la percheziție. În cazul în care nu poate fi adusă, ridicarea de obiecte și înscrisuri, precum și percheziția domiciliară se fac în prezența unui reprezentant ori a unui membru de familie, iar în lipsa acestora, a unui vecin, având capacitate de exercițiu.” De asemenea, conform art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2014 pentru punerea în aplicare a noului Cod de procedură penală, nulitatea oricărui act sau oricărei lucrări efectuate înainte de intrarea în vigoare a legii noi poate fi invocată doar în condițiile noului Cod de procedură penală.

Judecătorul a constatat că, la momentul efectuării percheziției informatice, 15.11.2013, inculpatul Berbeceanu Traian se afla sub puterea mandatului de arestare preventivă emis în baza încheierii nr. 30MP2013 din 24.10.2013 a Curții de Apel Alba Iulia, astfel încât era obligatorie prezența sa la efectuarea percheziției informatice (*cu excepția situației în care acesta nu poate fi adus*), ca și asistența sa juridică. Încălcarea acestor dispoziții legale atrage nulitatea absolută a actelor efectuate fără prezența inculpatului și a apărătorului acestuia, în condițiile art. 281 alin. (1) lit. e) și f) Cod procedură penală raportat la art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2014.

Prin urmare, judecătorul a exclus raportul preliminar de constatare tehnico-științifică din 15.11.2013 (filele 259-270, vol. 9 d.u.p.) și raportul final de constatare tehnico-științifică din 21.11.2013 (filele 272-275, vol. 9 d.u.p.), neavând vreo relevanță susținerile Ministerului Public că aceste două mijloace de probă nu au fost avute în vedere la întocmirea rechizitoriului, deoarece procedura reglementată de art. 242-248 Cod procedură penală permite judecătorului de cameră preliminară să înlăture orice act de urmărire penală și orice mijloc de probă administrat în faza de urmărire penală cu nerespectarea dispozițiilor legale, dacă sunt întrunite dispozițiile art. 280-282 Cod procedură penală.

În ceea ce privește raportul de constatare tehnico-științifică din data de 06.06.2014 (filele 300-303, vol. 9 d.u.p.), judecătorul a constatat că acesta s-a efectuat în absența inculpatului Berbeceanu Traian, precum și fără a fi încunoștințat apărătorul ales al acestuia. Conform art. 168 alin. 11 Cod procedură penală, „*percheziția în sistem informatic sau a unui suport de stocare a datelor informatice se efectuează în prezența suspectului ori a inculpatului, dispozițiile art. 159 alin. 10 și 11 aplicându-se în mod corespunzător*”.

S-a arătat că, având în vedere că inculpatul Berbeceanu Traian a lipsit de la efectuarea percheziției informatice din data de 06.06.2014, deși prezența sa era obligatorie conform art. 158 alin. (11) Cod procedură penală, în cauză devin aplicabile dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. e) Cod procedură penală, raportul de constatare tehnico-științifică din data de 06.06.2014 (filele 300-303, vol. 9 d.u.p.) fiind lovit de nulitate absolută și fiind, astfel, înlăturat de la judecată.

În ceea ce privește solicitarea de anulare a unor acte de urmărire penală, judecătorul de cameră preliminară a reținut următoarele:

Cu privire la procesul-verbal de investigații din data de 15.10.2013 întocmit de Muntean Alin (fila 11, vol. 16 d.u.p.) și procesul-verbal din data de 10.10.2012 întocmit de Muntean Alin (fila 233, vol. 16 d.u.p.), judecătorul a constatat că apărătorul inculpatului Berbeceanu Traian formulează critici de netemeinicie, iar nu de nelegalitate, procesele-verbale cuprinzând mențiunile

obligatorii și fiind întocmite de un organ competent conform legii. Conținutul acestor procese-verbale poate fi pus în discuția părților odată cu începerea judecării pe fond. Faptul că aceste procese-verbale au fost întocmite de un organ de cercetare penală care a dat declarații de martor în cauză și ulterior a fost inculpat nu afectează caracterul legal al acestor mijloace de probă, deoarece, după ascultarea sa în calitate de martor, Muntean Alin nu a mai realizat niciun act de urmărire penală. Calitatea de inculpat a acestui organ de cercetare penală în legătură cu infracțiunea de represiune nedreaptă presupus săvârșită față de inculpatul Berbeceabu Traian nu poate atrage nelegalitatea acestor mijloace de probă, ci se poate pune în discuție caracterul neloial al administrării lor. Însă, stabilirea acestui caracter poate avea loc doar în condițiile efectuării cercetării judecătorești, prin administrarea de probe din care să rezulte că aceste procese-verbale au fost întocmite în mod neloial.

În ceea ce privește inexistența unei ordonanțe de delegare pentru procesele-verbale de investigații din data de 14.11.2013 (filele 91-93, 94-96, vol. 16 d.u.p.), întocmite de agent șef adjunct Rațiu Ovidiu, judecătorul de cameră preliminară a constatat că, prin rezoluția nr. 386/D/P din 11.11.2013 (filele 1-2, vol. 9 d.u.p.), procurorul de caz a delegat, printre alții, pe numitul Rațiu Ovidiu să realizeze o analiză relațională existentă între persoanele vizate de cercetările efectuate în prezenta cauză, așa cum rezultă din listingurile telefonice furnizate de operatorii de telefonie, precum și să aducă la îndeplinire orice alte acte de verificare dispuse de procurorul de caz. Prin urmare, procesele-verbale de investigații din data de 14.11.2013 au fost întocmite cu respectarea dispozițiilor legale, agentul șef adjunct Rațiu Ovidiu fiind delegat de procurorul de caz de la acel moment, conținutul proceselor-verbale fiind în legătură cu obiectul delegării realizat prin rezoluția din 11.11.2013.

Referitor la susținerile inculpatului Berbeceanu Traian, prin apărător ales, că nu i s-a dat dreptul de a pune, prin intermediul procurorului, întrebări martorilor audiați în cursul urmăririi penale, judecătorul a constatat că art. 92 Cod procedură penală conferă apărătorului inculpatului doar dreptul de a asista la efectuarea oricărui act de urmărire penală. Acest drept nu cuprinde și dreptul apărătorului de a pune întrebări martorilor, inculpaților sau celorlalte părți la a căror audiere a participat în cursul urmăririi penale. Prezența inculpatului cu ocazia audierii unor persoane în cursul urmăririi penale este expresia garantării dreptului la apărare al inculpatului și a garanției că probele au fost obținute în mod legal și loial, însă apărătorul nu poate beneficia de drepturile extinse conferite de legiuitor în faza de judecată, față de caracterul preponderent scris, confidențial și necontradictoriu care guvernează această fază a procesului penal.

S-a apreciat că respingerea cererii de probațiune nu poate fi considerată, de asemenea, un motiv de nulitate a actelor de urmărire penală, cât timp această fază procesuală este condusă exclusiv de către procuror, acesta fiind singurul cu putere de apreciere asupra strângerii probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea persoanelor care au săvârșit o infracțiune și la stabilirea răspunderii penale a acestora, pentru a constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată. Administrarea unor mijloace de probă este lăsată la libera apreciere a procurorului în faza urmăririi penale, astfel încât

respingerea solicitării de administrare a unui probatoriu suplimentar nu poate fi supusă cenzurii judecătorului de cameră preliminară.

Judecătorul de cameră preliminară a mai considerat că nu constituie, de asemenea, motiv de nulitate consemnările cuprinse în declarațiile scrise, față de declarațiile martorilor, prin ignorarea obiecțiunilor apărătorilor cu privire la modul de consemnare a acestor declarații. Astfel, dacă unele în declarații au fost consemnate aspecte care nu corespund realității, după depășirea camerei preliminare, inculpații au la dispoziție procedura cercetării judecătorești, în care pot contesta anumite probe administrate în faza de urmărire penală și pot obține readministrarea lor în fața instanței de judecată, în condiții de contradictorialitate și publicitate.

Cu privire la rezoluția nr. 13/D/P/2011 din data de 11.11.2013, de efectuare a percheziției informatice (filele 246-254, vol. 9 d.u.p.) și la ordonanța de efectuare a constatării tehnico-științifice din data de 02.06.2014 (filele 281-284, vol. 9 d.u.p.) judecătorul de cameră preliminară nu a identificat vreun motiv de nulitate absolută sau relativă care să necesite înlăturarea acestora. Aceste acte au fost efectuate fără participarea avocatului inculpatului Berbeceanu Traian și fără prezența efectivă a acestui inculpat, însă Codul de procedură penală nu condiționează prezența inculpatului sau a apărătorului acestuia în momentul în care organul de urmărire penală apreciază că se impune emiterea unui act procesual în vederea efectuării unei percheziții informatice sau a unei constatări tehnico-științifice, criticile aduse sub acest aspect fiind respinse, ca nefondate.

Cu privire la ordonanța de extindere a urmăririi penale față de inculpatul Berbeceanu Traian nr. 386D/P/2013 din data de 14.05.2014, judecătorul de cameră preliminară a constatat că, potrivit art. 311 alin. (1) Cod procedură penală, „în cazul în care, după începerea urmăririi penale, organul de urmărire penală constată fapte noi, date cu privire la participarea unor alte persoane sau împrejurări care pot duce la schimbarea încadrării juridice a faptei, dispune extinderea urmăririi penale ori schimbarea încadrării juridice.” Conform acestui text legal, extinderea urmăririi penale se poate dispune dacă organul de urmărire penală a constatat existența unor fapte noi, nu neapărat și existența unor probe noi, caracterul de noutate fiind acordat de legiuitor faptei, iar nu mijlocului de probă prin care se constată existența sau inexistența acestei fapte. Prin ordonanța din data de 14.05.2014, procurorul de caz a apreciat că există indicii rezonabile și probe în legătură cu săvârșirea de către inculpatul Berbeceanu Traian a unor fapte noi, respectiv că:

- în cursul anului 2011, în calitate de ofițer de poliție judiciară cu gradul profesional de comisar șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, pe fondul sprijinirii grupului infracțional din care făceau parte Rusu Gheorghe, Cupețiu Dorin, Eugen Ioan și alte persoane, a primit un autoturism marca VW Passat CC Trav.2.0 TDI în valoare de 20.000 euro de la inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca, pentru a face un act contrar îndatoririlor sale de serviciu, și anume furnizarea către susnumiții a unor date și informații privitoare la cercetarea acestora sau a S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. ori a altor persoane din aceeași grupare în cauze penale sau în legătură cu dispunerea unor percheziții domiciliare ori a altor măsuri procesuale, faptă care întrunește

elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. (1) Cod penal raportat la art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000;

- în coautorat cu inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca, a disimulat adevărata natură a circulației autoturismului VW Passat CC Trav.2.0 TDI, creându-se aparența contrară realității a transmiterii acestui bun din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. către inculpatul Berbeceanu Traian în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate materializate prin perfectarea unor înscrisuri falsificate (*respectiv, contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011, factura fiscală nr. 361/17.08.2011, chitanța nr. 360/12.09.2011 și dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. URANUS JUNIOR 2003 S.R.L.*), cunoscând că, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare, faptă care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2012;

- a falsificat înscrisul intitulat „contract de vânzare-cumpărare” datat 22.07.2011, prin atestarea în cuprinsul acestuia a unor împrejurări necorespunzătoare adevărului privitoare la vânzarea de către inculpatul Berbeceanu Traian a autoturismului VW Passat 4 MOTION către S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., vânzarea-cumpărarea între aceiași contractanți a autoturismului VW Passat CC Trav.2.0 TDI, precum și a plății unei sulțe de 10.000 euro, înscrisul falsificat fiind ulterior folosit de inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca pentru evidențierea în contabilitatea societății anterior menționate a operațiunii neregulate de vânzare-cumpărare a autoturismului marca VW Passat CC Trav.2.0 TDI către inculpatul Berbeceanu Traian, precum și pentru înmatricularea aceluiași autoturism pe numele inculpatului, faptă care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 321 alin. (1) Cod penal;

- în cursul anului 2011, cu intenție, i-a ajutat pe inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca să își însușească fraudulos din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. autoturismul marca VW Passat CC Trav.2.0 TDI, pentru a-l remite ulterior, cu titlu de mită, inculpatului, faptă care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la delapidare, prevăzută de art. 48 alin. (1) Cod penal raportat la art. 295 Cod penal și art. 308 Cod penal.

Procurorul de caz a justificat extinderea urmăririi penale în raport de probele readministrare în cursul procesului penal după preluarea cauzei de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală. Faptele noi reținute de organele de urmărire penală au avut la bază reinterpretarea dată acestor noi mijloace de probă obținute (*declarațiile celorlalți inculpați, precum și declarațiile martorilor audiați*). S-a apreciat că, prin criticile formulate, apărătorul inculpatului Berbeceanu Traian nu invocă motive care să reprezintă aspecte de nelegalitate a ordonanței atacate, aceasta respectând toate dispozițiile legale necesare emiterii sale valabile, ci invocă motive de temeinicie, legate atât de încadrarea juridică, cât și de modalitatea în care s-a desfășurat ulterior urmărirea penală în cauză. Aceste critici pot fi avute în vedere la soluționarea pe fond a cauzei, când inculpatul poate pune în discuție contradictorie noua încadrare juridică a faptelor, pe care acesta o apreciază

întemeiată în raport de faptele reținute în sarcina sa prin actul de sesizare a instanței și poate propune administrarea unor probe suplimentare, neadministrare în cursul urmăririi penale, dar care ar putea conduce la netemeinicia acuzațiilor.

Cu privire la ordonanța de schimbare a încadrării juridice nr. 386/D/P din 03.07.2014, judecătorul a constatat, raportat la dispozițiile art. 311 Cod procedură penală, că nu există niciun motiv care să afecteze legalitatea soluției procurorului, inculpatul Berbeceanu Traian înțelegând să formuleze doar critici privind temeinicia acestei ordonanțe, respectiv existența unor elemente de fapt care să probeze faptele reținute în sarcina sa.

Procurorul de caz a apreciat că cele două acte materiale ale infracțiunii de favorizarea infractorului în formă continuată, prevăzute de art. 269 alin. (1) Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal, alcătuiesc elementele constitutive ale infracțiunii de sprijinire a unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) Cod penal, raportându-se la situația de fapt rezultată în urma probatoriului administrat în cauză, respectiv că, în perioada mai-octombrie 2012, inculpatul Berbeceanu Traian, în calitate de ofițer de poliție judiciară cu gradul profesional de comisar șef al Brigăzii de Combateră a Criminalității Organizate Alba, a divulgat inculpatului Cupetiu Dorin, prin intermediul inculpatului Rusu Gheorghe, împrejurarea că se vor efectua percheziții domiciliare în data de 10.05.2012 la domiciliile inculpaților Cupetiu Dorin, Balint Dan, Udrea Călin și Șionei Dorin, iar ulterior, în mod direct și personal, a divulgat inculpatului Cupetiu Dorin faptul că se vor efectua, în același dosar, percheziții domiciliare în data de 08.10.2012 la domiciliul acestui inculpat, precum și alte date confidențiale privind obiectul și existența acestor dosare penale. Criticile formulate nu se referă la nerespectarea dispozițiilor legale privind emiterea unei astfel de ordonanțe, ci doar la motivele în fapt și în drept ce au determinat emiterea acestui act, fiind însă avute în vedere la soluționarea pe fond a cauzei, când inculpatul poate pune în discuție contradictorie noua încadrare juridică a faptelor, pe care acesta o apreciază întemeiată în raport de faptele reținute în sarcina sa prin actul de sesizare a instanței.

De asemenea, ulterior emiterii ordonanței din 03.07.2014, organele de urmărire penală i-au adus la cunoștința inculpatului noua încadrare juridică, astfel cum rezultă din procesul-verbal din 04.07.2014 (filele 129-130, vol. 4 d.u.p.). S-a apreciat că neîntemeiată este și critica adusă de inculpat privind neaudierea sa după schimbarea încadrării juridice. Astfel, potrivit art. 311 alin. (3) Cod procedură penală, organul judiciar care a dispus extinderea urmăririi penale sau schimbarea încadrării juridice este obligat să îl informeze pe suspect despre faptele noi cu privire la care s-a dispus extinderea, informarea suspectului nefiind o noțiune identică cu audierea sa. În calitate de organ care realizează urmărirea penală, procurorul este singurul care poate aprecia dacă în cauză se mai impune audierea sau nu a inculpatului, această apreciere fiind una de oportunitate, iar nu de legalitate, neputând fi supusă cenzurii judecătorului în cadrul procedurii de cameră preliminară.

În ceea ce privește susținerea inculpatului Mihalacahe Mihai Adrian că i-a fost încălcat dreptul la apărare prin faptul că nu i s-a dat un termen în vederea pregătirii apărării, judecătorul a reținut că, prin ordonanța nr. 386/D/P/2013 din data de 01.07.2014 (filele 116-117, vol. 11 d.u.p.), inculpatului i s-a admis

cererea de consultare a dosarului, activitate care s-a desfășurat ulterior la sediul D.I.I.C.O.T – Structura Centrală, ocazie cu care acesta a luat la cunoștință de materialul probator, fiind încheiat procesul-verbal din data de 01.07.2014 (fila 118, vol. 11 d.u.p.). Faptul că, prin ordonanța nr. 386/D/P/2013 din data de 19.06.2014, i s-a respins cererea prin care a solicitat un termen în vederea pregătirii apărării în momentul aducerii la cunoștință a acuzațiilor penale formulate împotriva sa și al audierii sale, nu reprezintă o încălcare a dreptului său la apărare, deoarece, pe de o parte, funcția de urmărire penală se desfășoară conform principiilor de confidențialitate, necontradictorialitate și având un caracter preponderent scris, iar pe de altă parte, inculpatul are la dispoziție timpul necesar pentru pregătirea apărării în fața judecătorului de cameră preliminară, prin invocarea tuturor aspectelor de nelegalitate a actelor efectuate, iar în fața instanței, prin invocarea tuturor aspectelor de netemeinicie a probelor pe care se bazează actul de inculpare. Astfel, s-a apreciat că refuzul organelor de urmărire penală de a acorda un termen pentru pregătirea apărării nu produce nicio vătămare inculpatului Mihalacache Mihai Adrian, cât timp acesta are posibilitatea de a contesta legalitatea și temeinicia acuzațiilor aduse după emiterea actului de inculpare.

II.2.b. Prin încheierea nr. 940/C din data de 02.12.2014, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București – Secția I Penală, s-a admis contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală împotriva încheierii din data de 24.09.2014, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în dosarul nr. 24723/3/2014 al Tribunalului București – Secția I Penală.

S-a desființat în totalitate încheierea din data de 24.09.2014 și, în parte, încheierea din data de 11.09.2014, iar în baza art. 346 Cod procedură penală, s-a constatat legalitatea sesizării instanței și s-a dispus începerea judecării. S-au menținut celelalte dispoziții ale încheierii din data de 11.09.2014.

Pentru a se dispune în acest sens, s-a avut în vedere că, potrivit art. 342 Cod procedură penală, obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

Potrivit art. 346 alin. (3) Cod procedură penală, judecătorul de cameră preliminară restituie cauza la parchet dacă: a) rechizitoriul este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut la art. 345 alin. (3), dacă neregularitatea atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecării; b) a exclus toate probele administrate în cursul urmăririi penale; c) procurorul solicită restituirea cauzei, în condițiile art. 345 alin. (3), ori nu răspunde în termenul prevăzut de aceleași dispoziții.

S-a arătat că din examinarea acestui text de lege rezultă că, pentru a dispune restituirea cauzei la parchet în procedura de cameră preliminară, judecătorul de cameră preliminară trebuie fie să constate că rechizitoriul a fost neregularitar întocmit, însă nu în orice caz, ci numai dacă aceasta este de natură să atragă imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecării, fie să excludă toate probele administrate în cursul urmăririi penale.

O a treia situație în care se restituie cauza la parchet este atunci când procurorul solicită acest lucru, în condițiile art. 345 alin. (3) Cod procedură penală, ori nu răspunde în termenul prevăzut de aceleași dispoziții legale, situație ce nu se regăsește în prezenta cauză, judecătorul de cameră preliminară din cadrul instanței de fond neconstatând, din această perspectivă, incidența dispozițiilor art. 345 alin. (2) Cod procedură penală, ca de altfel, nici cazul prevăzut de art. 346 alin. (1) lit. b) Cod procedură penală.

Analizând actele și lucrările dosarului, judecătorul de cameră preliminară din cadrul curții de apel a constatat că, în prezenta cauză, rechizitoriul nr. 386/D/P/2013 din data de 15.07.2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor legale în materie, respectiv art. 328 și urm. din Codul de procedură penală în vigoare la data întocmirii acestuia și a sesizării instanței de judecată. S-a arătat că actul de sesizare a instanței cuprinde toate mențiunile prevăzute expres de dispozițiile legale susmenționate, fiind regulamentar întocmit.

Potrivit art. 371 Cod procedură penală, judecata se mărginește la fapta și la persoana arătată în actul de sesizare a instanței. În accepțiunea art. 371 Cod procedură penală, prin fapta arătată în actul de sesizare se înțelege descrierea acelei fapte într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice, de a investi instanța.

S-a constatat că în rechizitoriul nr. 386/D/P/2013 din data de 15.07.2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală sunt descrise detaliat faptele reținute în sarcina fiecăruia dintre inculpații trimiși în judecată, cu respectarea prevederilor art. 371 Cod procedură penală, fiind menționată și încadrarea juridică, probele pe care se întemeiază învinuirile, obiectul și limitele judecății regăsindu-se clar precizate, în prezenta cauză nefiind incidente dispozițiile art. 346 alin. (1) lit. a) Cod procedură penală.

Împrejurarea că, pentru una dintre infracțiunile deduse judecății, competența materială de efectuare a urmăririi penale nu aparține procurorului care a dispus trimiterea în judecată, nu este în măsură să atragă restituirea cauzei la parchet în baza prevederilor art. 346 alin. (1) lit. a) Cod procedură penală, potrivit cărora nu orice neregularitate a rechizitoriului poate conduce la restituirea cauzei la parchet, ci numai în situația în care nu se poate stabili obiectul sau limitele judecății și, în niciun caz, în situația în care organul de urmărire penală nu era competent material să efectueze urmărirea penală pentru una dintre infracțiunile deduse judecății.

De altfel, în prezenta cauză, judecătorul de cameră preliminară a constatat că Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală a efectuat urmărirea penală în mod legal, inclusiv pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. (1) Cod penal rap. la art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000, reținută în sarcina inculpatului Berbecanu Traian.

Judecătorul de cameră preliminară a avut în vedere în acest sens dispozițiile art. 43 alin. (2) lit. a) Cod procedură penală, art. 44 alin. (1) Cod procedură penală și art. 63 alin. (1) Cod procedură penală și art. 12 alin. (1) lit.

e) din Legea nr. 508/2004. Astfel, potrivit art. 43 alin. (2) lit. a) Cod procedură penală, instanța poate dispune reunirea cauzelor, dacă prin aceasta nu se întârzie judecata, când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană. Conform art. 44 alin. (1) Cod procedură penală, în caz de reunire, dacă, în raport cu diferiții făptuitori ori diferitele fapte, competența aparține, potrivit legii, mai multor instanțe de grad egal, competența de a judeca toate faptele și pe toți făptuitorii revine instanței mai întâi sesizate, iar dacă, după natura faptelor sau după calitatea persoanelor, competența aparține unor instanțe de grad diferit, competența de a judeca toate cauzele reunite revine instanței superioare în grad.

Potrivit art. 63 alin. (1) Cod procedură penală, dispozițiile prevăzute la art. 41-46 și art. 48 se aplică în mod corespunzător și în cursul urmăririi penale.

De asemenea, conform art. 12 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 508/2004, sunt de competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, indiferent de calitatea persoanei, infracțiunile care au legătură, potrivit art. 43 din Codul de procedură penală, cu cele prevăzute la lit. a) - d).

S-a apreciat că întrucât, în cauză, în ceea ce privește infracțiunile pentru care inculpatul Berbeceanu Traian a fost trimis în judecată sunt incidente dispozițiile art. 43 alin. (2) lit. a) Cod procedură penală, efectuarea urmăririi penale pentru infracțiunile prevăzute de art. 367 Cod penal și art. 29 din Legea nr. 656/2002 este de competența materială a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, conform art. 12 din Legea nr. 508/2004; în mod legal, în raport cu prevederile art. 12 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 508/2004, art. 43 alin. (2) lit. a) Cod procedură penală, art. 44 alin. (1) Cod procedură penală și art. 63 alin. (1) Cod procedură penală, această cauză a fost instrumentată de Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ca organ de urmărire penală mai întâi sesizat.

Judecătorul de cameră preliminară a apreciat că dispozițiile legale susmenționate sunt clare și nu sunt în măsură să suscite interpretări în prezenta cauză cu privire la competența materială a organului de urmărire penală, fiind lipsit de relevanță că, în actualul Cod de procedură penală, nu a fost inserată în mod special o dispoziție legală similară celei prevăzute de art. 45 alin. (4) din vechiul Cod de procedură penală, o astfel de prevedere fiind inutilă în contextul existenței dispozițiilor legale susmenționate la care s-a făcut referire.

S-a arătat că atât Direcția Națională Anticorupție, cât și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, sunt structuri specializate, a căror organizare, funcționare și competență au fost stabilite prin legi speciale, respectiv OUG nr. 43/2002, cât și Legea nr. 508/2004, ce derogă de la legea penală generală care, în materie de competență materială, este Codul de procedură penală.

S-a apreciat că nu există o competență mai specială a Direcției Naționale Anticorupție, în raport cu competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ambele direcții fiind structuri specializate, competente material deopotrivă să efectueze urmărirea penală în prezenta cauză, singurul criteriu care, în fapt și în drept, determină care dintre cele două direcții trebuia să instrumenteze cauza fiind, în mod evident, stabilirea organului de

urmărire penală mai întâi sesizat, conform art. 63 alin. (1) rap. la art. 44 alin. (1) Cod procedură penală.

Cum, în prezenta cauză, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a fost unitatea de parchet specializată mai întâi sesizată, în mod legal, urmărirea penală a fost efectuată și finalizată de aceasta, prin emiterea rechizitoriului și sesizarea instanței de judecată competente. Atât OUG nr. 43/2002, cât și Legea nr. 508/2004 sunt legi speciale, niciuna dintre acestea nu poate fi considerată lege generală în raport cu cealaltă, singura lege generală în materie de competență materială fiind Codul de procedură penală, de la care derogă ambele, legiuitorul în art. 12 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 508/2004 nefăcând nicio distincție între infracțiunile de corupție și alte infracțiuni.

În raport de dispozițiile legale susmenționate, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că, în nici un caz, nu se poate reține că infracțiunile de corupție prevăzute de OUG nr. 43/2002, chiar și în cazurile de reunire a cauzelor prevăzute de art. 43 Cod procedură penală, sunt în competența exclusivă a Direcției Naționale Anticorupție, aceasta neavând, în mod evident, o competență și mai specială în raport cu competența specială a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, iar OUG nr. 43/2003 nefiind o lege specială în raport de Legea nr. 508/2004, care este tot o lege specială.

S-a apreciat că, dacă s-ar accepta raționamentul judecătorului de cameră preliminară din cadrul instanței de fond și s-ar reține că au fost încălcate dispozițiile legale privind competența materială a organului de urmărire penală, ceea ce ar atrage nulitatea relativă prevăzută de art. 282 rap. la art. 10 Cod procedură penală, această nulitate nu este în măsură să atragă incidența dispozițiilor art. 346 alin. (1) lit. a) Cod procedură penală, pentru că, astfel cum s-a menționat și rezultă cu claritate din aceste dispoziții legale, nu orice neregularitate a rechizitoriului poate conduce la restituirea cauzei la parchet, ci doar dacă atrage imposibilitatea stabilirii obiectului și limitelor judecății, situație care nu se regăsește în prezenta cauză.

De altfel, s-a arătat că și judecătorul de cameră preliminară din cadrul instanței de fond a menționat, în încheierea din data de 11.09.2014, că sub aspectul faptelor reținute în sarcina inculpaților Berbeceanu Traian și Mihalache Mihai Adrian, infracțiunile sunt descrise, raportându-se la probele considerate de procuror ca relevante, faptele sunt descrise pe larg și încadrate în drept, că actul de sesizare cuprinde exigențele impuse de art. 328 Cod procedură penală, existând elementele necesare investirii instanței de judecată cu soluționarea pe fond a cauzei, fiind respinsă, ca neîntemeiată, excepția neregularității actului de sesizare a instanței invocată de inculpații Berbeceanu Traian și Mihalache Mihai Adrian.

În ceea ce privește mijloacele de probă excluse prin încheierea din data de 11.09.2014, acest aspect nu a fost contestat de procuror prin calea de atac exercitată, motiv pentru care nu s-a procedat la o analiză a acestor probe.

III. JUDECATA – Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală – Completul de 3 judecători

Judecata a debutat la data de 12 noiembrie 2014 și s-a încheiat la data de 30 iunie 2016.

Pe parcursul celor 59 de termene de judecată acordate săptămânal, au fost audiați cei 8 inculpați, 118 martori și au fost ascultate înregistrările dialogurilor telefonice și ambientale.

Pe parcursul procedurii de cameră preliminară, la data de 8.08.2014, judecătorul a fost recuzat de către inculpatul Muntean Alin Mirel sub motivația că a făcut parte din completul de 3 judecători ce a soluționat recursul împotriva încheierii prin care măsura preventivă luată împotriva lui Berbeceanu Traian fusese prelungită, ocazie cu care s-a dispus înlocuirea arestului preventiv cu măsura preventivă a controlului judiciar – *vol. I, fil. 200-202 dosar ICCJ*.

În acest context, instanța de fond a menționat faptul că măsura preventivă luată împotriva lui Berbeceanu Traian a fost dispusă sub imperiul vechii reglementări a Codului de procedură penală, iar această reglementare nu conducea la situații de incompatibilitate pentru judecătorii ce au procedat la examinarea recursului împotriva unor asemenea măsuri preventive, practica judiciară fiind unanimă și constantă în acest sens, atât la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, cât și al instanțelor judecătorești. Astfel, doi dintre judecătorii ce au format completul de judecată s-au pronunțat într-un alt complet de 3 judecători în calea de atac a recursului împotriva măsurii preventive a arestului dispusă față de Berbeceanu Traian, ca urmare a propunerii formulate de către inculpatul Mureșan Ioan – *vol. 1, fil. 210-284 dosar DNA, vol. 2, fil. 442-454 dosar DIICOT*, iar unul dintre judecătorii completului s-a pronunțat asupra unui recurs formulat împotriva prelungirii măsurii arestului preventiv, după preluarea cauzei la nivelul central al DIICOT, într-un alt complet de 3 judecători – *vol. 2, fil. 154-377 dosar DIICOT*.

Pe de altă parte, s-a menționat că membrii completului de judecată nu au exercitat niciodată în cauza reunită funcția judiciară de judecători de drepturi și libertăți în ceea ce-l privește pe Berbeceanu Traian.

Prin încheierea din data de 13.08.2014, cererea de recuzare a judecătorului de cameră preliminară a fost respinsă, ca nefondată – *fil. 208-210, vol. I dosar ICCJ*, iar după începerea judecății, procurorul, inculpații ori apărătorii acestora nu au formulat alte cereri de recuzare.

S-a mai reținut că, suplimentar probatoriilor testimoniale administrate, la solicitarea inculpaților ori a apărătorilor acestora, s-a admis administrarea probelor cu înscrisuri, toate acestea fiind menționate în încheierile instanței, iar probele depuse la dosarul cauzei.

De asemenea, pe parcursul judecății, la dosarul cauzei au fost depuse și înscrisuri ce au constituit secrete de stat ori secrete de serviciu, probe ce au fost administrate din oficiu, în subsidiar, pentru formarea convingerii instanței, înscrisurile fiind dintre cele ce se puteau folosi în apărarea inculpaților, întrucât nu au fost menționate în vreun fel în actele de acuzare formulate de către Ministerul Public. Din întregul ansamblu de documente clasificate comunicate instanței de judecată, mare parte au fost declassificate și depuse la dosarul cauzei.

Demersurile instanței și documentele declassificate se regăsesc în dosarul ICCJ: vol. 7, fil. 55-93; vol. 8, fil. 53, 93-290; vol. 9, fil. 164-178; vol. 10, fil.

172-173, 194; vol. 11, fil. 145-148, 169, 232, 240, 257, 260-264; vol. 12, fil. 4-6, 26, 242; vol. 13, fil. 53-55, 100-105, 125-130 și vol. 14, fil. 393-398.

În ceea ce privește documentele rămase secretizate, Înalta Curte a reținut că acestea cuprind informații întocmite după comiterea faptelor ce formează obiectul judecării, fiind realizate ca urmare a solicitării organelor de urmărire penală și atestă împrejurări ce nu au legătură cu acuzațiile formulate ori sunt ulterioare comiterii faptelor, așa încât nu au vocația folosirii în apărare.

Cercetarea judecătorească la instanța de fond s-a derulat pe parcursul următoarelor termene: 12 noiembrie 2014, 26 noiembrie 2014, 10 decembrie 2014, 14 ianuarie 2015, 21 ianuarie 2015, 28 ianuarie 2015, 3 februarie 2015, 4 februarie 2015, 11 februarie 2015, 18 februarie 2015, 25 februarie 2015, 4 martie 2015, 11 martie 2015, 18 martie 2015, 25 martie 2015, 1 aprilie 2015, 8 aprilie 2015, 15 aprilie 2015, 22 aprilie 2015, 29 aprilie 2015, 6 mai 2015, 13 mai 2015, 20 mai 2015, 27 mai 2015, 3 iunie 2015, 10 iunie 2015, 17 iunie 2015, 24 iunie 2015, 2 septembrie 2015, 9 septembrie 2015, 16 septembrie 2015, 23 septembrie 2015, 30 septembrie 2015, 7 octombrie 2015, 14 octombrie 2015, 21 octombrie 2015, 28 octombrie 2015, 4 noiembrie 2015, 18 noiembrie 2015, 25 noiembrie 2015, 13 ianuarie 2016, 20 ianuarie 2016, 27 ianuarie 2016, 3 februarie 2016, 10 februarie 2016, 17 februarie 2016, 24 februarie 2016, 2 martie 2016, 9 martie 2016, 16 martie 2016, 23 martie 2016, 4 aprilie 2016, 5 aprilie 2016, 6 aprilie 2016, 26 aprilie 2016, 4 mai 2016, 18 mai 2016, 1 iunie 2016, 14 iunie 2016 și 15 iunie 2016.

IV. ANALIZA CAUZEI

1. Analiza prealabilă – chestiuni de drept, acuzațiile, textele de incriminare prevăzute de legislația anterioară și în prezent

Instanța de fond a constatat că cele două structuri specializate ale Ministerului Public au sesizat simultan instanțele de judecată – Tribunalul București și Înalta Curte de Casație și Justiție, întrucât atât rechizitoriul structurii de combatere a criminalității organizate – DIICOT, cât și cel al structurii de combatere a corupției – DNA, au fost emise – 15 iulie 2014 și verificate sub aspectul legalității și temeiniciei – 16 iulie 2014, la aceleași date.

S-a opinat că această constatare, deși fără înrâurire asupra soluției cauzei, este elocventă totuși din prisma unicității speței, deoarece cauzele reunite relevă faptul că Ministerul Public, prin DIICOT, a formulat acuzații de corupție la adresa unor ofițeri de poliție: comisarul șef de poliție judiciară Berbeceanu Traian - șeful Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba și comisarul de poliție judiciară Mihalache Mihai Adrian din cadrul Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, precum și a unor persoane fără calitate specială – Rusu Gheorghe, Rusu Anca, Urs Ion Vasile, iar prin DNA, a formulat acuzații de abuz în funcție, fals și represiune nedreptă împotriva unui magistrat - procurorul șef Mureșan Ioan, șeful Serviciului Teritorial Alba din cadrul DIICOT - și a unui ofițer de poliție din cadrul Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba – comisarul de poliție judiciară Muntean Alin Mirel, care, în complicitate și cu un alt magistrat - Cean Nicolae Ion, fost procuror DIICOT, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Alba, au contribuit la acuzațiile inițiale aduse lui Berbeceanu Traian.

S-a reținut că aceste împrejurări denotă cauzei singularitate, dar și unicitate în practica judiciară de până la acel moment.

De aceea, față de complexitatea cauzei și a probatoriului administrat, instanța de fond a procedat, *prioritar*, la analiza acuzațiilor de abuz în serviciu, represiune nedreaptă, fals, constituire de grup criminal organizat, spălare a banilor, dare și luare de mită și fals în declarații, formulate de Ministerul Public prin cele două structuri specializate, dar care sunt divergente din perspectiva stărilor de fapt prezentate în actele de acuzare.

Odată cu prezentarea acuzațiilor formulate, instanța de fond a prezentat și textele de incriminare prevăzute în legislația anterioară și în legislația actuală și a statuat asupra încadrării juridice a faptelor în raport de starea de fapt, prin luarea în considerare a principiului fundamental de drept referitor la legea penală mai favorabilă (*principiul mitior lex*).

Acuzațiile de mărturie mincinoasă formulate la adresa lui Urs Ion Vasile și Mihalache Adrian și de evaziune fiscală formulate la adresa lui Rusu Gheorghe, Rusu Anca și SC Uranus Junior 2003 SRL au fost prezentate și tratate individual, deoarece sunt distincte și chiar independente de celelalte acuzații, fiind, de altfel, formulate doar de către una dintre structurile specializate ale Ministerului Public, respectiv DIICOT.

Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală a reținut că structura specializată în combaterea corupției – DNA și-a formulat astfel acuzațiile:

- **Abuzul în serviciu în interes personal**

Acuzația - Inculpatul **Mureșan Ioan**, împreună cu inculpatul Muntean Alin Mirel și cu complicitatea inculpatului Cean Nicolaie Ioan, cu ocazia urmăririi penale efectuate în dosarul nr. 13D/P/2011 privind pe Biriescu Titus, Berbeceanu Traian ș.a., și-au îndeplinit în mod necorespunzător atribuțiile de serviciu vizând desfășurarea activității în conformitate cu legea, prin aceea că: a dispus începerea urmăririi penale față de Berbeceanu Traian pentru săvârșirea infracțiunilor de sprijinirea unui grup infracțional nestructurat, favorizarea infractorului, omisiunea sesizării organelor judiciare, mărturie mincinoasă și fals în declarații (21.10.2013), punerea în mișcare a acțiunii penale (23.10.2013), reținerea pe 24 de ore a lui Berbeceanu Traian (24.10.2013) și a propus arestarea preventivă a acestuia (24.10.2013), în urma administrării, fie personal, fie de către inculpatul Muntean Alin Mirel, a unor probe nelegale, constând în: declarații obținute prin promisiuni sau favoruri, declarații luate unor persoane aflate în relații de adversitate notorie cu Berbeceanu Traian, declarații conținând adăugiri sau deformări ale susținerilor persoanelor audiate, declarația inculpatului Cean Nicolaie Ioan, audiat cu identitate protejată, procese-verbale întocmite de inculpatul Muntean Alin Mirel, despre care a cunoscut că au conținut fals sau trunchiat, documente fără relevanță probatorie; nu a procedat la verificarea altor variante de anchetă, deși existau elemente factice care ar fi impus acest lucru și a întocmit referatul cu propunere de arestare preventivă în care a inserat, cu știință, mențiuni false, aducând astfel o gravă vătămare drepturilor și intereselor legale ale persoanei vătămate Berbeceanu Traian, respectiv libertatea individuală – art. 23 Constituție și art. 5 CEDO, dreptul la apărare – art. 6 Cod procedură penală, art. 24 Constituție, art. 6 CEDO, dreptul la demnitate, la reputație și onoare – art. 72 Cod civil, dreptul la salariu lunar –

art. 28 pct. 1 lit. a) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițiștilor, prin diminuarea cuantumului acestuia. Ca urmare a acestor acțiuni, inculpatul Mureșan Ioan a obținut, atât pentru sine, cât și pentru inculpații Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ion, precum și pentru persoane cercetate penal din anturajul acestora: Ilisei Mircea, Luca Anversa, Opruța Cristian, foloase necuvenite, de ordin nepatrimonial, constând în denigrarea ofițerului de poliție judiciară și înlăturarea acestuia din dosarele pe care le instrumenta, prin retragerea avizului conform, precum și asigurarea accesului la informațiile pretins compromițătoare deținute de acesta împotriva magistraților, ofițerilor de poliție și persoanelor din anturaj posibil implicate în fapte de natură penală, în scopul efectuării de apărări în eventualitatea unei anchete penale.

Texte legale de incriminare

i. Codul penal - Titlul V - Infrațiuni de corupție și de serviciu, Capitolul II - Infrațiuni de serviciu, art. 297 - Abuzul în serviciu

Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

ii. Codul penal anterior - Titlul VI - Infrațiuni care aduc atingere unor activități de interes public sau altor activități reglementate de lege, Capitolul I - Infrațiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul, art. 246 - Abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor

Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o vătămare intereselor legale ale unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

iii. Art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, forma anterioară datei de 1.02.2014

Infrațiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, infrațiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și infrațiunea de abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani.

iv. Art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, forma ulterioară datei de 1.02.2014

În cazul infrațiunilor de abuz în serviciu sau de uzurpare a funcției, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

• Falsul

Acuzația - Inculpatul **Mureșan Ioan**, în calitate de procuror, la data de 24.10.2013, cu ocazia întocmirii referatului cu propunere de arestare preventivă a persoanei vătămate Berbeceanu Traian, în dosarul nr. 13D/P/2011, a atestat în conținutul documentului menționat date nereale privind: utilizatorul unui post telefonic, constatările efectuate de echipele de filaj, rezultatele unor testări poligraf, afirmații ale unor martori audiați în cauză și a omis, cu știință, să

insereze aspecte rezultate din anchetă care veneau în apărarea lui Berbeceanu Traian.

Inculpatul **Muntean Alin Mirel**, cu ocazia cercetărilor efectuate în dosarul nr. 13D/P/2011 și în cauzele în care a efectuat acte de urmărire penală folosite ulterior în dosarul nr. 13D/P/2011, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a întocmit, la datele de 21.08.2013, 23.08.2013 și 23.09.2013, procese-verbale în care a atestat date nereale privitoare la utilizatorul unui post telefonic, constatările efectuate de echipele de filaj, susținerile unui martor, mențiuni privind efectuarea unei percheziții.

Texte legale de incriminare

i. Codul penal - art. 321 - Falsul intelectual

Falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar public aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

ii. Codul penal anterior - art. 289 - Falsul intelectual

Falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

• Represiunea nedreaptă

Acuzația - Inculpatul **Mureșan Ioan**, în exercitarea funcției de procuror, ajutat de inculpatul Muntean Alin Mirel, cu ocazia anchetei efectuate în dosarul nr. 13D/P/2011, a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale (23.10.2013) și reținerea pe 24 de ore a persoanei vătămate Berbeceanu Traian (24.10.2013), cu încălcarea art. 143-148 Cod procedură penală vechi și a art. 68¹ (indicii temeinice) Cod procedură penală vechi, prin raportare la datele reale ale anchetei, al cărui rezultat a fost distorsionat prin comiterea infracțiunilor de abuz în serviciu și fals intelectual, anterior descrise.

Texte legale de incriminare

i. Codul penal - Titlul IV - Infracțiuni contra înfăptuirii justiției - art. 283 - Represiunea nedreaptă

(1) Fapta de a pune în mișcare acțiunea penală, de a lua o măsură preventivă neprivativă de libertate ori de a trimite în judecată o persoană, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Reținerea sau arestarea ori condamnarea unei persoane, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

ii. Codul penal anterior - Titlul VI - Infracțiuni care aduc atingere unor activități de interes public sau altor activități reglementate de lege - Capitolul II - Infracțiuni care împiedică înfăptuirea justiției - art. 268 - Represiunea nedreaptă

Fapta de a pune în mișcare acțiunea penală, de a dispune arestarea, de a trimite în judecată sau de a condamna pe o persoană, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Pe de altă parte, structura specializată în combaterea criminalității organizate - **DIICOT** și-a formulat astfel acuzațiile:

- **Grupul criminal organizat**

Acuzația - Inculpatul **Rusu Gheorghe**, în perioada 2011 - octombrie 2012, a sprijinit și favorizat un grup infracțional organizat, format din Cupețiu Dorin, Balint Dan, Udrea Călin și Șionei Călin, prin activități și relații comerciale și personale, respectiv a adus la cunoștința inculpatului Cupețiu Dorin și a celorlalți membri ai grupării împrejurări și aspecte care au legătură cu derularea unor activități de cercetare și urmărire penală în dosarul penal nr. 71/D/P/2011 al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Alba-Iulia.

Inculpatul **Berbeceanu Traian**, în perioada mai - octombrie 2012, având calitatea de ofițer de poliție judiciară și funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, a divulgat inculpatului Cupețiu Dorin, prin intermediul inculpatului Rusu Gheorghe, împrejurarea că se vor efectua percheziții domiciliare (în dosarul nr. 71/D/P/2011 instrumentat la nivelul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Alba-Iulia) în data de 10.05.2012, la domiciliile inculpaților Cupețiu Dorin, Balint Dan, Udrea Călin și Șionei Dorin, iar ulterior, în mod direct și personal, a divulgat inculpatului Cupețiu Dorin faptul că se vor efectua, în același dosar, percheziții domiciliare în data de 08.10.2012, la domiciliul inculpatului Cupețiu Dorin, precum și alte date confidențiale privind obiectul și existența acestui dosar penal.

Texte legale de incriminare

i. Codul penal - art. 367 - Constituirea unui grup infracțional organizat

Inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. Prin grup infracțional organizat se înțelege grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.

ii. Legea nr. 39/2003 – abrogată odată cu intrarea în vigoare a Codului penal - art. 8

Inițierea sau constituirea ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unui grup, în vederea săvârșirii de infracțiuni, care nu este, potrivit prezentei legi, un grup infracțional organizat, se pedepsește, după caz, potrivit art. 167 sau 323 din Codul penal.

Art. 2 - *În prezenta lege termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles: grup infracțional organizat - grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, care există pentru o perioadă și acționează în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni grave, pentru a obține direct sau indirect un beneficiu financiar sau alt beneficiu material; nu constituie grup infracțional organizat grupul format ocazional în scopul comiterii imediate a uneia sau mai multor infracțiuni și care nu are continuitate*

sau o structură determinată ori roluri prestabilite pentru membrii săi în cadrul grupului.

- **Darea și luarea de mită**

Acuzațiile - Inculpatul **Berbeceanu Traian**, în cursul anului 2011, în calitate de ofițer de poliție judiciară cu gradul profesional de comisar șef și având funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, pe fondul sprijinirii grupului infracțional organizat din care făceau parte inculpații Rusu Gheorghe, Cupețiu Dorin Eugen Ioan și alte persoane, a primit un autoturism marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, în valoare de aproximativ 20.000 euro, de la Rusu Gheorghe și Rusu Anca, pentru a face un act contrar îndatoririlor sale de serviciu, și anume furnizarea către susnumiți a unor date și informații privitoare la cercetarea acestora sau a S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. ori a altor persoane din aceeași grupare criminală în cauze penale sau în legătură cu dispunerea efectuării unor percheziții domiciliare ori a altor măsuri procesuale.

Inculpatul **Rusu Gheorghe**, în cursul anului 2011, pe fondul sprijinirii grupului infracțional organizat din care făceau parte martorul Cupețiu Dorin Eugen Ioan, inculpatul Berbeceanu Traian și alte persoane și în condițiile în care cel ultim menționat deținea calitatea de ofițer de poliție judiciară și funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, acționând în coautorat cu inculpata Rusu Anca, a dat acestuia un autoturism marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, în valoare de aproximativ 20.000 euro, pentru ca inculpatul Berbeceanu Traian să facă un act contrar îndatoririlor sale de serviciu, și anume furnizarea către susnumiți a unor date și informații privitoare la cercetarea acestora sau a S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. ori a altor persoane din aceeași grupare criminală în cauze penale sau în legătură cu dispunerea efectuării unor percheziții domiciliare ori a altor măsuri procesuale.

Inculpata **Rusu Anca**, în cursul anului 2011, pe fondul sprijinirii grupului infracțional organizat din care făceau parte Cupețiu Dorin Eugen Ioan, Berbeceanu Traian și alte persoane și în condițiile în care cel ultim menționat deținea calitatea de ofițer de poliție judiciară și funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, acționând în coautorat cu inculpatul Rusu Gheorghe, a dat acestuia un autoturism marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, în valoare de aproximativ 20.000 euro, pentru ca inculpatul Berbeceanu Traian să facă un act contrar îndatoririlor sale de serviciu, și anume furnizarea către susnumiți a unor date și informații privitoare la cercetarea acestora sau a S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. ori a altor persoane din aceeași grupare criminală în cauze penale sau în legătură cu dispunerea efectuării unor percheziții domiciliare ori a altor măsuri procesuale.

Texte legale de incriminare

i. Codul penal - art. 289 - Luarea de mită

Fapta funcționarului public care, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului

de a ocupa o funcție publică sau de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta.

ii. Codul penal anterior - art. 254 - Luarea de mită

Fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

iii. Codul penal - art. 290 - Darea de mită

Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, în condițiile arătate în art. 289, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

iv. Codul penal anterior - art. 255 - Darea de mită

Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, în modurile și scopurile arătate în art. 254, se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Chestiuni de drept

Instanța de fond a subliniat că infracțiunea de luare de mită presupune pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani, foloase care nu i se cuvin, în legătură însă cu un act ce intră în îndatoririle de serviciu ale inculpatului. Atunci când inculpatul nu a pretins, primit sau acceptat promisiunea unor bunuri înainte sau în timpul actului de serviciu, nu este îndeplinită condiția legăturii cu actul de serviciu (*ÎCCJ, Decizia penală nr. 676 din 26 februarie 2013*).

De asemenea, s-a avut în vedere că, pentru susținerea acuzației de luare de mită, trebuie dovedite din punct de vedere obiectiv:

- conduita proprie a persoanei acuzate în legătură cu banii sau foloasele: pretinderea de bani sau alte foloase care nu i se cuvin; primirea de bani sau alte foloase care nu i se cuvin; acceptarea promisiunii de bani sau foloase care nu i se cuvin, faptul că nu a respins o asemenea promisiune;

- conduita proprie a persoanei acuzate în legătură cu actele de serviciu: îndeplinirea, neîndeplinirea ori întârzierea îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu, realizarea unui act contrar acestor îndatoriri;

- legătura dintre banii sau foloasele necuvenite și actul de serviciu. Banii sau produsele trebuie să fie pretinse, primite etc. cu titlul de contraechivalent al conduitei pe care făptuitorul se angajează să o aibă, și anume pentru îndeplinirea neîndeplinirea sau îndeplinirea cu întârziere a unui act de serviciu. Dacă legătura lipsește, fapta nu are caracter penal. Dacă însă scopul urmărit se realizează și acuzatul face un act contrar îndatoririlor de serviciu, act care constituie prin el însuși o infracțiune, cum ar fi un fals în înscrisuri, infracțiunea de luare de mită intră în concurs cu acea infracțiune (*Tribunalul Suprem, Secția penală, Decizia nr. 3839 din 1970*).

Consumarea infracțiunii are loc în momentul săvârșirii acțiunii sau inacțiunii incriminate, în momentul pretinderii, primirii, acceptării promisiunii de bani sau foloase care nu i se cuvin ori în momentul în care nu a respins o asemenea promisiune. Este suficientă simpla acceptare a promisiunii făcute, predarea banilor sau a foloaselor putând să aibă loc anterior sau chiar să nu se mai realizeze (*Tribunalul Suprem, Secția penală, Decizia nr. 1032 din 1968*).

Orice activitate ulterioară acestui moment, de exemplu refuzul primirii folosului promis sau restituirea acestuia, ori cercetarea celui care a dat mită pentru infracțiuni similare celei pentru care au fost primiți banii nu are influență asupra existenței luării de mită, putând constitui doar o circumstanță atenuantă personală (*ÎCCJ, Decizia penală nr. 2348 din 3 iulie 2012*).

- **Falsul**

Acuzația - Inculpatul **Berbeceanu Traian** a falsificat înscrisul intitulat „contract de vânzare-cumpărare”, datat 22.07.2011, prin atestarea în cuprinsul acestuia a unor împrejurări necorespunzătoare adevărului privitoare la vânzarea de către Berbeceanu Traian a autoturismului marca VW Passat 4 Motion către S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., vânzarea-cumpărarea între aceiași cocontractanți a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, precum și a plății unei sulte de 10.000 euro, înscrisul falsificat fiind folosit ulterior de Rusu Gheorghe și Rusu Anca pentru evidențierea în contabilitatea societății anterior menționate a operațiunii nereale de vânzare-cumpărare a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI către inculpatul Berbeceanu Traian, precum și pentru înmatricularea aceluiași autoturism pe numele inculpatului.

Inculpatul **Rusu Gheorghe** a falsificat următoarele înscrisuri: cel intitulat „contract de vânzare-cumpărare”, datat 22.07.2011, prin atestarea în cuprinsul acestuia a unor împrejurări necorespunzătoare adevărului privitoare la vânzarea de către Berbeceanu Traian a autoturismului marca VW Passat 4 Motion către S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., vânzarea-cumpărarea între aceiași cocontractanți a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, precum și a plății unei sulte de 10.000 euro; factura fiscală nr. 361/17.08.2011, prin care s-a atestat necorespunzător adevărului faptul că autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI ar fi fost vândut inculpatului Berbeceanu Traian; chitanța nr. 360/12.09.2011, prin care s-a evidențiat în mod nereal împrejurarea că acesta din urmă ar fi achitat suma de 52.000 lei ca preț; dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., prin care s-a materializat neconform realității că suma de 52.000 lei care ar fi provenit de la inculpat ar fi fost depusă la casierie de către Rusu Gheorghe și, apoi, ridicată de către acesta cu titlu de restituire a unui împrumut acordat anterior societății, înscrisurile falsificate fiind folosite ulterior de Rusu Gheorghe și Rusu Anca pentru evidențierea în contabilitatea societății anterior menționate a operațiunii nereale de vânzare-cumpărare a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI către inculpatul Berbeceanu Traian, precum și pentru înmatricularea aceluiași autoturism pe numele inculpatului.

Inculpata **Rusu Anca** a falsificat următoarele înscrisuri: factura fiscală nr. 361/17.08.2011, prin care s-a atestat necorespunzător adevărului faptul că autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI ar fi fost vândut inculpatului Berbeceanu Traian; chitanța nr. 360/12.09.2011, prin care s-a evidențiat în mod nereal împrejurarea că acesta din urmă ar fi achitat suma de 52.000 lei ca preț; dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., prin care s-a materializat neconform realității că suma de 52.000 lei care ar fi provenit de la inculpat ar fi fost depusă la casierie de către inculpatul Rusu Gheorghe și, apoi, ridicată de către acesta cu titlu de restituire a unui împrumut acordat anterior societății, înscrisurile falsificate fiind folosite ulterior

de Rusu Gheorghe și Rusu Anca pentru evidențierea în contabilitatea societății anterior menționate a operațiunii nereale de vânzare-cumpărare a autoturismului marca VW Passat CC Trav 2.0 TDI către inculpatul Berbeceanu Traian, precum și pentru înmatricularea aceluiași autoturism pe numele inculpatului; 131 facturi fiscale, în sensul contrafacerii acestora (facturi pretins a fi fost emise de către SC Concordcons Alexa SRL, SC Kira SRL, SC Harmonia SRL, SC Cimteo SRL și SC Exing Construct SRL), înregistrând aceste facturi în evidențele contabile ale societății, infracțiuni comise în cursul anului 2010, în scopul exercitării, în mod nelegal, a dreptului de deducere a TVA în cuantum de 544.786 lei.

Texte legale de incriminare

i. Codul penal - art. 322 - Falsul în înscrisuri sub semnătură privată

Falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin vreunul dintre modurile prevăzute în art. 320 sau art. 321, dacă făptuitorul folosește înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

ii. Codul penal anterior - art. 290 - Falsul în înscrisuri sub semnătură privată

Falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin vreunul din modurile arătate în art. 288, dacă făptuitorul folosește înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

• Delapidarea

Acuzația - Inculpatul **Rusu Gheorghe**, în cursul anului 2011, acționând în coautorat cu inculpata Rusu Anca, și-a însușit fraudulos din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, pentru a-l remite ulterior, cu titlu de mită, inculpatului Berbeceanu Traian.

Inculpata **Rusu Anca**, în cursul anului 2011, acționând în coautorat cu inculpatul Rusu Gheorghe, și-a însușit fraudulos din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, pentru a-l remite ulterior, cu titlu de mită, inculpatului Berbeceanu Traian.

Inculpatul **Berbeceanu Traian**, în cursul anului 2011, cu intenție, i-a ajutat pe inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca să își însușească fraudulos din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, pentru i-l remite ulterior, cu titlu de mită.

Inculpatul **Urs Ion Vasile**, în cursul anului 2011, cu intenție, i-a ajutat pe inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca să își însușească fraudulos din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, pentru a-l remite ulterior, cu titlu de mită, inculpatului Berbeceanu Traian.

Texte legale de incriminare

i. Codul penal - Titlul V - Infracțiuni de corupție și de serviciu - Capitolul II - Infracțiuni de serviciu - art. 295 - Delapidarea

Însușirea, folosirea sau traficarea de către un funcționar public, în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

Art. 308 - Infrațiuni de corupție și de serviciu comise de alte persoane

Dispozițiile art. 289 - 292, 295, 297 - 301 și 304 privitoare la funcționarii publici se aplică în mod corespunzător și faptelor săvârșite de către sau în legătură cu **persoanele care exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare** de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute la art. 175 alin. (2) ori **în cadrul oricărei persoane juridice**. În acest caz, limitele speciale ale pedepsei se reduc cu o treime.

ii. Codul penal anterior - Titlul III - Infrațiuni contra patrimoniului - art. 215¹ - Delapidarea

Înșușirea, folosirea sau traficarea, de către un funcționar, în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 15 ani.

Chestiuni de drept

Instanța de fond a constatat că, de la data de 1.02.2014, odată cu intrarea în vigoare a Codului penal, legiuitorul a optat ca obiectul juridic general ocrotit prin incriminarea infracțiunii de delapidare să fie cel referitor la relațiile de serviciu, fiind evident că această infracțiune a avut și are un obiect juridic secundar ce ocrotește și patrimoniul, însă distincția este clară, în prezent delapidarea fiind prima infracțiune incriminată în capitolul rezervat infracțiunilor de serviciu, și nu cum era anterior, în titlul rezervat infracțiunilor contra patrimoniului.

De altfel, s-a reținut că la pct. 78 din Expunerea de motive privind Codul penal se arată că: „...În a doua categorie de infracțiuni de serviciu incluse în capitolul II al Titlului V al părții speciale a proiectului Codului penal se includ: **delapidarea**, ... Delapidarea, în Codul penal în vigoare face parte din infracțiunile contra patrimoniului, în proiect această faptă a fost adusă acolo unde îi era locul, în grupul infracțiunilor de serviciu pentru că, prin comiterea ei, se vatamă, mai întâi **relația socială de serviciu** și în secundar se afectează patrimoniul unei persoane juridice. ... Soluția includerii infracțiunii de delapidare în această categorie este tradițională în dreptul nostru, ea fiind consacrată și de Codul penal din 1936 (art. 236). Aceeași este situația și în alte legislații, cum este cazul art. 432 C. pen. spaniol, art. 314 C. pen. italian, art. 432-15 C. pen. francez. ...”

Cu tangență la această chestiune de drept, Curtea Constituțională – Decizia nr. 603 din 6 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 301 alin. (1) și art. 308 alin. (1) din Codul penal, publicată în Monitorul Oficial nr. 845 din 13.11.2015 – a analizat raporturile juridice de muncă ce se nasc în cadrul unei persoane juridice și a statuat că: „... raporturile de muncă sunt relațiile juridice care iau naștere între persoane fizice, pe de o parte, și persoane juridice, pe de altă parte, ca urmare a prestării unei anumite munci de către cele dintâi, în folosul celor din urmă, care, la rândul lor, se obligă să remunereze munca prestată și să creeze condițiile necesare prestării acesteia. Prin urmare, subiectele raportului juridic de muncă sunt angajatorul și salariatul. ...”

S-a mai reținut că, potrivit DEX, *administrarea* este activitatea de conducere, de cârmuire a unei întreprinderi, a unei instituții, iar *gestionarea* este

activitatea de primire, păstrare, eliberare de bunuri aflate în folosință sau deținere, chiar temporară.

Așadar, în condițiile în care textul art. 308 Cod penal se referă la *persoanele care exercită o însărcinare* în cadrul oricărei persoane juridice, indiferent dacă raporturile juridice intervenite sunt permanente ori temporare, cu sau fără remunerație, instanța de fond a concluzionat că, în materia delapidării, în privința subiectului activ, este nevoie ca acesta să fie în raporturi juridice de muncă sau de serviciu (în același sens *Decizia nr. 3954/1999 - ICCJ, Secția penală*), însă însărcinarea despre care face vorbire art. 308 nu poate izvorî decât din obligații specifice ce implică gestionarea ori administrarea unor bunuri, deci în serviciul persoanei juridice și în virtutea atribuțiilor concrete ce i-au fost încredințate, deoarece doar calitatea de administrator, de drept ori de fapt, ce decurge din Codul comercial, Codul civil ori Legea societăților comerciale, nu poate antrena, *de iure*, răspunderea penală în materia delapidării, cum de altfel este și practica judiciară – *ICCJ, Secția penală, Deciziile nr. 3272/2011, 2091/2010*.

De aceea, s-a constatat că, în cazul concret al inculpaților Rusu Gheorghe și Rusu Anca, trebuie avute în vedere raporturile juridice de serviciu, respectiv însărcinările specifice în serviciul societății comerciale corespunzătoare atribuțiilor concrete ce rezultă din calitatea de director general și/sau administrator în societatea comercială.

- **Spălarea de bani**

Acuzația - Inculpatul **Berbeceanu Traian**, acționând în coautorat cu inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca, a disimulat adevărata natură a circulației autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, creându-se aparența, contrară realității, a transmiterii acestui bun din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. către inculpatul Berbeceanu Traian în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate materializate prin perfectarea unor înscrisuri falsificate (*respectiv, contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011, factura fiscală nr. 361/17.08.2011, chitanța nr. 360/12.09.2011 și dispoziția de plată fără numă din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L.*), cunoscând că, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare.

Inculpatul **Rusu Gheorghe**, acționând în coautorat cu inculpații Rusu Anca și Berbeceanu Traian, a disimulat adevărata natură a circulației autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, creându-se aparența, contrară realității, a transmiterii acestui bun din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. către inculpatul Berbeceanu Traian în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate materializate prin perfectarea unor înscrisuri falsificate (*respectiv, contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011, factura fiscală nr. 361/17.08.2011, chitanța nr. 360/12.09.2011 și dispoziția de plată fără număr din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L.*), cunoscând că, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare.

Inculpata **Rusu Anca**, acționând în coautorat cu inculpații Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian, a disimulat adevărata natură a circulației autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, creându-se aparența, contrară realității, a transmiterii acestui bun din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. către inculpatul Berbeceanu Traian în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate materializate prin perfectarea unor înscrisuri falsificate (*respectiv, contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011, factura fiscală nr. 361/17.08.2011, chitanța nr. 360/12.09.2011 și dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L.*), cunoscând că, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare.

Inculpatul **Urs Ion Vasile**, în cursul anului 2011, cu intenție, i-a ajutat pe inculpații Rusu Gheorghe, Rusu Anca și Berbeceanu Traian să disimuleze adevărata natură a circulației autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, creându-se aparența, contrară realității, a transmiterii acestui bun din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. către inculpatul Berbeceanu Traian în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate materializate prin perfectarea unor înscrisuri falsificate (*respectiv, contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011, factura fiscală nr. 361/17.08.2011, chitanța nr. 360/12.09.2011 și dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L.*), cunoscând că, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare.

Texte legale de incriminare

Art.29 - Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism

Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani: b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni; Cunoașterea, intenția sau scopul, ca elemente ale faptelor prevăzute la alin. (1), pot fi deduse din circumstanțele factive obiective.

• Falsul în declarații

Acuzația - Fapta inculpatului **Berbeceanu Traian** constând în aceea că, în data de 25.05.2012, cu ocazia completării declarației anuale de avere, cu intenție, nu a făcut mențiunile necesare privind vânzarea autoturismului marca VW Passat 4 Motion.

Texte legale de incriminare

i. Codul penal - art. 326 - Falsul în declarații

Declararea necorespunzătoare a adevărului, făcută unei persoane dintre cele prevăzute în art. 175 sau unei unități în care aceasta își desfășoară activitatea în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declarația făcută

servește la producerea acelei consecințe, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

ii. Codul penal anterior - art. 292 - Falsul în declarații

Declaraarea necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ sau instituții de stat ori unei alte unități dintre cele la care se referă art. 145, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declarația făcută servește pentru producerea acelei consecințe, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Instanța de fond, în urma analizării acuzațiilor formulate, sintetic prezentate prin caracterizarea lor în drept, în raport de dispozițiile legale aplicabile, dar în coroborare cu probele ce susțin descrierea faptelor, astfel cum au fost expuse în actele de inculpare, a reținut, cu titlu prioritar, următoarele:

a) Acuzațiile formulate de către DIICOT și DNA se exclud reciproc.

În mod evident, doar una dintre versiunile prezentate de Ministerul Public poate avea o susținere faptică ce corespunde adevărului judiciar: ori Berbeceanu Traian a fost acuzat pe nedrept, ori Berbeceanu Traian a comis fapte penale. Ambele versiuni sunt excluse, iar concluzia rămâne aceeași, chiar dacă se are în vedere împrejurarea că în faptele lui Berbeceanu ar fi implicate și alte persoane.

De aceea, instanța de fond nu a împărtășit opinia procurorului DIICOT – Structura Centrală expusă cu ocazia dezbaterilor, potrivit căreia acuzațiile susținute prin cele două rechizitorii nu se suprapun și nu ar avea legătură una cu cealaltă, reinerând aspectele avute în vedere la momentul dispunerii reunirii cauzelor, dar și necesitatea ca Ministerul Public să fie reprezentat de la nivel unic.

b) Acuzațiile de abuz în serviciu și de represiune nedreaptă nu pot subzista concomitent, ci se succed.

Trecând peste caracterul subsidiar al abuzului în serviciu, caracteristică ce exclude această infracțiune atunci când există o altă infracțiune ce caracterizează în drept faptele descrise, instanța de fond a reținut că derularea faptică prezentată și încălcările legale reținute în sarcina inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan impun necesitatea disocierii acestor acuzații în ceea ce privește încadrarea juridică.

Astfel, faptele descrise ca fiind săvârșite până la momentul inculpării lui Berbeceanu Traian, respectiv data de 23 octombrie 2013, caracterizează în mod indiscutabil elementele infracțiunii de represiune nedreaptă, iar faptele petrecute după această dată și după data de 1 februarie 2014 caracterizează elementele infracțiunii de abuz în serviciu în interes personal.

S-a observat că starea de fapt prezentată de către DNA relevă o activitate infracțională prin care funcționari publici cu statut special, respectiv organe judiciare – *inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel, cu ajutorul inculpatului Cean Nicolaie Ioan* – ce aveau obligația, potrivit prerogativelor deținute, pentru realizarea actului de justiție, de aflare a adevărului și de asigurare a respectării drepturilor cetățenilor, au folosit legea într-un scop contrar acestor prerogative și au suprimat drepturile fundamentale garantate unui cetățean de către Constituția României – *Berbeceanu Traian*, pentru ca, mai apoi, când, deși nu mai avea nicio prerogativă legală - *inculpatul Mureșan Ioan*,

profitând de funcția ocupată, să influențeze rezultatul anchetei penale preluate la nivel ierarhic, pentru a-și asigura protejarea nedreptății comise.

S-a reținut, însă, că nu se poate discuta despre o suprapunere a unor elemente materiale ale laturii obiective a celor două infracțiuni.

Întrucât *din perspectiva legii penale mai favorabile* starea de fapt prezentată a relevat că, în vechea reglementare, nu erau incriminate acțiunile prin care o persoană a fost reținută pe nedrept, dar atât legea veche, cât și legea nouă sancționează acțiunile de a pune în mișcare acțiunea penală împotriva unei persoane nevinovate, în cauză au fost luate în considerare numai aceste acțiuni, ce în raport de pedeapsa prevăzută impun *luarea în considerare a legii noi*, care este *mai favorabilă*, deoarece cuantumul pedepsei este mai mic.

Prin urmare, **instanța de fond a avut în vedere schimbarea încadrării juridice** dată faptelor prin actul de sesizare al D.N.A., după cum urmează: în ceea ce-l privește pe inculpatul **Mureșan Ioan**, din infracțiunile de abuz în serviciu și represiune nedreaptă, prevăzute de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal și art. 283 alin. (1) și (2) Cod penal, în infracțiunile de represiune nedreaptă, prevăzută de art. 283 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal (fapta din 23 octombrie 2013) și abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal (faptă comisă după data de 1 februarie 2014), în ceea ce-l privește pe inculpatul **Muntean Alin Mirel**, din infracțiunile de abuz în serviciu și complicitate la represiune nedreaptă, prevăzute de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal și art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) și (2) Cod penal, în infracțiunea de complicitate la represiune nedreaptă, prevăzută de art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, iar în privința inculpatului **Cean Nicolaie Ioan**, din infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu, prevăzută de art. 48 Cod penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 și art. 297 alin. (1) Cod penal, în infracțiunea de complicitate la represiune nedreaptă, prevăzută de art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, **fapte în raport de care s-a realizat analiza probelor.**

2. Analiza probelor - concluzia generală

Din analiza coroborată a probelor administrate direct și nemijlocit în cursul cercetării judecătorești, coroborate cu probele administrate pe parcursul urmăririi penale în cele două cauze reunite, inclusiv probele obținute prin utilizarea metodelor de supraveghere tehnică realizate atât de către acuzare, cât și de către părți, *instanța de fond a reținut că sunt dovedite acuzațiile formulate sub aspectul comiterii de către:*

i. inculpatul **Mureșan Ioan** a infracțiunilor de represiune nedreaptă (fapta din 23.10.2013, când a fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva lui Berbeceanu), abuz în serviciu în interes personal nepatrimonial (fapta de după data de 1.02.2014) și fals intelectual;

ii. inculpatul **Muntean Alin Mirel** a infracțiunilor de represiune nedreaptă (fapta din 23.10.2013, când a fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva lui Berbeceanu) și fals intelectual;

iii. inculpatul **Cean Nicolaie Ion** a complicității la infracțiunea de represiune nedreptă (fapta din 23.10.2013, când a fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva lui Berbeceanu).

3. Faptele și analiza detaliată

3.1. Ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale față de Berbeceanu Traian – dosarul nr. 13D/P/2011

La data de **23.10.2013**, ora 23:58, inculpatul Mureșan Ioan a emis în cauza penală ce avea ca obiect presupusele fapte penale comise de familia Biriescu, dosar care s-a constituit în dosarul Berbeceanu, **Ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale** (filele 61 și urm., vol. 4 dosar DIICOT), conținutul acesteia fiind asemănător cu cel al referatului de arestare preventivă.

Instanța de fond a constatat, așadar, că la data de 23.10.2013, în momentul formulării acuzațiilor la adresa lui Berbeceanu Traian cu privire la favorizarea lui Litera Cristian, favorizarea familiei Biriescu, divulgarea perchezițiilor de la familia Cupețiu, la achiziția autoturismului marca VW Passat CC, inculpatul Mureșan Ioan a precizat în mod expres că există **probe certe** ce justifică punerea în mișcare a acțiunii penale față de comisarul șef de poliție Berbeceanu Traian.

Prin rechizitoriul întocmit de către DIICOT, Berbeceanu Traian a fost acuzat de aceleași fapte, cu excepția favorizării familiei Biriescu și a lui Litera Cristian.

În acest punct de analiză, în limita investiției sale, instanța de fond a constatat că, anterior emiterii rechizitoriului de către DIICOT, prin **Ordonanța din data de 17.06.2014**, procurorul a dispus **disjungerea cauzei** și constituirea unui dosar separat (dosar nr. 275/D/P/2014), în vederea continuării cercetărilor față de inculpatul Berbeceanu Traian în ceea ce privește săvârșirea următoarelor infracțiuni: sprijinirea unui grup infracțional organizat (*gruparea Biriescu*), favorizarea infractorului (*gruparea Biriescu*), sprijinirea unui grup infracțional organizat (*gruparea Litera/Simota*), favorizarea infractorului (*gruparea Litera/Simota*) și omisiunea sesizării organelor judiciare.

În această privință, s-a reținut că, după cum au demonstrat cercetarea judecătorească efectuată și probele existente la dosarul cauzei reunite, disjungerea dispusă este pur formală, întrucât, față de acuzațiile formulate de către DNA, instanța este obligată să analizeze și aceste aspecte.

Instanța de fond a analizat, astfel, elementele faptice ale fiecărei acuzații formulate la adresa lui Berbeceanu Traian (și, evident, a persoanelor cu care se susține că ar fi colaborat), prin opoziție cu cele reținute de către inculpatul Mureșan Ioan în ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale și cu demersurile realizate ulterior preluării cauzei la nivel central, așa cum se prezintă ca urmare a probelor administrate în cursul cercetării judecătorești efectuate.

Cu titlu prioritar, s-a reținut că probele administrate direct și nemijlocit demonstrează că inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ion cunoșteau, încă din anul 2011, faptul că Berbeceanu Traian deținea o altă mașină, aspect confirmat de majoritatea martorilor ce au și calitatea de organe de cercetare penală, de urmărire penală, avocați, aceleași probe evidențiind că, în „strategia de construire” a *dosarului Berbeceanu*, inculpatul Mureșan Ioan a

urmărit justificarea competenței legale a DIICOT pentru a-l putea cerceta personal pe acesta.

De aceea, s-a plecat de la o pretinsă favorizare a numitului Litera Cristian (*un informator evident al lui Berbeceanu Traian, ca și Vladislav, de altfel*), s-a dezvoltat total artificial către o favorizare a familiei Biriescu (*despre care se cunoștea că Berbeceanu Traian nu dorea să fie implicat pentru a nu exista discuții despre imparțialitatea cercetărilor*), fiind astfel obținut un „tablou” al unei așa-zise grupări infracționale (*grupare a cărei componență s-a schimbat odată cu întocmirea rechizitoriului DIICOT*), pentru ca, spre final, cu implicarea activă a lui Cean Nicolaie Ioan, acuzațiile să fie „dezvoltate” cu pretinsa descoperire a favorizării familiei Cupețiu, prin alăturarea unei pretinse legături infracționale cu Rusu Gheorghe (*persoana de la care Berbeceanu a cumpărat mașina în 2012, se întâlnea în perioada 2012-2013 și vorbeau frecvent*) și cu Urs Ion Vasile (*finul lui Berbeceanu*), legături prin intermediul cărora s-au argumentat deconspirările perchezițiilor de către Berbeceanu, pentru ca, numai la final, să se prezinte „descoperirea motivației”, pretinsa faptă de corupție referitoare la autoturismul WV Passat CC, ce ar fi determinat comportamentul lui Berbeceanu.

3.2. Cauza Litera – dosarul nr. 100D/P/2012

Instanța de fond a reținut că probele referitoare la acest palier infracțional demonstrează modalitatea în care a fost abordată, în ansamblu, urmărirea penală efectuată de inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel, inclusiv după preluarea cauzei de către Structura Centrală a DIICOT.

Procedura și modalitatea în care s-au administrat primele probe, concretizate prin multiplele audieri ale lui Litera Cristian, asupra căruia în timp ce era arestat preventiv s-au efectuat presiuni nepermise de lege, au reprezentat dovezi concludente ale activității desfășurate de către inculpați.

Potrivit actelor procesuale întocmite de inculpați în acest dosar, a rezultat că numitul Litera Cristian a fost arestat preventiv din data de 8.05.2013, până în mai 2014, când s-a dispus înlocuirea arestului preventiv cu arestul la domiciliu, iar soția acestuia, Litera Simina Mirela, a fost arestată preventiv în perioada 8.05.2013 - 4.07.2013.

Litera Cristian a fost audiat la 9.05.2013, precum și la 13.05.2013, cu privire strict la aspecte vizând infracțiunile ce făceau obiectul cauzei. Ulterior, în zilele de 15.05.2013 și 16.05.2013, Litera Cristian a fost interogat, iar înregistrarea audio a acestui interogatoriu a fost redată la 28.05.2013.

Declarația lui Litera Cristian din 24.05.2013 începe direct cu referire la Berbeceanu Traian, în care arată că discuțiile sale cu ofițerul de poliție se refereau la activitatea infracțională desfășurată, precum și la fapte comise pe raza județului Hunedoara, cu trimitere la împrejurarea că, în primăvara anului 2012, ar fi aflat de la familia Biriescu că aceștia ar ști de la Berbeceanu Traian despre existența unui dosar la DIICOT, în care nu sunt probe.

La 30.05.2012, Litera Cristian este din nou ascultat, iar la datele de 10.06.2013 și 12.06.2013 a mai dat două declarații, fără referire la Berbeceanu Traian. La 21.06.2013 relatează noi aspecte incriminatoare la adresa lui Berbeceanu, dar care s-ar fi petrecut cu mai mult de 10 ani în urmă, în perioada

anilor 1998-2005. În final, la 26.06.2013 și 9.07.2013 Litera Cristian este din nou audiat.

S-a reținut că faptele ce s-au consumat în această privință demonstrează mobilul activității infracționale derulate de inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel, generat de neînțelegerile referitoare la ocuparea postului defunctului ofițer de poliție Man Victor, după cum este confirmat de către *martorii Nicolescu Cătălin Vasile și Lavu Alexandru Nicolae*.

Pe de altă parte, declarațiile martorilor au evidențiat implicarea directă a inculpatului Mureșan Ioan într-o cauză penală care nu era în instrumentarea sa, implicare ce a avut un dublu scop: determinarea lui Litera Cristian să declare aspecte care puteau folosi la incriminarea lui Berbeceanu și, respectiv, efectuarea personal a anchetei împotriva lui Berbeceanu.

Deși inculpatul Mureșan Ioan a negat o asemenea împrejurare, această realitate a fost confirmată chiar de cele consemnate în actul procesual prin care a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de Berbeceanu Traian: „... în dosar 109D/P/2013 al DIICOT, S.T. ALBA, dosar format ca urmare a disjungerii din dos. 100D/P/2012, al D.I.I.C.O.T. Serviciul Teritorial Alba, privind pe Litera Constantin Cristian, Simota Alin, ș.a., s-au efectuat acte premergătoare sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de sprijinire a unui grup infracțional organizat și favorizarea infractorului de către comisarul șef, a fost conexată la 30.09.2013 la dos.13D/P/2011...”.

S-a constatat, așadar, că „actele premergătoare” despre care face vorbire inculpatul Mureșan Ioan în ordonanța întocmită au fost efectuate într-un dosar din anul **2013**, după ce ar fi fost „disjuse” dintr-un dosar din anul **2012**, pentru ca, în final, prin „conexare”, *dosarul Berbeceanu* să devină un dosar al anului **2011**.

Aceste împrejurări de fapt consemnate în actul procesual întocmit au demonstrat că pregătirea activității infracționale a debutat încă din anul 2011 (*an în care Berbeceanu își achiziționase „noul” autoturism*), dar mijloacele procedurale prevăzute de lege în ceea ce privește reunirea cauzelor au fost folosite de către inculpatul Mureșan Ioan în scopul de a ascunde faptul că efectuează urmărirea penală împotriva lui Berbeceanu.

Referitor la implicarea inculpatului Mureșan Ioan și la activitățile realizate de către inculpatul Muntean Alin Mirel în *cauza Litera*, instanța de fond a făcut trimitere la declarațiile *martorilor Chirilă Costel*, procurorul ce avea spre instrumentare dosarul penal constituit cu privire la Litera Cristian, *Mariș Claudiu, Stoia Ioan și Baboș Ioan Ciprian*.

În ceea ce privește ascultarea lui Litera Cristian în perioada cât s-a aflat arestat preventiv, instanța de fond a reținut că examinarea declarațiilor consemnate de către inculpații Muntean Alin Mirel și Mureșan Ioan, în contrapondere cu cele relatate de Litera Cristian în fața instanței de judecată și în coroborare cu declarațiile martorilor evocați, demonstrează că inculpații cunoșteau că Berbeceanu Traian nu comisese nicio infracțiune, dar prin încălcarea legii (deși era evident că martorul era un informator al polițistului, fapt permis de statutul profesional) s-au folosit de perioada în care Litera Cristian s-a aflat în stare de arest preventiv, pentru a justifica cercetările

efectuate și pentru a obține date denaturate, apte a susține o așa-zisă activitate infracțională în sarcina lui Berbeceanu Traian.

Cu privire la aceste împrejurări, s-a făcut trimitere de către instanța de fond la declarațiile *martorilor Litera Cristian și Litera Simina (audiată de inculpatul Mureșan Ioan cu identitate protejată, sub numele de George Mihăiță)*.

Cele relatate de soții Litera au fost confirmate și de către *martorul Litera Constantin*, tatăl lui Litera Cristian.

Înscrisurile aflate la dosarul cauzei referitoare la perioada cât numiții Litera Cristian și Litera Simina s-au aflat încarcerati la Centrul de Reținere și Arestare Preventivă Alba au confirmat datele, perioadele și intervalele de timp în care aceștia au fost scoși din arest, precum și faptul că Litera Cristian era scos în perioade similare cu soția sa (*filele 2-9, vol. IX dosar DNA*) și, astfel, au demonstrat veridicitatea afirmațiilor făcute de martori în fața instanței.

De altfel, aceleași împrejurări au fost relatate și de către *martorul Tomuș Cornel*.

Instanța de fond a mai reținut că, în titlul rezervat probelor și mijloacelor de probă, art. 68 din Codul de procedură penală anterior – *interzicerea mijloacelor de constrângere* – dispunea că este oprit a se întreprinde amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri în scopul de a se obține probe, iar art. 101 din Codul de procedură penală – *principiul loialității administrării probelor* – prevede aceleași interdicții în activitatea de administrare a probelor.

Raportarea acestor prevederi legale la conținutul probatoriului evocat pe acest palier al *cauzei Litera* a condus la concluzia că atât organul de cercetare penală (inculpatul Muntean Alin Mirel), cât și cel de urmărire penală (inculpatul Mureșan Ioan), au obținut probatoriile la adresa lui Berbeceanu Traian printr-o serie acțiuni ce contravin flagrant acestor prevederi legale prohibitive în activitatea de administrare a probatoriilor în cursul unui proces penal, iar mecanismul prin care inculpații au implementat construcția informației incriminatoare a presupus învățarea declarației de către persoanele aflate în stare de deținere, prin audieri repetate, fără avocat, acordarea de beneficii prin întâlniri contrare regulamentelor persoanelor deținute, promisiuni referitoare la eliberarea unuia dintre cei arestați, întrebări sugestive, reformulări ale răspunsurilor și consemnarea declarațiilor unuia în prezența celuilalt.

S-a reținut, deopotrivă, că inculpatul Mureșan Ioan a profitat de funcția deținută, aceea de procuror șef al Serviciului Teritorial Alba din cadrul DIICOT și, astfel, deși nu avea în instrumentare dosarul penal, cu acceptul procurorului de caz, atât personal, cât mai ales cu contribuția necondiționată a inculpatului Muntean Alin Mirel, au administrat probe nelegale prin folosirea de promisiuni și îndemnuri la adresa unor persoane ce se aflau în stare de deținere, respectiv Litera Cristian și Litera Simina.

Prin actele procesuale întocmite, inculpatul Mureșan Ioan a „acoperit” această activitate infracțională, prin utilizarea, contrar scopului normei legale, a dispozițiilor referitoare la disjungerea și reunirea cauzelor.

Astfel, „probele” obținute controlat au fost disjuncte din cauzele inițiale, respectiv din dosarul nr. 100D/P/2012 s-a disjunct dosarul nr. 109D/P/2013, iar

din dosarul nr. 71D/P/2011 s-a disjuns dosarul nr. 38D/P/2013, pentru ca apoi ambele cauze să fie conexate, la data de 30.09.2013, la dosarul nr. 13D/P/2011 privind familia Biriescu, constituit ulterior, în adevăratul scop al acțiunilor sale - *dosarul Berbeceanu*.

Doar în acest dosar, inculpatul Mureșan Ioan și-a asumat „la vedere” actele procesuale întocmite împotriva lui Berbeceanu, fiind sprijinit pe parcursul anchetei atât de inculpatul Muntean Alin Mirel, cât și de inculpatul Cean Nicolaie Ioan.

Examinarea declarațiilor lui Litera Cristian, consemnate de inculpații Muntean Alin Mirel și Mureșan Ioan în contrapondere cu cele relatate de către martor în fața instanței de judecată și coroborarea cu declarația martorului Chirilă Costel au demonstrat, în opinia instanței de fond, că inculpații cunoșteau că Berbeceanu Traian nu a comis vreo faptă penală, însă, prin încălcarea legii, s-au folosit de perioada de timp cât numiții Litera Cristian și Litera Simina s-au aflat în stare de arest preventiv pentru a justifica cercetările împotriva lui Berbeceanu Traian.

Mai mult, deși Litera Cristian indicase persoane ce ar fi comis în mod evident fapte penale, aspecte confirmate și de alți martori – *cazul procurorului Cean Nicolaie Ioan*, aceste declarații au fost ignorate cu desăvârșire, și, mai mult, ulterior, această persoană a fost folosită pentru susținerea incriminării lui Berbeceanu Traian, prin audiere în calitate de martor sub identitate protejată – *Iacobescu Dumitru*, dar și pentru „consolidarea” acuzațiilor, respectiv prin influențarea declarațiilor altor persoane ce au fost ascultate în calitate de martori, atât sub identitate reală, cât și protejată.

Și în această privință, inculpatul Mureșan Ioan s-a „acoperit” prin aceea că, deși ar fi fost obligat de lege să se sesizeze din oficiu cu privire la luarea la cunoștință de comiterea unei fapte penale, să conserve toate probele și, după verificarea competenței, să procedeze potrivit legii, a ales să trimită o copie după declarația lui Litera Cristian către Structura Centrală a DIICOT, de unde declarația a fost trimisă, la data de 8.07.2013, către organul competent, respectiv la DNA.

În opinia instanței de fond, acest comportament demonstrează că nu există niciun dubiu cu privire la concluzia că inculpatul Mureșan Ioan a urmărit să-l incrimineze pe Berbeceanu Traian, căruia, cu un cinism incalificabil, i-a reproșat în actul de acuzare tocmai că nu s-ar fi sesizat pentru faptele ce i-ar fi fost relatate de către Litera: „... *Legal și conform atribuțiilor de serviciu ale comisarului șef Berbeceanu Traian, șeful Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, acesta ar fi trebuit să ia măsuri pentru cercetarea grupului infracțional și stoparea infracțiunilor comise de care a luat cunoștință și cu privire la care avea competență și nu să acorde protecție și sfaturi liniștitoare liderilor grupării (Litera și Simota), sau măcar să sesizeze ori să transmită informațiile deținute altor organe judiciare ale statului, deși scopul înființării B.C.C.O. era tocmai acela al combaterii fenomenului de criminalitate organizată și al unor astfel de grupări...*”.

În limitele investiției sale, instanța de fond a observat că la nivelul DIICOT exista o „practică” concretizată prin aceea ca procurorii cu funcție de conducere să se implice, atât personal, cât și prin procurori interpuși, în anchete ce nu erau

repartizate potrivit legii, în acest sens fiind avute în vedere declarațiile martorilor *Trif Valentin* și *Bica Alina Mihaela*.

A constatat instanța de fond că această „practică” de a trimite un procuror, *cu ordin de serviciu, înainte de a se declanșa acțiunea propriu-zisă* împotriva unei persoane, nu este prevăzută în legea procesual penală, în legea de organizare judiciară ori în Regulamentul de organizare și funcționare al DIICOT și este *cauza favorizantă* ce a condus la săvârșirea faptelor comise de către inculpații *Mureșan Ioan* și *Muntean Alin Mirel*, deoarece tocmai această „practică” a fost urmată de inculpatul *Mureșan Ioan* pentru a interveni într-o anchetă ce era instrumentată de către un alt procuror, de la un nivel inferior.

În acest punct al analizei, instanța de fond a făcut referire la declarația martorei *Bica Alina Mihaela*, care a afirmat: „... ceea ce mi-a fost semnalat era precizat în note de informare și sunt supuse secretului de stat, însă pot face afirmații generale cu privire la ceea ce se semnala: respectiv că anumite grupări ce aveau interese economice - fier vechi, alcool, etc, erau sprijinite contra unor foloase materiale de către dl Berbeceanu și alți polițiști cu care erau în relații de rudenie (nași, fini). S-a mai semnalat că DIICOT BT Deva nu era condus de către procurorul șef, ci de către dl Berbeceanu care avea biroul lipit de cel al procurorului șef, care semna actele întocmite de dl Berbeceanu fără nici o cenzură. Mi s-a semnalat faptul că atunci când exista un interes pentru a atrage atenția unei societăți comerciale, lucrarea respectivă nu era înregistrată la ST Alba ci la BT Deva, în acest mod fiind „sustrasă” supravegherii operative a șefului de serviciu situația respectivă. Erau situații în care în aceeași cauză erau puse în aplicare autorizații de interceptare în paralel atât la solicitarea procurorilor de la BT Deva, cât și la solicitarea procurorilor de la ST Alba ...”.

Coroborarea probelor a demonstrat, însă, că aceste precizări făcute de martoră în fața instanței nu au acoperire, deoarece din conținutul înscrisurilor provenite de la Departamentul de informații și protecție internă, declassificate pe parcursul procesului penal – *filele 5-6, vol. 12 dosar ICCJ*, rezultă că această structură de informații a prezentat faptele deja investigate de *Mureșan* – informarea fiind din data de 14.11.2013, deci ulterioară punerii în mișcare a acțiunii penale – 23.10.2013 – cum, de altfel, sunt toate informările structurilor de informații ce au legătură cu cauza – și, mai mult, informarea se referă la aspecte deontologice, și nicidecum penale, martora făcând referire, în realitate, la referatul întocmit de inculpatul *Mureșan Ioan*, în care a argumentat propunerea de retragere a avizului de poliție judiciară – *vol. III, filele 64-78, dosar DNA*.

Aceste precizări au fost contrazise și de șeful structurii de informații SIPI Hunedoara din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, *martorul Filimon Marius Cosmin*.

Cu privire la pretinsele informații referitoare la comiterea unor fapte penale de către *Berbeceanu Traian* ori cu privire la faptul că ofițerul de poliție nu era preocupat de activitatea infracțională ce se derula pe raza de competență a circumscripției Alba, despre care inculpații *Mureșan Ioan* și *Muntean Alin Mirel* au afirmat că le-ar fi primit de la reprezentanții teritoriali ai serviciilor de informații, aspecte prin care inculpații au justificat în apărarea lor că s-a impus

investigarea ofițerului de poliție, instanța de fond a constatat că aceste susțineri se dovedesc a fi nereale, deoarece înscrisurile declasificate (*dosar ICCJ, vol. 7, fil. 55-93; vol. 8, fil. 53, 93-290; vol. 9, fil. 164-178; vol. 10, fil. 172-173, 194; vol. 11, fil. 145-148, 169, 232, 240, 257, 260-264; vol. 12, fil. 4-6, 26, 242; vol. 13, fil. 53-55, 100-105, 125-130 și vol. 14, fil. 393-398*) și declarațiile celor ce conduc ori au condus aceste instituții le infirmă.

Ca atare, s-a remarcat că formularea „acuzățiilor” la adresa lui Berbeceanu Traian a avut la bază doar date, neverificate și necoroborate, care nu pot avea nici măcar caracterul unor indicii temeinice, deși în actele de inculpare s-a susținut, în mod expres, că aceste acuzații au la bază probe certe.

Totodată, s-a reținut că informările primite de organele de urmărire penală de la serviciile specializate – SRI, DIPI (fără a include notele de redare a convorbirilor telefonice sau rapoartele de filaj întocmite în cadrul măsurilor de supraveghere tehnică autorizate de instanță, cu precizările din Decizia CCR nr. 51/2016) nu au valoare probantă în sensul Codului de procedură penală, iar organelor judiciare le revine sarcina verificării și transpunerii în probe a informațiilor primite – acest aspect fiind menționat și în rechizitoriul DNA, la pag. 32.

Așadar, probele evocate au demonstrat că inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel au urmărit, încă de la început, ca prin mijloace și metode contrare scopului procesului penal și al aflării adevărului, să determine și să controleze administrarea unui probatoriu care să conducă la incriminarea unei persoane nevinovate, întrucât, în raport de cele avute în vedere la punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva lui Berbeceanu Traian, este exclusă existența vreunei probe care să indice că acesta l-ar fi favorizat în vreun fel pe Litera Cristian, acuzația având la bază „mărturisiri” obținute contrar dispozițiilor legale.

Modalitatea intrinsecă de obținere a mărturisirilor lui Litera Cristian, multitudinea demersurilor și întinderea în timp a metodelor ilegale folosite la adresa acestui martor au confirmat faptul că inculpații au acționat după un plan pentru incriminarea lui Berbeceanu Traian:

- inițial, inculpatul Mureșan Ioan a interferat în mod nelegal în ancheta unui alt procuror și, astfel, a avut o „discuție” cu Litera Cristian în lipsa unui apărător, deși acesta era arestat preventiv și, cu toate că „declarația sa îl viza pe Cean”, a decis, la fel de nelegal, să fie interogat timp de 2 zile, cu înregistrare audio-video, în lipsa unui apărător, interogare ce a fost realizată de către inculpatul Muntean Alin Mirel, alături de alți polițiști, sub aparenta dispoziție a martorului Chirilă;

- interogatoriul nelegal a avut loc în condițiile în care lui Litera Cristian nu i s-a făcut cunoscută nicio calitate procesuală ori aspectele ce se doreau a fi dovedite, iar pe parcursul acestuia i s-a dat de înțeles că soția sa va fi eliberată dacă va declara ceea ce îi interesează pe inculpați, bunăvoința fiind manifestată prin aceea că celor doi soți li se permitea să se vadă în perioadele de audiere, când erau scoși împreună sau în momente diferite, dar erau conduși în același loc.

Aceleași împrejurări, despre cum a decurs interogarea nelegală a lui Litera Cristian, dar și despre modalități asemănătoare prin care s-au efectuat demersuri

similare și asupra altor persoane, dar cu același scop infracțional, au fost relatate și de către *martorii Vladislav Dan Viorel și Ioiescu Ovidiu*.

În privința acestui martor, cercetarea judecătorească a stabilit că declarația a fost consemnată în perioada arestării lui Berbeceanu Traian și folosită împotriva acestuia, în condițiile în care martorul a fost audiat fără ca apărătorii lui Berbeceanu Traian să fi fost informați, deși formulaseră cerere în acest sens, iar în timpul audierii, martorul a fost „instruit” de către inculpatul Muntean Alin Mirel să trimită un pretins mesaj de amenințare la adresa unui polițist ce participase la perchezițiile de la Berbeceanu.

În acest sens, instanța de fond a făcut trimitere la declarațiile *martorilor Pitulescu Mircea și Link Cristian*.

Deși, în cadrul amplelor declarații date în fața instanței de judecată, inculpații Muntean Alin Mirel și Mureșan Ioan au negat că ar fi exercitat vreo presiune asupra martorilor Litera Cristian, Litera Simina și Litera Constantin ori a altor persoane, s-a reținut că nu există nici cel mai mic dubiu cu privire la existența și nelegalitatea unor asemenea acțiuni.

Contrar afirmațiilor prin care au combătut acuzațiile ce le sunt aduse, în cadrul declarațiilor au recunoscut aceste acțiuni ilegale, atunci când inculpatul Muntean Alin Mirel a declarat: „... *învăderez că la momentul discuției cu Litera Cristina nu i-am adus la cunoștință acestuia ce calitate procesuală are acesta în momentul în care stau de vorbă cu el, el având calitatea de inculpat la momentul respectiv. Menționez că acesta și-a dat acordul de a discuta fără avocat.*”

Ulterior, în 24.05.2013 Litera Cristian a fost audiat pentru prima dată în legătură cu aspectele pentru care a fost înregistrat ambianțial, în calitate de inculpat. Exact cu privire la aceleași aspecte a fost întrebat de către procurorul Chirilă, aspecte pe care Litera le-a confirmat. După această audiere, a mai existat o audiere în 30.05.2013. doresc să arăt că Litera venea și afirma că dorește să relateze alte și alte aspecte. În data 30.05 acesta a dat detalii despre legături existente între tatăl său și dl procuror Cean, despre existența unor posibile fapte de corupție ale dl procuror Cean precum și despre faptul că în vara anului 2012, după o discuția pe care dl Cean ar fi avut-o cu tatăl său, dl Cean i-a transmis tatălui său să-i întrebe pe soții Biriescu dacă știu de dosarul de la Alba. Din declarația lui Litera Cristian a rezultat că după acel moment acesta i-a contactat pe soții Biriescu și aceștia i-au spus că știu de dosar de la Traian Berbeceanu. ... arăt că nu i-am adus la cunoștință lui Litera Cristian că este înregistrat deoarece motivul pentru care procurorul a emis ordonanța a avut la bază faptul că acestuia îi era teamă să spună despre ce polițist este vorba. Am stat de vorbă cu el fără a fi asistat de un avocat, întrucât aceasta a fost dorința sa de a discuta în particular. ... Cu privire la Litera Simina doresc să fac următoarele precizări: audierea acesteia a avut loc la 26.09.2013 ocazie cu care aceasta a detaliat faptul că Traian Berbeceanu furnizează informații către Litera, îi dă sfaturi...Litera Cristian a fost audiat atât de către mine, cât și de către alți ofițeri, din câte știu, a avut 23 de declarații ...”

După realizarea interogatoriului efectiv, în cauza Litera s-a realizat o „transcriere” a înregistrării audio-video – vol. V, filele 174-296, dosar DNA și, pe baza acestei „transcrieri”, s-a trecut la așa-zisă „ascultare” a lui Litera

Cristian în calitate de inculpat, în „condiții procedurale”, *de cel puțin 23 de ori*, după cum chiar inculpatul Muntean Alin Mirel a relatat instanței.

Practic, însă, partea de declarație dorită de anchetatori era consemnată pe formular de către inculpatul Muntean Alin Mirel, era acceptată sub aspectul conținutului de către Litera Cristian, pentru ca apoi, inculpatul să-l prezinte pe martor în fața procurorului Chirilă, unde era convocat un avocat desemnat „din oficiu”, ocazie cu care declarația scrisă în fapt de către inculpatul Muntean era doar printată și semnată de către procuror, martor și avocat.

Or, s-a apreciat că este dincolo de orice îndoială că *modalitatea prin care s-au obținut declarațiile lui Litera Cristian este nelegală în integralitatea sa*, iar existența unei ordonanțe de înregistrare ambientală a „interogatoriului” la care a fost supus Litera Cristian, chiar confirmată în condițiile legii de către un judecător, nu schimbă cu nimic acest caracter.

S-a reținut că, potrivit art. 101 Cod procedură penală - *identice cu prevederile art. 68 Cod procedură penală anterior* - este oprit a se întrebuința amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri în scopul de a se obține probe.

Cu toate acestea, atât organul de cercetare penală (inculpatul Muntean Alin Mirel), cât și cel de urmărire penală (inculpatul Mureșan Ioan), au obținut probatoriile la adresa lui Berbeceanu Traian printr-o serie de acțiuni ce contravin flagrant acestor prevederi legale prohibitive din activitatea de administrare a probatoriilor în cursul unui proces penal, derulate asupra unor persoane aflate în relații tensionate ori de dușmănie cu Traian Berbeceanu sau implicate în afaceri judiciare pentru care căutau rezolvări facile.

De aceea, era evident atât pentru inculpatul Mureșan Ioan, cât și pentru inculpatul Muntean Alin Mirel, că asemenea declarații nu puteau fi folosite nici chiar împotriva lui Litera Cristian, și cu atât mai puțin împotriva lui Berbeceanu Traian.

Instanța de fond a reținut că presiunile realizate în mod nelegal asupra martorilor, inițial exercitate în *cauza Litera*, au fost constante, fiind efectuate pe întreg parcursul activității infracționale de către toți cei trei inculpați - Muntean Alin Mirel, Mureșan Ioan și Cean Nicolaie Ioan - și au vizat obținerea de beneficii pentru altul, favoruri și obținerea unei situații mai ușoare în propriul dosar, amenințări voalate.

Sub acest aspect, s-a constatat că mecanismul prin care inculpații au implementat construcția informației incriminatoare a presupus învățarea declarației de către persoanele aflate în stare de deținere, prin audieri repetate, fără avocat, întrebări sugestive și reformulări ale ideilor expuse, obținerea unor mărturii mincinoase benevole, manufacturarea de probe.

Inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel, deși cunoșteau pe deplin modalitatea nelegală prin care au obținut mărturisirile lui Litera Cristian, dar și împrejurarea că aspectele incriminatoare astfel obținute nu se coroborau cu niciun fapt obiectiv, verificat ori verificabil, au determinat, la fel de nelegal, obținerea declarațiilor martorilor Litera Simina (soția) și Litera Constantin (tatăl), pentru ca apoi să continue „construirea” probatoriului incriminator la adresa lui Berbeceanu Traian, în același mod nelegal, prin folosirea în acest scop a *cauzei Cupețiu*.

3.3. Cauza Cupețiu – dosarul nr. 71D/P/2011

Această cauză a debutat la data de 5.08.2011, când inculpatul Mureșan Ioan a formulat cerere de emitere a unor autorizații de interceptare și înregistrare pe o perioadă de 30 de zile a convorbirilor și comunicărilor persoanelor cercetate, pentru Cupețiu Dorin fiind indicate posturile telefonice cu nr. 0722.281.877 și 0728.107.089.

La data de 9.05.2012 s-a dispus începerea urmăririi penale în cauză, obținându-se autorizația pentru efectuarea unor percheziții domiciliare începând cu data de 10.05.2012.

În procesul-verbal din data de 4.09.2011, întocmit de inculpatul Muntean Alin Mirel, la o lună după formularea cererii, se indică, contrar realității, că acestea ar fi numerele folosite de Cupețiu, deși, dacă l-ar fi interesat probele, inculpatul ar fi constatat, printr-o simplă operațiune impusă de lege, respectiv de a asculta convorbirile interceptate, că numărul de apel 0728.107.089 nu era folosit de Cupețiu, ci de către o altă persoană, ce nu are legătură cu alegațiile pe care le consemnau în actele procedurale prezentate pentru confirmare unui judecător.

A reținut instanța de fond că aceste acțiuni ale inculpaților, „ascunse” sub mantia unor acte procedurale întocmite în exercitarea atribuțiilor de organe judiciare, prin care au determinat restrângerea unor drepturi și libertăți ale unor persoane, printr-o ignoranță fățișă determinată doar de scopul infam al incriminării lui Berbeceanu Traian, sunt evidente faptice ce demonstrează atitudinea pe care aceștia au avut-o în construirea *dosarului Berbeceanu*.

Ignoranța examinării și interpretării probelor potrivit obligației legale de aflare a adevărului instituită de art. 5 din Codul de procedură penală a fost dovedită și prin procesul-verbal din data de 6.09.2011, întocmit de același inculpat, în care este consemnat din nou că postul telefonic cu nr. 0728.107.089 ar fi folosit de către Cupețiu Dorin, semnificativă în acest sens fiind declarația *martorului Mărginean Vasile*.

Prin urmare, s-a constatat că, și în *cauza Cupețiu*, încă de la debutul cercetărilor, deși aparent actele întocmite de către inculpații Muntean Alin Mirel și Mureșan Ioan urmăreau să prezinte persuasiv „preocuparea” pentru administrarea unui probatoriului legal, procesul-verbal din data de 3.10.2011, întocmit de către inculpatul Muntean Alin Mirel, demonstrează tocmai contrariul.

Astfel, deși se susținea că, urmare a interceptărilor audio-video, se impune prelungirea autorizațiilor, inclusiv cu privire la postul telefonic 0728.107.089, despre care se afirma în continuare că ar fi utilizat de Cupețiu Dorin, nici acest inculpat și nici inculpatul Mureșan Ioan nu au verificat conținutul interceptărilor, pentru a constata că, în realitate, postul telefonic 0728.107.089 era folosit de către martorul Mărginean Vasile, încă de la prima cerere formulată din data de 5.08.2011.

S-a apreciat că această concluzie este indubitabilă întrucât este demonstrată chiar de actele procedurale întocmite de inculpați, prin cererea de reînnoire a autorizațiilor formulată la data de 9.05.2012, pe o perioadă de 5 zile, în care, la peste 6 luni de la ultima prelungire, inculpații susțineau, contrar realității, că postul telefonic 0728.107.089 este atribuit lui Cupețiu Dorin,

alegație introdusă apoi și în ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale (din 23.10.2013), deși trecuseră mai bine de 2 ani și 2 luni de la prima autorizare de interceptare a acestui post telefonic.

Instanța de fond a reținut că motivul pentru care inculpații au decis folosirea *cauzei Cupețiu* la incriminarea lui Berbeceanu Traian se datorează unei situații reale ce a constat în faptul că, în luna octombrie 2012, ofițerul de poliție a fost prezent în proximitatea firmei administrate de Cupețiu.

Astfel, contrar principiului aflării adevărului, pornind în sens invers evenimentelor petrecute, inculpații au folosit aceleași metode nelegale pentru a „demonstra” existența favorizării - *prin deconspirarea unor percheziții* – și pentru a putea susține că acesta ar fi motivul legăturilor dintre Moș Ovidiu – *un prieten din copilărie al lui Berbeceanu Traian* - și Cupețiu Dorin (deși, în realitate, nu cu Cupețiu a discutat Moș Ovidiu în luna mai 2012, ci cu martorul *Mărginean Vasile*), pentru ca, ulterior, întrucât presiunile exercitate asupra soților Cupețiu nu au condus la determinarea acestora în sensul obținerii mărturisirilor urmărite, să fie dezvoltată *cauza Rusu și cauza Biriescu*.

S-a reținut că probele administrate demonstrează că pretinsele devoalări ale perchezițiilor în *cauza Cupețiu* au reprezentat o continuare a „construcției” acuzațiilor formulate la adresa lui Berbeceanu Traian, după cum rezultă și din cele relatate de *martorii Cupețiu Dorin Eugen Ioan, Cupețiu Monica, Frățilescu Bebe și Frățilescu Mariana*.

S-a constatat că imputația procurorului DIICOT – Structura Centrală susținută în formularea acuzațiilor la adresa lui Berbeceanu Traian ori a lui Rusu Gheorghe, cu privire la infracțiunea de favorizare pe care ar fi realizat-o Berbeceanu Traian în raport de perchezițiile efectuate în *cauza Cupețiu* din datele de 10 mai 2012 și 8 octombrie 2012, nu are la bază existența unor probe certe sau obținute în mod legal.

În cadrul acestui palier al activității infracționale desfășurate de inculpați în *cauza Cupețiu*, cu referire la pretinsele deconspirări ale perchezițiilor ori ale altor măsuri procesual penale dispuse în cauzele instrumentate la DIICOT – ST Alba, au fost avute în vedere declarațiile *martorilor Balint Dan, Udrea Călin, Șionei Dorin, Cupețiu Dorin Eugen Ioan și Cupețiu Monica*.

Cu privire la acuzația ce i-a fost adusă, Berbeceanu Traian a declarat următoarele: „... În legătură cu dosarul lui Cupețiu, precizez că am aflat de acest dosar în luna martie-aprilie 2012, de la Man Victor. Nu știam nume din dosare, discutam generic despre „dosarul cu laminate”. În luna mai Man Victor mi-a spus că DIICOT Alba, prin proc. Mureșan a hotărât să facă mai multe percheziții pentru ca eu să pun la dispoziție logistica și oamenii necesari. Pe Cupețiu l-am cunoscut în luna octombrie 2012 cu ocazia percheziției fiind prima și singura dată când l-am văzut. Nu am discutat niciodată cu acesta, nu știam unde locuiește, unde are sediul firmei și nu cunoșteam detalii din dosar. După acțiunea din luna mai 2012, acțiune în care s-a vorbit despre Balint, Udrea, Șionei, care figurau în dosarul respectiv ca fiind reținuți sau arestați, în perioada următoare Man mi-a spus și despre Cupețiu. La momentul percheziției din octombrie 2012 la care am participat și eu efectiv, am fost împreună cu mai mulți colegi printre care inc. Muntean Alin și Șelaru Florina, aceștia fiind singurii care cunoșteau locația respectivă.

Anterior percheziției, înainte de a pleca în misiune, Muntean mi-a spus că în afară de percheziție vor fi aduși la DIICOT Alba și numitul Balint Dan, Cupețiu Dorin și alte persoane pentru audiere. Muntean mi-a spus că Balint știa că urma să fie contactat telefonic de Muntean în vederea audierii la DIICOT Alba. Când am ajuns la domiciliul lui Cupețiu, în jurul orei 06:00 toți colegii am observat că la parterul casei era lumină difuză, iar un coleg a zis în glumă „că ăștia ne așteaptă”. La acțiune au participat și polițiști de la Serviciul Acțiuni Speciale (SAS) Hunedoara. Eu am fost cel care a sunat la poartă, iar în câteva minute soția lui Cupețiu a deschis ușa casei, aflată la cca 25 metri de poartă. Eu am strigat că suntem Poliția, iar doamna a venit și a deschis poarta.

Despre perchezițiile din luna mai 2012 de la domiciliile lui Cupețiu, Balint, Udrea și Șionei, am aflat de la Man Victor cu o zi-două înainte fără să cunosc persoanele vizate. În cursul anului 2012 am aflat de la procuror Mircea Adrian de la DIICOT BT Hunedoara, că în anul anterior Man Victor împreună cu Șerban Florin – directorul de la Finanțe Hunedoara aveau suspiciuni cu privire la procurorul Cean din cadrul DIICOT Alba, suspiciuni generate de împrejurarea că trei tiruri cu produse laminate ale lui Balint au fost indisponibilizate de Garda financiară, iar procurorul Cean Nicolaie a încercat să-i convingă pe comisarii Gărzii să ridice sechestrul.

În legătură cu rezultatul verificărilor efectuate potrivit cărora doar la o lună de la data la care eu am fost pe str. Apuseni am primit un colet de la o firmă de curierat, menționez că explic această situație prin aceea că nu s-au verificat toate firmele de curierat din Deva, iar verificările au vizat perioada anului 2012. Eu personal am aflat că aceste verificări trebuiau efectuate la nivel național. La șeful Finanțelor Deva nu am apelat pentru nimeni altcineva cu excepția lui Rusu Gheorghe, pentru că nu m-a mai rugat nimeni și nu pentru alt motiv...”

3.3.1. Percheziția din 10 mai 2012

Cu referire la această percheziție, în urma analizei probelor evocate, în coroborare cu actele dosarului, instanța de fond a constatat următoarele:

- percheziția din dimineața zilei de 10 mai 2012 a fost divulgată;
- cel care a fost anunțat este Balint Dan;
- Balint Dan a comunicat această informație către Udrea și Șionei, copiii săi;
- niciunul dintre acești martori nu precizează cine a divulgat informația din cadrul organelor judiciare;
- Cupețiu Dorin neagă că ar fi fost în posesia unei astfel de informații, dar și că ar fi divulgat-o cuiva;
- Cupețiu Monica neagă că ar fi cunoscut ceva despre efectuarea percheziției și motivează prin aceea că nu ar fi lăsat ca fiica sa minoră să fie prezentă la întreaga procedură judiciară ce a avut loc.

S-a remarcat că aceste probe nu susțin implicarea lui Berbeceanu Traian în divulgarea datelor privitoare la efectuarea perchezițiilor, deși această divulgare este certă și reală. Nu a existat și nu există nicio probă certă, indubitabilă, care să dovedească implicarea în vreun anumit mod a lui Berbeceanu Traian în divulgarea acestor percheziții, însă este dincolo de orice dubiu că ofițerul de poliție nu a fost implicat în ancheta efectivă.

Probatoriul a conturat o posibilă participare în această divulgare în sarcina altei persoane, ipoteză pe care organul de urmărire penală nu a investigat-o, deși martorul *Uscatu Gheorghe* a arătat că: „... în anul 2011, cred, fără să pot preciza exact, a venit *Balint* în birou la mine și mi-a spus că îi sunt ascultate telefoanele. Și-a schimbat numărul de telefon și a venit să mi-l dea. Eu l-am întrebat de unde știe și de ce îi este ascultat telefonul, iar el mi-a zis că are legătură cu *Cupețiu*, au avut ceva afaceri împreună, și că informația o are de la dl procuror *Cean*. ... am înțeles că se știa doar din anturajul crimei organizate, aspect aflat de la *Cupețiu*. A doua percheziție m-a vizat și pe mine și nu pot afirma că aș fi cunoscut despre efectuarea acesteia ...”

Instanța de fond a subliniat că, și în situația ipotetică în care *Cupețiu Dorin* ar fi „confirmat” că avea informația de la *Berbeceanu Traian*, actele dosarului relevă că acuzarea nu a fost și nu este în „posesia” vreunei probe din care să rezulte că *Berbeceanu Traian* cunoștea atât despre momentul desfășurării perchezițiilor, cât și tactica anchetei ce viza luarea unor măsuri preventive. Dimpotrivă, Ministerul Public ar fi în posesia unor probe ce indică faptul că o altă persoană este cea care a contribuit la deconspirarea perchezițiilor.

Pe de altă parte, s-a observat că aceleași probe demonstrează că *Rusu Gheorghe* nu avea ce comunica vreunei persoane despre vreo anchetă, listingurile telefonice și conținutul discuțiilor telefonice interceptate ale acestuia fiind interpretate *pro causa*, în sensul susținerii scopului infracțional urmărit de către inculpații *Mureșan Ioan* și *Muntean Alin Mirel*, argumentele fiind similare celor indicate în privința lui *Berbeceanu Traian*, nefiind reluate, cu atât mai mult cu cât s-a dovedit că inculpații au ignorat că probatoriul pe care îl aveau la dispoziție - *convorbirile telefonice interceptate aflate în vol. 6, filele 160-161, 166 verso, dosar DIICOT*, evidenția date despre două persoane, *Dani* și *Bucur*, cu care *Cupețiu* discutase anterior percheziției, probe în privința cărora nu s-a făcut nicio referire, nicio verificare, nu au fost analizate și nici interpretate.

Cu privire la aceste persoane, inculpatul *Muntean Alin Mirel* a declarat: „... nu îmi spun nimic numele respective și nu îmi aduc aminte să fi desfășurat vreun fel de activitate în legătură cu aceste persoane ... nu pot face aprecieri cu privire la aceste aspecte, dar ce pot aprecia cu privire la conținutul discuției redată în procesul-verbal este că singura dată în care *Cupețiu Dorin* apare într-o locație și soția sa în altă locație, anterior percheziției de la domiciliul lor, acesta face cunoscută locația și că insistă ca dimineață (în ziua percheziției) să fie cineva acolo...”, iar inculpatul *Mureșan Ioan* a relatat: „... a fost întrebat *Cupețiu Dorin* cine a mai fost prezent la acea întâlnire, însă acesta a negat că a existat acea întâlnire și nu mi-a spus cine sunt acești *Dani* și *Bucur*, rămânând neidentificați. Oricum cauza era în curs de soluționare. ... nu aveam altă posibilitate de identificare a acestora, deoarece nu le cunoșteam numerele de telefon. Consider că nu mai aveam ce să facem altceva. În mai 2012 nu aveam protocol cu *SRI*, nici ulterior nu am făcut vreun demers cred am pierdut din vedere acest aspect. ...”

Prin urmare, instanța de fond a conchis că tactica anchetei în cauza *Cupețiu* nu poate fi atribuită lui *Berbeceanu Traian*, deoarece acesta nu cunoștea despre tactica efectuării perchezițiilor, care a fost abordată de inculpatul

Mureșan Ioan, cu sprijinul activ al inculpatului Muntean Alin Mirel, de așa manieră încât să conducă la ineficiența rezultatelor acestor percheziții.

Astfel, autorizația de percheziție nr. 11 din 9.05.2012 - *filele 280-291, vol. 5 dosar DIICOT* - a fost emisă așa cum a fost solicitată de inculpatul Mureșan Ioan și cuprinde toate persoanele și locațiile unde s-au efectuat perchezițiile, deci toți lucrătorii de poliție ai echipelor de percheziție, când au avut acces la autorizație, au putut lua cunoștință despre toate locațiile și toate persoanele vizate, deși tactic ar fi fost firesc să fie solicitate autorizații distincte, pentru fiecare locație și fiecare persoană în parte.

S-a constatat, de asemenea, că deși dosarul îl viza și pe Balint Dan, inculpatul Mureșan Ioan nu a solicitat percheziție domiciliară pentru acesta.

Or, luarea în considerare a acestui minim aspect negativ - *că pentru Balint Dan nu s-a solicitat percheziție* - demonstrează că Berbeceanu Traian nu avea posibilitatea obiectivă de a cunoaște că Balint Dan are ori va urma să aibă vreo calitate procesuală în dosar.

Pe cale de consecință, s-a reținut că nu se poate susține că Balint Dan a aflat pe „filiera Berbeceanu-Rusu” „... de percheziția din 8/9 mai 2012 de la Cupețiu Dorin care mi-a spus că urmează ca a doua zi să se facă o percheziție la nepotul Udrea Călin și la fiul meu vitreg Șionei Dorin și la mine ...”, concluzie ce putea fi verificată și prin analiza perioadelor efective de percheziție din data de 10 mai 2012, în baza proceselor-verbale întocmite – *filele 292 și urm., vol. 5 dosar DIICOT*: echipa de percheziție a intrat la domiciliul lui Udrea Călin la ora 6.00, la Șionei Dorin s-a intrat la ora 6.10, la Irinca Daniel s-a intrat la ora 6.15, la domiciliul lui Cupețiu Dorin echipa a intrat la ora 7.00, de unde a ridicat doar documentele predate de Cupețiu Monica, la Spiridon Simona percheziția a început la ora 7.00, iar la sediul COMSID echipa de percheziție a intrat la ora 9,28.

Ca și în situația palierului infracțional derulat în *cauza Litera*, unde probele obținute sunt nelegale și nu puteau fi utilizate la incriminarea lui Berbeceanu, și în privința pretinselor deconspirări ale confidențialității anchetelor efectuate de către DIICOT – *percheziții, măsuri de supraveghere tehnică* – inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel au profitat de atribuțiile încredințate de lege și au consolidat probatoriul prin acțiuni concrete de „manufacturare” a probelor, sens în care au fost întocmite, cu încălcarea legii, o multitudine de acte procedurale, prin care au dat valență probatorie unor aspecte inexistente și/sau neverificate ori neverificabile, pe care le-au folosit la acuzarea lui Berbeceanu Traian și le-au prezentat ca fiind probe certe, concomitent cu prezentarea altor „probe certe”, ce au făcut însă parte din mecanismele de construire a informației incriminatoare, în acest caz fiind folosite interpretările sugestive ale unor *testări poligraf*, în timp ce altele au fost ignorate.

3.3.2. Percheziția din 8.10.2012

Instanța de fond a reținut că nu a existat și nu există nicio probă care să demonstreze divulgarea acestei percheziții.

Ca și în situația perchezițiilor din data de 10.05.2012, nici la aceste percheziții nu există vreun element din care să rezulte că, prin pretinsa divulgare, s-ar fi adus vreo atingere urmării penale efectuate, ar fi fost ascunse

ori distruse probe, ceea ce pune sub semnul întrebării motivul unei asemenea divulgări.

Raționamentul logico-juridic al inculpaților Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel de prezentare a celor petrecute în perioada anterioară acestei percheziții și în ziua percheziției a urmărit doar scopul activității infracționale derulate împotriva comisarului șef Berbeceanu Traian, prin aceea că au profitat de două întâmplări factice reale, pe care însă le-au prezentat într-o derulare sugestivă, cum, de altfel, au procedat și ulterior, în *cauza Biriescu* și *cauza Rusu*.

De fapt, divulgarea percheziției din 8.10.2012 era necesară inculpaților Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel pentru confirmarea acușării comisarului șef Berbeceanu Traian, sens în care au fost „construite” și o serie de procese-verbale, pe baza cărora au fost instituite măsuri de supraveghere tehnică, ale căror rezultate au fost interpretate unidirecțional, metodă ce se circumscrie „manufacturării” probelor.

Cu privire la percheziția din 8.10.2012, s-a reținut că actele procedurale pe care inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel le-au întocmit în perioada 5.10.2012 - 7.10.2012 nu au urmărit aflarea adevărului, ci au avut ca scop conturarea unei aparențe de vinovăție, deși cunoșteau că niciuna dintre versiuni nu era plauzibilă, deoarece:

- dacă, la data de 5.10.2012, Berbeceanu Traian s-ar fi întâlnit cu Cupețiu Dorin la sediul SC Comsid și i-ar fi comunicat informația despre percheziție, atunci, la data de 6.10.2012, Moș Ovidiu nu avea ce să îi comunice lui Cupețiu Dorin, iar la data de 7.10.2012, Berbeceanu Traian nu avea niciun motiv să se mai întâlnească cu Cupețiu Dorin, deoarece comunicase deja informațiile;

- dacă Berbeceanu Traian și Cupețiu Dorin nu s-au întâlnit la data de 5.10.2012, dar informațiile au fost comunicate lui Cupețiu Dorin de către Moș Ovidiu la data de 6.10.2012, nu mai era necesar ca Berbeceanu Traian să urmărească să se întâlnească cu Cupețiu Dorin la data de 7.10.2012;

- dacă Berbeceanu Traian și Cupețiu Dorin nu s-au întâlnit la data de 5.10.2012 la SC Comsid și dacă, la data de 6.10.2012, Moș Ovidiu nu i-a comunicat lui Cupețiu Dorin despre percheziții, atunci Berbeceanu Traian ar fi avut un motiv să se întâlnească cu Cupețiu Dorin la data de 7.10.2012 pentru a-i comunica informațiile, însă probele indică, explicit, că cei doi nu au avut niciun fel de contact.

Cu privire la aceste situații evidente, instanța de fond a avut în vedere și dialogul ambiental din luna noiembrie 2012 - *filele 282-313, vol. VIII, dosar DNA*, purtat de Berbeceanu Traian cu Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel, discuție purtată după efectuarea perchezițiilor de la *gruparea Rusu*, precum și dialogul ambiental dintre Berbeceanu Traian și Mureșan Ioan - *filele 347-356, vol. VIII, dosar DNA*.

Potrivit acestui dialog, inculpatul Mureșan Ioan a luat cunoștință despre faptul că inculpatul Cean Nicolaie Ioan ar comite fapte penale, după cum aflase și din declarațiile lui Litera Cristian, însă, călăuzit de scopul său infracțional, a ignorat aceste aspecte și l-a folosit pe inculpatul Cean Nicolaie Ioan chiar la incriminarea lui Berbeceanu Traian.

După conversația avută cu Berbeceanu, la solicitarea inculpatului Mureșan Ioan, procurorul Banea Ioan Marian a solicitat, la data de 27.11.2012,

între altele, autorizarea judecătorului pentru listingurile convorbirilor telefonice efectuate de Moș Ovidiu, pe o perioadă de până la 6 luni în urmă.

În fundamentarea cererii, care doar formal a fost semnată de acest procuror, a fost invocat procesul-verbal întocmit de către inculpatul Muntean Alin Mirel la data de 25.11.2012, în care menționează că „... a procedat la vizualizarea înregistrărilor audio-video efectuate în mediu ambiental la 6.10.2012, între orele 19-20, perioadă în care Cupețiu Dorin se află împreună cu mai mulți indivizi, dintre aceștia fiind identificat Moș Ovidiu. În intervalul orar identificat mai sus, Cupețiu Dorin discută intens cu Moș Ovidiu, timp în care acesta din urmă încearcă să contacteze telefonic pe cineva, iar ulterior trimite un mesaj. Întrucât în cauză există indicii clare că la momentul respectiv Cupețiu Dorin avea cunoștință despre perchezitia domiciliară care urma a fi efectuată la 8.10.2012, iar informațiile deținute până în prezent confirmă faptul că susnumitul a încercat să intervină la diverse persoane cu influență, consider că este necesară obținerea listingurilor.”

Referitor la aceste împrejurări, a fost avută în vedere și declarația martorului Banea Ioan Marian.

Așadar, s-a constatat că, deși în actele procedurale întocmite se folosesc informațiile rezultate din supravegherea operativă prin filaj realizată de SRI asupra lui Cupețiu Dorin, inculpații Muntean Alin Mirel și Mureșan Ioan au ignorat faptul că, în data de 5.10.2012, la ora 12.00, acesta a intrat în sediul firmei MI&COR ce aparține lui Ilisei Mircea, unde ulterior a sosit și acesta din urmă, iar Cupețiu Dorin a staționat în acel loc circa o oră, fapt elocvent ce putea ajuta la stabilirea unui adevăr obiectiv, iar nu cel prezentat deformat cu ocazia punerii sub acuzare a comisarului șef Berbeceanu Traian.

De asemenea, s-a constatat că inculpatul Mureșan Ioan i-a relatat inculpatului Cean Nicolaie Ioan toate aspectele pe care i le-a făcut cunoscute Berbeceanu Traian, întrucât inculpatul Cean Nicolaie Ioan „s-a plâns” martorei Pinteș Angela că „Berbeceanu îi vânează pe procurori, că le ascultă telefoanele, că lucrează cu structurile centrale de informații și că, din acest motiv, ar fi fost suspectat dl Cean în dosarele Ketamina și Pomponio”, împrejurare de fapt ce explică sprijinul și contribuția ulterioară a inculpatului Cean Nicolaie Ioan la incriminarea lui Berbeceanu Traian.

Așa s-a explicat, de altfel, determinarea și nivelul de „implicare” ulterioară în construcția dosarului Berbeceanu a inculpatului Cean Nicolaie Ioan, în conivență infracțională cu inculpatul Mureșan Ioan, care a ignorat toate probele ce indicau că acesta este „mai apropiat” decât Berbeceanu Traian de gruparea Cupețiu și, astfel, i-a oferit posibilitatea să contribuie la incriminarea lui Berbeceanu Traian.

Elocventă în acest sens a fost declarația martorului Șerban Florian, care a confirmat interesul manifestat de Cean Nicolaie Ioan cu privire la Balint Dan (membru al grupării Cupețiu).

Totodată, referitor la Ilisei Mircea și Cean Nicolaie Ioan, au fost avute în vedere declarațiile martorelor Gheorghe Maria Georgiana și Filimon Ana Maria.

S-a reținut că probele evocate reliefează că inculpatului Mureșan Ioan îi erau cunoscute o serie de împrejurări de fapt pe care a decis să le ignore ori să le

treacă sub tăcere, respectiv faptul că pentru martorul Balint Dan se făcuseră intervenții la organele fiscale, de către inculpatul Cean Nicolaie Ioan, în sensul ridicării unor măsuri asigurătorii; legătura lui Cean cu martorul Ilisei Mircea, care a fost filmat – autorizat când s-au întâlnit în parcarea Complexului Real din Deva, despre care *martora Filimon Ana Maria* a relatat că „*dădea mulți bani negrii ... în cazul lui Cean cota era de 10.000 lei pe lună sau la 6 săptămâni*”, precum și faptul că, în data de 12.06.2013, într-o stare precară de sănătate, același inculpat Cean s-a deplasat în Hunedoara, la sediul DIICOT, unde a luat legătura cu martora Pinteana Angela - procuror, pentru a afla despre acțiunile ce vor fi desfășurate de BT Hunedoara și că, în ziua următoare, cu ocazia perchezițiilor efectuate, s-a constatat că Ilisei Mircea era îmbrăcat și aștepta, reproșând echipei de percheziție că „*au întârziat*”.

Aceste evidențe probatorii au fost confirmate și de către *martorul Link Cristian*.

Cu toate acestea, s-a constatat că, la momentul formulării acuzațiilor la adresa lui Berbeceanu Traian, inculpatul Mureșan Ioan a menționat că: „*... din întreg materialul probator administrat în cauză, rezultă probe certe ...*”

Ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale – *filele 19-80, vol. 4, dosar DIICOT* – este un „centralizator” al unor afirmații și constatări asumate de către inculpatul Mureșan Ioan, majoritatea aspectelor consemnate fiind o reluare fidelă a celor consemnate de către inculpatul Muntean Alin Mirel în procesele verbale „construite”, cum este și cel din 21.08.2013 – *vol. 16, filele 94-106; vol. 6, filele 287-288, dosar DIICOT*, împrejurare de altfel recunoscută cu nonșalanță de către inculpatul Mureșan Ioan: „*... în ceea ce privește activitatea din dosar, eu am luat pur și simplu cu copy-paste ceea ce era prevăzut în procesele verbale și am inserat în referatul cu propunere de arestare preventivă, ceea ce se și observă ...*”

În cuprinsul ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale (ca, de altfel, și în referatul cu propunere de arestare preventivă) sunt cuprinse, în mod nelegal, propriile declarații ale celor care efectuau și ancheta împotriva lui Berbeceanu, declarații ce fuseseră consemnate anterior sub forma proceselor verbale „construite” de către Muntean Alin Mirel, astfel: „*... Berbeceanu Traian a fost înștiințat de procuror, în 05.10.2012, cu privire la faptul că în 08.10.2012 urmează să se efectueze percheziții în cauza Cupețiu, numărul locațiilor și faptul că toate sunt din județul Hunedoara, pentru ca acesta să se poată organiza din punct de vedere logistic, precum și că locațiile exacte și persoanele îi vor fi comunicate în dimineața zilei de 08.10.2012, în timp util pentru a ajunge la locații pentru ora 06.00. Mai mult, în data de 05.10.2012, în cursul dimineții, în jurul orei 9.00, comisarul Muntean Alin a fost contactat telefonic de către Comisarul Șef Traian Berbeceanu, fiind întrebat de către acesta cu privire la locațiile la care urmează să fie efectuate percheziții în data de 08.10.2012. Cu această ocazie comisarul Muntean Alin a informat șeful de brigadă cu privire la faptul că urmează să fie efectuate mai multe percheziții pe raza Mun. Hunedoara, trei dintre acestea fiind în legătură cu inc. Cupețiu Dorin, iar în ceea ce privește restul locațiilor acestea sunt cunoscute doar de către procurorul șef D.I.I.C.O.T. - S.T. Alba.*”

În jurul orelor 12.00, cms. Muntean Alin a fost contactat din nou de către șeful de brigadă pentru a pune la dispoziția acestuia din urmă o sinteză a acțiunii care urmează a fi întreprinsă, lucru care a fost de altfel și realizat, fără a se comunica în cadrul sintezei și implicarea altor persoane decât cele aduse deja la cunoștința șefului de brigadă, respectiv - Cupețiu Dorin. începând cu ora 08.00 în data de 05.10.2012 inc. Cupețiu Dorin a fost luat în filaj. ... ”

După această introducere sugestivă, raționamentul urmat de către inculpatul Mureșan Ioan pentru susținerea alegației referitoare la divulgarea percheziției din 8.10.2012 a fost de a prezenta situații de fapt obiective referitoare la împrejurarea că Berbeceanu Traian și Cupețiu Dorin au fost prezenți în aceeași zonă, respectiv în data de 5.10.2012, în intervalul orar 10.23-11.00, în zona sediului societății SC Comsid SRL și în data de 7.10.2012, în intervalul orar 12.06-12.41, în zona parcerii hipermarketurilor Metro și Praktiker.

În acest punct de analiză, s-a constatat că reprezintă doar o simplă supoziție, ce nu este bazată pe probe, interpretarea potrivit căreia împrejurarea că, în perioada de timp cât se afla pe strada Apuseni, în fața sediului SC Comsid SRL, Berbeceanu Traian i-a contactat telefonic pe procurorul de caz (ora 10.39) și ofițerul de poliție delegat în cauză (ora 10.41), conform listingului telefonic - vol. 11, filele 291-292 dosar DIICOT, ar dovedi, fără echivoc, preocuparea manifestată în acel context față de dosarul în care era cercetată gruparea infracțională din care făceau parte Cupețiu Dorin și alte persoane.

Dimpotrivă, s-a demonstrat că, în realitate, această modalitate de prezentare a unor împrejurări de fapt confirmă determinarea prin care inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel au indus în elementele acuzației aspecte nedovedite prin probe, elemente factice cu o prezentare contrară unei interpretări logice, prin ignorarea unor evidențe probatorii, cu scopul fundamentării actului de acuzare formulat împotriva lui Berbeceanu Traian, deși probele reflectau inocența acestuia.

Tot cu privire la percheziția din data de 8.10.2012, instanța de fond a avut în vedere probele evocate și coroborarea ce există între cercetarea la fața locului efectuată în zona străzii Apuseni – vol. 14, filele 1-3 dosar DIICOT, declarațiile martorilor Cupețiu Dorin și Cupețiu Monica, imaginile înregistrate cu ocazia percheziției domiciliare de la familia Cupețiu, supravegherea realizată asupra lui Cupețiu Dorin și imaginile supravegherii realizate în zona parcerii magazinelor Metro și Praktiker.

Toate acestea au demonstrat, fără echivoc, că în data de 8.10.2012 nu a avut loc nicio deconspirare a perchezițiilor, fiind eronată interpretarea potrivit căreia „dacă la o familie luminile sunt aprinse la ora 6 dimineața, acest aspect înseamnă că se știe de percheziție”, în lipsa unor elemente probatorii obiective și completatoare.

Instanța de fond a reținut că probele evocate, dar și înregistrarea percheziției efectuate în data de 8.10.2012, clarifică realitatea obiectivă a actelor procedurale întocmite pentru incriminarea lui Berbeceanu Traian și demonstrează că nu există absolut nicio dovadă că, în data de 5.10.2012 sau în data de 7.10.2012, Berbeceanu s-a întâlnit cu Cupețiu ori că ar fi transmis ceva către acesta, conturând, în realitate, planul ce a fost urmărit cu sârguință de către inculpații Muntean Alin Mirel și Mureșan Ioan.

Relevantă în acest sens a fost declarația martorului *Barna Dorel Viorel*.

Cu privire la aserțiunile din cuprinsul ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale, potrivit cărora „...din filmările efectuate la domiciliul inc. *Cupețiu Dorin*, cu ocazia celei de a doua percheziții, din 08 octombrie 2012, când în cadrul ușii se observă inc. *Cupețiu Dorin*, care la ora 06.00 îi aștepta pe polițiști în casă, la parterul locuinței venind dinspre bucătărie și nu de pe scările de la etaj, fiind cu luminile aprinse, dar cu privire la care inc. *Cupețiu Dorin* a mințit, susținând inițial, în primele declarații, că nu a știut despre percheziții și dormea când a venit politia, coborând din dormitorul său de la etaj doar după accesul în casă al polițiștilor ...”, împrejurări dezvoltate pe larg și „consolidate” chiar cu imagini sugestive captate de pe înregistrările percheziției - *Cupețiu coborând pe scări și încheindu-se la cămașă*, instanța de fond a reținut că și acestea fac parte din aceeași metodă de manipulare a informației pentru a crea aparența unui probatoriu cert, deoarece vizionarea imaginilor surprinse cu ocazia acestei percheziții confirmă cele relatate de către martorul *Barna Dorel Viorel* și fac dovada interpretării sugestive a imaginilor de la momentele procedurii probator, potrivit scopului infracțional urmărit.

Astfel s-a explicat de ce în cuprinsul ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale au fost introduse de către inculpatul *Mureșan Ioan* elemente străine situației de fapt și acuzațiilor în materie penală, din care ulterior a tras concluzii nereale, cum sunt cele de genul: „... Este de precizat că șeful *BCCO Alba* nu a fost interesat în ultimii ani, cel puțin din 2009 până în prezent, de cauzele aflate pe rolul *DIICOT, ST Alba*, numai în cazul în care avea vreun interes personal, în rest *DIICOT, ST Alba* și *BT Sibiu*, nu existau pentru acesta, ci numai *BT Hunedoara*. Astfel, nu se justifică interesul brusc al cms. *Berbeceanu* pentru locațiile percheziționate în cauza *Cupețiu*, cu atât mai mult cu cât avea toate datele necesare organizării acestora, numărul, raza de deplasare, natura faptelor ...”

Mai mult, cu referire la momentul din data de 7.10.2012, când este exclusă orice întâlnire ori interacțiune între *Berbeceanu* și *Cupețiu*, inculpatul *Mureșan Ioan* a inclus aserțiuni fără niciun fundament obiectiv: „... Menționăm că echipa de filaj care a executat autorizarea ambientală a mai fost folosită și în cadrul altor dosare instrumentate de către *B.C.C.O. Alba Iulia*, existând probabilitatea evidentă ca aceasta să fi fost văzută de către cms. șef *Traian Berbeceanu*, conducătorul autoturismului cu numărul de înmatriculare *HD 99 BGT*, iar din autoturismul precizat anterior, nu a coborât sau urcat nimeni pe toată perioada staționării (conform raportului de filaj). ...”

Referitor la această alegație, potrivit căreia *Berbeceanu Traian* ar fi cunoscut autovehiculele cu care se efectuau supravegheerile operative, martorul *Borhină Cornel Tiberiu* a declarat următoarele: „Din 01 aprilie 2006 am îndeplinit funcția de locțiitor al șefului Direcției de Informații Hunedoara, iar din 01 septembrie 2011 sunt șeful Direcției Județene de Informații Hunedoara. .... Î : Există posibilitatea ca *Berbeceanu Traian* să cunoască mașinile utilizate de *SRI*? R: Excluz ...”

În orice caz, vizionarea înregistrărilor imaginilor surprinse cu ocazia supravegheerii efectuate asupra lui *Cupețiu* la magazinele *Metro - Praktiker* a demonstrat, în mod neechivoc, faptul că nu a existat nicio interacțiune ori vreo

preocupare în sensul ca familia Cupețiu să interacționeze cu vreo altă persoană – aceștia fiind preocupați doar de cumpărăturile efectuate, împreună cu un cunoscut, ce este exclus a fi Berbeceanu Traian sau cineva apropiat acestuia.

3.4. Cauza Rusu – dosarul nr. 38D/P/2013

Instanța de fond a reținut că, în ceea ce privește *cauza Rusu*, inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel au profitat de informațiile pe care chiar Berbeceanu Traian le-a furnizat în cadrul discuției ce avusese loc în luna noiembrie 2012, așa încât, cunoscând toate persoanele pe care acesta relatase că le cunoaște, că se întâlnește cu ele, au dispus supravegherea lor tehnică, iar apoi, deși au prezentat o stare de fapt reală, totuși, toate listurile, interceptările convorbirilor telefonice și supravegherile operative au fost interpretate unidirecțional scopului urmărit, deși acestea nu relevau nimic infracțional la adresa lui Berbeceanu Traian.

De altfel, s-a constatat că, având sub controlul măsurilor de supraveghere tehnică toate persoanele din anturajul lui Berbeceanu, inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel au putut să aleagă cu ușurință momentul tactic prielnic pentru efectuarea perchezițiilor la familia Rusu, declanșând astfel o reacție previzibilă din partea ofițerului de poliție, care la acea dată cunoștea că inculpații adună împotriva sa declarații din partea unor persoane pe care le-a cercetat în trecut.

În aceste împrejurări, la data de 15.11.2013 (zi în care inculpații știau din măsurile de supraveghere tehnică că Rusu Gheorghe nu se află pe teritoriului național, fiind în Serbia) au solicitat autorizația de percheziție la domiciliile familiei Rusu și la sediul firmei ȘC Uranus Junior 2003 SRL, în referatul întocmit fiind făcută trimitere expresă la existența supravegherilor tehnice – *vol. XXV, filele 439-461, dosar DNA*.

S-a reținut că modalitatea în care a fost formulată propunerea pentru această percheziție, dar și ora la care s-a solicitat, sunt elocvente. Astfel, cu o zi înainte – 14.11.2012, s-a solicitat autorizație de percheziție în *cauza Cupețiu*, la locuința lui Ștefan Georgeta, având la bază un proces-verbal întocmit de către inculpatul Muntean Alin Mirel, în care se afirmă doar: „...în vederea documentării cu operativitate a activității desfășurate ... se impune efectuarea demersurilor pentru obținerea percheziției ...”

În fapt, și această percheziție, ca și altele de același fel, au făcut parte tot din modalitatea prin care s-a realizat presiune asupra martorilor, în scopul obținerii declarațiilor mincinoase benevole, așa după cum a relatat *martora Laza Adina* că s-a procedat asupra sa.

În situația lui Ștefan Georgeta, deși s-a justificat necesitatea unei „documentări”, în fapt, nu s-a făcut nimic din ceea ce presupune procedeu probatoriu al percheziției, activitatea fiind menționat că a fost efectuată în dimineața zilei de 15.11.2013, între orele 7,30-9,30, iar în procesul-verbal întocmit se consemnează „În prezența doamnei avocat David Claudia a prezentat documentele cerute, însă nu se ridică obiecte sau înscrisuri, deoarece toate au fost depuse la dosar”.

Totuși, în aceeași dată de 15.11.2013, în mod asemănător, inculpatul Muntean Alin Mirel a consemnat că este necesară documentarea relațiilor lui Rusu cu Cupețiu, nefiind clar când s-a întocmit acest proces-verbal de către

inculpatul Muntean Alin Mirel, întrucât percheziția din *cauza Cupețiu* s-a încheiat la ora 9,30, iar la ora 11,00 judecătorul a emis autorizația de percheziție în *cauza Rusu*, însă este cert că, prin derularea faptică concretizată în actele procedurale întocmite, inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel au decis că este momentul cel mai prielnic de a acționa cu scopul de a obține reacția urmărită de la Berbeceanu Traian.

De aceea, inculpatul Mureșan Ioan a solicitat Tribunalului Alba autorizațiile de percheziție, în cuprinsul referatului arătând că: „... *Rusu îi acordă sfaturi lui Cupețiu cu privire la aspectele pe care le va relata către organele de urmărire penală și alte persoane, aspect ce reiese expres din interceptările telefonice ale lui Cupețiu ... Rusu poate deține documente financiar-contabile ... ce se pot dovedi importante privind ilegalitățile comise de Cupețiu ...*”

Aflat în posesia autorizațiilor de percheziție și cunoscând că Rusu Gheorghe este în Serbia, inculpatul Muntean Alin Mirel s-a prezentat, însoțit de echipele de percheziție și cele de intervenție, la sediul societății comerciale administrate de Rusu Anca, unde, după ce s-a legitimat și a prezentat autorizația de percheziție, a întrebat-o dacă „deține arme sau droguri” concomitent cu afirmația că este de la „Brigada condusă de Berbeceanu”.

Aceasta a fost modalitatea prin care inculpatul Muntean Alin Mirel a declanșat tocmai ceea ce aștepta, ceea ce a urmărit și ceea ce s-a și petrecut în fapt. Astfel, Rusu Anca l-a sunat inițial pe soțul său – Rusu Gheorghe, care fiind în străinătate, în discuții de afaceri, nu a răspuns și, astfel, sugerat de către inculpatul Muntean Alin Mirel, l-a sunat pe Berbeceanu Traian.

De altfel, acest plan a fost devoalat de către inculpatul Muntean Alin Mirel în dialogul pe care l-a avut după percheziții cu Berbeceanu, când a afirmat: „... *i-am zis chestia asta doamnei Anca la percheziție. A întrebat, m-a întrebat de unde e și i-am zis: eu sunt de la brigada de crimă organizată. Probabil pe mine nu mă știți că sunt din Alba dar dumneavoastră faceți legătura cu domnul Berbeceanu care e la Hunedoara ...*” – vol. VIII, fila 286, paragraf penultim, dosar DNA.

În acest sens, ilustrative au fost aspectele relatate de *inculpata Rusu Anca*.

De aceea, fiind o acțiune a Bigăzii de poliție pe care o conducea, dar despre care nu a știut, Berbeceanu l-a sunat pe Muntean, a aflat despre ce este vorba și l-a îndemnat să-și îndeplinească atribuțiile, iar seara, după ce inițial a refuzat o întâlnire cu Rusu și Urs, tocmai pentru ca „... *aștia să nu interpreteze altfel ...*”, s-a întâlnit cu Rusu Gheorghe și Urs Ion Vasile.

În opinia instanței de fond, aceste împrejurări explică cele consemnate de către inculpatul Muntean Alin Mirel în procesul-verbal din data de 21.08.2013, în care atrage atenția construcția actului procedural întocmit, deoarece inculpatul anterior menționat cunoștea ce urma să se întâmple: „... *la 8.05.2012, în jurul orelor 10.30, Cupețiu Dorin este sunat de Rusu Gheorghe, fapt rezultat din listinguri ... deși măsurile de interceptare au fost instituite la data de 9.05.2012, când traficul telefonic al lui Cupețiu este redus la o singură discuție.*”

Analiza interceptărilor aflate la dosarul cauzei, de altfel evidențiate pe larg în ordonanța prin care s-a pus în mișcare acțiunea penală, a demonstrat că, în realitate, pe de o parte, *după efectuarea perchezițiilor*, la data de 10.05.2012,

Cupețiu este contactat de Rusu la orele 22.03, 22.06 și 22.39 și *numai în data de 12.05.2012* Rusu afirmă către Cupețiu „*să aibă grijă ce, cum, cât, cu cine și ce nume vorbești*”, conversația demonstrând că aceștia se refereau la unii parteneri de afaceri, ce trebuiau să afle inițierea unor discuții cu alți parteneri, iar pe de altă parte, că în perioada de timp de referință (8.05-9.05.2012) nu este certificată nicio legătură între Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian.

Același caracter „constructiv” al actelor procesuale întocmite de către inculpatul Muntean Alin Mirel a fost reflectat și în procesul-verbal din data de 23.08.2013, în care enumeră mai multe apeluri telefonice (*prezentate ca fiind convorbiri*) din perioada 2.05-13.05.2012 între Cupețiu Dorin și Moș Ovidiu (*prieten cu Berbeceanu Traian*) și între Moș Ovidiu și Berbeceanu Traian, dar nu prezintă și faptul că, în data de 8.05.2012, nu există niciun apel între Moș Ovidiu și Cupețiu Dorin sau între Moș Ovidiu și Berbeceanu Traian.

S-a apreciat că, în realitate, aceste procese-verbale reprezintă adevărate „manufacturări” de probe, care însă nu demonștrău nimic pentru susținerea acuzației aduse la adresa lui Berbeceanu, dar, în „lumina” *cauzei Rusu*, au fost utilizate potrivit scopului urmărit pentru incriminarea ofițerului de poliție, în principal pentru a se argumenta pretinsa mituire a polițistului de către familia Rusu cu un autoturism marca WV Passat CC.

Cu privire la *cauza Cupețiu* și *cauza Rusu*, s-a mai reținut modalitatea prin care, în ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale (*și, ulterior, în referatul cu propunere de arestare preventivă*), s-a dat valoare rezultatelor unor testări poligraf, în detrimentul altora ce au fost ignorate, fiind urmărită prezentarea acestora doar în sensul incriminării.

S-a subliniat că testările poligraf nu sunt probe în sensul art. 100 Cod procedură penală, însă, fiind înscrisuri, pot fi apreciate într-un ansamblu probatoriu, de cele mai multe ori aceste testări fiind utile, în special în faza de urmărire penală, pentru clarificarea versiunilor de anchetă.

Cu toate acestea, probele au demonstrat că inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel au folosit respectivele înscrisuri pentru a ascunde adevărul, și nu pentru a-l afla.

Astfel, în cazul martorilor Udrea și Șionei, s-a observat o mistificare a prezentării rezultatelor testărilor poligraf, prin aceea că au fost folosite doar unidirecțional, în scop incriminator, contrar motivului ce a determinat folosirea acestor testări și străin de întrebările adresate, iar în cazul lui Rusu Gheorghe, testarea poligraf a fost ignorată.

S-a mai reținut că, deși în cazul lui Balint, Udrea și Șionei nu s-a adresat nicio întrebare referitoare la deconspirarea perchezițiilor, totuși, cele consemnate a fi fost petrecute în procedura pre-testare au fost folosite unidirecțional și persuasiv pentru susținerea unei acuzații nedrepte, iar în situația lui Rusu Gheorghe, rezultatele palpabile ce indicau falsitatea incriminării lui Berbeceanu au fost trecute sub tăcere și ignorate.

Astfel, în situația lui Rusu Gheorghe, deși răspunsurile la întrebări relevante au fost negative: „*Ai făcut evaziune fiscală în favoarea lui Cupețiu Dorin?*” - răspuns: „Nu”; „*Ai aflat despre perchezițiile în locațiile lui Cupețiu înainte ca ele să fie efectuate?*” - răspuns: „Nu”; „*Tu l-ai anunțat pe Cupețiu Dorin că urmează să i se facă percheziții?*” - răspuns „Nu”, aceste răspunsuri nu

au fost avute în vedere de către inculpatul Mureșan Ioan, nu au fost prezentate și nici analizate, deși concluziile au fost extrem de clare, în sensul că răspunsurile numitului Rusu Gheorghe la întrebările relevante ale testului nu au provocat modificări psihofiziologice specifice comportamentului simulat – *filele 52-71, vol. XXIV, dosar DNA*.

Cu privire la procedura științifică a realizării unor astfel de testări și concret referitor la cauză, instanța de fond a făcut trimitere la declarațiile martorilor *Paliștan Valentin Gabriel* și *Balica Cristina*.

S-a reținut că modalitatea prin care a fost emisă ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale relevă faptul că inculpatul Mureșan Ioan a transformat metoda științifică a testului poligraf într-o veritabilă probă, pe care a manevrat-o potrivit scopului urmărit.

Astfel, deși rezultatele testărilor nu sunt o probă în sine din perspectiva Codului de procedură penală, inculpatul Mureșan Ioan le-a menționat doar acolo unde îi era favorabil susținerii alegațiilor, cum a fost cazul martorului *Biriescu Titus*, despre care a susținut că a mințit la întrebarea dacă *Berbeceanu* i-a transmis date din dosar, dar a trecut sub tăcere toate demersurile nelegale realizate asupra acestuia pentru a-l determina să facă declarații incriminatoare la adresa lui *Berbeceanu* și fără să analizeze probele cauzei – *filele 302-306, vol. XVI, dosar DNA*, martorul fiind supus testului în *cauza Litera* și nu în cauza constituită pe numele său, fiind astfel încă o dată demonstrată evidența faptului că, în realitate, toate aceste cauze au fost folosite și controlate de către inculpați tocmai pentru incriminarea lui *Berbeceanu Traian*. De altfel, aceeași situație a existat în cazul soților *Litera*, care au fost testați poligraf, s-au folosit aceste rezultate împotriva lui *Berbeceanu*, dar s-a ascuns cum s-a ajuns, în fapt, la obținerea acelor relatări – *vol. XIX, filele 117-129, dosar DNA*.

Atât în ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale, cât și în referatul cu propunerea de arestare preventivă, inculpatul Mureșan Ioan a consemnat, în mod nereal, că: „... *dovada cunoașterii de către cei trei a momentului perchezițiilor îl reprezintă faptul că atât Udrea Călin, cât și Șionei Dorin, au trecut proba cu detectorul poligraf*”.

S-a remarcat că acest fapt consemnat în actul procedural întocmit este incontestabil nereal, prin simpla examinare a înscrisurilor – *filele 232-246, 247-261, vol. XXIII, dosar DNA, rezoluție testare poligraf din 2.08.2012 pentru Balint, Udrea, Șionei – examinați la 8.08.2012, raport întocmit la 13.08.2012, rezoluție retestare poligraf din 25.10.2012 pentru Șionei* – referitoare la metoda științifică de testare poligraf a acestor martori, din cuprinsul cărora rezultă că *nu li s-a adresat nicio întrebare în legătură cu subiectul perchezițiilor și al împrejurării dacă au cunoscut momentul acestora, întrebările fiind relative doar la evaziunea fiscală realizată împreună cu Cupețiu*.

Mai mult, toate probele au evidențiat că inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel cunoșteau că rezultatele testărilor nu pot conduce către o incriminare a lui *Berbeceanu*, deoarece scopul lor era să verifice versiunile de anchetă exclusiv în ceea ce privește activitatea de evaziune fiscală, după cum rezultă explicit din actele procedurale întocmite pentru dispunerea efectuării celor două constatări tehnico-științifice tip poligraf din datele de 2.08.2012 și 25.10.2012.

S-a reținut, de asemenea, că analiza probelor evocate demonstrează, dincolo de orice îndoială, că singurele realități pe care inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel le-au constatat obiectiv cu privire la Berbeceanu Traian au fost:

- împrejurarea că ofițerul de poliție s-a aflat în cele două zile – 5.10.2012 și 7.10.2012 – în aceeași zonă în care se afla și Cupețiu Dorin, potrivit activităților de supraveghere efectuate de către SRI și hărților relaționale întocmite în baza listingurilor telefonice – *vol. 7, filele 108-123, dosar DIICOT*;

- discuțiile și întâlnirea ulterioară perchezițiilor efectuate în *cauza Rusu*.

Cum, însă, aceste împrejurări obiective nu demonstau în realitate nimic, întrucât nu a existat și nu există nicio dovadă că între Cupețiu și Berbeceanu ar fi avut loc vreo întâlnire și, astfel, că percheziția din 8.10.2012 nu a fost divulgată, s-a decis suplimentarea probatoriului cu acuzația referitoare la favorizarea familiei Biriescu și „închiderea cauzei” cu achiziția autoturismului VW Passat CC, însă pentru acestea a fost nevoie ca inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel, ce cunoșteau modalitatea prin care au realizat toate denaturările de adevăr și de probe, să-și conjuge eforturile eficient, în contextul unui scop determinant și determinat de activitatea infracțională desfășurată.

3.5. Manufacturarea probelor

S-a reținut că „manufacturarea probelor” este principala modalitate prin care, cu sprijinul nemijlocit al inculpatului Muntean Alin Mirel, inculpatul Mureșan Ioan a suplinit lipsa probelor și/sau a realizat așa-zisa coroborare a acestora.

Sub acest aspect, instanța de fond a subliniat că, în *cauza Cupețiu*, inculpatul Mureșan Ioan a solicitat, la data de 5.08.2011, interceptarea postului telefonic 0728.107.089, afirmând că este folosit de către Cupețiu, că prin *procesul-verbal din data de 4.09.2011* întocmit la o lună după formularea cererii, inculpatul Muntean Alin Mirel a indicat, contrar realității, că ar fi folosit de către Cupețiu, împrejurare reiterată în *procesul-verbal din data de 6.09.2011*, în *procesul-verbal din data de 3.10.2011*, dar și în cererea de reînnoire a autorizațiilor din data de 9.05.2012, la peste 6 luni de la ultima prelungire, alegație introdusă și în ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale (23.10.2013), deși trecuseră mai bine de 2 ani și două luni de la prima autorizare de interceptare a acestui post telefonic, în condițiile în care, în realitate, postul telefonic 0728.107.089 era folosit de către martorul Mărginean Vasile din anul 2009.

Prin *procesul-verbal din data de 05.10.2012 – fila 101, vol. XXVII, dosar DNA*, inculpatul Muntean Alin Mirel, fără să indice un singur element obiectiv din care să rezulte cele consemnate, a acordat valoare probatorie faptului că „...am stabilit următoarele aspecte de interes operativ: *Cupețiu Dorin Eugen asociat și administrator al Comsid este sprijinit în activitatea infracțională de către Rusu Gheorghe, zis Romică ...*”

Ulterior, inculpatul Mureșan Ioan a folosit *procesul-verbal* pentru fundamentarea ordonanței provizorii de interceptare a telefonului indicat de Muntean Alin Mirel, că ar fi folosit de Rusu Gheorghe, deși, în realitate, a consemnat un alt nume, respectiv Rusan – *fila 103, vol. XXVII, dosar DNA*.

În fapt, prin această autorizare provizorie, inculpații au urmărit și au obținut toate telefoanele folosite de către Rusu Gheorghe, deși au indicat o altă persoană, pentru ca numai apoi, la data de 16.10.2012, Rusu Gheorghe să fie pus în realitate sub supraveghere tehnică – *fila 118, vol. XXVII, dosar DNA*, chiar dacă numele indicat inițial – Rusan, era cel bănuit că ar susține un palier al *grupării Cupețiu*, și nicidecum cel introdus în mod artificial, așa cum s-a procedat, de altfel, și cu Urs Ion Vasile și cu Moș Ovidiu.

S-a remarcat că acest adevăr a fost recunoscut de către inculpatul Mureșan Ioan, care a declarat: „... *am administrat probe cu privire la existența unui grup de interese economice constituit în jud. Hunedoara format din Cupețiu, Biriescu, Simota, Doda Gabriel, Toma Silvan, cu finanțarea de la Tudorel Vasile, cu protecție de la ANAF prin Rusan Vasile și un comisar Gliga, de la poliție prin cms. Berbeceanu și din justiție procurorul Glodeanu de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Deva. ...*”

A urmat *procesul-verbal din data de 15.11.2012*, prin care Urs Ion Vasile - finul lui Berbeceanu Traian, a fost introdus în „în ecuația infracțională” – *fila 136, vol. XXVII, dosar DNA* – act procesual în care, în același mod, fără să fie indicat cel puțin un element obiectiv din care să rezulte cele consemnate, inculpatul Muntean Alin Mirel a acordat valoare probatorie următoarelor aspecte: „... *din anturajul numitului Rusu Romică face parte și o persoană de sex masculin zisă Piciul, persoană pe care Romică o folosește pe post de intermediar în relațiile sale de afaceri. Din informațiile deținute până în prezent a rezultat faptul că Piciul ar urma să-l sprijine pe Rusu Romică în situația în care acesta din urmă ar face obiectul unei percheziții domiciliare, mai exact ascunderea de probe ...*”

Prin *procesul-verbal „de investigații” din data de 21.08.2013 – filele 287-288, vol.6, dosar DIICOT*, inculpatul Muntean Alin Mirel și-a consemnat propria declarație de martor referitoare la evenimente petrecute cu mai mult de 2 ani în urmă: „... *în data de 07.05.2011 împreună cu comisar șef Man Victor – decedat la data întocmirii actului procedural – am comunicat lui Berbeceanu faptul că în data de 09.05.2012 urmează a se efectua un număr de 7 percheziții domiciliare privind pe Cupețiu Dorin, Șionei Dorin și Udrea Călin ... informația nu a mai fost comunicată către alte persoane ... în data de 08.05.2012, din dispoziția lui Mureșan, acțiunea a fost amânată pentru data de 10.05.2012, lucru adus la cunoștință de către Man Victor și eu în aceeași zi doar șefului de brigadă ...*”

Enumerarea din același proces-verbal a unor pretinse convorbiri telefonice purtate în perioada 2.05-13.05.2012 de Cupețiu Dorin cu Moș Ovidiu (*persoană despre care Muntean Alin Mirel cunoștea că pentru Berbeceanu „e prietenul .. de o viață” – fila 299, vol.VII, dosar DNA*) și de Moș Ovidiu cu Berbeceanu Traian, dar ignorarea în plan probator că, la data de 8.05.2012, nu există niciun apel între Moș Ovidiu și Cupețiu Dorin sau între Moș Ovidiu și Berbeceanu Traian și a faptului că postul telefonic indicat – aproape obsesiv, contrar realității, ca fiind al lui Cupețiu Dorin - 0728.107.089, deși era folosit în fapt de *martorul Mărginean Vasile*, au demonstrat, de asemenea, în opinia instanței de fond, modalitatea de manufacturare a probelor, prin denaturarea adevărului.

Procesul-verbal din data de 21.08.2013, denumit, de asemenea, „de investigații”, a avut același scop de suplینire a unor probe, deoarece, deși era evident că Berbeceanu Traian nu are o implicare în activitatea *grupării Cupeșiu*, totuși, inculpatul Muntean Alin Mirel a întocmit acest proces-verbal, iar inculpatul Mureșan Ioan a acceptat și l-a folosit împotriva lui Berbeceanu Traian, după cum rezultă din ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale din 23.10.2013, ora 23,58, pag. 85-90 – *filele 61-64, vol. 4, dosar DIICOT*, deși, în raport de cele consemnate, Muntean Alin Mirel dobânda calitatea de martor și, astfel, era obligat să constate și incompatibilitatea acestuia potrivit art. 64 alin. (1) lit. c) Cod procedură penală.

S-a reținut de către instanța de fond că acest proces-verbal este nelegal, deoarece cuprinde relatări ale unor împrejurări de fapt ale unui martor, ceea ce nu poate face obiectul unui proces-verbal.

Prin alăturarea la această declarație de martor a unor elemente de fapt ce pot face obiectul unei asemenea probe, inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel au urmărit lipsirea lui Berbeceanu Traian de dreptul la apărare, deoarece, fiind consemnat sub forma unui proces-verbal întocmit de către un organ judiciar, înscrisului i-a fost conferită calitatea de probă, potrivit art. 97 alin. (2) lit. e), art. 198 alin. (2) Cod procedură penală, așa încât combaterea celor consemnate nu se mai putea realiza în niciun mod, întrucât „martorul” Man Victor decedase, iar inculpatul Muntean Alin Mirel și-a arogat o dublă calitate: organ de cercetare penală și martor în cauză, ambele calități fiind folosite în același scop, al incriminării lui Berbeceanu Traian.

Sub acest aspect, s-a reținut că prevederile legale referitoare la audierea martorilor și la condițiile de incompatibilitate apărute în aceste situații îi erau cunoscute inculpatului Mureșan Ioan, care însă le-a folosit doar atunci când ajutau la incriminarea ofițerului de poliție, după cum rezultă explicit din actele procedurale întocmite, respectiv audierea din data de 6.12.2012 a lui Berbeceanu Traian, în calitate de martor, pentru dovedirea infracțiunilor de evaziune fiscală, constituirea unui grup infracțional, favorizarea infractorului și delapidare – *filele 1-6, vol. 4, dosar DIICOT*, deși acesta participase la efectuarea de acte procedurale.

În ceea ce privește audierea în calitate de martor a lui Berbeceanu Traian, s-a constatat că inculpatul Mureșan Ioan a folosit ulterior declarația astfel obținută nelegal în susținerea acuzațiilor, întrucât, deși cunoștea că efectua cercetări împotriva ofițerului de poliție, nu i-a făcut cunoscute aceste aspecte, iar apoi a folosit declarația pentru a-l acuza de mărturie mincinoasă.

Cu privire la această modalitate de folosire a declarației unei persoane împotriva sa, fără a fi informată în prealabil asupra acestor chestiuni, instanța de fond a subliniat că principiul loialității administrării probelor este subsumat celui al echității procedurilor – consacrat prin dreptul la un proces echitabil, impus de Codul de procedură penală, de Constituție și, nu în ultimul rând, de Convenția Europeană asupra Drepturilor Omului. Echitatea este corespunzătoare ideii de dreptate, corectitudine, respectare a drepturilor celorlalți, egalitate a tuturor în fața justiției și de soluționare a cauzelor fără părtinire, această noțiune având, din punct de vedere al dreptului, și o componentă procedurală, ce ține de modalitatea în care o cauză este soluționată, deci de dreptul la un proces

echitabil. Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin intrarea în vigoare a Anexei la Protocolul nr. 11 adițional, a inserat ca titlu al art. 6 „Dreptul la un proces echitabil”.

Instanța de fond a făcut trimitere la standardele acestui drept, evocate și în cauza *Nițulescu vs. România* (Curtea de la Strasbourg a pronunțat, la data de 22 septembrie 2015, soluția în cauza [Nițulescu contra României](#) - Cererea nr. 16184/06, nepublicată deocamdată în Monitorul Oficial, constatând că dreptul la un proces echitabil, statuat de art. 6 alin. 1 al Convenției de la Roma, nu a fost respectat), în care se arată că este necesar a se stabili dacă procedura, în ansamblul ei, inclusiv în modul de obținere a probelor, a fost una echitabilă.

În speță, s-a constatat că procedura sub acest aspect nu a urmărit niciun moment a fi echitabilă, deoarece, deși acuzarea avea suspiciuni că o persoană este implicată într-o activitate infracțională, nu a adus la cunoștința persoanei aceste bănuieli și a „ales” modalități alternative de ascultare a sa (declarație de martor), pentru ca, ulterior, să le considere probe și să le folosească împotriva aceleiași persoane, ce are în dosar calitatea de suspect.

În acest sens, s-a reținut că audierea unei persoane în calitate de martor, deși se cunoaște că este implicată într-o activitate infracțională în legătură cu care este audiată, contravine dispozițiilor legale și, pe cale de consecință, o asemenea declarație nu poate fi folosită împotriva sa după convertirea calității de martor în cea de inculpat.

Mai mult, s-a observat că inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel au folosit și interpretat contrar realității situații factuale cunoscute anterior formulării acuzațiilor chiar de la Berbeceanu Traian, deși toate demersurile procedurale realizate urmăreau tocmai punerea acestuia sub acuzare.

Astfel, încă din luna noiembrie 2012, Berbeceanu Traian l-a întrebat pe Mureșan Ioan ce calitate procesuală are Rusu Gheorghe, pentru a aprecia dacă se mai poate vedea cu acesta sau nu, însă Mureșan Ioan a minimalizat această situație de fapt și, percepend vulnerabilitatea acestei recunoașteri, la data de 16.11.2012, a dispus începerea urmăririi penale împotriva lui Rusu Gheorghe, deși cunoștea că, la data de 15.11.2012, când Berbeceanu s-ar fi întâlnit cu Rusu, acesta din urmă nu avea nicio calitate procesuală, iar Berbeceanu nu cunoștea dosarul cu Rusu și afirma: „ ... deci dacă era ceva, vreo suspiciune, nu te sunam! Deci eu nu te-am sunat, pentru că eu nu am treabă cu Rusu! ... ” - *conversație în mediul ambiant purtată de Berbeceanu Traian cu Mureșan Ioan și Muntean Alin, vol. VII, filele 282-313, dosar DNA.*

În această conversație, Mureșan Ioan i-a povestit lui Berbeceanu Traian și ce anume ar fi declarat Balint Dan despre percheziții, dialogul urmărind, în fapt, să fie obținută o recunoaștere.

Inculpatul Muntean Alin Mirel a insistat asupra împrejurării că doar lui Berbeceanu Traian îi comunicase că perchezițiile vor avea loc luna și s-au amânat pentru joi, deși, în realitate, despre acest lucru cunoșteau Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel, defunctul Man Victor și alte persoane – lucrători de poliție, cu excepția lui Berbeceanu Traian.

S-a remarcat că dialogul dezvăluie strategia infracțională urmărită pentru a-i imputa lui Berbeceanu Traian divulgarea perchezițiilor, întrucât, după ce Mureșan Ioan i-a comunicat că pe relația Cupețiu a apărut Rusu Gheorghe,

inculpatul Muntean Alin Mirel a afirmat: „...*declarația lui Balint, care a trecut de testul poligraf, care îi spune, în momentul în care îl cheamă la cabană miercuri, îi spune foarte clar de unde știi toate astea?, toate astea le știu de la un om care este tot timpul împreună cu ei și știe cam tot ce se întâmplă ...*”

Instanța de fond a constatat că, prin opoziție cu actele procesuale întocmite de către inculpați în construirea *dosarului Berbeceanu*, numitul Balint Dan nu făcuse nicio astfel de afirmație și nu facuse un test poligraf la începutul lunii noiembrie 2012 - momentul dialogului, deci inculpatul Muntean Alin Mirel i-a relatat lui Berbeceanu Traian ceea ce avea să se întâmple și ceea ce s-a reținut în acuizarea sa, după aproape un an de la acest dialog.

La datele de 26.08.2013 și 18.10.2013 – *filele 211-214, dosar DNA*, în același scop, inculpatul Muntean Alin Mirel a întocmit *proces-verbale* asemănătoare, în care, deși cunoștea că nu există absolut niciun indiciu de favorizare a familiei Biriescu de către Berbeceanu, a consemnat propriile afirmații prin care a sugerat faptul că, în urmă cu 2 ani, a existat o „supărare” a lui Berbeceanu despre investigația efectuată la adresa familiei Biriescu, „martorul” său fiind defunctul Man Victor, pentru ca apoi aceste probe nelegale să fie folosite, de asemenea, de către inculpatul Mureșan Ioan, în susținerea acuzației la adresa ofițerului de poliție.

S-a reținut că, în același scop, a fost întocmit și *procesul-verbal din data de 20.09.2012 – filele 1-7, vol. XIX, dosar DNA*, în care inculpatul Muntean Alin Mirel a consemnat și a acordat valoare probatorie unui articol de presă publicat în anul 2004, în care erau relatate aspecte nereale cu privire la cauza Montaldo și la adresa lui Berbeceanu.

Un alt asemenea *proces-verbal* a fost cel întocmit la data de 23.09.2013 – *fila 8, vol. XIX, dosar DNA*, în care se menționează: „... *azi, data de mai sus, în continuarea activităților desfășurate în dosarul nr. 109D/P/2013, am procedat la efectuarea unei percheziții domiciliare în mun. Deva, str. Iosif Vulcan, nr. 80, jud. Hunedoara. Cu această ocazie am găsit la respectiva adresă pe Litera Cristian Constantin și pe soția acestuia, Litera Mirela, împreună cu cei doi copii minori. Ulterior, după legitimare și în momentul în care a aflat că suntem lucrători din cadrul BCCO Alba Iulia, Litera Cristian Constantin s-a arătat deranjat de faptul că s-a procedat la pătrunderea în forță, spunând că el este cunoscut de către Traian Berbeceanu, șeful structurii, și că dacă ar fi fost sunat de către acesta s-ar fi prezentat de bunăvoie la sediul organului de poliție. ...*”, deși, la data întocmirii procesului-verbal, Litera Cristian era arestat preventiv (a fost arestat din 8.05.2013 până în mai 2014), precum și *procesul-verbal din 25.09.2013 – fila 9, vol. XIX, dosar DNA*, în care s-a menționat, fără nicio bază probatorie, că „... *în intervalul 21.06.2012 (sau 2011 – este modificat olograf în 2012) - 7.12.2012, comisarul Berbeceanu a avut 7 apeluri telefonice cu Litera Cristian*”.

Având în vedere probele evocate, instanța de fond a conchis că procesele-verbale întocmite de inculpatul Muntean Alin Mirel în datele de 21.08.2013, 26.08.2013 și 18.10.2013 sunt false și, pe cale de consecință, referatul cu propunere de arestare preventivă a lui Berbeceanu Traian din data de 24.10.2013 – *filele 135 și urm., vol. 2, dosar DNA*, este un fals, mențiunile din cuprinsul acestor procese-verbale fiind preluate de către inculpatul Mureșan Ioan, deși le

cunoștea conținutul nereal și, astfel, a prezentat judecătorilor date neconforme referitoare la adevăratul utilizator al unui post telefonic, la adevăratele constatări ale echipelor de filaj, la rezultatele adevărate și complete ale testărilor poligraf, la adevăratele afirmații ale unor martori, fiind omisă, cu știință, inserarea aspectelor rezultate din anchetă și care erau în apărarea ofițerului de poliție.

S-a constatat că, deși prin rechizitoriul întocmit de către DIICOT, la secțiunea *în drept*, s-a „renunțat” la acuzația de favorizarea infractorului formulată de Mureșan Ioan cu ocazia punerii în mișcare a acțiunii penale la 23.10.2013, care aparent ar fi fost disjunsă, totuși, aceeași faptă a fost conturată în cadrul infracțiunii de sprijinire a unui grup infracțional organizat, astfel: *fapta inculpatului Berbeceau Traian, constând în aceea că, în perioada mai - octombrie 2012, având calitatea de ofițer de poliție judiciară și funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, a divulgat inculpatului Cupețiu Dorin, prin intermediul inculpatului Rusu Gheorghe, împrejurarea că se vor efectua percheziții domiciliare (în dosarul nr. 71/D/P/2011 instrumentat la nivelul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Alba-Iulia) în data de 10.05.2012 la domiciliile inculpaților Cupețiu Dorin, Balint Dan, Udrea Călin și Șionei Dorin, iar ulterior, în mod direct și personal, a divulgat inculpatului Cupețiu Dorin faptul că se vor efectua, în același dosar, percheziții domiciliare în data de 08.10.2012, la domiciliul inculpatului Cupețiu Dorin, precum și alte date confidențiale privind obiectul și existența acestui dosar penal, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de sprijinirea unui grup infracțional organizat.*

Cu toate acestea, prin același rechizitoriu, în sarcina inculpatului Rusu Gheorghe s-a reținut că, *în perioada 2011 - octombrie 2012, a sprijinit și favorizat un grup infracțional organizat, format din Cupețiu Dorin, Balint Dan, Udrea Călin și Șionei Călin, prin activități și relații comerciale și personale, respectiv a adus la cunoștința inculpatului Cupețiu Dorin și a celorlalți membri ai grupării împrejurări și aspecte care au legătură cu derularea unor activități de cercetare și urmărire penală în dosarul penal nr. 71/D/P/2011 al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Alba-Iulia, faptă care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de sprijinirea unui grup infracțional organizat.*

S-a mai constatat că acuzațiile cu referire la existența grupării infracționale formate din Balint Dan, Udrea Călin, Cupețiu Dorin și Șionei Călin au fost formulate, în fapt, de către Mureșan Ioan, care a întocmit rechizitoriul nr. 71D/P/2011 din 1 aprilie 2013 – *filele 1-100, vol. 5 dosar DIICOT*, iar în prezenta cauză, DIICOT doar a alăturat acestor persoane ce au calitatea de martori, pe Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian, pe care i-a acuzat de sprijinire a unei grupări infracționale.

S-a observat că, pentru susținerea acestor acuzații, DIICOT a înțeles să probeze existența grupării criminale prin înscrisuri reprezentând actul de acuzare a membrilor grupării formate din Cupețiu Dorin, Balint Dan, Udrea Călin și Șionei Călin – *rechizitoriul, vol. 5, dosar DIICOT*, însă, pe parcursul urmăririi penale sau al cercetării judecătorești, nu a solicitat administrarea vreunei alte probe care să susțină existența unei asemenea grupări, deși, în cauza dedusă

judecății, nu există nicio dovadă că Balint Dan, Udrea Călin, Cupețiu Dorin și Șionei Călin ar forma o grupare criminală, iar procurorul nu a prezentat nicio hotărâre judecătorească definitivă care să confirme o asemenea susținere, așa încât instanța de fond a constatat că nu există o asemenea grupare.

În realitate, deși procedural s-a precizat că s-a disjuns favorizarea „grupării Biriescu” – acuzație formulată de Mureșan Ioan la 23.10.2013, DIICOT a „transpus” acuzația inițială la o altă grupare, gruparea Cupețiu, dar nu a administrat și nu a solicitat administrarea vreunei probe, care să confirme că Balint Dan, Udrea Călin, Cupețiu Dorin și Șionei Călin formează o grupare infracțională, iar aserțiunea consemnată de inculpatul Mureșan Ioan precum că „... s-a probat cert, în dos. 71D/P/2011 al DIICOT, ST Alba, soluționat cu rechizitoriu la 01.04.2013, că inc. Cupețiu Dorin a știut despre efectuarea perchezițiilor domiciliare ...” nu are nicio valoare juridică, cu atât mai puțin probatorie.

În orice caz, instanța de fond a reținut că probele evocate evidențiază că, indiferent de existența ori inexistența grupării Cupețiu, nici Berbeceanu Traian și nici Rusu Gheorghe nu au vreo implicare în sprijinirea acesteia ori a altei grupări de acest gen dintre cele ce au fost vizate în prezenta cauză.

3.6. Cauza Biriescu. Implicarea inculpatului Cean Nicolaie Ioan în dosarul Berbeceanu. Implicarea inculpatului Mureșan Ioan în ancheta de la nivelul central al DIICOT

Aceste fapte au fost analizate concomitent, deoarece acțiunile inculpaților se întrepătrund cu scopul „construirii” acuzației împotriva lui Berbeceanu Traian, toate aceste acțiuni ilegale fiind caracterizate printr-un „efort” comun al inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan.

S-a observat că acțiunile inculpaților au debutat sub acest aspect încă din timpul cât dosarul Berbeceanu era „controlat” de către inculpatul Mureșan Ioan, dar au continuat ori și-au produs efectele și după preluarea cauzei la nivel central, prin implicarea disimulată a inculpatului Mureșan Ioan, care astfel a urmărit să-și conserve acuzația la adresa lui Berbeceanu Traian prin aceleași metode nelegale, respectiv prin prezentarea unor probe „suplimentare”, acțiuni ce au fost desfășurate până la momentul în care cauza a fost preluată de un alt procuror, care ulterior a și emis rechizitoriul.

3.6.1. Cauza Biriescu – dosarul nr. 13D/P/2011 - a avut ca obiect infracțiuni economice, dar numai după o perioadă de un an și câteva luni de la data sesizării, respectiv la 30.07.2012, s-a dispus începerea urmăririi penale față de soții Biriescu și alte persoane, însă aceste persoane au fost audiate doar la aproape 2 luni, respectiv în perioada 3-21.09.2012.

Cu privire la cauza Biriescu, în ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale, inculpatul Mureșan Ioan a construit astfel acuzația lui Berbeceanu Traian – pag. 76 - 122, cap. VII: „... aspecte infracționale privind faptele comise de cms. șef Berbeceanu Traian ... în dosarul nr. 13D/P/2011 al DIICOT, ST Alba Iulia privind pe numiții Biriescu Titus, Biriescu Anișoara, ș.a., cercetați sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală cu produse petroliere, susnumiții au fost informați în mod constant de către șeful BCCO - cms. șef Berbeceanu Traian, cu privire la înregistrarea dosarului și existența acestuia, obiectul cauzei și activitățile desfășurate în cadrul acestuia ... Soții Biriescu, au

fost de asemenea atenționați cu privire la folosirea telefoanelor mobile, care erau interceptate, astfel că nu s-a reușit probarea în cauză a tuturor activităților infracționale comise, în special a operațiunilor de anvergură, cu prejudicii foarte mari, privind sustragerea susnumiților de la plata accizelor datorate statului, ca urmare a activităților ilegale cu carburanți, a căror destinație era schimbată prin multitudinea de firme fantomă interpuse în aval și amonte de societățile aparente ale soților Biriescu, evident cu justificarea fraudării accizei, care era foarte mare, de peste 250 Euro/tonă, întrucât nu există justificare economică legală pentru folosirea unor intermediari, mai ales în număr așa mare. Este de notorietate că, orice intermediar introdus legal în lanțul comercial, crește prețul mărfii ajunse la beneficiarul final, ceea ce nu este în interesul vânzătorilor. Mai mult, în toate dosarele întocmite și sesizările penale efectuate de autoritățile de specialitate din jud. Hd. și nu numai (finanțe, garda financiară, vamă), există aceleași indicii, privind fraudarea accizei, pe lângă impozitul pe profit și TVA, dar documentele justificative ale societăților folosite nu au putut fi identificate niciodată, așa cum am arătat deja.

Soții Biriescu, așa cum există indicii (declarații de martori) în cauză, au sponsorizat indirect, prin comisarul Berbeceanu, cu calculatoare și alte bunuri sau servicii BCCO Alba și Inspectoratul Școlar Hunedoara, au asigurat cazarea gratis la motelul din Simeria Vechea ce le aparținea prin societățile controlate, a polițiștilor care veneau din țară la acțiuni sau a celor de la BCCO Alba, precum și multe petreceri, toate prin relația cu Traian Berbeceanu, așa cum reiese chiar și din declarația înv. Biriescu Titus. Legătura dintre soții Biriescu și Traian Berbeceanu a fost confirmată și de către dl. cms. șef Man Victor (decedat în prezent) în discuțiile purtate cu dl. scms. Munteanu Alin, primul povestind că l-a auzit de nenumărate ori pe Traian Berbeceanu discutând cu Biriescu Titus, precum și faptul că cei doi se întâlneau constant și discutau chiar despre afaceri cu produse petroliere, Berbeceanu Traian spunându-i cum să procedeze. Această legătură este confirmată și de listingurile telefonice solicitate, care atestă și ele legătura dintre Traian Berbeceanu și Biriescu Titus...”

Instanța de fond a reținut că, și pe acest palier al activității infracționale, s-a apelat la aceeași modalitate nelegală de susținere a acuzației, prin faptul că inculpații au folosit împotriva lui Berbeceanu Traian propriile declarații consemnate sub forma procesului-verbal: „... Legătura dintre soții Biriescu și Traian Berbeceanu a fost confirmată și de către dl. cms. șef Man Victor (decedat în prezent) în discuțiile purtate cu dl. scms. Munteanu Alin, primul povestind că l-a auzit de nenumărate ori pe Traian Berbeceanu discutând cu Biriescu Titus, precum și faptul că cei doi se întâlneau constant și discutau chiar despre afaceri cu produse petroliere, Berbeceanu Traian spunându-i cum să procedeze...”

Corelativ palierului analizat, instanța de fond a subliniat că probele evocate evidențiază că inculpatului Mureșan Ioan îi erau cunoscute o serie de împrejurări de fapt, pe care a decis să le ignore ori să le treacă sub tăcere, cum este faptul că, în data de 12.06.2013, într-o stare precară de sănătate, inculpatul Cean Nicolaie Ioan s-a deplasat în Hunedoara, la sediul DIICOT, unde a luat legătura cu martora Pinteș Angela, iar în ziua următoare, cu ocazia perchezițiilor

efectuate, s-a constatat că Ilisei Mircea era îmbrăcat și aștepta, reproșând echipei de percheziție că „*au întârziat*”, fiind semnificative în acest sens declarațiile martorilor *Mircea Adrian, Borhină Cornel Tiberiu, Biriescu Anișoara Ramona, Biriescu Titus Gabriel, Simota Alin, Pavel Amalia și Dumitraș Florin*.

3.6.2. Implicarea inculpatului Cean Nicolaie Ioan în dosarul Berbeceanu

S-a reținut că inculpații au acționat coordonat pentru obținerea unor declarații incriminatoare la adresa lui Berbeceanu, fiind folosite în tactica de ascultare metode nelegale, de formulare a unor întrebări sugestive în perioade de stres ale martorilor, prin expunerea acestora la o zarvă excesivă, semnificativă în acest sens fiind relatarea *martorului Rișcuță Aurel*.

Cu privire la modalitatea în care s-a ajuns la audierea *martorului Rișcuță Aurel* pentru incriminarea lui Berbeceanu Traian, probele au confirmat implicarea inculpatului Cean Nicolaie Ioan, deoarece, anterior audierii martorului, acesta l-a abordat și întrebat ce relații avea Berbeceanu cu Biriescu, dar întrucât martorul știa doar ce „*se aude prin oraș*”, Cean Nicolaie Ioan i-a sugerat, povestindu-i că Berbeceanu furniza informații din dosare către Biriescu și Cupețiu, și apoi l-a îndrumat să meargă să dea o declarație la Mureșan Ioan. Doar ulterior martorul a fost contactat de inculpatul Mureșan Ioan, însă, cum nu a dorit să se prezinte, a fost nevoie de „*încurajările*” inculpatului Cean Nicolaie Ioan.

Aceste concluzii au fost confirmate de conținutul dialogurilor purtate între inculpați ori cu martorul Rișcuță Aurel, coroborându-se relatările martorului din fața instanței.

Astfel, la data de 7.10.2013, a avut loc dialogul dintre inculpații Cean Nicolaie Ioan și Mureșan Ioan (*Neluțu*) – *vol. VIII, filele 23-101, dosar DNA*, după ce, cu puțin timp înainte, inculpatul Cean Nicolaie Ioan discutase cu martorul Rișcuță Aurel, stabilind să se întâlnească a doua zi dimineața.

În ziua următoare, 8.10.2013, între cei doi a avut loc un alt dialog.

Ulterior întâlnirii inculpatului Mureșan Ioan cu martorul Rișcuță Aurel, la 9.10.2013, martorul l-a contactat pe Cean Nicolaie Ioan pentru a se interesa dacă procurorul a fost „*mulțumit*” de cele declarate.

Ca atare, instanța de fond nu a avut dubii asupra modalității nelegale în care, la data de 14.10.2013, a fost obținută declarația martorului Rișcuță Aurel, consemnată cu identitate protejată – *Ion Popescu* și invocată la incriminarea lui Berbeceanu.

S-a constatat, pe de o parte, că declarațiile martorilor evocați la acest palier infracțional confirmă concluziile arătate cu referire la celelalte paliere ale activităților ilegale de incriminare a lui Berbeceanu, cum este cazul *martorului Vladislav Dan Viorel*, care a confirmat că, în cursul anului 2013, Muntean Alin Mirel îl scotea din arest pe numitul Simota Alin de 2-3 ori pe săptămână și îi permitea să rămână singur cu Vladislav Dan într-un birou, unde acesta din urmă îi pune la dispoziție telefonul mobil pentru a discuta cu diverse persoane – *filele 162-163, vol. 1, dosar DNA*.

Pe de altă parte, din acest probatoriu s-a constatat că inculpații au dat dovadă de o lipsă totală de preocupare pentru verificarea unor afirmații pe care le-au susținut la incriminarea lui Berbeceanu, în sensul efectuării unui minim

demers procedural pentru obținerea unui înscris din care să rezulte că familia Biriescu a efectuat vreo sponsorizare, astfel încât să ofere o posibilitate obiectivă de a analiza dacă un asemenea act caritabil permis de lege a avut ori poate avea vreo influență asupra modului în care organele de aplicare a legii, în general, sau Berbeceanu Traian, în particular, și-au exercitat atribuțiile.

De aceea, a rezultat că inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel erau conștienți că aceste susțineri nu au nicio acoperire pentru formularea unei acuzații în materie penală, cum de altfel a fost situația și în cazul *cazărilor lucrătorilor de poliție* ori al *pretinsei informări a familiei Biriescu*.

Poziția subiectivă a inculpaților și determinarea acestora în comiterea faptelor penale a fost relevată tocmai de cele menționate în ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale, în care se susține că din declarațiile martorilor ar rezulta că familia Biriescu ar fi sponsorizat indirect pe Berbeceanu, deși, în mod evident, aspectele relatate erau dintre cele „*auzite prin oraș*”, zvonuri cărora inculpații le-au dat putere de probe și pe care le-au folosit împotriva unei persoane, care nu avea cum să se apere ori cum să le combată, fiind relevante în acest sens cele relatate instanței de către martorii *Vladislav Dan Viorel* și *Ghiura Petrică*.

A reținut instanța de fond că folosirea de către inculpați a declarațiilor acestor martori este nelegală și a avut drept scop determinarea soților Biriescu să contribuie la incriminarea lui Berbeceanu Traian, deoarece conținutul celor relatate nu evidențiază împrejurări de fapt cunoscute direct, ci din auzite, „bârfe”, „can-can-ul orașului” și nu indica niciun element obiectiv în vederea aflării adevărului.

Așadar, a devenit evidentă implicarea inculpatului Cean Nicolaie Ioan în susținerea incriminării lui Berbeceanu, întrucât, atât personal, cât și prin intermediul altor persoane, a abordat pe soții Biriescu și alți „potențiali martori” în a-i determina să confirme cele relatate din auzite de martorii inițiali sau să relateze alte situații incriminatorii neverificate și/sau neverificabile la adresa lui Berbeceanu Traian, relevante în acest sens fiind declarațiile *martorilor Luca Ovidiu Claudiu, Hușanu Danca, Năboiu Lucian, Nicoară Lucian, Braicu Nicolae, Dregheciu Maria Nicoleta și Stanciu Mircea*.

Concomitent cu aceste demersuri și știind că tot efortul de construcție a *dosarului Berbeceanu* nu se bazează pe probe, dar profitând de relația de amiciție a inculpatului Cean Nicolaie Ion cu avocata familiei Biriescu, *martora Laza Adina*, inculpații și-au conjugat eforturile pentru determinarea acesteia în susținerea incriminării lui Berbeceanu.

Aceste eforturi s-au concretizat prin acțiuni de abordare repetată a martorei, atât telefonic, cât și personal (*inculpatul Mureșan Ioan a discutat cu martora pe holurile Curții de Apel Alba și a înregistrat discuția, pe care ulterior a folosit-o tot în scop de presiune*), care, în final, au condus la înfrângerea voinței martorei și obținerea declarației mincinoase de susținere a incriminării lui Berbeceanu Traian, în sensul favorizării lui Biriescu Titus de către ofițerul de poliție, aspecte care, ulterior, au fost susținute prin declarația mincinoasă benevolă a inculpatului Cean Nicolaie Ioan, audiat sub anonimatul numelui de „*Jacobescu Dumitru*”.

S-a constatat că declarația martorei Laza Adina evocă amploarea, conivența, metodele persuasive utilizate și modalitatea în care inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan au reușit să obțină un număr atât de mare de probe nelegale, pe care le-au folosit la incriminarea lui Berbeceanu Traian.

Din acest punct de vedere, relevante au fost declarațiile martorilor *Laza Adina, Baboș Ioan Ciprian și Pădurean Claudia Dorina*.

Inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel au contestat că ar fi efectuat presiuni asupra martorei, poziție procesuală asemănătoare având și inculpatul Cean Nicolaie Ioan.

Sușinerile inculpatului Cean Nicolaie Ioan, dar și poziția procesuală asemănătoare sub acest aspect a inculpaților Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel, au fost contrazise de probe administrate direct și nemijlocit în cursul cercetării judecătorești, făcând dovada, dincolo de orice îndoială, că deși inculpații cunoșteau că nu există o favorizare a familiei Biriescu din partea lui Berbeceanu Traian ori alte elemente incriminatoare care să le justifice demersurile, au acționat coordonat, iar inculpatul Cean Nicolaie Ioan a avut o contribuție infracțională activă.

S-a reținut că martora Laza Adina este persoana asupra căreia inculpații Cean Nicolaie Ioan, Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel au realizat cele mai persuasive și extinse demersuri pentru a o determina să îl incrimineze pe Berbeceanu Traian. Aceste demersuri au făcut parte din aceleași metode nelegale, utilizate și în cazul celorlalte persoane, dar în această situație, s-a realizat o „manufacturare” a probei testimoniale, cum de altfel, prin alt mecanism, dar asemănător, s-a procedat cu martorul Ioiescu Ovidiu.

Această activitate a inculpaților Cean Nicolaie Ioan, Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel a debutat încă din perioada în care *dosarul Berbeceanu* era „controlat” de către inculpatul Mureșan Ioan, însă obținerea declarației incriminatoare s-a finalizat în forma urmărită doar după preluarea cauzei la nivelul Structurii Centrale a DIICOT, ca urmare a contribuției inculpatului Mureșan Ioan și a sprijinului oferit de către coinculpații Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan.

În fapt, în construcția *dosarului Berbeceanu*, concomitent cu punerea sub acuzare a ofițerului de poliție, cunoscând toate denaturările de adevăr și de probe realizate, inculpații au urmărit ca, prin depoziția martorei Laza Adina, să aducă un element puternic de așa-zisă obiectivitate în acuzare, deoarece martora are calitatea de avocat și era apărătorul ales al lui Biriescu Titus, astfel că era cea mai credibilă persoană, depoziția sa devenind puternică pentru a le putea susține alegațiile, întrucât toate demersurile nelegale efectuate asupra familiei Cupețiu ori asupra familiei Biriescu pentru a-i determina să-l incrimineze pe Traian Berbeceanu nu au avut succes.

Probele dosarului au demonstrat că, *din data de 23.09.2013 – cu o lună înainte de inculparea lui Berbeceanu Traian*, inculpații Mureșan Ioan și Cean Nicolaie Ioan au efectuat demersuri repetate pentru a o convinge pe martora Laza Adina să dea declarații împotriva lui Berbeceanu Traian, chiar dacă acestea nu ar corespunde întru totul adevărului, sens în care au abordat-o, în repetate rânduri, după cum de altfel a și relatat martora în fața instanței de fond.

În acest sens, s-a făcut trimitere la dialogurile redade în *vol. VIII, filele 23-101, dosar DNA*.

Implicarea și determinarea inculpatului Cean Nicolaie Ioan au fost devoalate și prin propria atitudine ce transpare din conținutul convorbirii telefonice purtate la data de 30.09.2013 cu Opruța Cristian – *vol. 8, filele 23-101, dosar DNA*, dialogul având loc în perioada în care era parcursă procedura de retragere a avizului de poliție judiciară al lui Berbeceanu Traian, inițiată de către inculpatul Mureșan Ioan, demonstrându-se legătura apropiată a inculpatului Cean Nicolaie Ioan cu Mureșan Ioan, deoarece numai astfel se explică faptul că a avut posibilitatea să cunoască, în timp real, evoluția deciziilor pe care le-a dispus procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în această procedură.

Referitor la interceptările realizate în cadrul punerii în executare a unor mandate de supraveghere emise în domeniul siguranței naționale, instanța de fond a subliniat ceea ce a statuat prin încheierea din data de 1 iunie 2016, când s-a pronunțat cu privire incidența Deciziei nr. 51/2016 a Curții Constituționale și a dispus menținerea probelor constând în interceptări și înregistrări autorizate ori confirmate de către judecători în cele două cauze reunite puse în executare de către Serviciul Român de Informații.

Astfel, opiniile membrilor completului de judecată au fost exprimate în cuprinsul încheierilor din 12 aprilie 2016, pronunțată în dosarul nr. 3469/2/2014; nr. 486 din 6 aprilie 2016, pronunțată în dosarul nr. 2246/2/2016 și nr. 452 din 30 martie 2016, pronunțată în dosarul nr. 870/1/2016.

În consecință, probele obținute ca urmare a punerii în executare, de către Serviciul Român de Informații, a interceptărilor și înregistrărilor autorizate ori confirmate de către judecători în cele două cauze reunite, au fost menținute în ansamblul probator, deoarece particularitatea dosarului face ca proba în apărare, în raport cu unul dintre actele de acuzare, să aibă vocația susținerii acuzării în raport cu cel de-al doilea act de sesizare.

3.6.3. Implicarea inculpatului Mureșan Ioan în ancheta de la nivelul central al DIICOT

În continuarea analizei faptelor, instanța de fond a reținut că, profitând de ascendentul pe care i-l conferea funcția de procuror șef al Serviciului Teritorial Alba din cadrul DIICOT, inculpatul Mureșan Ioan s-a implicat nelegal, însă foarte activ, în ancheta ce a fost preluată, la data de 1.11.2013, de către procurorii din cadrul Structurii Centrale a DIICOT, inclusiv în audierea martorei Laza Adina, așa cum rezultă indubitabil din probele evocate.

Așadar, prin rezoluția nr. 2407/VIII/1/2013 din 1.11.2013, procurorul șef al DIICOT a dispus preluarea la nivelul DIICOT – Structura centrală a dosarului nr. 13D/P/2011 privind pe Biriescu Titus, Biriescu Ramona și Berbeceanu Traian, în vederea continuării urmăririi penale, iar dosarul a fost înregistrat la Structura Centrală sub nr. 386D/P/2013.

Imediat după preluarea cauzei, martorul Rațiu Ovidiu – ofițer de poliție judiciară la IPJ Alba – a fost delegat de către procurorul de caz în vederea efectuării de audieri, verificări de listinguri, investigații etc., sens în care s-a deplasat la Alba Iulia pentru a efectua activitățile dispuse, însă coroborarea

probelor evocate a demonstrat cum a fost denaturat adevărul și probele prin acțiunea benevolă și eficientă a inculpatului Mureșan Ioan.

Cu privire la aceste împrejurări, petrecute ulterior preluării cauzei la nivel central și la condițiile de audiere a martorei Laza Adina, instanța de fond a făcut trimitere în cuprinsul hotărârii la declarația *martorului Rațiu Ovidiu*.

S-a reținut că determinarea, scopul și modalitatea nelegală în care inculpatul Mureșan Ioan, folosindu-se de prerogativele funcției sale de procuror șef, a acționat, coordonat și constant, ulterior preluării *dosarului Berbeceanu* la nivel central, sunt demonstrate și prin ceea ce a declarat martorul Ioiescu Ovidiu, persoană care a fost folosită pentru a sugera pericolul social pe care Berbeceanu l-ar reprezenta asupra „martorilor” ce au contribuit la acuzarea sa, astfel fiind sugerată amenințarea unuia dintre membrii echipelor ce au participat la perchezițiile efectuate asupra lui Berbeceanu.

În această împrejurare, inculpatul Mureșan Ioan a creat condițiile pentru audierea martorului menționat, cu privire la care și anterior se încercase să fie determinat să dea declarații incriminatoare la adresa lui Berbeceanu, astfel încât, înainte de a fi audiat, s-a folosit de inculpatul Muntean Alin Mirel – *delegat pentru a efectua acte de cercetare de către procurorii de la nivel central*, pentru a instrui martorul să trimită mesaje amenințătoare.

Din această perspectivă, semnificative au fost aspectele relatate instanței de către *martorul Ioiescu Ovidiu*.

După trimiterea mesajului tip sms, în modalitatea detaliată, martorul Ioiescu Ovidiu a relatat cele petrecute ofițerului de poliție *Pitulescu Mircea*.

Deși *declarația celui din urmă* a devenit o probă mediată, aceasta a fost apreciată *relevantă* pentru a se reține veridicitatea celor relatate de martorul Ioiescu Ovidiu cu referire la sms-uri, nefiind cunoscut și nici dovedit vreun motiv pentru care martorul Ioiescu Ovidiu să preconstituie probe în acuzarea lucrătorului de poliție Muntean Alin Mirel, deoarece relatarea martorului către un alt lucrător de poliție se subsumează, în realitate, temerii generate de consecințele situației juridice în care martorul fusese plasat de către inculpatul Muntean Alin Mirel.

Aceste acțiuni nelegale au fost confirmate și de către *martorul Vonu Dacian*.

S-a reținut că demersurile nelegale active ale inculpatului Mureșan Ioan, pentru a influența rezultatul anchetei și a ascunde demersurile sale infracționale, au o continuitate ce caracterizează ilicitul penal, întrucât probele evocate demonstrează că, prin acțiunile sale, după ce l-a determinat pe martorul Rațiu Ovidiu să administreze probe denaturate – *cele consemnate la audierea martorei Laza Adina, ce anume rezultă din listinguri și din filaje*, și-a continuat acțiunile prin influențarea procurorului Băican Adrian, martorul fiind procurorul desemnat, la data de 14.11.2013, să efectueze urmărirea penală în *dosarul Berbeceanu* la nivelul Structurii Centrale a DIICOT.

Aceste împrejurări au fost confirmate în fața instanței de fond de către *martorul Băican Adrian*, dar și de alte persoane ce au fost „direcționate” pentru a depune mărturii în sensul incriminării lui Berbeceanu, cum sunt martorii Scaglione Cosimo și Dumitraș Florin, persoane care, alături de Laza Adina,

aveau rolul de a demonstra justețea acuzațiilor inițiate de inculpatul Mureșan Ioan, odată cu punerea în mișcare a acțiunii penale.

Mai mult, s-a remarcat că astfel de demersuri ale inculpatului Mureșan Ioan, ce contravin dispozițiilor legale, sunt și cele referitoare la faptul că a dispus asupra efectuării activităților de clonare și analiză a sistemelor informatice ridicate de la Berbeceanu Traian cu ocazia perchezițiilor, deși cauza nu mai era în instrumentarea sa, împrejurări constatate de judecătorul de cameră preliminară, care a dispus neluarea acestora în considerare.

Astfel, contrar principiilor procesului penal, de aflare a adevărului și de respectare a dreptului la apărare, această activitate probatorie a fost efectuată din dispoziția inculpatului Mureșan Ioan, în lipsa lui Berbeceanu Traian, care era arestat preventiv și, astfel, devenea obligatorie asigurarea de către inculpatul Mureșan Ioan a prezenței persoanei private de libertate la aceste activități procesuale. De altfel, inculpatul Mureșan Ioan a ignorat și prevederile legale ce impuneau asigurarea prezenței apărătorilor aleși.

În fapt, s-a observat că această modalitate de acțiune a inculpatului Mureșan Ioan este asemănătoare celei din cazul ascultării martorului Ioiescu Ovidiu.

S-a constatat de către instanța de fond că implicarea inculpatului Mureșan Ioan în ancheta efectuată de către procurorul de la Structura Centrală a DIICOT este neechivocă, deoarece probele evocate se coroborează cu conținutul dialogului din cadrul convorbirii telefonice din data de 27.11.2013, purtată între inculpatul Mureșan Ioan și martorul Băican Adrian (*interlocutor*) – vol. VIII, filele 199-210, dosar DNA.

La fel de relevante au fost și susținerile *martorului Băican Adrian*.

Rezultatul demersurilor realizate nelegal de către inculpatul Mureșan Ioan asupra procurorului ce avea în instrumentare cauza penală, cu scopul obținerii unor declarații mincinoase benevole, a fost confirmat și de *martorul Gabor Scaglione Cosimo*.

S-a reținut că demersuri similare pentru obținerea unor declarații mincinoase benevole au fost efectuate de către inculpatul Mureșan Ioan și prin implicare efectivă. Astfel, a procedat la audierea unor persoane cercetate de către ofițerul de poliție într-un dosar denumit generic *dosarul Utilajele*, în care fuseseră arestați preventiv, printre alții, inspectorul șef adjunct al IPJ Alba (Schiau) și șeful Secției Județene Hunedoara din cadrul Serviciului Român de Informații (Tarnu). După ce a obținut declarațiile în sensul dorit, la data de 25.03.2014, le-a înaintat către Structura Centrală a DIICOT, fiind vorba despre declarațiile martorilor Albu Dumitru și Băda Iosif, persoane despre care, deși cunoștea că erau arestate preventiv în *dosarul Utilajele* alături de Tarnu și Schiau, iar acest dosar fusese instrumentat de către procurorii DIICOT Hunedoara cu sprijinul efectiv al lui Berbeceanu, inculpatul Mureșan Ioan a consemnat împrejurări explicite și punctuale numai la adresa lui Berbeceanu Traian, în sensul că, în timpul urmăririi penale din *dosarul Utilajele*, ar fi favorizat anumite persoane, că aceste acțiuni ale sale au fost efectuate contra unor sume de bani, iar de fapt, liderii grupării infracționale nu ar fi fost trași la răspundere penală.

Prin urmare, s-a apreciat că, fără dubiu, și aceste declarații au fost obținute de către inculpatul Mureșan Ioan în mod nelegal și cu scopul de a „susține” incriminarea lui Berbeceanu Traian.

3.7. Achiziția autoturismului VW Passat CC

Instanța de fond a constatat că toate acuzațiile formulate de DIICOT ce au ca obiect faptele de dare și luare de mită, fals în înscrisuri sub semnătură privată, delapidare, spălare de bani și fals în declarații, se referă la achiziția autoturismului marca VW Passat CC.

Cu privire la aceste fapte, s-a reținut că analiza probelor conduce la concluzia că între Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe nu a existat nicio înțelegere care să poată fi încadrată ilicitului penal și, cu atât mai puțin, să poată caracteriza acuzațiile formulate.

Preparator, instanța de fond a subliniat că, prin *simulație*, se înțelege operațiunea juridică în cadrul căreia, printr-un act juridic public, dar aparent, denumit și simulat, se creează o altă situație juridică decât cea stabilită printr-un act juridic ascuns, secret, dar adevărat. Pentru a fi în prezența unei simulații, este necesar ca actul ascuns să se încheie concomitent sau înainte de actul public, aceste aspecte doctrinare, în materia simulației, fiind aceleași ca și în vechea reglementare a Codului civil.

Mandatul fără reprezentare nu derogă de la caracterul convențional al simulației, deoarece aparența creată (dobândirea, prin actul public, a dreptului de către intermediar) este rezultatul acordului de voință dintre beneficiarul ascuns al actului și mandatarul ocult, care au convenit ca, aparent, titularul dreptului să fie intermediarul, acesta urmând să transmită dreptul adevăratului destinatar (*în acest sens, Sentința civilă nr. 2671 din 12.04.2006, Judecătoria Sectorului 6 București, publicată în Legea de la A la Z – jurisprudență și spețe de drept civil*).

S-a opinat că aceste chestiuni de drept sunt elocvente, deoarece probele administrate cu privire la achiziția autoturismului VW Passat CC demonstrează că nici în actul de sesizare al DIICOT, și cu atât mai puțin în actele de investigare efectuate sub controlul lor, nici organul de urmărire penală (inculpatul Mureșan Ioan) și nici organul de cercetare penală (inculpatul Muntean Alin Mirel) nu au avut interes în a stabili natura juridică a raporturilor civile ce s-au născut între Berbeceanu Traian, Rusu Gheorghe/Rusu Anca, Urs Ion Vasile, precum și consecințele complexității acestor raporturi juridice asupra obligației legale de a completa declarația de avere de către Berbeceanu Traian. În realitate, raporturile juridice ce s-au născut între Berbeceanu Traian – Rusu Gheorghe/Rusu Anca – Urs Ion Vasile sunt complexe și se subrogă unei duble simulații – prin deghizare și interpunere de persoane/mandat de reprezentare.

Așadar, *în fapt*, s-a reținut că, potrivit înscrisului olograf denumit *contract de vânzare-cumpărare din data de 22.07.2011 – fila 138, vol. 10, dosar DIICOT*, Berbeceanu Traian a schimbat autoturismul său marca VW Passat 4 Motion cu autoturismul marca VW Passat CC al SC Uranus Junior 2003 SRL, cu plata unei diferențe de preț de 10.000 euro.

Potrivit înscrisurilor de la dosarul cauzei – *vol. 10, dosar DIICOT*, prin contractul de leasing financiar nr. 9086909 din data de 20.07.2010 – *filele 198-241, vol. 10, dosar DIICOT*, încheiat pentru o perioadă de 48 de luni între

Porsche Leasing România IFN SA și SC Uranus Junior 2003 SRL, a fost predat autoturismul marca VW Passat CC, cu numărul de identificare WVWZZZ3CZAE566248, valoarea contractului fiind de 31.370,35 euro (*la cursul valutar de 4,3054 lei/1 euro, sumă ce cuprinde valoarea autoturismului, dobânda, asigurarea CASCO, taxa de administrare, comisioanele*), din care valoarea autoturismului a fost de 22.258,06 euro, preț din care societatea a achitat suma de 11.129,90 euro, urmând a plăti câte 266,70 euro lunar, timp de 48 de luni, valoarea reziduală fiind stabilită la suma de 1.112,90 euro. Pentru acest autoturism a fost emisă factura fiscală nr. 94340595 din data de 23.07.2010, prin care dealer-ul autorizat Volkswagen l-a vândut către Porsche Leasing România IFN SA, la valoarea de 21.570,42 euro.

SC Uranus Junior 2003 SRL a facturat avansul achitat și a emis factura nr. 16315437 din data de 20.07.2010, în cuantum total de 14.485,59 euro (*suma cuprinzând prețul autoturismului, taxa de administrare, comisionul și TVA*).

Autoturismul a fost luat în evidența contabilă cu o valoare de inventar de 22.258,06 euro, corespunzător valorii din contractul de leasing, pentru o durată de viață de 60 de luni, cu o amortizare liniară, în luna august 2011 având o valoare neamortizată de 18.177,43 euro.

Ratele de leasing financiar au fost achitate de către SC Uranus Junior 2003 SRL până în luna august 2011, când societatea a solicitat să i se comunice care este diferența de valoare pentru autoturism, în vederea închiderii contractului, valoarea comunicată fiind de 7.891,74 euro.

Potrivit prevederilor contractuale, a fost emisă factura nr. 16917283 din 17.08.2011, în cuantum de 11.612,12 euro (*suma cuprinzând valoarea autoturismului, TVA, taxa de administrare, comisioanele*), ce a fost achitată de către societate cu OP nr. 11 din 16.08.2011.

La data de 17.08.2011, SC Uranus Junior 2003 SRL a emis factura nr. 361 către Berbeceanu Traian, prin care acest autoturism este vândut cu suma de 12.077,85 euro – *sumă ce cuprinde și TVA*, valoarea autoturismului fiind de 9.740,20 euro. Suma a fost încasată în numerar cu chitanța nr. 360 din 12.09.2011, document înregistrat în jurnalul de TVA de vânzări aferent lunii august 2011, poziția 33 și în registrul de casă din data de 21.09.2011, poziția 22, operațiune evidențiată și în fișa clientului Berbeceanu Traian.

Această situație de fapt a rezultat din coroborarea următoarelor *probe: înscrisurile* referitoare la autoturismele deținute pe parcursul timpului de către Berbeceanu Traian – *vol. 10, dosar DIICOT și declarațiile martorilor* ascultați direct și nemijlocit de către instanța de fond, care au relatat aspecte cu privire la autoturismul marca VW Passat CC și autoturismul marca VW Passat 4 Motion, respectiv: *Lascău Florin, Link Cristian, Rișcuță Aurel, Pănoiu Nicoleta, Popa Dorin, Timiș Gheorghe, Bratu Daniela, Țuculescu Nicolae, Stamatini Emil Alfred și Arhire Daniel.*

Instanța de fond a reținut că împrejurarea potrivit căreia autoturismul VW Passat 4 Motion a fost predat efectiv de Berbeceanu Traian către Rusu Gheorghe și faptul că acest autoturism a fost folosit de mai multe persoane ce aveau tangență cu societatea comercială administrată de Rusu Anca și Rusu Gheorghe sunt indubitabile, întrucât declarațiile evocate, printre care și cele ale martorilor Stamatini Emil Alfred și Arhire Daniel, se coroborează cu înscrisurile depuse în

cursul cercetării judecătorești. Astfel, martorul Stamatini Emil Alfred a prezentat numeroase probe ce demonstrează că predarea mașinii a fost efectivă și că a fost folosită în folosul SC Uranus Junior 2003 SRL. Probele prezentate instanței au fost constituite din fotografii privind autoturismul VW Passat 4 Motion – *plic atașat 20 de fotografii și suport optic tip CD marca D-MAX, vol. 11, dosar ICCJ* – în perioada când a fost folosit, precum și înscrisuri financiar-contabile din aceeași perioadă – copiile facturilor fiscale și ale fișelor de întreținere pentru auto VW Passat 4 Motion cu nr. HD 98 BGT emise pe seama SC Uranus Junior 2003 SRL în perioada iunie 2012 - martie 2013, din cuprinsul cărora rezultă că cel care se prezenta cu autoturismul pentru revizii era acest martor – *filele 226-235, vol. 10, dosar ICCJ*, probe ce nu au fost contestate de către Ministerul Public.

Au fost, de asemenea, avute în vedere declarațiile martorilor *Manolache Cătălin, Răveanu Gabriel, Șerban Florian și Pîrvoni Gabriel*.

Analiza coroborată a înscrisurilor și declarațiilor testimoniale evocate referitoare la natura raporturilor juridice generate de achiziția autoturismului VW Passat CC a demonstrat că, pentru început, între Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe a existat o tranzacție concretizată printr-un schimb de mașini cu sultă, operațiune juridică permisă de dispozițiile legale, astfel că *înțelegerea conturată prin înscrisul olograf din data de 22.07.2011 și actele subsecvente întocmite la nivelul SC Uranus Junior 2003 SRL nu se subsumează ilicitului penal și nu pot caracteriza acuzațiile de dare și luare de mită, fals în înscrisuri sub semnătură privată, delapidare și spălare de bani*.

Pe de altă parte, s-a reținut că probele mai demonstrează că, după ce între Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe a avut loc o înțelegere bilaterală, la aceasta s-a grefat ulterior înțelegerea bilaterală dintre Rusu Gheorghe și Urs Ion Vasile, înțelegere ce a fost agreată atât de Berbeceanu Traian, cât și de Rusu Anca – administratorul de drept al SC Uranus Junior 2003 SRL, *fapte care, de asemenea, nu pot fi încadrate ilicitului penal, întrucât natura relațiilor juridice are un caracter pur civil*.

S-a observat că această caracteristică civilă, licită, a achiziției autoturismului VW Passat CC era evidentă încă din anul 2012, dacă inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel ar fi realizat o examinare, chiar și lapidară, a bazelor de date referitoare la autoturisme, la care aveau acces în virtutea funcțiilor deținute în cadrul organelor judiciare, deoarece actul sub semnătură privată referitor la acest autoturism „descoperit” cu ocazia perchezițiilor din *cauza Rusu* nu a schimbat această realitate, însă obligația de aflare a adevărului ce le revenea inculpaților tocmai datorită prerogativelor funcțiilor judiciare deținute a fost ignorată pe tot parcursul „construcției” *dosarului Berbeceanu*.

De altfel, inculpatul Mureșan Ioan a declarat: „... *la momentul la care am primit filajul de la SRI în care apărea mașina lui Berbeceanu Traian s-a verificat doar dacă este înmatriculată pe numele acestuia, nu toată situația sa juridică ...*”

Cu privire la achiziția autoturismului VW Passat CC, dar și la pretinsa favorizare a familiei Biriescu, a lui Litera Cristian, la divulgarea perchezițiilor de la familia Cupețiu, au fost avute în vedere de către instanța de fond

declarațiile date de inculpații Berbeceanu Traian, Rusu Gheorghe, Rusu Anca și Urs Ion Vasile.

Așadar, coroborarea probelor evocate – *conținutul înscrisurilor întocmite cu referire la cele două autoturisme marca VW Passat, actele financiar-contabile, conținutul declarațiilor martorilor și ale persoanelor implicate în realizarea acestor raporturi juridice* – a demonstrat nu doar caracterul licit al convenției dintre părți, ci și modalitatea în care s-a derulat.

În opinia instanței de fond, aceste probe oferă și explicația motivelor pentru care Berbeceanu Traian a consemnat în declarația sa de avere doar achiziția autoturismului marca VW Passat CC, nu și înstrăinarea autoturismului VW Passat 4 Motion.

S-a mai reținut că inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel nu au fost interesați să afle acest „tablou faptic” și de aceea au ignorat toate evidențele probatorii, iar achiziția autoturismului a fost prezentată, atât în ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale, cât și în referatul cu propunerea de arestare preventivă, într-o construcție incriminatoare la adresa ofițerului de poliție Berbeceanu Traian.

Probele evocate au demonstrat că întreaga conduită a lui Berbeceanu Traian referitoare la tranzacția privind autoturismele marca VW Passat nu a avut în vedere calitatea sa profesională de polițist sau de ofițer la structura de combatere a criminalității organizate și, cu atât mai puțin, atribuțiile specifice funcției sale ori celei de polițist, în general.

Instanța de fond a constatat că nicio probă nu indică faptul că, la momentul schimbului de autoturisme, ar fi existat vreo investigație din partea poliției cu privire la Rusu Gheorghe, la Rusu Anca ori la firma condusă de aceștia, cu atât mai puțin din partea DIICOT ori a Brigazii de poliție condusă de către Berbeceanu Traian și nici nu indică vreun alt interes, care să sprijine ideea dării de mită către ofițerul de poliție.

De altfel, s-a constatat că oricare ar fi interpretarea dată derulării înțelegerii dintre părți, aceasta a debutat prin interesul manifestat de Berbeceanu Traian pentru o mașină mai nouă, sens în care a avut loc schimbul efectiv de autovehicule, iar ulterior s-a achitat sulta, aprecierea că prețul la care au ajuns părțile ar fi nesperios nefiind susținută de vreo probă obiectivă, propriile aprecieri ale organelor judiciare neavând nicio valoare probatorie în asemenea situații.

Cum de esența infracțiunilor de corupție, în raport de care inculpații au formulat acuzațiile, era necesar să se demonstreze dacă a existat un transfer real de proprietate al bunurilor și dacă există vreo legătură între acest transfer și atribuțiile de serviciu, tocmai aceste elemente esențiale dovedirii unei asemenea incriminări au fost ocolite și cum probele demonstrează că acest transfer de proprietate este real, s-a construit sugestia legăturii ilicite a ofițerului de poliție cu perchezițiile de la familia Rusu și cu cele de la familia Cupețiu.

S-a apreciat că, în mod indubitabil, nicio probă nu indică vreo interacțiune, vreun act sau fapt pe care comisarul șef de poliție Berbeceanu Traian să-l fi îndeplinit sau să nu-l fi îndeplinit după ce poliția a fost sesizată, la data de 29 martie 2012, cu privire la faptele numitului Rusu Gheorghe sau ale SC Uranus Junior 2003 SRL, administrată de soția acestuia, Rusu Anca.

Această realitate de fapt era cunoscută de către inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel la momentul punerii în mișcare a acțiunii penale împotriva lui Berbeceanu Traian – la data de 23 octombrie 2013, deoarece din examinarea înscrisurilor atașate sesizării organelor de urmărire penală cu privire la comiterea infracțiunilor de evaziune fiscală la SC Uranus Junior 2003 SRL – *toate aflate în vol. 18, dosar DIICOT*, a rezultat că ANAF a sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara cu plângere penală la data de 29 martie 2012, adică după 8 luni de la schimbul de autoturisme ce avusese loc la data de 22 iulie 2011.

Cu privire la această sesizare nu s-a făcut nicio mențiune de către DIICOT, referirile fiind doar la Rusu Gheorghe în relația sa cu Cupețiu Dorin, chiar dacă înscrisurile au format obiectul unei preocupări prin examinarea lor sumară, la data de 15 noiembrie 2013, la aproape o lună după punerea sub acuzare a lui Berbeceanu Traian, atunci când ANAF a fost întrebată dacă au fost formulate plângeri împotriva SC Uranus Junior 2003 SRL – *filele 29-30, vol. 7, dosar DIICOT*.

În fapt, ansamblul probator al cauzei a relevat că, încă din fază incipientă, de la pretinsa descoperire a implicării lui Berbeceanu Traian în favorizarea lui Litera, era de domeniul evidenței că ofițerul de poliție se afla în posesia acestui autoturism, iar inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel cunoșteau „noua” mașină a comisarului șef Berbeceanu.

S-a observat că toate declarațiile de avere ale inculpatului Berbeceanu Traian se regăsesc în *vol. 7, filele 47-88, dosar DIICOT*, din analiza comparată a acestora rezultând, fără îndoială, că ofițerul de poliție cunoștea prevederile legale și metodologia de completare referitoare la aceste declarații, inclusiv în ceea ce privește declararea bunurilor înstrăinate.

Instanța de fond a reținut că scopul legii cu referire la obligația anumitor categorii de funcționari publici de a-și declara averea este acela de a oferi transparență în funcția publică, dar și posibilitatea de a verifica onestitatea funcționarului, fiind lipsită de importanță indicarea fiecărui text de lege ori de recomandare în acest sens, câtă vreme, în cazul particular al speței de față, în raport cu probele evocate, se poate constata că părțile au realizat un schimb de mașini cu plata unei sulte, urmat de o vânzare prin compensarea unor datorii: Berbeceanu a făcut schimb cu Rusu, primind o mașină mai nouă, pentru care a remis mașina sa și o sumă de bani, pentru ca apoi Rusu să remită mașina primită de la Berbeceanu la schimb către Urs, în schimbul unui datorii născute ca urmare a unui împrumut. Ulterior, când fiecare dintre proprietarii de fapt – Berbeceanu și Urs – au dorit să înmatriculeze mașinile dobândite licit, au constatat că actele solicitate pentru înmatriculare sunt doar cele tipizate, de vânzare-cumpărare, acesta fiind adevăratul motiv pentru care au fost completate și semnate contractele, ce au stat la baza înmatriculării autoturismelor dobândite – *vol. 10, dosar DIICOT*.

S-a constatat că probele administrate relevă faptul că natura juridică extrem de complexă a raporturilor juridice generate a condus la menționarea de către Berbeceanu Traian în declarația de avere numai a actului public, respectiv a contractului de vânzare-cumpărare, nu și a celui secret (schimbul cu sultă intervenit între Berbeceanu și Rusu).

În continuare, instanța de fond a subliniat, pornind de la noțiunea de simulație, astfel cum a fost caracterizată în doctrină și în jurisprudență, că pentru a fi în prezența acesteia, este necesar ca actul ascuns să se încheie concomitent sau înainte de actul public. Dacă părțile încheie actul public, iar ulterior încheie un alt contract secret, ce modifică sau anihilează primul contract, nu mai este vorba de o simulație, ci de o modificare sau revocare a contractului inițial prin acordul de voință al părților.

De asemenea, s-a arătat că sancțiunea cu caracter general în materia simulației constă în inopozabilitatea față de terții de bună-credință a situației juridice create de actul secret – terții de bună-credință pot să invoce, în beneficiul lor și împotriva părților, contractul secret, prin acțiuni în simulație.

S-a mai precizat că, în materia simulației, se întâlnește și *mandatul fără reprezentare*, care este o formă specială a simulației prin interpunere de persoane, elementul distinctiv față de aceasta din urmă fiind faptul că părțile actului public (mai exact terțul contractant) nu sunt și părți ale actului secret.

Mandatul fără reprezentare nu derogă de la caracterul convențional al simulației, deoarece aparența creată (dobândirea, prin actul public, a dreptului de către intermediar) este rezultatul acordului de voință dintre beneficiarul ascuns al actului și mandatarul ocult, care au convenit ca, aparent, titularul dreptului să fie intermediarul, acesta urmând să transmită dreptul adevăratului destinatar. Și în cazul mandatului fără reprezentare se regăsește intenția de a simula și de a coexista două acte juridice, cel public și cel secret (mandatul fără reprezentare), care modifică efectele actului public, arătând că adevăratul beneficiar al acestuia este mandantul ascuns. De asemenea, există din partea părților actului secret prevederea conștientă că mandatarul ocult acționează în nume propriu, dar pe seama mandantului său, motiv pentru care efectele contractului de prete-nom sunt similare efectelor unei simulații prin interpunere de persoane clasice.

Mandatul fără reprezentare este, deci, o specie a mandatului căruia îi lipsește, pentru a fi un mandat complet, puterea de reprezentare. Dacă mandatul propriu-zis conferă mandatarului dreptul de a încheia acte juridice în numele și pe seama mandantului, mandatul fără reprezentare conferă mandatarului dreptul de a încheia acte juridice în nume propriu, dar pe seama mandantului.

Cu toate acestea, întrucât actul juridic este încheiat pe seama mandantului, mandatarul este dator să transmită în patrimoniul mandantului drepturile și bunurile dobândite de la terț. Așadar, mandatul fără reprezentare este o formă a simulației prin interpunere de personae, fiind irelevant faptul că terții cunoșteau sau nu simulația, pentru că raporturile juridice nu se creează între ei și mandant, ci între ei și mandatar.

Mandatul fără reprezentare nu se confundă cu reprezentarea fără mandat și are natura juridică a unui mandat simulat prin interpunere de persoane, nu este interzis de lege și este valabil. Fiind un contract valabil, chiar dacă secret, mandantul va putea revendica bunurile mobile obținute pe seama sa, chiar dacă mandatarul a acționat în nume propriu, cu excepția celor dobândite prin efectul posesiei de bună-credință.

În speță, instanța de fond a constatat că semnarea contractelor de vânzare-cumpărare a fost impusă exclusiv de formalismul solicitat de autoritatea polițienescă pentru a se asigura transferul mențiunilor la noul proprietar și la

documentele autoturismului (cazul lui Rusu și Berbeceanu), dar și pentru evitarea dublei taxări (cazul lui Rusu și Urs). Actul secret sau ansamblul relațiilor de natură civilă reale au fost, într-adevăr, sustrate menționării în declarația de avere, dar nu ca urmare a denaturării realității, ci ca o consecință a naturii și succesiunii raporturilor civile dintre părți.

Astfel, între cele trei persoane – Berbeceanu Traian, Rusu Gheorghe și Urs Ion Vasile, s-au încheiat următoarele *acte civile*, reale, dar cu naturi juridice diferite:

i. Berbeceanu – Rusu: schimb VW Passat 4 Motion cu sultă pentru VW Passat CC – act secret;

ii. Berbeceanu – Rusu: vânzare-cumpărare pentru VW Passat CC – necesar la înmatriculare, la poliție – act public;

iii. Berbeceanu – Urs: vânzare-cumpărare pentru VW Passat 4 Motion – necesar la înmatriculare, la poliție – act public;

iv. Rusu – Urs: contract de împrumut – act secret.

Așadar, s-a observat că, în relația Berbeceanu – Rusu, actul public este de vânzare-cumpărare, iar schimbul cu sultă - actul secret, este cel real, având astfel de a face cu o *simulație prin deghizare*.

În schimb, în relația Berbeceanu – Urs, actul public este cel de vânzare-cumpărare, care ascunde un împrumut între Urs și Rusu, operațiune ce constituie o *simulație prin interpunere de persoane specifică mandatului fără reprezentare*.

În consecință, instanța de fond a concluzionat că probatoriul administrat nu este apt să răstoarne prezumția de nevinovăție și să conducă la angajarea răspunderii penale în ceea ce îi privește pe Berbeceanu Traian, Rusu Gheorghe, Rusu Anca și Urs Ion Vasile, deoarece *faptele de dare și luare de mită, fals în înscrieri sub semnătură privată, delapidare, spălare de bani și fals în declarații* ce au legătură cu achiziția autoturismului marca VW Passat CC *nu există*.

Cu privire la declarația de avere completată de Berbeceanu Traian pentru anul 2012, instanța de fond a reținut că, în actul de sesizare întocmit de către DIICOT ori în actele de investigare efectuate sub controlul lor, nici organul de urmărire penală (inculpatul Mureșan Ioan) și nici organul de cercetare penală (inculpatul Muntean Alin Mirel) nu au avut interes în a stabili natura juridică a raporturilor civile ce s-au născut între Berbeceanu Traian, Rusu Gheorghe/Rusu Anca, Urs Ion Vasile, precum și consecințele complexității acestor raporturi juridice asupra obligației legale de a completa declarația de avere de către Berbeceanu Traian.

S-a remarcat că probele administrate demonstrează că, în limitele înțelegerii raporturilor juridice, s-au realizat și mențiunile în declarația de avere de către Berbeceanu Traian, respectiv a fost menționată cumpărarea autoturismului nou – VW Passat CC și nu a fost menționată înstrăinarea autoturismului vechi – VW Passat 4 Motion. Or, această mențiune nu s-a făcut, deoarece înstrăinarea se realizase în cadrul schimbului cu sultă ce constituia actul secret dintre părți, față de vânzarea-cumpărarea ce constituia actul public. Subsecvent, nu a fost trecut nici mandatul fără reprezentare, respectiv actul încheiat între Berbeceanu și Urs pe seama numelui Rusu, respectiv contractul de vânzare-cumpărare al VW Passat 4 Motion.

Prin urmare, instanța de fond a conchis că declarația de avere completată de către Berbeceanu Traian în anul 2012 corespunde adevărului ce rezultă, fără niciun dubiu, din natura relațiilor juridice civile licite dintre părți.

4. Concluziile rezultate din analiza probelor

În urma analizei probelor evocate cu referire la *cauza Litera, cauza Cupețiu, cauza Rusu, cauza Biriescu și achiziția autoturismului VW Passat CC*, instanța de fond a reținut că modalitatea de denaturare a adevărului și a probelor, concomitente cu realizarea unor presiuni constante asupra martorilor, s-a manifestat din partea celor trei inculpați: Mureșan Ioan – *procuror șef, organ de urmărire penală*, Muntean Alin Mirel – *ofițer de poliție judiciară, organ de cercetare penală* și Cean Nicolaie Ioan – *procuror, organ de urmărire penală*, pe întreg parcursul procesual al acestor dosare, conducând în final la o denaturare profundă a adevărului în *dosarul Berbeceanu*.

Aceste presiuni executate de către inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan au constat în:

- promisiuni referitoare la obținerea de beneficii pentru altul – cazul martorilor Litera Cristian, Litera Simina, Litera Constantin, Biriescu Anișoara, Cupețiu Monica, Ioiescu Ovidiu, Vladislav Dan, Simota Alin;

- favoruri în legătură cu obținerea unei situații juridice mai ușoare în propriul dosar – cazul martorilor Ioiescu Ovidiu, Vladislav Dan, Șimota Alin, Biriescu Titus, Cupețiu Dorin;

- amenințări – cazul martorilor Litera Cristian, Litera Constantin, Ioiescu Ovidiu, Laza Adina, Hușanu Danca, Năboiu Lucian, Gabor Scaglione Cosimo, Vonu Dacian, Năboiu Lucian, Luca Ovidiu, Biriescu Anișoara, Pavăl Anamaria.

Mecanismul prin care, pe parcursul activităților desfășurate, inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan au implementat construcția informației incriminatoare a presupus:

1. învățarea declarației de către persoanele aflate în stare de deținere, prin audieri repetate, fără avocat – cazul martorilor Litera Cristian, Litera Simina, Balint Dan;

2. întrebări sugestive și reformulări ale ideilor expuse – situația martorilor Litera Constantin, Litera Cristian, Laza Adina, Luca Ovidiu, Rișcuța Aurel, Dumitraș Florin;

3. obținerea unor mărturii mincinoase benevole – Cean Nicolaie, Rișcuță Aurel, Pîrvoni Gabriel, Braicu Nicolae;

4. „manufacturarea” de probe – procese-verbale intitulate „de investigație” întocmite de către inculpatul Muntean Alin Mirel și preluate ulterior integral în actele de acuzare de către inculpatul Mureșan Ioan, unele dintre acestea falsificate – cazul proceselor-verbale din 21.08.2013, 26.08.2013 și 18.10.2013, ticluirea de mesaje tip de amenințare a investigatorilor – cazul relatat de martorul Ioiescu Ovidiu, folosirea unor numere de telefon atribuite nereal persoanelor investigate – situația relatată de către martorul Marginean Vasile;

5. ignorarea deliberată a unor adevăruri obiective – implicarea inculpatului Cean Nicolaie Ioan în diverse cauze instrumentate de alți procurori DIICOT, apropierea sa de Balint Dan ori Cupețiu Dorin, rezultate ale testărilor poligraf.

Având în vedere aceste constatări, instanța de fond a conchis că este demonstrat, dincolo de orice îndoială, că inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan au cunoscut că Berbeceanu Traian este o persoană nevinovată, pe care au urmărit să o incrimineze, iar prin acțiunile conjugate și mecanismele ilegale folosite au denaturat adevărul și, astfel, au determinat, concomitent cu punerea sub acuzare a ofițerului de poliție, reținerea, arestarea preventivă și ulterior trimiterea în judecată a acestuia, cu consecința îndepărtării sale de la conducerea Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba Iulia din cadrul Poliției Române.

S-a reținut că întreg materialul probator evocat este apt să răstoarne prezumția de nevinovăție și să determine angajarea răspunderii penale a inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan.

5. Legea penală mai favorabilă

S-a remarcat, așa cum s-a arătat și în jurisprudența Înaltei Curți, că potrivit art. 10 din Codul penal anterior, preluat în art. 3 din prezentul Cod, legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în timpul cât ea se află în vigoare, impunându-se o analiză a incidenței dispozițiilor privind aplicarea legii penale mai favorabile.

Totodată, s-a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 5 din Codul penal, în cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea penală mai favorabilă, iar pentru a determina legea penală incidentă se impune a se analiza dacă fapta mai este incriminată de legea penală nouă și dacă aceasta va retroactiva, în sensul că este mai favorabilă cu privire la încadrarea juridică, precum și caracterul unitar al dispozițiilor referitoare la pedeapsă și circumstanțele de individualizare în raport cu încadrarea juridică la momentul săvârșirii faptei și la data judecării apelului și instituțiile incidente în raport cu incriminarea sau sancțiunea (care agravează sau atenuază răspunderea penală și limitele de pedeapsă).

Legea penală mai favorabilă nu poate fi stabilită în abstract, ci pe baza unor criterii concrete, referitoare la menținerea incriminării faptelor săvârșite în legea penală nouă și posibilitatea ca aceasta să retroactiveze, în sensul că ar fi mai favorabilă cu privire la condițiile de incriminare, condițiile de tragere la răspundere, regimul sancționator. Examinarea încadrării juridice dată faptei se impune pentru a se stabili dacă operează o dezincriminare, urmare a abrogării unor texte de lege și sub aspectul situației premisă, pentru analiza, în concret, a consecințelor privind regimul sancționator.

În speță, s-a reținut că acuzațiile de abuz în serviciu și represiune nedreaptă formulate de către DNA nu pot subzista pentru aceeași perioadă de timp, starea de fapt ce rezultă din administrarea probatoriului relevând o activitate infracțională prin care cei cărora legea le-a încredințat atribuții pentru aplicarea ei, și anume inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel, cu ajutorul inculpatului Cean Nicolaie Ioan, au folosit legea în scopul de a suprima drepturile lui Berbeceanu Traian, pentru ca, ulterior, când deși nu mai deținea nicio prerogativă legală, inculpatul Mureșan Ioan, profitând de funcția ocupată, să influențeze rezultatul anchetei penale preluate la nivel ierarhic, pentru a-și asigura protejarea nedreptății comise.

De aceea, acuzațiile au fost analizate prin schimbarea încadrării juridice dată faptelor prin actul de sesizare al DNA, în ceea ce-l privește pe inculpatul **Mureșan Ioan**, din infracțiunile de abuz în serviciu și represiune nedreaptă, prevăzute de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal și art. 283 alin. (1) și (2) Cod penal, în infracțiunile de represiune nedreaptă, prevăzută de art. 283 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal (fapta din 23 octombrie 2013) și abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal (faptă comisă după data de 1 februarie 2014), în ceea ce-l privește pe inculpatul **Muntean Alin Mirel**, prin schimbarea încadrării juridice dată faptelor prin actul de sesizare al DNA, din infracțiunile de abuz în serviciu și complicitate la represiune nedreaptă, prevăzute de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal și art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) și (2) Cod penal, în infracțiunea de complicitate la represiune nedreaptă, prevăzută de art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, iar în privința inculpatului **Cean Nicolaie Ioan**, prin schimbarea încadrării juridice dată faptelor prin actul de sesizare al DNA, din infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu, prevăzută de art. 48 Cod penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 și art. 297 alin. (1) Cod penal, în infracțiunea de complicitate la represiune nedreaptă, prevăzută de art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Analiza comparativă a normelor de incriminare în reglementările succesive, sub aspectul faptelor, astfel cum au fost analizate, a demonstrat că, în ceea ce privește represiunea nedreaptă, au fost aduse modificări în legătură cu extinderea incriminării, în sensul pedepsirii și a faptelor de reținere ori de dispunere a unei măsuri preventive neprivative de libertate, modificări ce nu au nicio influență asupra acuzației în cauză și nu atrag incidența dispozițiilor art. 3 și 4 din Legea nr. 187/2012.

În ceea ce privește regimul sancționator și circumstanțele de individualizare în raport cu încadrarea juridică dată faptelor, întrucât sub aspectul limitelor speciale de pedeapsă, în noua reglementare, minimul special este inferior acțiunilor incriminate ce privesc punerea în mișcare a acțiunii penale, deoarece legea anterioară – sub imperiul căreia au fost comise faptele, nu incrimina acțiunile de reținere ori de dispunere a unei măsuri preventive neprivative de libertate, s-a aplicat legea nouă ca fiind mai favorabilă.

6. Caracterizarea în drept

Prioritar, instanța de fond a reținut că, *la data comiterii acțiunilor ilegale, erau aplicabile* următoarele dispoziții ale Codului de procedură penală, ale Legii de organizare judiciară, precum și ale Legii privind organizarea și funcționarea poliției judiciare:

- art. 1 - scopul procesului penal - „*nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală*”;

- art. 3 - principiul aflării adevărului - „*trebuie să se asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana făptuitorului*”;

- art. 4 - rolul activ - „*organele de urmărire penală sunt obligate să aibă rol activ în desfășurarea procesului penal*”;

- art. 6 - dreptul la apărare - „*în cursul procesului penal, organele judiciare sunt obligate să asigure părților deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prevăzute de lege și să administreze probele necesare în apărare*”;
- art. 34 - cazurile de conexitate;
- art. 64 alin. (2) - „*mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal*”;
- art. 68 alin. (1) - interzicerea amenințării, constrângerii, a folosirii de promisiuni și îndemnuri pentru a se obține probe;
- art. 68¹ - definiția indiciilor temeinice;
- art. 62 alin. (2) și (3) și art. 63 lit. a) și b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, potrivit căroră „*procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic*” și „*procurorii își exercită funcțiile în conformitate cu legea, respectă și protejează demnitatea umană și drepturile persoanei*”, „*procurorii efectuează urmărirea penală în cazurile și în condițiile prevăzute de lege*” și „*conduce și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare*”;
- art. 104 alin. (4) - prezența obligatorie la percheziție a inculpatului arestat;
- art. 171 alin. (2) - asistența obligatorie a inculpatului arestat;
- art. 172 alin. (2) - prezența obligatorie a apărătorului;
- art. 209 - competența procurorului în faza urmării penale;
- art. 2 din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare - „*polițistul efectuează activități de constatare a infracțiunilor, de strângere a datelor în vederea începerii urmării penale și de cercetare penală*”;
- art. 3 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițiștilor - „*polițiștii își desfășoară activitatea exclusiv pe baza și în executarea legii, cu respectarea principiului imparțialității*”;
- art. 43 lit. d) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițiștilor - „*polițistului îi este interzis să provoace unei persoane suferințe ... psihice cu scopul de a obține de la acea persoană sau de la o terță persoană informații sau mărturisiri*”.

Având în vedere aceste prevederi legale, în considerarea încălcărilor flagrante ale legii și obligațiilor profesionale ce decurg din lege, astfel cum au fost descrise la analiza probelor, instanța de fond a reținut că:

A. Fapta inculpaților Mureșan Ioan – procuror șef serviciu în cadrul DIICOT Alba, Muntean Alin Mirel – ofițer de poliție în cadrul BCCO Alba și Cean Nicolaie Ioan – procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Alba, constând în aceea că, la data de 23.10.2013, inculpatul Mureșan Ioan, după ce a fost ajutat pentru obținerea unor probe nelegale și pentru denaturarea adevărului de către inculpații Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan, a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva ofițerului de poliție Berbeceanu Traian, știind că este nevinovat, realizează conținutul constitutiv al infracțiunii de **represiune nedreaptă**, prev. de art. 283 Cod penal, **în forma autoratului pentru Mureșan Ioan și a complicității pentru Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan.**

Sub aspectul laturii obiective, în baza materialului probator evocat, s-a constatat că aceasta s-a realizat prin acțiunile concertate și certe ale inculpaților

Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan, concretizate la data de 23.10.2013 prin punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva ofițerului de poliție.

Sub aspectul laturii subiective, s-a constatat că inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan au acționat cu vinovăție sub forma intenției directe, dedusă din modul de realizare a activității infracționale și din actele de executare concret îndeplinite, după cum rezultă din analiza probelor.

Modalitatea în care inculpații au acționat, astfel cum rezultă cu certitudine din cuprinsul materialului probator, a demonstrat, în mod neechivoc, că aceștia au cunoscut în toată perioada de timp că ofițerul de poliție este nevinovat.

În privința inculpatului Muntean Alin Mirel, s-a reținut că apărarea sa potrivit căreia ar fi efectuat doar acele acte pentru care a primit delegare din partea procurorului nu îi înlătură răspunderea personală pentru modul de efectuare a actelor și activităților îndeplinite în calitate de ofițer de poliție judiciară.

Nu au putut fi primite susținerile apărării inculpaților potrivit cărora pentru antrenarea răspunderii penale în cazul infracțiunii de represiune nedreaptă ar fi necesară existența unei hotărâri definitive anterioare prin care să fie constatată nevinovăția persoanei astfel acuzate, acest aspect reprezentând o cerință probatorie a dovedirii laturii subiective, care, în privința inculpaților, este demonstrată.

S-a constatat, de asemenea, existența *legăturii directe* între acțiunile nelegale ale inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan și starea de pericol pe care au generat-o cu privire la înfăptuirea actului de justiție, cu consecințe profund vătămătoare la adresa ofițerului de poliție Berbeceanu Traian, respectiv libertatea individuală – art. 23 Constituție și art. 5 CEDO, dreptul la apărare – art. 24 Constituție, art. 6 CEDO și art. 6 Cod procedură penală, dreptul la demnitate, la reputație și onoare – art. 72 Cod civil, dreptul la un salariu lunar – art. 28 pct. 1 lit. a) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițiștilor.

B. Fapta inculpatului **Mureșan Ioan** – *procuror șef serviciu în cadrul DIICOT Alba*, care, cunoscând că, la data de 1.11.2013, cauza pe care o instrumentase cu privire la ofițerul de poliție Berbeceanu Traian a fost preluată de către Structura Centrală a DIICOT și se afla în instrumentarea unui alt procuror, în mod constant și cu încălcarea prevederilor legale, și după data de 1 februarie 2014, a dispus asupra îndeplinirii unor acte procesuale ce vizau administrarea de probe și a determinat prezentarea unor situații factice denaturate ce au cauzat vătămarea drepturilor și intereselor legitime ale ofițerului de poliție Berbeceanu Traian, acțiuni prin care s-a realizat un folos necuvenit cu caracter nepatrimonial, concretizat prin conservarea probatoriului nelegal administrat, iar prin ascunderea adevărului și oferirea unor alte probe mincinoase, susținerea sa în funcția de procuror șef și, implicit, a tuturor prerogativelor decizionale la nivelul organelor judiciare de combatere a crimei organizate de la nivelul județelor Alba și Hunedoara, realizează conținutul constitutiv al infracțiunii asimilate infracțiunilor de corupție - **abuz în serviciu**, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal.

Sub acest aspect, inculpatul Mureșan Ioan a încălcat dispozițiile Codului de procedură penală și ale Legii de organizare judiciară, în forma de la data comiterii acțiunilor ilegale, astfel: art. 1 - scopul procesului penal - „nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală”; art. 3 - principiul aflării adevărului - „trebuie să se asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana făptuitorului”; art. 6 - dreptul la apărare - „în cursul procesului penal, organele judiciare sunt obligate să asigure părților deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prevăzute de lege și să administreze probele necesare în apărare”; art. 64 alin. (2) - „mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal”; art. 68 alin. (1) - interzicerea amenințării, constrângerii, a folosirii de promisiuni și îndemnuri pentru a se obține probe; art. 104 alin. (4) - prezența obligatorie la percheziție a inculpatului arestat; art. 171 alin. (2) - asistența obligatorie a inculpatului arestat; art. 172 alin. (2) - prezența obligatorie a apărătorului; art. 209 - competența procurorului în faza urmăririi penale.

De asemenea, același inculpat a încălcat dispozițiile art. 62 alin. (2) și (3) și ale art. 63 lit. a) și b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, potrivit căreia „procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic” și „procurorii își exercită funcțiile în conformitate cu legea, respectă și protejează demnitatea umană și drepturile persoanei”, „procurorii efectuează urmărirea penală în cazurile și în condițiile prevăzute de lege” și „conduce și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare”.

Sub aspectul laturii obiective, s-a constatat că aceasta s-a realizat prin acțiunile concrete și certe ale inculpatului, așa cum le demonstrează probele evocate, mărturiile numiților Laza Adina, Ioiescu Ovidiu, Băican Nicolae și Dumitraș Florin fiind unele dintre cele mai relevante dovezi că inculpatul a urmărit depunerea la dosar a unor probe contrafăcute, acțiunile sale fiind concretizate prin depunerea declarațiilor la dosarul de la nivelul Structurii Centrale.

Sub aspectul laturii subiective, s-a constatat că inculpatul Mureșan Ioan a acționat cu vinovăție sub forma intenției directe, dedusă din modul de realizare a activității infracționale și din actele de executare concret îndeplinite.

S-a reținut că modalitatea în care inculpatul a acționat, așa cum rezultă cu certitudine din cuprinsul materialului probator, demonstrează în mod neechivoc că acesta a cunoscut care sunt consecințele acțiunilor sale, fiind demonstrată legătura directă a acestor acțiuni ilegale cu starea de pericol provocată asupra drepturilor legitime ale ofițerului de poliție, dar și cu denigrarea și îndepărtarea sa de la conducerea Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba.

C. Fapta inculpatului Mureșan Ioan – procuror șef serviciu în cadrul DIICOT, care, cu știință, în exercitarea activității judiciare, la data de 24.10.2013, a consemnat în cuprinsul referatului cu propunere de arestare preventivă a ofițerului de poliție Berbeceanu Traian date nereale ce se refereau la utilizatorul unui post telefonic, constatările efectuate de echipele de filaj, rezultatele unor testări poligraf, afirmații ale unor martori și a omis, cu știință, să insereze aspecte rezultate din anchetă ce erau în apărarea ofițerului de poliție,

realizează conținutul constituiv al infracțiunii de **fals intelectual**, prev. de art. 321 alin. (1) Cod penal.

D. Fapta inculpatului **Muntean Alin Mirel** – *ofițer de poliție în cadrul BCCO Alba*, care, cu știință, în exercitarea activității judiciare, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, la datele de 21.08.2013, 23.08.2013 și 23.09.2013, a întocmit acte procedurale constituite în procese-verbale în care a consemnat date nereale privitoare la utilizatorul unui post telefonic, constatările efectuate de echipele de filaj, susținerile unui martor, mențiuni privind efectuarea unei perchezitii, realizează conținutul constituiv al infracțiunii de **fals intelectual**, prev. de art. 321 alin. (1) Cod penal.

Sub aspectul laturii obiective a infracțiunilor comise, s-a constatat că aceasta s-a realizat prin acțiunile concertate ale inculpaților Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel, dar individuale, concretizate, pe de o parte, prin consemnările nereale efectuate în procesele-verbale întocmite, iar pe de altă parte, prin consemnările efectuate în referatul cu propunere de arestare preventivă din data de 23.10.2013.

Sub aspectul laturii subiective, s-a constatat că inculpații au acționat independent, dar cu vinovăție sub forma intenției directe, dedusă din modul de realizare a activității infracționale și din actele de executare concret îndeplinite, fiind demonstrată existența legăturii directe între acțiunile nelegale ale inculpaților și starea de pericol pe care au generat-o cu privire la înfăptuirea actului de justiție și consecințele profund vătămătoare cauzate ofițerului de poliție Berbeceanu Traian.

Cu referire la înscrisurile falsificate, deși s-a solicitat anularea lor, instanța de fond a reținut că nu poate fi dispusă o asemenea măsură, deoarece acestea constituie probe în dosar.

7. Individualizarea judiciară a pedepselor

Instanța de fond a avut în vedere criteriile generale prevăzute de art. 74 Cod penal, respectiv împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

La aprecierea gradului ridicat de pericol social al infracțiunilor comise de către inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan, instanța de fond nu s-a raportat doar la natura acestora, ci a avut în vedere modalitatea desfășurării activității infracționale, precum și urmarea produsă prin săvârșirea faptelor, prin care a fost grav afectată încrederea referitoare la înfăptuirea actului de justiție, cu consecințe profund vătămătoare la adresa ofițerului de poliție Berbeceanu Traian, respectiv libertatea individuală, dreptul la apărare, dreptul la demnitate, la reputație și onoare, dreptul la un salariu lunar.

În ceea ce privește *circumstanțele personale*, s-a constatat că atitudinea procesuală a inculpaților s-a înscris în parametrii de negare a acțiunilor ilicite și a elementelor esențiale angajării răspunderii penale, iar alte elemente, ca cele de ordin familial, sunt insuficient de relevante pentru o analiză eficientă.

În ceea ce privește *circumstanțele reale*, instanța de fond s-a raportat la modalitatea desfășurării activității infracționale, precum și la consecințele faptelor comise, ce au afectat grav imaginea justiției, atât din perspectiva funcțiilor judiciare ce le erau încredințate inculpaților în momentul săvârșirii infracțiunilor, cât și a încrederii în desfășurarea urmării penale în conformitate cu legea și în scopul aflării adevărului, astfel încât să fie atinse dezideratele art. 131 din Constituției României, potrivit cărora Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.

Or, în cauză, toate probele evocate au demonstrat existența unui efort conjugat al inculpaților, ce a fost realizat pentru atingerea scopului infracțional urmărit prin demersuri conștiente.

Cât privește *modalitatea de executare*, s-a apreciat că executarea pedepsei în *regim privativ de libertate* este singura modalitate de executare a pedepsei care poate asigura un răspuns ferm pentru a se repara încrederea față de actul de justiție, dar, în același timp, și un răspuns pentru faptele comise de către inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan, care, deși au perceput consecințele profunde pe care le-au produs prin faptele lor asupra unui om nevinovat, până în ultimul moment procesual, au urmărit demonstrarea unor alte și alte „incriminări” la adresa ofițerului de poliție.

Ca atare, instanța de fond a considerat că gravitatea extremă a faptelor, cinismul de care au dat dovadă inculpații, dar și poziția procesuală de pe întreg parcursul cercetării judecătorești, prin care, practic, au refuzat să-și asume răspunderea pentru propriile fapte, justifică pe deplin aplicarea unor *pedepse orientate la maximumul prevăzut de lege* pentru faptele comise.

Sub aspectul faptelor abuzive comise de inculpatul Mureșan Ioan, referitoare la implicarea nelegală în ancheta desfășurată la nivelul Structurii Centrale a DIICOT, s-a aplicat o pedeapsă orientată către mediul limitelor legale, întrucât acțiunile concrete ale acestuia nu s-au manifestat pe o perioadă atât de îndelungată încât să justifice aplicarea unei pedepse la maximumul prevăzut de lege.

8. Latura civilă

S-a reținut că ofițerul de poliție *Berbeceanu Traian* s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 100.000 euro, reprezentând daune morale generate de suferințele fizice și psihice prin care a trecut și trece în continuare persoana vătămată și membrii familiei sale, precum și cele generate de afectarea reputației profesionale.

De asemenea, s-a constituit parte civilă cu suma de 97.632 lei, cu titlu de daune materiale reprezentând diferențe salariale generate de diferența de salariu de la data punerii sale la dispoziție, salariul neprimit până la reîncadrarea la IPJ Hunedoara, precum și cu sumele de 15.759 lei, reprezentând cheltuielile judiciare ocazionate de urmărirea penală, respectiv de 37.206 lei, reprezentând cheltuieli judiciare ocazionate de judecată.

În ceea ce privește suferințele morale pe care *Berbeceanu Traian* și familia sa le-au încercat ca urmare a percheziționării locuințelor, a biroului, a punerii sub acuzare, a reținerii, arestării preventive și a măsurilor de control

judiciar, s-a constatat că sunt dovedite și prin declarațiile *martorilor Milea Marian, Pelau Marcel și Bucuri Vasile*.

Instanța de fond a reținut că pretențiile civile sunt dovedite, astfel cum au fost formulate de către partea civilă – comisar șef de poliție Berbeceanu Traian, sumele pretinse fiind pe deplin justificate în raport de faptele penale ce au fost comise împotriva sa, cu atât mai mult cu cât, urmare a punerii sale sub acuzare și a prezentării unor împrejurări de fapt bazate pe un probatoriu neadevărat, obținut prin comiterea faptelor penale de către inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan, s-a generat privarea acestuia de libertate.

Așadar, s-a apreciat că, față de consecințele negative obiectiv constatate că au fost produse asupra sa și a familiei sale de întreaga procedură judiciară, cuantumul sumei de 100.000 euro, cu titlu de daune morale, reprezintă o reparație justificată, cu atât mai mult cu cât partea civilă a fost privată de libertate pentru o perioadă de 34 de zile.

În acest context, s-a reținut că, prin Ordonanța din data de 24.10.2013, ora 00.15, DIICOT – Serviciul Teritorial Alba-Iulia a dispus reținerea pentru 24 de ore a lui Berbeceanu Traian, începând de la 23.10.2013, ora 00.15, până la 24.10.2013, ora 00.14. Prin Încheierea penală nr. 30MP/2013 din data de 24.10.2013, pronunțată în dosarul nr. 932/57/2013, Curtea de Apel Alba Iulia – Secția Penală și pentru Cauze cu Minori a dispus arestarea preventivă a acestuia, pe o perioadă de 29 de zile, începând cu data de 25.10.2013, până în data de 20.11.2013, inclusiv, emițându-se în acest sens Mandatul de arestare preventivă nr. 60/2013 (soluție menținută de către ICCJ prin Încheierea nr. 3343 pronunțată în dosarul nr. 932/57/2013). Prin Încheierea din data de 19.11.2013, pronunțată în dosarul nr. 7548/2/2013, Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală a dispus prelungirea arestării preventive față de Berbeceanu Traian, pe o durată de 30 de zile, începând cu data 23.11.2013, până în data de 22.12.2013, inclusiv. Prin Încheierea din data de 22.11.2013, pronunțată în dosarul nr. 7548/2/2013, ICCJ a dispus admiterea recursului declarat de Berbeceanu Traian și înlocuirea măsurii arestării preventive cu măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara, pe o durată de 30 de zile, de la 26.11.2013 la 25.12.2013, inclusiv. Ulterior, DIICOT – Structura Centrală a prelungit, succesiv, această măsură preventivă, iar prin Ordonanța nr. 386/D/P/2013, în concordanță cu noua legislație procesual penală, a dispus luarea măsurii controlului judiciar față de Berbeceanu Traian, pe durata efectuării urmăririi penale. Prin Încheierea penală nr. 16 din data de 07.04.2014, pronunțată în dosarul nr. 2030/97/2014, Tribunalul Hunedoara a dispus revocarea măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de Berbeceanu Traian (soluție menținută de către Curtea de Apel Alba Iulia – Secția Penală pentru Cauze cu Minori, prin decizia penală nr. 199/2014 pronunțată în dosarul nr. 2030/97/2014).

Astfel, s-a considerat că, prin obligarea inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan la daune morale și materiale în acest cuantum, se acoperă în mod just și echitabil prejudiciul suferit de comisarul șef de poliție Berbeceanu Traian și se repară foarte buna sa reputație morală și profesională, recunoscută în momentul comiterii faptelor penale împotriva sa, atât în plan local, cât și în plan național, prin conferirea în repetate rânduri a titlului de *Polițistul anului*.

Cu privire la cuantumul *cheltuielilor judiciare* solicitate de către partea civilă - ofițer de poliție Berbeceanu Traian, s-a constatat că acestea sunt dovedite prin înscrisurile depuse la dosarul cauzei – vol. 13, filele 139 și urm., dosar ICCJ.

9. Faptele de mărturie mincinoasă

S-a reținut că aceste fapte au fost imputate inculpaților Urs Ion Vasile și Mihalache Mihai Adrian.

Texte legale de incriminare

Codul penal - art. 273 - Mărturia mincinoasă

Fapta martorului care, într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură în care se ascultă martori, face afirmații mincinoase ori nu spune tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care este întrebat se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă. Mărturia mincinoasă săvârșită (...) d) în legătură cu o faptă pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață ori închisoarea de 10 ani sau mai mare se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

Codul penal anterior - art. 260 - Mărturia mincinoasă

Fapta martorului care într-o cauză penală, civilă, disciplinară sau în orice altă cauză în care se ascultă martori, face afirmații mincinoase, ori nu spune tot ce știe privitor la împrejurările esențiale asupra cărora a fost întrebat, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

Acuzațiile

a) Fapta inculpatului **Urs Ion Vasile** constând în aceea că, în data de 10.12.2012, fiind audiat în calitate de martor în dosarul nr. 71/D/P/2011 al D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba Iulia, pentru a diminua și înlătura o eventuală răspundere penală a inculpatului Berbeceanu Traian, a făcut afirmații mincinoase privind întâlnirile conspirate dintre el, Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe.

b) Fapta inculpatului **Mihalache Mihai Adrian** constând în aceea că, în cursul urmăririi penale, fiind audiat în data de 12.05.2014, în calitate de martor, pentru a diminua și înlătura o eventuală răspundere penală a inculpatului Berbeceanu Traian, a făcut afirmații mincinoase cu privire la aspecte esențiale ale cauzei, respectiv în ceea ce privește activitățile judiciare desfășurate de către B.C.C.O. – Alba Iulia în data de 15.11.2012.

Analiza probelor

a) În privința faptelor reținute în sarcina lui **Urs Ion Vasile**, instanța de fond a arătat că, atâta vreme cât organul judiciar are cunoștință că o persoană este implicată într-o activitate infracțională, este obligat să-i aducă la cunoștință, atunci când o ascultă – *indiferent de calitate*, dreptul de a nu da declarații care ar putea să o incrimineze.

Referitor la această modalitate de folosire a declarației unei persoane împotriva sa, fără a fi informată în prealabil, s-a reținut că principiul loialității administrării probelor este subsumat celui al echitabilității procedurilor – consacrat prin dreptul la un proces echitabil, întrucât echitatea este corespunzătoare ideii de dreptate, de corectitudine, de respectare a drepturilor celorlalți, egalitate a tuturor în fața justiției și de soluționare a cauzelor fără părtinire.

Din punct de vedere al dreptului, această noțiune are și componenta procedurală, care ține de modalitatea în care o cauză este soluționată, deci de dreptul la un proces echitabil. Standardele dreptului la un proces echitabil impun ca, de fiecare dată, să se realizeze o analiză asupra împrejurărilor în care procedura, în ansamblul ei, inclusiv în modul de obținere a probelor, a fost una echitabilă.

În speță, s-a constatat că procedura în ceea ce-l privește pe Urs Ion Vasile nu a urmărit niciun moment să fie echitabilă, deoarece inculpatul Mureșan Ioan, deși cunoștea că erau dispuse măsuri de supraveghere tehnică împotriva lui Urs Ion Vasile – *finul lui Berbeceanu*, întrucât a menționat în propunerea adresată judecătorului că acesta este implicat în lanțul infracțional din *cauza Cupețiu*, în momentele în care a dispus aducerea sa și audierea în calitate de martor, nu i-a făcut cunoscut dreptul de a nu se autoincrimina și, mai mult, deși era în posesia dovezilor din care rezulta că a discutat și că s-a întâlnit cu Berbeceanu și Rusu, nu a prezentat aceste probe martorului.

Cu atât mai mult, deși în acuzarea lui Urs Ion Vasile s-a reținut că nu ar fi declarat aspecte esențiale cauzei referitoare la întâlnirile conspirate pe care le-ar fi avut cu Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe, organul de urmărire penală (inculpatul Mureșan Ioan și, ulterior, procurorul DIICOT – Structura Centrală) nu i-a adus la cunoștință că acesta este obiectul audierii.

De aceea și sub acest aspect, atâta vreme cât procurorul nu a făcut cunoscut martorului obiectul ascultării, respectiv că audierea se referă la acele întâlniri conspirate, împrejurarea că martorul nu a relatat din proprie inițiativă despre acele întâlniri considerate conspirate nu a putut conduce la antrenarea răspunderii penale în ceea ce privește infracțiunea de *mărturie mincinoasă*, întrucât *o asemenea faptă nu există*.

Pe de altă parte, cu referire la acțiunile inculpatului Mureșan Ioan în raport de ascultarea în calitate de martor a lui Urs Ion Vasile, instanța de fond a reținut că această modalitate este contrară principiului aflării adevărului și se dovedește a fi fost o altă încercare prin care s-a creat o presiune în vederea determinării obținerii unei declarații mincinoase benevole cu noi elemente incriminatoare la adresa lui Berbeceanu Traian, cum de altfel s-a încercat în situația familiei Cupețiu, a familiei Biriescu, ori cum s-a reușit cu martora Laza Adina.

S-a constatat că, în mod evident, includerea lui Urs Ion Vasile în „ecuația infracțională” a fost artificială, caracteristic scopului urmărit de inculpatul Mureșan Ioan, care anticipa reacția lui Berbeceanu.

Or, deși în *cauza Cupețiu*, inculpatul Mureșan Ioan afirma că Urs Ion Vasile are contribuții infracționale, în *cauza Rusu*, în care a procedat la audierea sa, a ignorat acest aspect, nu i-a adus la cunoștință aceste bănuieli și a „ales” modalitatea alternativă de ascultare a sa (declarație de martor), pentru ca, ulterior, să le considere probe și să le folosească împotriva aceleași persoane, ce are în dosar calitatea de suspect în cauza devenită *dosarul Berbeceanu*.

A subliniat instanța de fond că, în jurisprudența sa, Înalta Curte a arătat că este dincolo de orice îndoială că audierea unei persoane în calitate de martor, deși se cunoaște că este implicată într-o activitate infracțională în legătură cu care este audiată, este contrară dispozițiilor legale și, pe cale de consecință, o

asemenea declarație nu poate fi folosită împotriva sa după convertirea calității de martor în cea de inculpat.

Astfel, încă de la începutul audierii, văzând implicarea în lanțul infracțional ce face obiectul audierii, organul judiciar este obligat să aducă la cunoștință martorilor conținutul dreptului la tăcere. Numai în aceste condiții, declarațiile date pot fi folosite în cauza în care au fost audiate.

Construcția juridică sau strategia acuzării constând în folosirea participanților în calitate de martori în dosarul penal generează recunoașterea dreptului acestora de a nu se autoincrimina, chiar de la primele audieri și independent de conținutul declarației. De aceea, remediul unei asemenea încălcări a principiului instituit de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului este ... achitarea (*ICCJ, Secția penală, Decizia nr. 42/A din 03.02.2016, dosar nr. 3959/1/2014*).

Așadar, în cauză, s-a reținut că, în condițiile în care lui Urs Ion Vasile nu i s-a pus în vedere dreptul la tăcere, iar în contextul declarației date, indiferent de calitatea avută în cadrul audierii, se putea autoincrimina, reticența sa trebuia interpretată în contextul exercitării dreptului amintit, fără ca prin aceasta să producă o consecință juridică nouă, și anume calitatea de inculpat în raport cu infracțiunea de mărturie mincinoasă.

În orice caz, s-a apreciat că împrejurarea potrivit căreia Urs Ion Vasile s-a întâlnit în seara zilei în care au avut loc perchezițiile la familia Rusu, cu Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian, nu poate constitui un element esențial al acuzației formulate în *dosarul Berbeceanu*, constatându-se că *nu a existat și nu există o faptă care să poată fi încadrată ilicitului penal caracteristic mărturiei mincinoase*.

S-a observat că, în logica acuzațiilor formulate prin rechizitoriul DIICOT, este nerelevant dacă Berbeceanu Traian s-a întâlnit ulterior perchezițiilor cu Rusu Gheorghe ori cu Urs Ion Vasile, că au discutat la telefon ori alte asemenea împrejurări de fapt, întrucât acestea nu dovedesc nimic în sensul susținerii vreuneia dintre acuzații, ci doar întăresc o sugestie, care nu poate fi acceptată într-un proces penal, întrucât adevărul se demonstrează doar pe bază de probe.

Or, toate aceste întâlniri din *cauza Rusu* au avut loc în condițiile în care, așa cum s-a arătat la *cauzele Litera, Cupețiu, Biriescu*, au urmărit „construcția” *dosarului Berbeceanu*, deoarece probele cauzei au demonstrat că inculpatul Mureșan Ioan a urmărit justificarea competenței legale a DIICOT pentru a-l putea cerceta personal pe Berbeceanu.

De aceea s-a pornit de la o pretinsă favorizare a lui Litera Cristian (*un informator evident al lui Berbeceanu Traian, ca și Vladislav, de altfel*), s-a dezvoltat total artificial către o favorizare a familiei Biriescu (*despre care se cunoștea că Berbeceanu Traian nu dorea să fie implicat pentru a nu exista discuții despre imparțialitatea cercetărilor*), fiind astfel obținut un „tablou” al unei așa-zise grupări infracționale (*grupare a cărei componență s-a schimbat odată cu întocmirea rechizitoriului DIICOT*), pentru ca, spre final, cu implicarea activă a lui Cean Nicolaie Ioan, acuzațiile să fie „dezvoltate” cu pretinsa descoperire a favorizării familiei Cupețiu, prin alăturarea unei pretinse legături infracționale cu Rusu Gheorghe (*persoana de la care Berbeceanu Traian a cumpărat mașina în anul 2012, se întâlnea în perioada 2012-2013 și vorbeau*

frecvent) și cu Urs Ion Vasile (*finul lui Berbeceanu*), legături prin intermediul cărora s-au argumentat deconspirările perchezițiilor de către Berbeceanu Traian, pentru ca, numai la final, să se prezinte „descoperirea motivației”, pretinsa faptă de corupție referitoare la autoturismului WV Passat CC, ce ar fi determinat comportamentul lui Berbeceanu Traian.

Această concluzie a *inexistenței faptei de mărturie mincinoasă în sarcina lui Urs Ion Vasile* a fost impusă atât de aspectul procedural nelegal, al încălcării dreptului la tăcere, în care a înțeles să procedeze inițial inculpatul Mureșan Ioan, cât și de cel substanțial, reținut de acuzare prin rechizitoriul întocmit, cu precizarea că analiza declarației lui Urs Ion Vasile din fața instanței de fond a evidențiat, dincolo de orice îndoială, că este corespunzătoare adevărului.

b) Cu privire la acuzația adusă inculpatului **Mihalache Mihai Adrian**, în ceea ce privește împrejurările de fapt referitoare la aceasta, suplimentar celorlalte depoziții, s-au reținut și cele relatate de către *martorii Danciu Constantin și Păcurar Ștefan*.

Instanța de fond a reținut că ascultarea lui Mihalache Mihai Adrian, în calitate de martor, a avut ca obiect activitățile desfășurate de către BCCO Alba cu ocazia unor percheziții, atât la familia Cupetiu, cât și la familia Rusu, din data de 15.11.2012.

Analiza declarațiilor sale date în fața procurorilor DIICOT, prin comparație cu actele dosarului, cu cele relatate în fața instanței de judecată, a evidențiat că nu există afirmații mincinoase care să aibă abilitatea să poată diminua ori înlătura eventuala răspundere penală a lui Berbeceanu Traian, probatoriul evocat contrazicând acuzațiile din rechizitoriul DIICOT.

S-a constatat că este indiscutabil stabilit că Mihalache Mihai Adrian nu a participat la nicio activitate judiciară de percheziție desfășurată la familia Cupetiu, iar în ceea ce privește perchezițiile de la familia Rusu, nicio activitate desfășurată de către ofițerul de poliție nu poate indica un ilicit penal, activitățile fiind consemnate în actele procedurale depuse la dosar.

Realitatea faptică a demonstrat că Mihalache Mihai Adrian nu avea ce ascunde organelor judiciare, întrucât nu deținea date ori elemente relevante în raport de acuzațiile formulate de către DIICOT la adresa lui Berbeceanu Traian ori a altui inculpat din cauză și care s-ar fi petrecut cu ocazia perchezițiilor efectuate la familia Rusu.

Prin urmare, s-a constatat că *nu a existat și nu există nicio afirmație care să poată fi încadrată ilicitului penal*.

10. Evaziunea fiscală

Acuzația

Inculpatul **Rusu Gheorghe**, în calitate de administrator de fapt și, ulterior, din luna decembrie 2010, împuternicit al SC Uranus Junior 2003 SRL, acționând în coautorat cu inculpata Rusu Anca, administrator de drept al SC Uranus Junior 2003 SRL, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a evidențiat în actele contabile și în alte documente legale cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale, demers în urma căruia a rezultat prejudicierea bugetului de stat cu suma totală de 1.179.407 lei, din care 634.621 lei reprezintă impozit pe profit și 544.786 lei reprezintă TVA dedus de societate, fără a îndeplini condițiile legale de deductibilitate.

Inculpata **Rusu Anca**, în calitate de asociat unic și administrator al SC Uranus Junior 2003 SRL, acționând în coautorat cu Rusu Gheorghe, în calitate de administrator de fapt și, ulterior, din luna decembrie 2010, împuternicit al SC Uranus Junior 2003 SRL, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a evidențiat în actele contabile și în alte documente legale cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale, demers în urma căruia a rezultat prejudicierea bugetului de stat cu suma totală de 1.179.407 lei, din care 634.621 lei reprezintă impozit pe profit și 544.786 lei reprezintă TVA dedus de societate, fără a îndeplini condițiile legale de deductibilitate.

Inculpata **Rusu Anca** a falsificat 131 de facturi fiscale, în sensul contrafacerii acestora (facturi pretins a fi fost emise de către SC Concordcons Alexa SRL, SC Kira SRL, SC Harmonia SRL, SC Cimteo SRL și SC Exing Construct SRL), înregistrând aceste facturi în evidențele contabile ale societății, infracțiuni comise în cursul anului 2010, în scopul exercitării în mod nelegal a dreptului de deducere TVA în cuantum de 544.786 lei.

Inculpata **SC Uranus Junior 2003 SRL**, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a evidențiat în contabilitate și în alte documente legale cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale, acțiuni ce au avut drept consecință prejudicierea bugetului de stat cu suma totală de 1.179.407 lei, reprezentând impozit pe profit și TVA dedus de societate, fără a îndeplini condițiile legale de deductibilitate.

Inculpatul **Rusu Gheorghe**, în calitate de administrator de fapt și, ulterior, din luna decembrie 2010, împuternicit al SC Uranus Junior 2003 SRL, acționând în coautorat cu inculpata Rusu Anca, administrator de drept al SC Uranus Junior 2003 SRL, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a stabilit, cu rea-credință, impozitele și taxele și, ulterior, în mod nelegal, a exercitat dreptul de deducere pentru obținerea, fără drept, cu titlu de rambursare de la bugetul general consolidat, a unui TVA deductibil în sumă de 544.786 lei.

Inculpata **Rusu Anca**, în calitate de asociat unic și administrator al SC Uranus Junior 2003 SRL, acționând în coautorat cu Rusu Gheorghe, în calitate de administrator de fapt și, ulterior, din luna decembrie 2010, împuternicit al SC Uranus Junior 2003 SRL, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a stabilit, cu rea-credință, impozitele și taxele și, ulterior, în mod nelegal, a exercitat dreptul de deducere pentru obținerea, fără drept, cu titlu de rambursare de la bugetul general consolidat, a unui TVA deductibil în sumă de 544.786 lei.

Inculpata **SC Uranus Junior 2003 SRL**, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a stabilit, cu rea-credință, impozitele și taxele având ca scop obținerea de la bugetul general consolidat a sumei de 544.786 lei, reprezentând TVA pentru care societatea a exercitat nelegal dreptul de deducere.

Texte legale de incriminare

Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

Art. 2 - În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează: ... b) contribuabil - orice persoană fizică ori juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică care datorează impozite, taxe, contribuții și alte sume bugetului general consolidat; c) documente legale - documentele prevăzute de Codul fiscal, Codul de procedură fiscală, Codul vamal, Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, și de reglementările elaborate pentru punerea în aplicare a acestora; d) formulare

tipizate cu regim special utilizate în domeniul fiscal - documente legale ale căror tipărire, inseriere și numerotare se realizează în condițiile actelor normative în vigoare; e) obligații fiscale - obligațiile prevăzute de Codul fiscal și de Codul de procedură fiscală; f) operațiune fictivă - disimularea realității prin crearea aparenței existenței unei operațiuni care în fapt nu există;

Art. 8 - Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 ani la 10 ani și interzicerea unor drepturi stabilirea cu rea-credință de către contribuabil a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, având ca rezultat obținerea, fără drept, a unor sume de bani cu titlu de rambursări sau restituiri de la bugetul general consolidat ori compensări datorate bugetului general consolidat;

Art. 9 - Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale: c) evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive.

Instanța de fond a reținut că, din analiza probelor, se confirmă acuzațiile formulate la adresa inculpatului Rusu Gheorghe, respectiv fapta de comitere a infracțiunii de evaziune fiscală prin diminuarea obligațiilor fiscale cu referire doar la facturile fiscale fictive.

Analiza acuzațiilor formulate s-a realizat distinct în ceea ce privește persoana juridică SC Uranus Junior 2003 SRL și, respectiv, inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca, precum și distinct în raport de acuzațiile de evaziune fiscală prin diminuarea obligațiilor fiscale (art. 9 din Legea nr. 241/2005), unde s-au avut în vedere acțiunile referitoare la facturile fiscale fictive, închirierea utilajelor și realizarea arhivei, iar evaziunea fiscală prin rambursarea nelegală de TVA (art. 8 din Legea nr. 241/2005) s-a analizat separat.

În ceea ce privește faptele referitoare la comiterea infracțiunii de **evaziune fiscală prin diminuarea obligațiilor fiscale** (art. 9 din Legea nr. 241/2005) - facturile fiscale fictive, închirierea utilajelor și realizarea arhivei, instanța de fond a constatat că probele existente nu pot conduce la angrenarea răspunderii penale decât pentru inculpatul Rusu Gheorghe și numai în legătură cu facturile fiscale fictive, întrucât, în situația persoanei juridice și a inculpatei Rusu Anca, nu există probe de vinovăție.

Cu privire la acuzațiile de **evaziune fiscală prin rambursarea nelegală de TVA**, s-a constatat că nu există probe care să dovedească, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că asemenea acțiuni ilicite au și fost întreprinse de către vreunul dintre inculpați – persoane fizice și persoană juridică, mai precis dacă asemenea acțiuni au avut loc după etapa verificărilor prealabile ale organelor de control fiscal.

Prioritar, referitor la acuzațiile de evaziune fiscală, instanța de fond a remarcat că au fost formulate și susținute având la bază actele întocmite de organele fiscale: actul de sesizare și procesele-verbale întocmite, care apoi au fost reproduse *ad-litteram*, fără însă a exista verificări ori probatorii ulterioare administrate de către organele judiciare, cu excepția declarațiilor de martori audiați în legătură cu facturile fiscale fictive.

S-a subliniat că, potrivit art. 99 Cod procedură penală, în acțiunea penală, sarcina probei aparține în principal procurorului, iar această dispoziție legală trebuie interpretată în coroborare cu dispozițiile art. 291 Cod procedură penală, care reglementează obligația conducătorilor de autorități și instituții publice de a sesiza organele de urmărire penală.

Referitor la actele întocmite de ANAF, s-a arătat că trebuie avute în vedere prevederile art. 61 alin. (1) lit. a)-c) Cod procedură penală, ce vizează actele încheiate de unele organe de constatare necesar a fi întocmite ori de câte ori există o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, raportate la prevederile art. 198 alin. (2) teza a II-a Cod procedură penală, potrivit cărora aceste procese-verbale constituie acte de sesizare a organului de urmărire penală și nu au valoarea unor constatări de specialitate în procesul penal.

Așadar, s-a reținut că procesul-verbal întocmit de inspectorii ANAF reprezintă doar un act de sesizare și nu poate fi considerat mijloc de probă în sine, întrucât art. 198 alin. (2) teza I Cod procedură penală prevede că *doar procesul-verbal ce cuprinde constatările personale ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată este mijloc de probă.*

S-a precizat, însă, că înscrisurile ce însoțesc aceste acte de sesizare, dacă contribuie la aflarea adevărului, pot servi ca mijloace de probă, întrucât, potrivit art. 198 alin. (1) Cod procedură penală, *înscrisurile pot servi ca mijloace de probă, dacă, din conținutul lor, rezultă fapte sau împrejurări de natură să contribuie la aflarea adevărului.*

A fost avut în vedere că urmărirea penală din dosarul DIICOT s-a finalizat prin emiterea rechizitoriului, la data de 15 iulie 2014, după momentul intrării în vigoare a Codului de procedură penală, așa încât, chiar dacă actele de urmărire penală efectuate anterior puteau fi menținute, normele procesual penale sunt de imediată și strictă aplicare, deci se impunea administrarea de probe în susținerea plângerii penale vizând comiterea faptelor de evaziune fiscală formulate de ANAF. Cu toate acestea, așa cum a rezultat din actele dosarului, probatoriul administrat pentru formularea acuzațiilor este extrem de limitat, referindu-se doar la cele 131 de facturi fiscale fictive.

Elocvente sub acest aspect au fost susținerile acuzării potrivit cărora inculpații Rusu au devenit asociați și administratori la mai multe societăți comerciale înființate de ei, iar activitățile desfășurate le-au oferit oportunitatea de a-și schimba radical modul de viață, în urma îmbunătățirii spectaculoase a situației lor financiare, susținându-se, deopotrivă, că probele administrate au evidențiat că Rusu Gheorghe și Rusu Anca au obținut o parte din resursele financiare prin săvârșirea unor infracțiuni de natură economico-financiară, care au presupus, în esență, falsificarea unor documente contabile folosite pentru a denatura nivelul real al veniturilor și al cheltuielilor, deși actele întocmite de către organul fiscal au combătut ferm o asemenea aserțiune, iar alte probe care să o demonstreze nu există.

Inculpata SC Uranus Junior 2003 SRL

Prealabil, instanța de fond a arătat că, potrivit art. 135 Cod penal, angajarea răspunderii penale a persoanei juridice poate avea loc doar „... pentru infracțiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în

numele acesteia”, iar art. 15 Cod penal dispune că singurul temei al răspunderii penale este infracțiunea - săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o.

Așadar, pentru antrenarea răspunderii penale a unei persoane juridice, este necesară identificarea elementului/elementelor subiective, proprii acesteia, pentru a putea stabili forma de vinovăție, care poate fi diferită de cea constatată în cazul autorului persoană fizică.

Raportarea acestor aspecte de drept la acuzațiile formulate la adresa inculpatei persoană juridică SC Uranus Junior 2003 SRL a condus instanța de fond la concluzia că *nu există probe care să demonstreze că persoana juridică a acționat cu vreo formă de vinovăție în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele acesteia pentru a comite vreo infracțiune*, cu atât mai puțin evaziune fiscală prin rambursare nelegală de TVA – art. 8 din Legea nr. 241/2005 ori evaziune fiscală prin diminuarea obligațiilor fiscale, cu referire la acțiunile privind facturile fiscale fictive, închirierea utilajelor și realizarea arhivei – art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005.

Dimpotrivă, coroborarea probelor ce se constituie, în principal, din înscrisurile financiar-contabile, cu declarațiile testimoniale date în fața instanței de judecată și cu înscrisurile depuse de părți, a confirmat aspectele recunoscute în fața instanței de inculpatul Rusu Gheorghe, care a declarat: „ ... eu i-am solicitat contabilului să înregistreze facturile fără să-i spun modalitatea descrisă, (...) a fost „un război” al meu cu cei de la Finanțe, deoarece în nenumărate rânduri conturile firmei au fost blocate pentru motive neexplicabile, „din greșeală” ... cererea de rambursare TVA a fost formulată potrivit practicii contabilului de la lună la lună, în conformitate cu prevederile legale (...) am solicitat expres contabilului să facă cererile de rambursare de TVA, rambursări care ne-au și fost admise chiar dacă cu întârzieri. Așa explic de ce aceste facturi au fost incluse în cererea de rambursare de TVA”.

S-a observat că probele evocate nu susțin, pe de o parte, acuzația formulată la adresa persoanei juridice, iar pe de altă parte, nici posibilitatea de a angrena răspunderea penală a societății alături de cea a inculpatului Rusu Gheorghe, care era administratorul de fapt, dar și director general.

În lipsa probelor, instanța de fond nu a ajuns la concluzia existenței vreunei intenții infracționale a persoanei juridice pentru comiterea faptei de evaziune fiscală, prin diminuarea obligațiilor fiscale, cu referire la acțiunile privind *facturile fiscale fictive, închirierea utilajelor și realizarea arhivei*, iar în ceea ce privește fapta de evaziune fiscală prin *rambursare nelegală de TVA*, s-a reținut că aceasta nu are o existență faptică.

Inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca

Cu privire la acuzațiile de evaziune fiscală prin diminuarea obligațiilor fiscale și prin rambursare nelegală de TVA, au fost avute în vedere declarațiile inculpaților Rusu Gheorghe și Rusu Anca.

Astfel, cel dintâi a recunoscut atât primirea și predarea către contabilitate a celor 131 de facturi fiscale, cât și formularea cererii de rambursare a TVA.

În ceea ce privește *rambursarea nelegală de TVA*, s-a constatat că recunoașterea inculpatului nu are o susținere probatorie care să conducă la răsturnarea prezumției de nevinovăție, deoarece nu există nicio dovadă că,

într-adevăr, a fost completat formularul Declarație 300, cererea de decont TVA prevăzută de legislația financiară. Un asemenea înscris nu există la dosarul cauzei, neputându-se verifica dacă o astfel de cerere a fost completată, iar dacă a fost completată, cine a completat-o, dacă s-a solicitat expres decontul de sold negativ, dacă firma trebuia să încaseze bani, dacă trebuia efectuată o compensare ori dacă trebuia să plătească bani la bugetul statului în cazul existenței unei astfel de solicitări.

În fapt, potrivit înscrisurilor întocmite de către ANAF – vol. 19, filele 242-280, dosar DIICOT, la data de 27 noiembrie 2013, organul fiscal a întocmit un nou proces-verbal, urmare a unei alte inspecții fiscale parțiale având ca obiect verificarea modului de determinare și declarare a TVA în vederea soluționării rambursării soldului sumei negative a TVA înscris în deconturile lunilor septembrie 2012, octombrie 2012, martie 2013, aprilie 2013, iulie 2013, fiind verificate și obligațiile fiscale privind impozitul pe profit în perioada aprilie 2010 - iunie 2013 și TVA din perioada mai 2012 - iulie 2013.

În acest act de control s-a arătat că SC Uranus Junior 2003 SRL a mai fost controlată anterior – fila 271, vol. 19, dosar DIICOT, în lunile martie, mai și iunie 2012, dar nu s-au constatat deficiențe, iar în martie și februarie 2012 s-au constatat unele deficiențe minore.

A reținut instanța de fond că SC Uranus Junior 2003 SRL a fost înființată în 03.11.2003, având ca asociat unic și administrator de drept pe inculpata Rusu Anca, iar ca administrator de fapt și director general pe inculpatul Rusu Gheorghe.

Prin procura specială din data de 13.12.2010, Rusu Anca, în calitate de asociat unic și administrator al SC Uranus Junior 2003 SRL, l-a împuternicit pe Rusu Gheorghe să reprezinte societatea cu puteri depline, la toate autoritățile competente, în vederea negocierii, încheierii și semnării, cu terțe persoane fizice sau juridice, atât a contractelor de achiziții de bunuri și lucrări, cât și a contractelor de vânzare-cumpărare a produselor societății.

Prin aceeași procură, Rusu Gheorghe a fost împuternicit ca, în numele și pe seama societății, să coordoneze și să supravegheze nemijlocit lucrările de demolare, dezmembrare, dezafectare și recuperare desfășurate de societate în vederea realizării obligațiilor contractuale.

S-a mai reținut că ANAF a sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara cu plângere penală la data de 29 martie 2012, ocazie cu care au fost indicate și înscrisurile ce au stat la baza formulării sesizării - potrivit înscrisurilor atașate sesizării organelor de urmărire penală cu privire la comiterea infracțiunilor de evaziune fiscală la SC Uranus Junior 2003 SRL – toate aflate în vol. 18, dosar DIICOT.

Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara a început urmărirea penală împotriva lui Rusu Anca la data de 26 septembrie 2013 – cu circa o lună înainte de punerea sub acuzare a lui Berbeceanu Traian – pentru infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, iar la aceeași dată, s-a luat și măsura asiguratorie a indisponibilizării unor bunuri mobile și imobile, care însă nu au fost individualizate.

Potrivit plângerii penale, în luna februarie 2012, persoana juridică a făcut obiectul unei inspecții fiscale parțiale soluționării decontului de TVA cu sume

negative cu opțiune de rambursare aferente lunii *aprilie 2011* și lunii *iulie 2010*, fiind identificată o diferență de TVA deductibilă în cuantum de 429.846 lei, aferentă unei baze de impozitare de 1.896.092 lei. A rezultat, așadar, că organul fiscal s-a deplasat în control doar la un interval de timp cuprins între 8 luni și 18 luni de la depunerea Declarației 300, ocazie cu care a constatat aspectele sesizate.

Din analiza înscrisurilor aflate la dosarul de urmărire penală al DIICOT, coroborate cu depozițiile persoanelor audiate referitor la acuzațiile de comitere a infracțiunilor de evaziune fiscală, instanța de fond a reținut următoarele:

Cu privire la facturile fiscale fictive, în mod indubitabil, acestea au fost predate de către inculpatul Rusu Gheorghe și reprezintă, fără tăgadă, operațiuni fiscale fictive, după cum rezultă din declarația inculpatului menționat și din cele ale martorilor audiați, coroborându-se cu evidența pe fiecare „furnizor” în parte – *filele 56, 83, 111, 138, 193, vol. 18, dosar DIICOT*.

Relevante în acest sens au fost cele relatate instanței de către *martorii Magoș Petru, Szabo Arpad Laszlo, Szabo Gyongyver, Lazar Edit, Ordog Gizella Eva, Cociuba Teodor și Ciorbă Dănuț*.

În raport de probe evocate, s-a constatat că este dincolo de orice dubiu că nu a existat niciun raport comercial al societăților ce figurează în cele 131 de facturi fiscale cu vreo altă societate comercială, aceste facturi fiscale fiind fictive.

În orice caz, s-a apreciat că, și în situația în care versiunea invocată de către inculpatul Rusu Gheorghe s-ar fi petrecut în realitate (*împrejurarea că o altă persoană i-ar fi predat facturile*), ilicitul penal ar fi existat în sarcina acestuia, deoarece societățile comerciale menționate în facturi nu au livrat asemenea cantități de mărfuri niciunei alte societăți, iar afirmațiile inculpatului potrivit cărora ar fi achitat suma înscrisă în acele facturi ori o altă sumă unei persoane fizice, au fost contrazise de probe, respectiv de conținutul rulajelor financiare ale conturilor inculpaților – *vol. 15, dosar DIICOT*.

S-a reținut că probele evocate stabilesc, dincolo de orice dubiu, că singura persoană care a cunoscut ori care putea să cunoască faptul că cele 131 de facturi aduse la sediul firmei în perioada aprilie 2010 - iulie 2013 sunt facturi fiscale fictive, este doar inculpatul Rusu Gheorghe. Probele nu au indicat, însă, vreo participare din partea altei persoane cu privire la împrejurarea că facturile fiscale predate de inculpatul Rusu Gheorghe ar fi fost deținute anterior de către Rusu Anca, fiind stabilit în mod cert că facturile au fost primite „într-o pungă” și astfel au și fost predate la contabilitate pentru înregistrare.

Pe de altă parte, examinarea înscrisurilor constituite din cele 131 de facturi fiscale fictive a demonstrat indubitabil că acestea sunt editate electronic, însă nu există nicio probă potrivit căreia facturile fictive ar fi fost concepute de către inculpata Rusu Anca la sediul societății, la domiciliu ori în alt loc, așa încât *faptele de fals, reținute în legătură cu cele 131 de facturi fiscale fictive, care au stat la baza comiterii infracțiunii de evaziune fiscală prin diminuarea obligațiilor fiscale, nu există*.

Cu privire la închirierea utilajelor și realizarea arhivei

În legătură cu **închirierea utilajelor**, atât inculpata Rusu Anca, cât și inculpatul Rusu Gheorghe au contestat cele consemnate în procesul-verbal din data de 12 octombrie 2011 – *fila 361, vol. 18, dosar DIICOT*.

Acest act de control – *procesul-verbal al ANAF privește împrejurări ulterioare faptului fiscal verificat* și a fost întocmit de către organele de control fiscal ca urmare a verificărilor efectuate pentru identificarea utilajelor închiriate ce au făcut obiectul contractelor înregistrate la firmă, ocazie cu care inculpații au explicat (*așa cum au susținut și în fața organelor fiscale*) că, în realitate, „*utilajele ar fi fost mutate încă din cursul lunii august 2010, dar nu s-au întocmit documente de transport*”, aceasta fiind explicația pe care inculpații au dat-o neidentificării utilajelor de către inspectorii fiscali.

Instanța de fond a reținut că nu există vreo suspiciune asupra celor consemnate în actul întocmit de către organul fiscal ce și-a îndeplinit atribuțiile potrivit competențelor legale și a sesizat procurorul atunci când a apreciat că există suspiciuni de comitere a unor fapte penale, însă depozițiile martorilor audiați, direct și nemijlocit, demonstrează că aceste *utilaje închiriate* au existat și au fost folosite în cadrul societății.

De asemenea, s-a reținut că procesul-verbal al organului fiscal nu este o probă, ci un act de sesizare, neputând avea altă valoare procesuală decât cea a unui înscris. Conținutul acestui înscris nu se coroborează cu alte probe și nu poate conduce la răsturnarea prezumției de nevinovăție, *martorii* audiați, respectiv *Axinia Tiberiu* și *Brînda Cristinel*, relatând instanței că au lucrat pe aceste utilaje și că au efectuat lucrările de arhivare.

În ceea ce privește componenta acuzației de **realizare a arhivei**, s-a constatat că declarațiile martorilor evocați au confirmat realitatea contractelor încheiate și executarea lor, contravaloarea contractului fiind achitată „la vedere”, prin bancă, iar depozițiile se coroborează cu celelalte probatorii administrate, inclusiv cele din cursul cercetării judecătorești, necontestate de procuror, respectiv fotografia rafturilor cu documente arhivate și fotografia unui utilaj, *înscrisuri aflate la filele 124-126, vol. 13, dosar ICCJ*.

Argumentele ANAF potrivit cărora **închirierea de utilaje și realizarea arhivei** ar fi operațiuni nerezale au fost prezentate în plângerea penală, ocazie cu care s-a arătat că ar exista neconcordanțe între susținerile martorului Brînda Cristinel, care este administrator la două dintre societățile comerciale din circuitul financiar verificat, dar și cu privire la valoarea tarifului din contracte. Cu toate acestea, neconcordanțele nu au putut conduce la stabilirea vreunei forme de vinovăție în procesul penal, nici chiar a culpei, iar probe care să confirme o astfel de versiune nu există. Pe de altă parte, s-a precizat că aprecierea de către procuror sau de către organul fiscal, cum că valoarea contractelor sau a bunurilor ar fi supraevaluată, trebuie să fie susținută de probe, în caz contrar acestea rămânând simple aprecieri ce nu pot fundamenta o acuzație, cu atât mai puțin o concluzie de vinovăție.

Astfel, în ceea ce privește aceste capete de acuzare - **închirierea de utilaje și realizarea arhivei** - ale comiterii infracțiunii prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, s-a constatat că *nu există probe care să conducă la o concluzie de vinovăție a inculpaților*.

În ceea ce privește rambursarea nelegală de TVA, instanța de fond a arătat că această infracțiune constă în „stabilirea cu rea-credință de către contribuabil a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, având ca rezultat obținerea, fără drept, a unor sume de bani cu titlu de rambursări sau restituiri de la bugetul general consolidat ori compensări datorate bugetului general consolidat” – art. 8 din Legea nr. 241/2005. Infracțiunea menționată este în strânsă legătură cu infracțiunea de evaziune fiscală ce constă în „evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale” – art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005.

S-a reținut că, sub aspect material, infracțiunea de rambursare nelegală de TVA poate fi identificată în trei momente, fiecare cu relevanța sa juridică din perspectiva răspunderii penale, și anume: cel al actelor preparatorii, al tentativei și al infracțiunii consumate.

Văzând acuzațiile formulate, instanța de fond a subliniat și aspectele fiscale din domeniul evidenței TVA, respectiv faptul că diferența dintre TVA-ul deductibil – sumele plătite cu titlu de TVA pentru ceea ce reprezintă achizițiile pentru desfășurarea activității curente – și TVA-ul colectat – sumele încasate cu titlu de TVA pentru ceea ce reprezintă vânzările din activitatea curentă – este cuantificată fie în TVA-ul de plată, dacă TVA-ul deductibil (ce s-a achiziționat) este mai mic decât TVA-ul colectat (ce s-a vândut), fie în TVA-ul de recuperat, dacă TVA-ul deductibil este mai mare decât TVA-ul colectat.

Raportarea acestor chestiuni teoretice la speța de față a condus la concluzia că *nu există probe din care să rezulte că ne aflăm în prezența infracțiunii de rambursare nelegală de TVA*, oricare ar fi inculpatul – Rusu Gheorghe, Rusu Anca ori SC Uranus Junior 2003 SRL.

Astfel, deși potrivit inculpatului Rusu Gheorghe, acesta a dispus înregistrarea în contabilitatea societății a celor 131 de facturi fiscale ce consemnau cheltuieli nereale și apoi, din dispoziția sa, aceste cheltuieli au fost consemnate în documentele de evidență financiar-contabilă cu ocazia depunerii, la diferite intervale de timp, a bilanțului semestrial și a balanței de verificare lunară, precum și a Declarației 300, s-a constatat că, la dosarul cauzei, nu există asemenea înscrisuri și nu se cunoaște dacă există și, în acest caz, cine le-ar fi completat. De asemenea, s-a constatat că nu există nicio probă în sensul că, dacă asemenea declarații au fost completate, aceste documente ar fi fost invocate de către inculpații persoane fizice ori de către inculpata persoană juridică în scopul formulării unei cereri *ulterioare* de rambursare sau de compensare a unor sume datorate bugetului consolidat al statului, așa cum dispune Codul de procedură fiscală.

S-a reținut că, pentru a se ajunge la răsturnarea prezumției de nevinovăție în cazul infracțiunii de rambursare nelegală de TVA, este necesar a se demonstra că există o cerere a contribuabilului pentru rambursare ori compensare, deoarece completarea mențiunii privind opțiunea pentru o asemenea rambursare – *cum prevede Declarația 300* – este doar un element al fazei preparatorii a infracțiunii de rambursare nelegală de TVA.

Pe de altă parte, a fost avut în vedere că decontul de TVA – *Declarația 300* – nu reprezintă o cerere de rambursare și nu poate fi asimilat unei asemenea

cereri, întrucât cuprinde doar o opțiune cu privire la soldul sumei negative, după cum rezultă explicit chiar din plângerea penală formulată – *fila 28, vol. 18, dosar DIICOT: „...inspecții fiscale în vederea soluționării decontului ... cu opțiune de rambursare...”*

S-a constatat că *faza infracțiunii consumate în speță este exclusă*, după cum în mod corect a pus concluzii procurorul când a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea consumată, în infracțiunea tentantă.

Așadar, s-a reținut că, deși se poate stabili că, urmare a activității infracționale desfășurate de către inculpatul Rusu Gheorghe, s-au înregistrat în contabilitate 131 de facturi fiscale fictive și astfel s-a influențat, cu rea-credință, cuantumul impozitelor datorate, *nu există nicio probă că vreunul dintre inculpații Rusu Gheorghe, Rusu Anca ori SC Uranus Junior 2003 SRL ar fi solicitat rambursarea, restituirea sau compensarea TVA-lui pentru a ne afla în prezența tentativei la infracțiunea de rambursare nelegală de TVA.*

În aceste condiții, întrucât nu există probe care să dovedească depășirea fazei actelor preparatorii în ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 - rambursare nelegală de TVA, *instanța de fond a reținut că, în cauză, subzistă doar infracțiunea de evaziune fiscală incriminată de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 – referitoare la cele 131 de facturi fictive, al cărei autor este inculpatul Rusu Gheorghe.*

S-a subliniat că probele administrate atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești, infirmă existența vreunui raport comercial al societăților ce figurează în cele 131 de facturi fiscale și vreo altă societate comercială, fiind indubitabil că aceste facturi fiscale sunt fictive.

Caracterizarea în drept

S-a reținut că fapta inculpatului Rusu Gheorghe constând în aceea că, în calitate de împuternicit al SC Uranus Junior 2003 SRL, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a prezentat un număr de 131 de facturi fiscale ce reprezintă cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale, ce au fost apoi evidențiate în actele contabile și în alte documente legale, demers în urma căruia bugetul de stat a fost prejudiciat cu suma totală de 95.821 lei, realizează conținutul constitutiv al infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare.

Legea penală mai favorabilă

În ceea ce-l privește pe inculpatul Rusu Gheorghe, s-a constatat că legea de combatere a infracțiunilor de evaziune fiscală – Legea nr. 241/2005 nu a suferit modificări care să necesite analiza sa din perspectiva legii penale mai favorabile.

Individualizarea judiciară a pedepsei

Instanța de fond a avut în vedere criteriile generale prevăzute de art. 74 Cod penal, respectiv împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

La aprecierea gradului ridicat de pericol social al infracțiunii comise de către inculpatul Rusu Gheorghe, instanța de fond s-a raportat la natura acesteia, la modalitatea desfășurării activității infracționale, precum și la urmarea produsă prin săvârșirea faptei.

În ceea ce privește *circumstanțele personale*, s-a constatat că atitudinea procesuală a inculpatului s-a înscris în parametrii de negare a acțiunii ilicite și a elementelor esențiale angajării răspunderii penale.

A fost avută în vedere antecedenta infracțională a inculpatului Rusu Gheorghe: Sentința penală nr. 57/08.06.1995 a Tribunalului Arad, dosar nr. 1553/1995, definitivă prin Decizia penală nr. 63/10.04.1996 a Curții de Apel Timișoara – inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 1 an închisoare pentru infracțiunea prev. de art. 312 alin. (1) Cod penal, cu aplic. art. 81-82 Cod penal, arestat preventiv la data de 16.02.1995, eliberat la data de 12.06.1995; prin Sentința penală nr. 195/30.03.1999 a Judecătorei Hunedoara, dosar nr. 497/R/1999, definitivă prin Decizia penală nr. 98/10.02.2000 a Curții de Apel Alba Iulia, inculpatul Rusu Gheorghe a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru infracțiunea prev. de art. 26 rap. la art. 208-209 Cod penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) și art. 37 lit. a) Cod penal, arestat la data de 14.12.2000 și eliberat la data 20.02.2002, rest 544 de zile; prin Sentința penală nr. 1570/30.09.2005 a Judecătorei Deva, dosar nr. 1956/2005, definitivă prin neapelare, inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru infracțiunea prev. de art. 78 alin. (1), art. 79 alin. (4) și art. 81 alin. (1) din O.U.G. nr. 195/2002, arestat la data de 10.03.2006 și liberat la data de 17.07.2007, rest de executat 236 de zile.

În ceea ce privește *circumstanțele reale*, instanța de fond s-a raportat la modalitatea desfășurării activității infracționale, inculpatul acționând din perspectiva funcției de director general al societății comerciale.

Referitor la *modalitatea de executare*, s-a constatat că, față de antecedentele penale, corelative recidivei postexecutorii, executarea pedepsei în *regim privativ de libertate* este singura modalitate de executare a pedepsei pentru inculpatul Rusu Gheorghe, stabilirea unei alte modalități de executare fiind incompatibilă cu antecedenta sa penală.

Prin urmare, s-a reținut că, raportat la consecințele concrete ale faptelor, antecedenta infracțională și poziția procesuală a inculpatului, prin care nu a recunoscut activitatea ilicită și a refuzat să-și asume răspunderea pentru propriile fapte, se justifică *aplicarea pedepsei în schisorii într-un cunctum orientat la jumătatea intervalului legal din textul de lege incriminator*.

A fost avut în vedere, de asemenea, că prin Ordonanțele DIICOT din data de 22.05.2014, orele 17.25 și 18.45, s-a dispus reținerea pentru 24 de ore a suspectilor Rusu Gheorghe, de la data de 22.05.2014, ora 17.25, până la data de 23.05.2014, ora 17.25 și Rusu Anca, de la data de 22.05.2014, ora 18.45, până la data de 23.05.2014, ora 18.45.

Prin Încheierea din 23.05.2014, pronunțată în dosarul nr. 17468/3/2014, Tribunalul București a dispus arestarea preventivă a inculpatului Rusu Gheorghe și luarea măsurii arestului la domiciliu față de inculpata Rusu Anca, pe o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 23.05.2014, până în data de 21.06.2014, inclusiv, emițându-se în acest sens mandatul de arestare nr. 166/UP/

2014 (soluție menținută de Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală prin Încheierea nr. 354 din 02.06.2014, pronunțată în dosarul nr. 17468/3/2014).

Prin Încheierea din 17.06.2014, pronunțată în dosarul nr. 20339/3/2014, Tribunalul București a dispus prelungirea arestării preventive, respectiv a arestului la domiciliu față de inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca, pe o durată de 30 de zile, începând cu data de 22.06.2014, până la data de 21.07.2014, inclusiv (soluție menținută de către Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală prin Încheierea nr. 448 din 01.07.2014, pronunțată în dosarul nr. 20339/3/2014).

11. Probatorii excluse

Instanța de fond **nu a dat valoare probatorie** unor declarații de martori, respectiv Șelaru Florina, Pecincu Diana, Albu Dumitru, Mărginean Mircea, Băda Iosif, Lazar Ioan, Robescu Florentin, Căbulea Ioan, Boiceanu Aurelia Danusia, Mărginean Gabriel Răzvan, Goagă Alexandru Mihai, Lazăr Alin Silviu, Florența Alex Florin, Tarnu Ioan, Veștemeanu Sebastian Constantin, Bucea Maria, Radu Dan, Avram Marcel, Ajtay Eduard, Neag Constantin, Fara Mihaela, Florescu Gabriel, Costachi Ioan Mugurel, Cucu Claudiu și Călin Daniel - martor cu identitate protejată ori unor discuții ambientale, cum este cea dintre Berbeceanu Traian și martorul Robescu, și nici aspectelor referitoare la retragerea avizului de poliție judiciară al lui Berbeceanu Traian, *deoarece*:

- declarațiile acestor martori nu oferă clarificări suplimentare ale elementelor de fapt care să contribuie la aflarea adevărului în ceea ce privește acuzațiile ce au format obiectul cauzei;
- declarațiile sunt prea generale, subiective ori contradictorii;
- declarațiile urmăreau demonstrarea unor elemente de fapt străine acuzațiilor.

S-a reținut că, pe parcursul întregii judecăți a cauzei, inculpații, împreună cu apărătorii lor, au depus toate eforturile pentru „suplimentarea” acuzațiilor: pe de o parte, Berbeceanu Traian a încercat să demonstreze și alte demersuri ale celor ce l-au acuzat, deși nu se formulară asemenea acuzații, iar pe de altă parte, Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel au încercat să demonstreze și alte nereguli ale celui pe care l-au acuzat pe nedrept sau chiar să „verifice” ceea ce au „ignorat” la momentul anchetei nelegale efectuate.

În acest context, s-a remarcat totuși afirmația din ultimul cuvânt susținută de Berbeceanu Traian: „... *regret că am ajuns toți aici, atât Poliția, cât și DIICOT au fost afectate în mod grav de cele întâmplate ... este o situație fără precedent ...*”, care exprimă o realitate tristă a consecințelor faptelor comise și a căror judecată a trebuit să fie gestionată de către Înalta Curte.

În egală măsură, instanța de fond *nu a avut în vedere* probele administrate în ceea ce privește relațiile neprincipiale ori lipsite de deontologie profesională referitoare la inculpatul Mureșan Ioan, deoarece, în raport cu acuzațiile formulate, acestea exced unui probatoriu relevant.

Astfel, s-a apreciat că nu au nicio înrăurire asupra probațiunii cauzei împrejurările referitoare la faptul că Mureșan Ioan a avut o discuție cu Lazăr Ioan, care era supus unor măsuri de supraveghere tehnică, că Ilisei Mircea ar fi discutat cu Berbeceanu ori Cupețiu, toate aspectele relevate de înscrisurile unor dosare penale, ce au primit rezolvări juridice diferite ce nu formează obiectul

cauzei și care au fost detaliate de către martorii Cristea Andrada Marinela, Lazăr Ioan, Cernea Ștefan, Șerdean Claudiu, Anversa Luca, Alexandru Daciana Camelia, Ilisei Mircea și Pinteana Cristina Angela.

În ceea ce privește *retragerea avizului de poliție judiciară pentru inculpatul Berbeceanu Traian*, s-a precizat că aceste împrejurări de fapt sunt străine faptelor astfel cum au fost avute în vedere odată cu precizarea referitoare la schimbarea încadrărilor juridice pentru faptele abuzive sesizate la adresa lui Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel.

În orice caz, evaluarea elementelor probatorii referitoare la aceste împrejurări de fapt, fără a fi nevoie de o trimitere explicită la probele concrete, a condus la concluzia unei lipse de consistență a acuzației, deoarece Codul de procedură penală prevede că procurorul general conduce poliția judiciară, iar procurorul conduce urmărirea penală, așa încât organele de poliție judiciară sunt obligate să respecte aceste prevederi legale, chiar dacă în managementul Poliției Române se tinde la independența poliției judiciare față de procuror.

De aceea, fiind un atribut exclusiv al procurorului general, acordarea ori retragerea avizului de poliție judiciară exclude antamarea vreunei răspunderi penale a celui ce face propunerea, chiar și dacă cele menționate sunt neconforme cu realitatea, aceste aspecte putând fi cenzurate de către instanțele civile care se pot pronunța asupra unui asemenea act de putere administrativ.

12. Înscrisurile falsificate

Instanța de fond a constatat că procesele-verbale din datele de 21.08.2013, 26.08.2013 și 18.10.2013, precum și referatul cu propunere de arestare preventivă a lui Berbeceanu Traian din data de 24.10.2013 sunt false.

S-a reținut, însă, că aceste înscrisuri, deși sunt false, au valență de mijloace de probă în dosarele conexe și, de aceea, nu pot face obiectul procedurii de anulare prevăzute de art. 580 alin. (2) raportat la art. 25 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Împotriva sentinței anterior menționate au declarat apel, în termen legal, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T – Structura Centrală, partea civilă Ministerul Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, inculpatul - parte civilă Berbeceanu Traian și inculpații Mureșan Ioan, Cean Nicolaie Ioan, Muntean Alin Mirel, Rusu Gheorghe și Urs Ion Vasile.

Cauza a fost înregistrată la data de 26 ianuarie 2018 pe rolul Completului de 5 Judecători, sub nr. 222/1/2018, primind, urmare a repartizării aleatorii, prim termen de judecată la 12 martie 2018. Ulterior, au fost acordate, succesiv, mai multe termene de judecată, la datele de 7 mai 2018, 19 iunie 2018, 10 septembrie 2018, 8 octombrie 2018, 5 noiembrie 2018, 3 decembrie 2018. La acest din urmă termen, având în vedere sentința civilă nr. 4827/23.11.2018, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 7249/2/2018, prin care s-a dispus, în temeiul art. 15 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, modificată și republicată, suspendarea executării Hotărârii Colegiului de Conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 137/08.11.2018, prin care s-a aprobat tragerea la sorți a membrilor Completului de 5 Judecători pentru toate cauzele penale din ședința

de la data de 3 decembrie 2018, s-a acordat termen administrativ pentru data de 14 ianuarie 2019, cu mențiunea ca toate măsurile procesuale care se impun să fie dispuse de completul ce urmează a fi investit.

La data de 13 decembrie 2018, *dosarul a fost rerepartizat*, primind termen la *19 decembrie 2018*, când a fost amânat pentru *14 ianuarie 2019*. Ulterior, au fost acordate, succesiv, mai multe termene de judecată, la datele de *4 februarie 2019, 4 martie 2019, 1 aprilie 2019, 13 mai 2019, 3 iunie 2019, 9 septembrie 2019, 7 octombrie 2019, 4 noiembrie 2019*. La acest din urmă termen, instanța a pus în discuția părților *cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene* formulată în cauză, *pronunțarea asupra cererii* menționate fiind amânată la data de *6 noiembrie 2019*, când Înalta Curte de Casație și Justiție (în majoritate) a dispus ***sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare, precum și suspendarea judecării cauzei până la soluționarea cererii de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.***

Prin *rezoluția* din Camera de consiliu din data de ***15 noiembrie 2022, cauza a fost repusă pe rol***, fiind fixat termen de judecată la data de *16 ianuarie 2023*, când a fost amânată pentru *20 februarie 2023*. Ulterior, au fost acordate, succesiv, mai multe termene de judecată, la datele de *27 martie 2023, 26 aprilie 2023, 22 mai 2023, 13 iunie 2023, 26 iunie 2023, 7 septembrie 2023, 16 octombrie 2023 și 6 noiembrie 2023*.

La acest din urmă termen, *Înalta Curte – Completul de 5 Judecători* a declarat încheiată cercetarea judecătorească, a constatat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul în dezbateri.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când instanța, având nevoie de timp pentru deliberare, pronunțare și redactarea hotărârii, în temeiul dispozițiilor art. 391 alin. (1) din Codul de procedură penală, a stabilit termen la data de *8 ianuarie 2024*, când, în temeiul art. 391 alin. (3) din Codul de procedură penală, a amânat pronunțarea la *5 februarie 2024* și, respectiv, *7 martie 2024*, dată la care, constatând imposibilitatea de constituire a completului de judecată, în raport cu dispozițiile art. 121 alin. (2) teza I din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1254 bis din 27 decembrie 2022, a amânat pronunțarea la data de *8 aprilie 2024*. La acest din urmă termen, pronunțarea a fost din nou amânată, pentru data de *22 aprilie 2024*.

A. Prin motivele scrise de apel, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. a criticat hotărârea apelată pentru netemeinicie, în ceea ce privește:

- *greșita individualizare a pedepsei* sub aspectul cuantumului aplicat inculpatului *Cean Nicolaie Ioan*, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la represiune nedreaptă, prevăzută de art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal;

- *nesoluționarea corectă a laturii civile* în raport cu dispozițiile art. 25 alin. (3) cu referire la art. 397 alin. (3) din Codul de procedură penală, în sensul că instanța de fond avea obligația de a dispune desființarea tuturor înscrisurilor oficiale întocmite în fals, respectiv: Proces-verbal de Investigații din 23.09.2013,

aflat în vol. VII, fila 35, Proces-verbal din 18.10.2013, aflat în vol. VII, filele 38-39 și Proces-verbal din 25.09.2013, aflat în vol. VII, filele 63-68 și a referatului din data de 24.10.2013, cu propunere de arestare preventivă a persoanei vătămate Berbeceanu Traian, în dosarul nr. 13D/P/2011, aflat în vol. I, filele 285-433.

Cu referire la primul motiv de apel invocat, s-a arătat că, în condițiile în care activitatea infracțională a inculpatului Cean Nicolaie Ioan nu poate fi disociată de cea a autorului ei, inculpatul Mureșan Ioan, dar și a celuilalt complice, inculpatul Muntean Alin Mirel, și pedeapsa aplicată acestuia trebuie să fie egală în quantum cu cea a celorlalți inculpați, motiv pentru care s-a solicitat condamnarea inculpatului Cean Nicolaie Ioan la pedeapsa închisorii de 3 (trei) ani și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b) și g) din Codul penal pe o durată de 3 ani, pedeapsă care să se execute în condițiile art. 68 alin. (1) lit. c) din Codul penal, pentru săvârșirea complicității la infracțiunea de represiune nedreaptă.

S-a învederat că, în susținerea acestei opinii, sunt și dispozițiile art. 72 din vechiul Codul penal, potrivit cărora la individualizarea pedepsei trebuie să se aibă în vedere pericolul social al faptelor deduse judecății, elementele obiective și subiective ce au condus la săvârșirea infracțiunilor, impactul social produs de săvârșirea unor astfel de fapte, poziția adoptată de inculpat pe parcursul procesului penal, de nerecunoaștere a faptelor, personalitatea acestuia și necesitățile procesului de reeducare și resocializare, astfel încât pedeapsa să-și poată îndeplini atât funcția coercitivă, de îndreptare, cât și cea preventivă, de descurajare a săvârșirii unor fapte similare de către alte persoane, respectiv magistrat procuror.

S-a mai susținut că nu trebuie minimalizat faptul că inculpatul Cean Nicolaie Ioan, în activitatea infracțională desfășurată, a profitat de încrederea ce i-a fost acordată prin prisma funcției, traficând-o în scop personal și, în acest mod, a pus în pericol principiile deontologice după care trebuia să se conducă în desfășurarea activității judiciare, având drept consecință sporirea gradului de vulnerabilitate a sistemului judiciar.

Nu în ultimul rând, s-a arătat că trebuie avut în vedere gravul prejudiciu de imagine adus justiției, în principal, și încrederii în desfășurarea activității de către magistrați și ofițeri de poliție cu profesionalism și cu respectarea legii în realizarea actului de justiție.

Totodată, s-a susținut că, în mod corect, instanța de fond a constatat că inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan au cunoscut că Berbeceanu Traian este o persoană nevinovată, pe care au urmărit să o incrimineze, iar prin acțiunile conjugate și mecanismele ilegale folosite, au denaturat adevărul și, astfel, au determinat, concomitent cu punerea sub acuzare a ofițerului de poliție, reținerea, arestarea preventivă și, ulterior, trimiterea în judecată a acestuia, cu consecința îndepărtării sale de la conducerea Brigăzii de Combateră a Criminalității Organizate Alba Iulia din cadrul Poliției Române.

În această situație, în condițiile în care faptele reținute în sarcina celor trei inculpați nu pot fi disociate, sub aspectul comiterii infracțiunii de represiune nedreaptă, indiferent de modalitatea în care a fost săvârșită, respectiv în forma autoratului, pentru inculpatul Mureșan Ioan și cea a complicității, pentru

inculpații Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan, s-a apreciat că trebuie avut în vedere un sistem unitar sub aspectul regimului sancționator, acest argument logico-juridic având la bază acțiunile concertate și certe ale inculpaților menționați, concretizate la data de 23.10.2013, prin punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva ofițerului de poliție.

Sub aspectul laturii subiective, s-a arătat că inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan au acționat cu vinovăție sub forma intenției directe, dedusă din modul de realizare a activității infracționale și din actele de executare concret îndeplinite.

Modalitatea în care inculpații au acționat, așa cum rezultă cu certitudine din cuprinsul materialului probator, demonstrează, în opinia parchetului, în mod neechivoc, că aceștia au cunoscut, în toată perioada de timp, că ofițerul de poliție este nevinovat.

De asemenea, s-a făcut trimitere la existența legăturii directe dintre acțiunile nelegale ale inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan și starea de pericol pe care au generat-o cu privire la înfăptuirea actului de justiție, cu consecințe profund vătămătoare la adresa ofițerului de poliție Berbeceanu Traian, în ceea ce privește libertatea individuală (art. 23 Constituție și art. 5 CEDO), dreptul la apărare (art. 24 Constituție, art. 6 CEDO și art. 6 Cod procedură penală), dreptul la demnitate, la reputație și onoare (art. 72 Cod civil), dreptul la un salariu lunar (art. 28 pct. 1 lit. a din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițiștilor).

Așadar, în raport cu dispozițiile art. 27 din legea veche, apreciată ca fiind mai favorabilă, s-a solicitat condamnarea inculpatului Cean Nicolaie Ioan la pedeapsa închisorii de 3 (trei) ani și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b) și g) din Codul penal, pe o durată de 3 ani, pedeapsă care să se execute în condițiile prevăzute de art. 68 alin. (1) lit. c) din Codul penal, pentru săvârșirea complicității la infracțiunea de represiune nedreaptă.

Cu prilejul concluziilor formulate oral în fața instanței de apel, reprezentantul Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Judiciară nu a mai susținut acest motiv de apel, în condițiile în care a apreciat că se impune pronunțarea unei soluții de încetare a procesului penal față de inculpatul Cean Nicolaie Ioan, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de represiune nedreaptă, în forma complicității.

Cu referire la cel de al doilea motiv de apel invocat, s-a susținut că, în condițiile în care instanța de fond a apreciat că fapta inculpatului Mureșan Ioan care, în calitate de procuror, la data de 24.10.2013, cu ocazia întocmirii referatului cu propunere de arestare preventivă a persoanei vătămăte Berbeceanu Traian, în dosarul nr. 13D/P/2011, a atestat în conținutul documentului menționat date nereale privind: utilizatorul unui post telefonic; constatările efectuate de echipele de filaj; rezultatele unor testări poligraf; afirmații ale unor martori audiați în cauză și a omis, cu știință, să insereze aspecte rezultate din anchetă care veneau în apărarea lui Berbeceanu Traian, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals intelectual, prev. de art. 321 alin. (1) din Codul penal, iar fapta inculpatului Muntean Alin Mirel care, cu ocazia cercetărilor efectuate în dosarul nr. 13D/P/2011 și în cauzele în care a efectuat

acte de urmărire penală folosite ulterior în dosarul nr. 13D/P/2011, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a întocmit, la datele de 21.08.2013, 23.08.2013 și 23.09.2013, procese-verbale în care a atestat date nereale privitoare la: utilizatorul unui post telefonic; constatările efectuate de echipele de filaj; susținerile unui martor; mențiuni privind efectuarea unei percheziții, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals intelectual, în formă continuată, prev. de art. 321 alin. (1) rap. la art. 35 alin. (1) din Codul penal, *trebuia să dispună desființarea înscrisurilor constatate a fi false*.

Or, consecința directă a constatării unui înscris fals obligă instanța să dispună desființarea aceluși înscris, respectiv prin retragerea din circuitul civil a înscrisului și, implicit, estomparea posibilității ca acesta să mai producă consecințe juridice.

Totodată, s-a arătat că aplicarea dispozițiilor art. 580 alin. (2) din Codul de procedură penală nu înlătură obligația instanței de a dispune desființarea înscrisurilor constatate false.

S-a mai susținut că este adevărat faptul că înscrisurile de mai sus s-au bucurat de prezumția de legalitate și autenticitate, însă, din momentul în care instanța penală antamează neveridicitatea lor, este imperativ să înceteze efectele produse de acestea, atât pentru viitor, cât și pentru trecut, dispoziția de desființare a unui înscris falsificat fiind o situație particulară de restabilire a situației anterioare ce presupune *ipso facto* un efect retroactiv.

În concluzie, s-a apreciat că instanța de fond avea obligația de a dispune desființarea tuturor înscrisurilor oficiale întocmite în fals, respectiv: Proces-verbal de investigații din 23.09.2013, aflat în vol. VII, fila 35, Proces-verbal din 18.10.2013, aflat în vol. II, filele 38-39 și Proces-verbal din 25.09.2013, aflat în vol. VII, filele 63 - 68 și a referatului din data de 24.10.2013, cu propunere de arestare preventivă a persoanei vătămate Berbeceanu Traian în dosarul nr. 13D/P/2011, aflat în vol. I, filele 285-433, mai ales atunci când acestea se află în materialitatea lor la dosarul cauzei, în sprijinul acestei teze fiind și dispozițiile *art. 580 alin. (5) din Codul de procedură penală*, ce reglementează punerea în executare a dispozițiilor civile dintr-o hotărâre penală, statuându-se că, în situația în care, din orice motive, înscrisul falsificat nu se află în original la dosar, instanța va trimite o copie de pe hotărâre instituțiilor publice care dețin o copie a acestuia sau care dețin înregistrarea unor mențiuni cu privire la acesta.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, s-a solicitat *admiterea apelului* și condamnarea inculpatului Cean Nicolaie Ioan la pedeapsa închisorii de 3 (trei) ani și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b) și g) din Codul penal, pe o durată de 3 ani, pedeapsă care să se execute în condițiile de art. 68 alin. (1) lit. c) din Codul penal, pentru săvârșirea complicității la infracțiunea de represiune nedreaptă și, de asemenea, desființarea înscrisurilor oficiale întocmite în fals, astfel cum au fost indicate în precedent.

B. Prin motivele scrise de apel și în susținerile orale, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T – Structura Centrală a criticat hotărârea pentru nelegalitate și netemeinicie, în esență fiind invocate următoarele critici:

1. Cauza a fost judecată cu încălcarea dispozițiilor art. 64 alin. (4) din Codul de procedură penală, privind incompatibilitatea judecătorului de drepturi și libertăți la judecarea aceleiași cauze în fond, fapt ce atrage incidența sancțiunii nulității absolute prevăzute de art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală.

2. Cauza a fost judecată cu nesocotirea prevederilor legale care reglementează constituirea instanței de judecată, ca urmare a neparticipării obligatorii a procurorului din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism în perioada 21 ianuarie 2015 - 21 octombrie 2015, împrejurare sancționată, potrivit art. 281 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, cu nulitatea absolută.

3. Netemeinicia hotărârii de achitare a inculpaților Berbeceanu Traian, Rusu Gheorghe și Rusu Anca sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de luare, respectiv de dare de mită și cu privire la infracțiunile săvârșite în concurs cu acestea – fals în înscrisuri sub semnătură privată, delapidare și spălarea banilor, precum și netemeinicia achitării inculpaților Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe pentru comiterea infracțiunii de sprijinire a unui grup infracțional organizat și netemeinicia achitării inculpatului Urs Ion Vasile cu privire la acuzațiile de delapidare și spălarea banilor.

4. Netemeinicia hotărârii de achitare cu privire la acuzațiile de mărturie mincinoasă formulate împotriva inculpaților Urs Ion Vasile și Mihalache Mihai Adrian.

5. Netemeinicia hotărârii de achitare cu privire la acuzațiile de evaziune fiscală formulate împotriva inculpaților Rusu Anca, Rusu Gheorghe și SC Uranus Junior 2003 SRL. Aplicabilitatea Deciziei în interesul legii nr. 21/2017. Nelegalitatea dispoziției de ridicare a măsurilor asiguratorii.

6. Nelegala excludere a unor mijloace de probă.

Cu privire la primul motiv de apel, s-a arătat că, în speță, faza de judecată a debutat la data de 12 noiembrie 2014, ulterior datei intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală, 1 februarie 2014, completul de judecată fiind format din judecătorii Valentin Horia Șelaru, Ilie Iulian Dragomir și Francisca Vasile, iar doi dintre judecătorii ce formează completul de judecată la instanța de fond, respectiv Valentin Horia Șelaru și Ilie Iulian Dragomir, s-au pronunțat într-un alt complet de 3 judecători în calea de atac a recursului împotriva măsurii preventive a arestului dispusă față de Berbeceanu Traian, ca urmare a propunerii formulate de către inculpatul Mureșan Ioan (vol. 1, fil. 210-284, d.u.p. D.N.A.; vol. 2, fil. 442-454, d.u.p. D.I.I.C.O.T., iar unul dintre judecătorii completului de fond, Ilie Iulian Dragomir, s-a pronunțat asupra unui recurs formulat împotriva prelungirii măsurii arestului preventiv, după preluarea cauzei de către Strucura Centrală a D.I.I.C.O.T., într-un alt complet de 3 judecători (vol. 2, fil.154-377, d.u.p. D.I.I.C.O.T.).

Mai mult, președintele completului care a admis recursul declarat de Berbeceanu Traian împotriva încheierii prin care se prelungise măsura arestării preventive a acestuia de către Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală, a fost chiar Valentin Horia Șelaru, președintele completului de judecată de la instanța de fond în cauza de față.

Față de aceste considerente, s-a susținut că încălcarea dispozițiilor art. 64 alin. (4) din Codul de procedură penală, privind incompatibilitatea judecătorului de drepturi și libertăți la judecarea aceleiași cauzei în fond, atrage incidența sancțiunii prevăzute de art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, respectiv nulitatea absolută a hotărârii pronunțate.

Cu privire la cel de al doilea motiv de apel, s-a arătat că, în cauză, în ședința publică din data de 14 ianuarie 2015, instanța a solicitat părților să își exprime un punct de vedere cu privire la trimiterea dosarului nr. 2776/3/2014 al Tribunalului București la Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea discutării necesității reunirii cauzei la dosarul 2738/1/2014 (*fila 193, vol. II, dosar instanță*). Urmare acestui demers, instanța a emis, la data de 20 ianuarie 2015, o adresă către Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, solicitându-i să desemneze un reprezentant al Ministerului Public din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Judiciară Penală, independent de structurile care au semnat rechizitoriile nr. 386/D/P/2013 și nr. 212/P/2013, care să participe în cauza unică rezultată în urma reunirii celor două dosare (*fila 236, vol. II, dosar instanță*).

Prin adresa Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Judiciară Penală – Procuror șef-serviciu nr. 192/C/162/III-1/2015 din data de 21 ianuarie 2015, s-a arătat că, prin rezoluția din 21.01.2015 a Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a dispus participarea unui procuror al Direcției Naționale Anticorupție.

S-a arătat că, din conținutul înscrisului aflat la fila 244, vol. II, dosar instanță, se observă că, deși în conținutul adresei procurorului șef al Serviciului Judiciar din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se face referire la o rezoluție a Procurorului General privind alegerea unui procuror al Direcției Naționale Anticorupție care să asigure participarea în cauză, din cuprinsul rezoluției aplicate în cadrul aceluiași înscris nu rezultă acest fapt, singura mențiune pe care rezoluția o cuprinde fiind în sensul că „se va înainta completului de judecată”.

Referitor la solicitarea instanței, Direcția Națională Anticorupție a răspuns prin adresa nr. 188/III-2/2015 din 21 ianuarie 2015 în sensul că, potrivit art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 și art. 3 alin. (1) lit. c¹) din OUG nr. 43/2002, desemnarea unui procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție s-ar afla în afara prevederilor legale, determinând incidența art. 281 alin. (1) lit d) din Codul de procedură penală (*fila 243, vol. II, dosar instanță*).

Direcția de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism, în acord cu solicitarea instanței, a exprimat punctul de vedere în sensul că participarea să fie asigurată de un procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În ședința publică din data de 21 ianuarie 2015, instanța a dispus reunirea celor două cauze, respectiv dosarul nr. 24723/3/2014 în care a fost emis rechizitoriul nr. 386D/P/2013 de către Direcția de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism la cauza aflată deja pe rolul Înaltei Curți nr. 2738/1/2014, în care a fost emis rechizitoriul nr. 212/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție.

La data de 7 septembrie 2015, Procurorul Șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a emis adresa nr. 142/III-2/2015 în cuprinsul căreia a învederat caracterul contradictoriu al celor două acte de sesizare și posibilitatea ca, în situația participării la sedința de judecată a unui procuror din cadrul uneia dintre direcții, unul dintre cele două rechizitorii să rămână nesusținut.

În aceste condiții, s-a învederat Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție necesitatea de a desemna în cauză și un procuror din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Prin adresa nr. 2405/C/2015 din data de 20.10.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Cabinet Procuror General, s-a stabilit că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (3) din Legea 508/2004, un procuror din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism are posibilitatea de a participa la judecarea cauzei reunite (*filele 108, 110, vol. IV, dosar instanță*).

Urmare acestei dispoziții, începând cu sedința publică din data de 21 octombrie 2015, la judecarea cauzei reunite au participat procurori din cadrul ambelor direcții specializate.

A susținut Ministerul Public că, din analiza dispozițiilor legale privind participarea procurorilor la sedințele de judecată, se constată următoarele:

Potrivit regementărilor art. 363 din Codul de procedură penală, „participarea procurorului la judecată este obligatorie. În cursul judecății, procurorul exercită rol activ, în vederea aflării adevărului și a respectării dispozițiilor legale, formulează cereri, ridică excepții și pune concluzii. Cererile și concluziile procurorului trebuie să fie motivate. Când apreciază că există vreuna dintre cauzele care împiedică exercitarea acțiunii penale, procurorul pune, după caz, concluzii de achitare sau de încetare a procesului penal.”

Alături de aceste dispoziții, care reprezintă norma generală în materie, legiuitorul a reglementat în mod expres participarea la sedințele de judecată a procurorilor din cadrul direcțiilor specializate.

Astfel, art 3 alin. (1) lit. c¹), c²), c³) din OUG nr. 43/2002 reglementează atribuțiile Direcției Naționale Anticorupție cu privire la sesizarea instanțelor judecătorești pentru luarea măsurilor prevăzute de lege și pentru judecarea cauzelor privind infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000, cu modificările ulterioare, care sunt, potrivit art. 13, în competența Direcției Naționale Anticorupție, participarea, în condițiile legii, la ședințele de judecată și exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în condițiile prevăzute de lege.

De asemenea, Legea nr. 255/2013 stabilește în conținutul art. 5 alin. (3) că, la judecarea cauzelor și la soluționarea propunerilor, contestațiilor, plângerilor sau a oricăror alte cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție potrivit legii vechi, precum și a celor care au rămas în competența acestuia, participă procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Pe de altă parte, art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 508/2004 prevedea că Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism

asigură sesizarea instanțelor judecătorești pentru luarea măsurilor prevăzute de lege și pentru judecarea cauzelor privind infracțiunile date în competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Alin. (3) al aceluiași articol prevedea că procurorii parchetelor de pe lângă instanțele competente participă la judecarea oricărei cereri adresate instanțelor de judecată în cauzele de competența direcției, precum și la judecarea în fond și în căile de atac, în cauzele în care Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a sesizat instanțele de judecată, punând concluzii și exercitând căile legale de atac, cu excepția cazurilor în care procurorii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism încunoștințează parchetul de pe lângă instanța competentă și instanța că vor participa în mod direct.

Dispozițiile Legii nr. 508/2004 se completează cu cele ale art. 52 din Regulamentul de organizare și funcționare al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, potrivit cărora procurorii din cadrul direcției „participă la judecarea cauzelor penale în care instanțele de judecată au fost învestite prin rechizitoriile emise de către procurorii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și la judecarea cererilor ori propunerilor adresate instanțelor de judecată de către această direcție”.

De asemenea, participarea procurorilor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism la ședințele de judecată mai era reglementată prin Ordinul nr. 3 din 19 ianuarie 2015 al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, potrivit căruia: „În cauzele de competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism în care sunt sesizate Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și celelalte instanțe din Municipiul București, procurorii Direcției participă în mod obligatoriu la soluționarea oricărei cereri, la judecata în primă instanță, în apel, în contestație și în căile extraordinare de atac, în cauzele având ca obiect infracțiuni de criminalitate informatică, macrocriminalitate economico-financiară, infracțiuni prin care se aduce atingere securității naționale și în cauzele în care infracțiunile sunt săvârșite de persoane care aparțin unor grupuri infracționale organizate sau unor asociații sau grupări constituite în scopul săvârșirii de infracțiuni, formate din 5 sau mai multe persoane”, aceasta fiind situația și în cauză.

Din analiza acestor norme, se constată că, atât în cazul D.N.A., cât și al D.I.I.C.O.T., legile speciale de organizare stabilesc obligația procurorilor din cadrul acestor structuri de a participa la soluționarea cauzelor formate ca urmare a rechizitoriilor emise de cele două direcții.

Nici Codul de procedură penală și nici legile speciale de organizare nu reglementează situația reunirii la aceeași cauză a dosarelor formate ca urmare a emiterii unor acte de sesizare de către D.N.A. și D.I.I.C.O.T., cu atât mai puțin situația în care soluțiile propuse prin acestea se exclud reciproc.

În situația existenței unor norme speciale care stabilesc obligația de a participa la cauzele formate în urma sesizării instanțelor prin rechizitoriile proprii structuri, nu se regăsește situația tipică a reunirii unor cauze aflate pe

rolul parchetelor ordinare, unde completul investit cu cauzele reunite judecă în constituirea inițială întreaga cauză.

S-a mai arătat că este real faptul că procurorii acționează sub imperiul principiului indivizibilității, care asigură unitatea la acțiune a acestora, însă, față de actualele reglementări normative, care recunosc o anumită independență celor două structuri specializate în cadrul Ministerului Public, s-a apreciat că soluția tradițională, născută în cu totul alt tip de realități juridice, nu poate fi aplicabilă în speță, cu atât mai mult cu cât, interpretând astfel, s-ar ajunge la eludarea dispozițiilor privind participarea procurorilor din cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T. la ședințele de judecată.

În altă ordine de idei, s-a precizat că nu există un text de lege care să interzică procurorilor celor două direcții să participe împreună la judecarea unei cauze reunite și, astfel, fiecare structură specializată să respecte dispozițiile legale care impun în mod obligatoriu participarea la ședințele de judecată în dosarele proprii.

De altfel, importanța respectării imperative a competenței materiale și după calitatea persoanei de către organele de urmărire penală a fost statuată prin interpretarea dată de Curtea Constituțională dispozițiilor legale privind competența, exprimată în Decizia nr. 302/2017.

Instanța de contencios constituțional a constatat că reglementarea competențelor organelor judiciare reprezintă un element esențial ce decurge din principiul legalității, principiu ce se constituie într-o componentă a statului de drept. Aceasta deoarece o regulă esențială a statului de drept este aceea că atribuțiile și competențele autorităților sunt definite prin lege. Principiul legalității presupune, în principal, că organele judiciare acționează în baza competenței pe care legiuitorul le-a conferit-o, iar subsecvent, că acestea trebuie să respecte atât dispozițiile de drept substanțial, cât și pe cele de drept procedural incidente. Având în vedere importanța regulilor de competență în materie penală, Curtea a apreciat că legiuitorului îi incumbă obligația de a adopta prevederi care să determine respectarea acesteia în practică, prin reglementarea unor sancțiuni adecvate aplicabile în caz contrar. Aceasta deoarece aplicarea efectivă a legislației poate fi obstrucționată prin absența unor sancțiuni corespunzătoare, precum și printr-o reglementare insuficientă sau selectivă a sancțiunilor relevante.

Astfel, deși este recunoscut faptul că nulitatea absolută nu poate interveni în cazul oricărei încălcări a normelor de procedură, Curtea a apreciat că aceasta trebuie să fie incidentă atunci când normele de procedură încălcate reglementează un domeniu cu implicații decisive asupra procesului penal și a reținut că, pentru buna desfășurare a activității organelor judiciare, se impune respectarea fermă a competenței lor materiale și după calitatea persoanei. Nerespectarea normelor legale privind competența materială și după calitatea persoanei produce o vătămare care constă în dereglarea mecanismului prin care este administrată justiția. Aceasta este și explicația pentru care încălcarea dispozițiilor legale privind această competență se sancționează în reglementarea anterioară cu nulitatea absolută.

S-a precizat că, în cauză, față de obiectul acesteia, participarea procurorului din cadrul D.I.I.C.O.T. era obligatorie, fiind vorba de un dosar format și ca urmare a rechizitoriului său.

Așadar, obligația D.I.I.C.O.T. de a asigura participarea nu s-a născut în momentul în care procurorul șef al direcției a învederat procurorului general necesitatea de a participa la judecată, fiind necesar să se constate că aceasta a existat încă de la momentul reunirii cauzelor.

Chiar și în situațiile în care participarea procurorilor din cadrul D.I.I.C.O.T. nu este obligatorie în raport de obiectul cauzei, asigurarea participării se face de un procuror din cadrul parchetelor ordinare, așa cum rezultă din cuprinsul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 508/2004, și în niciun caz de un procuror din cadrul D.N.A., în primul rând pentru că legea indică în mod expres categoria procurorilor care pot asigura participarea, dar și pentru că D.N.A. are competență specială la judecata în fond doar în cauzele formate ca urmare a propriilor rechizitorii.

Având în vedere normele privind obligativitatea participării la judecată a procurorilor din cadrul celor două direcții specializate, s-a arătat că, **în perioada 21 ianuarie 2015 - 21 octombrie 2015**, deși soluțiile propuse rechizitoriilor care au format cauzele supuse reunirii se excludeau reciproc și în pofida obligației de participare la judecată și a unui procuror din cadrul D.I.I.C.O.T. , în cauză, participarea s-a asigurat doar de către un procuror din cadrul D.N.A., în tot acest timp acțiunea penală declanșată în dosarul nr. 386/D/P/2013 nefiind susținută în mod concret și efectiv în fața instanței.

În acest sens, s-a precizat că, anterior momentului reunirii cauzelor, fuseseră acordate 7 termene de judecată, în ședința publică din 10 decembrie 2014 instanța de judecată pronunțându-se asupra cererilor de probațiune formulate cu privire la acuzațiile D.N.A., Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism neputând exprima, nici după momentul reunirii cauzelor, vreun punct de vedere cu privire la acest aspect, probatoriul fiind, de altfel, în mare parte administrat la acea dată.

De asemenea, după momentul reunirii cauzelor și până la introducerea în cauză a procurorului din cadrul D.I.I.C.O.T, *au fost acordate 32 de termene de judecată* din totalul de 55 stabilite în faza de cercetare judecătorească, începând cu data de 21 ianuarie 2015, până la începutul fazei dezbaterilor, în 14 iunie 2015, la care procurorul din cadrul D.I.I.C.O.T să poată participa în vederea exercitării acțiunii penale în privința acuzațiilor formulate împotriva inculpaților Berbeceanu Traian, Rusu Gheorghe, Rusu Anca, Urs Ion Vasile, Mihalache Mihai Adrian și SC Uranus Junior 2003 SRL.

S-a mai arătat că, inclusiv cu privire la cererile de probatorii formulate în legătură cu acuzațiile D.I.I.C.O.T, instanța de judecată s-a pronunțat în ședința publică din data de 11 februarie 2015, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism neputând exprima nici în acest caz vreun punct de vedere cu privire la acest aspect, nici măcar după momentul reunirii cauzelor, când, oricum, o parte substanțială a probatoriului se administrase deja.

În toată această perioadă, 21 ianuarie 2015-21 octombrie 2015, instanța a procedat la audierea inculpatului Cean Nicolaie Ioan, a inculpatului Berbeceanu Traian, în calitate de parte civilă, în care acesta ar fi putut oferi explicații cu

privire la acuzațiile D.I.I.C.O.T, a inculpatului Mihalache Adrian și a inculpatului Urs Ion Vasile, trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. 386/D/P/2013 din 15 iulie 2017 al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, declarațiile acestora fiind esențiale pentru aflarea adevărului în cauză.

De asemenea, *au fost audiați 73 de martori*, fără ca procurorul din cadrul D.I.I.C.O.T să poată adresa întrebări pentru aflarea adevărului.

S-a subliniat că participarea procurorului la ședința de judecată nu se limitează la o prezență fizică, ci are ca și conținut, potrivit art. 363 din Codul de procedură penală, obligația exercitării rolului său activ în vederea aflării adevărului și a respectării dispozițiilor legale. Or, în niciun caz, nu ar putea să își exercite acest din urmă rol însuși procurorul a cărui prezență în ședința de judecată este contrară legii în ce privește cauza formată ca urmare a rechizitoriului D.I.I.CO.T, care conține dispoziții contrare actului de sesizare emis de D.N.A.

Pe de altă parte, normele care reglementează participarea obligatorie a procurorului la ședințele de judecată sunt norme de ordine publică și sarcina asigurării respectării lor în mod eficient revine instanței de judecată, nu procurorului ierarhic superior.

În acest context, s-a arătat că rezoluția procurorului general prin care a stabilit participarea D.N.A. în cauză, deși inform și indicând un temei juridic incomplet în ceea ce privește D.I.I.C.O.T., respectiv art. 2 alin. (3) din Legea nr. 508/2004, fără a face trimitere și la Ordinul 3/2015, nu poate produce consecințe juridice în contra unor dispoziții legale care stabilesc obligații precise de participare, atât în sarcina D.N.A., cât și a D.I.I.C.O.T. și nici nu poate exonera instanța de obligația absolută pe care o are de a asigura cadrul legal pentru judecarea cauzelor reunite.

Față de aceste considerente, s-a apreciat că sentința pronunțată de instanța de fond este afectată de cazurile de nulitate absolută prevăzute de art. 281 alin. (1) lit. b) și d) din Codul procedură penală, în sensul că judecata a avut loc fără participarea procurorului competent potrivit legii, la judecată trebuind să participe și un procuror din cadrul D.I.I.C.O.T. Participarea la judecată a unui procuror necompetent echivalează cu lipsa acestuia, aspect ce circumscrie hotărârea cazului de desființare prevăzut de art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală.

Cu privire la cel de al treilea motiv de apel, ce vizează *netemeinicia soluției de achitare a inculpaților Berbeceanu Traian, Rusu Gheorghe și Rusu Anca sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de luare, respectiv de dare de mită și cu privire la infracțiunile săvârșite în concurs cu acestea – fals în înscrisuri sub semnătură privată, delapidare și spălarea banilor, precum și netemeinicia soluțiilor de achitare a inculpaților Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe pentru comiterea infracțiunii de sprijinire a unui grup infracțional organizat și a inculpatului Urs Ion Vasile cu privire la acuzațiile de delapidare și spălarea banilor*, s-au arătat, în esență, următoarele:

În ceea ce privește acuzațiile de luare, respectiv de dare de mită, formulate împotriva inculpaților Berbeceanu Traian, Rusu Gheorghe și Rusu Anca, constând în aceea că, în cursul anului 2011, în calitate de ofițer de poliție judiciară cu gradul profesional de comisar șef și având funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, pe fondul sprijinirii grupului infracțional organizat din care făceau parte inculpații Rusu Gheorghe, Cupețiu Dorin Eugen Ioan și alte persoane, inculpatul Berbeceanu Traian a primit un autoturism marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, în valoare de aproximativ 20.000 euro, de la inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca, pentru a face un act contrar îndatoririlor sale de serviciu, și anume furnizarea către susnumiți a unor date și informații privitoare la cercetarea acestora sau a S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., ori a altor persoane din aceeași grupare criminală în cauze penale sau în legătură cu dispunerea efectuării unor percheziții domiciliare ori a altor măsuri procesuale, s-a precizat că, în cauză, acuzația privește comiterea faptei în modalitatea primirii, ca variantă alternativă a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de luare de mită, respectiv în acțiunea de primire de bani sau alte foloase, realizată efectiv prin luarea în posesie, în stăpânire de către subiectul activ, a foloaselor necuvenite, care i se dau sau i se remit.

Sub acest aspect, s-a apreciat că în mod neîntemeiat instanța de judecată a dispus, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, achitarea inculpaților sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare, respectiv luare de mită, pe motiv că fapta nu există în materialitatea ei, probatoriul administrat în cauză dovedind întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii, atât sub aspectul laturii obiective, cât și în ceea ce privește latura subiectivă.

S-a susținut că se impune a fi analizate, prin coroborarea probelor administrate, toate elementele constitutive ale infracțiunilor ce constituie acuzații în materie penală în prezenta cauză, cu referire la:

1) dovedirea acțiunii de scoatere din patrimoniul SC Uranus Junior 2003 SRL a autoturismului marca VW Passat CC, comisă în scopul remiterii acestuia către inculpatul Berbeceanu Traian, ca obiect al infracțiunilor de dare și luare de mită;

a) încheierea contractului de leasing între Porsche Leasing România IFN SA și SC Uranus Junior 2003 SRL privind autoturismul marca VW Passat CC;

b) diminuarea nelegală a valorii de inventar a autoturismului în vederea scoaterii frauduloase a acestuia din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L.;

2) transmiterea autoturismului către inculpatul Berbeceanu Traian ca obiect al infracțiunilor de dare și luare de mită;

a) falsificarea înscrisurilor prin care s-a atestat necorespunzător adevărului faptul că autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI ar fi fost vândut acestuia;

b) circumstanțele realizării transferului de proprietate asupra autovehiculului și neconcordanțele declarațiilor inculpaților cu privire la acest fapt;

c) dovedirea lipsei caracterului oneros al transmiterii autoturismului și neconcordanțele declarațiilor inculpaților cu privire la presupusul preț plătit pentru autoturismul marca VW Passat CC;

d) circumstanțele realizării presupusului schimb de autoturisme și perceperea în mod indirect a evenimentelor de către martori;

e) combaterea apărărilor inculpaților în sensul că presupusa vânzare s-a datorat problemelor financiare ale SC Uranus Junior 2003 SRL, respectiv privind acreditarea ideii că Rusu Gheorghe avea o datorie la Urs Vasile și perceperea în mod indirect a evenimentelor de către martori;

f) preconstituirea de probe în vederea creării unei aparențe de legalitate a operațiunii;

g) declarațiile contradictorii ale inculpaților cu privire la acuzațiile aduse;

3) dovedirea scopului remiterii autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI de către Rusu Gheorghe și Rusu Anca inculpatului Berbeceanu Traian ca folos specific al infracțiunii de dare de mită, în vederea îndeplinirii unor acte contrare îndatoririlor de serviciu;

- *perchezițiile din data de 15 noiembrie 2012*

a) dovedirea relațiilor apropiate dintre soții Rusu și inculpatul Berbeceanu Traian în desfășurarea cărora acesta le oferea protecție, precum și date și informații judiciare;

b) dovedirea legăturilor apropiate dintre soții Rusu și inculpatul Berbeceanu Traian cu ocazia perchezițiilor din data de 15 noiembrie 2012;

c) dovedirea întâlnirii din seara zilei de 15 noiembrie 2015 dintre inculpații Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe, în locuința lui Urs Ion Vasile și a caracterului conspirat al acesteia;

d) relevarea relațiilor apropiate dintre Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe în baza cărora acesta primea informații judiciare de la primul pe care le transmitea persoanelor din anturajul său;

e) declarațiile antagonice ale inculpaților cu privire la acuzațiile aduse;

- *perchezițiile din data de 10 mai 2012*

a) cunoașterea de către inculpatul Berbeceanu Traian a faptului că în cauza Cupețiu urma să se efectueze percheziții;

b) dovedirea faptului deconspirării perchezițiilor din data de 10 mai 2012;

c) dovedirea împrejurării că deconspirarea perchezițiilor s-a făcut prin informarea martorului Cupețiu Dorin cu privire la acest fapt de către o persoană din anturajul B.C.C.O.;

d) dovedirea faptului că persoana din anturajul B.C.C.O. „care umblă toată ziua cu ei” și care a deconspirat perchezițiile în baza informațiilor primite de la Berbeceanu Traian este Rusu Gheorghe;

- *perchezițiile din data de 8 octombrie 2012*

a) cunoașterea de către inculpatul Berbeceanu Traian a faptului că în cauza Cupețiu urma să se efectueze percheziții;

b) dovedirea prezenței inculpatului Berbeceanu Traian la sediul SC Comsid SRL, imediat după cunoașterea de către acesta a faptului că în cauza Cupețiu urma să se efectueze percheziții;

c) dovedirea faptului că, în timpul prezenței inculpatului Berbeceanu Traian la sediul SC Comsid SRL, acesta i-a contactat telefonic pe procurorul de caz și pe ofițerul de poliție delegat în cauză în legătură cu aceasta;

d) dovedirea faptului deconspirării perchezițiilor din data de 8 octombrie 2012;

e) combaterea apărărilor inculpatului Berbeceanu Traian în legătură cu prezența sa pe strada Apuseni în data de 5 octombrie 2012.

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T a susținut că, având în vedere întreg probatoriul administrat în legătură cu acuzațiile de dare, respectiv luare de mită, formulate împotriva inculpaților Rusu Gheorghe, Rusu Anca și Berbeceanu Traian, se constată că, în cauză, sunt dovedite elementele constitutive ale acestor infracțiuni.

Astfel, s-a stabilit că inculpatul Rusu Gheorghe, care fusese liberat din penitenciar în anul 2008 ca urmare a unei condamnări pentru infracțiuni de furt, cât și soția sa, Rusu Anca, având până la acel moment ca ocupație colectarea de fier vechi pe care îl transportau la centrele specializate de achiziție cu ajutorul unei căruțe, odată ce au devenit asociați și administratori ai mai multor societăți comerciale, și-au manifestat în mod constant preocuparea de a se lua măsuri de natură să le asigure protecția față de o eventuală instrucție penală îndreptată împotriva lor ori tragerea la răspundere penală, fapt reliefat de probele administrate.

În acest context, a fost dovedit faptul că aceștia au dezvoltat o relație apropiată cu inculpatul Berbeceanu Traian, care deținea funcția de șef al B.C.C.O. Alba, poziție care îi permitea să fie la curent cu toate activitățile investigative sau de instrucție penală realizate în raza sa de competență, ce includea județul Hunedoara, pe segmentul infracționalității specifice crimei organizate, înglobând și faptele penale de natură economico - financiară.

S-a arătat că, în cauză, sunt evidențiate atribuțiile de serviciu ale inculpatului Berbeceanu Traian care îi confereau acestuia privilegiul de a avea cunoștință de toate investigațiile efectuate, inclusiv de organizarea punerii în executare a unor mandate de percheziție domiciliară, fapt cunoscut și de către soții Rusu Gheorghe și Rusu Anca.

Probatoriul administrat a arătat că, în mod preponderent, cauzele penale se constituiau la nivelul Serviciului Teritorial al D.I.I.C.O.T. în baza sesizărilor transmise de B.C.C.O. Alba Iulia și, în toate dosarele, polițiștii din cadrul acestei structuri desfășurau în baza delegării procurorului activitățile judiciare care se impuneau pentru finalizarea anchetei, iar mandatele de supraveghere tehnică și cele de percheziție domiciliară erau, adesea, puse în executare cu concursul polițiștilor din cadrul B.C.C.O. Alba Iulia.

Relațiile apropiate dintre soții Rusu și inculpatul Berbeceanu Traian au fost, de asemenea, relevate, în opinia Ministerului Public, de probele administrate în cauză, procesele-verbale de redare a interceptărilor și a înregistrărilor comunicărilor telefonice efectuate, care relevă că, în perioada 21.06.2012 - 07.12.2012, au fost efectuate între inculpații Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian 308 apeluri telefonice, ceea ce reprezintă o medie de aproximativ 2 apeluri pe zi, relatările lucrătorilor de poliție din cadrul B.C.C.O. Alba în sensul că cei doi erau prieteni, luând adesea masa împreună cu colegii inculpatului Berbeceanu Traian, caracterul familiar și conținutul discuțiilor interceptate fiind doar câteva dintre acestea.

S-a mai susținut că, în cauză, a fost dovedită transmiterea, cu titlu gratuit, a autoturismului marca VW Passat CC, de către inculpații Rusu Anca și Rusu

Gheorghe, inculpatului Berbeceanu Traian, precum și acțiunile comise în scopul realizării acestei remiteri.

Prin urmare, din coroborarea probatoriului administrat în cauză s-a dovedit realizarea elementelor constitutive ale *infracțiunii de delapidare*, prevăzută de art. 295 din Codul penal rap. la art. 308 din Codul penal, constând în aceea că, în cursul anului 2011, acționând în complicitate cu Berbeceanu Traian, inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca și-au însușit fraudulos din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, pentru a-l remite ulterior, cu titlu de mită, inculpatului Berbeceanu Traian.

Cu privire la această acuzație, s-a arătat că a fost dovedit că acțiunea de diminuare a valorii de inventar a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, care a creat condițiile scoaterii din patrimoniu a bunului, a fost realizată în mod nelegal. De asemenea, au fost dovedite și actele de conduită interzise prin norma de incriminare constând în însușirea și scoaterea autoturismului din patrimoniul SC Uranus Junior 2003 SRL de către inculpații Rusu Anca și Rusu Gheorghe, cu concursul inculpaților Berbeceanu Traian și Urs Ion Vasile.

În privința transmiterii autoturismului către inculpatul Berbeceanu Traian, este probat și scopul gratificării, respectiv acordarea de protecție și furnizarea de informații judiciare aflate de inculpatul Berbeceanu Traian în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

S-a dovedit, în opinia parchetului, protecția pe care Traian Berbeceanu o acorda inculpaților Rusu Anca, Rusu Gheorghe și SC Uranus Junior 2003, evidențiată cu ocazia desfășurării perchezițiilor din data de 15.11.2012, precum și cu ocazia evenimentelor din acea seară și din zilele anterioare și faptul că informațiile aflate de inculpatul Berbeceanu Traian în exercitarea atribuțiilor de serviciu erau furnizate soților Rusu.

S-a dovedit și deconspirarea perchezițiilor efectuate în cauza Cupețiu, în acest fel fiind probată și acuzația de *sprijinire a grupului infracțional organizat* constituit de Cupețiu Dorin.

În legătură cu aceste fapte, este dovedită și acuzația de sprijinire a grupului infracțional organizat, format din Cupețiu Dorin Eugen Ioan, Balint Dan, Șionei Dorin, Udrea Călin, Oprea Florin Viorel, Irinca Daniel Nicolae, Irinca Ana Maria, Purțuc Adrian Viorel, Ștefan Georgeta, Ștefan Claudiu Gheorghe, Filer Adrian și Uscatu Gheorghe și favorizare a membrilor acestuia, Cupețiu Dorin, Balint Dan, Udrea Călin și Șionei Călin, prin transmiterea de către inculpații Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian a informațiilor privind efectuarea perchezițiilor din 10.05.2012, respectiv 8.10.2012.

Relevantă cu privire la această acuzație este, în opinia parchetului, împrejurarea că s-a formulat inițial în dosarul penal nr. 71/D/P/2011 al D.I.I.C.O.T – Serviciul Teritorial Alba Iulia, cauza fiind disjunsă sub acest aspect, în data de 01.04.2013, D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba Iulia dispunând trimiterea în judecată și sesizarea Tribunalului Hunedoara cu faptele inculpaților Cupețiu Dorin Eugen Ioan, Balint Dan, Șionei Dorin, Udrea Călin, Oprea Florin Viorel, Irinca Daniel Nicolae, Irinca Ana Maria, Purțuc Adrian Viorel, Ștefan Georgeta, Ștefan Claudiu Gheorghe, Filer Adrian și Uscatu

Gheorghe, de inițiere și constituire a unui grup infracțional organizat în scopul comiterii unor infracțiuni de natură economico-financiară.

S-a apreciat că sunt neîntemeiate considerentele instanței de fond în sensul că, în lipsa unei condamnări definitive în cauza privind judecarea infracțiunii de inițiere și constituire a unui grup infracțional organizat, nu se poate dispune condamnarea pentru acuzația de sprijinire a unui asemenea grup, în condițiile în care acțiunile inculpaților Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian pot fi evaluate pe baza probatoriului administrat în prezenta cauză, actele de conduită interzise prin norma de incriminare fiind acte specifice de favorizare, constând în aducerea la cunoștința lui Cupețiu Dorin și a celorlalți membri ai grupării de împrejurări și aspecte care au legătură cu derularea unor activități de cercetare și urmărire penală în dosarul penal nr. 71/D/P/2011, respectiv efectuarea perchezițiilor din datele de 10.05.2012 și 8.10.2012.

În ceea ce privește infracțiunile de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 alin. (1) din Codul penal, s-a arătat că probatoriul administrat în cauză a dovedit că inculpații Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe au falsificat înscrisul intitulat „contract de vânzare-cumpărare”, datat 22.07.2011, prin atestarea în cuprinsul acestuia a unor împrejurări necorespunzătoare adevărului privitoare la vânzarea de către Berbeceanu Traian a autoturismului marca VW Passat 4 Motion către S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., vânzarea-cumpărarea între aceiași cocontractanți a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, precum și a plății unei sulțe de 10.000 euro, înscrisul falsificat fiind folosit ulterior de Rusu Gheorghe și Rusu Anca pentru evidențierea în contabilitatea societății anterior menționate a operațiunii nerezale de vânzare-cumpărare a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI către inculpatul Berbeceanu Traian, precum și pentru înmatricularea aceluiași autoturism pe numele său.

Totodată, s-a susținut că, în cauză, este dovedită împrejurarea că această faptă este comisă pentru a da o aparență legală faptelor de dare, respectiv luare de mită.

De asemenea, sunt probate și cele trei infracțiuni de fals în înscrisuri sub semnătură privată comise în același scop de Rusu Gheorghe, în coautorat cu Rusu Anca, constând în emiterea facturii fiscale nr. 361/17.08.2011, în cuprinsul căreia s-a atestat, necorespunzător adevărului, faptul că autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI ar fi fost vândut inculpatului Berbeceanu Traian, a chitanței nr. 360/12.09.2011, prin care s-a evidențiat, în mod nereal, împrejurarea că acesta din urmă ar fi achitat suma de 52.000 lei ca preț, precum și a dispoziției de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., prin care s-a materializat, neconform realității, că suma de 52.000 lei, care ar fi provenit de la inculpat, ar fi fost depusă la casierie de către Rusu Gheorghe și, apoi, ridicată de către acesta cu titlu de restituire a unui împrumut acordat anterior societății, înscrisurile falsificate fiind folosite ulterior de Rusu Gheorghe și Rusu Anca pentru evidențierea în contabilitatea SC Uranus Junior 2003 SRL.

Față de probele administrate în cauză, s-a susținut că este dovedită și fapta inculpatului Berbeceanu Traian, constând în aceea că, în data de 25.05.2012, cu ocazia completării declarației anuale de avere, cu intenție, nu a făcut mențiunile

necesare privind vânzarea autoturismului marca VW Passat 4 Motion, fiind neîntemeiate susținerile acestuia în sensul că formularul de declarație completat nu conținea rubrici privind înstrăinarea de bunuri, în contextul în care, în declarațiile anterioare, învederează fiecare operațiune ce avusese drept consecință mărirea sau diminuarea patrimoniului său.

În privința *infracțiunilor de fals* reținute în cauză, s-a arătat că au fost comise în vederea disimulării adevăratei naturi a circulației autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, creându-se aparența, contrară realității, a transmiterii acestui bun din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. către inculpatul Berbeceanu Traian, în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate materializate prin perfectarea unor înscrisuri falsificate (respectiv, contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011, factura fiscală nr. 361/17.08.2011, chitanța nr. 360/12.09.2011 și dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L.), inculpații Rusu Anca, Rusu Gheorghe, Berbeceanu Traian și Urs Ion Vasile cunoscând că, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare, fiind astfel realizate elementele constitutive ale infracțiunii de *spălarea banilor*, prev. de art. 29 alin. (1) lit.b) din Legea nr. 656/2002.

Un alt aspect criticat în legătură cu soluțiile de achitare dispuse de instanța de fond cu privire la faptele reținute a vizat temeiul de drept pe care acestea se întemeiază, respectiv art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală.

S-a arătat că, pentru a fi incident acest caz de stingerea a acțiunii penale, este necesar ca din probele administrate să se constate că, prin acțiunea sau inacțiunea dedusă judecății, nu se produce nicio schimbare în realitatea obiectivă. Or, faptele reținute în sarcina inculpaților, astfel cum au fost probate, au fost de natură să schimbe situația juridică existentă în momentele premergătoare comiterii lor și, pe cale de consecință, prin urmările lor, să producă modificări concrete în realitatea obiectivă.

Pe cale de consecință, s-a susținut că în mod greșit instanța de fond și-a întemeiat dispoziția de achitare a inculpaților pe dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, apreciind că faptele deduse judecății nu există.

Cu privire la cel de al patrulea motiv de apel, ce vizează *netemeinicia hotărârii de achitare referitor la acuzațiile de mărturie mincinoasă formulate împotriva inculpaților Urs Ion Vasile și Mihalache Mihai Adrian*, criticile expuse au avut în vedere, în esență, următoarele:

- dovedirea caracterului mincinos al declarației date de Mihalache Mihai Adrian;
- dovedirea caracterului mincinos al declarației date de Urs Ion Vasile.

Cu privire la cel de al cincilea motiv de apel, ce vizează *netemeinicia soluției de achitare referitor la acuzațiile de evaziune fiscală formulate împotriva inculpaților Rusu Anca, Rusu Gheorghe și SC Uranus Junior 2003 SRL, precum și aplicabilitatea Deciziei în interesul legii nr. 21/2017 și*

nelegalitatea dispoziției de ridicare a măsurilor asigurătorii, Ministerul Public a susținut, în esență, următoarele aspecte:

Acuzațiile de evaziune fiscală privesc infracțiunea de evaziune fiscală săvârșită prin evidențierea în actele contabile sau în alte documente legale a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, prevăzută de art. 9 lit. c) din Legea nr. 241/2005, avându-se în vedere ca modalități concrete de comitere faptele referitoare la cele 131 de facturi fiscale ce atestă achiziția nereală de materiale de construcții, contractul dintre SC Uranus Junior 2003 SRL și SC Minex Banat SRL având ca obiect servicii de demolare și dezmembrare construcții, contractul cu SC Arhive Quantum SRL având ca obiect realizarea arhivei, contractul dintre SC Uranus Junior 2003 SRL și SC Crist Solutions SRL având ca obiect închirierea utilajelor, contractul cu Media Convention SRL Timișoara având ca obiect întocmirea de documentații tehnice pentru implementarea tehnologiilor de cogenerare, respectiv contractul cu SC Daiana Consulting SRL reprezentând servicii financiar-contabile.

În cazul obligațiilor fiscale, contribuabilul are obligația calculării, a înregistrării în contabilitate și a virării la bugetul consolidat al statului a impozitelor și taxelor calculate în conformitate cu prevederile legale, iar pentru stabilirea bazei de impunere, respectiv pentru stabilirea corectă a impozitului sau taxei datorate, este obligat să țină evidențe corecte, întocmite pe baza documentelor justificative și a evidențelor contabile pe care este obligat să le conducă.

Documentele justificative ale contribuabilului și evidențele contabile ale acestuia constituie probe la stabilirea bazei de impunere, iar sarcina probei revine contribuabilului în conformitate cu prevederile art. 64 și art. 65 alin. (1) din OG nr. 92/2003 – cu modificările și completările ulterioare – privind Codul de procedură fiscală („*Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere*”).

În situația în care nu sunt puse la dispoziție documente justificative pentru stabilirea bazei impozabile a unui impozit sau a unei taxe, ori în situația în care se constată că declarațiile fiscale sunt incorecte, incomplete sau în situația în care acestea nu există, se poate proceda la stabilirea bazei de impunere și a obligației fiscale, prin estimare rezonabilă, în conformitate cu prevederile art. 67 din OG nr. 92/2003 – cu modificările și completările ulterioare – privind Codul de procedură fiscală.

În afara declarațiilor fiscale, societățile înregistrate în scopuri de TVA trebuiau să depună în perioada 2009 - 2014 și Declarația 394 privind achizițiile și livrările în interiorul României. Depunerea declarației 394 în perioada respectivă a fost reglementată de prevederile OPANAF nr. 702 din 14 mai 2007 – privind declararea livrărilor/prestărilor și achizițiilor efectuate pe teritoriul național de către persoanele înregistrate în scopuri de TVA și pentru aprobarea modelului și conținutului declarației informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA.

a) *Cu referire la infracțiunea de evaziune fiscală privind cele 131 de facturi fiscale ce atestă achiziția nereală de materiale de construcții*, s-au arătat, în esență, următoarele:

Din probele administrate a rezultat că plata contravalorii aferente mărfurilor livrate de cele cinci societăți comerciale (SC Harmonia SRL Miercurea Ciuc, SC Kira SRL Sf. Gheorghe, SC Cinteo SRL Oradea, SC Exing Construct SRL Cluj Napoca, SC Concordcons Alexa SRL Tg. Mureș) figurează în evidențele SC Uranus Junior 2003 SRL că ar fi fost achitată în numerar, prin casierie, deși persoanele către care s-a menționat că ar fi achitat respectivele sume de bani nu au fost indicate așa cum prevede Regulamentul operațiunilor de casă.

Din rezultatele controalelor încrucișate cu privire la realitatea și legalitatea tranzacțiilor dintre SC Uranus Junior 2003 SRL și cele cinci societăți comerciale, corelate cu refuzul administratorului societății, Rusu Anca, de a răspunde în cadrul notei explicative la întrebările formulate de organele de inspecție fiscală referitoare la realitatea acestor tranzacții (respectiv cine a efectuat transportul, cine l-a recepționat, cine a făcut plata), s-a stabilit că societatea nu poate justifica altfel decât cu facturile fiscale de achiziție intrarea în gestiune a materialelor de construcții în valoare totală de 600.132 lei, achiziționate în luna iunie 2010 de la cele cinci societăți, sumă pentru care și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în valoare de 95.821 lei.

Având în vedere analiza înscrisurilor aflate la dosar și coroborarea cu declarațiile persoanelor audiate referitor la acuzațiile de comitere a infracțiunilor de evaziune fiscală, instanța de fond a reținut că este indubitabil stabilit că facturile fiscale care atestă operațiuni nereale au fost predate de către inculpatul Rusu Gheorghe și că acestea reprezintă operațiuni fiscale fictive, după cum rezultă din declarația inculpatului Rusu Gheorghe, din cele ale martorilor audiați și se coroborează cu evidența pe fiecare „furnizor” în parte (*filele 56, 83, 111, 138, 193, vol. 18, d.u.p. D.I.I.C.O.T.*).

În acest context, societatea nu poate justifica altfel decât cu facturile fiscale de achiziție intrarea în gestiune a materialelor de construcții achiziționate în luna iunie 2010 de la cele cinci societăți, în valoare de 504.311 lei + TVA.

Bunurile nefiind livrate de către emitentii facturilor, nu a intervenit faptul generator. Neintervenind faptul generator, rezultă că nici taxa pe valoarea adăugată nu a avut exigibilitate.

Dacă taxa pe valoarea adăugată nu a avut exigibilitate în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, dreptul de deducere pentru aceste facturi nu a luat naștere, nici din punct de vedere al TVA, nici din punct de vedere al impozitului pe profit.

Prin înregistrarea unor facturi fictive și prin nerespectarea dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Regulamentul operațiunilor de casă aprobat prin Decretul nr. 209 din data de 5 iulie 1976, societatea nu are drept de deducere pentru suma de 95.821 lei.

Astfel, prin încălcarea prevederilor legale menționate, cheltuielile în sumă de 504.311 lei sunt nedeductibile la calculul profitului impozabil, relevante în dovedirea acestui aspect fiind și declarațiile reprezentanților societăților comerciale înscrise în cuprinsul acestor facturi fiscale, ca emitent al lor, care au arătat că nu au emis niciodată respectivele facturi, învederând elemente de natură să dovedească caracterul fals al acestora.

Declarațiile reprezentanților societăților se coroborează cu cele ale martorului Sicoe Gabriel, persoană indicată de soții Rusu ca fiind cea care le-a remis înscrisurile justificative, care a relatat instanței de fond faptul că nu îi cunoaște pe Rusu Anca și Rusu Gheorghe, că nu a făcut afaceri cu SC Uranus Junior 2003 SRL, că nu a intermediat vânzări de materiale de construcții pentru această societate și nici nu a vândut vreodată acestei societăți facturi în alb, emise de alte firme. Declarația martorului Sicoe Gabriel în sensul că nu îl cunoaște pe Rusu Gheorghe și că nu i-a remis acestuia cele 131 de facturi fiscale se coroborează și cu depozitia martorului Ciorbă Dănuț.

Caracterul nereal al operațiunilor comerciale atestat în cuprinsul facturilor fiscale rezultă și din declarația inculpatului Rusu Gheorghe. Susținerile sale în cadrul cărora încearcă să explice în detaliu modul de desfășurare a faptelor privind înregistrarea celor 131 de facturi în contabilitatea SC Uranus Junior 2003 SRL, făcând referire la persoane precum Sicoe Gabriel, Țirlea Adriana sau Ciorbă Dănuț, sunt vădit nereale, fiind contrazise de aceștia.

Astfel, în timp ce martorul Sicoe Gabriel a arătat că nu l-a cunoscut niciodată nici pe Rusu Gheorghe și nici pe Țirlea Adriana și nu s-a întâlnit niciodată cu aceștia, martorul Ciorbă Dănuț nu a confirmat starea de fapt prezentată de Rusu Gheorghe în sensul că ar fi fost de față când acesta ar fi primit facturile, fiind evident că declarațiile lui Rusu Gheorghe nu corespund adevărului sub niciunul dintre aceste aspecte.

De altfel, caracterul mincinos al afirmațiilor lui Rusu Gheorghe reiese și din declarațiile reprezentanților societăților emitente a celor 131 de facturi, care au menționat nu doar că nu îl cunosc pe acesta, dar nu l-au cunoscut niciodată nici pe Sicoe Gabriel.

În declarația din fața instanței, Rusu Anca a recunoscut că facturile i-au fost înmânate personal de soțul său pentru ca aceasta să se ocupe, alături de contabilă societății, de înregistrarea lor în contabilitate, contrazicând astfel varianta lui Rusu Gheorghe în sensul că facturile au fost remise de el direct contabilei.

Din coroborarea afirmațiilor celor doi cu relatările martorului Sicoe Gabriel, precum și cu cele ale reprezentanților celor cinci societăți, rezultă că inculpatul Rusu Gheorghe i-a înmânat soției sale, inculpata Rusu Anca, cele 131 de facturi care atestau operațiuni nereale, urmând ca aceasta să le înregistreze împreună cu contabilă societății în contabilitatea SC Uranus Junior 2003 SRL.

În raport de probele evocate, rezultă dincolo de orice dubiu că nu a existat niciun raport comercial al societăților ce figurează în cele 131 de facturi fiscale cu vreo altă societate comercială, fiind indubitabil că aceste facturi fiscale sunt fictive.

Prin urmare, s-a apreciat neîntemeiată concluzia instanței de fond în sensul că probele stabilesc dincolo de orice dubiu că singura persoană care a cunoscut ori care putea să cunoască că cele 131 de facturi aduse la sediul firmei în perioada aprilie 2010 - iulie 2013 sunt facturi fiscale fictive, este inculpatul Rusu Gheorghe.

În ceea ce privește subiectul activ al infracțiunii, s-a arătat că, atât timp cât administratorul de fapt poate fi subiect activ al acesteia, cu atât mai mult fapta poate fi săvârșită de administratorul de drept al societății, potrivit dispozițiilor

art 6 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 82/1991 administratorul conducând contabilitatea societății.

În raport de acuzațiile aduse, în cauză se constată că administratorul de drept, Rusu Anca, a învederat că a primit facturile de la soțul său într-o plasă, arătând că acesta i le-a predat spre a fi înregistrate în contabilitate de către aceasta împreună cu contabilii societății.

În aceste condiții, intrând în mod efectiv în posesia facturilor fiscale în vederea înregistrării în contabilitate, inculpata a putut lua cunoștință de conținutul acestora, având de altfel, în această calitate, posibilitatea și chiar obligația de a verifica conformitatea între marfurile înscrise în factură și cele efectiv livrate de vânzător în acea zi. Cu toate acestea, așa cum rezultă din declarația dată, interesul inculpatei Rusu Anca nu s-a manifestat în sensul efectuării respectivelor verificări.

În consecință, parchetul a susținut că inculpata Rusu Anca a cunoscut că cele 131 de facturi fiscale pe care, în calitate de administrator al societății, le-a înregistrat în contabilitate, atestă operațiuni nereale.

Dovedirea faptelor enunțate atrage și răspunderea persoanei juridice SC Uranus Junior 2003 SRL, întrucât acestea au fost comise în realizarea obiectului de activitate și în interesul său, faptele administratorilor profitând societății, care, în acest fel, a dedus TVA și și-a diminuat baza impozabilă.

S-a susținut că sunt astfel îndeplinite condițiile art. 135 din Codul penal, potrivit cărora angajarea răspunderii penale a persoanei juridice poate avea loc „pentru infracțiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele acesteia”.

Ca atare, parchetul a susținut că, atât în sarcina inculpatei Rusu Anca, cât și a inculpatei SC Uranus Junior 2003 SRL, sunt dovedite, dincolo de orice dubiu, atât acțiunea de a evidenția în actele contabile, prin înregistrarea celor 131 de facturi fiscale, a unor cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale, cât și elementul subiectiv constând în cunoașterea caracterului nereal al operațiunilor comerciale evidențiate, demers în urma căruia a rezultat prejudicierea bugetului de stat.

În cauză, în legătură cu acuzația de evaziune fiscală formulată împotriva inculpatei Rusu Anca, s-a reținut și acuzația de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 322 alin. (1) din Codul penal, cu privire la faptele referitoare la contrafacerea celor 131 de facturi fiscale pretins a fi fost emise de către SC Concordcons Alexa SRL, SC Kira SRL, SC Harmonia SRL, SC Cimteo SRL și SC Exing Construct SRL și înregistrate în evidențele contabile ale societății.

În privința inculpatei Rusu Anca, infracțiunile de fals în înscrisuri sub semnătură privată constând în contrafacerea celor 131 de facturi fiscale care atestă operațiuni comerciale nereale sunt absorbite, prin efectul Deciziei în interesul legii nr. 21/2017, în conținutul infracțiunii de evaziune fiscală.

Prin urmare, s-a susținut că faptele inculpaților Rusu Anca, Rusu Gheorghe și SC Uranus Junior 2003 SRL, de a înregistra în contabilitatea societății cele 131 de facturi fiscale, emise de SC Harmonia SRL Miercurea Ciuc, SC Kira SRL Sf. Gheorghe, SC Cimteo SRL Oradea, SC Exing Construct SRL și SC Concordcons Alexa SRL Tg. Mureș, având reprezentarea că atestă

operațiuni nereale, precum și exercitarea dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de 95.821 lei, aferentă unei baze impozabile în cuantum de 600.142 lei, reprezintă acte materiale ce intră în conținutul constitutiv al infracțiunii de evaziune fiscală săvârșită prin evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, prevăzută de art. 9 lit. c) din Legea nr. 241/2005.

b) *Cu referire la infracțiunea de evaziune fiscală privind contractul dintre SC Uranus Junior 2003 SRL și SC Minex Banat SRL având ca obiect servicii de demolare și dezmembrare construcții, s-au arătat, în esență, următoarele:*

În luna iulie 2010, SC Uranus Junior 2003 SRL și-a exercitat dreptul de deducere pentru TVA deductibilă în sumă de 334.025 lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de 1.391.773 lei, înscrisă în facturile fiscale nr. 8/09.07.2010, nr. 9/23.07.2010 și nr. 10/31.07.2010, emise de SC Minex Banat SRL, reprezentând servicii de demolare și dezmembrare construcții, lucrări de nivelare teren, servicii care au la bază contractul încheiat între părți cu nr. 1/1.03.2010. În cele trei facturi menționate, emise de SC Minex Banat SRL către SC Uranus Junior 2003 SRL, la rubrica „date privind expediția; numele delegatului”, este menționată Rusu Anca, iar în procesele-verbale de recepție a lucrărilor aferente celor trei facturi, SC Uranus Junior 2003 SRL figurează a fi reprezentată de Rusu Anca, iar SC Minex Banat SRL prin Rusu Gheorghe.

Lucrările facturate de SC Minex Banat SRL către SC Uranus Junior 2003 SRL figurează că ar fi fost executate cu utilaje închiriate de la SC Non Mary Impex SRL Satu Mare (în calitate de subcontractor al SC Minex Banat SRL) în baza contractului de prestări servicii nr. 3/30.04.2010 încheiat între cele două societăți, pentru care SC Non Mary Impex SRL a emis un număr de trei facturi fiscale, în valoare totală de 1.308.200 lei, din care TVA 253.200 lei, însoțite de situații de lucrări.

În cadrul contractului de prestări servicii nr. 3/30.04.2010, SC Minex Banat SRL a fost reprezentată de Rusu Gheorghe (fără a i se preciza calitatea), iar SC Non Mary Impex SRL a fost reprezentată de Finta Vasile.

Organele de inspecție fiscală au solicitat administratorului SC Minex Banat SRL să precizeze, în cadrul unei note explicative, utilajele (numărul și tipul acestora) cu care s-au efectuat lucrările, personalul care le-a deservit, cine a suportat cheltuielile cu personalul și să prezinte rapoartele de lucru în care se regăsesse evidențiate lucrările efectuate cu aceste utilaje, tipul de utilaje, orele de funcționare, eventuale defecțiuni, numele persoanelor care le-au deservit.

Totodată, organele de inspecție fiscală au analizat datele din aplicația informatică ANAF, referitoare la declarația informativă 394 și au constatat că SC Non Mary Impex SRL nu a declarat prestările de servicii efectuate către SC Uranus Junior 2003 SRL.

Cu ocazia inspecției fiscale, s-a constatat că SC Non Mary Impex SRL a înregistrat în evidența contabilă achiziții de servicii (închiriere diverse utilaje) de la SC Com Ghere SRL Bixad și de la persoana fizică Hatoș Dorin-Vasile.

Referitor la SC Uranus Junior 2003 SRL, în timpul desfășurării inspecției fiscale parțiale s-a constatat că activitatea de bază a societății se derulează la

punctul de lucru din Loc. Zlaști, nr. 121 bis, Fabrica de var și dolomită, jud. Hunedoara, unde sunt situate mijloacele fixe și personalul angajat.

În vederea stabilirii existenței utilajelor autopropulsate pentru construcții achiziționate și, respectiv, a celor închiriate de la SC Minex Banat SRL, organele de inspecție fiscală au efectuat o cercetare la fața locului, având ca obiectiv identificarea utilajelor care au făcut obiectul contractului de prestări - servicii și închiriere nr. 1/01.03.2010, încheiat între SC Uranus Junior 2003 SRL și SC Minex Banat SRL, respectiv al contractului de prestări - servicii nr. 3/30.04.2010, încheiat între SC Minex Banat SRL și SC Non Mary Impex SRL Satu Mare.

În cadrul contractului de prestări - servicii și închiriere nr. 1/01.03.2010, SC Uranus Junior 2003 SRL (beneficiar) a fost reprezentată de Rusu Gheorghe, în calitate de director general, iar SC Minex Banat SRL (prestator) a fost reprezentată de Rusu Anca, în calitate de administrator (*vol. 3, filele 315 - 317, d.u.p. D.I.I.C.O.T.*).

În urma controalelor efectuate și a analizării realității și legalității tranzacțiilor dintre SC Uranus Junior 2003 SRL și SC Minex Banat SRL, organul de inspecție fiscală a concluzionat că aceste tranzacții sunt nereale, iar societatea comercială a încălcat prevederile legale referitoare la regimul deducerilor, respectiv art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr.571/2003, conform căruia „în folosul operațiunilor sale taxabile orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de TVA are dreptul să deducă: taxa pe valoarea adăugată, datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii, care i-au fost prestate, ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de TVA”.

Cum serviciile nu au fost prestate de către emitenții facturilor, nu a intervenit faptul generator, motiv pentru care nici taxa pe valoarea adăugată nu a avut exigibilitate, iar dreptul de deducere pentru aceste facturi nu a luat naștere.

În consecință, s-a arătat că, pentru aceste operațiuni de prestări servicii, se constată o diferență de TVA deductibilă în sumă de 334.025 lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de 1.391.771 lei.

În concluzie, pe perioada verificată, s-au stabilit diferențe totale de TVA deductibilă în sumă de 429.846 lei (95.821 + 334.025) aferente unei baze impozabile în sumă de 1.896.092 lei, rezultate din înregistrarea în evidența contabilă, de către SC Uranus Junior 2003 SRL, de achiziții de materiale de construcții și prestări servicii în valoare totală de 2.325.940 lei, de la societăți care nu au declarat în declarația informativă 394 aferentă semestrului I și II 2011 nicio livrare/prestare către SC Uranus Junior 2003 SRL, operațiuni care, în urma controalelor încrucișate efectuate, s-au dovedit a fi nereale (furnizorii nu au livrat bunurile, iar prestatorii de servicii nu au evidențiat și realizat efectiv prestarea).

Așadar, s-a susținut că acțiunea SC Uranus Junior 2003 SRL de a-și exercita dreptul de deducere pentru TVA deductibilă în sumă de 429.846 lei reprezintă operațiuni fictive, în sensul definiției de la art. 2 din Legea nr.

241/2005 privind combaterea evaziunii fiscale, respectiv „disimularea realității prin crearea aparenței existenței unei operațiuni, care în fapt nu există”.

În ceea ce privește impozitul pe profit, s-a arătat că cheltuielile în sumă de 1.391.773 lei, înregistrate de societate în contul 628, sunt nedeductibile fiscal, întrucât SC Uranus Junior 2003 SRL nu poate justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii și nici nu poate prezenta documente justificative (situații de lucrări, rapoarte de lucru) prin care să se facă dovada prestării efective a acestora în baza contractelor de prestări servicii încheiate între cele două societăți.

Prin urmare, s-a apreciat de către parchet că faptele inculpaților Rusu Anca, Rusu Gheorghe și SC Uranus Junior 2003 SRL, de a înregistra în contabilitatea societății facturile fiscale nr. 8/09.07.2010, nr. 9/23.07.2010 și nr. 10/31.07.2010, emise de SC Minex Banat SRL, reprezentând servicii de demolare și dezmembrare construcții, lucrări de nivelare teren, servicii care au la bază contractul încheiat între părți cu nr. 1/1.03.2010, având reprezentarea că atestă operațiuni nereale, precum și exercitarea dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de 334.025 lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de 1.391.773 lei, reprezintă acte materiale ce intră în conținutul constitutiv al infracțiunii de evaziune fiscală, săvârșită prin evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, prevăzută de art. 9 lit. c) din Legea nr. 241/2005.

c) *Cu referire la infracțiunea de evaziune fiscală privind contractul cu SC Arhive Quantum SRL având ca obiect realizarea arhivei, s-au arătat, în esență, următoarele:*

La data de 05.02.2014, Direcția Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara a înaintat sesizarea nr. 11557 (vol. IV, filele 459 - 434, d.u.p. D.I.I.C.O.T.), împreună cu procesul-verbal nr. 11036/27.11.2013 (vol. 19, filele 242 - 280, d.u.p. D.I.I.C.O.T.) încheiat la SC Uranus Junior 2003 SRL.

SC Uranus Junior 2003 SRL a fost supusă unei inspecții fiscale parțiale având ca obiect verificarea modului de determinare și declarare a taxei pe valoarea adăugată în vederea soluționării rambursării soldului sumei negative a TVA înscris în Deconturile privind taxa pe valoarea adăugată.

În urma inspecției fiscale efectuate la SC Uranus Junior 2003 SRL s-a constatat că, în ceea ce privește TVA deductibilă stabilită suplimentar, în perioada verificată, societatea și-a exercitat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de 108.700 lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de 452.910 lei, înscrisă pe facturi fiscale emise de:

- SC Arhive Quantum SRL Timișoara, factura nr. 18/14.08.2012 în valoare totală de 280.154 lei, din care TVA 54.224 lei, reprezentând c/v prestări servicii arhivare;

- SC Crist Solutions SRL Timișoara, factura nr. 24/10.08.2012 în valoare totală de 281.456 lei, din care TVA 54.476 lei, reprezentând c/v prestări servicii închirieri utilaje.

SC Uranus Junior 2003 SRL a încheiat cu SC Arhive Quantum SRL contractul de prestări servicii nr. 9/09.07.2012, prin care se prevedea depozitarea

și arhivarea arhivei SC Uranus Junior 2003 SRL pe perioada 09.07.2012 - 30.11.2012.

Prin actul adițional nr. 1 la contractul de prestări servicii nr. 9/09.07.2012, s-a prelungit durata contractului până la data de 30.06.2013, valoarea contractului fiind de 50.000 EURO + TVA, respectiv 225.930 + 54.224 lei TVA.

SC Arhive Quantum SRL Timișoara a emis factura nr. 18/14.08.2012 în valoare totală de 280.154 lei, din care TVA 54.224 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor de arhivare.

În privința contractului de prestări servicii nr. 9/09.07.2012 și a actului adițional la acesta, s-a precizat că ambele înscrisuri sunt semnate în numele SC Uranus Junior 2003 SRL de Rusu Anca, în calitate de administrator.

Pentru inventarierea, selectarea și îndosărirea arhivei SC Uranus Junior 2003 SRL, activitate efectuată de doi angajați ai SC Arhive Quantum SRL, în decurs de 5 luni, s-a încheiat un contract de prestări servicii între cele două societăți, valoarea contractului fiind de 50.000 euro + TVA, respectiv 225.930 + 54.224 lei TVA.

S-a arătat că înregistrarea în evidența contabilă a facturilor cu serviciile de închiriere și arhivare în valoare de 452.910 lei reprezintă operațiuni fictive, societatea deducând un TVA în valoare de 108.700 lei, operațiunile nereflecând adevărata natură a tranzacțiilor.

De asemenea, din ansamblul probator administrat în cauză, a rezultat că, prin înregistrarea de către societate a acestor facturi, SC Uranus Junior 2003 SRL s-a sustras de la plata unei taxe pe valoare adăugată în sumă totală de 108.700 lei.

A mai arătat parchetul că, în sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, operațiunea nu poate fi considerată impozabilă dacă cel puțin una dintre condițiile prevăzute la lit. a)-d) nu este îndeplinită.

O livrare de bunuri trebuie să se efectueze cu plată. Condiția referitoare la „plată” implică existența unei legături directe între operațiune și contrapartida obținută.

O operațiune poate fi considerată ca fiind impozabilă în condițiile în care această operațiune aduce un avantaj clientului, iar contrapartida obținută este aferentă avantajului primit, condiția referitoare la existența unui avantaj pentru un client fiind îndeplinită în cazul în care furnizorul de bunuri se angajează să furnizeze bunuri determinabile persoanei ce efectuează plata sau, în absența plății, când operațiunea a fost realizată pentru a permite stabilirea unui astfel de angajament.

Condiția esențială pentru exercitarea dreptului de deducere este legătura directă care trebuie să existe între bunurile și serviciile achiziționate și utilizarea acestora pentru operațiuni care dau drept de deducere.

Sintetizând, parchetul a susținut că, chiar dacă sunt îndeplinite condițiile de formă, respectiv există documente justificative pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoare adăugată (în cauza de față factura fiscală care atestă prestarea serviciilor), inclusiv în situațiile în care o prestație are loc, dar aceasta este vădit disproporționată față de valoarea de piață a unor servicii de același fel, dacă convenția este încheiată între societăți care fac parte din același grup,

societatea beneficiară nu are drept de deducere a taxei pe valoare adăugată înscrisă în aceste facturi întrucât operațiunile nu sunt reale, fiind desfășurate exclusiv în vederea obținerii unor avantaje de natură fiscală, neavând scop economic.

Pe cale de consecință, s-a apreciat că faptele inculpaților Rusu Anca, Rusu Gheorghe și SC Uranus Junior 2003 SRL, de a înregistra în contabilitatea societății contractul de arhivare încheiat cu SC Arhive Quantum SRL, societăți care fac parte din același grup, precum și de a înregistra factura fiscală 18/14.08.2012 în valoare totală de 280.154 lei, din care TVA 54.224 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor de arhivare, având reprezentarea că atestă operațiuni nereale, precum și exercitarea dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă, reprezintă acte materiale ce intră în conținutul constitutiv al infracțiunii de evaziune fiscală, săvârșită prin evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, prevăzută de art. 9 lit. c) din Legea nr. 241/2005.

d) *Cu referire la infracțiunea de evaziune fiscală privind contractul dintre SC Uranus Junior 2003 SRL și SC Crist Solutions SRL având ca obiect închirierea utilajelor*, s-au arătat, în esență, următoarele:

În urma inspecției fiscale efectuate la SC Uranus Junior 2003 SRL s-a constatat că, în ceea ce privește TVA deductibilă stabilită suplimentar în perioada verificată, societatea și-a exercitat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de 108.700 lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de 452.910 lei, înscrisă pe facturi fiscale emise de: SC Arhive Quantum SRL Timișoara, factura nr. 18/14.08.2012 în valoare totală de 280.154 lei, din care TVA 54.224 lei, reprezentând c/v prestări servicii arhivare și SC Crist Solutions SRL Timișoara, factura nr. 24/10.08.2012 în valoare totală de 281.456 lei, din care TVA 54.476 lei, reprezentând c/v prestări servicii închirieri utilaje.

Având în vedere aspectele constatate în legătură cu contractul încheiat între SC Uranus Junior 2003 SRL și SC Crist Solutions SRL, organele de inspecție fiscală nu au dat drept de deducere la taxa pe valoarea adăugată la factura nr. 24/10.08.2012, emisă de SC Crist Solutions SRL, în sumă de 54.476 lei, aferentă unei baze impozabile de 226.980 lei.

Cu privire la contractul de închiriere a utilajelor de la SC Crist Solutions SRL, inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca, precum și martorul Brîndă Cristinel, administratorul SC Crist Solutions SRL, au prezentat declarații contradictorii.

S-a mai arătat că un alt aspect relevant în dovedirea faptului că operațiunile care fac obiectul contractului de închiriere încheiat între SC Uranus Junior 2003 SRL și SC Crist Solutions SRL sunt nereale îl constituie împrejurarea că, la data controlului – 22.01.2013, utilajele închiriate se găseau la sediul SC Crist Solutions SRL, și nu la SC Uranus Junior 2003 SRL, declarațiile contradictorii ale inculpaților cu privire la acest aspect nefiind de natură să facă dovada contrară.

Având în vedere probatoriul administrat, s-a susținut că faptele inculpaților Rusu Anca, Rusu Gheorghe și SC Uranus Junior 2003 SRL de a

înregistra în contabilitatea societății contractul de închiriere a utilajelor de la SC Crist Solutions SRL, precum și factura nr. 24/10.08.2012 în valoare totală de 281.456 lei, din care TVA 54.476 lei, reprezentând contravaloarea prestării de servicii constând în închirierea utilajelor puse la dispoziție de această societate, având reprezentarea că atestă operațiuni nereale, precum și exercitarea dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă, reprezintă acte materiale ce intră în conținutul constitutiv al infracțiunii de evaziune fiscală, săvârșită prin evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, prevăzută de art. 9 lit. c) din Legea nr. 241/2005.

e) *Cu privire la infracțiunea de evaziune fiscală privind contractul cu Media Convention SRL Timișoara având ca obiect întocmirea de documentații tehnice pentru implementarea tehnologiilor de cogenerare*, s-au arătat, în esență, următoarele:

În luna octombrie 2010, SC Uranus Junior 2003 SRL a înregistrat în contabilitate, în contul 628 - prestări servicii, suma de 100.000 lei, înscrisă în factura nr. 2/15.10.2010 emisă de societatea Media Convention SRL Timișoara, în baza Contractului de prestări servicii nr. 547/03.05.2010, care prevedea întocmirea de către SC Media Convention SRL de documentații tehnice pentru implementarea tehnologiilor de cogenerare e.e. Siemens în fabrica de var Zlasti, sumă pentru care societatea nu a prezentat organelor de inspecție fiscală documentele justificative, respectiv factura nr. 2/15.10.2010, situații, etc., motiv pentru care organele de inspecție fiscală nu au dat drept de deducere a acestei cheltuieli la calculul impozitului pe profit. Atât contractul de prestări servicii nr. 547/03.05.2010, cât și actul adițional la acesta din data de 23.10.2010, au fost semnate în numele SC Uranus Junior 2003 SRL de către Rusu Gheorghe.

Conform prevederilor art. 6 alin. (1) din Legea nr. 82/1991, orice operațiune se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Or, SC Uranus Junior 2003 SRL nu a prezentat organelor de inspecție fiscală factura nr. 2/15.10.2010 ca document justificativ în vederea stabilirii cheltuielilor aferente veniturilor realizate.

În consecință, organul de control a reținut că cheltuielile în sumă de 100.000 lei înregistrate de societate în contul 628 sunt nedeductibile fiscal, întrucât SC Uranus Junior 2003 SRL nu poate justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii, și nici nu poate prezenta documente justificative (situații de lucrări, rapoarte de lucru) prin care să se facă dovada prestării efective a acestora în baza contractelor de prestări servicii încheiate între cele două societăți.

Cu privire la această acuzație, inculpații nu au formulat apărări concrete, limitându-se în a suține, în mod general, că nu sunt vinovați pentru faptele reținute în sarcina lor.

Parchetul a arătat că, chiar valorificând conținutul proceselor-verbale de inspecție fiscală sub forma unui simplu înscris, față de lipsa oricăror explicații și a oricăror dovezi din partea inculpaților Rusu Gheorghe, Rusu Anca și SC Uranus Junior 2003 SRL, cu privire la executarea efectivă a acestui contract, din

cuprinsul probatoriului administrat rezultă, dincolo de orice dubiu, că această convenție nu a fost niciodată executată, operațiunile indicate în contabilitatea societății cu privire la acest fapt având un caracter nereal.

Prin urmare, s-a susținut că faptele inculpaților Rusu Anca, Rusu Gheorghe și SC Uranus Junior 2003 SRL, de a înregistra în contabilitatea societății factura fiscală nr. 2/15.10.2010 emisă de SC Media Convention SRL, reprezentând întocmirea de către prestator de documentații tehnice pentru implementarea tehnologiilor de cogenerare e.e. Siemens în fabrica de var Zlasti, având reprezentarea că atestă operațiuni reale, reprezintă acte materiale ce intră în conținutul constitutiv al infracțiunii de evaziune fiscală, săvârșită prin evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, prevăzută de art. 9 lit. c) din Legea nr. 241/2005.

f) *Cu privire la infracțiunea de evaziune fiscală privind contractul cu SC Daiana Consulting SRL reprezentând servicii financiar-contabile*, s-au arătat, în esență, următoarele:

În luna august 2010, societatea și-a exercitat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de 9.240 lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de 38.500 lei, înscrisă în facturile nr. 4/28.08.2010, nr. 6/28.08.2010, nr. 7/28.08.2010, nr. 8/28.08.2010, nr. 9/28.08.2010, nr. 10/28.08.2010, nr. 11/28.08.2010 și nr. 12/28.08.2010, emise de SC Daiana Consulting SRL, reprezentând servicii financiar-contabile care au avut la bază contractul încheiat între părți cu nr. 2/07.04.2010.

Contractul a fost încheiat pentru o perioadă de un an, începând cu data de 02.07.2010, valoarea prevăzută pentru serviciile efectuate fiind de 3.000 lei/lună, fără TVA.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- contractul de prestări servicii nr. 2/07.04.2010 figurează a fi încheiat în numele SC Daiana Consulting SRL de către Gruescu Simona Elena, în calitate de expert contabil, iar în numele SC Uranus Junior 2003 SRL de către Rusu Anca, în calitate de administrator, însă nu este semnat nici de prestator, nici de beneficiar;

- conform fișei postului, evidența financiar-contabilă a SC Uranus Junior 2003 SRL a fost condusă de Pănoiu Nicoleta, angajată cu contract de muncă nr. 10135/429/26.05.2010, în calitate de contabil-șef;

- situațiile financiar-contabile aferente anului 2010 sunt întocmite și certificate de Pănoiu Nicoleta în calitate de expert contabil;

- SC Daiana Consulting SRL a facturat în luna august 2010 servicii în baza contractului nr. 2/07.04.2010, în sumă de 38,500 lei, fără TVA, în condițiile în care valoarea serviciilor menționată în contract era de 3.000 lei/lună, fără TVA.

Pentru lămurirea aspectelor constatate, organele de inspecție fiscală au solicitat o notă explicativă administratorului societății – Rusu Anca, privind realitatea acestor operațiuni, respectiv dacă aceste servicii au fost efectiv prestate și în ce au constat, însă aceasta a refuzat să răspundă la nota explicativă, fiindu-i înmănată cu semnătură de primire în data de 11.01.2012.

Societatea nu a prezentat echipei de inspecție fiscală documente privind realitatea și utilitatea serviciilor, nu a putut justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii și nici nu a putut prezenta documente justificative prin care să se facă dovada prestării efective a acestora în baza contractului de prestări servicii încheiat între cele două societăți.

Astfel, a rezultat că societatea verificată nu îndeplinea condițiile legale de exercitare a dreptului de deducere a TVA în sumă de 9.240 lei, aferentă prestărilor de servicii în valoare totală de 38.500 lei și, ca urmare, având în vedere și aspectele consemnate în raportul de inspecție fiscală înregistrat la DGFP Hunedoara sub nr. F-HD 46/08.02.2012, organele de inspecție fiscală nu au dat drept de deducere la calculul impozitului pe profit aferent trimestrului II 2010 pentru cheltuielile în sumă de 38.500 lei, înscrise în facturile fiscale nr. 4/28.08.2010, nr. 6/28.08.2010, nr. 7/28.08.2010, nr. 8/28.08.2010, nr. 9/28.08.2010, nr. 10/28.08.2010, nr. 11/28.08.2010 și nr. 12/28.08.2010, emise de SC Daiana Consulting SRL, reprezentând servicii financiar-contabile care au la bază contractul încheiat între părți cu nr. 2/07.04.2010.

Deși atât momentul controlului, cât și cel al percheziției, sunt ulterioare datei scadente a contractului din 7 aprilie 2010, la sediul beneficiarului SC Uranus Junior 2003 SRL nu a fost găsit niciun exemplar semnat al contractului și nici dovezi ale executării sale, cum ar fi, de pildă, raportul privind activitatea desfășurată de SC Uranus Junior 2003, care a făcut obiectul contractului.

Ținând seama și de împrejurările de fapt constatate cu ocazia controlului, în sensul că, potrivit fișei postului, evidența financiar-contabilă a SC Uranus Junior 2003 SRL a fost condusă de Pănoiu Nicoleta, angajată cu contract de muncă nr. 10135/429/26.05.2010 în calitate de contabil-șef, situațiile financiar-contabile fiind întocmite și certificate de aceasta în calitate de expert contabil, realitatea și utilitatea acestor servicii nu au fost justificate în niciun fel de inculpați.

Având în vedere și faptul că SC Daiana Consulting SRL a facturat în luna august 2010 servicii în baza contractului nr. 2/07.04.2010 în sumă de 38,500 lei, fără TVA, în condițiile în care valoarea serviciilor menționată în contract era de 3.000 lei/lună, fără TVA, s-a susținut că operațiunile înregistrate în contabilitatea SC Uranus Junior 2003 nu sunt reale, scopul evidențierii acestora în contabilitate fiind acela de a se sustrage de la plata TVA-ului colectat către bugetul general consolidat al statului și a impozitului pe profit.

Prin urmare, s-a apreciat că faptele inculpaților Rusu Anca, Rusu Gheorghe și SC Uranus Junior 2003 SRL, de a înregistra în contabilitatea societății facturile fiscale nr. 4/28.08.2010, nr. 6/28.08.2010, nr. 7/28.08.2010, nr. 8/28.08.2010, nr. 9/28.08.2010, nr. 10/28.08.2010, nr. 11/28.08.2010 și nr. 12/28.08.2010 emise de SC Daiana Consulting SRL, în valoare totală de 38.500 lei, din care TVA 9.240 lei, reprezentând servicii financiar-contabile care au avut la bază contractul încheiat între părți cu nr. 2/07.04.2010, având reprezentarea că atestă operațiuni nereale, reprezintă acte materiale ce intră în conținutul constitutiv al infracțiunii de evaziune fiscală, săvârșită prin evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, prevăzută de art. 9 lit. c) din Legea nr. 241/2005.

În concluzie, față de probele administrate în raport cu acuzațiile de evaziune fiscală, parchetul a susținut că, în cauză, se constată că, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, inculpații Rusu Anca, Rusu Gheorghe și SC Uranus Junior 2003 SRL au înregistrat în contabilitatea societății ca și cheltuieli deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuieli cu materiale de construcții conform celor 131 de facturi fiscale, în cuantum de 504.311 lei, servicii demolare Minex Banat în valoare de 1.391.773 lei, cheltuieli cu închirierea utilajelor și arhivarea de 452.910 lei, precum și servicii prestate de SC Media Convention SRL și SC Daiana Consulting SRL având valoarea de 138.500 lei, așadar, un total de 2.487.494 lei, rezultând un impozit pe profit suplimentar în sumă de 634.621 lei, la care se adaugă TVA pentru care nu au fost îndeplinite condițiile de deductibilitate, în cuantum de 544.786 lei, în total 1.179.407 lei, sumă cu care a fost prejudiciat bugetul de stat.

Făță de aceste considerente, s-a apreciat că instanța de fond a dispus, în mod neîntemeiat, achitarea inculpaților Rusu Gheorghe, Rusu Anca și SC Uranus Junior 2003 SRL sub aspectul acuzațiilor de evaziune fiscală aduse, probele administrate conducând la stabilirea vinovăției acestora cu privire la toate actele materiale descrise, și nu doar cu privire la fapta constând în înregistrarea celor 131 de facturi fiscale, imputată lui Rusu Gheorghe.

Totodată, s-a susținut că, în mod neîntemeiat, s-a dispus ridicarea măsurii asigurătorii instituite prin Ordonanța nr. 386/D/P/2013 din 04.07.2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală asupra bunurilor SC Uranus Junior 2003 SRL, măsura fiind necesară pentru a garanta satisfacerea pretențiilor civile de către Statul Român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală.

De altfel, s-a arătat că, dispunând condamnarea inculpatului Rusu Gheorghe pentru acuzația de înregistrare în contabilitatea SC Uranus Junior 2003 SRL a celor 131 de facturi fiscale care atestă operațiuni comerciale nereale, cu consecința obligării sale la plata sumei de 95.821 lei și a obligațiilor fiscale accesorii către Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu titlu de daune materiale, instanța de fond în mod greșit nu a menținut măsurile asigurătorii dispuse în cauză, cel puțin până la concurența acestor sume, inculpatul Rusu Gheorghe acționând în numele și pe seama SC Uranus Junior 2003 SRL.

Cu privire la cel de al șaselea motiv de apel, ce vizează *nelegala excludere a unor mijloace de probă*, s-a arătat că, prin hotărârea de condamnare, instanța de fond a dispus excluderea unor mijloace de probă administrate în cauză, precum declarațiile martorilor Șelaru Florina, Pecincu Diana, Albu Dumitru, Mărginean Mircea, Băda Iosif, Lazar Ioan, Robescu Florentin, Căbulea Ioan, Boiceanu Aurelia Danusia, Mărginean Gabriel Răzvan, Goagă Alexandru Mihai, Lazăr Alin Silviu, Florența Alex Florin, Tarnu Ioan, Veștemeanu Sebastian Constantin, Bucea Maria, Radu Dan, Avram Marcel, Ajtay Eduard, Neag Constantin, Fara Mihaela, Florescu Gabriel, Costachi Ioan Mugurel, Cucu Claudiu și Călin Daniel - martor cu identitate protejată ori procesele-verbale de redare a discuțiilor ambientale, cum este cea dintre Berbeceanu Traian și martorul Robescu Florentin, precum și a probelor administrate în vederea

dovedirii motivelor referitoare la retragerea avizului de poliție judiciară a lui Berbeceanu Traian.

S-a opinat de către parchet că instanța a procedat în mod nelegal dispunând astfel, cu atât mai mult cu cât utilitatea declarațiilor martorilor a fost apreciată chiar de către instanța de judecată atunci când respectivele mijloace de probă au fost încuviințate și, mai apoi, administrate în cauză.

Dispunând astfel, instanța a procedat nelegal, depășindu-și competența funcțională, prin preluarea funcțiilor specifice judecătorului de cameră preliminară.

S-a arătat că mijloacele de probă, odată încuviințate și administrate, rămân câștigate procesului și nu mai pot face obiectul excluderii, Codul de procedură penală neprevăzând această posibilitate decât în situația reglementată în conținutul art. 102, când se constată că administrarea probelor s-a făcut prin tortură, ori cu încălcarea principiului legalității și loialității, împrejurare care nu este incidentă în cauză.

Chiar dacă instanța de judecată nu ar da eficiență unor mijloace de probă administrate în cauză întrucât ar considera că nu prezintă utilitate pentru aflarea adevărului, acest fapt nu se realizează prin excluderea probei, ci presupune o examinarea temeinică a motivelor pentru care se va acorda eficiență unor mijloace de probă, în detrimentul altora.

De asemenea, instanței îi revine obligația de a motiva temeinic de ce anume înțelege să-și fundamenteze hotărârea pe anumite mijloace de probă și de ce apreciază că altele nu pot conduce la aflarea adevărului, simplele afirmații în sensul că declarațiile excluse sunt prea generale, subiective ori contradictorii nefiind suficiente pentru a asigura acest fapt.

De altfel, s-a susținut că, în cauză, instanța de judecată nu a motivat de ce anume a înțeles să excludă procesele-verbale de redare a discuțiilor ambientale dintre Berbeceanu Traian și martorul Robescu Florentin și nici probele administrate în vederea dovedirii motivelor referitoare la retragerea avizului de poliție judiciară a lui Berbeceanu Traian. Tot nelegal a procedat instanța de judecată și atunci când, pe de o parte, a constatat că procesele-verbale din datele de 21.08.2013, 26.08.2013 și 18.10.2013, precum și referatul cu propunere de arestare preventivă a lui Berbeceanu Traian din data de 24.10.2013 sunt false, fără a indica în concret motivele care fundamentează această concluzie, iar pe de altă parte, a apreciat că ele nu pot face obiectul anulării, considerând că se impune menținerea efectelor acestor acte, dar numai cu privire la alte cauze în care sunt incidente.

Prin urmare, s-a apreciat că dispozițiile instanței de fond sub aspectul anulării înscrisurilor sunt contradictorii, fiind deopotrivă echivoce și contrare dispozițiilor legale care reglementează anularea unui înscris falsificat.

*C. Prin motivele scrise de apel și în susținerile orale, **inculpatul Mureșan Ioan** a solicitat:*

În principal, în temeiul art. 421 pct. (2) lit. b) teza finală Cod procedură penală, admiterea apelului, desființarea sentinței penale nr. 523/30.06.2016 împreună cu toate încheierile subsecvente, precum și a încheierii de cameră preliminară nr. 806/18.09.2014 și **trimiterea cauzei spre rejudecare** în camera

preliminară sau în faza de urmărire penală, în vederea reluării acestor faze procesuale, deoarece au fost soluționate/judecate **nelegal**:

- sentința și încheierile apelate au fost pronunțate nelegal de complete constituite cu încălcarea prevederilor art. 3 alin. (1) și 3 Cod procedură penală și art. 64 alin. (4) și alin. (1) lit. f) Cod procedură penală raportat la art. 53 alin. (1) Cod procedură penală, privind **incompatibilitatea**, împrejurare sancționată, potrivit art. 281 alin. (1) lit. a) Cod procedură penală, cu nulitatea absolută a celor două acte și a întregii proceduri desfășurate în camera preliminară și judecata pe fondul cauzei, nelegalități ce nu pot fi remediate decât prin această măsură procesuală solicitată. Mai mult, urmărirea penală a fost efectuată de către DNA cu încălcarea tuturor principiilor care guvernează această fază procesuală, DNA intervenind ilegal în cauza altui organ de urmărire penală, egal în grad.

- fondul cauzei a fost judecat fără respectarea prevederilor legale care reglementează participarea obligatorie a procurorului, ca urmare a **neparticipării procurorului din cadrul DIICOT** în perioada 21 ianuarie 2015 - 21 octombrie 2015 și încălcarea dreptului la un proces echitabil, împrejurare sancționată, potrivit art. 281 alin. (1) lit. d) Cod procedură penală, cu nulitatea absolută și care nu poate fi remediată decât prin această măsură procesuală solicitată.

- raportat la rechizitoriul emis de DIICOT, **instanța a judecat cu depășirea limitelor de sesizare**, deoarece utilizând scuza rechizitoriului emis de către DNA, **a considerat în mod nelegal că ordonanța de disjungere dispusă de procurorul DIICOT la 17.06.2014 este doar una formală** și, ca atare, dosarul penal format de DIICOT cu nr. 275/D/P/2014 prin care inculpatul Berbeceanu Traian era în continuare cercetat rămâne fără obiect, deoarece instanța de fond a realizat urmărirea penală prin această cercetare judecătorească și a intervenit în cauza aflată pe rolul altui organ cu atribuții judiciare – DIICOT, Structura Centrală, unde disjungerile se aflau în curs de cercetare, afectând libera apreciere a probelor și independența magistraților în soluțiile emise, aspect interzis de lege și care trebuie sancționat ca atare.

- raportat la rechizitoriul emis de către DNA, instanța a judecat cu depășirea limitelor de sesizare, deoarece la rubrica „*Încadrarea juridică*” - pag. 261, 262 din rechizitoriul DNA, cu referire la infracțiunea de abuz în serviciu, procurorul DNA nu a reținut în sarcina lui Mureșan Ioan, ca elemente materiale ale infracțiunii (expres enumerate), niciun act material presupus comis după data de 01.02.2014 (ultimul fiind în 24.10.2013), așa cum a reținut expres și instanța de fond în dispozitivul hotărârii apelate.

- raportat la rechizitoriul emis de către DNA, instanța a judecat cu depășirea limitelor pentru care a fost începută urmărirea penală, deoarece la rubrica „*Încadrarea juridică*”, cu referire la infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 321 alin. (1) Cod penal, DNA a reținut în sarcina lui Mureșan Ioan, ca elemente materiale ale infracțiunii, și următoarele acte materiale: *la 24.10.2013, cu ocazia întocmirii referatului cu propunere de arestare preventivă a persoanei vătămate BERBECEANU T., în dos. nr. 13D/P/2011, a atestat în conținutul documentului menționat date nereale privind ... rezultatele unor testări poligraf, afirmații ale unor martori audiați în cauză și a omis cu*

știință să insereze aspecte rezultate din anchetă care veneau în apărarea lui Berbeceanu T., fără însă să se fi început urmărirea penală pentru acestea. Astfel, prin ordonanțele din 09.04.2014 și 27.05.2014, s-a început urmărirea penală doar pentru actele materiale constând în consemnarea eronată a utilizatorului unui post telefonic și denaturarea conținutului rapoartelor de filaj, dar pentru celelalte acte materiale enumerate mai sus, nu a fost începută urmărirea penală și nici pusă în mișcare acțiunea penală, așa cum reiese expres din ordonanțele procurorului din 18.03.2014, 09.04.2014, 27.05.2014 și 08.07.2014.

- instanța a judecat cu încălcarea normelor privind dreptul la un proces echitabil, fără a constata conflictul și intervenția ilegală a DNA în cauza DIICOT aflată în curs de soluționare – obstrucționând-o, refuzând audierea și consemnarea integrală a declarațiilor unor persoane, de ex. Mureșan Ioan, Florescu Gabriel, administrând probe lipsite de loialitate, anulând faptele lui Berbeceanu Traian în materialitatea lor prin susținerea temeiului că acestea nu există, deși sunt recunoscute de acesta, precum și nelegala excludere a unor mijloace de probă și împiedicarea accesului părților la toate probele administrate și informațiile clasificate depuse la dosar.

În subsidiar, a solicitat, în temeiul dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. a) Cod procedură penală, desființarea sentinței penale atacate, împreună cu toate încheierile subsecvente, care sunt netemeinice și nelegale și, rejudecând cauza:

- să se dispună **achitarea** sa, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. (1) Cod procedură penală rap. la *art. 16 alin. (1) lit. b) Cod procedură penală*, respectiv, într-un alt subsidiar, la *art. 16 alin. (1) lit. c) Cod procedură penală*, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de **represiune nedreaptă**, prev. de art. 283 alin. (1) și (2) Cod penal, **fals intelectual**, prev. de art. 321 alin. (1) Cod penal și **abuz în serviciu**, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) Cod penal, deoarece, prin hotărârea apelată, nelegal și netemeinic, instanța de fond a evaluat materialul probatoriu în mod defectuos și trunchiat, încălcându-se principiile de drept ce țin de aflarea adevărului și existența unui proces echitabil, așa cum sunt ele definite și prevăzute de art. 4, art. 5, art. 8 și art. 10 Cod procedură penală, refuzând nejustificat a ține cont de acele împrejurări și probe ce indicau, fără dubiu, indiciile temeinice de vinovăție față de Berbeceanu Traian, indicii confirmate în mod repetat de alți magistrați, precum și faptul că Mureșan Ioan nu a săvârșit infracțiunile reținute în sarcina sa.

De asemenea, s-a solicitat **respingerea pretențiilor civile formulate de Berbeceanu Traian**, care sunt nejustificate și neîntemeiate, cu atât mai mult cu cât alți magistrați au considerat, ca și procurorul Mureșan Ioan, că există indicii temeinice de vinovăție față de Berbeceanu Traian, reținând aceeași stare de fapt probată la DIICOT – ST Alba Iulia, cauza fiind preluată din instrumentarea procurorului Mureșan Ioan la data de 01.11.2013, după numai o săptămână de la punerea în mișcare a acțiunii penale – 23.10.2013, iar rechizitoriul a fost întocmit de un alt procuror de la DIICOT – Structura Centrală, care a menținut toate actele procesuale și procedurale întocmite de Mureșan Ioan. Mai mult, Berbeceanu Traian a mințit frecvent cu privire la aspecte esențiale ale cauzei, atitudine nesinceră care reprezintă o contribuție determinantă a sa la reacția autorității (cercetarea penală), aspect ce determină, în mod evident, respingerea acțiunii civile.

Cu prilejul dezbaterilor în fața instanței de apel, apărarea a invocat ca și temei al soluției de achitare, solicitată a fi pronunțată pentru faptele reținute în sarcina apelantului inculpat Mureșan Ioan, dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală.

De asemenea, s-a susținut că, pentru toate aceste fapte, s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale.

Cu privire la critica principală, s-a subliniat că aceasta are în vedere nerespectarea dispozițiilor de procedură privind incompatibilitatea, lipsa procurorului DIICOT, depășirea limitelor sesizării, lipsa unui proces echitabil, intervenția DNA în cauza altui organ de urmărire penală, încălcarea majorității principiilor de drept și alte nelegalități, aspecte care nu pot fi remediate decât prin reluarea judecării cauzei din faza de urmărire penală sau, cel puțin, din camera preliminară, nelegalitățile invocate fiind grave și extinse asupra întregului proces derulat până în prezent.

Din această perspectivă, amplele motive de apel depuse la dosar fac referire, în esență, la următoarele aspecte:

1. *Sentința penală nr. 523/30.06.2016, toate încheierile subsecvente și încheierea de cameră preliminară nr. 806/18.09.2014, apelate, au fost pronunțate nelegal de complete constituite cu încălcarea prevederilor art. 3 alin. (1) și (3) Cod procedură penală și art. 64 alin. (4) și alin. (1) lit. f) Cod procedură penală raportat la art. 53 alin. (1) Cod procedură penală.*

Astfel, s-a apreciat că singurul remediu este desființarea acestora și trimiterea cauzei spre rejudecare, începând din faza de urmărire penală sau din camera preliminară, faze procesuale lovite de nulitate, ca și toată judecata fondului, aspect ce circumscrie hotărârea apelată cazului de desființare prevăzut de art. 421 pct. 2 lit. b) teza a II-a Cod procedură penală rap. la art. 281 alin. (1) lit. a) Cod procedură penală, privind nulitatea absolută.

2. *Cauza a fost judecată fără respectarea prevederilor legale care reglementează participarea procurorului la judecată, ca urmare a neparticipării obligatorii, în perioada 21 ianuarie 2015 - 21 octombrie 2015, a procurorului din cadrul DIICOT, împrejurare sancționată, potrivit art. 281 alin. (1) lit. d) Cod procedură penală, cu nulitatea absolută și care nu poate fi remediată decât prin aceasta măsură procesuală solicitată.*

S-a arătat că, în toată această perioadă, 21 ianuarie 2015 - 21 octombrie 2015 (10 luni), rechizitoriul DIICOT a rămas nesusținut, deși s-au administrat majoritatea probelor din faza cercetării judecătorești, în legătură cu care această structură nu a putut formula poziții procesuale.

3. *Raportat la rechizitoriul emis de DIICOT, instanța de fond a judecat cu depășirea limitelor de sesizare, deoarece, utilizând scuza rechizitoriului emis de DNA, a considerat, în mod nelegal, că ordonanța de disjungere dispusă de procurorul DIICOT în data de 17.06.2014 este doar una formală și, ca atare, dosarul penal format de DIICOT cu nr. 275/D/P/2014, prin care inculpatul Berbeceanu Traian era în continuare cercetat, a rămas fără obiect, întrucât instanța de fond a realizat ea urmărirea penală, aspect interzis de lege.*

S-a susținut că, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. b) Cod procedură penală, raportat și la Decizia Curții Constituționale nr. 302/2017 și la art. 7 din CEDO, este necesară constatarea nulității sentinței penale nr. 523 din 30 iunie 2016,

pronunțată în dosarul penal nr. 2738/1/2014 și a închierii de cameră preliminară nr. 806/18.09.2014, precum și trimiterea spre rejudecare a cauzei în cameră preliminară sau la urmărire penală, întrucât rechizitoriul și intervenția DNA sunt și ilegale, iar instanța nu se poate pronunța asupra unor aspecte cu privire la care nu a fost sesizată, respectiv vinovăția sau nevinovăția lui Berbeceanu Traian în cazele disjuncte – Litera/Biriescu, încălcându-se grav separația funcțiilor judiciare, independența magistraților procurori pe soluție și dreptul la un proces echitabil.

4. Raportat la rechizitoriul emis de DNA, instanța de fond a judecat cu depășirea limitelor de sesizare, deoarece la rubrica „Încadrarea juridică” din rechizitoriul nr. 212/P/2013 din 15.07.2014, DNA a reținut în sarcina inculpatului Muresan Ioan, ca elemente materiale ale infracțiunii de abuz în serviciu (expres și limitativ enumerate), doar că: „a dispus începerea urmăririi penale (21.03.2013); a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale (23.10.2013); a dispus reținerea pentru 24 de ore a lui Berbeceanu Traian (24.10.2013) și a cerut arestarea preventivă a acestuia (24.10.2013)”, însă niciun act material de după această dată și mai ales după 01.02.2014 (ultimul fiind în 24.10.2013), așa cum, de altfel, a reținut expres și instanța de fond în sentința penală atacată - pag. 249 la rubrica „Analiza cauzei - Abuzul în serviciu - Acuzația”.

Cu toate acestea, instanța de fond, prin hotărârea apelată, a dispus condamnarea inculpatului Mureșan Ioan pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal („fapta comisă după data de 01 februarie 2014”), așa cum expres reiese din dispozitiv.

Această încadrare juridică a fost reținută de instanța de fond ca și cadru procesual, astfel cum reiese în mod expres din Capitolul IV intitulat „Analiza cauzei”, pct. 1 - Analiza prealabilă - Chestiuni de drept - Abuzul în serviciu - Acuzația, unde judecătorii fondului au menționat: „Înalta Curte reține că structura specializată de combatere a corupției – DNA și-a formulat astfel acuzațiile: Abuzul în serviciu ...”, fiind reținut exact același text din rechizitoriul DNA, redat la paragraful anterior, fără niciun element material eventual comis după data de 01.02.2014.

Circumscris acestui palier de critică, apărarea a subliniat inexistența unor activități ilegale desfășurate de Mureșan Ioan după data de 01.02.2014, dar și a unor astfel de activități desfășurate de același inculpat după preluarea cauzei la data de 01.11.2014.

Ca atare, s-a arătat că instanța de fond a depășit cadrul procesual stabilit expres și limitativ de DNA prin rechizitoriul nr. 212/P/2013 din 15.07.2014, reținut chiar în motivarea hotărârii apelate, dispunând, în mod cu totul ilegal, condamnarea inculpatului Mureșan Ioan pentru fapte ce exced cadrului procesual, respectiv fapte pentru care nu s-a dispus trimiterea acestuia în judecată, astfel că sentința atacată a fost pronunțată cu încălcarea dispozițiilor art. 371 Cod procedură penală.

Procedând în această manieră, instanța de fond a încălcat atât noțiunea de previzibilitate, consacrată de art. 7 din CEDO, cât și dreptul de a fi informat cu

privire la natura acuzației în materie penală, consacrat de art. 6 par. 3 lit. a) CEDO.

Având în vedere încălcările drepturilor legale ale inculpatului, în modalitatea arătată, s-a apreciat că se impune desființarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond, cu respectarea drepturilor procesuale garantate atât de dispozițiile legale interne, cât și de cele statuate prin CEDO.

5. Instanța a judecat cu depășirea cadrului procesual legal, respectiv în afara limitelor pentru care a fost începută urmărirea penală și pusă în mișcare acțiunea penală.

S-a arătat că, referitor la propunerea de arestare preventivă din 24.10.2013 formulată de procurorul Mureșan Ioan, considerată ca fiind falsă, DNA susține doar în rechizitoriul întocmit, pe lângă cele două elemente materiale ale infracțiunii de fals intelectual, pentru care s-a început urmărirea penală prin ordonanțele din 09.04.2014 și 27.05.2014, respectiv:

- reținerea de „date nereale referitoare la utilizarea de către numitul Cupețiu Dorin a postului telefonic cu nr. 0728 107 089” și

- reținerea că, în datele de 05.10.2012 și 07.10.2012, lângă sediul SC Comsid SRL și în parcare Practiker, a staționat mașina lui Berbeceanu Traian condusă de acesta,

că, în cererea de arestare preventivă precizată anterior, procurorul Mureșan Ioan:

- a menționat date nereale privind *rapoartele poligraf*;
- a menționat date nereale privind *afirmațiile unor martori* și
- a omis să consemneze *date în favoarea lui Berbeceanu Traian*.

Pentru aceste trei ultime elemente materiale ale infracțiunii de fals, DNA nu a început însă urmărirea penală și nici pus în mișcare acțiunea penală față de procurorul Mureșan Ioan, fiind începută urmărirea penală doar pentru infracțiunea unică de fals intelectual, cu două acte materiale evidențiate expres și constând în: consemnarea eronată a utilizatorului unui post telefonic - ordonanța din 09.04.2014, precum și așa-zisa denaturare a conținutului rapoartelor de filaj - ordonanța din 27.05.2014.

S-a mai arătat de către apărare că, în mod evident, nu au fost prezentate în cererea de arestare preventivă formulată de Mureșan Ioan toate aspectele dorite de DNA, ci doar indiciile avute conform interpretării probelor date de acesta la acea dată. Faptul că interpretarea dată de Mureșan Ioan și alți procurori de la DIICOT și judecători nu corespundea dorinței procurorilor DNA, nu înseamnă însă comiterea unor infracțiuni de fals, abuz în serviciu și represiune nedreaptă, probele fiind la dosar, la dispoziția magistraților și apreciate coroborat, conform liberei conștiințe a fiecăruia.

DNA a analizat, însă, fără a avea competență, doar câteva probe din cauză – nu toate și în ansamblul lor, susținând, fără a efectua o anchetă față de Berbeceanu Traian, că procurorul Mureșan Ioan a dat o interpretare forțată și cu rea-credință acestora, aspect însușit de instanța de fond.

6. Lipsa unui proces echitabil, intervenția ilegală a DNA în cauza DIICOT aflată în curs de soluționare, lipsa de loialitate a probelor și nelegala excludere a unor mijloace de probă.

În acest cadru, apărarea a susținut, în esență, că DNA a obstrucționat grav ancheta efectuată de DIICOT, prin: intimidarea și presarea martorilor; emiterea unor soluții de clasare pentru mărturie mincinoasă față de martori, prin rechizitoriul DNA; lipsa de loialitate a administrării probelor și neverificarea realității afirmațiilor martorilor propuși de Berbeceanu Traian; deconspirarea martorilor cu identitate protejată; cercetarea și audierea procurorilor de caz; deconspirarea sesizărilor efectuate față de Berbeceanu Traian și alte persoane de către Albu Dumitru, Dregheciu Măria și Băda Iosif; începerea urmăririi penale față de Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel pentru infracțiunea de represiune nedreaptă, la data de 18.03.2014, fără a avea actele întocmite de aceștia la DIICOT și a vedea probele administrate; nepunerea la dosar a unor probe importante de către procurorul DNA, dar și alte activități derulate de către DNA, toate menite să-l „salveze” pe Berbeceanu Traian, pe care DNA, ilegal, încălcând independența procurorilor, obstrucționând ancheta DIICOT și, ulterior, judecarea cauzei de către instanțe, l-a considerat aprioric nevinovat, fără a efectua măcar o anchetă față de acesta și mai ales intervenind în cauza altui organ de urmărire penală, egal în grad – DIICOT, creând un real conflict între autoritățile staului.

S-a mai arătat că aceste împrejurări privind conflictul dintre DNA și DIICOT a fost prezentat judecătorilor de la instanța supremă cu ocazia soluționării reunirii cauzelor (încheierea din 21.01.2015) și de către procurorul de ședință al DIICOT – Structura Centrală, care a arătat că DNA, în rechizitoriul nr. 212/P/2013 din 15.07.2014, menționează expres și pleacă de la premisa „certitudinii nevinovăției” inculpatului Berbeceanu Traian. Tot astfel, în rechizitoriul nr. 212/P/2013 al DNA, s-au realizat incriminări inclusiv cu privire la modalitatea în care Mureșan Ioan a evaluat și interpretat materialul probator administrat, imputându-se expres că acesta ar fi „interpretat cu rea-credință afirmațiile făcute de unii martori”, că a dispus reținerea acestuia și a solicitat arestarea sa preventivă „știind că este nevinovat”, precum și că a făcut verificări privind datele și informațiile primite despre Berbeceanu Traian, considerându-le presiuni și direcționări.

Mai mult, o mare parte din cercetarea judecătorească desfășurată la Înalta Curte de Casație și Justiție (din 21.01.2015 până în 21.10.2015 – aproape un an) s-a desfășurat numai cu procuror DNA, care a fost pus în fața situației contradictorii de a susține administrarea probelor în vederea stabilirii vinovăției inculpatului Berbeceanu Traian – așa cum s-a solicitat prin rechizitoriul DIICOT nr. 386D/P/2013, precum și de a susține administrarea probelor în vederea dovedirii împrejurării ce se reține în sarcina lui Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel, prin rechizitoriul DNA, respectiv că au desfășurat o anchetă față de Berbeceanu Traian „știind că este nevinovat”, aspect care încalcă dreptul la un proces echitabil și independența magistraților.

A mai subliniat apărarea că instanța de fond a pronunțat soluții de achitare față de Berbeceanu Traian susținând că faptele comise de acesta nu există în materialitatea lor, deși anterior, ca judecători de drepturi și libertăți, toți membrii completului au confirmat existența indiciilor temeinice necesare pentru luarea măsurilor preventive.

Cu referire la lipsa de loialitate a probelor administrate de către DNA, dar și de către instanța de judecată, s-a susținut că aceasta este evidentă.

Astfel, instanța de fond și DNA nu au verificat credibilitatea martorilor audiați la propunerea lui Berbeceanu Traian și nici afirmațiile acestuia, cu toate că existau indicii certe (chiar înregistrări ambientale) de nesinceritate, regizare, manipulare și răzbunare a acestora, marea majoritate a martorilor fiind apropiați ai lui Berbeceanu Traian și/sau erau trimiși în judecată de procurorul Mureșan Ioan și DIICOT – ST Alba Iulia, față de unii existând date că au fost protejați ilegal de Berbeceanu Traian în alte cauze penale, fiind astfel cointeresați.

Apărarea a reliefat împrejurarea că, pe lângă conflictul creat între autoritățile statului, DIICOT și DNA, s-a creat un precedent periculos, inducând procurorilor și judecătorilor o stare de temere și întrebarea dacă pot să cerceteze sau nu o anumită persoană protejată de DNA, aspect ce lezează grav independența magistraților și înfăptuirea justiției.

Pe de altă parte, s-a susținut că, în mod nelegal, instanța de fond a dispus excluderea unor mijloace de probă administrate în cauză, precum declarații de martori, procese-verbale de redare a discuțiilor ambientale dintre Berbeceanu Traian și Robescu Florentin, precum și probe administrate în vederea dovedirii aspectelor referitoare la retragerea avizului de poliție judiciară față de Berbeceanu Traian.

S-a învederat, așadar, că s-a procedat în mod nelegal dispunându-se astfel, cu atât mai mult cu cât utilitatea declarațiilor martorilor a fost apreciată chiar de către instanța de fond atunci când respectivele mijloace de probă au fost încuviințate și, mai apoi, administrate în cauză. Dispunând astfel, instanța de fond și-a depășit competența funcțională, prin preluarea funcțiilor specifice judecătorului de cameră preliminară.

S-a arătat că mijloacele de probă, odată încuviințate și administrate, rămân câștigate procesului și nu mai pot face obiectul excluderii, Codul de procedură penală neprevăzând această posibilitate numai în situația reglementată de art. 102, când se constată că administrarea probelor s-a făcut prin tortură, ori cu încălcarea principiului legalității și loialității, împrejurare care nu este incidentă în cauză.

De asemenea, s-a susținut că tot nelegal a procedat instanța de fond și atunci când, pe de o parte, a constatat că procesele-verbale din datele de 21.08.2013, 26.08.2013 și 18.10.2013, precum și referatul cu propunere de arestare preventivă a lui Berbeceanu Traian din data de 24.10.2013, sunt false, fără a indica în concret motivele care fundamentează această concluzie, respectiv din ce reiese că sunt false, iar pe de altă parte, a apreciat că nu pot face obiectul anulării, considerând că se impune menținerea efectelor acestor acte.

Cu privire la critica subsidiară, s-a precizat că aceasta se întemeiază pe dispozițiile art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. a) Cod procedură penală, impunându-se *desființarea sentinței penale atacate și rejudecarea cauzei*.

S-a arătat că, din analiza hotărârii atacate, se constată că instanța de fond:

- a dispus *condamnarea inculpatului Mureșan Ioan, fără a respecta considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 405/15.06.2016 referitoare la interpretarea dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969, art. 297 alin. (1) din Noul Cod penal și art.13² din Legea nr. 78/2000;*

- a dispus *condamnarea aceluiași inculpat, fără a respecta dispozițiile legale și de probațiune referitoare la infracțiunile reținute în sarcina acestuia.*

Instanța de fond trebuia să dispună achitarea inculpatului Mureșan Ioan, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. (1) Cod procedură penală coroborate cu cele ale art. 16 alin. (1) lit. b) Cod procedură penală și, în subsidiar, ale art. 16 alin. (1) lit. c) Cod procedură penală, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. (1) și (2) Cod penal, fals intelectual, prev. de art. 321 alin. (1) Cod penal și abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) Cod penal, deoarece, în hotărârea apelată, în mod nelegal, netemeinic și trunchiat, a fost evaluat materialul probator, încălcându-se majoritatea principiilor de drept ce țin de aflarea adevărului și existența unui proces echitabil, așa cum sunt ele definite și prevăzute de art. 4, 5, 8 și 10 Cod procedură penală.

În mod nejustificat, instanța de fond a refuzat a ține cont de acele împrejurări și probe ce indicau, fără dubiu, indiciile temeinice de vinovăție față de Berbeceanu Traian, indicii confirmate în mod repetat de alți magistrați, chiar și în motivele de apel formulate de DIICOT, precum și faptul că Mureșan Ioan nu a săvârșit infracțiunile reținute în sarcina sa.

Referitor la acest aspect, *apărarea a realizat o analiză a nelegalității și netemeinicii hotărârii pronunțate*, raportat la fiecare stare de fapt și infracțiune reținută în sarcina apelantului inculpat *Mureșan Ioan*, susținând că, din materialul probatoriu administrat în cauză, rezultă cu evidență că acesta *nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunilor ce i-au fost imputate.*

Astfel, s-a făcut trimitere la următoarele aspecte:

A). Nelegalitatea și netemeinicia hotărârii de condamnare a apelantului inculpat Mureșan Ioan sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal

Sub aspectul laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu, s-au arătat, în esență, următoarele:

- abuzul în serviciu are caracter subsidiar față de represiunea nedreaptă;
- această încadrare juridică a fost reținută doar pentru atragerea competenței DNA.

Conform normelor penale aplicabile, dar și doctrinei, infracțiunea de abuz în serviciu are un caracter subsidiar, putând fi reținută această încadrare juridică numai dacă nu există prevăzută de lege o altă incriminare distinctă – represiunea nedreaptă, prev. de art. 268 Cod penal anterior/art. 283 Cod penal.

În acest sens, este prevăzut expres de lege că presupusa vătămare a persoanei și a intereselor justiției este considerată de legiutor ca fiind produsă prin acest prim act al procurorului – punerea în mișcare a acțiunii penale, moment când infracțiunea se consideră consumată. Prin urmare, oricare din acțiunile subsecvente punerii în mișcare a acțiunii penale constituie eventuale acte materiale ale infracțiunii de represiune nedreaptă, și nu ale abuzului în serviciu, presupusul folos nepatrimonial fiind realizat deja prin represiune.

În același sens, este și împrejurarea că textul art. 13² din Legea nr. 78/2000, aplicabil în octombrie 2013, nu conținea definiția vreunei infracțiuni, ci făcea trimitere la textul unui număr de două infracțiuni distincte incriminate în

Codul penal – abuzul în serviciu și uzurparea funcției, reprezentând evident o agravantă a acestora.

Cu toate acestea, prin rechizitoriul nr. 212/P/2013, procurorul DNA a dispus în mod greșit trimiterea în judecată a inculpatului Mureșan Ioan pentru următoarea *încadrare juridică*:

- *abuz în serviciu* – împrejurarea că procurorul șef serviciu Mureșan Ioan, de la DIICOT – S.T. Alba Iulia, a dispus „începerea urmăririi penale (21.03.2013), punerea în mișcare a acțiunii penale (23.10.2013), reținerea pentru 24 de ore a lui Berbeceanu Traian (24.10.2013) și a cerut arestarea preventivă a acestuia (24.10.2013)”, administrând probe, personal sau prin polițiștii delegați - Muntean Alin, ș.a., ocazie cu care a obținut pentru el, Muntean Alin, Cean Nicolae, Ilisei Mircea, Luca Anversa și Opruța Cristian, foloase necuvenite de ordin nepatrimonial;

- *represiune nedreaptă* – împrejurarea ca procurorul Mureșan Ioan „a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale prin ordonanța din 23.10.2013 precum și reținerea inculpatului Berbeceanu Traian” știind că acesta este nevinovat, „aspect ce reiese din modalitatea abuzivă în care acesta a înțeles să-și desfășoare ancheta și să producă probe”.

Din analiza celor două stări de fapt reținute de DNA se constată, în mod evident, că acestea sunt identice, privind activitățile de urmărire penală desfășurate de procurorul Mureșan Ioan, nefiind reținut niciun act material după data de 24.10.2013.

Această situație este confirmată expres de DNA, prin procurorul de ședință, care, la termenul din 14.06.2016, a solicitat schimbarea încadrării juridice din abuz în serviciu și represiune nedreaptă, numai în represiune nedreaptă, cu aceeași motivare a subsidiarității.

Prin urmare, rezultă că procurorul DNA care a efectuat urmărirea penală a reținut și infracțiunea de abuz în serviciu doar pentru a putea realiza raportarea la prevederile art. 13² din Legea nr. 78/2000, singura încadrare juridică care atrăgea competența soluționării cauzei la DNA, competență care altfel revenea parchetului tradițional.

În continuare, s-a făcut referire la *principiul legalității incriminării* și la *principiul reprezentării clare a elementelor constitutive* de natură obiectivă și subiectivă ale infracțiunii.

În același sens, s-a arătat că, relativ la abuzul în serviciu, acordând eficiență dispozițiilor art. 7 paragraful 1 din C.E.D.O., care consacră principiul legalității incriminării și pedepsei (*nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*), raportat la art. 15 din Convenție, normă care nu permite nicio derogare de la aceste garanții, CEDO consideră că noțiunea de drept și lege are o sferă mai largă, cuprinzând atât prevederile normative, cât și practica judiciară, care ambele trebuie să îndeplinească cerințele cu privire la accesibilitate și previzibilitate, cerințe care trebuie întrunite atât în ceea ce privește definiția infracțiunii, competența urmăririi penale și judecării, cât și pedeapsa aplicabilă.

CJUE, luând în considerare supremația legii, legalitatea incriminării și a pedepsei, standardul de calitate a prevederilor legale și jurisprudența C.E.D.O., a statuat că, dacă „destinatarii legii nu au o reprezentare clară a elementelor constitutive de natură obiectivă și subiectivă ale infracțiunii, încât să prevadă

consecințele ce decurg din nerespectarea normei pentru ca să-și adapteze conduita potrivit acesteia, norma nu este aplicabilă”, în acest sens fiind și Deciziile Curții Constituționale nr. 732/16.12.2014 și nr. 405/15.06.2016.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii de abuz în serviciu este precizată de Curtea Constituțională prin aceea că trebuie să fie încălcată o normă expresă a legii care obligă la inacțiune sau interzice acea acțiune. Or, în speță, este evident că nu s-a încălcat nicio prevedere legală în acest sens, întrucât nimic nu obliga pe Mureșan Ioan sau alți procurori ori polițiști delegați la inacțiune, ci din contră, la verificarea aspectelor constatate privind implicarea oricărei persoane în activități infracționale de competența DIICOT.

Mai mult, având în vedere soluția instanței de fond - apelată, prin care s-a dispus condamnarea inculpatului Mureșan Ioan pentru abuz în serviciu, respectiv pentru fapte de după data de 01.02.2014, se constată că nelegal ar fi fost tocmai să nu înregistreze cele trei denunțuri formulate de Dreghiciu Maria, Albu Dumitru și Băda Iosif și, în niciun caz, faptul că acestea au fost înregistrate și trimise spre verificare și soluționare conform competenței.

În ce privește *urmarea imediată*, s-a arătat că doctrina și practica judiciară afirmă unitar că vătămarea presupus cauzată prin acțiunile ce constituie elementul material al abuzului în serviciu trebuie să constituie o violare a unui drept al persoanei și să existe o legătură de cauzalitate între această urmare și acțiunea săvârșită. Or, în speță, prin înregistrarea celor trei sesizări formulate de Dreghiciu Maria, Albu Dumitru și Băda Iosif (singurele acte ce ar avea o legătură cu Berbeceanu Traian, comise după 01.02.2014), nu s-a adus nicio violare niciunui drept al acestuia, care putea și poate fi cercetat ca orice persoană și nu numai cu acordul DNA. Mai mult, denunțurile formulate au fost consemnate fidel și în prezența apărătorilor aleși ai acestora, fiind menținute și în prezent.

Astfel, nu există nicio legătură de cauzalitate între aceste activități și presupusele urmări cauzate lui Berbeceanu Traian și reținute de către DNA și instanța de fond, respectiv libertatea individuală, dreptul la demnitate, dreptul la salariu lunar, cu atât mai mult cu cât aceste denunțuri și-au urmat cursul firesc, prevăzut de lege.

Prin urmare, s-a susținut că:

- nu sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, reținută de instanța de fond, atât sub aspectul laturii obiective, cât și al urmării imediate;

- textul infracțiunii de abuz în serviciu se suprapune asupra altei norme speciale cu conținut similar - represiune anedreaptă;

- cu privire la unele sintagme din definiția normei de incriminare a fost admisă excepția de neconstituționalitate – Decizia Curții Constituționale nr. 405/2016, care stabilește expres interpretarea acestei norme ce trebuie modificată, abuzul în serviciu ca infracțiune fiind limitat la interpretarea dată de instanța de contencios constituțional.

Concluzionând, apărarea a susținut că singura soluție legală și temeinică pentru încadrarea juridică neconformă (abuzul în serviciu) reținută în cauză nu poate fi decât achitarea inculpatului Mureșan Ioan.

Sub aspectul laturii subiective a infracțiunii de abuz în serviciu, s-a arătat că nici aceasta nu este întrunită, neexistând nicio intenție a inculpatului Mureșan Ioan de a-l prejudicia în niciun fel pe Berbeceanu Traian, nici în octombrie 2013 și nici după această dată, ci se efectuau doar activitățile specifice profesiei de procuror.

De asemenea, în aprecierea relei-credințe, care este un element subiectiv intern, nu se poate face abstracție de *scopul (mobilul) unei astfel de fapte*, care însă, *în speță, nu există*.

În acest cadru, prin motivele de apel depuse la dosar, apărarea a făcut referire la *lipsa folosului nepatrimonial prevăzut de art. 13² din Legea nr. 78/2000*, sens în care s-au făcut ample dezvoltări cu privire la:

- *lipsa folosului – înlăturarea din dosarele penale ale DIICOT;*

Cu privire la acest aspect, s-a arătat că retragerea avizului de poliție judiciară față de Berbeceanu Traian a fost efectuată la data de 11.10.2013, cu două săptămâni înainte de punerea în mișcare a acțiunii penale față de acesta, realizată în 23.10.2013. În consecință, Berbeceanu Traian nu mai avea acces la cauzele penale ale DIICOT, încă înainte de începerea urmăririi penale față de acesta, fiind înlăturat administrativ din cauzele DIICOT de Procurorul General al României, aspectul reținut nemaiputând fi un scop în sine și un folos nepatrimonial urmărit de nimeni.

- *lipsa folosului – denigrarea ofițerului de poliție judiciară Berbeceanu Traian;*

S-a arătat că, din niciuna dintre probele administrate, nu reiese că a existat o eventuală intenție sau înțelegere a procurorului Mureșan Ioan cu Muntean Alin Mirel sau Cean Nicolaie ori cu altă persoană în acest sens.

- *lipsa folosului - asigurarea accesului la informațiile pretins compromițătoare deținute de Berbeceanu Traian împotriva magistraților, ofițerilor de poliție și a altor persoane din anturaj posibil implicate în fapte de natură penală;*

S-a menționat că Mureșan Ioan nu a urmărit să ridice de la Berbeceanu Traian, la percheziții, date din dosarele DIICOT conținând „presupusele” probe despre procurori, polițiști sau alte persoane, deoarece nu cunoștea la acea dată că susnumitul ar deține astfel de înregistrări, întrucât nu aveau ce căuta la Berbeceanu Traian în nicio situație și, cu atât mai mult, după ce îi fusese retras avizul de poliție judiciară, în 11.10.2013, și nu mai avea acces la cauzele parchetului.

În mod evident, Mureșan Ioan nu avea de unde să cunoască ce va găsi la perchezițiile efectuate la Berbeceanu Traian, trebuind luate în considerare datele pe care acesta le deținea la acea dată, și nu în prezent. Conduita ilegală a lui Berbeceanu Traian de a păstra la domiciliul său suporturi optice cu înregistrări din dosarele de la DIICOT – BT Hunedoara, note informative cu sesizări clasificate neînregistrate și neverificate conținând inclusiv date despre polițiști din echipa sa, ori alte documente și înscrisuri din dosare, nu poate fi imputată lui Mureșan Ioan, care nu avea de unde să știe ce deține Berbeceanu Traian.

De asemenea, este evident că Mureșan Ioan nu a știut nici că Berbeceanu Traian înregistrează procurorii în propriile birouri, unde se purtau discuțiile cu

polițiștii, având în vedere că acestea erau zone clasificate unde înregistrarea și filmarea erau interzise.

- *lipsa scopului de creare a unor foloase nepatrimoniale pentru Cean Nicolaie Ioan;*

S-a învederat că este absurd să se susțină că Mureșan Ioan s-a aliat cu Cean Nicolaie Ioan, în octombrie 2013, după ce i-a cerut acestuia, în urmă cu câteva luni, să plece din DIICOT și a sesizat DNA cu fapte posibil comise de acesta.

De asemenea, Mureșan Ioan nu a avut nicio reacție de favorizare față de Cean Nicolaie Ioan, sesizând aspectele relatate de Litera Cristian și luând măsura solicitării plecării acestuia din DIICOT, deci fără a exista niciun plan sau protecție.

Mureșan Ioan nu putea să coalizeze cu Cean Nicolaie Ioan împotriva lui Berbeceanu Traian pentru a-l favoriza pe Cean Nicolaie Ioan, întrucât nu cunoștea faptele acestuia, iar în momentul în care a aflat aspecte privind posibila sa activitate nelegală, reieșite din declarațiile lui Litera Cristian, a sesizat DNA și i-a cerut să plece din DIICOT.

- *lipsa scopului de creare a unor foloase nepatrimoniale pentru Muntean Alin Mirel;*

S-a arătat că Berbeceanu Traian nu a sesizat niciodată nimic despre cms. Muntean Alin Mirel, cu privire la acesta din urmă nefiind sesizate aspecte ilegale nici de către structurile de informații. Prin urmare, Mureșan Ioan nu a avut nicio suspiciune față de acesta și a crezut în profesionalismul și buna sa credință.

Relativ la aspectul că procurorul Mureșan Ioan ar fi intervenit pe lângă Berbeceanu Traian pentru a-l promova pe Muntean Alin Mirel în locul lui Man Victor, decedat în august 2012, apărarea a învederat că DNA susține în mod eronat, făcând speculații, bănuiala că Mureșan Ioan ar fi avut interese oculte în zona cauzelor economice și, de aceea l-ar fi vrut pe Muntean Alin Mirel șef de serviciu, aspect care este, însă, în totalitate fals.

Referitor la faptul că Mureșan Ioan ar fi urmărit scoaterea lui Berbeceanu Traian din dosarele Ilisei Mircea și Laza Călin, s-au arătat următoarele:

Mureșan Ioan nu-l cunoște pe Laza Călin și nu știa nimic despre legătura acestuia cu SC Tropicana SRL și martora Laza Adina. Mureșan Ioan nu a cunoscut nici despre sesizarea și înregistrarea, la 01.10.2013, de către Berbeceanu Traian, personal, a cauzei nr. 84/D/P/2013 la DIICOT – BT Hunedoara. De asemenea, la DIICOT – ST Alba Iulia nu a fost înregistrat și nu a existat în cercetare niciun dosar cu Laza Călin, aspect ce se poate verifica.

Având în vedere aceste aspecte, Mureșan Ioan nu avea cum să urmărească îndepărtarea lui Berbeceanu Traian din acest dosar despre care, la acea dată, nici nu știa că există, fiind înregistrat cu 20 de zile înainte de începerea urmăririi penale față de Berbeceanu Traian (21.10.2013) și la o altă instituție de parchet – DIICOT Hunedoara.

Deși DNA a început urmărirea penală pentru acest aspect, respectiv cauzarea unui folos nepatrimonial lui Laza Călin, aspectul nu a mai fost reținut

prin rechizitoriu, la rubrica *Încadrarea juridică* și excede astfel cadrulul procesual.

Instanța de fond a reținut, însă, peste cadrul procesual stabilit prin rechizitoriu, ca presiuni exercitate asupra martorei Laza Adina de Mureșan Ioan și Cean Nicolaie Ioan, tocmai înregistrarea dosarului nr. 84D/P/2013, deși aspectul nu a fost reținut în rechizitoriul DNA la rubrica *Încadrarea juridică*, unde s-au stabilit limitele judecătii, iar probele sunt certe (sesizarea și înregistrările), respectiv că nu s-a exercitat nicio presiune asupra numiților Laza Călin și Laza Adina și nu s-a înregistrat niciun folos de către Mureșan Ioan sau Cean Nicolaie Ioan.

Mai mult, în ordonanța de extindere a urmăririi penale din 27.05.2014, la pag. 7, DNA se referea la crearea unui folos pentru Laza Călin prin scoaterea lui Berbeceanu Traian din ancheta acestui dosar, și nicidecum la presiuni asupra martorei Laza Adina, așa cum a reținut instanța de fond. De altfel, la DIICOT – Structura Centrală, martora Laza Adina a susținut că presiunile asupra ei au constat doar în aceea că a fost sunată repetat – declarația din 30.04.2014 – pag. 3-4, formulată la DIICOT – Structura Centrală.

Ca atare, s-a apreciat că este aberant să se susțină că Mureșan Ioan a făcut presiuni asupra martorei Laza Adina, pentru a declara despre Berbeceanu Traian, cu un dosar sesizat chiar de acesta din urmă, despre care Mureșan Ioan nu avea cunoștință, așa cum susține chiar Laza Adina în declarația de la instanța de fond din 09.09.2015.

Pe de altă parte, *Mureșan Ioan nu-l cunoaște nici pe Ilisei Mircea*, nu l-a audiat și nu a știut nimic despre relația acestuia cu Cean Nicolaie Ioan până ce nu i s-a comunicat acest aspect de către Mircea Adrian, în iunie 2013, cu ocazia percheziției efectuate la acesta în dosarul nr. 4D/P/2013 al DIICOT – BT Hunedoara, respectiv că a existat o discuție telefonică și o întâlnire între cei doi.

Cu privire la Ilisei Mircea, a existat o disjungere din dosarul nr. 71D/P/2011 al DIICOT – ST Alba Iulia - *Cupețiu*, disjungere efectuată prin rechizitoriul din data de 01.04.2013 și înregistrată cu nr. 39D/P/2013 la DIICOT – ST Alba Iulia. Ulterior acestei date, Mureșan Ioan a constatat că dosarul disjuns are parțial același obiect cu dosarul nr. 4D/P/2013 de la DIICOT – BT Hunedoara, astfel că a declinat la Biroul Teritorial Hunedoara dosarul nr. 39D/P/2013.

De asemenea, Mureșan Ioan nu putea să favorizeze pe nimeni în dosarul Ilisei Mircea, întrucât nu l-a soluționat el, ci l-a declinat la DIICOT – Biroul Teritorial Hunedoara și a insistat pentru soluționarea în mod complet a dosarului, aspect ce reiese și din interceptarea din data de 26.11.2013 dintre Mircea Adrian și procurorul Mureșan Ioan (vol. 8, filele 15-22), dar și din declarațiile lui Mircea Adrian și Pinteș Angela.

Concluzionând, apărarea a susținut că se constată în mod clar, aspect confirmat și de procurorii DIICOT – Structura Centrală în rechizitoriu și motivarea apelului formulat, că nu se urmărea nimic nelegal prin efectuarea acestor anchete (niciun folos) și nu s-a încălcat nicio normă, ci Mureșan Ioan verifica doar, cu bună-credință, deconspirarea cauzelor Cupețiu și Biriescu, fiind sesizat totodată de Chirilă Costel, prin disjungerea dosarului nr. 109D/P/2013 din dosarul nr. 100D/P/2012 – Litera și nu proteja pe nimeni. Prin efectuarea

acestor anchete, Mureșan Ioan și-a făcut doar datoria, fără a avea ținte sau favoritisme, aspect relatat expres de martorul Balint Dan chiar la instanță - „*acum este cineva la DIICOT care vrea să facă dreptate*”.

Astfel, s-a susținut că *nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, nici sub aspectul laturii subiective și nici al laturii obiective, neobținându-se niciun folos, fie el și nepatrimonial.*

B). Nelegalitatea și netemeinicia hotărârii de condamnare a apelantului inculpat Mureșan Ioan sub aspectul săvârșirii infracțiunii de represiune nedreaptă

Sub aspectul laturii subiective a infracțiunii de represiune nedreaptă, s-au arătat, în esență, următoarele:

Pentru această infracțiune, ca și pentru abuzul în serviciu, este necesară, sub aspectul laturii subiective, existența intenției, trebuind ca autorul faptei să cunoască că persoana pe care o privește ancheta penală desfășurată este nevinovată. Deci cerința esențială pentru existența acestei infracțiuni este ca acțiunile să fie îndreptate asupra unei persoane nevinovate, aspect ce trebuie obligatoriu cunoscut de magistrat.

Prin urmare, posibilul autor al acestei infracțiuni nu răspunde penal dacă a crezut, chiar și eventual în mod greșit, că persoana împotriva căreia a acționat este vinovată și nici chiar dacă a crezut-o nevinovată și a acționat totuși în cadrul dosarului penal ce o viza, însă se stabilește ulterior că aceasta este cu adevărat vinovată – faptă putativă.

Despre împrejurarea că Berbeceanu Traian este nevinovată pentru învinuirile aduse, nu putea susține însă nimeni la acea dată - octombrie 2013 și nici în prezent, în condițiile în care acesta a fost trimis în judecată de către DIICOT – Structura Centrală, în dosarul nr. 386D/P/2013, pentru aceeași stare de fapt cu cea reținută de procurorul Mureșan Ioan, așa cum reiese expres din rechizitoriul întocmit de DIICOT, ordonanțele de extindere a acțiunii penale și respingerea a cererilor în probațiune, precum și chiar din motivele de apel formulate de DIICOT în prezenta cauză.

S-a precizat că legiuitorul a reglementat, expres și restrictiv, prin norme de procedură penală, cursul firesc și legal al unui dosar penal, norme din care rezultă că singurii care pot realiza aprecierea probelor, apreciere care este liberă pentru magistratul care soluționează cauza – art. 103 alin. (1) Cod procedură penală, sunt magistrații care au cauza repartizată spre soluționare, atât la urmărire penală, cât și în instanță, iar orice altă ingerință a altei persoane sau instituții (DNA), încalcă:

- art. 3 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 - care prevede că procurorii se bucură de stabilitate și sunt independenți, în condițiile legii;

- separarea funcțiilor judiciare (art. 3 Cod procedură penală) - potrivit căruia, în faza de urmărire, procurorul și organele de cercetare penală strâng probe pentru a constata dacă există sau nu temeiuri pentru trimiterea în judecată, iar asupra legalității actului de trimitere în judecată și probelor administrate se pronunță judecătorul de cameră preliminară, ceea ce s-a și întâmplat, iar Curtea de Apel București a stabilit definitiv că probele și ancheta derulată de Mureșan Ioan este legală;

- obligativitatea punerii în mișcare a acțiunii penale – art. 3 alin. (4) și (7) Cod procedură penală, potrivit căruia procurorul este obligat să pună în mișcare acțiunea penală când apreciază că există probe din care rezultă săvârșirea vreunei fapte penale, iar aprecierea probelor se face liber de către magistratul care soluționează cauza, în urma evaluării tuturor probelor administrate – art. 103 alin. (1) Cod procedură penală, și nu doar a unora, izolat și rupte din context, așa cum a făcut DNA și instanța de fond. Tot astfel, în scopul strângerii de probe sau al identificării faptuitorilor, procurorul folosește mijloacele investigative, efectuând urmărirea penală – art. 16 alin. (1) din Legea nr. 508/2004.

În dosarul nr. 13D/P/2011, instrumentat de procurorul Mureșan Ioan, la momentul punerii în mișcare a acțiunii penale și reținerii, se aprecia tocmai această presupunere rezonabilă, despre care alți magistrați au considerat că există și au luat măsuri preventive față de Berbeceanu Traian și alte persoane din grupul sau, au extins urmărirea și acțiunea penală, au întocmit rechizitoriul și motivele de apel, au pus concluzii în sala de judecată, considerând, pe aceeași stare de fapt reținută de Mureșan Ioan, că există indicii temeinice de vinovăție față de Berbeceanu Traian, fără a considera nule sau a infirma niciunul dintre actele întocmite de procurorul Mureșan Ioan.

S-a subliniat că libertatea de a aprecia probele administrate presupune atitudinea sau manifestarea convingerii cu privire la temeinicia aspectelor invocate.

Reaua-credință, ca formă necesară a laturii subiective, înseamnă însă dirijarea voinței magistratului spre violarea legii, voința de a comite o infracțiune, care nu se prezumă, ci trebuie dovedită. Mai mult, reaua-credință presupune, pe lângă intenția de a manipula legea, ca această manipulare să aibă un scop, scop care a fost apreciat în cauză de DNA și parțial reținut de instanța de fond, în mod nereal, sub forma unui presupus folos nepatrimonial al lui Mureșan Ioan pentru sine și pentru alții, folos care nu se confirmă însă și nu rezultă din nicio probă administrată, fiind doar o construcție aberantă bazată pe afirmațiile nereale ale lui Berbeceanu Traian, făcute din dorința de a se salva.

În speță, deși toți magistrații cărora le-a fost repartizată cauza spre soluționare, pe fond sau cu privire la soluționarea unor cereri, au apreciat că există indicii temeinice de vinovăție față de Berbeceanu Traian, DNA a efectuat învinuiri la adresa lui Mureșan Ioan, privind inexistența indicilor temeinice și aprecierea probelor, aspect ilegal care excede competenței DNA, cu atât mai mult cu cât, la acea dată, cauza se afla pe rolul DIICOT – Structura Centrală, fiind în curs de soluționare.

Prin urmare, faza de urmărire penală desfășurată la DNA este ilegală, încalcând atât normele de drept substanțial, cât și de procedură (competență), fiind nulă.

Mai mult, modul cum un magistrat – în speță, procurorul Mureșan Ioan, interpretează probele, verifică piste de anchetă și prezența unui suspect în aceeași perioadă de timp și zonă cu timpul/locul comiterii faptelor și cu privire la care suspectul formulează justificări repetat mincinoase, nu poate fi considerat represiune nedreaptă, practica și doctrina fiind unitară în acest sens. O interpretare contrară ar transforma toți magistrații în infractori, întrucât

persoanele cercetate sunt toate prezumate nevinovate până la o soluție definitivă de condamnare.

Pe de altă parte, aspectele de fapt (indiciile) și de drept reținute de Mureșan Ioan în calitate de procuror la S.T. Alba Iulia, în dosarul nr. 13D/P/2011 privind pe inculpații Berbeceanu Traian, Biriescu Titus, Cupețiu Dorin ș.a., au fost confirmate de alți magistrați de la DIICOT – Structura Centrală prin emiterea rechizitoriului și a motivelor de apel, precum și de instanțele de judecată în faza de dispoziție asupra drepturilor și libertăților, dar și în procedura de cameră preliminară.

De asemenea, chiar dacă s-ar presupune că Berbeceanu Traian ar fi achitat definitiv, nu se poate vorbi de represiune nedreaptă, decât dacă magistratul care a dispus măsuri procesuale sau procedurale știa de la început că persoana este nevinovată. Or, acest lucru nu reiese de nicăieri și nu este deloc evident, în condițiile în care, atât procurorul Mureșan Ioan, cât și alți magistrați, au considerat, funcție de aprecierea fiecăruia, că în cauză, față de Berbeceanu Traian, există indicii temeinice de vinovăție, împlinindu-se *regula tertului observator obiectiv* impusă de CEDO (ex. *Cauza Nielsen contra Danemarcei*).

Această regulă este îndeplinită în mod evident și expres, așa cum reiese din rechizitoriul DIICOT – Structura Centrală nr. 386D/P/2013 din 15.07.2014, prin care s-a dispus trimiterea în judecată a lui Berbeceanu Traian ș.a., în aceeași cauză a DIICOT – Serviciul Teritorial Alba Iulia nr. 13D/P/2011, preluată la Structura Centrală, reținându-se starea de fapt probată de procurorul Mureșan Ioan în perioada cât dosarul a fost la DIICOT – S.T. Alba Iulia, precum și că aceste acțiuni au fost săvârșite de Berbeceanu Traian pe fondul sprijinirii grupului infracțional, primirii unui autoturism și deconspirării perchezițiilor efectuate către Cupețiu Dorin.

Apărarea a mai susținut că împrejurarea potrivit căreia Berbeceanu Traian nu era o țintă pentru procurorul Mureșan Ioan reiese și din înregistrările ambientale, efectuate de cel dintâi, ale discuțiilor purtate cu Mureșan Ioan în biroul acestuia și atașate la dosar de către DNA (*vol. 8, pag. 338-356 din dos. u.p. nr. 212/P/2013*), respectiv discuția din 18.03.2013.

Din același tip de înregistrări ambientale realizate chiar de către Berbeceanu Traian și în aceleași condiții, cu procurorul Mureșan Ioan, în biroul acestuia, unde purtau discuțiile oficiale și, evident, fără ca Mureșan Ioan să știe că este înregistrat, aspect ce denotă clar buna-credință, spre deosebire de Berbeceanu Traian, care provoca, manipula și știa ce să vorbească, ferindu-se, el fiind cel care înregistra – înregistrare făcută în 19.11.2012, reies practic aceleași aspecte, respectiv că Mureșan Ioan nu avea nimic personal cu Berbeceanu Traian și chiar spera ca acesta să aibă o justificare plauzibilă a deconspirărilor perchezițiilor efectuate în cauza Cupețiu, care erau probate că s-au realizat, aspect reținut și de instanța de fond.

În acest context, s-a mai susținut că indiciile temeinice de vinovăție privindu-l pe Berbeceanu Traian, constatate în dosarele nr. 71D/P/2011 - Cupețiu, nr. 100D/P/2012 - Litera și nr. 13D/P/2011 - Biriescu, au evoluat cronologic, fără nicio intenție de a-l viza pe acesta.

Pe lângă indiciile de vinovăție constatate în cele trei cauze, reținute în acuzarea lui Berbeceanu Traian de către DIICOT, respectiv cauzele Biriescu,

Litera/Simota și Cupețiu, față de acesta existau suspiciuni că ar fi implicat în mai multe fapte de natură penală, care au întărit și ele convingerea procurorului Mureșan Ioan privind profilul infracțional al lui Berbeceanu Traian, dar care, nefiind probate suficient, nu au dus la formularea unor acuzații.

Prin urmare, în afară de cele trei dosare – Cupetiu, Litera și Biriescu, în care s-au formulat acuzații față de Berbeceanu Traian, au mai fost în soluționarea procurorului Mureșan Ioan și a DIICOT – ST Alba Iulia și alte lucrări care-l priveau pe acesta, dar care, pentru că nu s-au probat, au fost clasate, rezultând, așadar, că nu se urmărea cu orice preț acuzarea lui Berbeceanu Traian, ci s-a dat curs doar anchetelor unde faptele s-au probat și procurorii și-au format convingerea că acesta este vinovat.

Tot astfel, s-a arătat că *Mureșan Ioan nu a avut decât o relație profesională cu Berbeceanu Traian, nu a avut conflicte personale cu acesta și nu a existat nici scopul și nici folosul de a-l cerceta*, ci au existat numeroase aspecte de integritate, privind deconspirările din cauzele DIICOT, în care Berbeceanu Traian apărea cu o implicare nelegală și față de care exista obligația de verificare.

Așadar, apărarea a subliniat că nu exista un conflict personal între Mureșan Ioan și Berbeceanu Traian, ci mai multe anchete privind deconspirarea unor cauze ale DIICOT – ST Alba Iulia, în care implicarea ilegală a celui din urmă a fost constatată și probată. De asemenea, Mureșan Ioan nu a acționat cu rea-credință, emițând sau confirmând soluții de clasare față de Berbeceanu Traian acolo unde faptele nu s-au confirmat și formulând acuzații acolo unde faptele acestuia s-au probat.

În ceea ce privește cerința esențială ca Mureșan Ioan să fi știut în octombrie 2013 că Berbeceanu Traian nu este vinovat, aspectul nu poate fi susținut sub nicio formă, cu atât mai mult cu cât, pe lângă probele administrate, Berbeceanu Traian a recunoscut personal că a primit mașina de la Rusu Gheorghe, că a fost la Comsid și Practiker, ca s-a întâlnit conspirat cu Rusu Gheorghe acasă la Urs Vasile, că a omis completarea declarației de avere exact cu datele privind vânzarea mașinii sale, că a vândut mașina lui Urs Vasile și nu a dat-o SC Uranus Junior SRL, prejudiciind-o, că știa despre faptele lui Litera Cristian, pe care nu le-a sesizat, etc., aspecte care trebuiau anchetate, fiind o obligație stabilită în sarcina procurorilor de Codul de procedură penală și Legea nr. 508/2004.

Sub aspectul laturii obiective a infracțiunii de represiune nedreaptă, s-au arătat, în esență, următoarele:

Cerința esențială pentru existența infracțiunii este aceea că *magistratul trebuie să știe că persoana cercetată este nevinovată*. O persoană este însă nevinovată, până la emiterea unei soluții de condamnare definitivă.

În opinia apărării, cum nu reiese de niciunde că Mureșan Ioan știa că Berbeceanu Traian este nevinovat și nu o arată/demonstrează nici DNA și nici instanța de fond, așa cum cere textul infracțiunii în mod expres, se pune întrebarea care era atitudinea considerată corectă de către DNA și instanța de fond, în condițiile în care:

- prin disjungerea din dosarul nr. 100D/P/2012 al DIICOT – S.T. Alba Iulia, realizată de procurorul Chirilă Costel și înregistrată cu nr. 109D/P/2013, s-au sesizat aspecte infracționale despre Berbeceanu Traian;

- în dosarul nr. 71D/P/2011 s-a constatat că perchezițiile au fost deconspirate (aspect reținut și de instanța de fond pentru percheziția din 10.05.2012);

- în cauza nr. 13D/P/2011 - Biriescu, s-a constatat că existența dosarului și a interceptărilor au fost deconspirate, aspect relatat expres de numiții Litera Cristian, Vlaiconi Cristian, Laza Adina, Cean Nicolaie Ioan, Rișcuța Aurel, dar care reieșea cu evidență și din comportamentul soților Biriescu.

Adoptarea unei atitudini pasive de către procurorul șef serviciu Mureșan Ioan, la acea dată, respectiv de a nu efectua verificările necesare aspectelor sesizate și constatate, reprezenta o conduită nelgală, mai ales că indiciile de vinovăție față de Berbeceanu Traian au fost confirmate și de alți magistrați, procurori și judecători.

Faptul că ancheta DIICOT – ST Alba Iulia a fost desfășurată legal față de Berbeceanu Traian a fost constatat de procurorii DIICOT – Structura Centrală, care au readministrat întreg probatoriul, reținând că se menține, dar mai ales, a fost stabilit definitiv de judecătorul de cameră preliminară de la Curtea de Apel București, care a constatat că probele au fost administrate legal și se mențin.

În continuare, apărarea a făcut referire, printr-o amplă expunere în cadrul motivelor de apel, la *indiciile temeinice de vinovăție existente față de Berbeceanu Traian în cele trei cauze conexe*, respectiv: *cauza Cupețiu Dorin* – dosar nr. 71D/P/2011, din care, la data de 01.04.2013, a fost disjuns prin rechizitoriu dosarul nr. 38D/P/2013 privind deconspirarea perchezițiilor, *cauza Litera Cristian/Simota Alin* – dosar nr. 100D/P/2012, din care s-a disjuns de către procurorul Chirilă Costel și înregistrat dosarul nr. 109D/P/2013 și *cauza Biriescu* – dosar nr. 13D/P/2011 al DIICOT – ST Alba Iulia.

S-a susținut că probele administrate în cele trei cauze au fost interpretate liber și coroborat de procurorul Mureșan Ioan, ca indicii temeinice de vinovăție, ancheta fiind în curs, fără a ști că Berbeceanu Traian este nevinovat, așa cum prevede definiția infracțiunii de represiune nedreaptă, ca cerință esențială. Astfel, *nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni, nici sub aspectul laturii obiective și nici al laturii sibiective*, Mureșan Ioan făcându-și doar datoria de a verifica deconspirările realizate, cu bună-credință.

Prin urmare, dacă alți magistrați au considerat că există indicii temeinice de vinovăție față de Berbeceanu Traian, pe aceeași stare de fapt reținută de procurorul Mureșan Ioan și aceleași probe, nu se poate afirma că acesta a știut că Berbeceanu Traian este nevinovat, ca cerință esențială a infracțiunii de represiune nedreaptă. Mai mult, DIICOT a susținut în rechizitoriu și prin motivele de apel formulate, în mod expres, vinovăția inculpatului Berbeceanu Traian și starea de fapt probată de Mureșan Ioan la DIICOT – ST Alba Iulia.

Cât privește analiza unor aspecte în sensul că declarațiile persoanelor audiate la DIICOT – ST Alba Iulia ar fi fost influențate de anchetatori, s-a arătat că excede cadrului procesual, întrucât, la pct. 6 din dispozitivul rechizitoriului nr. 212/P/2013 din 15.07.2014, s-a dispus expres *clasarea cauzei* cu privire la

infracțiunea de influențarea declarațiilor, întrucât nu au rezultat probe cu privire la săvârșirea acesteia.

În orice caz, cu privire la aspectele esențiale ale cauzei, martorii și-au menținut declarațiile date la DIICOT – ST Alba Iulia, atât în cadrul reaudierilor de la DIICOT – Structura Centrală, cât și al celor de la instanța de fond, ceea ce denotă tocmai corectitudinea efectuării anchetei și cu bună-credință, afirmațiile martorilor fiind verificate prin administrarea altor probe și testări poligraf.

C). Nelegalitatea și netemeinicia hotărârii de condamnare a inculpatului Mureșan Ioan sub aspectul săvârșirii infracțiunii de fals intelectual, prev. de art. 321 alin. (1) Cod penal

S-a arătat că, pentru a exista infracțiunea de fals intelectual, aceasta trebuie să întrunească *două condiții cumulative* în cadrul situației premisă, respectiv ca înscrisul să constate anumite date și să servească ca mijloc de probă, ori referatul cu propunere de arestare preventivă nu este mijloc de probă, ci o cerere adresată instanței, cuprinzând o interpretare proprie dată stării de fapt.

Astfel, ca cerință esențială, falsul intelectual trebuie să privească înscrisul cu forță probantă (să fie o probă în sine), și nu referirea la acesta, făcută într-o cerere, care nu poate constitui obiectul material al unei infracțiuni de fals.

Mai mult, s-a arătat că, în speță, toate probele administrate erau fizic la dosarul cauzei când s-a formulat propunerea de arestare față de Berbeceanu Traian, instanțele pronunțând soluțiile pe baza probelor existente la dosar și nu a interpretării făcute de procuror în cererea de arestare, care este doar o propunere bazată pe o interpretare proprie, coroborată cu alte probe și liberă, dată de procuror stării de fapt reținute și probelor administrate până la acea dată, fiind rezultatul convingerii sale. În acest context, s-a subliniat că, deși motivarea instanței de fond conține numeroase nelegalități, inadvertențe și neadevăruri, nu înseamnă că este falsă.

Apărarea a învederat că DNA a reținut în sarcina inculpatului Mureșan Ioan ca acuzație, iar instanța de fond a confirmat, nelegal și netemeinic, faptul că, în cererea de arestare preventivă formulată față de Berbeceanu Traian la data de 24.10.2013, *acesta a inserat „date nereale referitoare la utilizarea de către numitul Cupețiu Dorin a postului telefonic cu nr. 0728.107.089, pentru a demonstra legătura acestuia cu Moș Ovidiu”*, deși numărul de telefon în cauză s-a dovedit anterior, în dosarul nr. 71 D/P/2011, că aparține lui Mărginean Vasile, aspect comunicat acestuia în data de 04.04.2013.

Datele menționate au fost preluate de procurorul Mureșan Ioan cu opțiunea „copy paste” din procesele-verbale întocmite de către polițiștii delegați în 23.08.2013 și 21.08.2013 (aspect evident) și inserate în propunerea de arestare preventivă, fără a fi verificate personal de Mureșan Ioan, întrucât nu exista nicio suspiciune față de polițiștii delegați și acesta era rolul instituției delegării polițiștilor, conform procedurii.

Mai mult, în ceea ce privește numărul de telefon precizat anterior, în mod evident, a fost o eroare care s-a datorat împrejurării că acesta era utilizat de Mărginean Vasile, dar a fost obținut ca abonament de o firmă ce a aparținut lui Cupețiu Dorin, respectiv SC Comsid Tehnosteel SRL.

Prin urmare, această evidentă eroare nu este un fals, care presupune forma intenției pentru existența laturii obiective a infracțiunii.

Această greșeală a fost preluată involuntar de procurorul și judecătorul care au solicitat/emis autorizațiile de interceptare din dosarul nr. 71D/P/2011 - Cupețiu și, ulterior, în dosarul disjuns nr. 38D/P/2013, dosar ce a fost conexasat la dosarul nr. 13D/P/2011, uitându-se după 6 luni că unul dintre numerele de telefon atribuit lui Cupețiu Dorin nu era folosit de acesta. Identificarea numerelor de telefon, listingurile, hărțile relaționale, ascultarea și transcrierea interceptărilor în procese-verbale era dată în sarcina polițiștilor delegați, procurorii și judecătorii neputând efectua totul personal, acesta fiind și rolul instituției delegării.

S-a subliniat că nici acuizarea formulată de către DNA nu se referă, în ceea ce-l privește pe Mureșan Ioan, decât la preluarea datelor în cererea de arestare preventivă întocmită de acesta, în care a inserat datele rezultate din procesele-verbale întocmite de polițiștii delegați și care conțineau o evidentă eroare, nefiind niciun fals.

Pe de altă parte, apărarea a învederat că DNA a reținut ca act material al infracțiunii unice de fals intelectual, în sarcina inculpatului Mureșan Ioan, împrejurarea că a reținut în propunerea de arestare preventivă formulată cu privire la Berbeceanu Traian, în 24.10.2013, împrejurarea că, în datele de 05.10.2012 și 07.10.2012, lângă sediul SC Comsid SRL și în parcare Practiker, a staționat mașina lui Berbeceanu Traian, condusă de acesta, deși rapoartele de filaj făceau referire doar la mașina lui Berbeceanu Traian.

S-a susținut că DNA, dar și instanța de fond, au făcut aceste aprecieri trunchiat, omițând să ia în considerare și nota SRI nr. 0011/20.02.2013, care prezintă rezultatul analizării listingurilor, hărților relaționale și localizărilor unde se afla Berbeceanu Traian în acele momente, precum și filmările ridicate, astfel că s-a stabilit cert, coroborat, prin toate probele administrate, că acesta a fost cel care conducea personal mașina, care îi și aparținea.

În concluzie, s-a apreciat că *faptele inculpatului Mureșan Ioan nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de fals intelectual, atât sub aspectul laturii obiective, cât și al laturii subiective*, deoarece o „cerere” de orice fel nu îndeplinește condițiile cumulative pentru putea fi falsă, ci prezintă poziția subiectivă a celui care o formulează, respectiv, în speță, interpretarea probelor dată de procuror, prezența lui Berbeceanu Traian la Comsid și în parcare Practiker este reală și confirmată chiar de acesta, iar numărul de telefon folosit de Mărginean Vasile este o eroare a polițiștilor delegați, preluată involuntar atât de procuror, cât și de judecător.

Deși excede cadrului procesual supus judecății, apărarea a evidențiat, prin motivele de apel, și împrejurarea că instanța de fond a reținut în mod greșit că modalitatea de denaturare a adevărului și probelor a avut loc pe tot parcursul procesual, concomitent cu presiunile asupra martorilor, care ar fi constat în:

- promisiuni de beneficii pentru altul (Litera Cristian, Litera Simina, Litera Constantin, Biriescu Anișoara, Cupețiu Monica, Ioiescu Ovidiu, Simota Alin, Vladislav Dan);

- favoruri în vederea obținerii situației mai ușoare în propriul dosar pentru Ioiescu Ovidiu, Vladislav Dan, Simota Alin, Biriescu Titus, Cupețiu Dorin;

- exercitarea de amenințări față de Litera Cristian, Litera Constantin, Ioiescu Ovidiu, Laza Adina, Hușanu Danca, Năboiu Lucian, Scaglione Cossimo, Vonu Dacian, Luca Ovidiu, Biriescu Anișoara, Pavel Ana Maria;

- învățarea declarației prin audieri repetate fără avocat pentru Litera Cristian, Litera Simina și Balint Dan;

- întrebări sugestive și reformulări pentru Litera Cristian, Litera Constantin, Laza Adina, Luca Ovidiu, Rișcuță Aurel, Dumitraș Florin;

- obținerea unor mărturii mincinoase benevole de la Cean Nicolaie Ioan, Rișcuță Aurel, Pîrvoni Gabriel, Braicu Nicolae;

- manufacturarea de probe – procesele-verbale de investigații din datele de 21.08.2013, 26.08.2013 și 18.10.2013, precum și ticluirea de mesaje de către Ioiescu Ovidiu;

- ignorarea unor adevăruri obiective, precum implicarea lui Cean Nicolaie Ioan în cauzele altor procurori (dosarul Ciociu), apropierea acestuia de Balint Dan și Cupetiu Dorin, testarea poligraf a lui Rusu Gheorghe.

Sub aspectul laturii civile, s-a susținut că, în mod greșit, inculpatul Mureșan Ioan a fost obligat la plata despăgubirilor morale și materiale, ca urmare a unor acte care nu au fost dispuse de acesta, ci de alți magistrați, nu au fost probate și nici nu s-a arătat modul de calcul.

Mai mult, Mureșan Ioan a acționat în calitate de organ judiciar, participant în procesul penal, exercitând funcția judiciară de urmărire penală prevăzută de art. 3 lit. a) Cod procedură penală, în calitate de procuror.

Astfel, și-a exercitat prerogativele de procuror, situație în care, potrivit art. 1373 din Codul civil, răspunderea pentru prejudiciul cauzat de prepus prin fapta săvârșită în legătură cu exercitarea sau cu scopul funcțiilor încredințate revine comitentului – Ministerul Public, DIICOT.

Mai mult, s-a arătat că este stabilit imperativ de art. 540 alin. (5) din Codul de procedură penală că „reparația este în toate cazurile suportată de stat, prin Ministerul Finanțelor Publice”, fiind astfel nelegală obligarea inculpatului Mureșan Ioan, personal, la despăgubiri față de Berbeceanu Traian.

Prin urmare, sentința penală atacată s-a pronunțat fără a fi motivată în fapt, dar nici în drept, cu încălcarea dispozițiilor art. 21 Cod procedură penală și art. 1373 Cod civil, potrivit cărora comitentul trebuia introdus în cauză ca parte responsabilă civilmente cu drept de regres conform art.1384 Cod civil.

De asemenea, s-a susținut că, în cauză, operează norma specială a art. 539 Cod procedură penală – derogatorie de la dreptul comun.

Cu privire la daunele materiale, s-a arătat că este obligatoriu ca ele să fie rigurose și exact stabilite. Astfel, inculpatul parte civilă Berbeceanu Traian a solicitat suma de 97.632 lei, cu titlu de daune materiale – diferențe salariale generate de diminuarea salariului de la data punerii la dispoziție. Or, în niciun caz, această sumă nu îi este imputabilă inculpatului Mureșan Ioan.

Măsura punerii la dispoziție a lui Berbeceanu Traian din funcția de șef al BCCO Alba a fost luată de Procurorul General al României, prin Ordinul din data de 11.10.2013, astfel că nu mai putea lucra în această calitate, fiindu-i retras avizul de poliție judiciară, printr-un act administrativ care a fost considerat și de instanța de fond fără legătură cu cauza.

Prin urmare, nu măsurile dispuse de Mureșan Ioan, respectiv punerea în mișcare a acțiunii penale și reținerea lui Berbeceanu Traian, au determinat diminuarea salariului acestuia din urmă, ci actul administrativ precizat, fiind doar o altă ilegalitate a conducerii IGPR și BCCO, și anume a numiților Robescu Florentin și Cucu Claudiu, faptul că nu au implementat acest ordin imediat, deși aveau cunoștință de el, așa cum reiese din interceptările efectuate privind convorbirile telefonice dintre aceștia.

D. Prin motivele scrise de apel și în susținerile orale, **inculpatul Muntean Alin Mirel** a criticat hotărârea instanței de fond pentru nelegalitate și netemeinicie, solicitând:

În principal, în temeiul art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. b) Cod procedură penală, desființarea hotărârii atacate și **rejudicarea cauzei de către instanța de fond**, având în vedere:

1. incidența nulității absolute

a) Sentința penală apelată și întreaga cercetare judecătorească efectuată în cauză sunt lovite de nulitate absolută, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. a) rap. la art. 64 alin. (1) lit. f) și art. 64 alin. (4) Cod procedură penală – *incompatibilitatea membrilor completului de judecată*, cu consecința desființării hotărârii atacate și a rejudicării cauzei, cu respectarea dispozițiilor legale privind compunerea completului, respectiv cu *reluarea procedurii de cameră preliminară*;

În subsidiar, s-a solicitat ca, în urma desființării implicite a încheierii de reunire a cauzelor, să se dispună *rejudicarea cauzei de către instanțele competente să judece în primă instanță*, respectiv Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală pentru cauza privind dosarul de urmărire penală nr. 212/P/2013 al DNA și Tribunalul București pentru cauza privind dosarul de urmărire penală nr. 386D/P/2013.

b) Actele și măsurile dispuse la termenele de judecată cuprinse în perioada 21.01.2015 - 21.10.2015 sunt lovite de nulitate absolută, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. d) Cod procedură penală – *lipsa procurorului DIICOT*, cu consecința rejudicării cauzei de către Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală.

2. nepronunțarea instanței de fond asupra unei fapte

a) *Instanța de fond nu s-a pronunțat cu privire la fapta de fals intelectual în formă continuată*, prev. de art. 321 rap. la art. 35 alin. (1) din Codul penal, reținută în sarcina inculpatului;

b) *Instanța de fond s-a pronunțat cu privire la altă faptă decât cea cu care a fost investită prin actul de sesizare.*

În subsidiar, s-a solicitat, în temeiul art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. a) Cod procedură penală, **desființarea sentinței atacate și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit regulilor referitoare la soluționarea acțiunii penale și a acțiunii civile**, întrucât sentința penală nr. 523/30.06.2016 este nelegală și netemeinică.

Cu titlu prealabil, apelantul inculpat Muntean Alin Mirel a solicitat constatarea încetării procesului penal cu privire la infracțiunile de complicitate la represiune nedreaptă și fals intelectual, susținând că s-a împlinit termenul de

prescripție de 5 ani prevăzut de art. 154 alin. (1) lit. d) Cod penal, având în vedere și perioada în care prezenta cauză a fost suspendată (06.11.2019 - 15.11.2022), cu mențiunea că înțelege să solicite continuarea procesului penal, conform art. 18 Cod procedură penală.

1. Cu privire la incidența cazurilor de nulitate absolută:

Referitor la solicitarea de constatare a nulității absolute a sentinței atacate și a întregii cercetări judecătorești, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. a) Cod procedură penală, s-au învederat, în esență, următoarele aspecte:

Potrivit art. 281 alin. (1) lit. a) Cod procedură penală, determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind compunerea completului de judecată.

În situația în care constituirea nelegală a completului, prin prisma incompatibilității judecătorului care a făcut parte din acesta, a survenit pe parcursul judecății, este lovită de nulitate absolută judecata în întregime.

Așadar, încălcarea normelor privind compunerea completului de judecată, din perspectiva incompatibilității membrilor completului care realizează funcția jurisdicțională, se sancționează cu nulitatea absolută a actelor întocmite ori a măsurilor luate cu încălcarea acestora.

a.1) Incompatibilitatea președintelui completului de judecată de la instanța de fond, prin prisma dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f) Cod procedură penală

În acest sens, s-a solicitat a se constata că președintele completului de judecată era incompatibil să participe atât la procedura de cameră preliminară, cât și la judecata în fond, întrucât, față de acesta, exista mai mult decât o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea i-ar fi afectată.

Astfel, cu ocazia judecării recursului privind prelungirea măsurilor preventive luate față de inculpatul Berbeceanu Traian, judecătorul care prezida completul respectiv a analizat materialul probatoriu care a stat la inculpării acestuia, exprimându-și în mod neechivoc opinia cu privire la faptele reținute în sarcina sa (încheierea penală nr. 3712 din 26.11.2013, pronunțată în dosarul penal nr. 7548/2/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție).

De altfel, cu ocazia soluționării recursului, membrii completului au analizat toate probele administrate în cauză, probe care, în prezent, sunt folosite de către DNA în acuzarea inculpatului Muntean Alin Mirel. Cu alte cuvinte, completul de judecată a antamat fondul cauzei, apreciind că ar fi incident cazul de împiedicare a exercitării acțiunii penale prevăzut de art. 16 alin. (1) lit. a) Cod procedură penală, aspect concretizat ulterior în hotărârea apelată, prin dispoziția de achitare pe același temei.

În acest context, s-a subliniat că, potrivit dispozițiilor art. 6 parag. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la un proces echitabil, una dintre garanțiile acestui drept fiind accesul la un tribunal imparțial.

a.2) Incompatibilitatea tuturor membrilor completului de judecată, urmare a reunirii celor două cauze, prin prisma dispozițiilor art. 64 alin. (4) Cod procedură penală

În acest sens, s-a precizat că dosarul nr. 13D/P/2011 al DIICOT – S.T. Alba-Iulia a fost preluat și înregistrat la DIICOT – Structura Centrală sub nr.

386D/P/2013, la data de 01.11.2013, în vederea continuării urmăririi penale. În aceeași zi în care Rechizitoriul nr. 386D/P/2013 al DIICOT – Structura Centrală privind pe Berbeceanu Traian a fost înregistrat la Tribunalul București, DNA – Structura Centrală a trimis la Înalta Curte Rechizitoriul nr. 212/P/2014, cauză înregistrată sub nr. 2738/1/2014.

La data de 21.01.2015, Înalta Curte a dispus reunirea acestei cauze cu dosarul nr. 24723/3/2014 al Tribunalului București privind pe inculpatul Berbeceanu Traian ș.a., trimiși în judecată prin rechizitoriul DIICOT – Structura Centrală nr. 386D/P/2013.

Urmare a reunirii celor două dosare la Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, Berbeceanu Traian a dobândit atât calitate de inculpat, cât și de parte civilă în prezenta cauză.

Având în vedere că obiectul cauzei îl constituie în prezent și dosarul de urmărire penală nr. 386D/P/2013, *judcătorii care au dispus cu privire la măsurile preventive luate față de inculpatul Berbeceanu Traian au devenit incompatibili să soluționeze cauza reunită, conform dispozițiilor art. 64 alin. (4) Cod procedură penală.*

Cum normele procesual penale sunt de imediată aplicare, s-a arătat că, în prezenta cauză, se aplică prevederile legale potrivit cărora funcția de dispoziție asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei în faza de urmărire penală este incompatibilă cu funcția de judecată.

Or, în speță, toți cei trei membri ai completului de judecată în fond au exercitat funcția de dispoziție asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale inculpatului Berbeceanu Traian în cursul urmăririi penale.

Ca atare, s-a solicitat a se constata că judecătorii care au făcut parte din completul de judecată în fond se aflau în stare de incompatibilitate, astfel că dispozițiile legale privind compunerea legală a completului au fost încălcate în mod flagrant, atât în cursul procedurii de cameră preliminară, cât și al cercetării judecătorești și cu prilejul pronunțării hotărârii apelate, soluția care se impune fiind trimiterea prezentei cauze în vederea reluării procedurii de cameră preliminară.

Pe de altă parte, chiar admițând că procedura de cameră preliminară este o etapă distinctă a procesului penal, care s-a finalizat odată cu soluționarea contestației prevăzute de art. 347 Cod procedură penală, s-a subliniat că este necesar a se avea în vedere că judecătorul de cameră preliminară investit să soluționeze cauza în această procedură a făcut parte din completul de judecată investit ulterior să soluționeze fondul cauzei.

Astfel, în situația în care judecătorul care a fost investit să exercite atât funcția de verificare a trimiterii în judecată, cât și funcția de judecată, se afla într-un caz de incompatibilitate, în mod evident, atât procedura de cameră preliminară, cât și judecata în fond sunt lovite de nulitate.

Referitor la solicitarea subsidiară de trimitere a cauzei spre rejudecarea fondului la instanțele competente, în situația în care s-ar aprecia că reluarea procedurii de cameră preliminară nu se impune, s-a solicitat a se avea în vedere următoarele aspecte:

În ipoteza în care se va constata că toți cei trei membri ai completului de judecată se aflau în stare de incompatibilitate, potrivit art. 64 alin. (4) rap. la art.

3 alin. (3) Cod procedură penală, încheierea din 21.01.2015, prin care s-a dispus reunirea celor două cauze, este, de asemenea, lovită de nulitate absolută, conform dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. a) Cod procedură penală.

Pe cale de consecință, s-a apreciat că, în considerarea soluției de trimitere a cauzei spre rejudecare, în contextul nulității absolute, se impune disjungerea celor două cauze și rejudecarea fondului de către instanțele investite inițial să exercite funcția de judecată, respectiv de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în ceea ce privește sesizarea cu Rechizitoriul nr. 212/P/2013 al DNA și de către Tribunalul București, în ceea ce privește sesizarea cu Rechizitoriul nr. 386D/P/2013 al DIICOT.

b) Nulitatea absolută a cercetării judecătorești realizată la termenele de judecată cuprinse între 21.01.2015 - 21.10.2015, prin incidența cazului de nulitate absolută prev. de art. 281 alin. (1) lit. d) Cod procedură penală, relativ la judecarea cauzei fără participarea unui procuror din cadrul DIICOT

În acest sens, apărarea a învederat următoarele aspecte:

Conform art. 281 alin. (1) lit. d) Cod procedură penală, determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor referitoare la participarea procurorului, atunci când participarea sa este obligatorie potrivit legii.

Astfel cum s-a arătat, Înalta Curte a dispus, la data de 21.01.2015, reunirea prezentei cauze cu dosarul nr. 24723/3/2014 al Tribunalului București privind pe inculpatul Berbeceanu Traian ș.a., trimiși în judecată prin rechizitoriul DIICOT – Structura Centrală nr. 386D/P/2013. Cauza reunită vizează aceeași stare de fapt și, parțial, aceeași încadrare juridică reținută de inculpatul Mureșan Ioan în calitate de procuror la DIICOT – S.T. Alba Iulia, cu ocazia instrumentării dosarului penal nr. 13D/P/2011, cauză care a fost preluată la DIICOT – Structura Centrală și finalizată prin rechizitoriul cu numărul de mai sus.

Anterior reunirii celor două cauze, instanța supremă a transmis o solicitare Procurorului General, în vederea desemnării, pe cale administrativă, a unui procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Judiciară Penală pentru a reprezenta Ministerul Public în cauza nr. 2738/1/2014, respectiv un procuror independent de structurile care au semnat cele două rechizitorii.

La această solicitare, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a răspuns în sensul că, prin rezoluția Procurorului General din 21.01.2015, s-a dispus participarea unui procuror din cadrul D.N.A. în cauza nr. 2738/1/2014.

În considerarea rezoluției Procurorului General din 21.01.2015, au fost avute în vedere dispozițiile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013, potrivit cărora, la judecarea cauzelor și la soluționarea propunerilor, contestațiilor, plângerilor sau a oricăror alte cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de către Direcția Națională Anticorupție potrivit legii vechi, precum a celor care au rămas în competența acesteia în condițiile alin. (1), participă procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Cu toate acestea, obligativitatea participării procurorului DNA la judecarea cauzelor se referă la acele cauze în care cercetarea penală a fost efectuată de către Direcția Națională Anticorupție. Or, în situația de față, sunt

două cauze reunite în care cercetarea penală a fost efectuată în dosarul nr. 2738/1/2014 de către DNA, iar în dosarul nr. 24723/3/2014 de către DIICOT.

Totodată, potrivit art. 3 din Legea nr. 508/2004, în vigoare la acel moment, în cauzele în care DIICOT a sesizat instanța de judecată, procurorii din cadrul Direcției participă în mod direct la judecarea acestora în cazul în care au încunoștiințat parchetul de pe lângă instanța competentă și instanța de această intenție.

În ceea ce privește dosarul nr. 386D/P/2013, DIICOT a procedat astfel, participând în mod direct la judecata cauzei nr. 24723/3/2014 aflată pe rolul Tribunalului București.

Prin urmare, asemenea dispozițiilor referitoare la participarea procurorului DNA la judecată, există dispoziții similare referitoare la participarea procurorului DIICOT, cu precizarea că, potrivit Legii nr. 508/2004, intenția de participare a acestuia se manifestă în mod expres.

Având în vedere normele clare privind obligativitatea participării la judecată a procurorilor din cadrul celor două direcții specializate, s-a solicitat a se constata că, în prezenta cauză, normele legale privind participarea obligatorie a procurorului au fost încălcate, întrucât, în perioada 21.01.2015-21.10.2015, la judecarea cauzei a participat un procuror din cadrul DIICOT.

S-a subliniat că nu se poate aprecia că normele legale privind participarea obligatorie a procurorului au fost respectate prin prezența unui singur procuror din cadrul DNA la judecarea prezentei cauze, întrucât soluțiile propuse rechizitoriilor care au format cauzele supuse reunirii se excludeau reciproc și, în tot acest timp, acțiunea penală exercitată în dosarul nr. 386/D/P/2013 nu a fost susținută în mod concret și efectiv în fața instanței.

S-a arătat că, la termenele de judecată din perioada menționată, instanța a procedat la audierea inculpaților Berbeceanu Traian, Mihalache Mihai Adrian și Urs Ion Vasile, trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. 386/D/P/2013, declarațiile acestora fiind esențiale pentru aflarea adevărului în cauză în raport cu acuzațiile DIICOT.

De asemenea, au fost audiați 73 de martori, fără ca procurorul din cadrul DIICOT să poată adresa întrebări pentru aflarea adevărului, iar întrebările formulate de inculpatul Muntean Alin Mirel ori de coinculpatul Mureșan Ioan vizând, în parte, acuzațiile DIICOT, au fost respinse, considerându-se că nu au legătură cu acuzațiile formulate de către DNA împotriva acestora.

Mai mult, s-a susținut că obligativitatea participării unui procuror DIICOT la judecata prezentei cauze era evidentă, prin prisma faptului că aceasta nu doar că are ca obiect două dosare instrumentate de două parchete specializate diferite, conform competenței specifice fiecăruia, dar rechizitoriul DNA vizează activitatea de urmărire penală realizată în dosarul întocmit de DIICOT.

Prin urmare, s-a apreciat că reprezentarea Ministerului Public doar de către un procuror DNA în prezenta cauză încalcă în mod flagrant dispozițiile legale referitoare la participarea obligatorie a procurorului, precum și principiul egalității de arme și dreptul la un proces echitabil.

Pentru aceste considerente, soluția propusă de apărare a fost desființarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond.

2. Cu privire la nepronunțarea instanței de fond asupra unei fapte:

a) Instanța de fond nu s-a pronunțat cu privire la fapta de fals intelectual în formă continuată, prev. de art. 321 rap. la art. 35 alin. (1) Cod penal, reținută în sarcina inculpatului Muntean Alin Mirel

În acest sens, apelantul a învederat, în esență, următoarele:

Prin Rechizitoriul întocmit de către D.N.A. – Structura Centrală, a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual în formă continuată, prev. de art. 321 alin. (1) rap. la art. 35 alin. (1) din Codul penal, *actele materiale* reținute fiind: procesul-verbal din 21.08.2013 cu privire la raportul de filaj; procesul-verbal din 21.08.2013 cu privire la informațiile furnizate de Balint Dan; procesul-verbal din data de 23.08.2013 cu privire la numărul de telefon greșit atribuit lui Cupețiu Dorin; procesul-verbal din data de 23.09.2013 referitor la data efectuării unei percheziții.

Cu toate acestea, prin hotărârea atacată, instanța de fond nu s-a pronunțat cu privire la săvârșirea infracțiunii de fals intelectual în formă continuată, respectiv cu privire la cele patru acte materiale reținute prin rechizitoriu în sarcina sa, ci a pronunțat o soluție de condamnare pentru o infracțiune de fals, cu referire la alte procese-verbale decât cele incriminate prin actul de sesizare.

Prin urmare, a susținut că se impune trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de fond, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, întrucât omisiunea acesteia de a se pronunța asupra unei fapte cu privire la care a fost trimis în judecată conduce la încălcarea dreptului inculpatului la un proces echitabil și la încălcarea dublului grad de jurisdicție în materie penală garantat de art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la CEDO.

b) Depășirea obiectului și limitelor judecății. Instanța de fond s-a pronunțat cu privire la altă faptă decât cea cu care a fost investită prin actul de sesizare

Apelantul inculpat Muntean Alin Mirel a solicitat a se constata că instanța de fond a dispus condamnarea sa pentru altă faptă decât cea pentru care a fost trimis în judecată, astfel că hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea dispozițiilor art. 371 și ale art. 404 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Totodată, prin condamnarea sa pentru întocmirea proceselor-verbale din datele de 21.08.2013, 26.08.2013 și 18.10.2013, i-a fost încălcat și dreptul la un proces echitabil în primă instanță, prin prisma încălcării dreptului la dublul grad de jurisdicție în materie penală.

Prin reținerea ca false a proceselor-verbale menționate, respectiv reținerea altor fapte decât cele pentru care a fost trimis în judecată, prin sentința atacată i s-a adus, practic, o nouă acuzație în materie penală, întrucât cuprinde elemente noi față de acuzația cu care instanța a fost investită, elemente cu privire la care nu a formulat apărări.

Referitor la procesele-verbale constatate de către instanța de fond ca fiind false, apelantul inculpat a arătat că se impun a fi făcute o serie de *observații*:

- deși două dintre actele materiale care intră în conținutul constitutiv al infracțiunii de fals intelectual în formă continuată pentru care a fost trimis în judecată poartă aceeași dată cu procesul-verbal apreciat ca fiind fals de către instanța de fond (21.08.2013), în concret, inculpatul nu a fost condamnat pentru săvârșirea actelor materiale imputate – procesul-verbal din 21.08.2013 cu privire la informațiile furnizate de Balint Dan;

Din rechizitoriul DNA rezultă că procesul-verbal din data de 21.08.2013, în care inculpatul Muntean Alin Mirel a făcut referire la declarațiile unui martor (Balint Dan), a fost apreciat ca fiind fals întrucât nu ar fi avut de unde să știe, la momentul întocmirii acestuia, aspectele consemnate, chestiune ce rezultă, în opinia acuzării, din faptul că martorul Balint Dan ar fi făcut vorbire despre sursa informațiilor doar cu ocazia audierii sale din 12.10.2013.

Cu toate acestea, în cadrul analizei efectuate de către instanța de fond, s-a reținut referitor la întocmirea acestui proces-verbal că inculpatul Muntean Alin Mirel și-ar fi consemnat, practic, propria declarație, referitoare la evenimente petrecute cu doi ani în urmă, și nicidecum aspectele referitoare la declarațiile martorului Balint Dan, ce au făcut obiectul acuzației de fals intelectual.

- referitor la procesele-verbale din datele de 26.08.2013 și 18.10.2013 – *filele 211-214, dosar DNA*, acestea nu au făcut obiectul acuzației în conținutul constitutiv al infracțiunii de fals intelectual în formă continuată, prin intermediul sentinței realizându-se, practic, o extindere a acuzațiilor formulate.

Alte aspecte de nelegalitate a sentinței penale apelate au vizat:

1. Nemotivarea soluției de condamnare cu privire la infracțiunea de fals intelectual

S-a arătat că sentința penală nr. 523/30.06.2016 a fost pronunțată cu încălcarea dispozițiilor art. 403 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală întrucât expunerea hotărârii nu cuprinde motivarea soluției în ceea ce privește infracțiunea de fals intelectual prev. de art. 321 alin. (1) din Cod penal.

În analiza proceselor-verbale din datele de 21.08.2013, 26.08.2013 și 18.10.2013, instanța de fond nu a reținut, în raport cu elementele constitutive ale infracțiunii de fals intelectual, motivele pentru care apreciază că acestea sunt false.

2. Greșita aplicare a legii cu ocazia motivării pe latură penală a faptei de complicitate la represiune nedreaptă, respectiv greșita arătare a temeiurilor de drept care justifică soluția dată în cauză

Apelantul inculpat a arătat că, deși procesele-verbale pe care le-a întocmit, ce fac obiectul infracțiunilor de complicitate la represiune nedreaptă și fals intelectual în formă continuată, au fost realizate în anul 2013, deci sub imperiul vechiului Cod de procedură penală, analiza legalității acestora a fost efectuată de către instanța de fond în raport de dispozițiile noului Cod de procedură penală.

Astfel, în mod greșit instanța de fond a reținut temeiurile de drept care ar justifica nelegalitatea proceselor-verbale întocmite de către apelantul inculpat prin raportare la dispozițiile art. 97 alin. (2) lit. e) și art. 198 alin. (2) din Codul de procedură penală și, implicit, soluția dispusă în cauză relativ la acestea, în condițiile în care au fost întocmite sub imperiul vechii legi de procedură penală, dispozițiile aplicabile fiind, așadar, art. 90 alin. (1) coroborat cu art. 91 Cod procedură penală din 1968.

S-a mai arătat că, astfel cum se poate observa din cuprinsul proceselor-verbale apreciate de instanța de fond ca fiind nelegale ori false, acestea nu constituie mijloace de probă și au fost denumite „procesele-verbale de investigații” întrucât, pe de-o parte, nu întrunesc condițiile de fond prevăzute de art. 91 Cod procedură penală din 1968, iar pe de altă parte, conțin informații obținute de apelantul inculpat în conformitate cu îndatoririle de serviciu, pe linia

informativ-operativă, care presupune culegerea de informații pentru identificarea, supravegherea și documentarea activităților ilicite.

Prin urmare, procesele-verbale prin care apelantul inculpat a redat informațiile obținute pe linie informativ-operativă sau a consemnat anumite constatări personale constituie acte procedurale, și nicidecum mijloace de probă.

Prin întocmirea proceselor-verbale de investigații amintite, acesta a dus la îndeplinire sarcinile trasate de procuror prin ordonanța de delegare întocmită în cauză, respectiv acelea de a desfășura activități de cercetare penală, concomitent cu sarcinile ce decurg din atribuțiile informativ - operative de strângere de informații. Întrucât, prin întocmirea proceselor-verbale, a redat sau centralizat informațiile obținute sau deținute în virtutea atribuțiilor ce-i reveneau, acestea nu pot avea decât valoarea unor acte procedurale.

Un argument suplimentar în acest sens îl constituie faptul că procesele-verbale în cauză nu au fost cuprinse ca mijloace de probă în cadrul rechizitoriului DIICOT întocmit în dosarul nr. 386/D/ P/2013. În cuprinsul acestuia, la capitolul *Mijloace de probă* (pag. 60-62), au fost menționate doar procesele-verbale care au valoare de mijloc de probă, cum ar fi procese-verbale de efectuare percheziții domiciliare, procese-verbale de cercetare la fața locului, procese-verbale de redare interceptări telefonice etc.

Mai mult, apelantul inculpat a subliniat că intenția sa la momentul redactării proceselor-verbale a fost de a întocmi acte procedurale, nu mijloace de probă, intenție care rezultă, fără dubiu, chiar din cuprinsul acestora.

Critici privind netemeinicia hotărârii atacate:

Distinct de aspectele de nelegalitate arătate, *apelantul inculpat Muntean Alin Mirel a susținut că sentința atacată este netemeinică*, raportat la starea de fapt reținută de către instanța de fond și la interpretarea dată mijloacelor de probă administrate în cauză.

O primă critică cu privire la netemeinicia sentinței vizează faptul că instanța de fond nu individualizează, în ceea ce-l privește, în ce au constat efectiv actele de complicitate la infracțiunea de represiune nedreaptă reținută în sarcina sa, ci prezintă în mod global o serie de activități, parte dintre ele la care nici nu a participat.

Pe de altă parte, anumite acțiuni dintre cele enumerate exced momentului punerii în mișcare a acțiunii penale dispusă față de Berbeceanu Traian, astfel că acestea nu pot fi reținute ca element constitutiv al infracțiunii de complicitate la represiune nedreaptă.

De asemenea, a arătat că, în cuprinsul sentinței, instanța face o serie de constatări nesusținute de probele administrate în cauză, ori contrazise de acestea, ceea ce a condus la pronunțarea unei soluții netemeinice de condamnare în ceea ce-l privește.

A susținut apelantul inculpat că, din ansamblul materialului probator administrat în fața instanței de fond, rezultă că *faptele pentru care a fost trimis în judecată nu sunt prevăzute de legea penală*, având în vedere că acestea nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de complicitate la represiune nedreaptă și fals intelectual în formă continuată.

Infracțiunea de complicitate la represiune nedreaptă, prevăzută de art. 48 rap. la art. 283 alin. (1) Cod penal

a) *Infrațiunea de represiune nedreaptă săvârșită de către autor*

Cu titlu preliminar, apelantul inculpat Muntean Alin Mirel a arătat că, pentru analiza întrunirii elementelor constitutive ale complicității la represiune nedreaptă reținută în sarcina sa, se impune, în primul rând, analiza săvârșirii infracțiunii de represiune nedreaptă de către autor.

În acest context, a solicitat să se constate că *infracțiunea de represiune nedreaptă nu întrunește elementele constitutive cerute de norma legală, lipsind chiar elementul material, respectiv acțiunea de punere în mișcare a acțiunii penale față de o persoană, știind că aceasta este nevinovată.*

A învederat apelantul că, pentru a se realiza acțiunea tipică ce intră în conținutul laturii obiective a infracțiunii de represiune nedreaptă, doctrina a reținut că punerea în mișcare a acțiunii penale trebuie să se facă de către subiectul activ fără să existe probe de vinovăție la care face referire art. 309 alin. (1) Cod procedură penală, iar această împrejurare să fie cunoscută de către procuror.

În speță, punerea în mișcare a acțiunii penale s-a realizat de către inculpatul Mureșan Ioan în temeiul dispozițiilor legale prevăzute de vechiul Cod de procedură penală, care nu impunea, ca și condiție pentru punerea în mișcare a acțiunii penale în cursul urmăririi penale, existența unor probe exhaustive din care să rezulte presupunerea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune.

Din analiza dispozițiilor legale aplicabile la acel moment rezultă că, pentru a se putea dispune punerea în mișcare a acțiunii penale, trebuiau să fie întrunite, în prealabil, condițiile începerii urmăririi penale față de o persoană, respectiv condițiile prevăzute de dispozițiile art. 228 din vechiul Cod de procedură penală, potrivit cărora *organul de urmărire penală legal sesizat în vreunul din modurile prevăzute la art. 221 dispune prin rezoluție începerea urmăririi penale, când din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor premergătoare efectuate în cauză nu rezultă vreunul din cazurile de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale prev. de art. 10*, iar potrivit art. 235 din vechiul Cod de procedură penală, *procurorul se pronunță după examinarea dosarului asupra punerii în mișcare a acțiunii penale.*

Prin urmare, având în vedere că regula era punerea în mișcare a acțiunii penale prin rechizitoriu, pentru a se putea dispune punerea în mișcare a acțiunii penale în cursul urmăririi penale, prin ordonanță, legea prevedea doar îndeplinirea unei condiții negative, lipsa vreunui caz de împiedicare prevăzut de art. 10 din vechiul Cod de procedură penală.

Așadar, legea nu impunea la momentul procesual octombrie 2013 condiția existenței unor probe exhaustive din care să rezulte, în mod cert, vinovăția pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, fiind suficient ca, din actele premergătoare sau din actul de sesizare, să nu rezulte existența vreunui caz de împiedicare a urmăririi penale.

Cu toate acestea, astfel cum se poate observa atât din ordonanța prin care s-a pus în mișcare acțiunea penală față de Berbeceanu Traian, cât și din materialul probator administrat, chiar și la acel moment procesual existau indicii temeinice și chiar probe din care rezulta presupunerea rezonabilă că acesta a săvârșit infracțiunile reținute în sarcina sa.

Apelantul a mai învederat că în mod eronat se susține, în nenumărate rânduri, în cuprinsul sentinței atacate, faptul că, în ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale, „inculpatul Mureșan Ioan a precizat expres că există probe certe ce justifică punerea în mișcare a acțiunii penale față de comisarul șef Traian Berbeceanu”, din simpla lectură a ordonanței putându-se observa că sintagma „probe certe” se referă la alte aspecte decât implicarea lui Berbeceanu Traian în activitatea infracțională.

Chiar dacă s-ar aprecia că indiciile și probele administrate până la acel moment procesual nu dovedeau vinovăția certă a lui Berbeceanu Traian și nici nu se impunea să o facă, cu certitudine dovedeau lipsa de nevinovăție a acestuia, astfel că acțiunea tipică infracțiunii de represiune nedreaptă nu poate fi reținută în ceea ce privește fapta inculpatului Mureșan Ioan.

Apelantul a apreciat că relevantă și esențială asupra laturii obiective a infracțiunii de represiune nedreaptă este existența sau inexistența evidentă, la momentul punerii în mișcare a acțiunii penale, a unei cauze de împiedicare a exercitării acțiunii penale dintre cele prevăzute de art. 10 din vechiul Cod de procedură penală, iar conținutul acestei cauze să fie aptă să probeze nevinovăția certă a persoanei cercetate.

Astfel, a menționat că este posibilă și permisă din punct de vedere legal și procedural (fără a întruni elementele constitutive ale infracțiunii de represiune nedreaptă) punerea în mișcare a acțiunii penale față de o persoană, chiar și în ipoteza în care există anumite dubii cu privire la vinovăție, dar există cel puțin indicii temeinice din care rezultă presupunerea rezonabilă că persoana a săvârșit infracțiunea și din acestea nu rezultă în mod cert nevinovăția sa.

Or, în speță, presupunerea rezonabilă privind săvârșirea unor fapte penale de către Berbeceanu Traian rezulta în mod judicios corect din datele și indiciile existente la acel moment, fiind confirmată ulterior prin reevaluarea acestora de către un alt procuror din cadrul Structurii Centrale a DIICOT, odată cu dispoziția de trimitere în judecată a persoanei vizate (rechizitoriul fiind verificat și de către procurorul ierarhic).

Astfel, chiar dacă, prin elemente ulterioare punerii în mișcare a acțiunii penale, s-ar fi demonstrat nevinovăția persoanei (ceea ce nu este cazul), apelantul inculpat a apreciat că tot nu ar fi fost întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de represiune nedreaptă, cât timp la momentul punerii în mișcare a acțiunii penale rezulta suspiciunea rezonabilă privitoare la săvârșirea unei fapte penale.

Cu alte cuvinte, sintagma „știind că este nevinovat”, ca parte integrantă a acțiunii tipice ce constituie elementul material al infracțiunii de represiune nedreaptă, în concordanță cu dispozițiile vechiului Cod de procedură penală, trebuie interpretată strict prin raportare la condițiile prevăzute de dispozițiile aplicabile începerii urmăririi penale și, respectiv, punerii în mișcare a acțiunii penale.

A mai arătat apelantul inculpat că, în ceea ce privește aprecierea intimă, reală și interioară a unui magistrat referitor la vinovăția sau nevinovăția unei persoane pe care o cercetează sau față de care solicită tragerea la răspundere penală, aceasta este aproape imposibil de dovedit prin probe obiective, întrucât

sensul verbului „știind” presupune cunoașterea indubitabilă de către magistrat a lipsei de vinovăție a persoanei în cauză.

Prin urmare, interpretând sintagma „știind că este nevinovat” ca și condiție a îndeplinirii tipicității acțiunii, aceasta este îndeplinită numai în situația în care nevinovăția persoanei cercetate este dovedită dincolo de orice dubiu de actele premergătoare și probele administrate până la acel moment, care ar fi suficiente pentru a fundamenta existența unuia dintre cazurile prevăzute de art. 10 din vechiul Cod de procedură penală și care ar impune, la acel moment, o soluție de clasare.

Pe cale de consecință, apelantul inculpat Muntean Alin Mirel a susținut că, prin prisma indiciilor temeinice și a probelor administrate până la momentul punerii în mișcare a acțiunii penale față de Berbeceanu Traian, este exclusă existența unei convingeri a inculpatului Mureșan Ioan și, implicit, a sa, că persoana cercetată este nevinovată, în sensul cerut de lege. Acest aspect rezultă, cu precădere, din materialul probatoriu administrat în cauză, pornind de la notele informative și informațiile furnizate de către serviciile competente și până la declarațiile martorilor (Bica Alina Mihaela, Cucu Claudiu, Robescu Florentin), care au confirmat atât existența acestor informații operative, cât și a unor sesizări din anii 2012-2013 referitoare la activitatea inculpatului Berbeceanu Traian.

A subliniat apelantul inculpat că, în condițiile în care nu se poate reține nevinovăția certă, neechivocă și dincolo de orice dubiu a lui Berbeceanu Traian, nu se poate susține că el sau procurorul Mureșan Ioan ar fi cunoscut sau ar fi putut cunoaște că acesta este nevinovat.

Împrejurarea că persoana cercetată în cadrul unei proceduri judiciare penale este nemulțumită de faptul că împotriva sa se derulează o anchetă din care decurg anumite consecințe negative, nu poate constitui fundament al cercetării persoanelor care efectuează această anchetă, pentru săvârșirea infracțiunii de represiune nedreaptă, în acest sens practica judiciară stabilind că persoana cercetată are drepturi care decurg din calitatea deținută, respectiv dreptul de petiționare sau dreptul de a uza de căile de atac prevăzute de lege.

Având în vedere considerentele expuse, s-a solicitat a se constata că *nu este întrunită condiția de bază pentru reținerea complicității la represiune nedreaptă, respectiv cea a existenței faptei prevăzute de legea penală.*

b) Complicitatea la infracțiunea prevăzută de art. 283 alin. (1) Cod penal

În ceea ce privește complicitatea la infracțiunea prevăzută de art. 283 alin. (1) Cod penal, apelantul inculpat a solicitat a se constata că, în cauză, *nu sunt întrinite condițiile participației penale în ceea ce îl privește.*

În primul rând, fiind o formă de participație secundară, complicitatea presupune drept condiție de bază a existenței sale comiterea, de către autor, a unei fapte prevăzute de legea penală. Această condiție presupune săvârșirea de către complice a unor activități menite să ajute efectiv pe autor la săvârșirea

infrațiunii, condiție care, în mod evident, nu este îndeplinită în cauză, având în vedere neîndeplinirea condiției de bază a existenței faptei penale.

Față de acuzația ce i-a fost adusă, apelantul a învederat că toate probele pe care le-a administrat, în baza delegărilor, în cadrul anchetei desfășurate împotriva lui Berbeceanu Traian, au fost legale și au reflectat realitatea faptică prin raportare la datele anchetei cunoscute la acel moment procesual.

A mai arătat că *o altă condiție care se impune a fi îndeplinită în vederea existenței participăției penale se referă la existența unei legături subiective între participanți*, respectiv ca toți participanții să fi fost animați de aceeași voință comună de a săvârși fapta prevăzută de legea penală.

Relativ la îndeplinirea acestei condiții, a învederat că instanța de fond nu a reținut care sunt probele administrate în cauză din care ar rezulta o asemenea legătură subiectivă, însă a făcut precizarea clară că, împreună cu ceilalți inculpați, *a urmărit să îl incrimineze pe Berbeceanu Traian, iar prin acțiunile conjugate și mecanismele ilegale folosite, a denaturat adevărul*, aspect care a fost preluat din actul de sesizare.

A solicitat să se constate că această legătură subiectivă nu există în ceea ce îl privește în raport cu Mureșan Ioan, cât și cu Cean Nicolaie Ioan, probele administrate în prezenta cauză dovedind contrariul acuzațiilor formulate de reprezentantul Ministerului Public – DNA.

Astfel, atât probele pe care le-a administrat personal, cât și actele procedurale întocmite – procesele-verbale, au fost efectuate cu bună-credință, unicul scop urmărit fiind acela al aflării adevărului în cauză.

Apelantul inculpat a subliniat că această *regulă de drept, a realizării actului de justiție cu bună-credință*, constituie un principiu de drept, care este prezumat până la proba contrarie.

În opoziție cu acest principiu, reaua-credință este manifestarea de voință care se impune a fi dovedită și care trebuie să fie aptă să răstoarne prezumția de înfăptuire a justiției cu bună-credință. A arătat apelantul că, întrucât sistemul autohton de drept penal nu definește nici această noțiune, doctrina a realizat o interpretare a relei-credințe prin raportare la criteriile dreptului civil și a asimiliat-o cu intenția directă sau indirectă, aspect ce presupune dovedirea elementului subiectiv.

A solicitat a se constata că probele administrate în cauză nu au dovedit, sub aspectul laturii subiective, acționarea cu rea-credință a sa în realizarea activităților de urmărire penală.

În acest sens, a învederat că, deși instanța de fond a reținut drept probe declarațiile mai multor martori și interceptări ale convorbirilor telefonice dintre

inculpați, acestea nu doar că nu sunt apte să răstoarne prezumția de bună-credință, ci chiar o susțin cu precădere.

Prin urmare, apelantul a susținut că probele administrate în cauză reflectă lipsa oricărui conflict între el și inculpatul Berbeceanu Traian, întrucât, în ceea ce îl privește în mod direct, nu există nicio probă din care să rezulte vreun incident, vreo discuție în contradictoriu cu acesta.

Pe de altă parte, o probă importantă în apărarea sa, care susține, fără putință de tăgadă, exercitarea activității de urmărire penală cu bună-credință, o constituie convorbirea telefonică purtată cu inculpatul Cean Nicolaie Ioan la data de 08.10.2013, redată în cuprinsul sentinței apelate.

A menționat apelantul inculpat Muntean Alin Mirel că lipsa oricărei înțelegeri prealabile în sensul săvârșirii de infracțiuni dintre acesta și inculpații Mureșan Ioan și Cean Nicolaie Ioan rezultă, de asemenea, în mod obiectiv, și din modalitatea în care el și Mureșan Ioan au gestionat informațiile rezultate din declarațiile martorilor privind posibile fapte de corupție presupus a fi fost comise de inculpatul Cean Nicolaie Ioan.

Prin urmare, a apreciat că existența vreunei legături subiective, respectiv a unei înțelegeri prealabile în sensul acordării de ajutor în vederea săvârșirii de infracțiuni, nu doar că nu este dovedită, dar, raportat la probele administrate în cauză, lipsa acesteia este susținută cu certitudine.

Având în vedere aceste considerente, a solicitat a se constata că urmărirea penală desfășurată împotriva lui Berbeceanu Traian a fost realizată cu bună-credință.

Probele subiective administrate în cursul judecății, constând în declarații de martori care și-au orientat poziția în funcție de interesul propriu procesual urmărit la un anumit moment dat, nu sunt apte, în opinia apelantului inculpat, să răstoarne prezumția de bună-credință și, cu atât mai puțin, să dovedească lipsa acesteia, atât timp cât, din asamblul probator administrat, rezultă temeiurile formării unei suspiciuni rezonabile privitoare la fapta și persoana cercetată.

c) Analiza probelor și indiciilor care au fundamentat suspiciunea rezonabilă privind săvârșirea unor fapte penale și care au stat la baza punerii în mișcare a acțiunii penale față de Berbeceanu Traian

Referitor la actele de complicitate imputate, respectiv furnizarea de probe nereale procurorului Mureșan Ioan, având în vedere elementul material al infracțiunii de represiune nedreaptă, apelantul inculpat Muntean Alin Mirel a evidențiat, punctual, în cadrul motivelor de apel, probele care au stat la baza dispunerii punerii în mișcare a acțiunii penale față de Berbeceanu Traian.

Întrucât infracțiunea de represiune nedreaptă se consumă la momentul punerii în mișcare a acțiunii penale, a apreciat că probele care i se impută că ar fi

fost administrate în vederea acordării de ajutor inculpatului Mureșan Ioan pot fi doar acelea care au fost administrate până la data punerii în mișcare a acțiunii penale și care au putut contribui la formarea convingerii privind existența presupunerii rezonabile de săvârșire a unei fapte penale de către Berbeceanu Traian, respectiv probele menționate în cuprinsul Ordonanței nr. 13D/P/2011 din 23.10.2013 prin care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de acesta.

Astfel, cu privire la *gruparea Biriescu - sprijinirea grupului infracțional nestructurat, favorizarea infractorului*, s-a făcut trimitere la *declarațiile martorilor* Litera Cristian, Litera Constantin, Biriescu Titus, Vlaiconi Cristian, precum și ale martorilor cu identitate protejată Popescu Ioan, Iacobescu Dumitru și George Mihaiță, dar și la *procesele-verbale de investigații*, care au vizat mai multe aspecte, respectiv informații furnizate de către Man Victor, informații privind o discuție purtată de Berbeceanu Traian cu Muntean Alin Mirel, proces-verbal privind listingeri telefonice pe relația Biriescu Titus - Berbeceanu Traian.

În legătură cu *cauza Cupețiu - favorizarea infractorului*, s-a făcut trimitere la *declarațiile martorilor* Balint Dan, Șelaru Florina și Uscatu Gheorghe, precum și la *procesul-verbal întocmit de către apelantul inculpat Muntean Alin Mirel în data de 21.08.2013* referitor la sursa informațiilor deținute de Cupețiu cu privire la perchezițiile din data de 10.05.2012 (privind audierea lui Balint Dan) și la *procesul-verbal din data de 21.08.2013 întocmit de același apelant inculpat* privind centralizarea mai multor informații pe care le deținea relativ la aspectele din perioada de 05.10.2012-08.10.2012 (privind Raportul de filaj).

Sub aspectul *relației cu Rusu Gheorghe - fals în declarații referitor la autoturismul VW Passat*, s-a arătat că, întrucât la acel moment nu au fost administrate probe suplimentare, punerea în mișcare a acțiunii penale a vizat strict infracțiunea de fals în declarații cu privire la autoturismele VW Passat CC și VW Passat 4 Motion. Astfel, nu se poate reține că ar fi existat o intenție de inculpare pe nedrept și în lipsă de probe a inculpatului Berbeceanu Traian în ceea ce privește starea de fapt reținută pe relația cu Rusu Gheorghe.

Referitor la *gruparea Litera - Simota - sprijinire grup, favorizarea infractorului și omisiunea sesizării*, s-a făcut trimitere la *declarațiile martorilor* Litera Cristian și Litera Simina, precum și a martorului cu identitate protejată Constantinescu Emil, dar și la *procesul-verbal* cu caracter denigrator vizând conținutul unui articol din Ziarul Ziua datând din anul 2004. În ce privește acest proces-verbal, apelantul inculpat a susținut că l-a întocmit inițial în dosarul nr. 100D/P/2012 privind pe Litera Cristian ș.a., pentru a furniza informații cu privire la notorietatea faptelor numiților Litera Cristian și Simota Alin, iar ulterior, l-a depus și în dosarul nr. 13D/P/2011, întrucât informațiile cuprinse în cadrul acestuia aveau utilitate în efectuarea actelor de urmărire penală, subliniind însă că, față de informațiile furnizate, nu se poate susține că avea rol denigrator.

În consecință, a arătat apelantul că, din analiza probelor administrate și a actelor procedurale pe care le-a întocmit și care au stat la baza punerii în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul Berbeceanu Traian, rezultă că acestea au fost reale, legale și efectuate cu bună-credință.

Prin urmare, având în vedere condițiile care se impun a fi îndeplinite pentru a se putea reține participarea în forma complicității, a solicitat să se constate că, în prezenta cauză, acestea nu sunt întrunite.

În continuare, apelantul inculpat Muntean Alin Mirel a făcut trimitere, prin motivele de apel, la *alte aspecte reținute în cuprinsul sentinței cu privire la „manufacturarea” de probe*, respectiv: obținerea declarațiilor martorei Laza Adina prin amenințare și prin mecanismul întrebărilor sugestive și reformulărilor ideilor expuse; ticluirea de mesaje tip de amenințare a investigatorilor - cazul relatat de Ioiescu Ovidiu; folosirea unor numere de telefon atribuite nereal persoanelor investigate - situația relatată de martorul Mărginean Vasile.

Având în vedere considerentele expuse, apelantul inculpat a solicitat a se constata că, în ceea ce îl privește, *sentința atacată este netemeinică, întrucât faptele imputate nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de complicitate la represiune nedreaptă și fals intelectual în formă continuată*.

A apreciat că multitudinea de probe administrate în prezenta cauză, unele dintre ele necesare pentru aflarea adevărului, altele mai puțin relevante față de obiectul acuzației, au probat, dincolo de orice dubiu, faptul că și-a îndeplinit atribuțiile ce-i reveneau în efectuarea actelor de urmărire penală cu bună-credință. Toate acestea au stabilit cadrul și contextul derulării activităților de urmărire penală desfășurate de inculpați.

Astfel, a arătat că, din materialul probator administrat în fața instanței de fond, a rezultat, cu precădere, că o parte din martorii audiați au avut poziții oscilante în fața celor trei organe judiciare care au procedat la audierea acestora, respectiv DIICOT, DNA și ÎCCJ, pozițiile oscilante adoptate fiind generate de interesul fiecărui martor la un anumit moment procesual, unii dintre ei fiind cercetați în alte cauze, alții având sentimente de temere față de Berbeceanu Traian, alții chiar sentimente de prietenie profundă față de acesta, iar alții erau cercetați, trimiși în judecată sau chiar condamnați ca urmare a activităților desfășurate de Muntean Alin Mirel și Muresan Ioan, având și un interes procedural în posibila condamnare a acestora, putându-și preconstitui un motiv de revizuire.

Prin urmare, având în vedere pozițiile subiective adoptate de martori, care se reflectă în mod neechivoc în afirmațiile făcute în fiecare moment procesual, a apreciat că depozițiile acestora nu sunt apte să răstoarne prezumția de înfăptuire a justiției cu bună-credință.

În plus, multe dintre probele administrate dovedesc faptul că la momentul efectuării anchetei împotriva lui Berbeceanu Traian la DIICOT – ST Alba nu a fost urmărit niciun alt scop în afara celui prevăzut de dispozițiile legale care reglementează desfășurarea urmăririi penale, cel al aflării adevărului în cauză, fiind evidentă existența unei suspiciuni rezonabile privind săvârșirea unor fapte de natură penală de către Berbeceanu Traian.

Totodată, chiar dacă ar exista diferențe de apreciere sau de opinie cu privire la efectele sau aplicabilitatea anumitor dispoziții procedurale care reglementează desfășurarea procesului penal, apelantul a considerat că aceste aprecieri nu au fost realizate cu scopul de a vătăma interesele lui Berbeceanu Traian sau de a-i produce prejudicii materiale sau de imagine, ci, cel mult, ar putea fi remediate prin sancțiunile și remediile procesuale prevăzute de lege, însă, în procedura de cameră preliminară, a fost constatată legalitatea efectuării actelor de urmărire penală și a administrării probelor, chiar dacă valoarea probatorie a fiecăreia este apreciată de instanța investită cu soluționarea cauzei.

A mai subliniat că specificul activității de urmărire penală impune, prin esența sa, caracterul nepublic și conspirativitatea anumitor acțiuni realizate, aspect care, în cauza de față, s-a realizat în limita normelor legale și a obiectului acesteia, respectiv de strângere a probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptuitorilor și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată.

Așadar, apelantul inculpat a apreciat că probatoriul administrat în cauză este în măsură să dovedească faptul că unica intenție a sa a fost aceea de a desfășura, cu bună-credință, activitățile cu care a fost însărcinat din punct de vedere legal și de a conserva supremația aflării adevărului, chiar dacă aceasta presupunea desfășurarea de activități de cercetare a propriului sef de brigadă.

*E. Prin motivele scrise de apel și în susținerile orale, **inculpatul Cean Nicolaie Ioan** a solicitat admiterea apelului declarat, desființarea hotărârii atacate și, în rejudecare, să se dispună achitarea sa, în temeiul art. 396 alin. (5) cu referire la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală.*

A arătat că apelul declarat vizează în exclusivitate *greșita schimbare a încadrării juridice și, corelativ, nelegala condamnare a sa pentru complicitate la infracțiunea de represiune nedreaptă*, apărări care nu presupun readministrarea probelor strânse în cursul urmăririi penale, administrate apoi în cursul judecății fondului și nici administrarea unor probe noi.

A susținut că a fost trimis în judecată pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu, reținându-se că l-a ajutat pe inculpatul Mureșan Ioan să săvârșească infracțiunea de abuz în serviciu prin aceea că a dat o declarație, în calitate de martor cu identitate protejată în cauza nr. 13/D/P/2011 și că a făcut demersuri în urma cărora numitul Rișcuță Aurel a fost audiat în calitate de martor în aceeași cauză, demersuri constând în aceea că l-a abordat pe martor și l-a întrebat ce relație avea cu Berbeceanu Traian și Biriescu Titus, iar în urma

răspunsurilor de genul „nu știa despre aceștia decât ce se auzea prin oraș”, după ce i-a sugerat că Berbeceanu Traian furniza informații din dosare numiților Biriescu Titus și Cupețiu Dorin Eugen Ioan, l-a îndemnat să se prezinte la procurorul Mureșan Ioan pentru a fi audiat.

Deși nu a fost reținut ca un act de complicitate, rechizitoriul a mai statuat că inculpatul Cean Nicolaie Ioan a contactat-o pe martora Laza Adina în scopul de a o determina să se prezinte la inculpatul Mureșan Ioan pentru a fi audiată în calitate de martor în legătură cu unele afirmații făcute anterior despre Berbeceanu Traian, în sensul că acesta furnizase informații cu privire la anchetele care îl priveau pe Biriescu Titus, act pe care apărarea îl consideră nerelevant din perspectiva ajutorului dat la infracțiunea de abuz în serviciu, în condițiile în care martora a refuzat să se prezinte și, deci, nu a dat declarații în cauză.

Apărarea nu a contestat faptele reținute în sarcina inculpatului Cean Nicolaie Ioan și nici împrejurările în care acestea au fost săvârșite, în sensul că este real că a dat o declarație în cauză, în calitate de martor cu identitate protejată și că a contactat-o pe martora Laza Adina în scopul de a se prezenta la D.I.I.C.O.T. – Alba Iulia pentru a da o declarație în legătură cu afirmații anterioare făcute față de inculpat, afirmații care vizau scurgeri de informații privind efectuarea de percheziții și supravegheri operative săvârșite de persoana vătămată Berbeceanu Traian și că l-a contactat pe martorul Rișcuță Aurel, în același scop de a se prezenta la inculpatul Mureșan Ioan pentru a fi audiat.

Cu toate acestea, pornindu-se de la faptele reținute în sarcina inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan, s-a apreciat că se impune o analiză coroborată a acestora, pentru a ajunge la o concluzie pertinentă în ceea ce privește săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina lor, dar, mai ales, săvârșirea actelor de complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu ori la infracțiunea de represiune nedreaptă, luând în calcul și operațiunea de schimbare a încadrării juridice realizată de instanța fondului, aceasta din urmă strict din perspectiva aplicării normelor de procedură penală, dar și din perspectiva aplicării dreptului substanțial.

S-a susținut că este adevărat faptul că procurorul autor al rechizitoriului, atunci când a descris infracțiunea de abuz în serviciu presupus săvârșită de Mureșan Ioan, a inclus între acțiunile abuzive faptele de a pune în mișcare acțiunea penală împotriva persoanei vătămate Berbeceanu Traian, la data de 23.10.2013 și de a dispune reținerea acestuia, pentru 24 de ore, la 24.10.2013 (în urma administrării, fie personal, fie de către inculpatul Muntean Alin Mirel, în calitatea lui de ofițer de poliție judiciară delegat în cauză, a unor probe nelegale) – acțiuni incriminate de art. 283 alin. (1) din Codul penal, rămânând astfel, logic, faptele de a dispune începerea urmăririi penale față de Berbeceanu Traian și de a propune arestarea preventivă a persoanei vătămate la 24.10.2013 ca acțiuni subsumate abuzului în serviciu. Aceasta rezultă din împrejurarea potrivit căreia, atunci când a descris infracțiunea de represiune nedreaptă, procurorul a reținut că inculpatul Mureșan Ioan, în exercitarea funcției de procuror, și cu complicitatea inculpatului Muntean Alin Mirel, în același dosar, a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și reținerea pentru 24 de ore a persoanei vătămate Berbeceanu Traian, cu încălcarea art. 143-148 și art. 68¹ din Codul de

procedură penală, prin raportare la datele reale ale anchetei, al cărui rezultat a fost distorsionat prin infracțiunile de abuz în serviciu și fals intelectual.

Corelativ, în sarcina inculpatului Cean Nicolaie Ioan s-a reținut că, în calitate de complice la infracțiunea de abuz în serviciu, l-a ajutat pe inculpatul Mureșan Ioan prin aceea că a dat o declarație, în calitate de martor cu identitate protejată, în cauza nr. 13/D/P/2011 și că a făcut demersuri în urma cărora numitul Rișcuță Aurel a fost audiat în calitate de martor în aceeași cauză.

Având în vedere distincția făcută mai sus între actele subsumate infracțiunii de abuz în serviciu și cele subsumate infracțiunii de represiune nedreaptă, se ajunge la concluzia că inculpatul Cean Nicolaie Ioan l-ar fi ajutat pe inculpatul Mureșan Ioan să săvârșească infracțiunea de abuz în serviciu prin dispunerea începerii urmăririi penale față de Berbeceanu Traian și propunerea arestării preventive a aceleiași persoane vătămate, la data de 24.10.2013.

De asemenea, apărarea a solicitat să se constate că inculpatul Cean Nicolaie Ioan nu a fost trimis în judecată și pentru complicitate la infracțiunea de represiune nedreaptă, faptele reținute în sarcina acestuia având legătură doar cu infracțiunea de abuz în serviciu. Că este așa rezultă, în opinia apărării, și din împrejurarea potrivit căreia, după schimbarea încadrării juridice, instanța de fond a procedat la condamnarea inculpatului Mureșan Ioan pentru infracțiunea de abuz în serviciu, însă pentru fapte care au fost săvârșite după data de 01.04.2014, când a dispus asupra îndeplinirii unor acte procesuale ce vizau administrarea de probe și a determinat prezentarea unor situații faptice denaturate care au cauzat vătămarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei vătămate Berbeceanu Traian, acțiuni prin care s-a realizat un folos necuvenit cu caracter nepatrimonial concretizat prin conservarea probatoriului nelegal administrat, iar prin ascunderea adevărului și prin oferirea altor probe mincinoase, menținerea sa în funcția sa de procuror șef și, implicit, a tuturor prerogativelor decizionale la nivelul organelor judiciare de combatere a crimei organizate de la nivelul județelor Alba și Hunedoara.

Apărarea a subliniat folosul nepatrimonial corelativ actelor abuzive tocmai pentru a scoate în evidență faptul că mobilul săvârșirii infracțiunii, așa cum a fost reținut de instanța de fond, este pus în corelație directă doar cu interesele inculpatului Mureșan Ioan, alături de împrejurarea că, în sarcina acestuia, nu s-au reținut acțiuni de tip abuziv anterioare datei de 1 februarie 2014, acțiuni care ar fi putut cu aibă legătură cu actele de ajutor reținute în sarcina inculpatului Cean Nicolaie Ioan.

Ca o concluzie, apărarea a subliniat că, pentru infracțiunea de abuz în serviciu, în ceea ce îl privește pe inculpatul Mureșan Ioan, s-au reținut doar acțiunile de după data de 1 februarie 2014, și nicidecum acțiuni săvârșite până la această dată și că, în sarcina inculpatului Cean Nicolaie Ioan, au fost reținute doar acte de complicitate anterioare datei de 1 februarie 2014.

Pe de altă parte, nu se reține nici în actul de sesizare a instanței și nici în hotărârea atacată că inculpatul Cean Nicolaie Ioan l-ar fi ajutat în vreun fel pe inculpatul Mureșan Ioan să săvârșească faptele de abuz în serviciu pentru care a fost condamnat.

În fine, faptele de abuz în serviciu mai sus descrise nu au fost reținute de organul de urmărire penală în sarcina inculpatului Mureșan Ioan, așa cum sunt

descrise în hotărârea de condamnare, astfel încât se poate concluziona că, în ceea ce îl privește pe acest inculpat, a operat o extindere a acțiunii penale pentru alte fapte, aspect care, în aparență, nu ar prezenta interes pentru inculpatul Cean Nicolaie Ioan. Însă, apărarea a subliniat că, și în ceea ce îl privește pe acest din urmă inculpat, a operat o extindere a acuzației, deci în afara obiectului judecății, așa cum este consacrat de dispozițiile art. 371 din Codul de procedură penală (fapte și persoane arătate în actul de sesizare a instanței).

S-a mai arătat că inculpatul Cean Nicolaie Ioan a fost trimis în judecată pentru acte de ajutor la faptele subsumate infracțiunii de abuz în serviciu, astfel cum sunt arătate în art. 297 din Codul penal cu referire art. 13² din Legea nr. 78/2000, și nicidecum pentru acte de ajutor la săvârșirea faptelor incriminate de art. 283 alin. (1) din Codul penal (represiune nedreaptă), pe de o parte, iar pe de altă parte, că între latura obiectivă, însemnând acțiuni sau inacțiuni în cazul infracțiunii de abuz în serviciu și latura obiectivă a infracțiunii de represiune nedreaptă, există diferențe care nu pot naște confuzii, în sensul că, în ceea ce privește *verbum regens*, la infracțiunea de abuz în serviciu, este definit de neîndeplinirea unui act, oricare ar fi el (inacțiune) sau de îndeplinirea defectuoasă a actului, iar la infracțiunea de represiunea nedreaptă, este circumstanțiat la actul punerii în mișcare a acțiunii penale de către autor.

În aceste condiții, operațiunea procedurală de schimbare a încadrării juridice din două infracțiuni, respectiv abuz în serviciu și represiune nedreaptă, în cazul autorului Mureșan Ioan, urmată de o schimbare a încadrării juridice din complicitate la abuz în serviciu în complicitate la represiune nedreaptă, în cazul inculpatului Cean Nicolaie Ioan este, pe de o parte, nelegală, iar pe de altă parte, neavenită din perspectiva oportunității.

Tot în opinia apărării, încadrarea juridică a unei fapte nu este altceva decât o operațiune logico-juridică de translatăre a unei fapte în materialitatea ei într-un text de lege care o incriminează și, *mutatis mutandis*, schimbarea de încadrare juridică este tot o operațiune logico-juridică ce presupune translatărea aceleiași fapte într-un alt text de lege incriminator.

Motivele care au condus la schimbarea încadrării juridice sunt subsumate, în exclusivitate, raționamentului potrivit căruia acuzațiile de abuz în serviciu și represiune nedreaptă nu pot subzista concomitent pentru motive care țin de caracterul subsidiar al abuzului în serviciu, ce exclude existența acestei infracțiuni atunci când există o altă infracțiune ce caracterizează în drept faptele descrise.

În raport de aceste consacărări, apărarea a ajuns la aceeași concluzie, mai ales în condițiile în care infracțiunea de represiune nedreaptă este o infracțiune specioasă în raport cu abuzul în serviciu și presupune, înainte de toate, ca autorul să își exercite prerogativele conferite de lege în funcția lui judiciară, chiar dacă rezultatul ambelor infracțiuni este unul ce se plasează în sfera intereselor legale ale persoanei vătămate, ce se pretind a fi afectate în cazul infracțiunii de abuz în serviciu și se prezumă irefragabil în cazul infracțiunii de represiune nedreaptă.

În concluzie, apărarea a subliniat că între cele două infracțiuni există diferențe de reglementare, atât în ceea ce privește latura obiectivă, cât și în ceea ce privește calitatea subiectului activ al infracțiunilor, care nu poate fi

confuzionat și, dacă este așa, faptele complicei trebuie circumstanțiate uneia sau alteia dintre cele două infracțiuni.

Or, în cauza de față, acuzația a înțeles să pună în legătură faptele reținute în sarcina inculpatului Cean Nicolaie Ioan numai cu infracțiunea de abuz în serviciu reținută în sarcina inculpatului Mureșan Ioan, și nicidecum cu infracțiunea de represiune nedreaptă, apărarea notând că, pentru faptele pentru care a fost trimis în judecată în legătură cu infracțiunea de abuz în serviciu acest din urmă inculpat, instanța fondului a ajuns la concluzia că nu pot constitui bază de condamnare, pentru simplu motiv că ele sunt subsumate, în exclusivitate, infracțiunii de represiune nedreaptă, fapte săvârșite până la data de 23 octombrie 2013, când a pus în mișcare acțiunea penală.

În aceste condiții, pentru aceste fapte nu operează o condamnare în ceea ce îl privește pe autor, iar schimbarea de încadrare juridică din două infracțiuni într-o singură infracțiune apare ca o operațiune care ocolește dispozițiile Codului de procedură penală cu privire la soluțiile ce pot fi pronunțate de către instanța de judecată, în concordanță cu dispozițiile art. 396 alin. (1) din Codul de procedură penală (condamnare, renunțare la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal).

Dacă instanța fondului ar fi procedat în conformitate cu dispozițiile art. 396 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală „Rezolvarea acțiunii penale”, ar fi trebuit să pronunțe achitarea în ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu reținută în sarcina inculpatului Mureșan Ioan și, corelativ, achitarea inculpatului Cean Nicolaie Ioan, pentru aceleași motive, o soluție de condamnare a celui din urmă, în lipsa condamnării autorului, fiind imposibilă.

Însă, revenind la operațiunea de schimbare a încadrării juridice, dincolo de faptul că actele pretinse ca fiind de ajutor și reținute în sarcina inculpatului Cean Nicolaie Ioan nu pot fi puse niciodată în legătură cu infracțiunea de represiune nedreaptă, în mod obiectiv, au fost totuși apreciate ca fiind acte de ajutor la această infracțiune, în condițiile în care nu a existat o acuzație în acest sens.

Apărarea a apreciat că instanța fondului, în fapt, dar și în drept, a operat o extindere a acțiunii penale față de inculpatul Cean Nicolaie Ioan pentru fapte pentru care nu a fost cercetat, nu a fost pusă în mișcare acțiunea penală și, deci, nu a avut posibilitatea, pe parcursul procedurilor, incluzând și urmărirea penală, să formuleze apărări eficiente.

Împrejurarea că schimbarea încadrării juridice a fost pusă în discuție înainte de începerea dezbaterilor nu acoperă obstacolele în apărare pe care le-a întâmpinat inculpatul Cean Nicolaie Ioan, mai ales în condițiile în care nu a existat din partea completului de judecată un demers juridic prin care să motiveze, înainte de punerea în discuție a schimbării încadrării juridice, în fapt și în drept, intenția de schimbare a încadrării juridice.

Totuși, admițând că apelul este o cale devolutivă de atac care presupune, pe de o parte, dreptul instanței de apel de a examina cauza sub toate aspectele și posibilitatea rejudecării în fond a cauzei, iar pe de altă parte, ocazia dată apelantului de a se apăra în raport cu hotărârea pronunțată în fond în mod complet, s-a solicitat să se procedeze la un examen de regularitate a condamnării

inculpatului pentru complicitate la infracțiunea de represiune nedreaptă, din perspectiva faptelor reținute în sarcina inculpatului Cean Nicolaie Ioan, așa cum au fost consacrate de rechizitoriu, mai ales că acestea nu au suferit modificări în urma cercetării judecătorești, fiind reținute identic de către instanța fondului.

S-a mai învederat că infracțiunea de represiune nedreaptă este o infracțiune cu subiect activ calificat și că a fost săvârșită, după reținerile instanței, de către Mureșan Ioan, procuror în cadrul D.I.I.C.O.T. – Alba Iulia, prin punerea în mișcare a acțiunii penale față de Berbeceanu Traian, în condițiile în care știa că acesta este nevinovat.

În același timp, consacrările actului de sesizare și ale hotărârii de fond, în ceea ce privește împrejurările și circumstanțele în care a fost săvârșită această infracțiune, dar mai ales operațiunile malversative folosite în strângerea și administrarea probelor care să conducă la concluzia de vinovăție a părții vătămate, sunt lipsite de interes, în opinia apărării, întrucât ele pot constitui bază pentru acuzații subsumate cercetării abuzive sau falsului intelectual, și nicidecum elemente care să fie determinante pentru infracțiunea de represiune nedreaptă.

În opinia apărării, toate actele de dinainte de punerea în mișcare a acțiunii penale nu pot avea relevanță în raport cu această infracțiune, în condițiile în care ele ar rămâne izolate în cazul în care nu ar fi fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva persoanei vătămate.

Este adevărat că circumstanțele și împrejurările în care a fost săvârșită fapta de a pune în mișcare acțiunea penală pot constitui elemente pe baza cărora se poate ajunge la o concluzie în legătură cu faptul că autorul punerii în mișcare a acțiunii penale știa sau nu că persoana vătămată era nevinovată, element obligatoriu de demonstrat în cazul în care operează o condamnare pentru infracțiunea de represiune nedreaptă, deși virtual există posibilitatea – cum de altfel se întâmplă adeseori – ca unii dintre magistrați să își formeze păreri cu privire la vinovăția unei persoane dinainte să administreze probe și pentru a-și consolida acuzația ipotetică să administreze, chiar și prin operațiuni malversative, probe în sprijinul acesteia, caz în care nu se poate vorbi de o represiune nedreaptă ci, mai degrabă, de o cercetare abuzivă.

De asemenea, apărarea a învederat că punerea în mișcare a acțiunii penale prin acte procesuale, respectiv ordonanțe, este un fapt personal al autorului procuror, nefiind susceptibil de ajutor.

Chiar dacă s-ar reține în sarcina inculpatului Cean Nicolaie Ioan acțiuni concertate cu cele ale celorlalți doi inculpați – apărarea nu a ajuns la aceeași concluzie – s-a solicitat să se constate că ele nu pot fi niciodată puse în legătură ca acte de complicitate la fapta de punere în mișcare a acțiunii penale, întrucât, fără acest act personal al autorului, ele izolate fiind, nu au relevanță penală.

În plus, nici actul de sesizare și nici instanța de judecată nu au relevat, pe parcursul urmăririi penale sau cu ocazia cercetării judecătorești, probe din care să rezulte, pe de o parte, că autorul știa despre Berbeceanu Traian că era nevinovat și nici probe din care să rezulte că inculpatul Cean Nicolaie Ioan cunoștea despre faptul că *autorul infracțiunii de represiune nedreaptă știa despre persoana vătămată că este nevinovată.*

Apărarea a subliniat că inculpatul Cean Nicolaie Ioan a dat o declarație de martor cu identitate protejată, iar conținutul acesteia nu a fost calificat de către organul de urmărire penală ca fiind unul mincinos – dovadă peremptorie fiind lipsa unei acuzații de mărturie mincinoasă – ci, dimpotrivă, el a spus adevărul, în sensul că auzise cele declarate de la martora Laza Adina, aspect confirmat de aceasta din urmă.

Totodată, faptele de a întreprinde demersuri pe lângă martora Laza Adina de a se prezenta în fața procurorului Mureșan Ioan pentru a declara ceea ce îi spusese inculpatului Cean Nicolaie Ioan nu pot fi puse în legătură cu infracțiunea de represiune nedreaptă, întrucât demersurile au eșuat și martora nu a dat declarație în cauză, pentru motivele arătate pe larg în cuprinsul rechizitoriului (secret profesional și evitarea unei situații care să o pună în dificultate în raport cu clienții).

În fine, nici demersurile efectuate de către inculpatul Cean Nicolaie Ioan pe lângă martorul Rișcută Aurel nu pot constitui acte de complicitate la infracțiunea de represiune nedreaptă, de vreme ce, pe de o parte, declarația dată de către acesta nu a fost apreciată ca fiind una mincinoasă – inadvertențele între cele declarate și cele consacrate în declarația de martor fiindu-i opozabile, în exclusivitate, inculpatului Mureșan Ioan –, iar pe de altă parte, însuși martorul Rișcută Aurel, chestionat fiind de către instanță, cu privire la îndemnurile inculpatului Cean Nicolaie Ioan de a se prezenta în fața procurorului, a răspuns că nu fusese trimis de către inculpatul Cean Nicolaie Ioan pentru a fi audiat, ci că s-a prezentat într-un context pe care l-a detaliat.

Ca un corolar al aspectelor arătate în cuprinsul motivelor de apel, apărarea a învederat că:

- *operațiunea de schimbare a încadrării juridice, în ceea ce îl privește pe inculpatul Cean Nicolaie Ioan, este în contra dispozițiilor procesual penale și este menită să evite, în fapt, o soluție de achitare pentru infracțiunea de abuz în serviciu și, corelativ, pentru complicitatea la această infracțiune, impusă de dispozițiile art. 396 alin. (1) din Codul de procedură penală;*

- *prin schimbarea de încadrare juridică a operat o extindere a acțiunii penale pentru acte de ajutor, în raport cu altă faptă prevăzută de legea penală, reținută în sarcina autorului, în sensul că ajutorul a fost dat la punerea în mișcare a acțiunii penale față de persoana vătămată Berbeceanu Traian, nesocotindu-se dispozițiile art. 371 din Codul de procedură penală;*

- *acțiunile lui Cean Nicolaie Ioan, așa cum au fost descrise, în mod obiectiv, nu pot constitui acte de ajutor la punerea în mișcare a acțiunii penale de către Mureșan Ioan, acest act fiind unul personal, nesusceptibil de ajutor;*

- *nu există probe din care să rezulte că inculpatul Cean Nicolaie Ioan a avut o înțelegere de tip fraudulos cu inculpatul Mureșan Ioan, în virtutea căreia să îl ajute la punerea în mișcare a acțiunii penale, cum de altfel nu există vreo probă din care să rezulte că primul inculpat cunoștea că cel de-al doilea știa că Berbeceanu Traian era nevinovat, circumstanțele și împrejurările comiterii faptelor în forma autoratului și a celor subsumate complicității nefiind de natură a conduce la o concluzie contrară;*

- acțiunile reținute în sarcina inculpatului Cean Nicolaie Ioan nu au nicio relevanță în raport cu fapta autorului și, în plus, luate izolat, nu constituie infracțiuni.

F. Prin motivele scrise de apel și în susținerile orale, **inculpatul - parte civilă Berbeceanu Traian** a solicitat, în temeiul art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, *admiterea căii de atac* și, în consecință:

1. desființarea, în parte, a sentinței penale nr. 523/30.06.2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală, pronunțată în dosarul nr. 2738/1/2014, **doar sub aspectul laturii civile a cauzei**, și doar cu privire la prejudiciul determinat de venitul nerealizat de acesta în perioada 01.05.2016 - 31.03.2018 și pronunțarea unei noi hotărâri;

2. obligarea inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan să-i plătească suma de 103.028 lei, reprezentând diferențele salariale dintre veniturile pe care le-ar fi realizat în funcția de șef al B.C.C.O. Alba Iulia și veniturile salariale realizate în funcția pe care a fost pus la dispoziția I.P.J. Hunedoara, pentru perioada 01.05.2016 - 31.03.2018.

3. menținerea, în rest, a dispozițiilor sentinței atacate.

În argumentare, apelantul intimat inculpat parte civilă Berbeceanu Traian a arătat că, prin sentința penală atacată, instanța a dispus, în ceea ce privește acțiunea civilă exercitată de partea civilă Berbeceanu Traian, alăturată acțiunii penale, după cum urmează:

- inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan au fost obligați la plata, în solidar, a sumei de 97.632 lei, cu titlu de *daune materiale reprezentând diferențe salariale*, către partea civilă Berbeceanu Traian;

- inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan au fost obligați la plata, în solidar, a sumelor de 37.206 lei, reprezentând *cheltuieli judiciare ocazionate de judecarea fondului cauzei* și 15.759 lei, reprezentând *cheltuieli judiciare în cursul urmăririi penale efectuate de partea civilă Berbeceanu Traian*;

- inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan au fost obligați la plata, în solidar, a sumei de 100.000 euro, reprezentând *daune morale*, către partea civilă Berbeceanu Traian.

La stabilirea daunelor materiale reprezentând diferențele salariale între veniturile pe care Berbeceanu Traian le-ar fi realizat în funcția de șef al B.C.C.O. Alba Iulia și veniturile salariale realizate în funcția pe care a fost pus la dispoziția I.P.J. Hunedoara, instanța a avut în vedere perioada 23 octombrie 2013 - 30 aprilie 2016.

Daunele materiale reprezentând diferențele salariale au fost solicitate în mod generic, cu referire la tipul de prejudiciu care a fost cauzat prin infracțiunile pentru care au fost condamnați inculpații, fiind dovedite cu înscrisuri pentru perioada 23 octombrie 2013 - 30 aprilie 2016.

În perioada care a urmat după data de 30.04.2016, respectiv după pronunțarea sentinței penale nr. 523/30.06.2016, apelantul parte civilă Berbeceanu Traian s-a aflat în continuare în situația de a fi pus la dispoziția

I.P.J. Hunedoara, fiind repartizat pe o funcție de execuție inferioară, *veniturile lunare realizate de polițist, din salarii, fiind în continuare diminuate drastic.*

Această situație a încetat la data de 01.04.2018, când apelantul parte civilă Berbeceanu Traian a încetat raporturile de muncă cu I.G.P.R., la cerere, prin pensionare.

Astfel, din comunicările efectuate de I.P.J. Alba și I.P.J. Hunedoara, *diferențele salariale* între veniturile pe care Berbeceanu Traian le-ar fi realizat în funcția de șef al B.C.C.O. Alba Iulia și veniturile salariale realizate în funcția pe care a fost pus la dispoziția I.P.J. Hunedoara, pentru *perioada 1 mai 2016 - 31 martie 2018*, sunt în *cuantum de 103.396 lei.*

Pentru considerentele expuse, având în vedere prevederile art. 20 din Codul de procedură penală, privind constituirea ca parte civilă în procesul penal, raportate la cele ale art. 2 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora prezentul cod reprezintă dreptul comun în materie de procedură, și la prevederile art. 34 din Codul de procedură civilă, privind realizarea drepturilor afectate de un termen, cu referire la dispozițiile art. 1385 și art. 1386 din Codul civil, s-a solicitat admiterea apelului și, în consecință:

- majorarea sumei stabilite cu titlu de daune materiale reprezentând diferențe salariale, de la cea acordată de prima instanță, de 97.632 lei, la valoarea totală de 201.028 lei și obligarea inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie, în solidar, la plata sumei susmenționate, către partea civilă Berbeceanu Traian;

- menținerea obligării inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan la plata, în solidar, a sumei de 100.000 euro, reprezentând daune morale, către partea civilă Berbeceanu Traian;

- menținerea obligării inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan la plata, în solidar, a sumelor de 37.206 lei, reprezentând cheltuieli judiciare ocazionate de judecarea fondului cauzei și 15.759 lei, reprezentând cheltuieli judiciare în cursul urmăririi penale efectuate de partea civilă Berbeceanu Traian.

G. Prin motivele scrise de apel, *inculpatul Rusu Gheorghe* a solicitat, în temeiul art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, *admiterea căii de atac, desființarea sentinței penale atacate și pronunțarea unei noi hotărâri*, urmând a se proceda potrivit regulilor referitoare la soluționarea acțiunii penale și a acțiunii civile la judecata de fond.

A arătat că, *în mod netemeinic, a fost condamnat*, prin sentința penală apelată, în temeiul art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1), art. 41 alin. (1) și art. 43 alin. (5) din Codul penal, la pedeapsa închisorii de 3 ani și 6 luni și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a) și b) din Codul penal, pe o durată de 2 ani, pedeapsă ce se va executa în condițiile prevăzute de art. 68 alin. (1) lit. c) din Codul penal, *pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în stare de recidivă postexecutorie*, pedeapsă ce se va executa în regim privativ de libertate, reținându-se în sarcina sa că, în calitate de administrator de fapt și, ulterior, din luna decembrie 2010, împuternicit al SC Uranus Junior 2003 SRL, în perioada 2010 - 2013, ar fi evidențiat în actele contabile un număr de 131 de facturi

fiscale considerate fictive, fapt ce a dus la producerea unui prejudiciu de 95.821 lei, sens în care *a apreciat că sunt incidente dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală.*

Cu prilejul concluziilor formulate oral în fața instanței de apel, apărătorul ales al apelantului inculpat Rusu Gheorghe a susținut că probele existente la dosarul cauzei nu relevă, fără dubiu, cuantumul prejudiciului produs. Așadar, nu există un prejudiciu cert, real și exigibil, fapt care ar fi presupus efectuarea unei expertize financiar-contabile ori respingerea acțiunii civile, ca nedovedită.

Nu în ultimul rând, s-a subliniat că, în mod greșit, în rechizitoriu s-a reținut că ar fi vorba de perioada aprilie 2010 - iulie 2013 pentru prezentarea celor 131 de facturi fiscale care ar reprezenta operațiuni nereale.

În acest context, apărarea a arătat că, în lipsa unei expertize, soluția care se impune a fi pronunțată în apel este cea de încetare a procesului penal, potrivit art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, având în vedere că a intervenit prescripția răspunderii penale, calculul termenului de prescripție având ca punct de plecare anul 2010, când au fost introduse cele 131 de facturi în evidența contabilă a SC Uranus Junior 2003 SRL.

H. Prin motivele scrise de apel, inculpatul Urs Ion Vasile, prin apărător, a solicitat, în temeiul dispozițiilor art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, admiterea căii de atac, desființarea sentinței penale atacate și, în rejudecare, obligarea inculpatului Mureșan Ioan și a Statului român la plata cheltuielilor judiciare în sumă de 26.394 lei, reprezentând cheltuieli de transport în sumă de 21.000 lei, cheltuieli de cazare în sumă de 2394 lei și onorariu avocat în sumă de 3000 lei. A apreciat că se impune să-i fie restituite cheltuielile judiciare ocazionate cu desfășurarea prezentului proces, în raport cu soluția de achitare pronunțată de instanța de fond sub aspectul celor trei infracțiuni pentru care a fost trimis în judecată.

Cu prilejul dezbaterilor, la temenul de judecată din data de 6 noiembrie 2023, **apelantul inculpat Urs Ion Vasile, personal, a învederat că înțelege să-și retragă apelul promovat în cauză**, instanța luând act de manifestarea sa de voință, liber exprimată.

I. Prin motivele scrise de apel, partea civilă Ministerul Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală a solicitat admiterea căii de atac, desființarea, în parte, a sentinței penale atacate și pronunțarea unei hotărâri în ceea ce privește latura civilă, în sensul obligării inculpaților la plata prejudiciului în cuantum de 1.179.407 lei, la care se adaugă obligațiile fiscale accesorii aferente întregului debit, calculate de la data la care obligația a devenit scadentă și până la data executării integrale a plății, cu instituirea sechestrului asigurator asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpaților, până la concurența sumelor datorate, reprezentând prejudiciul și obligațiile fiscale accesorii.

S-a susținut că Statul Român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, s-a constituit parte civilă în cauză, solicitând instanței obligarea inculpaților la plata sumei de 1.179.407 lei, reprezentând prejudiciul produs bugetului general consolidat, prin activitatea infracțională a acestora, sumă la

care urmează să se calculeze și obligațiile fiscale accesorii potrivit legislației fiscale în vigoare, de la momentul producerii prejudiciului până la data când suma va fi integral achitată.

De asemenea, prin cererea de constituire parte civilă, s-a solicitat și instituirea măsurii asigurătorii a sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpaților, iar în cazul în care acesta a fost dispus, menținerea sa.

S-a mai arătat că, sub aspectul laturii civile, *instanța de fond, în temeiul art. 397 alin. (1) raportat la art. 19 din Codul de procedură penală, a obligat pe inculpatul Rusu Gheorghe la plata sumei de 95.821 lei și la plata obligațiilor fiscale accesorii către Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu titlu de daune materiale. Totodată, a dispus ridicarea măsurii asigurătorii instituite prin ordonanța nr. 386/D/P/2013 din 04.07.2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală asupra bunurilor SC Uranus Junior 2003 SRL.*

Apelanta parte civilă a criticat sentința atacată, sub aspectul laturii civile, în sensul că instanța de fond, în mod greșit, a reținut că prejudiciul cauzat bugetului general consolidat de către inculpat, este în cuantum de 95.821 lei.

În ceea ce privește suma totală acordată, de 95.821 lei, reprezentând prejudiciul cauzat bugetului de stat, instanța de fond și-a argumentat hotărârea în sensul că doar fapta inculpatului Rusu Gheorghe, constând în aceea că, în calitate de împuternicit al SC Uranus Junior 2003 SRL, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a prezentat un număr de 131 de facturi fiscale ce reprezintă cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale ce au fost apoi evidențiate în actele contabile și în alte documente legale, demers în urma căruia a fost prejudiciat bugetul de stat cu suma reținută de instanță, realizează conținutul constitutiv al infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 9 alin. (1) lit c) din Legea nr. 241/2005.

Astfel, s-a apreciat că instanța de fond nu a luat în considerare, la pronunțarea hotărârii, întregul material probator existent la dosarul cauzei.

S-a învederat faptul că, la pronunțarea sentinței penale, instanța de fond nu a luat în considerare actele care au stat la baza formulării plângerii penale nr. 12805/29.03.2012, înaintată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Hunedoara – Activitatea de Inspecție Fiscală împotriva inculpatei Rusu Anca, în calitate de asociat unic și administrator al SC Uranus Junior 2003 SRL, respectiv procesul-verbal nr. 10154/08.02.2012 încheiat ca urmare a inspecției fiscale parțiale efectuate la această societate, ale cărui concluzii au fost coroborate cu cele ale proceselor-verbale de control încrucișat nr. 406/18.11.2011, nr. 9168/07.12.2011, nr. 1681/18.11.2011, nr. 43465/16.11.2011, nr. 10972/03.08.2011 și nr. 619/29.11.2011.

În urma controalelor efectuate și analizării realității și legalității operațiunilor comerciale dintre SC Uranus Junior 2003 SRL și societățile comerciale la care au fost efectuate controalele încrucișate concretizate în procesele-verbale susmenționate, organele de inspecție fiscală au concluzionat că aceste operațiuni sunt nereale, fapt pentru care organele de control au conchis că *societatea beneficiară SC Uranus Junior 2003 SRL este direct răspunzătoare*

de prejudiciile aduse bugetului statului, astfel cum acestea au fost constatate și stabilite de organele fiscale.

Astfel, în luna iunie 2010, SC Uranus Junior 2003 SRL și-a exercitat dreptul de deducere pentru taxa pe valoare adăugată deductibilă în sumă de 95.821 lei, organele de inspecție fiscală concluzionând că societatea nu poate justifica cu documente intrarea în gestiune a materialelor de construcții achiziționate în luna iunie 2010, pentru care și-a exercitat dreptul de deducere. Bunurile nefiind livrate de către emitentii facturilor, nu a intervenit faptul generator, sens în care nici taxa pe valoare adăugată nu a avut exigibilitate, dreptul de deducere pentru operațiunile aferente acestor facturi neluând naștere.

În luna iulie 2010, societatea și-a exercitat dreptul de deducere pentru TVA deductibilă în sumă de 334.025 lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de 1.391.773 lei, înscrisă în facturile fiscale nr. 8/09.07.2010, nr. 9/23.07.2010 și nr. 10/31.07.2010, emise de SC Minex Banat SRL, reprezentând servicii de demolare și dezmembrare construcții, lucrări de nivelare teren, servicii care au la bază contractul încheiat între părți nr. 1/01.03.2010.

Tocmai pentru a determina starea de fapt fiscală, organele de inspecție fiscală au solicitat un control încrucișat la SC Minex Banat SRL, pentru verificarea realității și legalității tranzacțiilor derulate în luna iulie 2010 între această societate și SC Uranus Junior 2003 SRL, concretizat în procesul-verbal nr. 10972/03.08.2011, ce a fost coroborat cu raportul de inspecție fiscală nr. 73197/15.06.2011 și procesul-verbal nr. 68199/03.06.2011, întocmite în urma controlului încrucișat efectuat la SC Non Mary Impex SRL, ce au relevat că serviciile nu au fost prestate de către emitentii facturilor, nu a intervenit faptul generator, motiv pentru care nici taxa pe valoare adăugată nu a avut exigibilitate, iar dreptul de deducere pentru aceste facturi nu a luat naștere.

De asemenea, cu privire la TVA deductibilă suplimentar, în perioada verificată, SC Uranus Junior 2003 SRL și-a exercitat dreptul de deducere pentru taxa pe valoare adăugată deductibilă în valoare de 108.700 lei, ca urmare a înregistrării în evidența contabilă a facturilor cu servicii de închiriere și arhivare în valoare de 452.910 lei, operațiuni ce nu reflectă adevărata natură a tranzacțiilor.

Mai mult, pentru contractul de prestări servicii nr. 2/07.04.2010 încheiat între SC Daiana Consulting SRL, în calitate de prestator și SC Uranus Junior 2003 SRL, având ca obiect întocmirea de bilanțuri contabile, coordonarea și organizarea întregii activități în domeniul financiar-contabil, societatea nu a putut prezenta echipei de inspecție fiscală niciun document privind realitatea și utilizarea acestor servicii, nu a putut justifica necesitatea prestării acestora și nici documente justificative prin care să facă dovada prestării efective a activităților, în baza contractului, sens în care a rezultat că societatea verificată nu îndeplinea condițiile legale de exercitare a dreptului de deducere a TVA în sumă de 9.240 lei, aspecte consemnate și în raportul de inspecție fiscală nr. F-HD 46/08.02.2012.

Toate cheltuielile evidențiate în rapoartele de inspecție fiscală și procesele-verbale de control întocmite, în scopul stabilirii realității tranzacțiilor efectuate și înregistrate de SC Uranus Junior 2003 SRL, au determinat un

impozit pe profit suplimentar în sumă de 634.621 lei, de la plata căruia reprezentantul societății s-a sustras.

Consecința tuturor operațiunilor, dovedit a fi fictive, așa cum rezultă din coroborarea întregului material probator ce a stat la baza sesizării penale, preluat *in integrum* de către organul de urmărire penală, considerându-l suficient și elocvent în determinarea prejudiciului adus bugetului de stat, este producerea unei pagube bugetului de stat în cuantum total de 1.179.407 lei, din care 634.621 lei - impozit pe profit și 544.786 lei - TVA dedus de societate fără îndeplinirea condițiilor legale de deductibilitate.

Prin urmare, inculpata SC Uranus Junior 2003 SRL, în reprezentarea inculpaților Rusu Anca (asociat unic și administrator) și Rusu Gheorghe (administrator de fapt și, ulterior, împuternicit al societății), care au acționat în coautorat, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a evidențiat în contabilitate și în alte documente legale cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale și a stabilit cu rea-credință impozitele și taxele cu scopul de a obține, în mod nelegal, deducerea de TVA, acțiuni ce au avut drept consecință prejudicierea bugetului de stat cu suma de 1.179.407 lei, reprezentând impozit pe profit și TVA dedus de societate fără îndeplinirea condițiilor de deductibilitate.

Prin urmare, s-a susținut că întregul material probator relevă, fără echivoc, exercitarea dreptului de deducere pentru taxa pe valoare adăugată, ce echivalează cu o cerere efectivă de rambursare TVA, nefiind doar un element al fazei preparatorii a infracțiunii de rambursare nelegală de TVA, neexistând posibilitatea unei solicitări ulterioare. Astfel, completarea Declarației 300 și a mențiunii privind opțiunea pentru o asemenea rambursare reprezintă o solicitare efectivă, aspect confirmat și de inculpatul Rusu Gheorghe, reținut și de instanța de fond.

Mai mult, argumentul instanței de fond prin care își susține dispoziția de achitare a inculpatei SC Uranus Junior 2003 SRL, în sensul că probele evocate nu susțin, pe de o parte, acuzația formulată la adresa persoanei juridice, iar pe de altă parte, nici posibilitatea de a putea angrena răspunderea penală a societății alături de cea a inculpatului Rusu Gheorghe, care era administratorul de fapt, dar și director general, nu poate fi primit, fiind o motivație evazivă a soluției adoptate.

S-a arătat că, așa cum reiese din întreg materialul probator, există argumente care să susțină vinovăția persoanei juridice, în realizarea obiectului de activitate, cu atât mai mult cu cât instanța de fond admite vinovăția inculpatului persoană fizică Rusu Gheorghe, administrator al persoanei juridice SC Uranus Junior 2003 SRL, putându-se angrena răspunderea solidară a acestora.

Având în vedere cele menționate, *s-a apreciat că prejudiciul adus bugetului general consolidat s-a produs prin activitatea infracțională a inculpaților, persoană fizică și persoană juridică*, fiind în sumă de 1.179.407 lei, la care urmează să se calculeze obligațiile fiscale accesorii potrivit legislației fiscale în vigoare, întinderea prejudiciului fiind detaliată în materialul probator.

De asemenea, s-a susținut că, potrivit dispozițiilor art. 249 din Codul de procedură penală, măsurile asigurătorii constau în indisponibilizarea, prin instituirea sechestrului, a bunurilor mobile și imobile, în vederea confiscării

speciale sau a confiscării extinse, a reparării pagubei produse prin infracțiune, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 241/2005, în cazul în care s-a săvârșit o infracțiune prevăzută de această lege, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie, cu respectarea condițiilor de procedură.

Ca atare, s-a apreciat că, în cauză, instituirea măsurilor asigurătorii asigură utilitatea admiterii acțiunii civile în cadrul procesului penal și garantează executarea obligațiilor de ordin patrimonial ce decurg din aceasta.

Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de apel invocate, cât și din oficiu, conform art. 417 Cod procedură penală cu referire la art. 420 din Codul de procedură penală, prin raportare la probele administrate, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza cercetării judecătorești în primă instanță și în apel, Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție reține următoarele:

Cu titlu prealabil, Înalta Curte – Completul de 5 judecători constată că, în prezenta cauză, la termenul de judecată din data de 4 noiembrie 2019, apelantul intimat inculpat parte civilă Berbeceanu Traian, prin apărător ales, a solicitat sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul art. 267 alin. (3) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE), coroborat cu art. 105 din Regulamentul de procedură al CJUE, cu o serie de întrebări preliminare.

La data de 6 noiembrie 2019, s-a dispus de către Înalta Curte – Completul de 5 judecători sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la interpretarea normelor de drept comunitar apreciate relevante sub aspectul aplicării deciziei Curții Constituționale nr. 417 din 3 iulie 2019, cererea preliminară fiind înregistrată sub nr. C-926/19.

La data de 7 noiembrie 2022, în cauzele conexate C-859/19, C-926/19 și C-929/19, Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 99 din Regulamentul de procedură, a dat o ordonanță motivată considerând că răspunsul la întrebările adresate de instanța de trimitere poate fi în mod clar dedus din jurisprudența Curții, în special din Hotărârea din 21 decembrie 2021, Euro Box Promotion și alții (C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 și C-840/19, EU:C:2021:1034), și din Hotărârea din 22 februarie 2022, RS (Efectul deciziilor unei curți constituționale) (C-430/21, EU:C:2022:99).

În esență, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că obligația de a se asigura că infracțiunile de corupție fac obiectul unor sancțiuni penale care au caracter efectiv și disuasiv nu scutește instanța națională de verificarea respectării drepturilor fundamentale garantate la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, fără ca această instanță să poată aplica un standard național de protecție a drepturilor fundamentale care să implice un asemenea risc sistemic de impunitate.

Cerința specializării completurilor de judecată care rezultă din Decizia nr. 417/2019 a Curții Constituționale a fost considerată ca îndeplinită prin simpla adoptare a unui act formal, precum Hotărârea din 23 ianuarie 2019 a Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, împrejurare care nu face decât să confirme că judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care au făcut parte

din completurile de judecată în materie de corupție înainte de adoptarea acestei hotărâri erau specializați în această materie.

Ca urmare, deși Curtea Constituțională a statuat că practica Înaltei Curți de Casație și Justiție referitoare la specializarea completurilor de judecată în materie de corupție nu era conformă cu dispozițiile naționale aplicabile, această practică nu era viciată de o încălcare vădită a unei norme fundamentale a sistemului judiciar din România de natură să pună în discuție caracterul de instanță „constituită în prealabil prin lege” al completurilor de judecată în materie de corupție ale Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Înalta Curte – Completul de 5 judecători reține că, în legătură cu aceste aspecte, nu au fost formulate critici prin motivele de apel sau cu prilejul dezbaterilor, care să tindă la desființarea sentinței atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare în primă instanță, *neputându-se reține incidența unui motiv de nulitate absolută*, urmând a se da eficiență reperelor de interpretare indicate în cuprinsul hotărârii pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

În continuare, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține următoarele:

I. Soluția din prezentul dosar este unanimă în ceea ce privește respingerea criticilor de legalitate a sentinței pronunțate de instanța de fond.

Critici de legalitate:

Motivele de apel referitoare la încălcarea normelor de procedură penală au în vedere următoarele probleme de drept:

1. incompatibilitatea judecătorilor care au pronunțat hotărârea în fond decurgând din soluționarea de către aceștia a cererilor privind măsurile preventive, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, prin raportare la prevederile art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală și, respectiv, art. 64 alin. (4) din Codul de procedură penală.

2. desfășurarea unei părți a cercetării judecătorești în absența procurorului D.I.I.C.O.T. (la termenele de judecată din perioada 21 ianuarie 2015 - 21 octombrie 2015);

3. omisiunea motivării sentinței instanței de fond;

4. pronunțarea unei soluții cu depășirea limitelor sesizării instanței de fond.

Criticile sunt nefondate

1. Situația de fapt pe care se bazează criticile din apel, formulate de DIICOT, respectiv de apelanții Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel, a fost examinată atât de instanța de fond, cât și de un complet sesizat cu o cerere de recuzare a unuia dintre judecători. Ulterior respingerii cererii de recuzare, după începerea judecății, procurorul, inculpații ori apărătorii acestora nu au mai formulat alte cereri de recuzare, criticile privind incompatibilitatea judecătorilor fondului fiind susținute cu ocazia dezbaterii asupra fondului cauzei și, ulterior, ca motive de apel.

Astfel, incompatibilitățile invocate provin din:

a) soluționarea unui recurs împotriva încheierii prin care se dispusesse o măsură preventivă. La termenul din 8.08.2014, în cursul procedurii de cameră preliminară, un judecător a fost recuzat de către inculpatul Muntean Alin Mirel,

deoarece fusese unul dintre cei trei judecători care soluționaseră recursul împotriva încheierii prin care măsura preventivă luată împotriva lui Berbeceanu Traian a fost prelungită, ocazie cu care s-a dispus înlocuirea arestului preventiv cu măsura preventivă a controlului judiciar (f. 200-202, vol. I, dosar ICCJ). Prin încheierea din 13.08.2014, cererea de recuzare a judecătorului de cameră preliminară a fost respinsă, ca nefondată (f. 208-210, vol. I, dosar ICCJ).

b) soluționarea unui recurs împotriva încheierii prin se dispusesse o măsură preventivă. Doi dintre judecătorii care au soluționat dosarul de fond s-au pronunțat într-un alt complet de trei judecători în calea de atac a recursului împotriva măsurii preventive a arestului dispusă față de Berbeceanu Traian ca urmare a propunerii formulate de către inculpatul Mureșan Ioan (f. 210-284, vol. 1, dosar DNA, f. 442-454, vol. 2, dosar D.I.I.C.O.T.).

c) soluționarea unui recurs împotriva încheierii prin se dispusesse o măsură preventivă. Unul dintre judecătorii care a soluționat cauza în fond s-a pronunțat asupra unui recurs formulat împotriva prelungirii măsurii arestului preventiv, după preluarea cauzei la nivelul central al D.I.I.C.O.T., într-un alt complet de trei judecători (f. 154-377, vol. 2, dosar D.I.I.C.O.T.).

Cazurile de incompatibilitate, susținute în motivele de apel, au în vedere atât o incompatibilitate decurgând din exercitarea funcției de judecător de drepturi și libertăți și, ulterior, de judecător al fondului, cât și o incompatibilitate decurgând din antepronunțare cu privire la vinovăție, cu ocazia soluționării căilor de atac referitoare la măsurile preventive.

În ceea ce privește incompatibilitatea decurgând din exercitarea funcției de judecător de drepturi și libertăți, se constată că aceasta nu era prevăzută de Codul de procedură penală anterior, în vigoare la momentul soluționării căii de atac împotriva măsurii preventive.

Măsura preventivă (dispusă de judecătorul a cărui incompatibilitate a fost susținută ca o critică a soluției instanței de fond) a fost analizată în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură penală în vigoare la data respectivă, și anume Codul de procedură penală anterior. În absența unor dispoziții tranzitorii în materia incompatibilităților în Legea nr. 255/2013 de punere în aplicare a noului Cod de procedură penală, regimul incompatibilităților urmează să fie analizat în conformitate cu legea în vigoare la momentul actului de procedură, Codul de procedură penală anterior, iar nu astfel cum au susținut Ministerul Public (D.I.I.C.O.T.) și apărarea unora dintre inculpați, conform actului care a intervenit ulterior soluționării măsurii preventive, actualul Cod de procedură penală.

Conform Deciziei de recurs în interesul legii nr. 8/2011 (publicată în M. Of. nr. 727 din 14/10/2011), judecătorul care a participat la judecarea recursului împotriva încheierii prin care s-a soluționat propunerea de luare sau prelungire a măsurii arestării preventive a învinuitului ori inculpatului în cursul urmăririi penale nu devine incompatibil să judece cauza în fond, apel sau recurs. În consecință, judecătorul care s-a pronunțat în cursul urmăririi penale cu privire la recursurile împotriva încheierilor prin care s-a dispus asupra măsurilor preventive, conform Codului de procedură penală din 1968, nu era incompatibil să judece cauza în fond, apel sau recurs, deci nu era incompatibil nici să soluționeze cererile și excepțiile formulate în procedura de cameră preliminară

începută conform normelor în vigoare din actualul Cod de procedură penală ori să soluționeze cauza ca judecător al fondului, după intrarea în vigoare a actualului Cod de procedură penală.

Membrii completului de judecată a căror incompatibilitate a fost susținută ca motiv de apel nu au exercitat în cauză funcția de judecător de drepturi și libertăți (inexistentă în Codul de procedură penală anterior), astfel că incompatibilitatea din actualul Cod de procedură penală nu este aplicabilă situației acestora.

În ceea ce privește incompatibilitatea judecătorului care a soluționat recursul împotriva hotărârii privind propunerea de arestare preventivă sau asupra unei măsuri preventive, pe considerentul antepronunțării asupra vinovăției inculpaților, cazul de incompatibilitate prevăzut art. 64 lit. f) Cod procedură penală nu este incident, având în vedere diferența dintre acuzații și mijloacele de probă la momentul pronunțării asupra măsurilor preventive și acuzațiile, respectiv mijloacele de probă care au existat la momentul sesizării instanței cu rechizitoriu, cu excepția acuzației de sprijinire a unui grup infracțional organizat (față de Berbeceanu Traian).

Față de cele ce preced, nu a existat un caz de incompatibilitate a judecătorilor care au soluționat fondul cauzei.

2. Absența procurorului D.I.I.C.O.T. și participarea în ședințele de judecată a unui procuror de la o altă unitate de parchet, în perioada 21 ianuarie 2015 - 21 octombrie 2015, a fost consecința opțiunii procurorului D.I.I.C.O.T., permisă de legea în vigoare la acel moment.

Conform O.U.G. nr. 43/2002, art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013, participarea unui procuror al Direcției Naționale Anticorupție în ședințele de judecată este obligatorie în dosarul în care instanța a fost sesizată printr-un rechizitoriu D.N.A. În opoziție cu reglementarea participării procurorului D.N.A., potrivit dispozițiilor legale în vigoare la acel moment, procurorul D.I.I.C.O.T. participa în ședința de judecată în situația în care își exprima voința de a participa în ședințele judecată. Atunci când nu își exprima voința de a participa în ședințe de judecată, respectivele cauze erau soluționate cu participarea unui procuror din cadrul parchetului de pe lângă instanța care soluționa cauza respectivă.

În aplicarea dispozițiilor legale ce preced, din actele dosarului rezultă că, în ședința publică din 21 ianuarie 2015, instanța de fond a dispus reunirea celor două cauze și, totodată, a pus în discuție participarea procurorului D.I.I.C.O.T. la ședințele de judecată. Reprezentantul Ministerului Public – D.I.I.C.O.T. prezent la termenul de judecată a susținut că, în lege, se impune în mod obligatoriu doar participarea procurorului din cadrul Ministerului Public – D.N.A. În consecință, la ședința de judecată din 21 ianuarie 2015, Ministerul Public a fost reprezentat de procurori din cadrul D.I.I.C.O.T. și D.N.A. Ulterior reunirii celor două cauze, procurorul D.I.I.C.O.T. a solicitat completului de judecată permisiunea de a părăsi sala de judecată, motivând că mandatul său s-a încheiat odată cu reunirea celor două cauze, exprimând opinia că procurorul D.N.A. este competent să participe în cauza astfel reunită. Astfel, procurorul din cadrul Ministerului Public – D.I.I.C.O.T. și-a exprimat voința cu privire la participarea sa în proces, astfel cum prevede legea, și a considerat că este

necesar ca dosarul să fie soluționat cu participarea unui procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte a Casație și Justiție. Doar ulterior soluționării cauzei în fond, prin O.U.G. nr. 78/16 noiembrie 2016, s-a reglementat caracterul obligatoriu al participării procurorilor D.I.I.C.O.T. la dosare trimise în judecată de această direcție de parchet.

În consecință, critica este nefondată, procurorul D.I.I.C.O.T menționând în ședința din 21 ianuarie 2015 că nu participă în cauza respectivă, la care, ulterior, a participat un procuror din partea Ministerului Public, conform prevederilor legale în vigoare la acel moment, nefiind obligatorie participarea procurorului D.I.I.C.O.T. Începând cu data de 21 octombrie 2015, în dosarul de fond a participat și un procuror D.I.I.C.O.T.

3. Critica omisiunii motivării hotărârii instanței de fond este infirmată de chiar modul în care au fost prezentate motivele de apel, care au făcut largi referiri la considerentele sentinței. Sentința a examinat atât apărările care decurgeau din încălcarea normelor de procedură, cât și cele care proveneau din lipsa de vinovăție a inculpaților, respectiv cele care au vizat încadrările juridice și individualizarea pedepselor. În secțiunea IV a hotărârii, începând cu pagina 616 și până la pagina 901, se regăsește examinarea argumentelor acuzării și a argumentelor apărării cu privire la existența faptelor, vinovăția inculpaților, încadrarea juridică și individualizarea sancțiunilor, concluziile instanței de fond cu privire la fiecare dintre problemele de drept ce preced, astfel încât critica privind omisiunea motivării hotărârii este nefondată.

4. Pronunțarea unor soluții cu depășirea limitelor sesizării.

În cauză au fost respectate dispozițiile art. 371 din Codul de procedură penală, instanța de fond pronunțându-se asupra faptelor cu care a fost sesizată, și nu asupra altor fapte. Criticile apărării vizează, în realitate, modul în care au fost stabilite elementele de tipicitate în conținutul infracțiunilor, încadrarea juridică, respectiv probele pe care se întemeiază soluția instanței de fond, critică ce face obiectul examinării temeiniciei acuzațiilor în cele ce urmează.

*II. Referitor la valoarea probatorie a datelor obținute în urma punerii în executare a mandatelor de securitate națională în perioada martie - octombrie 2013, respectiv cele menționate în adresa din data de 12.04.2016 a D.N.A., și a posibilității folosirii acestora în procesul penal, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că, prin Decizia nr. 91/2018, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile Codului de procedură penală au o finalitate diferită de cea a Legii nr. 51/1991, fapt care subliniază caracterul preponderent extra procesual penal al activităților reglementate de această lege, act normativ al cărui domeniu de reglementare îl constituie cunoașterea, prevenirea și înlăturarea amenințărilor interne și externe ce pot aduce atingere securității naționale. Ulterior, prin Decizia nr. 802/2018, Curtea Constituțională a arătat că scopul în care sunt utilizate activitățile întreprinse în domeniul securității naționale este diferit de cel al activităților procesual penale, primele se axează pe cunoașterea, prevenirea și înlăturarea amenințărilor interne sau externe cu scopul realizării securității naționale, iar celelalte au ca scop tragerea la răspundere penală a persoanelor care au săvârșit infracțiuni.*

În consecință, Curtea Constituțională a concluzionat că dispozițiile Legii nr. 51/1991 nu conferă datelor obținute în urma desfășurării activităților autorizate în baza unui mandat de securitate națională calitatea de probe în procesul penal.

Concluzia a fost întărită ulterior prin Decizia nr. 55/2020 a Curții Constituționale, unde, în contextul analizei de constituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanța de contencios constituțional a arătat că lipsa unei proceduri clare și efective care să permită analiza legalității unui mijloc de probă și a procedurii prin care aceasta a fost obținută determină neconstituționalitatea includerii în categoria mijloacelor de probă în procesul penal a unor asemenea date sau informații. Or, în ceea ce privește înregistrările rezultate ca urmare a desfășurării unor activități specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului, realizate în baza Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională, calitatea de magistrat a celui care dispune și supraveghează înregistrările nu implică *ipso facto* legalitatea și conformitatea acestora cu art. 8 din Convenție (CEDO), iar legiuitorul nu a reglementat o procedură specifică aplicabilă în cazul contestării legalității acestora, astfel încât, prin reglementarea posibilității conferirii calității de mijloc de probă acestor înregistrări, legiuitorul a legiferat fără a respecta cerințele de claritate și previzibilitate.

Înalta Curte – Completul de 5 judecători reține că o atare procedură de contestare a legalității probelor ce ar putea fi folosite în procesul penal, obținute în urma activităților specifice culegerii de informații, a fost reglementată de către legiuitor abia prin Legea nr. 210/2023 și care restrânge posibilitatea formulării criticilor de legalitate la etapa procesuală a camerei preliminare. Or, având în vedere principiul activității legii procesuale, noua reglementare a procedurii de contestare a legalității probelor nu poate valida și nu poate atribui calitatea de mijloc de probă în procesul penal a înregistrărilor provenite din activitatea de culegere de informații și care au fost invocate în prezenta cauză. Pe de altă parte, însă, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că aplicabilitatea deciziilor instanței de contencios constituțional nu conduce la concluzia nelegalității datelor obținute în urma punerii în executare a mandatului de securitate națională, ci doar a imposibilității folosirii acestora ca probe în procesul penal.

În consecință, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** nu se va raporta în considerentele prezentei decizii la înregistrările rezultate din activitățile autorizate prin mandate de securitate națională emise, acestea neavând calitatea de probe în procesul penal.

III. Din perspectiva împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale cu privire la infracțiunile imputate inculpaților în prezenta cauză, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că, potrivit legii în vigoare la data comiterii faptelor, infracțiunea de *represiune nedreaptă*, prevăzută de art. 268 din Codul penal din 1969, era sancționată cu închisoare de la 2 ani la 7 ani, iar infracțiunea de *fals intelectual*, prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal din 1969, era pedepsită cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Termenele generale de prescripție erau, potrivit art. 122 alin. (1) lit. c) și d) din Codul penal din 1969, de 8 ani și, respectiv, de 5 ani. Dispozițiile din aceeași codificare anterioară – art. 123 alin. (1) – statuau în sensul întreruperii cursului termenului prescripției prin îndeplinirea oricărui act care trebuie comunicat învinuitului sau inculpatului în desfășurarea procesului penal și, în fine, reglementau, în cuprinsul art. 124 (astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 63/2012), prescripția specială a răspunderii penale care înlătura răspunderea penală, oricâte întreruperi ar fi intervenit, dacă termenul general de prescripție era depășit cu încă o dată.

Prin urmare, în baza legii penale în vigoare la data când se reține că s-ar fi comis faptele și ca efect al actelor întreruptive de prescripție efectuate în temeiul acestei legi, termenele de prescripție specială a răspunderii penale erau de 16 ani, respectiv, de 10 ani.

În varianta legislativă aplicabilă începând cu data de 1 februarie 2014 și până în prezent, infracțiunea de *represiune nedreaptă*, prevăzută de art. 283 alin. (1) din Codul penal se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani, iar infracțiunea de *fals intelectual*, prevăzută de art. 321 alin. (1) din Codul penal, cu închisoare de la unu la 5 ani. În cazul ambelor infracțiuni, termenul general de prescripție este, potrivit art. 154 alin. (1) lit. d) din Codul penal, de 5 ani.

Având în vedere jurisprudența obligatorie relevantă a Curții Constituționale, concretizată în Deciziile nr. 297/2018 (publicată în M.Of. Partea I nr. 518 din 25 iunie 2018) și nr. 358/2022 (publicată în M.Of. Partea I nr. 565 din 9 iunie 2022), prin care s-a statuat că dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal, în varianta normativă în vigoare în perioada 25 iunie 2018 - 30 mai 2022, au avut conținutul „*Cursul termenului prescripției penale se întrerupe prin îndeplinirea*”, rezultă că legislația penală în vigoare în intervalul de timp menționat nu a cuprins vreun caz de întrerupere a cursului termenului de prescripție.

În plus, sub aspectul analizat prezintă relevanță și Decizia nr. 67 din 25 octombrie 2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin care s-a stabilit, cu caracter obligatoriu, că normele referitoare la întreruperea cursului prescripției sunt norme de drept penal material (substanțial) supuse, din perspectiva aplicării lor în timp, principiului activității legii penale prevăzut de art. 3 din Codul penal, cu excepția dispozițiilor mai favorabile.

Ca efect al acestor interpretări obligatorii, rezultă că, în intervalul temporal 25 iunie 2018 - 30 mai 2022 anterior precizat, nu au existat, în legislația penală substanțială, cazuri de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale, cu consecința incidenței exclusiv a termenelor generale de prescripție, prevăzute de art. 154 din Codul penal. Legea penală aplicabilă în respectiva perioadă de timp se relevă, așadar, ca fiind legea mai favorabilă inculpaților, deoarece, în temeiul acesteia, termenul general de prescripție de 5 ani a curs neîntrerupt de la data săvârșirii faptelor și s-a împlinit la data de 22 octombrie 2018 (pentru fapta de represiune nedreaptă), respectiv, la data de 23 octombrie 2018 (pentru fapta de fals intelectual).

Suspendarea cursului prescripției în intervalul 6 noiembrie 2019 - 15 noiembrie 2022 nu prezintă relevanță în calculul termenului general de

prescripție, deoarece o atare suspendare, consecutivă sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene, a intervenit la o dată la care *acest termen deja se împlinise*.

Prin raportare la considerentele expuse în precedent, se constată că, și în ceea ce privește infracțiunile de *dare de mită, fals în înscrisuri sub semnătură privată, delapidare, spălarea banilor, sprijinire a unui grup infracțional organizat și mărturie mincinoasă, în varianta legislativă aplicabilă începând cu data de 1 februarie 2014 și până în prezent, de asemenea, termenul de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit*.

Astfel, infracțiunea de *dare de mită*, prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani, infracțiunea de *fals în înscrisuri sub semnătură privată*, prevăzută de art. 322 alin. (1) din Codul penal, cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau amendă, infracțiunea de *delapidare*, prevăzută de art. 295 raportat la art. 308 din Codul penal, cu închisoare de la 1 an și 4 luni la 4 ani și 8 luni, infracțiunea de *spălarea banilor*, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu închisoare de la 3 la 10 ani, infracțiunea de *sprijinire a unui grup infracțional organizat*, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, cu închisoare de la 1 la 5 ani, iar infracțiunea de *mărturie mincinoasă*, prevăzută de art. 273 alin. (1) din Codul penal, respectiv de art. 273 alin. (2) lit. d) din Codul penal, cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau amendă, respectiv cu închisoare de la 1 la 5 ani.

În cazul infracțiunilor de *fals în înscrisuri sub semnătură privată, delapidare, sprijinire a unui grup infracțional organizat și mărturie mincinoasă*, termenul general de prescripție este, potrivit art. 154 alin. (1) lit. d) din Codul penal, de 5 ani, împlinindu-se în anul 2016 (pentru faptele de fals în înscrisuri sub semnătură privată și delapidare reținute în sarcina inculpaților Berbeceanu Traian, Rusu Gheorghe și Rusu Anca), respectiv în anul 2015 (pentru fapta reținută în sarcina inculpatei Rusu Anca de fals în înscrisuri sub semnătură privată, cu referire la contrafacerea celor 131 de facturi fiscale), în octombrie 2017 (pentru faptele de sprijinire a unui grup infracțional organizat reținute în sarcina inculpaților Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe), în 10 decembrie 2017 (pentru fapta de mărturie mincinoasă reținută în sarcina inculpatului Urs Ion Vasile) și în 12 mai 2019 (pentru fapta de mărturie mincinoasă reținută în sarcina inculpatului Mihalache Mihai Adrian).

În cazul infracțiunilor de *dare de mită* (reținute în sarcina inculpaților Rusu Gheorghe și Rusu Anca) și *spălarea banilor* (reținute în sarcina inculpaților Berbeceanu Traian, Rusu Gheorghe și Rusu Anca), termenul general de prescripție este, potrivit art. 154 alin. (1) lit. c) din Codul penal, de 8 ani, împlinindu-se în anul 2019.

Cât privește infracțiunea de *luare de mită*, prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000 (reținută în sarcina inculpatului Berbeceanu Traian), aceasta se pedepsește cu închisoare de la 4 ani la 13 ani și 4 luni. În acest caz, termenul general de prescripție este, potrivit art. 154 alin. (1) lit. b) din Codul penal, de 10 ani, urmând a se împlini (având în vedere și perioada în care judecarea cauzei a fost suspendată ca urmare a sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene) în iulie 2024. Pentru această

infracțiune, în calculul termenului general de prescripție prezintă relevanță suspendarea cursului prescripției din intervalul 6 noiembrie 2019 - 15 noiembrie 2022, deoarece, la momentul sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene, acest termen nu se împlinise.

Pentru această infracțiune, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** își însușește soluția dispusă de instanța de fond, în sensul achitării inculpatului Berbeceanu Traian, astfel încât nu mai prezintă relevanță data împlinirii termenului de prescripție.

Având în vedere faptul că inculpații din prezenta cauză au solicitat continuarea procesului penal, conform art. 18 din Codul de procedură penală, urmează a se analiza în continuare acuzațiile aduse acestora.

A. Expunerea acuzațiilor și încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan

Cu titlu prealabil, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători, în majoritate**, reține că, în cauză, se impune o defalcare a acuzațiilor aduse inculpaților, în raport cu elementul material specific fiecăreia și cu perioadele de comitere a acestora.

1. Astfel, în cazul **inculpatului Mureșan Ioan**, prin rechizitoriu s-a reținut comiterea infracțiunilor de:

- **abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) din Codul penal**, constând în aceea că și-a îndeplinit în mod necorespunzător atribuțiile de serviciu vizând desfășurarea activității în conformitate cu legea, prin aceea că: *a dispus începerea urmăririi penale* față de Berbeceanu Traian (21.10.2013), *punerea în mișcare a acțiunii penale* (23.10.2013), *reținerea pe 24 de ore a lui Berbeceanu Traian* (24.10.2013) și *a propus arestarea preventivă a acestuia* (24.10.2013), în urma administrării, fie personal, fie de către inculpatul Muntean Alin Mirel, a unor probe nelegale, constând în: declarații obținute prin întrebuintarea de amenințări, promisiuni sau favoruri; declarații luate unor persoane aflate în relații de adversitate notorie cu Berbeceanu Traian; declarații conținând adăugiri sau deformări ale susținerilor persoanelor audiate; declarația inculpatului Cean Nicolaie Ioan, audiat cu identitate protejată; procese-verbale întocmite de inculpatul Muntean Alin Mirel, despre care a cunoscut că au conținut fals sau trunchiat; documente fără relevanță probatorie, nu a procedat la verificarea altor variante de anchetă, deși existau elemente factice care ar fi impus acest lucru și a întocmit referatul cu propunere de arestare preventivă în care a inserat, cu știință, mențiuni false sau denaturate și a ascuns existența unor probe în apărarea lui Berbeceanu Traian, aducând astfel o gravă vătămare drepturilor și intereselor legale ale persoanei vătămate Berbeceanu Traian;

- **represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. (1) și (2) din Codul penal**. Elementul material și data comiterii acesteia au fost individualizate prin aceea că, în exercitarea funcției de procuror, cu ocazia anchetei efectuate în dosarul nr. 13D/P/2011, a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale (23.10.2013) și reținerea pe 24 de ore a persoanei vătămate Berbeceanu Traian (24.10.2013), cu încălcarea art. 143-148 din Codul de procedură penală vechi și

a art. 68 ind. 1 (indicii temeinice) din Codul de procedură penală vechi, știind că este nevinovat, prin raportare la datele reale ale anchetei, al cărui rezultat a fost distorsionat prin comiterea infracțiunilor de abuz în serviciu și fals intelectual;

- **fals intelectual, prev. de art. 321 alin. (1) din Codul penal.** Elementul material și data comiterii faptei au fost individualizate prin aceea că, în calitate de procuror, la 24.10.2013, cu ocazia întocmirii referatului cu propunere de arestare preventivă a persoanei vătămate Berbeceanu Traian, în dosarul nr. 13D/P/2011, a atestat în conținutul documentului menționat date nereale privind: utilizatorul unui post telefonic; constatările efectuate de echipele de filaj; rezultatele unor testări poligraf; afirmații ale unor martori audiați în cauză și a omis, cu știință, să insereze aspecte rezultate din anchetă care veneau în apărarea lui Berbeceanu Traian.

2. În cazul **inculpatului Muntean Alin Mirel**, prin rechizitoriu s-a reținut comiterea infracțiunilor de:

- **abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) din Codul penal**, constând în aceea că, în calitate de ofițer de poliție judiciară, și-a îndeplinit în mod necorespunzător atribuțiile de serviciu cu ocazia actelor de urmărire penală efectuate în dosarul nr. 13D/P/2011 privind pe Biriescu Titus, Berbeceanu Traian ș.a., precum și în cauzele în care a efectuat acte de urmărire penală folosite ulterior în dosarul nr. 13D/P/2011, prin administrarea de probe nelegale, respectiv: declarații obținute prin întrebuintarea de amenințări, promisiuni sau favoruri; declarații luate unor persoane aflate în relații de adversitate notorie cu Berbeceanu Traian; declarații conținând adăugiri sau deformări ale susținerilor persoanelor audiate; procese-verbale întocmite personal de inculpat, având conținut fals sau trunchiat; documente fără relevanță probatorie, precum și prin neverificarea altor variante de anchetă, deși existau elemente faptice care ar fi impus acest lucru, punând la dispoziția inculpatului Mureșan Ioan probele astfel obținute, în vederea începerii urmăririi penale și a efectuării altor acte procesuale și aducând astfel o gravă vătămare drepturilor și intereselor legale ale persoanei vătămate Berbeceanu Traian, respectiv libertatea individuală, dreptul la apărare, dreptul la demnitate, la reputație și onoare, dreptul la salariu lunar, prin diminuarea cuantumului acestuia;

- **complicitate la infracțiunea de represiune nedreaptă, prev. de art. 48 din Codul penal rap. la art. 283 alin. (1) și (2) din Codul penal**, constând în aceea că, în cadrul anchetei efectuate în dosarul nr. 13D/P/2011, a pus la dispoziția inculpatului Mureșan Ioan, procuror, în baza înțelegerii anterioare cu acesta, probe nereale, obținute prin exercitarea abuzivă a atribuțiilor de serviciu, știind că Berbeceanu Traian este nevinovat, prin raportare la datele reale ale anchetei, al cărui rezultat a fost distorsionat prin comiterea infracțiunilor de abuz în serviciu și fals intelectual, anterior descrise și ajutându-l în acest mod pe inculpatul Mureșan Ioan să justifice punerea în mișcare a acțiunii penale și reținerea pe 24 de ore a persoanei vătămate Berbeceanu Traian;

- **fals intelectual, în formă continuată, prev. de art. 321 alin. (1) rap. la art. 35 alin. (1) din Codul penal**, constând în aceea că, în cadrul cercetărilor efectuate în dosarul nr. 13D/P/2011 și în cauzele în care a efectuat acte de urmărire penală folosite ulterior în dosarul nr. 13D/P/2011, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a întocmit, la datele de 21.08.2013, 23.08.2013

și 23.09.2013, procese-verbale în care a atestat date nereale privitoare la: utilizatorul unui post telefonic; constatările efectuate de echipele de filaj; susținerile unui martor; mențiuni privind efectuarea unei percheziții.

3. De asemenea, în ceea ce îl privește pe **inculpatul Cean Nicolaie Ioan**, prin rechizitoriu s-a reținut comiterea **infracțiunii de complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 48 din Codul penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 și la art. 297 alin. (1) din Codul penal**, constând în aceea că, în cadrul derulării anchetei penale efectuate în dosarul nr. 13D/P/2011 împotriva lui Berbeceanu Traian, în cursul anului 2013, a efectuat demersuri pentru identificarea și punerea la dispoziția inculpatului Mureșan Ioan, procuror de caz, în baza unei înțelegeri anterioare cu acesta, a unor martori dispuși să dea declarații nereale împotriva lui Berbeceanu Traian; a transmis unor persoane ce urmau a fi audiate în calitate de inculpați promisiunea, din partea inculpatului Mureșan Ioan, că dacă vor accepta să facă declarații incriminatoare la adresa lui Berbeceanu Traian, vor beneficia de ușurarea situației juridice; a furnizat anumitor martori, anterior audierii lor de către inculpatul Mureșan Ioan, date nereale cu privire la participția penală a lui Berbeceanu Traian, în scopul introducerii acestor informații false în declarațiile date anchetatorilor; a dat personal declarație împotriva lui Berbeceanu Traian, ca martor cu identitate protejată, contribuind în acest mod la susținerea anchetei efectuate în mod abuziv de inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel și aducând o gravă vătămare drepturilor și intereselor legale ale persoanei vătămate Berbeceanu Traian, respectiv libertatea individuală, dreptul la apărare, dreptul la demnitate, la reputație și onoare, dreptul la salariu lunar, prin diminuarea cuantumului acestuia.

B. Situația de fapt

Sub aspectul situației de fapt, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** își însușește aspectele obiective reținute de prima instanță în baza probelor administrate, referitoare la succesiunea întocmirii actelor procedurale și a dispunerii de alte măsuri procesuale în dosarele de urmărire penală aflate în administrarea inculpaților, urmând a reevalua o serie de aprecieri asupra interpretării semnificației acestora.

Astfel, în esență, în raport cu conținutul acuzațiilor aduse inculpaților, acțiunile imputate acestora sub aspectul comiterii infracțiunii de represiune nedreaptă s-au circumscris punerii în mișcare a acțiunii penale prin ordonanța din data de 23.10.2013 în dosarul nr. 13D/P/2011 al D.I.I.C.O.T – Serviciul Teritorial Alba, iar acțiunile imputate sub aspectul comiterii infracțiunilor de abuz în serviciu și fals intelectual s-au circumscris actelor de urmărire penală efectuate ulterior punerii în mișcare a acțiunii penale.

Punerea în mișcare a acțiunii penale s-a dispus ca urmare a reunirii în dosarul nr. 13D/P/2011 a mai multor activități infracționale disjuncte, ce au format obiectul cercetărilor efectuate în dosarele de urmărire penală aflate pe rolul D.I.I.C.O.T. – S.T. Alba nr. 71D/P/2011 (privind pe Cupețiu Dorin, Balint Dan ș.a.), nr. 100D/P/2012 (privind pe Litera Cristian, Simota Alin ș.a.) și nr. 13D/P/2011 (privind pe Biriescu Titus ș.a.).

Având în vedere aspectele expuse anterior referitoare la încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpaților și defalcarea activităților

infracționale în raport cu acestea, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători, în majoritate**, reține următoarele:

I. Activitățile anterioare punerii în mișcare a acțiunii penale

1. În dosarul nr. 71D/P/2011 cercetările au avut ca obiect activități infracționale circumscrise evaziunii fiscale, acestea vizând pe numiții Cupețiu Dorin, Balint Dan, precum și pe alte persoane.

Cauza a fost instrumentată de inculpatul Mureșan Ioan, fiind delegați pentru efectuarea unor activități informativ-investigative și de cercetare penală și ofițerii de poliție Man Victor (decedat) și inculpatul Muntean Alin Mirel.

În contextul activităților de cercetare penală efectuate, inculpatul Mureșan Ioan a formulat o cerere de emiteră a **unor autorizații de interceptare și înregistrare** pe o perioadă de 30 de zile a convorbirilor și comunicărilor persoanelor cercetate, pentru făptuitorul Cupețiu Dorin fiind indicate posturile telefonice cu nr. 0722.281.877 și 0728.107.089. Cererea a fost încuviințată, iar ulterior, la datele de 6.09.2011, 5.10.2011 și 9.05.2012, au fost obținute prelungiri ale măsurilor procesuale, în fiecare caz fiind menționat numărul de telefon 0728.107.089 ca aparținându-i numitului Cupețiu Dorin.

La baza indicării acestui aspect referitor la postul telefonic au stat procesele-verbale de identificare a posturilor telefonice din datele de 4.09.2011 și 6.09.2011 și, respectiv, procesul-verbal din data de 3.10.2011, în care ofițerii de poliție delegați în cauză au arătat că în urma interceptărilor deja efectuate, se impune prelungirea măsurilor autorizate în cauză.

În realitate, postul telefonic 0728.107.089 nu îi aparținea numitului Cupețiu Dorin, ci lui Mărginean Vasile. Din datele existente în cauză nu s-a putut stabili momentul exact când organele de urmărire penală, inclusiv cei doi inculpați, au aflat că numărul de telefon pentru care se solicitase autorizarea și apoi prelungirea nu îi aparținea persoanei vizate de cercetări.

Din această perspectivă, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** constată că organelor de urmărire penală, respectiv ofițerilor de poliție delegați în cauză și inculpatului Mureșan Ioan le poate fi imputată o neglijență sub aspectul efectuării activităților investigative și al întocmirii actelor procedurale, respectiv al verificării realității și corectitudinii aspectelor constatate, însă nu există elemente în raport cu care să se poată stabili, dincolo de orice îndoială, existența unei rele-credințe sau a unei intenții în sensul obținerii nelegale a unor probe. **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** are în vedere, în susținerea acestei concluzii, faptul că eroarea referitoare la titularul postului telefonic pare să fi fost descoperită după dispunerea efectuării urmăririi penale față de inculpatul Muntean Alin Mirel de către D.N.A., la data de 18.03.2014, relevante în acest sens fiind declarațiile martorei Șelaru Florina Adriana, grefier în cadrul D.I.I.C.O.T., care a relatat că: „am luat act de faptul că am greșit în consemnarea unui proces-verbal de investigații privind stabilirea persoanei care utiliza acel

număr, respectiv, Cupețiu Dorin, după ce Alin Muntean a venit de la DNA București, după începerea urmăririi penale față de acesta. Alin Muntean nu cunoștea nici el la momentul respectiv despre acest lucru, spunându-mi „*hai repede să verificăm...*” ocazie cu care am constatat că numărul respectiv este folosit în realitate de un anume Mărginean Vasile. L-am întrebat pe Muntean Alin cum se poate îndrepta eroarea materială că deja a fost îndreptată de către DNA” (declarația din 15.04.2014).

Cert este însă că, ulterior, după emiterea rechizitoriului în dosarul nr. 71D/P/2011, la data de 4.04.2013, inculpatul Mureșan Ioan a întocmit o comunicare către numitul Mărginean Vasile, căruia i-a adus la cunoștință că i-a fost interceptat postul telefonic cu nr. 0728107089, despre care inițial s-a crezut că aparține inculpatului Cupețiu, ulterior constatându-se că acest număr este folosit de Mărginean Vasile.

În cadrul dosarului nr. 71D/P/2011, la data de 9.05.2012 s-a dispus începerea urmăririi penale și a fost solicitată **autorizarea unor percheziții domiciliare** la locuințele persoanelor vizate de cercetări. Inițial, perchezițiile fuseseră planificate pentru data de 09.05.2012, însă din dispoziția inculpatului Mureșan Ioan au fost reprogramate pentru data de 10.05.2012, ulterior fiind arestați preventiv Balint Dan, Udrea Călin, Șionei Dorin.

Ulterior, la data de la 3.10.2012, ca urmare a cererii formulate de inculpatul Mureșan Ioan, instanța a reînnoit autorizațiile de interceptare, inclusiv cu privire la posturile telefonice presupus utilizate de Cupețiu Dorin, între care și cel cu nr. 0728.107.089, precum și luarea de imagini privind activitatea infracțională.

Potrivit înscrisurilor declasificate aflate la dosar, prin adresa nr. S/475 din 05.10.2012, inculpatul Mureșan Ioan a solicitat S.R.I., în baza Încheierii cu nr. 131/I/2012, supravegherea operativă a numitului Cupețiu Dorin și înregistrarea video - audio în mediu ambiental.

La aceeași dată, 05.10.2012, inculpatul Mureșan Ioan a autorizat, cu titlu provizoriu, interceptarea convorbirilor numitului Rusu Gheorghe, zis „Romică”, consemnând existența unor date în sensul că numitul Cupețiu Dorin urmează să ia legătura cu persoana vizată, pentru a stabili înțelegeri infracționale, inclusiv favorizarea întâlnirii cu diverse persoane dispuse să ofere informații cu privire la activitățile specifice care privesc faptele comise.

La 7.10.2012, în urma cererii formulate de inculpatul Mureșan Ioan, instanța a emis autorizații de percheziție începând cu 8.10.2012 pentru Cupețiu Dorin, Balint Dan și alte persoane vizate de cercetări, primul fiind reținut și, ulterior, arestat preventiv.

La data de 12.10.2012, inculpatul Mureșan Ioan a primit de la S.R.I. **rezultatele activităților de supraveghere operativă privind pe Cupețiu**

Dorin, din care, în esență, a rezultat că, la data de 5.10.2012, autoturismul aparținând lui Berbeceanu Traian s-a aflat în proximitatea sediului firmei lui Cupețiu Dorin, iar la 7.10.2012 (o zi de duminică), în timp ce Cupețiu Dorin se afla la METRO, autoturismul lui Berbeceanu Traian se afla în parcare din imediata apropiere, pe care a părăsit-o la circa 20 de minute. În ambele cazuri, s-a arătat că nu a fost observat vreun contact între persoana aflată în autoturismul aparținând lui Berbeceanu Traian și persoana supusă activităților de supraveghere operativă.

La data de 14.11.2012, inculpatul Mureșan Ioan i-a cerut martorului Banea Marian, procuror D.I.I.C.O.T – S.T. Alba Iulia, să întocmească o propunere de **autorizare a interceptării și înregistrării** unui post telefonic aparținând numitului Urs Vasile, zis „Piciul”, fiul lui Berbeceanu Traian, cu privire la care s-a arătat că exista suspiciunea că ar fi folosit de Rusu Gheorghe pe post de intermediar în relațiile sale, propunere ce a fost admisă de către instanță.

A doua zi, la data de 15.11.2012, inculpatul Muntean Alin Mirel a întocmit un proces-verbal, în care acesta a menționat că *„din informațiile deținute până în prezent a rezultat faptul că „Piciul” urmează să îl sprijine pe Rusu Romica în situația în care acesta din urmă ar face obiectul unei percheziții domiciliare, mai exact prin ascunderea de probe”*, în baza căruia inculpatul Mureșan Ioan a autorizat provizoriu interceptarea unui alt post telefonic deținut de numitul Urs Vasile.

În urma activităților de supraveghere tehnică efectuate cu privire la Cupețiu Dorin în perioada 5.10.2012-8.10.2012, s-a constatat că acesta a avut câteva convorbiri telefonice cu Rusu Gheorghe, precum și că, la 6.10.2012, s-a întâlnit cu Moș Ovidiu, viceprimarul municipiului Deva (prieten din copilărie cu Berbeceanu Traian).

La data de 25.11.2012, inculpatul Muntean Alin Mirel a întocmit un proces-verbal în care a menționat că a procedat la vizualizarea înregistrărilor din data de 6.10.2012 privind pe Cupețiu Dorin și întrucât a observat că acesta s-a întâlnit cu numitul Moș Ovidiu, care a încercat să contacteze pe cineva la telefon. Inculpatul Muntean Alin Mirel a consemnat că: *„Întrucât în cauză există indicii clare că la momentul respectiv CUPEȚIU DORIN avea cunoștință despre percheziția domiciliară care urma a fi efectuată la 8.10.2012, iar informațiile deținute până în prezent confirmă faptul că susnumitul a încercat să intervină la diverse persoane cu influență, consider că este necesară ... obținerea listeningurilor”*.

În același context, al supravegherii convorbirilor și traficului între posturile telefonice ale persoanelor vizate de cercetări, în cuprinsul procesului-verbal întocmit de către inculpatul Muntean Alin Mirel la data de 21.08.2013, acesta a consemnat existența mai multor apeluri telefonice între posturile

deținute de Cupețiu Dorin, Cupețiu Monica și Rusu Gheorghe, efectuate în perioada 08.05 - 11.05.2012.

În mod similar, inculpatul Muntean Alin Mirel a întocmit și procesul-verbal din 23.08.2013, în care a enumerat mai multe convorbiri telefonice purtate în perioada 2.05-13.05.2012 de Cupețiu Dorin cu Moș Ovidiu (prieten cu Berbeceanu Traian), și de Moș Ovidiu cu Berbeceanu Traian, însă la 8.05.2012 nu apare niciun apel între Moș Ovidiu și Cupețiu Dorin sau între Moș Ovidiu și Berbeceanu Traian.

Contrar susținerilor din actul de sesizare a instanței, *Înalta Curte – Completul de 5 judecători* reține că mențiunile inserate în cuprinsul acestor procese-verbale, ori eventualele omisiuni referitoare la absența unor convorbiri telefonice între persoanele implicate în perioada anterioară celei expuse nu pot fi apreciate ca având un caracter tendențios, ci reprezintă propriile constatări ale organului de urmărire penală, cărora ulterior li s-a atribuit o valoare probatorie și o relevanță în raport cu celelalte probe administrate în cauză. Consemnările nu au avut un caracter nereal, critica formulată prin rechizitoriu vizând lipsa de relevanță a acestora.

În cursul lunii august 2013, cu privire la Balint Dan, Udrea Călin și Șionei Dorin s-a dispus de către organul de urmărire penală testarea cu tehnica poligraf. Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 68356C din 13.08.2012, Balint Dan a fost inapt pentru examinare, Șionei Dorin nu a putut fi examinat, iar lui Udrea Călin i-au fost adresate exclusiv întrebări legate de activități de evaziune fiscală, fără să fi fost constatate modificări psihofiziologice specifice comportamentului simulat. Cu toate acestea, s-a consemnat că numitul Balint Dan a afirmat în acel context că, în seara precedentă momentului arestării sale, ar fi fost anunțat de către Cupețiu Dorin că urmează să fie „căutat de poliție” și „să aibă grijă ce declară copiii”.

În anul 2013, în contextul cercetărilor efectuate în cauză, la data de 21.08.2013, inculpatul Muntean Alin Mirel a întocmit un proces-verbal de investigații, în cuprinsul căruia a consemnat mai multe aspecte, printre care faptul că data inițială a perchezițiilor (09.05.2012) a fost comunicată de Muntean Alin și Man Victor exclusiv lui Berbeceanu Traian; din „declarația” lui Balint Dan a rezultat că acesta a fost informat de către Cupețiu Dorin despre efectuarea perchezițiilor, acesta aflând de la o persoană care se află tot timpul cu cei care urmează să efectueze perchezițiile și care a încetat să îi mai răspundă la telefon; Udrea Călin și Șionei Dorin au trecut testarea cu tehnica poligraf, de unde ar rezulta că este cert că știau despre efectuarea perchezițiilor, precum și alte aspecte referitoare la traficul convorbirilor între posturi telefonice aparținând persoanelor vizate de cercetări.

Concret, *Înalta Curte – Completul de 5 judecători* reține că, în procesul-verbal din data de 21.08.2013 întocmit de către inculpatul Muntean Alin Mirel, acesta a consemnat că „*urmare a audierii inculpatului BALINT DAN, a rezultat*

faptul că la data de 9.05.2012 la locuința acestuia s-a prezentat Cupețiu Dorin...La întrebarea inc. Balint Dan în legătură cu sursa celor aflate (despre percheziții), Cupețiu Dorin a spus că informațiile le are de la o persoană care se află tot timpul cu cei care urmează să efectueze perchezițiile (BCCO Alba) și cu care a ținut legătura până în urmă cu o zi, când, de la amiază, a încetat să-i mai răspundă la telefon”.

Corespunde realității faptul că, la data întocmirii procesului-verbal (21.08.2013), încă nu fuseseră consemnate declarații ale numitului Balin Dan în care să se regăsească detalii referitoare la sursa informațiilor pe care le deținea numitul Cupețiu Dorin, relatările acestuia limitându-se la a arăta că a aflat despre percheziții de la acesta.

La data de 12.10.2013 este audiat Balint Dan (f. 151 d.u.p. DNA, vol. 6), care a declarat că a fost chemat de Cupețiu în 09.05.2012 la o cabană, într-un loc izolat și i-a spus că urmează să fie făcute percheziții și că știe asta de la „cineva care este tot timpul cu D.I.I.C.O.T.” și care „nu îi mai răspunde la telefon de o zi”. La data de 22.10.2013 sunt audiați Sionei Dorin și Udrea Călin (f. 154, vol. 6 DNA), ambii confirmând că Balint Dan le-a spus că a aflat de la Cupețiu că urmează să fie făcute perchezițiile la locuințele lor. Același aspect este confirmat și de către martora Păiuș Andreea, fiica lui Balin Dan, prin declarația din data de 31.10.2012 (f. 219 d.u.p. D.I.I.C.O.T). În schimb, numiții Cupețiu Dorin și Cupețiu Monica au negat constant faptul că au avut cunoștință de efectuarea perchezițiilor și existența unor relații apropiate cu Berbeceanu Traian.

Înalta Curte – Completul de 5 judecători reține că numitul Balint Dan a dat o declarație la data de 08.10.2012 (f. 26, vol. 8 d.u.p. D.I.I.C.O.T.) unde a arătat: *„cu ocazia primei percheziții efectuate la domiciliul meu, al lui Udrea Cășin și Sionei Dorin, precum și al lui Cupețiu Dorin, în 10.05.2012, am fost anunțat înainte cu o zi, respectiv seara de către Cupețiu Dorin că la domiciliile noastre urmează să se efectueze percheziții de către DIICOT, lucru care s-a întâmplat la cabana acestuia de la Govâjdia, acesta venind personal și chemându-mă la el. De altfel, toate discuțiile pe care le-am purtat conspirat cu acesta se purtau în general, acolo”.*

Lipsa de interes, la acel moment, a inculpatului Mureșan Ioan în a investiga sursa din care Cupețiu Dorin ar fi aflat despre efectuarea perchezițiilor sau, posibil, neconsemnarea altor detalii oferite de Balin Dan în acest sens, potrivit propriilor susțineri ale inculpatului, alături de consemnarea de către inculpatul Muntean Alin Mirel într-un procesul verbal a unor asemenea aspecte, pot constitui critici consistente referitoare la modalitatea de desfășurare a urmăririi penale, fără însă a putea conduce la concluzia unei rele-credințe în sensul „inventării” unor probe.

Astfel, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că inserarea în conținutul procesului-verbal din data de 21.08.2013 a unor mențiuni atribuite numitului Balin Dan referitoare la sursa informațiilor deținute de

către Cupețiu Dorin nu este de natură să conducă la concluzia existenței vreunei intenții de a construi o acuzație sau de a inventa probe, așa cum s-a susținut prin rechizitoriu, având în vedere că, la momentul respectiv, inculpații se aflau în posesia informațiilor comunicate de către S.R.I. în urma supravegherii operative a numitului Cupețiu Dorin, din care s-a considerat că rezultă indicii că Berbeceanu Traian a luat sau a încercat să ia legătura cu Cupețiu Dorin anterior efectuării perchezițiilor, precum și a unor listinguri de apeluri telefonice între persoanele supuse cercetărilor, pe care le-au considerat suspecte, indiferent dacă aceste aprecieri ale inculpaților erau întemeiate sau nu.

Cu referire la acest aspect, *Înalta Curte – Completul de 5 judecători* reține că afirmațiile din rechizitoriu privind similitudinea dintre aspectele consemnate în procesul-verbal din 21.08.2013, întocmit de inculpatul Muntean Alin Mirel și aspectele declarate la 12.10.2013 de către Balint Dan, precum și absența oricărui demers de a investiga sursa informațiilor deținute de Cupețiu, de către inculpatul Mureșan Ioan, reprezintă aprecieri ale organului de urmărire penală, fără ca din acestea să rezulte caracterul nereal ori inventat al aspectelor declarate de martor. De altfel, prin declarația dată la D.N.A., martorul Balint Dan nu a afirmat că ar fi fost „învățat” ce să declare, ci că inculpatul Muntean Alin Mirel l-a întrebat expres ce știe despre Berbeceanu Traian, și că i-a răspuns acestuia că „a auzit” că Berbeceanu l-ar fi informat pe Cupețiu despre percheziții, dar nu a dorit să se consemneze așa ceva, fiindcă era doar o „poveste”, însă Muntean Alin Mirel a insistat, cerând să se consemneze că a aflat din „diverse medii”. *Înalta Curte – Completul de 5 judecători* privește cu serioase rezerve declarațiile martorului Balint Dan, având în vedere multiplele schimbări în depozițiile date de acesta, care a mai declarat că, de fapt, inculpatul Muntean Alin Mirel i-a sugerat ce să declare în perioada în care era arestat preventiv, în condițiile în care anterior susținuse că el i-a comunicat inculpatului detaliile referitoare la persoana care îi informase pe Cupețiu. Mai mult, fiind audiat în fața instanței de fond, martorul Balint Dan a reiterat afirmațiile în sensul că numitul Cupețiu Dorin i-ar fi spus că a aflat despre percheziții „de la cineva care e toată ziua cu ei” și că „nu-i mai răspunde acesta de ieri” și nu a susținut că ar fi fost învățat ce să declare de către inculpatul Muntean Alin Mirel, ci că acesta i-a cerut să declare tot ceea ce știe despre orice persoane, fără să facă referire la o activitate anume. În raport cu aceste aspecte, din declarațiile date de martor, coroborate cu aspectele relatate de martorii Udrea, Sionei și Păiuș, a rezultat cu certitudine că numitul Cupețiu Dorin fusese informat că va avea loc o percheziție și că i-a comunicat acest lucru și lui Balint Dan. Nu formează obiectul prezentei cauze stabilirea persoanei care l-a informat pe numitul Cupețiu Dorin, ci exclusiv verificarea dacă, la momentul punerii în mișcare a acțiunii penale împotriva lui Berbeceanu Traian, existau indicii de natură să convingă cu privire la posibila comitere a unor fapte prevăzute de legea penală sau nu.

Dosarul nr. 71D/P/2011 a fost finalizat prin emiterea, la data de 01.04.2013, a rechizitoriului prin care s-a dispus trimiterea în judecată a

inculpaților Cupețiu Dorin, Balint Dan, Udrea Călin, Șionei Dorin, Filer Adrian, Uscatu Gheorghe ș.a., pentru săvârșirea infracțiunilor de constituire de grup infracțional nestructurat și evaziune fiscală, printre alte soluții dispunându-se și disjungerea cauzei privind pe învinuitul Rusu Gheorghe, zis Romică, pentru sprijinirea unui grup infracțional nestructurat și favorizarea infractorului, această din urmă cauză fiind înregistrată la D.I.I.C.O.T – S.T. Alba Iulia sub nr. 38D/P/2013. Acest doar a fost conexas ulterior, la data de 30.09.2013, la dosarul nr. 13D/P/2011, dosar în care a fost pus sub acuzare Berbeceanu Traian.

Cu referire la numitul Rusu Gheorghe, la data de 15.11.2012, în urma efectuării unor percheziții domiciliare la locuința și la sediul societății comerciale deținute de acesta, a fost identificat *un înscris intitulat „contract de vânzare - cumpărare încheiat la data de 22.07.2011 în Deva”, prin care se realiza practic un schimb între două autoturisme VW PASSAT, unul mai vechi - 4 MOTION, deținut de Berbeceanu Traian și unul relativ nou - CC TRAV. 2.0, achiziționat de aproximativ un an, aparținând numitei Rusu Anca - administrator la SC URANUS JUNIOR SRL, schimb în urma căruia autoturismul mai nou era luat de Berbeceanu Traian, care ar fi plătit o diferență de 10.000 Euro*, chestiune în raport cu care, împotriva lui Berbeceanu Traian, au fost formulate mai multe acuzații, printre care și aceea că ar fi comis un fals în declarația de avere prin omisiunea consemnării înstrăinării autoturismului mai vechi, aspecte asupra cărora se va reveni ulterior.

2. În dosarul nr. 100D/P/2012 au fost efectuate cercetări cu privire la activități infracționale presupus a fi fost comise de către numiții Litera Cristian, Simota Alin, ș.a., persoane cunoscute la nivelul județului Hunedoara ca fiind extrem de violente și implicate în diverse fapte prevăzute de legea penală (grup infracțional organizat, lipsire de libertate, șantaj, înșelăciune, cămătărie, vătămare corporală gravă).

În cauză, activitatea de urmărire penală a fost instrumentată de martorul Chirilă Costel, procuror în cadrul D.I.I.C.O.T – S.T. Alba. Martorul menționat a arătat că procesul-verbal de sesizare din oficiu a fost redactat de inculpatul Muntean Alin Mirel și semnat de către martorul Chirilă Costel, și că acesta din urmă a procedat la audierea persoanelor vizate de cercetări. De asemenea, martorul a arătat că persoanele erau audiate de către ofițerii de poliție judiciară și că, deși nu participa la audiere, semna declarația în calitatea sa de procuror după ce întreba persoana audiată dacă afirmațiile sale corespund adevărului.

Martorul Chirilă Costel a mai arătat că: *„aveam informații verbale despre posibila implicare a lui Berbeceanu în activități infracționale, însă nu rețin să fi văzut vreo informare scrisă de la serviciile de informații despre acesta”* (declarația din data de 11.02.2014), respectiv că despre Berbeceanu *„aveam informații verbale, din presă (2003 - 2004), de la servicii (SIPI Hd), de la Cean, de la polițistul Muntean, precum și listinguri în dosarul 100D/P/2012, respectiv câteva convorbiri Litera – Berbeceanu). De asemenea, dl Mureșan mi-a spus că în dos. Cupețiu, Berbeceanu ar fi anunțat despre o percheziție, precum și că îi*

proteja pe soții Biriescu. Aceste aspecte le-am aflat în vara sau toamna lui 2012. Din aceste motive, procurorul șef a cerut aprobare pt delegarea unor polițiști de la alte structuri, pe care i-am folosit pe dosarul meu”, precum și că „nu rețin exact, dar este posibil ca dl Mureșan să îmi fi spus să îl întreb pe Litera despre implicarea lui Berbeceanu. Oricum l-aș fi întrebat, având bănuiele în acest sens, conform celor arătate mai sus” (declarația din 30.04.2014).

În raport cu aceste aspecte, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că procurorul care a instrumentat cauza nr. 100D/P/2012 privind pe Litera, pe de o parte, a fost informat de către inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel că existau suspiciuni la adresa lui Berbeceanu Traian, iar pe de altă parte, că acesta avea suspiciuni bazate pe alte surse de informații și că, fie la sugestia lui Mureșan Ioan, fie din proprie inițiativă, a adresat întrebări referitoare la Berbeceanu Traian persoanelor pe care le-a audiat.

Referitor la credibilitatea persoanelor audiate, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** mai reține că martorul Chirilă Costel a declarat că: „Litera, pentru a beneficia de reducere, a făcut afirmații, la întrebările mele și ale polițiștilor, cu privire la persoanele care l-au protejat. Cu ocazia declarației filmate, fiind întrebat despre Berbeceanu, a spus, din câte rețin, că nu avea acesta vreo implicare în vreun fel în protecția sa. Ulterior, cu prilejul altei declarații, Litera a fost din nou întrebat despre Berbeceanu, din câte rețin afirmând că acesta îl proteja în activitatea infracțională”, iar după ce a fost audiat la D.N.A. i-a spus martorului că și-a menținut declarațiile despre Berbeceanu (declarația din 11.02.2014). Martorul Chirilă Costel a mai declarat că: „Prima declarație (a lui Litera) a fost cea filmată, în care am întrebat fără să dau nume, dacă a fost informator, el a spus că da, însă nu a dat nume. Ulterior, în alte zile, Alin Muntean m-a întrebat dacă poate să îl ia să îl audieze și el pe Litera, după care venea cu declarația pe stick la mine și îmi arăta ce a declarat ulterior Litera. Acesta a confirmat cele consemnate și a spus că la început i-a fost frică. Declarațiile lui Litera, semnate de mine ca procuror, nu erau date efectiv în fața mea, ci eu doar îl întrebam dacă a spus adevărul, acesta confirmând, și îl mai întrebam una-alta în completare. Nu a existat o înțelegere între mine și Litera, ci doar am spus că dacă mai dă date și despre alte persoane, va avea beneficiile legale. Probabil că i-am spus „dacă știe să citească printre rânduri”. Nu m-a întrebat dacă „il vrem pe Berbeceanu”. Despre soția lui am spus doar că, din practică, probabil va sta arestată mai puțin, că e femeie, are copii și instanței i se va face milă de ea. Probabil că i-am spus și soției sale că o să mai stea puțin arestată” (declarația din 30.04.2014). De asemenea, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că martorul Chirilă Costel și-a menținut afirmațiile și cu ocazia audierii în fața instanței de fond, făcând referire la modalitatea în care a fost audiat Litera Cristian de către inculpatul Muntean Alin, susținând că nu a perceput ca inculpatul să facă presiuni asupra martorului sau să deformeze afirmațiile acestuia, dar și că martorul afirma că este favorizat de către Berbeceanu Traian, căruia îi furniza informații în schimbul protecției și, totodată, că martorul era întrebat de fiecare dată dacă ceea ce s-a consemnat corespunde celor pe care le declarase.

Martorul Litera Cristian, despre care s-a susținut că era informatorul lui Berbeceanu Traian, precum și soția acestuia, Litera Simina, au fost arestați preventiv în dosarul nr. 100D/P/2012.

Prin declarația dată inițial, la data de 9.05.2013, la D.I.I.C.O.T. (f. 75, vol. 6 d.u.p. D.N.A.), martorul Litera Cristian a relatat în mod detaliat despre diverse activități infracționale în care a fost implicat, fără a face referiri la Berbeceanu Traian. Ulterior, martorul a menționat că i-a relatat lui Berbeceanu Traian despre o altercație dintre alte persoane, însă nu a vrut să dea declarație (f. 96). Cu ocazia audierii din data de 24.05.2013, martorul a relatat că îl cunoștea pe Berbeceanu Traian, că îl informa pe acesta despre diverse activități infracționale, dar și că acesta din urmă îl punea să lanseze informații false în lumea interlopă din Hunedoara pentru a crea conflicte (f. 102) sau că a aflat de la o altă persoană că i-ar fi dat bani lui Berbeceanu Traian pentru tergiversarea unui dosar (f. 104). **Prin aceeași declarație, martorul a relatat că știe că există „o relație de foarte bună prietenie între Traian Berbeceanu, Ramona și Titus Biriescu...Rețin că în primăvara-vara anului trecut, am avut discuții atât cu Biriescu Anișoara, cât și cu Biriescu Titus, ambii spunându-mi că cunosc de la Traian Berbeceanu despre existența unui dosar la DIICOT, dosar care îi privește, însă din ceea ce li s-a spus de către Traian, nu sunt probe care să îi incrimineze...Biriescu Anișoara și Biriescu Titus îl descriau pe Traian în discuțiile pe care le purtau cu mine ca fiind prietenul lor, totdeauna folosind numele mic al acestuia și lăsând impresia că sunt protejați de acesta” (f.105).** Afirmatii similare referitoare la Berbeceanu Traian și la posibilele legături cu persoane din lumea interlopă au fost reiterate de către martorul Litera Cristian și în declarația din 08.10.2013.

La rândul său, Litera Simina, prin declarația dată la 04.07.2013, a arătat că știa de la Litera Cristian că „Traian Berbeceanu este persoana care îl ajută și la care cere sfaturi cu privire la ce trebuie să facă...furniza informații către Traian Berbeceanu, iar acesta din urmă îl informa cu privire la activitățile de cercetare ale poliției care îl priveau pe el” (f. 75, vol. 6 d.u.p. D.N.A).

În cadrul cercetărilor efectuate în dosarul nr. 100D/P/2012, au fost audiați și Ioescu Ovidiu, care a arătat că știa de la Litera Cristian că acesta este omul lui Traian Berbeceanu (declarația din data 16.05.2013, f. 12 d.u.p. D.N.A), Simota Alin, care a arătat că îl cunoaște pe Traian Berbeceanu, fără a declara alte aspecte relevante (declarație din 24.09.2013, f. 30 d.u.p. D.N.A), Vlaiconi Cristina, care a arătat că a auzit că Biriescu Titus era prieten cu Berbeceanu Traian și cu Moș Ovidiu și că Biriescu știa că este interceptat, fără a da detalii relevante despre sursa acestor informații (f. 89 d.u.p. D.N.A).

Aspectele considerate relevante în ceea ce îl priveau pe Berbecenu Traian au fost disjuncte din dosarul nr. 100D/P/2012 și s-a constituit dosarul nr. 109D/P/2013, care, ulterior, la data de 30.09.2013, a fost conexat la dosarul nr. 13D/P/2011 în care Berbeceanu Traian a fost pus sub acuzare.

Înalta Curte – Completul de 5 judecători reține că, privite în mod singular, declarațiile persoanelor audiate anterior nu au reflectat existența unor date certe cu privire la posibila comitere a unor fapte prevăzute de legea penală de către Berbeceanu Traian. Cu toate acestea, având în vedere că inculpatul Mureșan Ioan se afla în posesia informațiilor rezultate din urmărirea penală efectuată în dosarul nr. 71D/P/2011, aspectele rezultate din declarațiile martorilor menționați au fost susceptibile să îi întărească convingerea cu privire la posibila comiterea unor fapte prevăzute de legea penală de către Berbeceanu Traian, indiferent de caracterul întemeiat sau nu al unor asemenea suspiciuni. Practic, relatările martorului Litera Cristian au augmentat o reprezentare a realității percepute de către inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel în baza probelor administrate în celelalte cauze pe care le instrumentau, cu consecințe direct în ceea ce privește întrunirea elementelor de tipicitate ale infracțiunii de represiune nedreaptă, așa cum se va arăta ulterior.

Referitor la mențiunile din actul de sesizare a instanței, în sensul modalității în care s-a realizat audierea martorilor Litera Cristian și Litera Simina, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține următoarele:

Cu ocazia audierii la D.N.A., **la data de 9.04.2014**, martorul Litera Cristina a declarat următoarele:

- „am fost întrebat și despre Berbeceanu, dar nu chiar la început, ci cam la două-trei luni după ce am fost arestat...Nici un procuror nu a venit la mine la arest pentru a sta de vorbă...Am fost întrebat de Berbeceanu atât de Baboș, cât și de Muntean. Acestora le-am povestit că i-am spus despre activitatea mea infracțională lui Berbeceanu, nu despre tot, i-am spus despre vătămarea corporală a lui Gherasim comisă la instigare mea de alte persoane, precum și că îi mai povesteam ce mai auzeam de prin zonă, respectiv îi dădeam informații. Le-am spus că dânsul știa mai tot ce făceam eu, mai puțin fraudele cu asigurări,...Aceste lucruri le-am povestit polițiștilor care veneau la mine la arest, precum și procurorului Chirilă”;

- „la început nu am vrut să spun de Berbeceanu...În declarația din 15-16.05.2013 am mințit în fața procurorului când am spus că nu am informat pe „domnul” despre blaturile cu fotbalistii. În fapt, acele discuții cu Berbeceanu erau făcute ca un fel de glumă”;

- în permanență eram întrebat ce mai știu, și mi se spunea „ce mai știi despre...mai spune, mai spune”, de către dl Baboș, în prima lună, apoi, după ce am început să spun unele lucruri, a început și dl Muntean să vină să mă întrebe. Îmi mențin afirmația că circa 70% din discuțiile cu Muntean erau legate de Berbeceanu, iar apoi am fost întrebat și despre soții Biriescu”;

- cu ocazia aceleiași audieri, martorul a fost întrebat „de ce ai afirmat în vara lui 2013, aflându-te pe drum în duba de la arest, că „a trebuit să dai acele declarații pentru a fi eliberată soția ta” și că dacă soția ta nu ar fi fost arestată, nu ai fi acceptat niciodată oferta procurorilor DIICOT de a scrie ce ți e spune?”, răspunsul acestuia fiind: „nu am făcut aceste afirmații” și a negat că

eliberarea soției sale a avut legătură cu modul în care au evoluat declarațiile acestuia;

- de asemenea, referindu-se la Biriescu, martorul a reiterat afirmațiile făcute în declarația dată la D.I.I.C.O.T., arătând că: *„Eu aflasem de dosar de la DIICOT de la Cean, care îi spusese la tata că au ei un dosar și că TITI sau Ramona ar fi zis că mi-au dat o dubiță în schimbul banilor pe care aveau să mi-i dea. Cean i-a spus la tata că sunt și interceptați. Eu m-am dus și am încercat să mă fac util și le-am spus că știu de dosar. Ei m-au întrebat pe cine am, eu le-am spus de Cean, apoi au evitat să mă mai caute. De asemenea, mi-au spus că le-a zis Traian că nu sunt probe”*.

La data de 24.04.2014, martorul Litera Cristian dă o nouă declarație, în care prezintă o versiune complet diferită asupra lucrurilor, arătând următoarele:

- Declarația dată anterior, la data de 09.04.2014, a fost una mincinoasă, întrucât a considerat că o expune pe soția sa unor riscuri, aceasta fiind trimisă în judecată de către D.I.I.C.O.T. Alba. Martorul nu a explicat la ce riscuri se referă având în vedere că dosarul se afla în faza de judecată, pe rolul unei instanțe, ci s-a rezumat a susține că procurorul Chirilă (împotriva căruia nu făcuse declarații), la momentul când l-a întrebat dacă soția sa poate să primească o pedeapsă cu executare, i-ar fi răspuns „crezi că nu avem atâta influență?”. Martorul Chirilă Costel nu a confirmat existența unei asemenea discuții și nici nu au fost identificate alte mijloace de probă care să confirme susținerile inculpatului. Mai mult, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** constată că și în declarațiile date în cursul urmăririi penale în dosarul nr. 100D/P/2012, Litera Cristian a susținut că îi era frică de Berbeceanu Traian, fapt care generează îndoilei cu privire la credibilitatea acestui martor, care în ambele ipostaze a invocat o stare de temere, fie față de persoana vizată de cercetări, fie față de anchetator, relatând versiuni diferite asupra faptelor.

- În cuprinsul acestei a doua declarații, martorul a arătat că procurorul Chirilă Costel și inculpatul Muntean Alin Mirel l-au audiat în mai multe rânduri, cerându-i să declare adevărul și punând întrebări despre relația cu Berbeceanu Traian și a menționat explicit că *„lucrurile relatate de mine, în esență erau devărate însă felul în care erau interpretate, respectiv în sensul protejării mele de către Berbeceanu, era nereal. Nu am adus în discuție acest lucru în fața procurorilor întrucât nu sunt prost și am văzut ce se urmărește”*. De asemenea, martorul a mai declarat că *„nu îmi amintesc ca soții Biriescu să îmi fi spus că știu de la Berbeceanu că le-ar fi interceptate telefoanele, în schimb eu le-am transmis acest lucru pentru că îl știam de la Cean”*.

- Martorul Litera Cristian a mai declarat că procurorii D.I.I.C.O.T. i-au spus că, dacă va da declarații împotriva lui Berbeceanu, soția sa ar putea fi eliberată din arest, că a fost lăsat să discute cu aceasta în perioada în care erau arestați preventiv și că a formulat o plângere penală împotriva ofițerului de poliție judiciară din cadrul D.N.A., întrucât a fost *„deranjat de modul în care a fost audiat”*. Această chestiune este confirmată prin declarația dată de martorul Chirilă Costel în fața instanței de fond, care a arătat că Litera Cristian *„a solicitat o întrevvedere cu mine și mi-a spus că a fost audiat la DNA Alba de către doi polițiști, fără să le cunoască numele. A susținut că s-ar fi făcut presiuni la adresa sa, iar eu i-am spus să facă un memoriu scris. În esență mi-a*

spus că presiunile constau în faptul că i-au vorbit urât și i-au cerut să-și schimbe declarație”.

Litera Simina, soția martorului Litera Cristian, în declarația dată la D.N.A. la 06.05.2014, a arătat că, la momentul când a fost audiată cu privire la fapte privindu-l pe Berbeceanu Traian, a fost prezent și Litera Cristian și „soțul meu a contribuit în mod activ la maniera de formulare a aspectelor consemnate. Arăt faptul că ceea ce se consemna era stabilit de către Muntean Alin și soțul meu care stătea lângă mine și reformula ceea ce Muntean Alin spunea că s-a consemnat”. În schimb, martora a infirmat o parte din susținerile declarației date în cursul urmăririi penale în dosarul nr. 100D/P/2012 referitoare la faptul că Berbeceanu Traian l-ar fi protejat pe Litera Cristian și a arătat că inculpatul Muntean Alin a afirmat că și el a contribuit la strategia din dosarul în care a fost reținută și arestată martora, dar că nu a fost ideea lui.

În ceea ce privește aspectele referitoare la modalitatea propriu-zisă în care s-a realizat audierea lui Litera Cristian și Litera Simina, respectiv faptul că acestora li s-a cerut să spună tot ce știau despre anumite persoane în schimbul promisiunilor de le fi ușurată situația juridică ori aceștia au fost scoși din arest fără respectarea procedurilor (aspect confirmat de către martorii Tomuș Cornel și Vladislav Dan Viorel), li s-a permis să stea de vorbă anterior audierilor și chiar, în cazul ultimei, să se deplaseze la domiciliu însoțită de organele de cercetare penală, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că, deși aceste chestiuni nu s-au încadrat cu strictețe în dispozițiile legale, ele nu reflectă în mod obiectiv intenția de a exercita contrângeri sau de a acorda favoruri persoanelor cercetate și, cu atât mai puțin, o intenție de a „inventa” probe care să conducă la acuzarea unor persoane nevinovate. De altfel, martorul Chirilă Costel a menționat prin declarația dată că el a autorizat deplasarea martorei Litera Simina în perioada în care era arestată preventiv la domiciliul acesteia, întrucât susținea că deține niște înscrisuri care erau relevante penstru soluționarea cauzei, fără a fi evidențiată vreo legătură cu obținerea vreunei declarații împotriva lui Berbeceanu Traian. Nici declarația martorului Simota Alin, care a arătat că procurorul Chirilă Costel i-a desenat pe o foaie de hârtie sub formă de fracții avantajele pe care le-ar fi putut obține sub aspectul limitelor de pedeapsă în schimbul unor declarații defavorabile lui Berbeceanu Traian, nu sunt de natură să modifice concluzia expusă anterior, nefiind în prezența vreunui element care să sugereze că martorului i s-ar fi cerut să inventeze declarații.

Având în vedere aspectele expuse, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că, în raport cu probele administrate în cauza cu numărul 100D/P/2012, inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel s-au aflat în posesia unor informații care conturau indicii în sensul că Berbeceanu Traian ar fi putut să fi comis fapte prevăzute de legea penală în sensul favorizării altor persoane implicate în comiterea de infracțiuni, chiar dacă, ulterior, probele administrate în cauză au condus la netemeinicia suspiciunilor în sensul arătat. **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** nu ignoră caracterul neprocedural sau încălcarea altor dispoziții legale în ceea ce privește activitățile desfășurate de către inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel, însă subliniază că acestea nu reflectă în mod obiectiv intenția de a inventa probe sau situații de fapt de natură să conducă la o construcție artificială a unei acuzații împotriva lui

Berbeceanu Traian, aspecte asupra cărora se va reveni la încadrarea juridică a faptelor.

În schimb, *Înalta Curte – Completul de 5 judecători* constată o lipsă de interes a inculpatului Mureșan Ioan de a investiga aspectele relatate de martorul Litera Cristian referitoare la implicarea în posibile fapte de corupție a inculpatului Cean Nicolaie Ioan, fost procuror în cadrul D.I.I.C.O.T., cu atât mai mult cu cât, așa cum se va arăta ulterior, acesta a devenit activ în desfășurarea cercetărilor care îl priveau pe Berbeceanu Traian. Această lipsă de interes în a investiga posibilele fapte de corupție, deși generează suspiciuni cu privire la regularitatea desfășurării celorlalte activități de cercetare penală, nu este însă de natură să conducă la concluzia, așa cum s-a arătat prin rechizitoriu, că în mod deliberat, inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel au ignorat aceste aspecte și au încercat să construiască o acuzație împotriva lui Berbeceanu Traian.

3. În dosarul nr. 13D/P/2011 (la care, la data de 30.09.2013, au fost conexate dosarele disjuse din cauzele 100D/P/2012 și 71D/P/2011), au fost efectuate cercetări cu privire la comiterea unor infracțiuni economice, printre persoanele vizate fiind numiții Biriescu Titus și Biriescu Anișoara, precum și alte persoane.

Urmărirea penală a fost instrumentată de inculpatul Mureșan Ioan, fiind delegați în cauză și ofițerii de poliție judiciară Man Victor (decedat) și inculpatul Muntean Alin Mirel.

Deși cercetările în dosar vizau comiterea unor infracțiuni economice, în cadrul audierii numiților Biriescu Titus (20.06.2013, f. 216, d.u.p. DNA) și Biriescu Anișoara (4.07.2013, f. 99 și 23.10.2013, f. 223, vol. 6 d.u.p. DNA), acestora le-au fost adresate întrebări despre o presupusă relație cu Berbeceanu Traian, persoanele menționate arătând însă că nu au discutat cu acesta despre vreun dosar penal. Biriescu Titus a arătat că, la cererea lui Berbeceanu Traian, a asigurat cazarea într-o unitate pe care o deținea a mai multor polițiști, fără a le percepe tariful de cazare, fără a declara alte aspecte relevante.

Prin declarația dată la DNA, la data de 17.03.2014, Biriescu Titus a susținut că, la momentul audierii sale în dosarul nr. 13D/P/2011 al D.I.I.C.O.T., *„dl. procuror șef Mureșan Ioan și dl Cms. Muntean Alin mi-au comunicat că am probleme cu această speță, însă dacă le spun „ceva” despre Berbeceanu Traian, nu voi mai avea nici o problemă. I-am întrebat ce anume să spun, iar ei mi-au răspuns „știi tu ce să spui”*, relatări similare fiind făcute și de către Biriescu Anișoara. De asemenea, prin declarația dată în fața instanței de fond, martorul Biriescu Titus a reiterat aspectele referitoare la relațiile corecte pe care le-a avut cu Berbeceanu Traian și a susținut că inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel au făcut presiuni asupra lui pentru a da declarații, presiuni care au constat în întrebări repetate despre Berbeceanu Traian și în faptul că „i s-a dat de înțeles că ar putea să scape de acuzații” dacă declară împotriva acestuia.

În raport cu aceste aspecte, *Înalta Curte – Completul de 5 judecători* constată că nu există elemente în raport cu care să se poată aprecia că audierea persoanelor menționate s-a făcut sub presiune sau vreo altă formă de contrângere, audierile repetate, întrebările insistente ori susținerile martorilor că

li s-ar fi transmis prin intermediul martorului Rișcuță Aurel că ar putea scăpa de acuzații dacă dau declarații neputând fi asimilate unor acte de constrângere.

La data de 26.08.2013, inculpatul Muntean Alin Mirel a întocmit un proces-verbal în care a menționat, între altele, că în anul 2011 (cu doi ani înainte de data acestui proces-verbal), Berbeceanu Traian le-ar fi solicitat, inculpatului și lui Man Victor (decedat), date despre dosarul Biriescu. Inculpatul nu a indicat alte date care să poată conduce la verificarea aspectelor consemnate.

La 30.09.2013, inculpatul Mureșan Ioan a conexasat la această cauză și dosarele nr. 38D/P/2013 (disjungerea privind-l pe Rusu Gheorghe din dosarul 71D/P/2011 privind pe Cupețiu-Balint) și nr. 109D/P/2013 (disjuns din dosarul Litera-Simota).

La datele de 01.10.2013 și 03.10.2013, în baza unor procese-verbale întocmite de către inculpatul Muntean Alin Mirel și în care acesta a consemnat existența unor indicii referitoare la faptul că, în baza relațiilor existente între Berbeceanu Traian și Moș Ovidiu, sau între aceștia și alte persoane cercetate în dosare, ar fi fost devalate informații despre efectuarea unor percheziții, fără să indice elemente obiective care conturau existența acestor indicii, inculpatul Mureșan Ioan a solicitat instanței autorizarea interceptării convorbirilor și comunicărilor purtate de Berbeceanu Traian, Moș Ovidiu, Biriescu Titus, Biriescu Anișoara, Vasiu Radu, Cupețiu Dorin, Urs Vasile, Rusu Gheorghe. De asemenea, inculpatul Muntean Alin Mirel a întocmit, la datele de 18.10.2013 și 22.10.2013, procese-verbale în care a consemnat aprecieri personale referitoare la persoanele presupus implicate în activitatea infracțională, fără a indica o minimă bază factuală în raport cu care s-ar fi putut trage asemenea concluzii.

În perioada 2-14.10.2013, inculpatul Mureșan Ioan a procedat, pentru fundamentarea acuzației, la audierea a patru martori cu identitate protejată (în fapt aceștia fiind inculpatul Cean Nicolaie Ioan, Rișcuță Aurel, ofițerul de poliție Mariș Claudiu și Lazăr Simina – fosta concubină a lui Litera Cristian). Referitor la audierea inculpatului Cean Nicolaie Ioan, *Înalta Curte – Completul de 5 judecători* constată că acesta a afirmat că Berbeceanu Traian le-a furnizat informații numiților Biriescu despre dosarele în care erau cercetați, acest lucru aflându-l de la alte persoane din cercul de cunoștințe al acestora. Referitor la martorul Rișcuță Aurel, se constată că acesta a declarat că „*Biriescu ar fi suportat costurile botezului fiului lui Berbeceanu, că acesta și colegii săi nu plăteau cazarea la motelul lui Biriescu, că Biriescu ar fi susținut, în toamna lui 2011, că știe că are un dosar la DIICOT Alba și că îi sunt interceptate telefoanele*”, afirmații pe care ulterior le-a nuanțat în declarația dată la DNA, susținând că inculpatul Mureșan Ioan nu a consemnat cu exactitate ceea ce el a declarat.

Referitor la martorul Rișcuță Aurel, *Înalta Curte – Completul de 5 judecători* constată maniera insidioasă în care acesta a ajuns să fie audiat, respectiv, potrivit propriilor sale declarații, inculpatul Cean Nicolaie Ioan a fost cel care i-a cerut să meargă la inculpatul Mureșan Ioan pentru a da declarații împotriva lui Berbeceanu Traian. Martorul a menționat că, tot la cererea inculpatului Cean Nicolaie Ioan, le-a transmis numiților Biriescu să meargă la D.I.I.C.O.T. și să dea declarații împotriva lui Berbeceanu Traian pentru că „le va fi mai bine”, o sugestie similară fiind făcută și către numita Drămnesc Marilena.

Cu toate acestea, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** constată că, din declarațiile date la D.N.A. de către martorul Rișcuță Aurel, a rezultat că inculpatul Cean Nicolaie Ioan a fost cel care i-a cerut să meargă să dea declarații, întrucât după ce i-a spus acestuia „ce știe lumea din oraș, că Berbeceanu și-ar fi schimbat o mașină prin Piciu, că Biriștii ar fi sponsorizat Brigada cu niște calculatoare”, inculpatul i-ar fi spus „că Berbeceanu ar fi furnizat informații din dosare la Biriști și la Cupețiu”. Martorul a mai arătat că „*Mureșan Ioan dorea să știe dacă am cunoștință cu privire la mai multe persoane care ar fi fost în legătură cu Berbeceanu, respectiv soții Biriescu, viceprimarul municipiului Deva Moș Ovidiu, de Ludușan Gheorghe, Doda Gabriel, un fin al lui Berbeceanu care avea un service auto, un anume Romică care o firmă cu fier vechi și posibil despre Cupețiu. I-am spus lui Mureșan Ioan că nu doresc să dau declarație, acesta afirmând: „mi-a fost teamă că nu veniți”. Ulterior procurorul Mureșan a insistat să dau declarație cu identitate protejată, pentru că altfel nu aș fi dat nicio declarație. Nu am citit declarația, gândind că suntem toți oameni serioși. Audierea a fost dirijată de procurorul Mureșan, de față fiind și polițistul Muntean, întrebările formulate fiind oarecum inductive de forma: „știati că Berbeceanu...”. Răspunsurile mele erau oarecum de confirmare în sensul că „am auzit prin oraș”, fără să pot preciza cu exactitate de unde cunoșteam” și a negat că ar fi declarat că nu se plătea cazarea la hotelul lui Biriescu. În schimb, martorul a reiterat afirmația că „*Biriescu a afirmat cu ceva vreme în urmă (2011 sau 2012) că ar avea un dosar la DIICOT. Am fost întrebat de Mureșan dacă nu în 2011, iar eu am spus că posibil. De asemenea, Biriescu mi-a spus că el crede că e și interceptat, eu nu am afirmat la dl Mureșan că „Biriescu știe că i se interceptează telefoanele*”. Așadar, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că, deși există serioase îndoieli cu privire la modalitatea în care acest martor a ajuns să fie audiat la D.I.I.C.O.T., fiind certă implicarea inculpatului Cean Nicolaie Ioan în acest sens, aspectele referitoare la faptul că Biriescu Titus cunoștea despre existența dosarului care îl privea și credea că este interceptat au fost susținute inclusiv cu ocazia audierii sale la D.N.A., cu ocazia urmăririi penale efectuate în prezenta cauză. Aceste aspecte sunt de natură să determine concluzia că inculpatul Mureșan Ioan, chiar dacă este posibil să fi procedat de o manieră criticabilă în ceea ce privește audierea, a constatat că din declarația martorului au rezultat elemente de fapt în sensul celor expuse și nu există elemente în raport cu care să se poată aprecia că au fost inventate probe sau a fost construită o acuzație falsă în cauză.*

Dincolo de procedeele probator al audierii sub identitate protejată, care, în sine, este permis de dispozițiile procesual penale, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține procedura criticabilă a inculpatului Mureșan Ioan, cu privire la audierea persoanei față de care existau indicii privind comiterea unor infracțiuni de corupție, pe care, de altfel, nici nu le-a investigat, precum și a altor persoane, care se aflau într-o poziție extrem de subiectivă, cum este cazul lui Rișcuță Aurel, prieten cu inculpatul Cean Nicolaie Ioan și pe care acesta l-a determinat să meargă să dea declarații. Cu toate acestea, maniera în care au procedat inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel nu reflectă intenția acestora de a inventa probe, având în vedere că, la acel moment, aceștia se aflau în posesia unor informații din care rezulta o suspiciune rezonabilă cu privire la comiterea

unor infracțiuni de către persoana vizată de cercetări. În aceste condiții, apare ca fiind evident că inculpații aveau convingerea că Berbeceanu Traian ar fi comis fapte prevăzute de legea penală, urmărind să administreze probe care să întărească materialul probator pe baza căruia își formaseră convingerea în sensul expus anterior.

În același context se înscriu și eforturile depuse de inculpați în sensul audierii martorei Laza Adina. Concret, tot inculpatul Cean Nicolaie Ioan a încercat să o determine pe Laza Adina să se prezinte la D.I.I.C.O.T. pentru a da declarații despre Berbeceanu Traian, întrucât bănuia că aceasta ar fi putut afla informații relevante prin prisma relației avocat - client cu soții Biriescu ori să determine o altă persoană să se prezinte pentru a fi audiată. Corespunde realității că inculpații au efectuat solicitări repetate către numita Laza Adina pentru a se prezenta și a da declarații, însă niciun element din dosarul cauzei nu reflectă încercarea de a o determina pe aceasta să declare aspecte contrare realității. De altfel, nici martora nu a susținut că i s-ar fi cerut să mintă, ci faptul că s-a insistat să dea declarații, deși aceasta invocase secretul profesional și afirmase că nu cunoaște aspecte despre chestiunile de care era întrebata. Martora Laza Adina nici nu a fost audiată de către inculpatul Mureșan Ioan, întrucât la data de 01.11.2013 cauza a fost preluată de D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală.

În aceste condiții, similar celor arătate anterior, Înalta Curte – Completul de 5 judecători reține că nu există elemente în raport cu care să se poată aprecia în sensul că inculpații au încercat să inventeze probe sau să construiască o acuzație nereală împotriva lui Berbeceanu Traian prin mijloacele arătate.

II. Punerea în mișcare a acțiunii penale

La data de 23.10.2013, inculpatul Mureșan Ioan a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva lui Berbeceanu Traian, pentru infracțiunile de sprijinirea unui grup infracțional nestructurat (faptă începută din 2003 până în prezent – gruparea Biriescu), favorizarea infractorului (faptă începută în 2011 până în prezent – gruparea Biriescu), favorizarea infractorului (privind pe Cupețiu Dorin, două acte materiale, perchezițiile din 10.05.2012 și 8.10.2012), sprijinirea unui grup infracțional organizat (faptă din 2004 până în 2013, privind cauza Litera-Simota), favorizarea infractorului (faptă din 2004 până în 2013, privind cauza Litera-Simota), omisiunea sesizării organelor judiciare (faptă din 2004 până în 2013, privind cauza Litera-Simota), mărturie mincinoasă (în cauza Cupețiu) și fals în declarații.

La pct. VIII din conținutul ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale au fost expuse de către inculpatul Mureșan Ioan aspectele referitoare la Berbeceanu Traian, după cum urmează:

Cu referire la dosarul nr. 13D/P/2011 privind pe Biriescu Titus și Biriescu Anișoara și alții, s-a arătat că aceștia au fost informați în mod constant de către Berbeceanu Traian cu privire la înregistrarea dosarului, obiectul cauzei și activitățile desfășurate în cadrul acestuia, inclusiv cu privire la interceptarea unor convorbiri telefonice.

În susținerea acestei acuzații, inculpatul Mureșan Ioan a arătat că informarea, de către Berbeceanu Traian, a persoanelor cercetate, rezulta din declarațiile martorilor Litera Cristian, Vlaconi Cristian, Litera Constantin,

Popescu și Iacobescu Dumitru și, indirect, din cele ale martorilor care cunosc relațiile apropiate dintre Berbeceanu Traian, Moș Ovidiu, Doda Gabriel și soții Biriescu, respectiv martorii Groza Ioan Petru, Vasiu Teodor, Depcea Dorel și George Mihăiță.

Concret, s-a arătat că:

- existau indicii că soții Biriescu au sponsorizat indirect, prin comisarul Berbeceanu, cu calculatoare și alte bunuri sau servicii B.C.C.O. Alba și Inspectoratul Școlar Hunedoara, au asigurat cazarea gratis la motelul din Simeria Veche ce le aparținea prin societățile controlate, a polițiștilor care veneau din țară la acțiuni sau a celor de la B.C.C.O. Alba, precum și multe petreceri; soții Biriescu se lăudau cu relațiile bune pe care le aveau cu Berbeceanu Traian;

- legătura dintre Berbeceanu Traian și soții Biriescu ar fi rezultat din discuțiile lui Man Victor (decedat) cu inculpatul Muntean Alin Mirel, precum și din discuțiile persoanei cercetate cu inculpatul, precum și din convorbirile telefonice interceptate în cauză; de asemenea, că există probe privind existența unor relații de bună prietenie și comerciale între soții Biriescu, Moș Ovidiu și Doda Gabriel, din care ar rezulta existența unui „grup de interese economico-financiare și protecția deținută de aceștia printre organele judiciare”;

- informarea de către Berbeceanu Traian a soților Biriescu ar rezulta din testarea cu tehnica poligraf a numitului Biriescu Titus și din declarațiile martorilor Litera Cristian, Litera Constantin, Ioan Popescu și Iacobescu Dumitru, dar și din procesele-verbale întocmite de către inculpatul Muntean Alin Mirel, prin care se arată că l-a informat despre existența dosarului pe Berbeceanu Traian și că acesta l-a certat că nu i-a spus înainte de înregistrarea sesizărilor sau că ar fi afirmat că dacă era implicat în efectuarea cercetărilor ar fi fost mai eficient în strângerea probelor.

Referitor la aceste chestiuni, *Înalta Curte – Completul de 5 judecători* notează lipsa de consistență a probelor invocate de către inculpatul Mureșan Ioan, existând doar indicii în sensul că Berbeceanu Traian ar fi putut comite vreo faptă dintre cele de care era acuzat, în acest sens fiind relevante referirile fie la declarațiile unor persoane care nu aveau vreo legătură cu acuzația (Litera Constantin, senior), fie la declarația unui martor cu identitate protejată și cu privire la care martorii audiați relataseră că ar fi comis presupuse fapte de corupție în calitatea sa de procuror (inculpatul Cean Nicolaie Ioan). Pe de altă parte, inculpatul Mureșan Ioan a concluzionat că există probe certe de vinovăție în ceea ce îl privește pe inculpatul Berbeceanu Traian sub aspectul acuzației aduse, bazându-se pe afirmații generale, imprecise ale martorilor (Biriescu Titus, Litera Cristian) sau pe mențiuni ale unor procese-verbale întocmite de către inculpatul Muntean Alin Mirel și care nu puteau fi verificate în niciun alt mod.

Această modalitate de descriere a acuzației reflectă o superficialitate a organului de urmărire penală și o raportare deficitară la semnificația unor probe

administrative, nefiind suficiente în sine pentru a conduce la concluzia că a fost realizată de către inculpatul Mureșan Ioan știind că Berbeceanu Traian era nevinovat. Dimpotrivă, așa cum s-a arătat anterior, probele administrative în cauză au fost de natură să îi genereze inculpatului Mureșan Ioan convingerea că Berbeceanu Traian ar fi comis faptele de care era acuzat.

Cu referire la dosarul nr. 38D/P/2013 al D.I.I.C.O.T. s-a arătat că existau probe din care rezulta că Berbeceanu Traian, prin intermediul lui Moș Ovidiu și/ sau Rusu Gheorghe, a deconspirat către persoana cercetată Cupețiu Dorin date despre efectuarea unor percheziții domiciliare efectuate în lunile mai și octombrie 2012.

În susținerea acestei acuzații, s-a făcut referire la declarațiile martorilor Balint Dan, Udrea Călin, Șionei Dorin, la listing-uri și interceptarea unor convorbiri telefonice ale numiților Cupețiu Dorin, Rusu Gheorghe, Rusu Anca și Urs Ioan Vasile, precum și la filmările efectuate cu ocazia percheziției din 8.10.2012, din care ar fi rezultat indicii care conduceau la concluzia că numitul Cupețiu Dorin știa că urmează a fi efectuat acest procedeu probatoriu.

Înalta Curte – Completul de 5 judecători notează că, în ceea ce privește înregistrările video ale percheziției, concluziile expuse de către inculpatul Mureșan Ioan reprezintă aprecieri personale ale acestuia și reflectă modul în care a perceput semnificația aspectelor surprinse în înregistrare, situația fiind similară și în ceea ce privește listing-urile telefonice și modalitatea în care a fost interpretată existența sau nu a traficului de telefonie între posturile respective. De asemenea, în cuprinsul ordonanței s-a făcut referire la aspectele rezultate din declarațiile martorilor Balint Dan, Udrea Călin și Șionei Dorin, precum și mențiunile proceselor-verbale privind supravegherea operativă a numitului Cupețiu Dorin. Deși erau eronate mențiunile referitoare la rezultatele testărilor cu tehnica poligraf, precum și mențiunile din procesele-verbale de filaj, în sensul că, în loc să se arate că a fost observat autoturismul ce îi aparținea lui Berbeceanu Traian, a fost prezentată o situație de fapt din care rezulta că acesta în persoană se afla în autoturism (deși acest lucru nu a fost consemnat în procesele-verbale), **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că aceste aspecte nu reflectă, în mod obiectiv, o intenție a inculpatului Mureșan Ioan de a „construi” o acuzație împotriva lui Berbeceanu Traian, ci o reprezentare deformată a realității percepute de inculpat. Pe de altă parte, nu poate fi ignorată împrejurarea că Berbeceanu Traian a oferit, prin declarațiile date, explicații plauzibile cu privire la faptul că s-ar fi aflat în locațiile indicate, cum ar fi, spre exemplu, ridicarea unui colet de la o firmă de curierat situată în zona respectivă. Or, faptul că inculpatul Mureșan Ioan a prezentat o presupunere (referitoare la prezența fizică a lui Berbeceanu Traian) ca fiind o împrejurare certă, nu are, în sine, semnificația deformării realității pentru a pune sub acuzare persoana despre care ar fi știut că este nevinovată.

De asemenea, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** apreciază că, deși sunt criticabile referirile la rezultatele testărilor poligraf ale numiților Balint

Dan, Udrea Călin și Șionei Dorin, precum și utilizarea în cuprinsul actului procedural a unor exprimări care prezintă cu titlu cert presupuneri sau supoziții ale organului de urmărire penală, acestea reflectă superficialitatea anchetei și a modului de întocmire a actelor procedurale în cauză, fără a exista elemente obiective în raport de care să se poate constata intenția de punere sub acuzare a unei persoane despre care se știa că este nevinovată. **Făcând trimitere la aspectele expuse anterior, cu ocazia prezentării situației de fapt, Înalta Curte – Completul de 5 judecători reține că ansamblul informațiilor aflate în posesia inculpatului Mureșan Ioan i-a determinat acestuia convingerea că Berbeceanu Traian ar fi comis faptele de care era suspectat, iar deficiențele constatate în ceea ce privește strângerea probelor nu au semnificația „inventării” lor și nici a unor acuzații false, independent de rezultatul la care s-a ajuns în urma administrării probatoriului în prezenta cauză și care a revelat nevinovăția lui Berbeceanu Traian.**

În continuare, în cuprinsul ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale, cu referire la acuzația de comitere a infracțiunii de fals în declarații, s-a făcut referire la rezultatul perchezițiilor efectuate la sediul societății și la locuințele deținute de Rusu Gheorghe, arătându-se că au fost descoperite înscrisuri din care rezulta o tranzacție simulată prin care Berbeceanu Traian a dobândit un autoturism mai nou, în schimbul unuia mai vechi, de la S.C. Uranus Junior S.R.L., reprezentată de Rusu Anca, pentru ca ulterior, în declarația de avere, Berbeceanu Traian să nu consemneze „vânzarea” autoturismului vechi, având ceva de ascuns cu privire la această tranzacție. **Înalta Curte – Completul de 5 judecători reține, în legătură cu această acuzație, că inculpatul Mureșan Ioan a expus elementele de fapt reținute în baza înscrisurilor în posesia cărora se afla, nefiind identificate aspecte care să denote că s-ar fi încercat o deformare a realității, ci doar au fost expuse concluziile organului de urmărire penală, neavând relevanță faptul că acestea s-au dovedit ulterior a fi neîntemeiate.**

De asemenea, în cuprinsul ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale, s-a făcut referire la efectuarea unei percheziții domiciliare, la data de 15.11.2012, la sediul societăților comerciale și la locuințele deținute de Rusu Gheorghe și de Rusu Anca, împrejurare în care aceasta din urmă l-a sunat pe Berbeceanu Traian pentru a-i spune că se efectuează o percheziție, iar acesta l-a sunat pe inculpatul Muntean Alin Mirel pentru a-i cere detalii, fără a interveni în vreun fel în favoarea persoanelor cercetate. În continuare, deși așa cum s-a arătat, nu rezultau elemente în raport cu care să se aprecieze că Berbeceanu Traian a intervenit în vreun fel în ceea ce privește desfășurarea procedurii probator, în cuprinsul ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale au fost expuse detalii referitoare la unele contacte dintre Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe, arătându-se că, deși ofițerul de poliție a refuzat o întâlnire, acesta a luat totuși legătura cu numitul Urs Vasile, zis Piciul, existând suspiciunea că o întâlnire între persoanele menționate a avut loc. Întreaga expunere a contactelor dintre persoanele menționate, fizice sau telefonice, a urmărit să demonstreze că între Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe existau relații apropiate de prietenie,

împrejurare în raport cu care s-a arătat că Berbeceanu Traian a comis infracțiunea de mărturie mincinoasă la momentul când a dat declarația în calitate de martor, la data de 06.12.2012, în dosarul nr. 71D/P/2011 și a arătat că „relațiile dintre mine și acesta nu sunt apropiate” și că „de mai multe ori s-a întâlnit cu acesta în locuri publice și niciodată nu a fost singur cu acesta”, referindu-se la Rusu Gheorghe.

Referitor la această acuzație, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că inculpatul Mureșan Ioan s-a rezumat la expunerea unor elemente obiective rezultate din interceptările convorbirilor telefonice ale persoanelor cercetate, fără a denatura sau mistifica aspectele constatate, iar împrejurarea că în mod eronat s-a reținut că din aceste probe rezultă că Berbeceanu Traian ar fi comis infracțiunea de mărturie mincinoasă nu echivalează cu formularea unei acuzații împotriva unei persoane despre care se știa că este nevinovată, ci cu o apreciere greșită a semnificației unor împrejurări de fapt, însoțită de o eroare în raționamentul juridic referitor la semnificația unei persoane audiate în calitate de martor și care beneficiază de privilegiul de a nu se auto-incrimina.

Cu referire la dosarul nr. 109D/P/2013 (dosar disjuns din dosarul nr. 100D/P/2012) privind pe Litera Cristian, Șimota Alin și alții, prin ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale, inculpatul Mureșan Ioan a arătat, în contextul descrierii activităților infracționale pentru care aceștia erau cercetați, că Berbeceanu Traian l-a determinat pe Litera Cristian să devină informatorul său și că, deși acesta îi spunea despre comiterea unor fapte prevăzute de legea penală săvârșite de către diverse persoane, ofițerul de poliție nu s-a sesizat și nu a luat niciun fel de măsuri la care era obligat prin prisma activităților infracționale. Dincolo de caracterul extrem de general al acuzațiilor aduse lui Berbeceanu Traian, în sensul protecției pe care ar fi oferit-o unor persoane implicate în activități infracționale, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că inculpatul Mureșan Ioan și-a fundamentat acuzația pe aspectele rezultate din declarațiile numitului Litera Cristian, precum și ale altor persoane, respectiv Vlaiconi Cristian, Litera Simina și Geroge Mihăiță (martor cu identitate protejată). Or, lipsa de temeinicie a acuzației aduse lui Berbeceanu Traian, determinată de caracterul subiectiv și chiar nereal al aspectelor declarate de persoanele menționate, nu echivalează cu o intenție a inculpatului de a construi sau inventa o acuzație împotriva ofițerului de poliție, ci reflectă convingerea pe care acesta și-a format-o în raport cu ansamblul probator administrat în cauză, din care a rezultat, în opinia acestuia, chiar dacă eronat, că există date că Berbeceanu Traian a săvârșit faptele de care era acuzat. Așa cum s-a arătat anterior, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** nu poate reține existența unor date certe, obiective din care să rezulte că numitul Litera Cristian a fost determinat sau constrâns de către inculpatul Mureșan Ioan sau de către inculpatul Muntean Alin Mirel să declare mincinos împotriva lui Berbeceanu Traian, pe de o parte, în considerarea lipsei de credibilitate a martorului menționat, care și-a modificat declarațiile în raport cu motive lipsite de consistență (afirmând că îi era frică ba de Berbeceanu Traian, ba de inculpați, iar la momentul audierii sale de către ofițerul de poliție judiciară din cadrul D.N.A.

să formuleze plângere penală împotriva acestuia pentru că „nu i-a plăcut cum a fost audiat”), iar pe de altă parte, în considerarea faptului că modalitatea de audiere realizată de inculpați și, respectiv, de către martorul Chirilă Costel, chiar dacă este susceptibilă de critici prin prisma accentuării consecințelor asupra situației juridice sau a limitelor de pedeapsă, nu a relevat o intenție a inculpaților de a inventa aspecte de fapt inexistente sau de a construi o acuzație nereală.

III. Activitățile ulterioare punerii în mișcare a acțiunii penale

La data de 24.10.2013, inculpatul Mureșan Ioan a dispus, prin ordonanță, reținerea lui Berbeceanu Traian, pe o perioadă de 24 de ore.

La aceeași dată, inculpatul Mureșan Ioan a sesizat Curtea de Apel Alba Iulia cu propunere de arestare preventivă pentru Berbeceanu Traian, Biriescu Titus și Biriescu Anișoara (nu și pentru ceilalți membri ai grupului infracțional). Prin referatul întocmit, în esență, au fost reluate aspectele expuse în ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale.

În cuprinsul propunerii de arestare preventivă, inculpatul Mureșan Ioan a consemnat existența mai multor apeluri telefonice între numitul Moș Ovidiu cu numitul Cupețiu Dorin, indicând drept post telefonic utilizat de acesta pe cel cu nr. 0728.107.089, contacte pe care le-a expus în contextul în care, prin prisma relațiilor existente între primul și Berbeceanu Traian, era analizată ipoteza devoalării informațiilor referitoare la efectuarea perchezițiilor. Or, așa cum s-a arătat anterior, la data de 4.04.2013, inculpatul Mureșan Ioan a întocmit o comunicare către numitul Mărginean Vasile, căruia i-a adus la cunoștință că i-a fost interceptat postul telefonic cu nr. 0728107089, despre care inițial s-a crezut că aparține inculpatului Cupețiu, ulterior constatându-se că acest număr este folosit de Mărginean Vasile. Așadar, susținerile referitoare la postul telefonic și la convorbiri au fost preluate de inculpatul Mureșan Ioan în propunerea de arestare preventivă a lui Berbeceanu, făcută la 24.10.2013, după 6 luni de la data când a făcut informarea către Mărginean Vasile (realizând eroare cu privire la titularul postului). **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că perpetuarea erorii referitoare la titularul postului telefonic, de către inculpatul Mureșan Ioan, în propunerea de arestare preventivă, nu conduce la concluzia unei rele-credințe sau a unei intenții cu privire la acuzarea nereală a lui Berbeceanu Traian și, astfel, o intenție de a consemna aspecte necorepunzătoare realității ori false, ci poate fi explicată prin preluarea copy-paste a unor aspecte referitoare la probațiune, cuprinse în referate întocmite anterior, în raport cu care inculpatului Mureșan Ioan îi poate fi imputată o negijență profesională, atât din perspectiva lipsei verificării actelor întocmite de ofițerii de poliție delegați în cauză, cât și a modalității de întocmire a propunerii de arestare preventivă.

Ulterior, la datele de 24.10.2013 și 28.10.2013, inculpatul Mureșan Ioan a procedat la audierea martorului Ioescu Ovidiu, care inițial fusese audiat la data de 16.05.2013 în dosarul nr. 100D/P/2012. Martorul menționat a făcut mai multe afirmații referitoare la Berbeceanu Traian din care ar fi rezultat că proteja

activitățile desfășurate de Litera Cristian și a susținut că, la data de 28.10.2013, a primit pe telefonul mobil un mesaj având următorul conținut: „*atenție la acest mesaj, se știe că cu ceva timp în urmă ai fost la Alba la audieri despre Berbeceanu și în ziua când la prezentat la mandat, iar ai fost la audieri la colegul Muntean Alin și la Mureșan, acum un sfat pt tn fi deștept 5 minute și dute la Deva la procuror șef Mircea Adrian și declară că ai fost pus și s-au făcut presiuni de Muntean Alin și Mureșan că nu vei păți nimic, gîndeștete că ca Berbeceanu mai sîntem mulți afară și oricum va ieși și sper că nu vrei să ajungi lângă dujmanul tău Litera, nu fă greșeala să arăți mesajul, nu poți dovedi nimic, nu este probă*”.

De asemenea, martorul Vonu Dacian, ofițer care a participat la una dintre perchezițiile efectuate la Berbeceanu, a primit pe telefonul mobil un mesaj tip SMS, cu aproximativ următorul conținut: „*te-ai bucurat că ai fost la percheziție că ar fi fost corect să nu mergi*”.

Referitor la aceste mesaje, cu ocazia audierii sale la D.N.A., martorul Ioescu Ovidiu a arătat că, în realitate, inculpatul Muntean Alin Mirel, la momentul audierii sale, a insistat să dea declarații împotriva lui Berbeceanu Traian și chiar îi spunea ce să declare, iar apoi, că acesta i-a dat instrucțiuni cum să transmită mesajele. Martorul a declarat că: „*După această declarație, Muntean Alin m-a chemat la el și mi-a spus că nu îl prea ajută declarația mea și că nu vreau să spun adevărul și că mă poate băga la mărturie mincinoasă și că ar fi bine să mă gândesc pentru că el va fi șef la Crimă organizată iar eu sunt recidivist și că mai am rest de pedeapsă și la cea mai mică abatere pot să mă întorc înapoi. Cu această ocazie, mi-a dat o coală albă pe care erau scrise de el două texte greu lizibile. Unul din texte avea conținutul aproximativ: „nu ai făcut bine ce ai făcut că ai dat declarație împotriva lui Berbeceanu că ca el mai suntem mulți afară și că nu o să fie bine de tine că o să ajungi lângă dușmanul tău Litera” și să mă duc să dau declarații la procurorul Mircea Adrian de la Deva și să fac un denunț că s-au făcut presiuni asupra mea să declar de Berbeceanu de către Muntean și Mureșan*”.

Eu l-am întrebat pe Muntean Alin cine este procurorul respectiv, ocazie cu care acesta s-a enervat și mi-a spus că nu este treaba mea și că nu eu îl anchetez pe el și că am uitat că el este anchetatorul.

Al doilea text se referea la o percheziție făcută la Berbeceanu, destinatarul posibil să fi fost o persoană care a făcut o percheziție la Berbeceanu cu textul aproximativ: „te-ai bucurat că ai fost la percheziție că ar fi fost corect să nu mergi”.

Cele două texte mi-au fost date de Muntean Alin pe o foaie de hârtie, scrisă olograf cu pixul, și o cartelă telefonică nouă, nefolosită, spunându-mi să folosesc un telefon nou. I-am spus lui Muntean că am mai multe telefoane, ocazie cu care acesta mi-a interzis să le folosesc, precizând că trebuie neapărat ca telefonul să fie nou.

Muntean Alin mi-a spus că primul text trebuia să mi-l trimit mie, iar cel de al doilea la un număr de telefon care era scris pe foaie, după care să-l contactez pe el să-i spun de mesaj.

Muntean Alin mi-a spus să trimit mesajele în dimineața următoare.

Îmi amintesc faptul că neputând descifra scrisul l-am recontactat pe Muntean Alin pentru a-mi spune exact ce scria, ocazie cu care acesta mi-a închis telefonul și mi-a spus nervos: „nu vorbim din astea!”. Din câte îmi amintesc cartela dată de Muntean Alin era pe Vodafone, iar telefonul pe care l-am utilizat cred că îl mai am.

Am făcut exact ce mi-a spus Muntean Alin: am dat cele două sms-uri, unul mie, iar celălalt către numărul indicat, iar ulterior am distrus cartela și biletul pe care era scris textul sms-urilor, conform indicațiilor lui Muntean Alin.

Ulterior am aflat cine folosea numărul de telefon indicat de Muntean Alin, deoarece am fost audiat de persoana respectivă, fiind un polițist de la IPJ Hunedoara, cu numele Vonu, slab și grizonat, al cărui număr îl aveam în telefon.

Conform celor stabilite cu Muntean Alin, anterior trimiterii mesajelor, l-am contactat pentru a-i spune că am primit un mesaj de amenințare. Muntean Alin mi-a spus să vin la Alba în Peco, că vine el și mă ia. În timp ce mă aflam în drum spre Alba Iulia, Muntean Alin m-a sunat și mi-a spus că nu e bine să vină el să mă ia din Peco din Alba și să mă duc la jandarm să-i spun că îl caut pe procurorul Mureșan. M-am dus la D.I.I.C.O.T. Alba și i-am spus jandarmului că doresc să vorbesc cu procurorul Mureșan. Am fost preluat de procurorul Mureșan, care mi-a spus să-i arăt mesajul. După ce am dat o declarație cu privire la mesaj, a zis că o să verifice cine a trimis mesajul.

L-am întrebat pe procurorul Mureșan, cu această ocazie, cine este procurorul Mircea Adrian, ocazie cu care acesta mi-a spus: „știm noi cine e!”

Am ales să fac acest lucru deoarece am fost supus la presiuni și amenințări de Muntean Alin privind infracțiunea de tănuire și mărturie mincinoasă, ca urmare a refuzului de a declara ceea ce mi se spune, aceasta deoarece insista să spun niște lucruri pe care nu le cunoșteam cu privire la Berbeceanu.

...Precizez că în prezent îmi este teamă ca Muntean Alin să întreprindă acțiuni împotriva mea, ca urmare a consemnării prezentei declarații. Dacă șeful de la Crimă organizată a fost reținut și arestat ce mi se putea întâmpla mie? Răspunsul la această întrebare m-a determinat să mă gândesc la ceea ce îmi propunea Muntean Alin și să mă conformez cererilor acestuia”.

Referitor la această împrejurare, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** notează că, într-adevăr, aspectele relatate de martor conturează o

puternică suspiciune că inculpatul Muntean Alin Mirel a încercat să creeze aparența că Berbeceanu Traian ar fi transmis mesaje de amenințare persoanelor care erau audiate în cauză sau care au participat la anumite procedee probatorii și, în acest fel, să genereze suspiciuni cu privire la conduita pe care o avea sau putea să o aibă ofițerul de poliție în perioada în care era supus cercetărilor, fiind invocate ulterior de procurorii Structurii centrale în motivarea referatului cu propunere de prelungire a arestării preventive a lui Berbeceanu Traian. De asemenea, se constată că, prin declarația dată în fața instanței de fond, martorul și-a menținut afirmațiile referitoare la trimiterea mesajelor la cererea inculpatului Muntean Alin, menționând că, potrivit percepției sale, inculpatul Mureșan Ioan nu a cunoscut aceste împrejurări și că i-ar fi spus chiar că va verifica numerele de telefon între care avusese loc schimbul de mesaje. Chiar dacă susținerile martorului nu au putut fi coroborate cu alte probe administrate în cauză, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** își însușește argumentele pentru care atât prin actul de sesizare a instanței, cât și în considerentele hotărârii atacate, aspectele declarate de martor au fost apreciate ca fiind credibile. Pe de altă parte însă, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că manoperele inculpatului Muntean Alin Mirel nu au vizat „fabricarea” unor probe referitoare la acuzațiile de comitere a unor fapte prevăzute de legea penală împotriva lui Berbeceanu Traian și nu pot fi integrate în acțiunile care s-ar putea circumscrie elementului material al infracțiunii de represiune nedreaptă, ci reflectă modalitatea în care s-a raportat inculpatul Muntean Alin Mirel la obligațiile profesionale care îi reveneau în calitate sa de organ de urmărire penală. Indiscutabil, inculpatul Muntean Alin Mirel s-a aflat într-o relație extrem de tensionată cu Berbeceanu Traian, ale cărei surse se regăseau în interacțiunea profesională a acestora în condițiile descrise prin actul de sesiare a instanței, iar acest lucru s-a răsfrânt asupra modalității în care inculpatul și-a îndeplinit obligațiile profesionale circumscrie efectuării urmăririi penale în cauza care îl privea pe Berbeceanu Traian. Cu toate acestea, așa cum s-a arătat și anterior, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** nu a identificat în cauză elemente care să conducă la concluzia că inculpații au „inventat” probe pentru a construi o acuzație nereală împotriva lui Berbeceanu Traian, chiar dacă modalitatea în care și-au exercitat atribuțiile a fost una extrem de deficitară și mai mult decât criticabilă.

La data de 01.11.2013, ca urmare a rezoluției nr. 2407/VIII/1/2013 a procurorului șef al D.I.I.C.O.T., dosarul 13D/P/2011 al S.T. Alba a fost preluat de Structura Centrală a D.I.I.C.O.T.

Cu referire la modalitatea în care a fost audiată numita Laza Adina după preluarea dosarului de către structura centrală a D.I.I.C.O.T., persoană căreia, așa cum s-a arătat anterior, inculpații i-au cerut în mod insistent fie să se prezinte pentru a da declarații, fie să determine o altă persoană să fie audiată, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că aceasta a fost audiată la data de 14.11.2013 de către martorul Rațiu Ovidiu, ofițer de poliție delegat în cauză. Audierea a avut loc într-un apartament din Deva, iar martorul a arătat că, anterior audierii, inculpatul Mureșan Ioan i-a dat detalii despre persoana care

trebuia audiată și i-a spus ce întrebări să îi adreseze acesteia, respectiv „*Mureșan mi-a indicat întrebările care trebuiau puse martorei, spunându-mi că avocata ar fi spus că Berbeceanu i-ar fi anunțat pe soții Biriescu despre un dosar. Mi s-a indicat să întreb de Berbeceanu, de relația lui cu soții Biriescu, dacă Berbeceanu i-a avertizat despre dosar*”. Cu ocazia audierii, martora Laza Adina a făcut mai multe afirmații din care rezulta că Biriescu Titus era prieten cu Berbeceanu Traian și că ar fi cunoscut despre existența dosarului penal care îl privea, precum și că îi sunt interceptate convorbirile telefonice. Din declarația martorului Rațiu Ovidiu a rezultat că aspectele pe care le-a consemnat în cuprinsul declarației corespund „în mare parte” celor declarate de martora Laza Adina, însă „*referitor la numele Berbeceanu și la presupusa informare de către acesta a lui Biriescu cu privire la dosar, arăt că martora a relatat anterior că Biriescu făcuse referire la „un prieten comun” al său și al lui Moș Ovidiu, iar la întrebarea privitoare la divulgarea existenței dosarului, martora nu a pronunțat numele lui Berbeceanu în acest context. Eu am interpretat că ar fi fost vorba de Berbeceanu, întrucât anterior martora descrisese existența unor relații amicale între Biriescu și Berbeceanu. I-am înmănat declarația pentru a o citi și a o semna, nu știu dacă a citit-o sau nu, apoi a semnat. După ce am terminat cu declarația, când o conduceam, martora mi-a spus că Biriescu știa de dosar de la DIICOT, unde fusese chemat, dar nu a dat nicio declarație*”. La rândul său, martora Laza Adina a arătat că Rațiu Ovidiu a întrebat-o insistent dacă știa că Berbeceanu Traian l-ar fi informat pe Biriescu despre dosar și că „*acel inspector a făcut presiuni, și ultima parte a respectivei declarații au fost niște lucruri neadevărate*”. În raport cu aceste aspecte, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** constată că, într-adevăr, există aspecte extrem de criticabile în ceea ce privește modalitatea în care s-a derulat audierea martorei Laza Adina, precum și consemnarea declarației acesteia, însă aceste elemente nu pot să conducă la concluzia existenței unei intenții a inculpaților în sensul inventării unor probe, în condițiile în care dosarul fusese preluat deja de către structura centrală a D.I.I.C.O.T., iar din declarația martorului Rațiu Ovidiu nu a rezultat că vreunul dintre inculpați i-ar fi cerut să consemneze aspecte nereale cu ocazia audierii martorei.

De asemenea, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** mai reține că din declarația martorului Rațiu Ovidiu a rezultat că, după delegarea sa în cauză, acesta a semnat „*procesele-verbale de verificare listinguri, nu le-am redactat eu, nu am făcut nicio verificare, mi-au fost prezentate de Muntean, presupun că el le-a și redactat, spunându-mi să le semnez, eu am semnat considerând cu bună-credință că au un conținut real*”. De asemenea, din declarația martorului Băican Adrian, procuror în cadrul D.I.I.C.O.T., a rezultat că a fost contactat de către inculpatul Mureșan Ioan, care i-a spus că au apărut ori s-au prezentat la el persoane care doresc să dea declarații în cauza respectivă și că același inculpat a mai transmis declarații ale altor persoane pe care le audiase anterior. Referitor la declarațiile acestor persoane, prin actul de sesizare a instanței s-a arătat că denotă faptul că inculpatul Mureșan Ioan a continuat să administreze probe și după ce dosarul de urmărire penală privindu-l pe Berbeceanu Traian a fost preluat de către Structura centrală a D.I.I.C.O.T.

C. În ceea ce privește acuzațiile de comitere a infracțiunilor de abuz în serviciu (în unanimitate), respectiv de represiune nedreaptă și fals intelectual (în majoritate):

*Referitor la determinarea legii penale mai favorabile, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători**, în acord cu aspectele expuse de prima instanță, reține că dispozițiile Codului penal în vigoare sunt mai favorabile din perspectiva reducerii minimumului special al pedepsei aplicabile infracțiunii de represiune nedreaptă, de la 2 ani în vechea reglementare, la un minim de 3 luni în actuala reglementare, luând în considerare conținutul acuzației aduse inculpaților, care s-a circumscris modalității alternative a elementului material a punerii în mișcare a acțiunii penale și ținând seama, așa cum corect s-a reținut prin hotărârea atacată, că modalitatea alternativă a reținerii nu era incriminată prin dispozițiile Codului penal de la 1969.*

***Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că, potrivit art. 283 din Codul penal, **infracțiunea de represiune nedreaptă** are ca obiect juridic special valoarea socială referitoare la înfăptuirea justiției penale, relații care presupun interzicerea tragerii la răspundere penală a unei persoane nevinovate și, în subsidiar, sunt protejate relațiile sociale referitoare la îndeplinirea atribuțiilor de serviciu în cadrul sistemului judiciar și drepturile persoanei împotriva căreia ar putea fi comisă infracțiunea.*

*În ceea ce privește **subiectul activ** al infracțiunii, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că acesta este unul calificat în raport cu acțiunile care se circumscriu elementului material, respectiv, în varianta modalității alternative a punerii în mișcare a acțiunii penale, fapta poate fi săvârșită numai de către persoana care are competența funcțională de a dispune această măsură. Având în vedere dispozițiile art. 309 din Codul de procedură penală, în cazul modalității alternative a punerii în mișcare a acțiunii penale, fapta poate fi săvârșită numai de către o persoană care are calitatea de procuror. Or, așa cum s-a arătat anterior, la data punerii în mișcare a acțiunii penale, 23.10.2013, inculpatul Mureșan Ioan avea calitatea de procuror în cadrul D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba, fiind îndeplinită condiția necesară pentru existența subiectului activ calificat.*

*Având în vedere existența situației premisă, respectiv instrumentarea dosarului penal nr. 13D/P/2011 aflat pe rolul D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că, în sarcina inculpatului Mureșan Ioan, s-a reținut comiterea elementului material al infracțiunii de represiune nedreaptă, în modalitatea punerii în mișcare a acțiunii penale prin ordonanța din data de 23.10.2011, față de Berbeceanu Traian, pentru infracțiunile de sprijinirea unui grup infracțional nestructurat (faptă începută din 2003 până în prezent – gruparea Biriescu), favorizarea infractorului (faptă începută în 2011 până în prezent – gruparea Biriescu), favorizarea infractorului (privind pe Cupețiu Dorin, două acte materiale, perchezițiile din 10.05.2012 și 8.10.2012), sprijinirea unui grup infracțional organizat (faptă din 2004 până în*

2013, privind cauza Litera - Simota), favorizarea infractorului (faptă din 2004 până în 2013, privind cauza Litera - Simota), omisiunea sesizării organelor judiciare (faptă din 2004 până în 2013, privind cauza Litera - Simota), mărturie mincinoasă (în cauza Cupețiu) și fals în declarații.

Din perspectiva elementelor de tipicitate ale infracțiunii de represiune nedreaptă, *Înalta Curte – Completul de 5 judecători* reține că, potrivit art. 283 din Codul penal, una dintre condițiile atașate elementului material o constituie cunoașterea de către făptuitor a împrejurării că persoana față de care se dispune punerea în mișcare a acțiunii penale este nevinovată, sintagma folosită în cuprinsul normei de incriminare fiind aceea de „știind că este nevinovată”.

Se impune precizarea că, deși legea penală mai favorabilă a fost stabilită ca fiind Codul penal în vigoare, examinarea acțiunilor efectuate de către inculpat și care se pot circumscrie elementului material al infracțiunii trebuie examinate prin raportare la legea procesuală în vigoare la data comiterii lor, care, potrivit principiului activității legii procesual penale, guverna condițiile de legalitate ce trebuiau îndeplinite.

În contextul procesual penal, cunoașterea de către făptuitor că persoana acuzată este nevinovată trebuie raportată la existența vreunui dintre cazurile care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale, prevăzute de art. 10 lit. a) - e) din Codul de procedură penală anterior, respectiv: a) fapta nu există; b) fapta nu este prevăzută de legea penală; b¹) fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni; c) fapta nu a fost săvârșită de învinuit sau de inculpat; d) faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii; e) există vreuna din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei. Aceasta întrucât numai în aceste ipoteze apare ca fiind certă împrejurarea că persoana acuzată de comiterea unei infracțiuni este nevinovată, fie ca efect al inexistenței actului material de conduită sau al lipsei vreunui dintre trăsăturile infracțiunii în general ori a elementelor constitutive ale faptei determinate (ambele determinate conform reglementării anterioare), fie ca efect al lipsei probelor că acea persoană a comis infracțiunea.

În raport cu dispozițiile Codului de procedură penală anterior, *Înalta Curte – Completul de 5 judecători* reține că, dat fiind obiectul acțiunii penale, respectiv tragerea la răspundere penală a persoanelor care au săvârșit infracțiuni (art. 9), punerea în mișcare a acesteia prin ordonanță de către procuror (art. 235) era condiționată, pe de o parte, de inexistența vreunui dintre cazurile prevăzute de art. 10 din Codul de procedură penală, iar pe de altă parte, de existența probelor din care rezulta că fapta prevăzută de legea penală există și că ar fi putut fi săvârșită de către persoana acuzată. La momentul dispunerii punerii în mișcare a acțiunii penale prin ordonanță nu era necesară existența unor probe din care să rezulte cu caracter cert existența infracțiunii și comiterea ei de către persoana acuzată ori, cel puțin, nu probe echivalente celor care

ar fi putut fundamenta o soluție de stabilire a vinovăției, dispunerea măsurii având ca principal efect determinarea cadrului procesual în care puteau fi administrate probe cu respectarea drepturilor persoanei acuzate, în special al celui la apărare. Acest lucru rezultă din analiza reglementării procesuale referitoare la dispunerea trimiterii în judecată a persoanei acuzate de comiterea unei infracțiuni, acesta fiind momentul procesual în care legea impunea condiția ca, din probele necesare și legal administrate, precum și din întreg materialul de urmărire penală, să rezulte că fapta există, că a fost săvârșită de învinuit sau de inculpat și că acesta răspunde penal (art. 262).

Înalta Curte – Completul de 5 judecători reține astfel că, la momentul punerii în mișcare a acțiunii penale prin ordonanță, era necesară existența unui proces cognitiv prin care, în urma analizei informațiilor de care dispunea, subiectul activ calificat – procurorul își forma convingerea că a fost comisă o faptă prevăzută de legea penală și că persoana supusă cercetărilor este posibil să o fi comis.

În consecință, pentru întrunirea elementelor de tipicitate ale infracțiunii de represiune nedreaptă este necesară o analiză a datelor și informațiilor de care a dispus făptuitorul, precum și a raționamentului pe care acesta l-a expus prin ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale, pentru a se stabili cunoașterea sau nu a împrejurării că persoana acuzată era nevinovată.

Sintagma „știind că este nevinovată” din cuprinsul normei de incriminare denotă faptul că infracțiunea va exista numai în ipoteza unei necongruențe între convingerea făptuitorului și fapta sa de a pune în mișcare acțiunea penală, respectiv numai atunci când, deși știe că persoana nu este vinovată, procurorul o pune sub acuzare. Lipsa de acuratețe sau caracterul eronat al raționamentului dezvoltat de către organul judiciar pentru a ajunge la concluzia expusă, mai ales în ipoteza în care ulterior era infirmată de probele administrate în cauză, nu constituie o premisă pentru a aprecia asupra cunoașterii că persoana acuzată era nevinovată. Altfel spus, existența unor informații și probe pe care subiectul activ al infracțiunii de represiune nedreaptă le analizează eronat sau cărora le acordă valențe probatorii eronate pentru a fundamenta o concluzie în sensul îndeplinirii condițiilor pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, nu poate fi asimilată ipotezei în care acesta „știe că este nevinovată” persoana acuzată.

De asemenea, *Înalta Curte – Completul de 5 judecători* reține că, în urma integrării în condițiile atașate laturii obiective a infracțiunii de represiune nedreaptă a cerinței ca făptuitorul să știe că persoana acuzată este nevinovată, reprezentarea greșită/eronată a veridicității elementelor de fapt rezultate din probele administrate în cauză va conduce la neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii. Altfel spus, eroarea de fapt asupra unor împrejurări referitoare la infracțiunile care fac obiectul cercetărilor, chiar dacă este rezultatul culpei făptuitorului, va conduce la neîntrunirea elementelor de tipicitate obiectivă ale infracțiunii de represiune nedreaptă, întrucât norma de la art. 283

din Codul penal incriminează acțiunea necongruentă cu convingerea făptuitorului, iar nu cu convingerea eronată a acestuia.

Așadar, *Înalta Curte – Completul de 5 judecători* reține că analiza sintagmei „știind că este nevinovată” din cuprinsul normei de incriminare presupune raportarea la un **test obiectiv**, în care trebuie evaluate existența și consistența elementelor de fapt avute în vedere de către făptuitor și la un **test subiectiv**, respectiv la modalitatea în care același făptuitor a apreciat asupra veridicității, relevanței și utilității datelor respective, pentru a se putea concluziona dacă, pe baza acestora, subiectul activ al infracțiunii de represiune nedreaptă a cunoscut existența vreunui dintre cazurile prevăzute de art. 10 lit. a) - e) din Codul de procedură penală anterior, incident în ceea ce privește fapta și persoana cu privire la care a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale.

În cauza de față, *circumscrip testului obiectiv la care s-a făcut referire mai sus, Înalta Curte – Completul de 5 judecători* reține că, în contextul efectuării cercetărilor în dosarul nr. 71D/P/2011, la data de 23.10.2013, când inculpatul Mureșan Ioan a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, acesta s-a aflat în posesia următoarelor elemente de fapt rezultate din probele administrate: numitul Cupețiu Dorin a fost informat de o persoană rămasă neidentificată că, la data de 10.05.2012, urmează să fie efectuate percheziții la locuința sa și a altor persoane; Cupețiu Dorin i-a spus și lui Balint Dan, care la rândul său i-a informat pe Udrea Călin și Sionei Dorin despre efectuarea perchezițiilor; din declarația lui Balint Dan a rezultat că numitul Cupețiu Dorin i-ar fi spus că a aflat despre percheziții de la o persoană apropiată de organele de urmărire penală și cu care vorbea la telefon; în perioada premergătoare efectuării perchezițiilor, autoturismul aparținând lui Berbeceanu Traian a fost observat în proximitatea sediului societății lui Cupețiu Dorin și a unui magazin în care se afla acesta. Persoana care se afla în autoturismul respectiv nu a coborât din mașină și nu a fost observată să ia legătura cu vreo altă persoană; supravegherea autorizată în cauză a revelat existența unor convorbiri telefonice între persoanele cercetate cu alte persoane, unele dintre acestea având relații mai mult sau mai puțin apropiate cu Berbeceanu Traian. Acestor elemente de fapt li s-au adăugat aspectele rezultate în urma cercetărilor efectuate în dosarele nr. 100D/P/2012 (privind pe Litera Cristian, Simota Alin ș.a.) și nr. 13D/P/2011 (privind pe Biriescu Titus ș.a.), din declarațiile analizate pe larg în secțiunea privind situația de fapt rezultând aspecte care generau suspiciunea implicării lui Berbeceanu Traian în activități infracționale.

Așadar, din perspectiva testului obiectiv, *Înalta Curte – Completul de 5 judecători* reține că inculpatul Mureșan Ioan, la momentul punerii în mișcare a acțiunii penale, a cunoscut elemente de fapt rezultate din probele administrate în cauză care prezentau aparența de consistență și veridicitate pentru a fundamenta convingerea că era posibil ca Berbeceanu Traian să fi devaltat informații către persoane cercetate referitor la efectuarea unor percheziții, că ar fi acordat

protecție unor persoane implicate în activități infracționale ori că ar fi ascuns aspecte privind relațiile pe care le avea cu persoanele cercetate sau cu privire la bunurile dobândite. **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reiterează că nu prezintă relevanță, din perspectiva comiterii infracțiunii de represiune nedreaptă, împrejurarea că probele administrate în prezenta cauză au demonstrat că Berbecenu Traian nu se face vinovat de comiterea infracțiunilor menționate, interesând doar dacă, la momentul punerii în mișcare a acțiunii penale, a existat convingerea inculpatului Mureșan Ioan în sensul comiterii faptelor și a vinovăției ofițerului de poliție.

Din perspectiva testului subiectiv, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că, așa cum s-a arătat anterior, chiar dacă s-a constatat existența unor deficiențe în ceea ce privește modalitatea de efectuare a urmăririi penale în cauzele menționate, precum și existența unor relații tensionate între persoanele implicate, nu au fost identificate elemente în raport de care să se poată concluziona în sensul intenției inculpaților de a „fabrica” sau de a „inventă” probe și acuzații împotriva lui Berbecenu Traian, ci doar o determinare a acestora în a identifica și strânge probe care să confirme suspiciunile pe care le aveau la adresa ofițerului de poliție. Indiscutabil, atitudinea și modalitatea în care au procedat inculpații indică o nerespectare a normelor de deontologie profesională, fără însă a fi pusă la îndoială convingerea inculpatului Mureșan Ioan că Berbecenu Traian ar fi putut comite infracțiunile de care era acuzat.

În acest context, Înalta Curte – Completul de 5 judecători reține că inculpatul Mureșan Ioan, în urma evaluării datelor și informațiilor în posesia cărora s-a aflat, și-a format convingerea că Berbecenu Traian a comis faptele care formau obiectul cercetărilor, nefiind identificate elemente în raport cu care să se poată aprecia că inculpatul știa că există vreunul dintre cazurile prevăzute de art. 10 lit. a) - e) din Codul de procedură penală anterior, respectiv să știe că Berbecenu Traian era nevinovat. Relevant în ceea ce privește această concluzie este și faptul că, din probele administrate, respectiv declarații ale persoanelor audiate în cauză, a rezultat că acțiunile care au vizat determinarea unor martori să dea declarații împotriva lui Berbecenu Traian, interpretarea eronată a unor împrejurări de fapt prin procese-verbale denumite „de investigații” ori alte asemenea acțiuni, au fost înreprinse de către inculpații Cean Nicolaie Ioan și Muntean Alin Mirel, aparent fără că inculpatul Mureșan Ioan să le cunoască. Desigur, inculpatului Mureșan Ioan îi este imputabilă o superficialitate în ceea ce privește verificarea aspectelor care îi erau puse la dispoziție de către inculpatul Muntean Alin Mirel, ori lipsa de inițiativă în a investiga aspecte referitoare la posibile fapte de corupție comise de către inculpatul Cean Nicolaie Ioan, însă acestea nu constituie elemente în raport cu care să se poată concluziona că Mureșan Ioan ar fi cunoscut că Berbecenu Traian era nevinovat.

În concluzie, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că, la data de 23.10.2013, momentul emiterii ordonanței de punere în mișcare a acțiunii

penale față de Berbeceanu Traian în dosarul nr. 13D/P/2011, inculpatul Mureșan Ioan, în calitate sa de procuror în cadrul D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba, a avut convingerea că Berbeceanu Traian a comis faptele de care era acuzat, convingere formată în urma evaluării elementelor de fapt rezultate din probele administrate până la acel moment în cauză. Împrejurarea că această convingere a inculpatului era una greșită, determinată de o analiză superficială a elementelor de fapt și de însușirea fără verificări a unor aspecte valorificate cu titlu de probe, nu determină concluzia că inculpatul știa că persoana acuzată este nevinovată și că, în pofida unei asemenea reprezentări, a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva acesteia.

În consecință, reținând că nu este îndeplinită condiția ca făptuitorul să „știe că persoana este nevinovată”, respectiv **inculpatul Mureșan Ioan** nu a avut reprezentarea incidenței vreunuia dintre cazurile prevăzute de art. 10 lit. a) - e) din Codul de procedură penală anterior, ci dimpotrivă, a avut convingerea că persoana acuzată a comis faptele pentru care se efectuau cercetări, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători, în majoritate**, în raport cu dispozițiile **art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală**, va dispune **achitarea** inculpatului în ceea ce privește comiterea infracțiunii de **represiune nedreaptă**, prevăzută de art. 283 alin. (1) din Codul penal, constatând că **fapta nu este prevăzută de legea penală**.

Referitor la acuzațiile aduse inculpaților Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan, de complicitate la infracțiunea de represiune nedreaptă, prevăzută de art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) din Codul penal, fără a minimiza acțiunile pe care aceștia le-au întreprins și care ridică serioase îndoieli din perspectiva respectării normelor de deontologie profesională și a celor procesual penale, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că **forma de participație penală a complicității presupune, în mod necesar, comiterea unei fapte prevăzute de legea penală, la a cărei săvârșire complicele își aduce contribuția**.

În raport cu dispozițiile art. 48 din Codul penal, determinantă pentru existența acestei forme secundare de participație este săvârșirea nemijlocită de către autor a faptei incriminate (în forma consumată sau a tentativei pedepsibile), aspect care atribuie și complicității sens juridico-penal, în lipsa unui asemenea act de executare activitatea complicelui rămânând fără semnificație penală. Sub acest aspect, este de menționat că activitatea complicelui, alăturându-se celei prin care autorul realizează acțiunea ce formează elementul material al infracțiunii, se angrenează, în mod firesc, în antecedenta causală a faptei prevăzute de legea penală, ceea ce imprimă caracterul de realitate unică a acestei fapte, realizată prin contribuția participantului. Ca atare, fără activitatea autorului de comitere a faptei incriminate, nici acțiunile complicelui nu dobândesc specificul unor acte de participație, rămânând fără relevanță din punct de vedere penal.

Or, în cauză, întrucât, așa cum s-a arătat anterior, **fapta pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Mureșan Ioan nu îndeplinește cerințele de**

tipicitate ale infracțiunii de represiune nedreaptă, prevăzută de art. 283 alin. (1) din Codul penal, *nici actele de complicitate imputate inculpaților Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan nu pot avea caracter penal, nefiind îndeplinită condiția de bază, esențială, pentru reținerea acestei forme de participare*, astfel încât, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, *Înalta Curte – Completul de 5 judecători, în majoritate*, urmează să dispună *achitarea* acestora, constatând că *faptele nu sunt prevăzute de legea penală*.

Cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu, Înalta Curte – Completul de 5 judecători își însușește, în parte, raționamentul privind *schimbarea de încadrare juridică a faptelor*, din infracțiunea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 283 alin. (1) și (2) din Codul penal, în infracțiunile de represiune nedreaptă, prevăzută de art. 283 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal (fapta din 23 octombrie 2013) și abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal (faptă comisă după data de 1 februarie 2014), pentru următoarele considerente:

Astfel cum s-a arătat anterior, **prin actul de sesizare a instanței, în sarcina inculpatului Mureșan Ioan s-a reținut o singură infracțiune de abuz în serviciu, iar în sarcina inculpaților Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan, câte o singură infracțiune de complicitate la abuz în serviciu (aceste coordonate nefiind schimbate nici în procedura de cameră preliminară), fapta nefiind divizată în raport de activități desfășurate înainte de data de 1 februarie 2014, respectiv după această dată.**

Verificarea legalității sesizării instanței în camera preliminară vizează, printre altele, conform art. 328 din Codul de procedură penală, și fapta reținută în sarcina inculpatului, respectiv încadrarea juridică a acesteia.

Limitele verificării legalității sesizării sunt impuse de dispozițiile art. 345 alin. (2) și alin. (3) din Codul de procedură penală, care se referă la „neregularități ale actului de sesizare”, precum și de dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală, care prevăd sancțiunea restituirii cauzei la parchet când rechizitoriul este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut de art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală și aceasta atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecării.

În cauza de față, *prin încheierea judecătorului de cameră preliminară nr. 806 din 18 septembrie 2014, pronunțată în dosarul nr. 2738/1/2014, nu s-au produs modificări din perspectiva obiectului și limitelor judecării*, astfel încât reținerea în sarcina inculpaților a două infracțiuni de abuz în serviciu, respectiv

complicitate la abuz în serviciu (fapte comise în 23.10.2010, respectiv după 01.02.2014), este greșită.

Hotărârea judecătorului de cameră preliminară a rămas definitivă prin încheierea nr. 46/C din data de 31 octombrie 2014, pronunțată de completul de 2 judecători de cameră preliminară în dosarul nr. 3510/1/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală, fiind respinse contestațiile formulate de inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel.

Pe de altă parte, astfel cum a constatat și instanța de fond, infracțiunea de abuz în serviciu are un caracter subsidiar față de infracțiunea de represiune nedreaptă, acestea neputând fi reținute concomitent.

Înalta Curte – Completul de 5 judecători constată că, *în urma schimbării de încadrare juridică dispusă de instanța de fond*, conținutul infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal, reținută în sarcina inculpatului Mureșan Ioan, a fost raportat la acțiunile acestuia care, cunoscând că, la data de 1.11.2013, cauza ce o instrumentase cu privire la ofițerul de poliție Berbeceanu Traian a fost preluată de către Structura Centrală a D.I.I.C.O.T. și se afla în instrumentarea unui alt procuror, în mod constant și cu încălcarea prevederilor legale, și după data de 1 februarie 2014, a dispus asupra îndeplinirii unor acte procesuale ce vizau administrarea de probe și a determinat prezentarea unor situații factice denaturate ce au cauzat vătămarea drepturilor și intereselor legitime ale ofițerului de poliție Berbeceanu Traian, acțiuni prin care s-a realizat un folos necuvenit cu caracter nepatrimonial concretizat prin conservarea probatoriului nelegal administrat, iar prin ascunderea adevărului și oferirea unor alte probe mincinoase, susținerea sa în funcția de procuror șef și, implicit, a tuturor prerogativelor decizionale la nivelul organelor judiciare de combatere a crimei organizate de la nivelul județelor Alba și Hunedoara.

În acord cu jurisprudența sa constantă, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că, prin deciziile Curții Constituționale nr. 405/15.06.2016 și nr. 392/06.06.2017, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517/08.07.2016 și, respectiv, nr. 504/30.06.2017, conținutul constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu – atât în varianta tip, prevăzută de art. 246 din Codul penal (1969), art. 248 din Codul penal (1969) și art. 297 alin. (1) din Codul penal, cât și în forma specială, reglementată de art. 13² din Legea nr. 78/2000, care face trimitere și se raportează la normele de incriminare din Codul penal – a fost reconfigurat sub aspectul elementului material al laturii obiective, statuându-se că prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul dispozițiilor legale menționate se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

În esență, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile criticate folosesc o exprimare generală, fără a arăta în mod limitativ acțiunile sau omisiunile prin care se săvârșește infracțiunea (par. 60), că acestea încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), întrucât sintagma „îndeplinește în

mod defectuos” nu prevede în mod expres elementul în legătură cu care defectuozitatea este analizată (par. 57) și a statuat că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară – legi și ordonanțe ale Guvernului (par. 57 și 60 din decizia nr. 405/15.06.2016). Curtea a reținut că „raportarea organelor judiciare la o sferă normativă largă care cuprinde, pe lângă legi și ordonanțe ale Guvernului, și acte de nivel inferior acestora, cum ar fi hotărâri ale Guvernului, ordine, coduri etice și deontologice, regulamente de organizare internă, fișa postului, *are influență asupra laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu prin extinderea acesteia la acțiuni sau inacțiuni ce definesc elementul material al laturii obiective a infracțiunii, dar care nu sunt prevăzute în acte normative de reglementare primară*”, ajungându-se, astfel, ca latura obiectivă a abuzului în serviciu să fie configurată atât de legiuitor, Parlament sau Guvern, cât și de alte organe, inclusiv persoane juridice de drept privat (în cazul fișei postului), lucru inacceptabil în sistemul juridic de drept penal (par. 64).

Ca atare, instanța constituțională a concluzionat că, în materie penală, principiul legalității incriminării, „*nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*”, impune ca numai legiuitorul primar (respectiv Parlamentul, prin adoptarea legii, în temeiul art. 73 alin. 1 din Constituție, sau Guvernul, prin emiterea ordonanțelor sau ordonanțelor de urgență, în baza delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție) să poată stabili conduita pe care destinatarii legii sunt obligați să o respecte, în caz contrar aceștia supunându-se sancțiunii penale, astfel încât sintagma „*îndeplinește în mod defectuos*” nu poate fi interpretată decât în sensul că îndeplinirea atribuției de serviciu se realizează „*prin încălcarea legii*” (paragr. 65).

Cele două decizii ale instanței de contencios constituțional au avut ca efect restrângerea sferei de incidență a infracțiunilor prevăzute de art. 246 din Codul penal (1969), art. 248 din Codul penal (1969), art. 297 alin. (1) din Codul penal și, implicit, de art. 13² din Legea nr. 78/2000, prin reconfigurarea elementelor de tipicitate obiectivă, astfel că orice acuzație având ca obiect o faptă, despre care se pretinde că a nesocotit îndatoririle de serviciu, va putea angaja răspunderea penală a subiectului activ numai dacă atribuția de serviciu în exercitarea căreia se află făptuitorul și pe care acesta o încalcă sau nu o îndeplinește este prevăzută expres de lege, noțiune înțeleasă ca act adoptat de Parlamentul României, sau ordonanță (simplă sau de urgență) emisă de Guvernul României și, totodată, actul îndeplinit în exercitarea atribuțiilor de serviciu încalcă o dispoziție cuprinsă în legislația primară (care cuprinde legi adoptate de Parlamentul României sau ordonanțe, simple sau de urgență, emise de Guvernul României).

În cauza de față, instanța de fond a reținut că inculpatul *Mureșan Ioan*, în exercitarea atribuțiilor care îi reveneau în funcția de procuror în cadrul D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba, a încălcat dispozițiile Codului de procedură penală și ale Legii de organizare judiciară, în forma de la data

comiterii acțiunilor ilegale, astfel: art. 1 - scopul procesului penal - „nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală”; art. 3 - principiul aflării adevărului - „trebuie să se asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana făptuitorului”; art. 6 - dreptul la apărare - „în cursul procesului penal, organele judiciare sunt obligate să asigure părților deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prevăzute de lege și să administreze probele necesare în apărare”; art. 64 alin. (2) - „mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal”; art. 68 alin. (1) - interzicerea amenințării, constrângerii, a folosirii de promisiuni și îndemnuri pentru a se obține probe; art. 104 alin. (4) - prezența obligatorie la percheziție a inculpatului arestat; art. 171 alin. (2) - asistența obligatorie a inculpatului arestat; art. 172 alin. (2) - prezența obligatorie a apărătorului; art. 209 - competența procurorului în faza urmăririi penale.

De asemenea, același inculpat a încălcat dispozițiile art. 62 alin. (2) și (3) și ale art. 63 lit. a) și b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, potrivit căreia „procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic” și „procurorii își exercită funcțiile în conformitate cu legea, respectă și protejează demnitatea umană și drepturile persoanei”, „procurorii efectuează urmărirea penală în cazurile și în condițiile prevăzute de lege” și „conduce și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare”.

Contrar acestor considerente, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că, în raport cu situația de fapt expusă și în special având în vedere că, la data de 01.11.2013, ca urmare a rezoluției nr. 2407/VIII/1/2013 a procurorului șef al D.I.I.C.O.T., dosarul nr. 13D/P/2011 al S.T. Alba a fost preluat de Structura Centrală a D.I.I.C.O.T., inculpatul Mureșan Ioan nu mai avea calitatea de procuror care efectua urmărirea penală în dosarul menționat. În consecință, *în sarcina acestuia nu mai putea fi reținută încălcarea unor dispoziții procesual penale referitoare la modalitatea de efectuare a urmăririi penale, inculpatul în concret nemaiavând atribuții de serviciu în exercitarea cărora să se afle în raport cu dosarul nr. 13D/P/2011 al D.I.I.C.O.T.*

În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 62 alin. (2) și (3) și a celor ale art. 63 lit. a) și b) din Legea nr. 304/2004, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** constată că, deși din probele administrate în cauză a rezultat că, într-adevăr, inculpații au pus la dispoziția organelor de urmărire penală care au preluat dosarul nr. 13D/P/2011 înscrisuri și au efectuat demersuri pentru a determina audierea unor persoane, aceste imixțiuni în activitatea altor procurori nu se circumscriu conținutului constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu, ele neputând fi apreciate ca îndepliniri ale unor atribuții de serviciu în exercitarea cărora s-ar fi aflat inculpatul Mureșan Ioan care, așa cum s-a arătat, nu mai avea atribuții de procuror în raport cu instrumentarea dosarului nr. 13D/P/2011, ci puteau constitui elementele constitutive ale unei abateri disciplinare, prevăzută de altfel, în mod explicit, în legea privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În consecință, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** constată că **infracțiunea de abuz în serviciu reținută de instanța de fond ca fiind săvârșită după data de 1 februarie 2014 nu este prevăzută de legea penală**, urmând a se dispune **achitarea inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan**, în temeiul dispozițiilor **art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală**.

În ceea ce privește **infracțiunea de fals intelectual**, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători, în majoritate**, reține că elementul material al infracțiunii constă în două modalități alternative: atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului sau omisiunea, cu știință, de a insera unele date sau împrejurări.

Prima modalitate a elementului material există atunci când, cu prilejul întocmirii unui înscris, se consemnează, se constată, se adevăresc, cu știință, lucruri care nu corespund realității.

A doua modalitate constă în omisiunea consemnării, inserării, înregistrării unor date sau împrejurări reale, pe care funcționarul public avea obligația să le cuprindă în respectivul act.

Săvârșirea falsului intelectual presupune o situație premisă constând într-o stare de fapt preexistentă, cu privire la care înscrisul oficial trebuia să constate anumite date sau fapte, pentru a putea apoi să servească drept mijloc de probă în realizarea intereselor legitime.

Sub aspectul *laturii subiective*, infracțiunea de fals intelectual se săvârșește sub forma intenției directe sau indirecte, element care rezultă din sintagma „cu știință” atunci când fapta este săvârșită printr-o omisiune.

În cauza dedusă judecării, astfel cum s-a arătat anterior, infracțiunea de fals intelectual reținută în sarcina inculpatului **Mureșan Ioan** constă în aceea că, în calitate de procuror, la data de 24.10.2013, cu ocazia întocmirii referatului cu propunere de arestare preventivă a persoanei vătămate Berbeceanu Traian, în dosarul nr. 13D/P/2011, a atestat în conținutul documentului menționat date nereale privind: utilizatorul unui post telefonic, constatările efectuate de echipele de filaj, rezultatele unor testări poligraf, afirmații ale unor martori audiați în cauză și a omis, cu știință, să insereze aspecte rezultate din anchetă care veneau în apărarea lui Berbeceanu Traian.

Pentru inculpatul **Muntean Alin Mirel**, infracțiunea de fals intelectual a constat în aceea că, în cadrul cercetărilor efectuate în dosarul nr. 13D/P/2011 și în cauzele în care a efectuat acte de urmărire penală folosite ulterior în dosarul nr. 13D/P/2011, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a întocmit, la datele de 21.08.2013, 23.08.2013 și 23.09.2013, procese-verbale în care a atestat date nereale privitoare la: utilizatorul unui post telefonic, constatările efectuate

de echipele de filaj, susținerile unui martor, mențiuni privind efectuarea unei percheziții.

Înalta Curte – Completul de 5 judecători, în majoritate, reține că mențiunile inserate de către inculpatul Mureșan Ioan în referatul cu propunere de arestare preventivă a persoanei vătămate Berbeceanu Traian, în dosarul nr. 13D/P/2011, respectiv omisiunea inserării unor aspecte ce puteau fi favorabile acesteia, nu pot fi apreciate ca având un caracter nereal, ele reprezentând, în realitate, propriile constatări ale organelor de urmărire penală, cărora, ulterior, li s-a atribuit o valoare probatorie și o relevanță în raport cu celelalte probe administrate.

Pe de altă parte, se impune a se observa că inculpatul Mureșan Ioan a consemnat în referatul cu propunere de arestare preventivă elemente privitoare la utilizarea unui post telefonic ce aparținea altei persoane (Mărgineanu Vasile, căruia, de altfel, i-a și comunicat, la data de 4 martie 2013, că i-a fost interceptat postul telefonic, despre care, inițial, s-a crezut că aparține numitului Cupețiu Dorin), date ce au fost preluate ca atare din ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale, putându-se imputa, așa cum s-a făcut referire anterior, o neglijență profesională, dar nicidecum că a consemnat, cu știință, date necorespunzătoare adevărului în referatul cu propunere de arestare preventivă.

Cât privește omisiunea inserării unor date favorabile persoanei vătămate Berbeceanu Traian, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** constată că acestea nu au avut pentru procuror o relevanță deosebită în momentul întocmirii referatului cu propunere de arestare preventivă, astfel încât nu poate fi reținută cea de a doua modalitate de săvârșire a faptei, în sensul omisiunii, cu știință, a consemnării unor date sau împrejurări reale pe care funcționarul public avea obligația să le cuprindă în respectivul înscris.

În ceea ce privește procesele-verbale întocmite de inculpatul Muntean Alin Mirel la datele de 21 august 2013, 23 august 2013 și, respectiv, 23 septembrie 2013, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că acestea nu reflectă în mod obiectiv consemnarea unor date nereale, ci ele au constituit, mai degrabă, o reprezentare deformată a realității percepute de acesta.

Astfel cum s-a arătat anterior, însăși persoana vătămată Berbeceanu Traian a oferit, în declarațiile date, explicații plauzibile cu privire la faptul că s-ar fi aflat în locațiile indicate.

Așa fiind, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători, în majoritate**, apreciază că **faptele reținute în sarcina inculpaților Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel nu sunt prevăzute de legea penală**, impunându-se **achitarea** acestora, conform art. 396 alin. (5) raportat la **art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală**.

În raport cu soluțiile de achitare a inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan ce se impune a fi pronunțate în cauză pentru infracțiunile de represiune nedreaptă (în forma autoratului și, respectiv, a complicității), abuz în serviciu și fals intelectual, la care s-a făcut referire în cele ce preced, criticile formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție – cu privire la greșita individualizare a pedepsei sub aspectul cuantumului aplicat inculpatului Cean Nicolaie Ioan, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la represiune nedreaptă (critică ce nici nu a mai fost susținută cu ocazia dezbaterilor în apel) și la nesoluționarea corectă a laturii civile în raport cu dispozițiile art. 25 alin. (3) cu referire la art. 397 alin. (3) din Codul de procedură penală, în sensul că instanța de fond avea obligația de a dispune desființarea tuturor înscrisurilor oficiale întocmite în fals, respectiv Procesul-verbal de Investigații din 23.09.2013, aflat în vol. VII, fila 35, Procesul-verbal din 18.10.2013, aflat în vol. VII, filele 38-39 și Procesul-verbal din 25.09.2013, aflat în vol. VII, filele 63-68 și a referatului din data de 24.10.2013, cu propunere de arestare preventivă a persoanei vătămate Berbeceanu Traian, în dosarul nr. 13D/P/2011, aflat în vol. I, filele 285-433 – nu vor mai constitui obiect al analizei instanței de control judiciar.

Deopotrivă, în raport cu aceleași soluții de achitare a inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan pentru infracțiunile anterior menționate, nu se mai impune, în acest cadru procesual, nici analiza criticilor formulate de apelantul inculpat parte civilă Berbeceanu Traian pe latura civilă a cauzei.

Sub aspectul **criticilor formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T – Structura Centrală ce vizează netemeinicia soluțiilor de achitare pronunțate de instanța de fond și, respectiv, al criticilor apelantului inculpat Rusu Gheorghe referitoare la netemeinicia soluției de condamnare pentru infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, Înalta Curte – Completul de 5 judecători** constată următoarele:

În ceea ce privește **criticile formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T – Structura Centrală ce vizează netemeinicia soluției de achitare a inculpaților Berbeceanu Traian, Rusu Gheorghe și Rusu Anca sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de luare, respectiv dare de mită și cu privire la infracțiunile reținute a fi fost săvârșite în concurs cu acestea – fals în înscrisuri sub semnătură privată, delapidare și spălarea banilor, precum și netemeinicia soluțiilor de achitare a inculpaților Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe pentru comiterea infracțiunii de sprijinire a unui grup infracțional organizat, a inculpatului Urs Ion Vasile cu privire la acuzațiile de delapidare și spălarea banilor, cât și a acestuia din urmă și a inculpatului Mihalache Mihai Adrian privire la acuzațiile de măturie mincinoasă, Înalta Curte – Completul de 5 judecători** constată că nu sunt întemeiate, urmând a fi respinse, pentru considerente prezentate în continuare.

În cauză, prin *rechizitoriul nr. 386/D/P/2013 din 15 iulie 2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală*, s-a dispus *trimiterea în judecată* a inculpaților:

- **Berbeceanu Traian**, pentru săvârșirea, printre altele, a infracțiunilor de: **luare de mită**, prev. de art. 289 alin. (1) Cod penal rap. la art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000, *constând în aceea că*, în cursul anului 2011, în calitate de ofițer de poliție judiciară cu gradul profesional de comisar șef și având funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, pe fondul sprijinirii grupului infracțional organizat din care făceau parte inculpații Rusu Gheorghe, Cupețiu Dorin Eugen Ioan și alte persoane, a primit un autoturism marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, în valoare de aproximativ 20.000 euro, de la Rusu Gheorghe și Rusu Anca, pentru a face un act contrar îndatoririlor sale de serviciu, și anume furnizarea către susnumiți a unor date și informații privitoare la cercetarea acestora sau a S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. ori a altor persoane din aceeași grupare criminală în cauze penale sau în legătură cu dispunerea efectuării unor percheziții domiciliare ori a altor măsuri procesuale; **sprijinirea unui grup infracțional organizat**, prev. de art. 367 alin. (1) Cod penal, *constând în aceea că*, în perioada mai - octombrie 2012, având calitatea de ofițer de poliție judiciară și funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, a divulgat inculpatului Cupețiu Dorin, prin intermediul inculpatului Rusu Gheorghe, împrejurarea că se vor efectua percheziții domiciliare (în dosarul nr. 71/D/P/2011 instrumentat la nivelul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Alba-Iulia) în data de 10.05.2012 la domiciliile inculpaților Cupețiu Dorin, Balint Dan, Udrea Călin și Șionei Dorin, iar ulterior, în mod direct și personal, a divulgat inculpatului Cupețiu Dorin faptul că se vor efectua, în același dosar, percheziții domiciliare în data de 08.10.2012, la domiciliul inculpatului Cupețiu Dorin, precum și alte date confidențiale privind obiectul și existența acestui dosar penal; **spălarea banilor**, prev. de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată, *constând în aceea că*, acționând în coautorat cu Rusu Gheorghe și Rusu Anca, a disimulat adevărata natură a circulației autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, creându-se aparența, contrară realității, a transmiterii acestui bun din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. către inculpatul Berbeceanu Traian în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate materializate prin perfectarea unor înscrisuri falsificate (respectiv, contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011, factura fiscală nr. 361/17.08.2011, chitanța nr. 360/12.09.2011 și dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L.), cunoscând că, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare; **fals în înscrisuri sub semnătură privată**, prev. de art. 322 alin. (1) Cod penal, *constând în aceea că* a falsificat înscrisul intitulat „contract de vânzare-cumpărare”, datat 22.07.2011, prin atestarea în cuprinsul acestuia a unor împrejurări necorespunzătoare adevărului privitoare la vânzarea de către Berbeceanu Traian a autoturismului marca VW Passat 4 Motion către S.C.

Uranus Junior 2003 S.R.L., vânzarea - cumpărarea între aceiași cocontractanți a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, precum și a plății unei sulte de 10.000 euro, înscrisul falsificat fiind folosit ulterior de Rusu Gheorghe și Rusu Anca pentru evidențierea în contabilitatea societății anterior menționate a operațiunii nereale de vânzare-cumpărare a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI către inculpatul Berbeceanu Traian, precum și pentru înmatricularea aceluiași autoturism pe numele inculpatului; **complicitate la delapidare**, prev. de art. 48 alin. (1) rap. la art. 295 Cod penal și la art. 308 Cod penal, *constând în aceea că*, în cursul anului 2011, cu intenție, i-a ajutat pe inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca să își însușească fraudulos din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, pentru a-l remite ulterior, cu titlu de mită, inculpatului Berbeceanu Traian;

- **Rusu Gheorghe**, pentru săvârșirea, printre altele, a infracțiunilor de: **dare de mită**, prev. de art. 290 alin. (1) Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. (1) Cod penal, *constând în aceea că*, în cursul anului 2011, pe fondul sprijinirii grupului infracțional organizat din care făceau parte martorul Cupețiu Dorin Eugen Ioan, inculpatul Berbeceanu Traian și alte persoane și în condițiile în care cel ultim menționat deținea calitatea de ofițer de poliție judiciară și funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, acționând în coautorat cu inculpata Rusu Anca, a dat acestuia un autoturism marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, în valoare de aproximativ 20.000 euro, pentru ca inculpatul Berbeceanu Traian să facă un act contrar îndatoririlor sale de serviciu, și anume furnizarea către susnumiți a unor date și informații privitoare la cercetarea acestora sau a S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. ori a altor persoane din aceeași grupare criminală în cauze penale sau în legătură cu dispunerea efectuării unor percheziții domiciliare ori a altor măsuri procesuale; **sprijinirea unui grup infracțional organizat**, prev. de art. 367 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. (1) Cod penal, *constând în aceea că*, în perioada 2011 - octombrie 2012, a sprijinit și favorizat un grup infracțional organizat, format din Cupețiu Dorin, Balint Dan, Udrea Călin și Șionei Călin, prin activități și relații comerciale și personale, respectiv a adus la cunoștința inculpatului Cupețiu Dorin și a celorlalți membri ai grupării împrejurări și aspecte care au legătură cu derularea unor activități de cercetare și urmărire penală în dosarul penal nr. 71/D/P/2011 al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Alba-Iulia; **spălarea banilor**, prev. de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu aplicarea art. 41 alin. (1) Cod penal, *constând în aceea că*, acționând în coautorat cu inculpații Rusu Anca și Berbeceanu Traian, a disimulat adevărata natură a circulației autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, creându-se aparența, contrară realității, a transmiterii acestui bun din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. către inculpatul Berbeceanu Traian în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate materializate prin perfectarea unor înscrisuri falsificate (respectiv, contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011, factura fiscală nr. 361/17.08.2011, chitanța nr. 360/12.09.2011 și dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L.), cunoscând că, în realitate, autoturismul a fost

remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare; **delapidare**, prev. de art. 295 Cod penal rap. la art. 308 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. (1) Cod penal, *constând în aceea că*, în cursul anului 2011, acționând în coautorat cu inculpata Rusu Anca, și-a însușit fraudulos din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, pentru a-l remite ulterior, cu titlu de mită, inculpatului Berbeceanu Traian; **patru infracțiuni de fals în înscrisuri sub semnătură privată**, prev. de art. 322 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. (1) Cod penal, *constând în aceea că* a falsificat următoarele înscrisuri: cel intitulat „contract de vânzare-cumpărare”, datat 22.07.2011, prin atestarea în cuprinsul acestuia a unor împrejurări necorespunzătoare adevărului privitoare la vânzarea, de către Berbeceanu Traian, a autoturismului marca VW Passat 4 Motion către S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., vânzarea-cumpărarea între aceiași cocontractanți a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, precum și a plății unei sulte de 10.000 euro; factura fiscală nr. 361/17.08.2011, prin care s-a atestat necorespunzător adevărului faptul că autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI ar fi fost vândut inculpatului Berbeceanu Traian; chitanța nr. 360/12.09.2011, prin care s-a evidențiat în mod nereal împrejurarea că acesta din urmă ar fi achitat suma de 52.000 lei ca preț; dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., prin care s-a materializat neconform realității că suma de 52.000 lei care ar fi provenit de la inculpat ar fi fost depusă la casierie de către Rusu Gheorghe și, apoi, ridicată de către acesta cu titlu de restituire a unui împrumut acordat anterior societății, înscrisurile falsificate fiind folosite ulterior de Rusu Gheorghe și Rusu Anca pentru evidențierea în contabilitatea societății anterior menționate a operațiunii nereale de vânzare-cumpărare a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI către inculpatul Berbeceanu Traian, precum și pentru înmatricularea aceluiași autoturism pe numele inculpatului;

- **Rusu Anca**, pentru săvârșirea, printre altele, a infracțiunilor de: **dare de mită**, prev. de art. 290 alin. (1) Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, *constând în aceea că*, în cursul anului 2011, pe fondul sprijinirii grupului infracțional organizat din care făceau parte Cupețiu Dorin Eugen Ioan, Berbeceanu Traian și alte persoane și în condițiile în care cel ultim menționat deținea calitatea de ofițer de poliție judiciară și funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, acționând în coautorat cu inculpatul Rusu Gheorghe, a dat acestuia un autoturism marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, în valoare de aproximativ 20.000 euro, pentru ca inculpatul Berbeceanu Traian să facă un act contrar îndatoririlor sale de serviciu, și anume furnizarea către susnumiți a unor date și informații privitoare la cercetarea acestora sau a S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. ori a altor persoane din aceeași grupare criminală în cauze penale sau în legătură cu dispunerea efectuării unor percheziții domiciliare ori a altor măsuri procesuale; **spălarea banilor**, prev. de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată, *constând în aceea că*, acționând în coautorat cu Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian, a disimulat adevărata natură a circulației autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, creându-se aparența, contrară realității, a transmiterii acestui bun din

patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. către inculpatul Berbeceanu Traian în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate materializate prin perfectarea unor înscrisuri falsificate (respectiv, contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011, factura fiscală nr. 361/17.08.2011, chitanța nr. 360/12.09.2011 și dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L.), cunoscând că, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare; **delapidare**, prev. de art. 295 Cod penal rap. la art. 308 Cod penal, *constând în aceea că*, în cursul anului 2011, acționând în coautorat cu inculpatul Rusu Gheorghe, și-a însușit fraudulos din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, pentru a-l remite ulterior, cu titlu de mită, inculpatului Berbeceanu Traian; **134 de infracțiuni de fals în înscrisuri sub semnătură privată**, prev. de art. 322 alin. (1) Cod penal, *constând în aceea că* a falsificat următoarele înscrisuri: factura fiscală nr. 361/17.08.2011, prin care s-a atestat necorespunzător adevărului faptul că autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI ar fi fost vândut inculpatului Berbeceanu Traian; chitanța nr. 360/12.09.2011, prin care s-a evidențiat în mod nereal împrejurarea că acesta din urmă ar fi achitat suma de 52.000 lei ca preț; dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., prin care s-a materializat neconform realității că suma de 52.000 lei care ar fi provenit de la inculpat ar fi fost depusă la casierie de către inculpatul Rusu Gheorghe și, apoi, ridicată de către acesta cu titlu de restituire a unui împrumut acordat anterior societății, înscrisurile falsificate fiind folosite ulterior de Rusu Gheorghe și Rusu Anca pentru evidențierea în contabilitatea societății anterior menționate a operațiunii nereale de vânzare-cumpărare a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI către inculpatul Berbeceanu Traian, precum și pentru înmatricularea aceluiași autoturism pe numele inculpatului; **131 facturi fiscale**, în sensul contrafacerii acestora (facturi pretins a fi emise de către SC Concordcons Alexa SRL, SC Kira SRL, SC Harmonia SRL, SC Cimteo SRL și SC Exing Construct SRL), înregistrând aceste facturi în evidențele contabile ale societății, **infracțiuni comise, în cursul anului 2010**, în scopul exercitării în mod nelegal a dreptului de deducere TVA în cuantum de 544.786 lei;

- **Urs Ion Vasile**, pentru săvârșirea infracțiunilor de: **mărturie mincinoasă**, prev. de art. 273 alin. (1) Cod penal, *constând în aceea că*, în data de 10.12.2012, fiind audiat în calitate de martor în dosarul nr. 71/D/P/2011 al D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba Iulia, pentru a diminua și înlătura o eventuală răspundere penală a inculpatului Berbeceanu Traian, a făcut afirmații mincinoase privind întâlnirile conspirate dintre el, Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe; **complicitate la delapidare**, prev. de art. 48 alin. (1) rap. la art. 295 Cod penal și la art. 308 Cod penal, *constând în aceea că*, în cursul anului 2011, cu intenție, i-a ajutat pe Rusu Gheorghe și Rusu Anca să își însușescă fraudulos din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. autoturismul marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, pentru a-l remite ulterior, cu titlu de mită, inculpatului Berbeceanu Traian; **complicitate la spălarea banilor**, prev. de art. 48 alin. (1) Cod penal rap. la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată, *constând în aceea că*, în cursul anului 2011, cu intenție, i-a ajutat pe Rusu

Gheorghe, Rusu Anca și Berbeceanu Traian să disimuleze adevărata natură a circulației autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, creându-se aparența, contrară realității, a transmiterii acestui bun din patrimoniul S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L. către inculpatul Berbeceanu Traian în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate materializate prin perfectarea unor înscrisuri falsificate (respectiv, contractul de vânzare-cumpărare datat 22.07.2011, factura fiscală nr. 361/17.08.2011, chitanța nr. 360/12.09.2011 și dispoziția de plată fără număr, din 12.09.2011, către casieria S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L.), cunoscând că, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare;

- **Mihalache Mihai Adrian**, pentru săvârșirea infracțiunii de **mărturie mincinoasă**, prev. de art. 273 alin. (1) și (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, *constând în aceea că*, în cursul urmăririi penale, fiind audiat în data de 12.05.2014, în calitate de martor, pentru a diminua și înlătura o eventuală răspundere penală a inculpatului Berbeceanu Traian, a făcut afirmații mincinoase cu privire la aspecte esențiale ale cauzei, respectiv în ceea ce privește activitățile judiciare desfășurate de către B.C.C.O. – Alba Iulia în data de 15.11.2012.

Sub aspectul infracțiunilor cu privire la care s-a dispus trimiterea în judecată prin rechizitoriul întocmit de DIICOT, menționate anterior, prima instanță a stabilit situația de fapt interpretând în mod judicios probele administrate, baza factuală fiind corect reținută, în urma unei ample analize a materialului probator.

Văzând criticile formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT, **instanța de apel**, în virtutea efectului devolutiv al căii de atac promovate, reexaminând probele administrate în cauză, reține argumentația stării de fapt, redată în considerentele hotărârii atacate, argumentație pe care și-o însușește.

În contextul concret al cauzei, **Înalta Curte – Completul de 5 Judecători** constată că prima instanță a realizat un examen amplu al materialului probator, în raport cu împrejurările factice, pe care le-a prezentat detaliat, valorificând coroborat toate mijloacele de probă administrate în cursul procesului penal.

De asemenea, probatoriul administrat de către instanța de control judiciar nu are aptitudinea de a modifica situația de fapt reținută de prima instanță.

Așadar, *în ceea ce privește infracțiunile de luare de mită, reținută în sarcina inculpatului Berbeceanu Traian și, respectiv, dare de mită, reținută în sarcina inculpaților Rusu Gheorghe și Rusu Anca, fals în înscrisuri sub semnătură privată, reținută în sarcina aceluiași trei inculpați, delapidare, reținută în sarcina inculpaților Rusu Gheorghe și Rusu Anca și, respectiv, complicitate la delapidare, reținută în sarcina inculpaților Berbeceanu Traian și Urs Ion Vasile, spălarea banilor, reținută în sarcina inculpaților Berbeceanu Traian, Rusu Gheorghe, Rusu Anca și Urs Ion Vasile (în cazul acestuia din urmă în forma complicității) și mărturie mincinoasă, reținută în sarcina inculpaților Urs Ion Vasile și Mihalache Mihai Adrian*, în acord cu instanța de fond, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** constată, în raport cu întregul material probator administrat în cauză, că se impune ca dispozițiile art. 16 alin.

(1) lit. a) din Codul de procedură penală să fie reținute ca temei juridic în fundamentarea soluțiilor de achitare, fiind incidentă ipoteza particulară a inexistenței faptelor descrise de *verbum regens*, situație care se circumscrie normei de procedură invocate, neimpunându-se reformarea soluțiilor dispuse în fond.

În acest sens, se reține că, potrivit art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare, nu mai poate fi exercitată, dacă fapta nu există.

Acest caz de achitare se aplică în situația în care, în urma analizei materialului probator, se stabilește cu certitudine că fapta ce formează obiectul acuzației penale nu există în materialitatea sa, deci nu a fost comisă de nicio persoană.

Textul art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală are în vedere, așadar, inexistența unei fapte în materialitatea ei, însă norma nu presupune inexistența niciunui element de fapt, respectiv cazul nu este incident doar atunci când nu s-a produs nicio schimbare în realitatea obiectivă, ci se referă la inexistența faptei pe care, în norma de reglementare, o descrie *verbum regens*. Cazul de împiedicare a exercitării acțiunii penale rămâne incident și când există o anumită conduită, dar ea nu este cea prevăzută ca element material al infracțiunii.

Existența infracțiunii implică, în mod necesar, existența unei fapte care prezintă anumite trăsături caracteristice. Corelativ, inexistența faptei presupune și inexistența infracțiunii, context în care apare imposibilitatea fundamentării obiective a tragerii la răspundere penală.

În cauza de față, se constată, prin raportare la situația de fapt reținută de instanța de fond, însușită de instanța de control judiciar, că *probatoriul administrat pe întreg parcursul procesului penal nu a dovedit întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunilor anterior menționate, astfel cum au fost imputate inculpaților prin actul de sesizare, nici sub aspectul laturii obiective, nici al celei subiective, conduita acestora neputând avea semnificația penală cerută de norma de incriminare, din perspectiva corespondenței sale cu acțiunea ce constituie verbum regens.*

Înalta Curte – Completul de 5 judecători reține că acuzațiile formulate de DIICOT ce au ca obiect faptele de luare și dare de mită, fals în înscrisuri sub semnătură privată, delapidare, respectiv spălare de bani, se referă la achiziția autoturismului marca VW Passat CC.

Prin actul de sesizare a instanței s-a reținut că, în contextul în care inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca erau implicați în activități repetate de evaziune fiscală încă din anul 2010, au făcut demersuri pentru a „cultiva” prietenia și protecția inculpatului Berbeceanu Traian, șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba-Iulia, sens în care acesta din urmă a primit un autoturism marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, în valoare de aproximativ 20.000 euro, de la inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca, pentru a face acte contrare îndatoririlor sale de serviciu, și anume furnizarea către inculpații menționați a unor date și informații privitoare la cercetarea acestora sau a S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L (având ca administrator în drept pe inculpata Rusu Anca, iar ca administrator de fapt pe inculpatul Rusu Gheorghe)

ori a altor persoane din aceeași grupare criminală în cauze penale sau în legătură cu dispunerea efectuării unor percheziții domiciliare ori a altor măsuri procesuale.

Totodată, s-a reținut că, pentru disimularea adevăratei naturi a circulației bunului anterior menționat, Rusu Gheorghe, în calitate de reprezentant al S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., acționând în coautorat cu Rusu Anca, administrator al aceleiași societăți comerciale, beneficiind de ajutorul inculpatului Urs Ion Vasile, au creat aparența transmiterii către Berbeceanu Traian a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI în temeiul unei convenții oneroase translativă de proprietate, deși, în realitate, autoturismul a fost remis cu titlu gratuit ca obiect al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al infracțiunii corelative de luare de mită, precum și prin săvârșirea infracțiunii de delapidare, având drept consecință scoaterea frauduloasă a bunului în cauză din patrimoniul societății; în acest sens, inculpatul Berbeceanu Traian a falsificat înscrisul intitulat „contract de vânzare-cumpărare”, datat 22.07.2011, prin atestarea în cuprinsul acestuia a unor împrejurări necorespunzătoare adevărului privitoare la vânzarea, de către Berbeceanu Traian, a autoturismului marca VW Passat 4 Motion, către S.C. Uranus Junior 2003 S.R.L., vânzarea-cumpărarea între aceiași cocontractanți a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI, precum și a plății unei sulte de 10.000 euro, înscrisul falsificat fiind folosit ulterior de Rusu Gheorghe și Rusu Anca pentru evidențierea în contabilitatea societății anterior menționate a operațiunii nereale de vânzare-cumpărare a autoturismului marca VW Passat CC Trav. 2.0 TDI către inculpatul Berbeceanu Traian, precum și pentru înmatricularea aceluiși autoturism pe numele inculpatului Berbeceanu Traian. Astfel, autoturismul marca VW Passat 4 Motion, cu numărul de identificare WVWZZZ3BZ3PO51936, a fost înstrăinat de către inculpatul Berbeceanu Traian de două ori, în data de 22.07.2011 și, respectiv, în data 14.09.2011 (prima dată, oferindu-l la schimb, la valoarea de 7000 euro, inculpatei Rusu Anca, prin contract de vânzare-cumpărare redactat în integralitate de către inculpatul Berbeceanu Traian, iar a doua oară, în data 14.09.2011, prin vânzare-cumpărare inculpatului Urs Ioan Vasile, prețul stabilit fiind de 6.000 euro).

De asemenea, s-a reținut că, în cadrul urmăririi penale, pentru a diminua și înlătura o eventuală răspundere penală a inculpatului Berbeceanu Traian, inculpații Urs Ion Vasile și Mihalache Mihai Adrian au făcut afirmații mincinoase cu privire la aspecte esențiale ale cauzei (Urs Ion Vasile în ceea ce privește întâlnirile conspirate dintre Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe, iar Mihalache Mihai Adrian în ceea ce privește activitățile judiciare desfășurate de către B.C.C.O. – Alba Iulia în data de 15.11.2012).

Cu privire la *faptele de luare și dare de mită, fals în înscrisuri sub semnătură privată, delapidare și spălare de bani*, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători**, în acord cu instanța de fond, constată că *probele administrate în cauză nu au relevat că între inculpații Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe ar fi existat o înțelegere care să poată fi încadrată ilicitului penal și care să fie de natură a caracteriza acuzațiile formulate*. În acest sens, prezintă relevanță *înscrisurile* referitoare la autoturismele deținute de-a lungul timpului de către Berbeceanu Traian (vol. 10, dosar DIICOT), *declarațiile martorilor* Lascău

Florin, Link Cristian, Rișcuță Aurel, Pănoiu Nicoleta, Popa Dorin, Timiș Gheorghe, Bratu Daniela, Țuculescu Nicolae, Stamatini Emil Alfred, Arhire Daniel, care, audiați fiind de către instanță, au relatat aspecte referitoare la autoturismul marca VW Passat CC și autoturismul marca VW Passat 4 Motion, acestea coroborându-se inclusiv cu înscrisurile depuse în cursul cercetării judecătorești (fotografii privind autoturismul VW Passat 4 Motion în perioada când a fost folosit, înscrisuri financiar-contabile din aceeași perioadă – copiile facturilor fiscale și ale fișelor de întreținere pentru auto VW Passat 4 Motion cu nr. HD 98 BGT emise pe seama SC Uranus Junior 2003 SRL în perioada iunie 2012 - martie 2013, probe ce nu au fost contestate de către Ministerul Public), dar și *declarațiile martorilor* Manolache Cătălin, Răveanu Gabriel, Șerban Florian și Pîrvoni Gabriel, analiza acestor probe referitoare la natura raporturilor juridice generate de achiziția autoturismului VW Passat CC reliefând împrejurarea că, inițial, între inculpații Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe a existat o tranzacție concretizată printr-un schimb de mașini cu sultă, operațiune juridică permisă de lege, context în care *înțelegerea conturată prin înscrisul olograf din data de 22.07.2011 și actele subsecvente întocmite la nivelul inculpatei persoană juridică SC Uranus Junior 2003 SRL nu se subsumează ilicitului penal și nu pot caracteriza acuzațiile de dare și luare de mită, fals în înscrisuri sub semnătură privată, delapidare și spălare de bani.*

Totodată, materialul probator a reliefat împrejurarea că la înțelegerea bilaterală dintre inculpații Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe s-a greșit ulterior înțelegerea bilaterală dintre Rusu Gheorghe și Urs Ion Vasile, agreată de Berbeceanu Traian, dar și de Rusu Anca – administratorul de drept al SC Uranus Junior 2003 SRL, însă *nici aceste fapte nu pot fi încadrate ilicitului penal*, natura relațiilor juridice având caracter pur civil.

Cu privire la achiziția autoturismului VW Passat CC, dar și la pretinsa favorizare a familiei Biriescu, a numitului Litera Cristian, la divulgarea perchezițiilor de la familia Cupețiu, elocvente sunt și *declarațiile date de inculpații Berbeceanu Traian, Rusu Gheorghe, Rusu Anca și Urs Ion Vasile*, din coroborarea tuturor probelor – conținutul înscrisurilor întocmite cu referire la cele două autoturisme marca VW Passat, actele financiar- contabile, conținutul declarațiilor martorilor și ale persoanelor implicate în realizarea raporturilor juridice – rezultând caracterul licit al convenției dintre părți.

În consecință, *probatoriul administrat nu este apt să răstoarne prezumția de nevinovăție și să conducă la angajarea răspunderii penale în ceea ce îi privește pe inculpații Berbeceanu Traian, Rusu Gheorghe, Rusu Anca și Urs Ion Vasile, întrucât faptele de dare și luare de mită, fals în înscrisuri sub semnătură privată, delapidare, spălare de bani și fals în declarații ce au legătură cu achiziția autoturismului marca VW Passat CC nu există.*

Înalta Curte – Completul de 5 judecători subliniază, totodată, astfel cum în mod corect a reținut și instanța de fond, cu referire la infracțiunea de *luare de mită*, că aceasta presupune pretinderea, primirea ori acceptarea de către inculpat a promisiunii de bani ori foloase care nu i se cuvin, în legătură cu un act ce intră în îndatoririle sale de serviciu. În analiza condiției ce trebuie îndeplinită, din punct de vedere obiectiv, pentru existența infracțiunii, esențială este legătura

dintre banii sau foloasele necuvenite și actul de serviciu, în lipsa acestei legături, fapta nefiind prevăzută de legea penală.

Consumarea infracțiunii are loc în momentul săvârșirii de către inculpat a acțiunii sau inacțiunii incriminate, în momentul pretinderii, primirii, acceptării promisiunii de bani sau foloase care nu i se cuvin ori în momentul în care nu a respins o asemenea promisiune, orice activitate ulterioară acestui moment neavând influență asupra existenței luării de mită.

În prezenta cauză, probele administrate au demonstrat că întreaga conduită a inculpatului Berbeceanu Traian referitoare la tranzacția privind autoturismele marca VW Passat nu a avut în vedere calitatea sa profesională de polițist sau de ofițer la structura de combatere a criminalității organizate și, cu atât mai puțin, atribuțiile specifice funcției sale ori celei de polițist, în general. De asemenea, probele nu au evidențiat faptul că, la momentul schimbului de autoturisme, ar fi existat vreo investigație din partea poliției cu privire la inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca ori la firma condusă de aceștia, cu atât mai puțin din partea DIICOT ori a Brigazii de poliție condusă de către Berbeceanu Traian și nu au indicat vreun alt interes, care să contureze ideea dării de mită către ofițerul de poliție.

În continuare, *în analiza criticilor formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT cu privire la netemeinicia soluției de achitare pronunțată de instanța de fond pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă, reținută în sarcina inculpaților Urs Ion Vasile și Mihalache Mihai Adrian, Înalta Curte – Completul de 5 judecători* constată că acestea nu sunt întemeiate.

Astfel, prin actul de sesizare, corespunzător acestei infracțiuni, s-a reținut că inculpatul **Urs Ion Vasile**, în data de 10.12.2012, fiind audiat în calitate de martor în dosarul nr. 71/D/P/2011 al D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba Iulia, pentru a diminua și înlătura o eventuală răspundere penală a inculpatului Berbeceanu Traian, a făcut afirmații mincinoase privind întâlnirile conspirate dintre el, Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe, iar inculpatul **Mihalache Mihai Adrian**, în cursul urmăririi penale, fiind audiat în data de 12.05.2014, în calitate de martor, pentru a diminua și înlătura o eventuală răspundere penală a inculpatului Berbeceanu Traian, a făcut afirmații mincinoase cu privire la aspecte esențiale ale cauzei, respectiv în ceea ce privește activitățile judiciare desfășurate de către B.C.C.O. – Alba Iulia în data de 15.11.2012.

În legătură cu faptele reținute în sarcina inculpatului **Urs Ion Vasile**, *Înalta Curte – Completul de 5 judecători* remarcă, în acord cu instanța de fond, că, în condițiile în care procurorul nu i-a adus la cunoștință martorului obiectul ascultării, respectiv că audierea se referă la acele întâlniri considerate conspirate, împrejurarea că martorul nu a relatat din proprie inițiativă despre acestea nu poate conduce la antrenarea răspunderii penale în ceea ce privește infracțiunea de mărturie mincinoasă, întrucât o asemenea faptă nu există.

În plus, de la debutul audierii, organul judiciar este obligat să aducă la cunoștință martorului conținutul dreptului la tăcere, doar astfel declarațiile date putând fi folosite în cauza în care este audiat. Or, în speță, inculpatului Urs Ion Vasile nu i s-a pus în vedere dreptul la tăcere, iar în contextul declarației date, indiferent de calitatea avută în cadrul audierii, se putea autoincrimina, reticența

sa fiind necesar a se interpreta în contextul exercitării dreptului amintit, fără a genera calitatea de inculpat în raport cu infracțiunea de mărturie mincinoasă.

De asemenea, în mod corect s-a remarcat de către instanța de fond că împrejurarea potrivit căreia inculpatul Urs Ion Vasile s-a întâlnit în seara zilei în care au avut loc perchezițiile la familia Rusu, cu inculpații Rusu Gheorghe și Berbeceanu Traian, nu poate constitui un element esențial al acuzației formulate în *dosarul Berbeceanu*, astfel că nu există o faptă care să poată fi încadrată ilicitului penal caracteristic mărturiei mincinoase.

În legătură cu acuzația adusă inculpatului **Mihalache Mihai Adrian**, referitor la ascultarea sa, în calitate de martor, ce a avut ca obiect activitățile desfășurate de către BCCO Alba cu ocazia unor percheziții, la familiile Cupețiu și Rusu, în data de 15.11.2012, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** constată justetea argumentelor reținute de către instanța de fond, în sensul că analiza declarațiilor date de martor în fața procurorilor DIICOT, prin comparație cu actele dosarului, cu cele relatate în cursul cercetării judecătorești, a evidențiat că nu există afirmații mincinoase de natură a diminua ori a înlătura eventuala răspundere penală a inculpatului Berbeceanu Traian, probele administrate nesustținând acuzațiile din rechizitoriul DIICOT. Inculpatul Mihalache Mihai Adrian nu deținea date ori elemente relevante în raport de acuzațiile formulate de către DIICOT la adresa lui Berbeceanu Traian ori a altui inculpat din cauză și care s-ar fi petrecut cu ocazia perchezițiilor efectuate la familia Rusu, pe care să le ascundă organelor judiciare, neexistând nicio afirmație a sa care să poată fi încadrată ilicitului penal.

Înalta Curte – Completul de 5 judecători reține, însă, că **hotărârea instanței de fond este criticabilă sub aspectul netemeinicieii soluției de achitare dispuse față de inculpații Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe, pentru infracțiunea de sprijinire a unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, în baza art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, din această perspectivă impunându-se admiterea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T – Structura Centrală, desființarea sentinței apelate și modificarea temeiului achitării, în sensul reținerii dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală.**

Instanța de control judiciar are în vedere, cu privire la această chestiune, conținutul dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, dar și al prevederilor art. 4 alin. (1) din același cod, acestea din urmă statuând că persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă, iar potrivit alineatului 2 al aceluiași articol, *după administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.*

Ca principiu fundamental al procesului penal, prezumția de nevinovăție determină structura procesului penal, aceasta operând atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de cercetare judecătorească. Potrivit acestei prezumții, *nicio persoană nu poate fi trasă la răspundere penală, decât pe bază de probe, găsindu-și funcționalitatea în toate momentele instrucției penale, dar și în cursul*

judecății, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare. În virtutea acestui principiu, autoritățile judiciare au obligația de a porni de la prezumția de nevinovăție, sarcina probațiunii trecând de la organul de cercetare penală la instanța de judecată.

Rațiunea acestei prezumții se bazează pe faptul că nu toate acuzațiile sunt adevărate, deoarece o acuzație poate fi eronată, bazată pe coincidențe de împrejurări care stârnesc bănuieli serioase, dar după o examinare atentă a acestora, construcția acuzării este înlăturată.

Prin adoptarea prezumției de nevinovăție, ca principiu distinct al procesului penal, organele judiciare trebuie să aibă în vedere următoarele coordonate: vinovăția se stabilește în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției; sarcina probei revine organelor judiciare, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului penal; până la adoptarea unei hotărâri de condamnare, definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; *hotărârea de condamnare trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, instanța este obligată să pronunțe achitarea.*

Convenția Europeană a Drepturilor Omului cuprinde numeroase dispoziții de principiu relativ la prezumția de nevinovăție, în dispozițiile art. 6 alin. (2) statuându-se că „orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită”. Principiul european al prezumției de nevinovăție stabilește că sarcina probei incumbă acuzării, iar îndoiala profită întotdeauna acuzatului”, care poate adopta, în timpul procedurii, și o atitudine de pasivitate, prin invocarea dreptului la tăcere.

Conform art. 103 alin. (1) din Codul de procedură penală, „probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză”.

Principiul liberei aprecieri a probelor, prevăzut de dispozițiile legale enunțate, recunoaște în favoarea organelor judiciare dreptul de a stabili, în urma evaluării ansamblului materialului probatoriu din cauză, valoarea probantă a fiecărei probe, individual și coroborat, cu accent pe cele administrate nemijlocit. Interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, iar concluziile nu sunt imuabile, ci suportă modificări odată cu evoluția ansamblului probator, până la rămânerea definitivă a hotărârii.

Pentru asigurarea respectării prezumției de nevinovăție, legiuitorul a instituit, însă, standardul probei mai presus de orice dubiu rezonabil, menit să limiteze principiul liberei aprecieri a probelor și să ofere o protecție efectivă acuzatului. Art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală stabilește că, în luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului, instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate, iar condamnarea se dispune doar atunci când judecătorul are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. În mod similar, art. 396 alin. (2) din Codul de procedură penală prevede că instanța poate pronunța condamnarea în situația în care constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, din toate probatoriile

administrare în cauză, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Dacă în urma demersului de interpretare și apreciere a probelor administrate, subzistă o îndoială cu privire la vreunul din elementele necesare tragerii la răspundere penală a persoanei cercetate, prezumția de nevinovăție nu este înlăturată, iar dubiul existent va profita acuzatului, urmând a fi valorificat în favoarea sa. *In dubio pro reo* presupune că orice îndoială se interpretează în favoarea suspectului sau a inculpatului.

Așadar, hotărârea de condamnare trebuie să se bazeze pe dovezi temeinice, neîndoielnice și convingătoare, de natură să genereze certitudinea cu privire la vinovăția persoanei acuzate, în cazul existenței unui dubiu, ce nu a fost înlăturat prin probe, urmând a se pronunța o soluție de achitare, în considerarea art. 16 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală.

În speță, prima instanță a reținut că nu a existat, sub aspect obiectiv, o sprijinire a unui grup infracțional organizat din partea inculpaților Berbeceanu Traian și Rusu Gheorghe și nici sub aspect subiectiv nu s-a urmărit sprijinirea unui astfel de grup, motiv pentru care a apreciat că nu există în materialitatea sa fapta ce le-a fost imputată, dispunând achitarea acestora, în temeiul art. 396 alin. (5) rap. la art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală.

*Din perspectiva acestei acuzații formulate de D.I.I.C.O.T (în sensul că inculpatul **Berbeceanu Traian**, în perioada mai - octombrie 2012, având calitatea de ofițer de poliție judiciară și funcția de șef al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Alba, a divulgat inculpatului Cupețiu Dorin, prin intermediul inculpatului Rusu Gheorghe, împrejurarea că se vor efectua percheziții domiciliare – în dosarul nr. 71/D/P/2011 instrumentat la nivelul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Serviciul Teritorial Alba-Iulia – în data de 10.05.2012, la domiciliile inculpaților Cupețiu Dorin, Balint Dan, Udrea Călin și Șionei Dorin, iar ulterior, în mod direct și personal, a divulgat inculpatului Cupețiu Dorin faptul că se vor efectua, în același dosar, percheziții domiciliare în data de 08.10.2012, la domiciliul inculpatului Cupețiu Dorin, precum și alte date confidențiale privind obiectul și existența acestui dosar penal, iar inculpatul **Rusu Gheorghe**, în perioada 2011 - octombrie 2012, a sprijinit și favorizat un grup infracțional organizat, format din Cupețiu Dorin, Balint Dan, Udrea Călin și Șionei Călin, prin activități și relații comerciale și personale, respectiv a adus la cunoștința inculpatului Cupețiu Dorin și a celorlalți membri ai grupării împrejurări și aspecte care au legătură cu derularea unor activități de cercetare și urmărire penală în dosarul penal nr. 71/D/P/2011 al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Alba-Iulia), **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** constată că **nu poate fi reținută incidența temeiului de achitare prevăzut de art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în condițiile în care fapta există în materialitatea sa, însă probatoriul administrat nu este de natură să genereze certitudinea că cei doi inculpați au sprijinit grupul infracțional organizat (cu privire la acesta din urmă fiind de remarcat că, la data de 01.04.2013, D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba Iulia a dispus trimiterea în judecată a inculpaților Cupețiu Dorin Eugen Ioan, Balint Dan, Șionei Dorin, Udrea Călin,***

Oprea Florin Viorel, Irinca Daniel Nicolae, Irinca Ana Maria, Purțuc Adrian Viorel, Ștefan Georgeta, Ștefan Claudiu Gheorghe, Filer Adrian și Uscatu Gheorghe, în principal, pentru inițierea și constituirea unui grup infracțional organizat și diverse infracțiuni de natură economico-financiară), impunându-se astfel a se reține, ca temei al soluției de achitare, dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală.

De menționat este și faptul că, deși în cauză au existat inițial indicii care atestau săvârșirea infracțiunii în discuție, astfel cum rezultă din considerentele dezvoltate în cuprinsul prezentei decizii, acestea nu s-au materializat în probe care să susțină o soluție de condamnare pe palierul acestei acuzații.

Referitor la criticile Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T – Structura Centrală ce vizează netemeinicia soluțiilor de achitare pronunțate de instanța de fond cu privire la acuzațiile de evaziune fiscală formulate împotriva inculpaților Rusu Anca, Rusu Gheorghe și SC Uranus Junior 2003 SRL și, respectiv, criticile apelantului inculpat Rusu Gheorghe cu privire la netemeinicia soluției de condamnare pentru infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, Înalta Curte – Completul de 5 judecători constată că nu sunt întemeiate, pentru considerente expuse în continuare.

Cu referire la infracțiunea de evaziune fiscală, în sarcina inculpatului Rusu Gheorghe, s-a reținut prin actul de sesizare a instanței că, în calitate de administrator de fapt și, ulterior, din luna decembrie 2010, împuternicit al SC Uranus Junior 2003 SRL, acționând în coautorat cu inculpata Rusu Anca, administrator de drept al SC Uranus Junior 2003 SRL, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a evidențiat în actele contabile și în alte documente legale cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale, demers în urma căruia a rezultat prejudicierea bugetului de stat cu suma totală de 1.179.407 lei, din care 634.621 lei reprezintă impozit pe profit și 544.786 lei reprezintă TVA dedus de societate, fără a îndeplini condițiile legale de deductibilitate.

De asemenea, în sarcina inculpatei **Rusu Anca**, s-a reținut că, în calitate de asociat unic și administrator al SC Uranus Junior 2003 SRL, acționând în coautorat cu Rusu Gheorghe, în calitate de administrator de fapt și, ulterior, din luna decembrie 2010, împuternicit al SC Uranus Junior 2003 SRL, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a evidențiat în actele contabile și în alte documente legale cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale, demers în urma căruia a rezultat prejudicierea bugetului de stat cu suma totală de 1.179.407 lei, din care 634.621 lei reprezintă impozit pe profit și 544.786 lei reprezintă TVA dedus de societate, fără a îndeplini condițiile legale de deductibilitate.

Inculpata Rusu Anca a falsificat 131 de facturi fiscale, în sensul contrafacerii acestora (facturi pretins a fi fost emise de către SC Concordcons Alexa SRL, SC Kira SRL, SC Harmonia SRL, SC Cimteo SRL și SC Exing Construct SRL), înregistrând aceste facturi în evidențele contabile ale societății, infracțiuni comise în cursul anului 2010, în scopul exercitării în mod nelegal a dreptului de deducere TVA în cuantum de 544.786 lei.

Deopotrivă, s-a reținut că inculpata **SC Uranus Junior 2003 SRL**, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a evidențiat în contabilitate și în alte

documente legale cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale, acțiuni ce au avut drept consecință prejudicierea bugetului de stat cu suma totală de 1.179.407 lei, reprezentând impozit pe profit și TVA dedus de societate, fără a îndeplini condițiile legale de deductibilitate.

În ceea ce îl privește pe inculpatul **Rusu Gheorghe**, s-a mai reținut că, în calitate de administrator de fapt și, ulterior, din luna decembrie 2010, împuternicit al SC Uranus Junior 2003 SRL, acționând în coautorat cu inculpata Rusu Anca, administrator de drept al SC Uranus Junior 2003 SRL, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a stabilit, cu rea-credință, impozitele și taxele și, ulterior, în mod nelegal, a exercitat dreptul de deducere pentru obținerea, fără drept, cu titlu de rambursare de la bugetul general consolidat, a unui TVA deductibil în sumă de 544.786 lei.

Totodată, s-a reținut că inculpata **Rusu Anca**, în calitate de asociat unic și administrator al SC Uranus Junior 2003 SRL, acționând în coautorat cu Rusu Gheorghe, în calitate de administrator de fapt și, ulterior, din luna decembrie 2010, împuternicit al SC Uranus Junior 2003 SRL, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a stabilit, cu rea-credință, impozitele și taxele și, ulterior, în mod nelegal, a exercitat dreptul de deducere pentru obținerea, fără drept, cu titlu de rambursare de la bugetul general consolidat, a unui TVA deductibil în sumă de 544.786 lei, iar inculpata **SC Uranus Junior 2003 SRL**, în perioada aprilie 2010 - iulie 2013, a stabilit, cu rea-credință, impozitele și taxele având ca scop obținerea de la bugetul general consolidat a sumei de 544.786 lei, reprezentând TVA pentru care societatea a exercitat nelegal dreptul de deducere.

În cauză, acuzațiile ce vizează comiterea infracțiunii de evaziune fiscală au fost analizate pe mai multe paliere, în ceea ce-i privește pe inculpații Rusu Gheorghe și Rusu Anca și, respectiv, pe inculpata persoană juridică SC Uranus Junior 2003 SRL, fiind realizată, de asemenea, distincția între acuzațiile de *evaziune fiscală prin diminuarea obligațiilor fiscale* (art. 9 din Legea nr. 241/2005), cu referire la acțiunile privind *facturile fiscale fictive, închirierea utilajelor și realizarea arhivei, și cele de evaziune fiscală prin rambursarea nelegală de TVA* (art. 8 din Legea nr. 241/2005).

Potrivit *art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005*, constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale: c) *evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive.*

Prealabil verificării corespondenței dintre împrejurările factuale descrise în actul de sesizare și tiparul normei de incriminare menționate, se reține, din analiza textului, că infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 constă în evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori în evidențierea altor operațiuni fictive, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale.

Cerința esențială care trebuie îndeplinită pentru existența infracțiunii de evaziune fiscală este ca acțiunea ce formează elementul material al acesteia să aibă ca obiectiv sustragerea de la îndeplinirea obligațiilor fiscale, ceea ce

presupune, sub aspectul laturii subiective, comiterea faptei numai cu intenție directă calificată prin scop. Fiind un element constitutiv al infracțiunii prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, scopul urmărit de făptuitor, de a eluda obligația de plată a taxelor și impozitelor către bugetul general consolidat, trebuie probat de organul judiciar, în lipsa acestuia fapta neîntreținând toate condițiile de tipicitate instituite de norma de incriminare.

Pe de altă parte, includerea faptei în sfera ilicitului penal nu este condiționată în mod necesar de producerea unui prejudiciu, infracțiunea de evaziune fiscală reglementată de dispozițiile legale anterior menționate putând fi atât de pericol (în cazul în care nu s-a cauzat o pagubă), cât și de rezultat (atunci când s-a produs un prejudiciu în dauna bugetului consolidat al statului a cărui valoare nu depășește suma de 100.000 de euro, în echivalentul monedei naționale), situație în care trebuie stabilită legătura de cauzalitate între acțiunea ce reprezintă elementul material al laturii obiective și urmarea imediată constând în producerea prejudiciului, moment în care se realizează, de altfel, și consumarea infracțiunii.

În speță, cu privire la acuzațiile ce vizează comiterea infracțiunii de evaziune fiscală prin diminuarea obligațiilor fiscale (art. 9 din Legea nr. 241/2005) - *facturile fiscale fictive, închirierea utilajelor și realizarea arhivei*, instanța de fond a constatat că au avut la bază actele întocmite de organele fiscale, respectiv actul de sesizare și procesele-verbale întocmite, nefiind ulterior administrate probatorii de către organele judiciare, cu excepția declarațiilor de martori audiați în legătură cu facturile fiscale fictive.

În acest cadru, instanța de fond a constatat în mod just că probele existente la dosar sunt de natură a angrena răspunderea penală, însă doar pentru inculpatul Rusu Gheorghe și exclusiv în legătură cu facturile fiscale fictive, nefiind demonstrată și vinovăția inculpatei Rusu Anca și a inculpatei persoană juridică.

Elocvente sub aspectul acuzațiilor de evaziune fiscală prin diminuarea obligațiilor fiscale au fost însăși declarațiile inculpaților Rusu Gheorghe și Rusu Anca, cel dintâi recunoscând primirea și predarea către contabilitatea societății comerciale a celor 131 de facturi fiscale.

În acord cu argumentația expusă în cuprinsul hotărârii apelate, ***Înalta Curte – Completul de 5 judecători*** constată că ***probele administrate în cauză dovedesc, dincolo de orice îndoială rezonabilă, comiterea infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, de către inculpatul Rusu Gheorghe, prin diminuarea obligațiilor fiscale cu referire doar la facturile fiscale fictive și numai în perioada stabilită în prezenta decizie.***

În acest sens, prima instanță a evaluat în mod corect elementele factuale ce rezultă din coroborarea înscrisurilor referitoare la obiectul de activitate și operațiunile desfășurate de societățile comerciale indicate ca furnizori în cuprinsul facturilor incriminate, respectiv SC Harmonia SRL, SC Kira SRL, SC Cinteo SRL, SC Exing Construct SRL, SC Concordcons Alexa SRL, societăți care nu au înregistrat în propriile evidențe contabile livări de bunuri către SC Uranus Junior 2003 SRL.

Faptul că, în unele situații, *datele de identificare înscrise în facturi erau diferite* de cele ale societăților pretins furnizoare (cum este cazul facturilor aparent emise de SC Kira SRL, SC Cinteo SRL) coroborat cu existența, în alte situații, a unor *diferențe între mărfurile facturate către SC Uranus Junior 2003 SRL și cele real comercializate de societățile comerciale* (cum este cazul SC Cinteo SRL – care nu a comercializat țevă PVC în perioada 2010-2011, al SC Exing Construct SRL – care nu a comercializat gresie ori al SC Concordcons Alexa SRL – care nu a comercializat profile în cantitățile mari indicate în facturi) demonstrează fictivitatea achizițiilor înregistrate contabil de SC Uranus Junior 2003 SRL și, implicit, a cheltuielilor aferente acestora, menite a diminua baza impozabilă și a asigura sustragerea de la îndeplinirea obligațiilor fiscale.

Caracterul fictiv al operațiunilor evidențiate în cele 131 de facturi fiscale a fost confirmat, de altfel, și de probatoriul testimonial, respectiv de declarațiile martorilor Magoș Petru, Szabo Arpad Laszlo, Szabo Gyongyver, Lazar Edit, Ordog Gizella, Cociuba Teodor, Ciorbă Dănuț, administratori sau persoane implicate în activitatea celor cinci societăți comerciale sus-menționate. Toate aceste persoane au infirmat realitatea operațiunilor evidențiate de facturile analizate, conținutul depozițiilor lor fiind just evaluat de către prima instanță și necontestat de inculpatul Rusu Gheorghe în apel.

Prin urmare, evidențierea contabilă, de către inculpatul Rusu Gheorghe – administrator de fapt și director general al SC Uranus Junior 2003 SRL – a unor cheltuieli nereale, aferente operațiunilor fictive evidențiate în cele 131 de facturi, cu rezultatul diminuării TVA de plată cu suma de 95.821 lei și sustragerii, în acest mod, de la îndeplinirea obligației de plată a TVA, realizează conținutul constitutiv al infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal.

Contrar celor statuate în primă instanță, Înalta Curte – Completul de 5 judecători constată că *activitatea infracțională* astfel individualizată s-a derulat integral ***în luna iunie 2010***, iar nu în intervalul aprilie 2010 - iulie 2013, menționat în considerentele sentinței.

Din examinarea probatoriului cu înscrisuri rezultă că evidențierea contabilă a cheltuielilor corespunzătoare operațiunilor nereale consemnate în cele 131 de facturi incriminate a vizat, în concret, înregistrarea cheltuielilor aferente următoarelor facturi:

-26 de facturi fiscale emise, aparent, de SC Concordcons Alexa SRL în perioada 01.06.2010 – 30.06.2010;

-27 de facturi fiscale emise, aparent, de SC Kira SRL în perioada 01.06.2010 – 30.06.2010;

-26 de facturi fiscale emise, aparent, de SC Harmonia SRL în perioada 01.06.2010 – 30.06.2010;

-26 de facturi fiscale emise, aparent, de SC Cinteo SRL în perioada 01.06.2010 – 30.06.2010;

-26 de facturi fiscale emise, aparent, de SC Exing Construct SRL în perioada 01.06.2010 – 30.06.2010.

Odată ce prima instanță a considerat, în mod just, de altfel, neîndoielnic demonstrat, caracterul nereal al operațiunilor consemnate în aceste 131 de facturi, ea a restrâns, implicit, și conținutul factual al acuzației inițiale de

evaziune fiscală doar la activitatea de evidențiere a acestor operațiuni, *activitate realizată integral în luna iunie 2010*. În perioada ulterioară acestui reper temporal au fost efectuate celelalte operațiuni imputate inculpatului prin rechizitoriul, respectiv *realizarea arhivei și închirierea de utilaje*, operațiuni în cazul cărora s-a constatat, însă, insuficiența probatoriului, fiind excluse, așadar, din conținutul factual al acuzației pentru care s-a dispus condamnarea apelantului Rusu Gheorghe.

Individualizând, astfel, particularitățile infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători, în majoritate**, apreciază că **s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale**.

În raport cu acuzația de evaziune fiscală dedusă judecătii, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** apreciază necesară examinarea problematicii prescripției răspunderii penale din perspectiva cadrului jurisprudențial conturat atât în dreptul național – în special, în raport cu deciziile recente ale Curții Constituționale și ale Înaltei Curți de Casație și Justiție în acest domeniu de reglementare – cât și în dreptul european – prin raportare la Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene (Marea Cameră) din data de 24 iulie 2023 în cauza C-107/23 PPU [Lin].

Astfel, prin **Decizia nr. 358 din 26 mai 2022 a Curții Constituționale** (publicată în Monitorul Oficial al României nr. 565 din 9 iunie 2022) s-a constatat că *dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal sunt neconstituționale*, reținându-se, în esență, că, în absența unei intervenții legislative, cadrul normativ în vigoare ulterior pronunțării Deciziei nr. 297/2018 a instanței de contencios constituțional nu oferă toate elementele necesare unei aplicări clare și previzibile a normei penale sancționate. Stabilind natura juridică a acestei din urmă decizii ca fiind aceea a unei decizii simple/extreme, Curtea Constituțională a constatat că, pe perioada cuprinsă între data publicării respectivei hotărâri (25 iunie 2018) și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale (respectiv, 30 mai 2022, data publicării OUG nr. 71/2022), fondul activ al legislației nu a conținut vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale.

Ulterior, prin **Decizia nr. 67 din 25 octombrie 2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală** (publicată în Monitorul Oficial al României nr. 1141 din 28 noiembrie 2022), s-a statuat că *normele referitoare la întreruperea cursului prescripției sunt norme de drept penal material (substanțial) supuse, din perspectiva aplicării lor în timp, principiului activității legii penale prevăzută de art. 3 din Codul penal, cu excepția dispozițiilor mai favorabile, potrivit principiului mitior lex prevăzută de art. 15 alin. (2) din Constituția României, republicată și art. 5 din Codul penal*.

În considerentele hotărârii prealabile s-a arătat, printre altele, că dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal, în forma anterioară Deciziei nr. 297/2018 a Curții Constituționale, constituie o normă de drept penal material, iar nu o normă de procedură penală. Or, date fiind argumentele expuse în Decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale (publicată în Monitorul Oficial al

României nr. 372 din 20 mai 2014), în cauzele *pendinte* nu pot fi combinate aceste dispoziții, în forma anterioară Deciziei nr. 297/2018, prin considerarea că actul de procedură a produs un efect întreruptiv al cursului prescripției, pe de o parte, cu aceleași dispoziții în configurarea ulterioară publicării deciziei menționate, care înlătură un asemenea efect, pe de altă parte. Aceasta deoarece o eventuală combinare a dispozițiilor legale ar însemna ca organele judiciare să aplice două acte normative referitoare la aceeași instituție juridică, exercitând un atribut care nu le revine și intrând în sfera de competență constituțională a legiuitorului.

Ca efect al acestor interpretări obligatorii, rezultă că, deși întreruperea cursului prescripției nu a fost considerată neconstituțională și, ca instituție juridică, a fost menținută în Codul penal în mod neîntrerupt de la intrarea sa în vigoare și până în prezent, nu au existat cazuri de întrerupere a cursului prescripției care să fie prevăzute de legea națională.

Ulterior, prin ***Hotărârea pronunțată la data de 24 iulie 2023 în cauza C-107/23 PPU [Lin]***, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Marea Cameră) a furnizat repere de interpretare a dreptului Uniunii de natură a limita, în domeniul acoperit de acest drept și circumscris fraudelor grave care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, aplicarea standardului național de protecție referitor la principiul aplicării retroactive a legii penale, astfel cum se desprinde din jurisprudența anterior evocată a instanței supreme.

În acest sens, Curtea de Justiție a statuat următoarele:

Articolul 325 alineatul (1) TFUE și articolul 2 alineatul (1) din Convenția elaborată în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene, semnată la Bruxelles la 26 iulie 1995 și anexată la Actul Consiliului din 26 iulie 1995, trebuie interpretate în sensul că instanțele unui stat membru nu sunt obligate să lase neaplicate deciziile curții constituționale a acestui stat membru prin care este invalidată dispoziția legislativă națională care reglementează cauzele de întrerupere a termenului de prescripție în materie penală din cauza încălcării principiului legalității infracțiunilor și pedepselor, astfel cum este protejat în dreptul național, sub aspectul cerințelor acestuia referitoare la previzibilitatea și la precizia legii penale, chiar dacă aceste decizii au drept consecință încetarea, ca urmare a prescripției răspunderii penale, a unui număr considerabil de procese penale, inclusiv procese referitoare la infracțiuni de fraudă gravă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene.

În schimb, dispozițiile menționate ale dreptului Uniunii trebuie interpretate în sensul că instanțele acestui stat membru sunt obligate să lase neaplicat un standard național de protecție referitor la principiul aplicării retroactive a legii penale mai favorabile (lex mitior) care permite repunerea în discuție, inclusiv în cadrul unor căi de atac îndreptate împotriva unor hotărâri definitive, a întreruperii termenului de prescripție a răspunderii penale în astfel de procese prin acte de procedură intervenite înainte de o asemenea invalidare.

În acest context jurisprudențial, clarificarea măsurii în care a intervenit prescripția răspunderii penale în prezenta cauză presupune, prioritar și cu necesitate, examinarea măsurii în care infracțiunea dedusă judecării intră sub

incidența dreptului Uniunii, având în vedere reperele de interpretare regăsite în Hotărârea Lin.

Prin urmare, *Înalta Curte – Completul de 5 judecători* va examina mai întâi dacă fapta de evaziune fiscală dedusă judecății reprezintă o fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, circumscrisă domeniului de aplicare a articolului 325 alineatul (1) TFUE și a articolului 2 alineatul (1) din Convenția PIF, în interpretarea dată prin Hotărârea din data de 24 iulie 2023 și jurisprudența anterioară a Curții de Justiție; în caz afirmativ, va evalua, ulterior, efectele concrete ale dreptului Uniunii asupra incidenței prescripției răspunderii penale în litigiul de față.

a) În jurisprudența Curții de Justiție, înțelesul *noțiunii de fraudă* care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene a fost examinat atât în contextul prevederilor Convenției elaborate în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene, semnată la Bruxelles la 26 iulie 1995 și anexată la Actul Consiliului din 26 iulie 1995 (Convenția PIF), cât și al dispozițiilor Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

Astfel, s-a reținut că noțiunea de „fraudă” este definită la art. 1 din Convenția PIF ca fiind „orice acțiune sau omisiune intenționată cu privire la (...) folosirea sau prezentarea unor declarații sau documente false, inexacte sau incomplete, care au ca efect diminuarea ilegală a resurselor bugetului general al Uniunii sau ale bugetelor gestionate de Uniune sau în numele acesteia” (Hotărârea Curții, Marea Cameră, din 8 septembrie 2015, Ivo Taricco s.a., C-105/14, pct. 41).

În sensul articolului 1 alineatul (1) lit. b) din Convenția PIF, „frauda” în materie de venituri ale Uniunii implică ”necomunicarea unei informații prin încălcarea unei obligații specifice” sau „folosirea sau prezentarea unor declarații sau documente false, inexacte sau incomplete” (Hotărârea Curții, Marea Cameră, din 2 mai 2018, Scialdone, C-574/15, pct. 39).

Noțiunea de fraudă înglobează, în consecință, veniturile din aplicarea unei cote uniforme a bazelor armonizate de evaluare a TVA-ului, stabilite în conformitate cu normele Uniunii, concluzie ce nu poate fi repusă în discuție de faptul că TVA-ul nu ar fi perceput în mod direct în numele Uniunii, întrucât articolul (1) din Convenția PIF nu prevede o astfel de condiție, care ar fi contrară obiectivului convenției respective privind combaterea, cu cea mai mare fermitate, a fraudei care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii (Hotărârea Taricco, pct. 41).

În ceea ce privește înțelesul și sfera de aplicare a articolului 325 alineatul (1) TFUE, Curtea de Justiție a statuat că această dispoziție impune statelor membre să combată fraudă și orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii prin măsuri efective și descurajante (Hotărârea Lin, pct. 83); *noțiunea de „interese financiare”* ale Uniunii cuprinde nu numai veniturile puse la dispoziția bugetului Uniunii, ci și cheltuielile acoperite din bugetul menționat.

Din perspectiva articolului 325 alineatul (1) TFUE, jurisprudența Curții de Justiție este, de asemenea, constantă în a statua că *interesele financiare ale*

Uniunii cuprind, printre altele, veniturile provenite din TVA (Hotărârea Scialdone, pct. 27).

Întrucât resursele proprii ale Uniunii includ, în special, veniturile din aplicarea unei cote uniforme la bazele armonizate de evaluare a TVA-ului, stabilit în conformitate cu normele Uniunii, există o legătură directă între colectarea veniturilor din TVA cu respectarea dreptului Uniunii aplicabil și punerea la dispoziția bugetului Uniunii a resurselor TVA corespunzătoare, de vreme ce orice lacună în colectarea celor dintâi se poate afla la originea unei reduceri a celor din urmă (Hotărârea Taricco, par. 38, Hotărârea Curții, Marea Cameră, din 5 decembrie 2017, M.A.S. și M.B., C-42/17, pct. 31).

În cauza de față, acuzația de evaziune fiscală adusă inculpatului Rusu Gheorghe, în varianta de incriminare prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, se referă la fapte de denaturare repetată, pe parcursul lunii iunie 2010, a evidențelor contabile aparținând SC Uranus Junior 2003 SRL și, implicit, a bazei impozabile, prin evidențierea unor cheltuieli corespunzătoare unui număr de 131 de achiziții pretins efectuate de la alte cinci societăți comerciale, care nu aveau, însă, la bază operațiuni reale, cu efectul sustragerii societății de la îndeplinirea obligațiilor fiscale prevăzute de lege în materie de TVA. **Prin această activitate ilicită a fost cauzat un prejudiciu, corespunzător TVA de plată, cu o valoare de 95.821 lei (aproximativ 22.600 de euro)** și este pasibilă de sancțiuni penale de până la 8 ani închisoare.

b) În ceea ce privește **conceptul de fraudă gravă și criteriile de evaluare a sa**, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține următoarele:

Noțiunea de fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene are un înțeles autonom în sistemul de drept comunitar, consacrat ca atare de normele de drept al Uniunii și de interpretarea dată acestora în jurisprudența pertinentă a Curții de Justiție.

Atunci când rezultă neîndoielnic că o normă de incriminare, în dreptul intern, a unui anumit tip de conduită ilicită reprezintă transpunerea unei obligații ce revine statului membru în temeiul dreptului comunitar, denumirea, în sine, a infracțiunii în dreptul național este irelevantă pentru a se reține că respectiva faptă se circumscrie sferei de aplicare a articolului 2 alineatul (1) din Convenția PIF ori articolului 325 alineatul (1) TFUE. În plus, în cazul *particular al fraudei fiscale în domeniul TVA*, rezultă în mod explicit, din chiar jurisprudența Curții de Justiție expusă sintetic în precedent, că ea se circumscrie noțiunii de *fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene*.

Aceasta înseamnă că, în principiu, pentru a garanta perceperea integralității încasărilor din TVA și, prin aceasta, protecția intereselor financiare ale Uniunii, statele membre dispun de *libertatea de alegere a sancțiunilor aplicabile*, care pot să îmbrace forma unor sancțiuni administrative, a unor sancțiuni penale sau a unei combinații a celor două. Sancțiunile penale pot să fie indispensabile pentru a combate în mod efectiv și disuasiv anumite cazuri de fraudă gravă în materie de TVA (Hotărârea M.A.S și M.B., pct. 33-34, Hotărârea Taricco, pct. 39).

Înalta Curte – Completul de 5 judecători, în majoritate, consideră că nu este aplicabilă decizia pronunțată în Cauza C-107/2023, în absența definirii unui standard național cu privire la consecințele grave și în considerarea prejudiciului

din prezenta cauză, de 22.600 euro, sub limita a ceea ce este previzibil să fie considerat consecință gravă pentru infracțiunile de fraudă contra intereselor Uniunii, prejudiciu cauzat în urma activității desfășurate într-o singură lună. *Problema de drept nu ține, deci, de incriminarea infracțiunii de evaziune fiscală, dreptul național respectând cerințele Uniunii* (a se vedea cauza C-617/10, Åklagaren împotriva Hans Åkerberg Fransson, pct. 12, 27), *ci de stabilirea ca fraudă gravă contra intereselor UE a infracțiunii de evaziune fiscală* (a se vedea cauza C-612/15, Nikolay Kolev, Milko Hristov, Stefan Kostadinov, p.56, 57, citată mai jos).

Curtea de Justiție a decis, cu relevanță pentru cauza de față, că articolul 325 alineatul (1) TFUE și articolul 2 alineatul (1) din Convenția elaborată în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene, semnată la Bruxelles la 26 iulie 1995 și anexată la Actul Consiliului din 26 iulie 1995, trebuie interpretate în sensul că instanțele acestui stat membru sunt obligate să lase neaplicat un standard național de protecție referitor la principiul aplicării retroactive a legii penale mai favorabile (*lex mitior*) care permite repunerea în discuție, inclusiv în cadrul unor căi de atac îndreptate împotriva unor hotărâri definitive, a întreruperii termenului de prescripție a răspunderii penale în astfel de procese prin acte de procedură intervenite înainte de o asemenea invalidare.

Articolul 325 alineatul (1) TFUE (3) are următorul conținut: *Fără a aduce atingere altor dispoziții ale tratatelor, statele membre își coordonează acțiunea urmărind să apere interesele financiare ale Uniunii împotriva fraudei. În acest scop, statele membre organizează, împreună cu Comisia, o cooperare strânsă și constantă între autoritățile competente. C 326/188 Jurnalul Oficial al Uniunii Europene 26.10.2012 RO (4) Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă, după consultarea Curții de Conturi, măsurile necesare în domeniul prevenirii fraudei care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii și al combaterii acestei fraude, pentru a oferi o protecție efectivă și echivalentă în statele membre, precum și în instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii.*

Articolul 2 din Convenția elaborată în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene, semnată la Bruxelles la 26 iulie 1995 și anexată la Actul Consiliului din 26 iulie 1995 prevede următoarele:

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că comportamentele menționate la articolul 1, precum și complicitatea, instigarea sau tentativa la comportamentele menționate la articolul 1 alineatul (1) se pedepsesc cu sancțiuni penale efective, proporționate și disuasive, inclusiv, cel puțin în cazurile de fraudă gravă, cu pedepse privative de libertate care pot duce la extrădare, înțelegându-se că trebuie considerată fraudă gravă oricare fraudă care implică o sumă minimă care urmează să fie stabilită de fiecare stat membru. Această sumă minimă nu poate fi stabilită la o sumă mai mare de 50 000 ECU.

(2) Cu toate acestea, un stat membru poate să prevadă, pentru cazurile de fraudă minoră care implică o sumă totală mai mică de 4000 ECU și care nu

prezintă, în conformitate cu legislația sa, circumstanțe speciale grave, sancțiuni de altă natură decât cele prevăzute la alineatul (1).

(3) Consiliul Uniunii Europene, hotărând în unanimitate, poate modifica suma menționată la alineatul (2).

Caracterul obligatoriu al deciziilor CJUE atrage și aplicarea acestora în condițiile și cu privire la circumstanțele asupra cărora a decis Curtea de Justiție în raport de raționamentul avut în vedere de CJUE, fără să poată fi aplicate prin analogie în detrimentul persoanei acuzate și să agraveze situația acesteia. Diferența cauzei de față în raport de cele decise de Curtea de Justiție face ca domeniul reglementat de aceasta din urmă să nu fie cel pe care l-a avut de soluționat prezentul apel și, în consecință, având natura unei legi penale, să nu poată fi aplicat prin analogie în defavoarea persoanei acuzate (dar față de care nu s-a pronunțat o decizie de condamnare), ci doar în limitele și cu rațiunea pentru care Curtea de Justiție s-a pronunțat.

Deși prejudiciul total din cauză este între 4000 euro și 50.000 euro, deci se încadrează în conceptul avut în vedere de art. 2 alin. (1) din Convenția elaborată în temeiul articolului K.3, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători, în majoritate**, apreciază că nu există suficientă previzibilitate asupra evaluării prezenței în cauză a agravantei consecințelor grave, așa cum ar exista, de exemplu, dacă nivelul prejudiciului ar fi fost peste suma de 50.000 de euro. Aspectele care diferențiază situația juridică din prezenta cauză provin și din argumentele de drept expuse în paragrafele 79, 85, 86, 97 și 101 din decizie, care explică rațiunea pentru care pedepsele trebuie să fie convingătoare pentru împiedicarea unui comportament infracțional similar.

Curtea de Justiție a pronunțat decizia, între altele, în considerarea următoarelor argumente ca au legătură directă cu prezenta cauză:

Cu privire la încălcarea obligației de a combate fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii prin măsuri disuasive și efective

79. (...), trebuie amintit că revine statelor membre sarcina de a lua măsurile necesare pentru a garanta colectarea efectivă și integrală a resurselor proprii ale Uniunii (...).

85. În al doilea rând, articolul 2 alineatul (1) din Convenția PIF impune statelor membre să ia măsurile necesare pentru a se asigura că comportamentele care constituie o fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii (...), se pedepsesc cu sancțiuni penale efective, proporționate și disuasive, care includ, cel puțin în cazurile de fraudă gravă, și anumite cele care implică o sumă minimă care nu poate fi stabilită de statele membre la mai mult de 50 000 de euro, pedepse privative de libertate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 mai 2018, Scialdone, C-574/15, EU:C:2018:295, punctul 36 și jurisprudența citată).

86. Ca atare, aceste state trebuie să se asigure că normele privind prescripția prevăzute de dreptul național permit o reprimare efectivă a infracțiunilor legate de astfel de fraude (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 decembrie 2017, M. A. S. și M. B., C-42/17, EU:C:2017:936, punctul 36).(...)

97. În consecință, revine, în principiu, instanțelor naționale sarcina de a da efect deplin obligațiilor care decurg din articolul 325 alineatul (1) TFUE și din articolul 2 alineatul (1) din Convenția PIF, precum și de a lăsa neaplicate

dispozițiile interne care, în cadrul unei proceduri care privește fraude grave care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, împiedică aplicarea unor sancțiuni efective și disuasive pentru a combate astfel de infracțiuni (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 decembrie 2021, Euro Box Promotion și alții, C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 și C-840/19, EU:C:2021:1034, punctul 194, precum și jurisprudența citată).

(...) 101. În această privință, trebuie amintit în primul rând că, după cum rezultă dintr-o jurisprudență consacrată, obligația de a garanta o colectare eficientă a resurselor Uniunii nu scutește instanțele naționale de necesitatea de a respecta drepturile fundamentale garantate de cartă și principiile generale ale dreptului Uniunii, din moment ce procedurile penale deschise pentru infracțiuni în materie de TVA constituie o punere în aplicare a dreptului Uniunii, în sensul articolului 51 alineatul (1) din cartă (Hotărârea din 17 ianuarie 2019, Dzivev și alții, C-310/16, EU:C:2019:30, punctul 33, precum și, în acest sens, Hotărârea din 21 decembrie 2021, Euro Box Promotion și alții, C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 și C-840/19, EU:C:2021:1034, punctul 204).

Conform art. 148 alin. (2) și (4) din Constituția României, hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene au un caracter obligatoriu: [(...)(2) Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.(...) (4) Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2)].

Curtea Europeană dă instanțelor naționale competența de a verifica dacă obligația de a lăsa neaplicate decizii care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii și, prin urmare, amplifică riscul sistemic de impunitate pentru astfel de infracțiuni (cum sunt și cele de mai sus), contravine, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, protecției drepturilor fundamentale (paragraful 100, cauza C-107/2023). Litigiul avut în vedere de Curtea de Justiție în analiza sa este o cerere de decizie preliminară, prin care instanța de trimitere solicită Curții să interpreteze mai multe dispoziții ale dreptului Uniunii pentru a decide dacă admite sau respinge contestațiile în anulare introduse de persoane condamnate la pedepse cu închisoarea pentru săvârșirea unor fapte calificate drept evaziune fiscală și constituire a unui grup infracțional organizat și care solicitau, în cadrul contestației în anulare, desființarea deciziei penale menționate pentru motivul că au fost condamnate în pofida faptului că intervenise prescripția răspunderii penale.

Curtea de Justiție a ajuns la concluzia că, în cauza penală în care persoanele au fost condamnate de instanța de apel pentru infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale U.E., instanțele pot lăsa neaplicate, în calea extraordinară de atac a contestației în anulare, dispozițiile referitoare la prescripția răspunderii penale, fără ca această soluție să încalce principiul legii penale mai favorabile (în același sens decizia nr. 43 din 29 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea

unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în M. Of. nr. 646 din 14 iulie 2023).

Conform Curții de Justiție (par. 125 cauza C-107/2023): *Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se răspundă la prima și la a doua întrebare că articolul 325 alineatul (1) TFUE și articolul 2 alineatul (1) din Convenția PIF trebuie interpretate în sensul că instanțele unui stat membru nu sunt obligate să lase neaplicate deciziile curții constituționale a acestui stat membru prin care este invalidată dispoziția legislativă națională care reglementează cauzele de întrerupere a termenului de prescripție în materie penală din cauza încălcării principiului legalității infracțiunilor și pedepselor, astfel cum este protejat în dreptul național, sub aspectul cerințelor acestuia referitoare la previzibilitatea și la precizia legii penale, chiar dacă aceste decizii au drept consecință încetarea, ca urmare a prescripției răspunderii penale, a unui număr considerabil de procese penale, inclusiv procese referitoare la infracțiuni de fraudă gravă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii. În schimb, dispozițiile menționate ale dreptului Uniunii trebuie interpretate în sensul că instanțele acestui stat membru sunt obligate să lase neaplicat un standard național de protecție referitor la principiul aplicării retroactive a legii penale mai favorabile (lex mitior) care permite repunerea în discuție, inclusiv în cadrul unor căi de atac îndreptate împotriva unor hotărâri definitive, a întreruperii termenului de prescripție a răspunderii penale în astfel de procese prin acte de procedură intervenite înainte de o asemenea invalidare.*

Se apreciază că riscul sistemic de impunitate nu poate fi contestat și evaluarea acestuia nu este de competența instanței de apel, atât timp cât efectele asupra raporturilor juridice constau în înlăturarea răspunderii penale, dar că este în discuție aprecierea asupra necesității ca unul dintre efectele apelului să fie acela al aplicării de sancțiuni efective pentru toate actele incriminate ca fraudă contra intereselor UE sau doar în acele cauze de fraudă gravă.

Problema de drept pe care o aduce în discuție prezentul apel este aplicarea cauzei C-107/2023 în apel, respectiv dacă sunt întrunite condițiile unei fraude grave.

Problema de drept decurge inclusiv din aceea că legea internă nu definește cuantumul prejudiciului pentru ca o infracțiune să fie considerată ca un caz de fraudă gravă, iar normele comunitare prevăd că *această sumă minimă nu poate fi stabilită la o sumă mai mare de 50 000 ECU*, fără însă să se prevadă cu certitudine cuantumul acestei sume ce face ca actul de conduită să fie o fraudă gravă contra intereselor Uniunii.

Așadar, problema de drept din cauza pendinte se referă la infracțiuni al căror prejudiciu este de 22.600 euro, care, în absența unei definiții în dreptul intern, nu se încadrează în noțiunea de fraudă gravă, astfel cum decurge din art. 2 alin. (1) din Convenția elaborată în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene.

Problema de drept a fraudei grave a fost deja clarificată prin textul Convenției și prin jurisprudența Curții, astfel că nu ar mai fi necesară o nouă sesizare pentru clarificarea aplicării acestui concept în cauza de față. În opoziție cu alte cauze în care Curtea de Justiție a stabilit caracterul de fraudă gravă (de

exemplu, cauza C-612/15, Nikolay Kolev, Milko Hristov, Stefan Kostadinov, p.56, 57), în speță, activitatea infracțională nu s-a desfășurat pe o perioadă lungă (o lună în cauza de față, în opoziție cu perioada de un an reținută în cauza C-612/15, citată), nu a avut un caracter organizat (nu s-a pronunțat o soluție de condamnare în ceea ce privește grupul infracțional organizat, în opoziție cu soluția de condamnare reținută în cauza C-612/15) și nu a existat o încălcare sistematică și continuă a normelor privind combaterea evaziunii fiscale (chiar dacă numărul de acte materiale este ridicat, în contextul activității firmei și al prejudiciului produs nu conduce la concluzia unei fraude grave).

Pentru situația juridică prezentă, *cuantumul prejudiciului reprezintă mai mult decât un criteriu de individualizare a sancțiunii, fiind chiar elementul care arată că este incertă încadrarea infracțiunilor în conceptul de fraudă gravă contra intereselor Uniunii.*

Față de lipsa unei definiții legale a unui standard național cu privire la consecințele grave, prejudiciul de 22.600 euro din prezenta cauză fiind sub limita a ceea ce este previzibil să fie considerat consecință gravă pentru infracțiunile de fraudă contra intereselor Uniunii, cele ce preced conduc la ***concluzia încetării procesului penal față de inculpatul Rusu Gheorghe, în considerarea împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale în anul 2018.*** Suspendarea cursului prescripției în intervalul 6 noiembrie 2019 - 15 noiembrie 2022, consecutivă sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene în prezenta cauză, nu prezintă relevanță în calculul termenului general de prescripție, întrucât aceasta a intervenit după ce termenul respectiv se împlinise.

În ceea ce privește ***criticile Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT vizând greșita achitare a inculpatelor Rusu Anca și SC Uranus Junior 2003 SRL*** sub aspectul acestui segment al acuzațiilor, se constată că sunt nefondate.

Soluția primei instanțe s-a întemeiat, în esență, pe constatarea inexistenței vreunei probe că inculpata Rusu Anca ar fi fost implicată în editarea electronică a facturilor ori ar fi cunoscut fictivitatea operațiunilor pe care le atestau aceste înscrisuri; în mod asemănător, nu există probe că inculpata persoană juridică ar fi acționat cu vinovăție cu ocazia operațiunilor contabile realizate conform obiectului său de activitate.

Reevaluând probatoriul administrat sub acest aspect particular, necontestat în cel de-al doilea grad de jurisdicție, ***Înalta Curte – Completul de 5 judecători*** apreciază temeinice statuările primei instanțe. Este cert că singura persoană real implicată în predarea facturilor la contabilitatea societății a fost inculpatul Rusu Gheorghe care exercita, de altfel, și prerogativele unui administrator de fapt al SC Uranus Junior 2003 SRL.

Ministerul Public nu a indicat, iar Înalta Curte nu a identificat alte elemente factuale care să evedențieze, cu certitudinea impusă de art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, că Rusu Anca și inculpata persoană juridică ar fi cunoscut și girat, în orice mod, acest demers punctual al coinalpatului Rusu Gheorghe, merit a diminua baza impozabilă și a facilita sustragerea de la îndeplinirea obligațiilor fiscale.

Criticile acuzării se grefează, de altfel, în mod exclusiv, pe presupunerea că, în virtutea calității sale de administrator de drept al societății și a atipiei

modalității în care, în aceeași împrejurare, Rusu Gheorghe a prezentat 131 de facturi, inculpata Rusu Anca și, implicit, persoana juridică, au cunoscut caracterul real al operațiunilor evidențiate.

Înalta Curte – Completul de 5 judecători constată că aceste susțineri tind la valorificarea unei prezumții simple, care, asemănător oricărei probe circumstanțiale, demonstrează, însă, doar o probabilitate derivată dintr-un raționament logic.

În absența altor probe directe sau indirecte care să o coroboreze, această prezumție nu poate primi, *eo ipso*, semnificația probatorie a unei certitudini. Așa cum s-a subliniat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, deși prezumțiile de fapt și de drept operează în orice sistem de drept, iar Convenția nu le interzice în principiu, este necesar totuși ca, în procesul penal, statele părți să recurgă la prezumții de fapt sau de drept în limite rezonabile, luând în considerare miza procesului și cu respectarea dreptului la apărare (cauza *Salabiaku c. Franței*, 10519/83, hotărârea din 07.10.1988, *Västberga Taxi Aktiebolag and Vulic c. Suediei*, 36985/97, hotărârea din 21.05.2003).

Or, în cauza de față, caracterizarea, de către acuzare, ca neveridice, a apărărilor inculpatei Rusu Anca nu este susceptibilă a infirma, prin ea însăși, statuările în sens contrar ale primei instanțe și a legitima, prin urmare, o concluzie de vinovăție în privința acesteia și a persoanei juridice SC Uranus Junior 2003 SRL.

Criticile Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT referitoare la netemeinicia soluției dispuse sub aspectul celorlalte paliere factuale ale acuzației de evaziune fiscală sunt, de asemenea, nefondate.

Acuzația de evaziune fiscală imputată celor trei inculpați a inclus, suplimentar evidențierii cheltuielilor nereale aferente operațiunilor fictive evidențiate în cele 131 de facturi, și acte de evidențiere contabilă a unor cheltuieli pretins nereale, corespunzătoare contractelor încheiate de SC Uranus Junior 2003 SRL cu SC Minex Banat SRL (pentru servicii de demolare și dezmembrare construcții), SC Arhive Cuantum SRL (pentru servicii de depozitare și arhivare), SC Crist Solutions SRL (pentru servicii închirieri utilaje), SC Media Convention SRL (pentru servicii de întocmire documentații tehnice) și SC Daiana Consulting SRL (pentru servicii financiar contabile).

În cazul acestei categorii de operațiuni, prima instanță a reținut, în esență, că acuzațiile s-au întemeiat exclusiv pe procesele-verbale întocmite de inspectorii ANAF, documente ce au valoarea unor acte de sesizare a organului de urmărire penală, iar nu a unor constatări de specialitate în procesul penal. Or, în absența altor mijloace de probă care să confirme suspiciunile organelor de constatare și evaluând conținutul restului probatoriului administrat, prima instanță a considerat că nu există probe care să conducă la o concluzie de vinovăție a inculpaților Rusu Gheorghe și Rusu Anca și a inculpatei persoane juridice.

Înalta Curte – Completul de 5 judecători constată temeinice statuările primei instanțe referitoare la natura juridică a actelor de control întocmite de organele fiscale, la imposibilitatea echivalării acestor acte de sesizare cu mijloace de probă în procesul penal și la inexistența altor elemente factuale apte

să confirme suspiciunile acuzării, în concordanță cu standardul de certitudine prevăzut de art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Criticând soluția dispusă prin sentință sub acest aspect, Ministerul Public nu a contestat, de altfel, legalitatea raționamentului instanței de prim grad, limitându-se la a evoca doar valoarea de înscris a actelor de control și absența oricăror explicații plauzibile sau dovezi din partea inculpaților.

Aceste susțineri contravin exigențelor art. 5 din Codul de procedură penală, care consacră obligația organelor judiciare de a asigura aflarea adevărului numai pe bază de probe, precum și ale art. 4 alin. (1) din Codul de procedură penală, referitoare la prezumția de nevinovăție. În absența unor mijloace de probă care să demonstreze, în speță, caracterul fictiv sau nereal al operațiunilor supuse analizei (așadar, forme de ilicit penal), nedeductibilitatea TVA în cazul unora dintre operațiunile menționate (formă de ilicit fiscal) și suspiciunile subsecvente ale organelor fiscale nu reprezintă, în sine, dovezi certe, fiabile, ale fictivității operațiunilor analizate, soluția dispusă sub acest aspect fiind temeinică.

Înalta Curte – Completul de 5 judecători apreciază că nu se impune examinarea distinctă a criticilor formulate de procuror sub aspectul acuzației de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 322 alin. (1) din Codul penal (corespunzătoare celor 131 de facturi fictive), acuzație adusă inculpatei Rusu Anca. Sub acest aspect, Ministerul Public a invocat argumente substanțial similare celor evaluate în precedent, cu ocazia examinării acuzației de evaziune fiscală, astfel încât observațiile făcute își mențin relevanța. În plus, concluziile primei instanțe referitoare la absența oricăror probe privind implicarea efectivă a inculpatei în falsificarea facturilor nu au fost contrazise în apel, nedecelându-se vreun element nou care să infirmе aceste concluzii.

În ceea ce privește acuzația prevăzută de art. 8 din Legea nr. 241/2005, constată în totalitate corect raționamentul primei instanțe și, în condițiile în care acuzarea nu a formulat critici explicite sub acest aspect, distincte de cele referitoare la faptele de evaziune fiscală, apreciază că nu este necesară examinarea detaliată a acestui segment al acuzațiilor.

Criticile apelantului inculpat Rusu Gheorghe sub aspectul vinovăției sale sunt, de asemenea, nefondate.

Prima instanță a expus detaliat elementele probatorii pe baza cărora a concluzionat că cele 131 de facturi evidențiau operațiuni fictive, iar înregistrarea lor în contabilitate a avut ca finalitate sustragerea de la îndeplinirea obligațiilor fiscale, elemente reevaluate și de Completul de 5 judecători în prezenta decizie.

Alegațiile apelantului inculpat referitoare la buna sa credință ori la inexistența vreunei dovezi că ar fi încasat TVA aferent acestor facturi sunt infirmate de probatoriul administrat în ambele faze ale procesului, care demonstrează că inculpatul a cunoscut caracterul fictiv al operațiunilor, iar demersurile sale au avut ca finalitate diminuarea bazei impozabile, cu rezultatul prejudicierii bugetului de stat. Valoarea acestui prejudiciu a fost cert individualizată în hotărârea primei instanțe și confirmată de probatoriul cu înscrisuri administrat în cauză.

Sub aspectul laturii civile a cauzei, instanța de control judiciar reține că, potrivit dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale.

Așadar, în procesul penal, **acțiunea civilă** este guvernată de regulile dreptului civil, dar este alăturată acțiunii penale, având ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a inculpatului și/sau a părții responsabile civilmente ori a succesorilor acesteia, în vederea reparării prejudiciilor materiale și/sau morale cauzate persoanei vătămate ca urmare a faptei pentru care inculpatul a fost trimis în judecată.

De asemenea, în alin. (5) se prevede că repararea prejudiciului material și moral se face potrivit dispozițiilor legii civile.

Acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are un caracter accesoriu și de aici consecința în sensul că ea nu poate fi decât delictuală.

Caracterul exclusiv delictual al acțiunii civile ce poate fi alăturată procesului penal constituie, din perspectiva legii civile, un caz particular de aplicare a dispozițiilor art. 1350 alin. (3) Cod civil, potrivit căroră „dacă prin lege nu se prevede altfel, niciuna dintre părți nu poate înlătura aplicarea regulilor răspunderii contractuale pentru a opta în favoarea altor reguli care i-ar fi mai favorabile”.

Art. 19 alin. (1) din Codul de procedură penală constituie, însă, un astfel de caz, în care legea derogă expres de la regula din domeniul civil potrivit căreia răspunderea contractuală primează.

Cea mai importantă consecință a caracterului accesoriu al acțiunii civile este aceea că fapta pentru care se exercită acțiunea penală constituie și fapta generatoare a răspunderii civile.

Repararea prejudiciului material și moral se realizează conform dispozițiilor legii civile, sens în care se au în vedere dispozițiile art. 1357 - 1371 din Codul civil, potrivit căroră, pentru a exista o răspundere civilă delictuală, este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția autorului faptei ilicite și prejudiciabile.

Conform art.1381 alin.1 Cod civil, orice prejudiciu dă dreptul la reparație. Dreptul la reparație se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat imediat. Dreptului la reparație îi sunt aplicabile, de la data nașterii sale, toate dispozițiile legale privind executarea, transmisiunea, transformarea și stingerea obligațiilor.

Având în vedere, însă, că față de inculpații **Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan** este incidentă o soluție de **achitare**, fundamentată pe dispozițiile **art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală**, sub aspectul infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată – represiune nedreaptă (în forma autoratului și, respectiv, a complicității), abuz în serviciu și fals intelectual – în cauză devin incidente dispozițiile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, care statuează că, **în caz de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e), f) - cu excepția prescripției, i) și j), în caz de încetare a procesului penal ca urmare a retragerii plângerii prelabile, precum și în cazul prevăzut de art. 486 alin. (2), instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă.**

Ca atare, în conformitate cu dispozițiile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, în caz de achitare a inculpatului, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din același cod, instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă, ca o consecință a caracterului accesoriu al acțiunii civile în procesul penal, partea civilă păstrând liberul acces la instanța civilă. Așadar, în ceea ce privește soluționarea sa, soarta acțiunii civile depinde de aceea a acțiunii penale, iar în situația în care procesul penal a luat sfârșit, singura cale rămasă persoanei vătămate, care s-a constituit parte civilă în procesul penal, este acțiunea exercitată în fața instanței civile.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, **urmează a se lăsa nesoluționată acțiunea civilă cu privire la pretențiile formulate de inculpatul parte civilă Berbeceanu Traian.**

Pe de altă parte, **cu referire la criticile formulate în calea de atac a apelului de către apelanta parte civilă Agenția Națională de Administrare Fiscală, Înalta Curte – Completul de 5 judecători** constată că sunt neîntemeiate.

În acest sens, se reține că, în prezenta cauză, pe parcursul urmăririi penale, aceasta s-a constituit *parte civilă* în procesul penal cu suma de 1.179.407 lei, reprezentând prejudiciu cauzat bugetului de stat.

De asemenea, tot în cursul urmăririi penale, D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală a dispus, prin Ordonanța nr. 386/D/P/2013 din 04.07.2014, *instituirea măsurii asiguratorii a sechestrului asupra următoarelor bunuri imobile aflate în proprietatea SC Uranus Junior 2003 SRL și comunicate de O.C.P.I. Hunedoara: teren în suprafață de 304 mp. și construcții aferente conform Cărții Funciare nr. 60350; teren în suprafață de 333 mp. și construcții aferente conform Cărții Funciare nr. 60351; teren în suprafață de 33294 mp. și construcții aferente conform Cărții Funciare nr. 60352; teren în suprafață de 9 mp. și construcții aferente conform Cărții Funciare nr. 60353; teren în suprafață de 661 mp. și construcții aferente conform Cărții Funciare nr. 60348; teren în suprafață de 910 mp. și construcții aferente conform Cărții Funciare nr. 60349; teren în suprafață de 2740 mp. și construcții aferente conform Cărții Funciare nr. 62332; teren în suprafață de 3754 mp. conform Cărții Funciare nr. 64433; teren în suprafață de 15552 mp. și construcții aferente conform Cărții Funciare nr. 63497, instituirea măsurii asiguratorii a sechestrului asupra sumelor de bani care există și/sau cu care vor fi alimentate următoarele conturi bancare deținute de către SC Uranus Junior 2003 SRL: BRD – RO 32 BRDE 220SV35524962200; INTESA – RO 79*

WBAN 2511022022505807 ȘI RO 02 WBAN 2511000022505807; NEXTBANK – RO 59 CRDZ 003A048530476001, RO 22 CRDZ 003A046530482002 și RO 49 CRDZ 003A046530482001; TRANSILVANIA – RO 16 BTRL 02201202189575XX; CEC - RO 07 CECECS 0371RON0258338 și RO 40 CECEHD 0170RON0599386, precum și *instituirea măsurii asiguratorii a sechestrului asupra activelor corporale/necorporale, bunuri de inventar/mijloace fixe, stocuri de marfă, părți sociale deținute la alte societăți ale SC Uranus Junior 2003 SRL, toate până la concurența sumei de 1.179.407 lei*. Cu privire la această sumă, s-a solicitat instanței de judecată *confiscarea specială* a acesteia.

Caracterul eminentamente patrimonial al infracțiunilor de evaziune fiscală justifică instituirea, în art. 11 din Legea nr. 241/2005, a obligației de luare a măsurilor asiguratorii în cazul comiterii unor asemenea fapte, scopul primordial al acestei reglementări fiind acela al garantării recuperării prejudiciului cauzat bugetului consolidat al statului.

În speță, însă, așa cum s-a arătat anterior în cuprinsul hotărârii, cu privire la acuzațiile de evaziune fiscală prin rambursarea nelegală de TVA, prev. de art. 8 din Legea nr. 241/2005, probatoriul administrat nu a dovedit, dincolo de orice îndoială rezonabilă, întreprinderea unor asemenea acțiuni ilicite de către vreunul dintre inculpații persoane fizice Rusu Gheorge și Rusu Anca ori de către inculpata persoană juridică SC Uranus Junior 2003 SRL.

Deopotrivă, sub aspectul infracțiunii de evaziune fiscală prin diminuarea obligațiilor fiscale, prev. de art. 9 din Legea nr. 241/2005 (cu referire la *facturile fiscale fictive, închirierea utilajelor și realizarea arhivei*), probele administrate nu au condus la *angrenarea răspunderii penale* decât pentru inculpatul *Rusu Gheorghe, exclusiv în legătură cu facturile fiscale fictive*, neexistând probe de vinovăție a inculpatei Rusu Anca și a inculpatei persoană juridică SC Uranus Junior 2003 SRL.

Astfel fiind, în raport cu angrenarea răspunderii penale a inculpatului Rusu Gheorghe doar pentru acuzația de înregistrare în contabilitatea SC Uranus Junior 2003 SRL a celor 131 de facturi fiscale ce atestă operațiuni comerciale nereale, în mod corect s-a dispus obligarea sa la plata sumei de 95.821 lei și a obligațiilor fiscale accesorii către Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu titlu de daune materiale și, respectiv, ridicarea măsurii asiguratorii instituite asupra bunurilor SC Uranus Junior 2003 SRL (prin Ordonanța nr. 386/D/P/2013 din 04.07.2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală), soluția instanței de fond fiind temeinică și legală din această perspectivă.

În ceea ce privește apelul declarat de inculpatul Urs Ion Vasile, Înalta Curte – Completul de 5 judecători reține că, la termenul din data de 6 noiembrie 2023, cu prilejul dezbaterilor, acesta, personal, a învederat că înțelege să-și retragă calea de atac promovată în cauză.

Față de această împrejurare, concluziile reprezentanților Ministerului Public și ale apărătorului desemnat din oficiu apelantului inculpat au fost în sensul de a se lua act de manifestarea de voință exprimată.

Conform dispozițiilor art. 415 alin. (1) din Codul de procedură penală, *până la închiderea dezbaterilor la instanța de apel*, persoana vătămată și oricare dintre părți își pot retrage apelul declarat. Retragera trebuie să fie făcută personal de parte sau prin mandatar special, iar dacă partea se află în stare de deținere, printr-o declarație atestată sau consemnată într-un proces-verbal de către administrația locului de deținere. Declarația de retragere se poate face fie la instanța a cărei hotărâre a fost atacată, fie la instanța de apel.

Astfel fiind, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători**, având în vedere, pe de o parte, solicitarea apelantului inculpat Urs Ion Vasile în sensul retragerii apelului declarat, aceasta reprezentând manifestarea sa unilaterală de voință, iar pe de altă parte, împrejurarea că promovarea în instanță a oricărei cereri este guvernată de principiul disponibilității, partea care a formulat respectiva cerere putând să o retragă până la închiderea dezbaterilor, **va lua act de retragerea apelului declarat** de acesta împotriva sentinței penale nr. 523 din data de 30 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală în dosarul nr. 2738/1/2014.

De asemenea, **Înalta Curte – Completul de 5 judecători** reține că, în cauză, inițial, în faza instrucției penale, s-a dispus reținerea și arestarea preventivă a inculpatului Berbeceanu Traian, de la data de 24.10.2013 până la data de 26.11.2013, precum și reținerea și arestul la domiciliu în ceea ce o privește pe inculpata Rusu Anca, din data de 22.05.2014 până la data de 29.07.2014.

Măsurile preventive luate în cursul urmăririi penale față de inculpații menționați s-au fundamentat pe probele administrate în cauză până la momentul dispunerii acestora, mijloace de probe din care a rezultat existența unor indicii temeinice care au conturat presupunerea rezonabilă că inculpații erau implicați în activitățile infracționale pentru care erau cercetați, fiind, totodată, necesare respectivele măsuri în vederea asigurării bunei desfășurări a procesului penal.

Este de menționat în acest sens că procesul penal presupune o evoluție a probatoriului cu fiecare fază procesuală parcursă și finalizată, astfel că ceea ce este atestat probator la un anumit moment procesual poate a fi contestat eficient sau probat suplimentar la un moment ulterior sau într-o etapă procesuală următoare. Consecința modificării cantitative ori calitative a probatoriului, ca urmare a evoluției procesual penale, se va observa sau va radia și asupra necesității ori proporționalității măsurii preventive, fără ca temeiul de fapt ori de drept anterior, inițial, să devină nejustificat, lipsit de consistență ori nelegal.

Astfel, cum în cauză probatoriul a cunoscut o evoluție dinamică, în final, așa cum rezultă din dezvoltările anterioare, s-a apreciat că acesta nu este de natură să răstoarne prezumția de nevinovăție, constatarea finală asupra temeiniciei fondului acuzațiilor aduse inculpaților Berbeceanu Traian și Rusu Anca fiind distinctă și fără legătură cu necesitatea

luării/menținerii/înlocuirii/revocării măsurilor preventive din cursul procesului penal.

Așadar, simpla împrejurare că, în cauză, sunt pronunțate soluții de achitare a inculpaților, indiferent de temeiul de drept pe care se fundamentează, nu conduce automat la concluzia că măsurile preventive luate și menținute pe parcursul procedurii judiciare sunt nelegale.

Sub acest aspect, **Înalta Curte - Completul de 5 Judecători** subliniază că, în privința măsurilor preventive dispuse pe parcursul instrumentării unei cauze penale, judecătorul nu este chemat să răspundă asupra unor chestiuni cu caracter decisiv pentru hotărârea finală.

În luarea unei decizii referitoare la arestarea preventivă/arestul la domiciliu sau a altor decizii de acest fel, premergătoare judecării în fond, judecătorul evaluează sumar datele disponibile pentru a aprecia dacă se impune privarea de libertate a acuzatului pe toată durata procesului sau numai pentru o perioadă limitată în timp.

Caracterul provizoriu al măsurilor dispuse poate justifica chiar o reapreciere a probelor administrate și dezbătute la termenele anterioare, soluțiile pronunțate în această materie neavând legătură directă cu decizia finală a procesului.

Prin urmare, **pronunțarea unei soluții de achitare nu atrage nelegalitatea măsurilor preventive**, a căror justificare este aceea de a asigura buna desfășurare a procesului penal, în condițiile în care judecătorul, la momentul dispunerii acestora, are în vedere mijloacele de probă existente la dosar, fără să-i fie imputabilă modificarea lor cantitativă generată atât de dinamica procesului penal, cât și de deciziile altor autorități, care însă au efecte directe și obligatorii asupra prevederilor care reglementează diferite instituții procesuale penale.

Având în vedere considerentele expuse anterior, Înalta Curte – Completul de 5 judecători, în baza dispozițiilor art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, va admite apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T – Structura Centrală și de inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel, Cean Nicolaie Ioan și Rusu Gheorghe împotriva sentinței penale nr. 523 din data de 30 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală în dosarul nr. 2738/1/2014.

Va desființa, în parte, hotărârea atacată și, în rejudecare:

I. Va descontopi pedeapsa rezultantă de 7 ani închisoare, aplicată inculpatului **Mureșan Ioan**, în pedepsele componente de: 3 ani închisoare, pentru pentru săvârșirea infracțiunii de represiune nedreaptă, prevăzută de art.

283 alin. (1) din Codul penal, 5 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal, 3 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual, prevăzută de art. 321 alin. (1) din Codul penal și sporul de 2 ani închisoare.

În unanimitate:

În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, *va achita* pe inculpatul **Mureșan Ioan** pentru infracțiunea de *abuz în serviciu*, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal.

În majoritate:

În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, *va achita* pe același inculpat pentru infracțiunea de *repreșiune nedreaptă*, prevăzută de art. 283 alin. (1) din Codul penal.

În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, *va achita* pe același inculpat pentru infracțiunea de *fals intelectual*, prevăzută de art. 321 alin. (1) din Codul penal.

II. Va desconta pedeapsa rezultantă de 4 ani închisoare, aplicată inculpatului **Muntean Alin Mirel**, în pedepsele componente de: 3 ani închisoare, pentru săvârșirea complicității la infracțiunea de repreșiune nedreaptă, prevăzută de art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) din Codul penal, 3 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual, prevăzută de art. 321 alin. (1) din Codul penal și sporul de un an închisoare.

În majoritate:

În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, *va achita* pe inculpatul **Muntean Alin Mirel** pentru *complicitate la infracțiunea de repreșiune nedreaptă*, prevăzută de art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) din Codul penal.

În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, *va achita* pe același inculpat pentru infracțiunea de *fals intelectual*, prevăzută de art. 321 alin. (1) din Codul penal.

III. În majoritate:

În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, *va achita* pe inculpatul **Cean Nicolaie Ioan** pentru *complicitate la repreșiune nedreaptă*, prevăzută de art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) din Codul penal.

IV. În majoritate:

În temeiul art. 396 alin. (1) și (6) raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, *va dispune încetarea procesului penal* pentru infracțiunea de *evaziune fiscală*, prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, săvârșită de inculpatul **Rusu Gheorghe**, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale, conform art. 154 alin. (1) lit. c) din Codul penal.

Va înlătura dispozițiile art. 66 și art. 65 din Codul penal.

V. În unanimitate:

Va schimba temeiul soluției de achitare dispuse față de inculpații **Berbecianu Traian** și **Rusu Gheorghe**, pentru infracțiunea de *sprijinire a unui*

grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, din art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în art. 16 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală.

VI. În majoritate:

În temeiul art. 397 alin. (1) raportat la art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, va lăsa nesoluționată **acțiunea civilă** formulată de inculpatul parte civilă **Berbeceanu Traian**.

Va înlătura din dispozitivul hotărârii atacate mențiunea privind obligarea inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan la plata sumelor de 97.632 lei, cu titlu de daune materiale reprezentând diferențe salariale și 100.000 euro, cu titlu de daune morale, în solidar, către partea civilă Berbeceanu Traian.

Va înlătura din dispozitivul hotărârii atacate mențiunea privind obligarea inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan la plata, în solidar, către partea civilă Berbeceanu Traian, a sumelor de 37.206 lei, reprezentând cheltuieli judiciare ocazionate de judecată, respectiv de 15.759 lei, reprezentând cheltuieli judiciare la urmărirea penală.

VII. În unanimitate:

Va menține celelalte dispoziții ale hotărârii atacate care nu sunt contrare prezentei decizii.

Va constata că inculpatul Berbeceanu Traian a fost reținut și arestat preventiv de la data de 24.10.2013, până la data de 26.11.2013.

Va constata că inculpatul Rusu Gheorghe a fost reținut, arestat preventiv și arestat la domiciliu de la data de 22.05.2014, până la data de 14.11.2014.

Va constata că inculpata Rusu Anca a fost reținută și arestată la domiciliu din data de 22.05.2014, până la data de 29.07.2014.

VIII. În unanimitate:

În baza dispozițiilor art. 421 alin. (1) pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, **va respinge**, ca nefondat, apelul declarat de partea civilă **Ministerul Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală** împotriva aceleiași hotărâri.

Va lua act de retragerea apelului declarat de inculpatul **Urs Ion Vasile** împotriva aceleiași hotărâri.

IX. În majoritate:

În baza dispozițiilor art. 421 alin. (1) pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, **va respinge**, ca nefondate, apelurile declarate de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție** și de inculpatul parte civilă **Berbeceanu Traian** împotriva aceleiași hotărâri.

X. În unanimitate:

În baza art. 275 alin. (2) din Codul de procedură penală, va obliga apelantul inculpat Urs Ion Vasile, precum și apelanta parte civilă Ministerul Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, la plata sumei de câte 300 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

În baza art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T – Structura Centrală și de

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție vor rămâne în sarcina statului.

XI. În majoritate:

În baza art. 275 alin. (2) din Codul de procedură penală, va obliga apelantul intimat inculpat parte civilă Berbeceanu Traian la plata sumei de 300 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

În baza art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelurilor declarate de inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel, Cean Nicolaie Ioan și Rusu Gheorghe vor rămâne în sarcina statului.

XII. În baza art. 275 alin. (6) din Codul de procedură penală, onorariile cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru apelantul intimat inculpat parte civilă Berbeceanu Traian, apelanții inculpați Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Rusu Gheorghe, apelantul intimat inculpat Cean Nicolaie Ioan și intimata inculpată Rusu Anca, până la prezentarea apărătorilor aleși, în cuantum de câte 340 lei, vor rămâne în sarcina statului.

În baza art. 275 alin. (6) din Codul de procedură penală, onorariile cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru apelantul inculpat Urs Ion Vasile și pentru intimații inculpați Mihalache Mihai Adrian și SC Uranus Junior 2003 SRL, prin mandatar, practician în insolvență – Expert Insolvență SPRL, în cuantum de câte 1360 lei, vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Admite apelurile declarate de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T – Structura Centrală și de inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel, Cean Nicolaie Ioan și Rusu Gheorghe** împotriva sentinței penale nr. 523 din data de 30 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală în dosarul nr. 2738/1/2014.

Desființează, în parte, hotărârea atacată și, în rejudecare:

I. Descontopește pedeapsa rezultantă de 7 ani închisoare, aplicată inculpatului **Mureșan Ioan**, în pedepsele componente de: 3 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de represiune nedreaptă, prevăzută de art. 283 alin. (1) din Codul penal, 5 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal, 3 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual, prevăzută de art. 321 alin. (1) din Codul penal și sporul de 2 ani închisoare.

În unanimitate:

În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, *achită* pe inculpatul **Mureșan Ioan** pentru infracțiunea de *abuz în serviciu*, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal.

În majoritate:

În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, *achită* pe același inculpat pentru infracțiunea de *represiune nedreaptă*, prevăzută de art. 283 alin. (1) din Codul penal.

În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, *achită* pe același inculpat pentru infracțiunea de *fals intelectual*, prevăzută de art. 321 alin. (1) din Codul penal.

II. Descontopește pedeapsa rezultantă de 4 ani închisoare, aplicată inculpatului **Muntean Alin Mirel**, în pedepsele componente de: 3 ani închisoare, pentru săvârșirea complicității la infracțiunea de represiune nedreaptă, prevăzută de art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) din Codul penal, 3 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual, prevăzută de art. 321 alin. (1) din Codul penal și sporul de un an închisoare.

În majoritate:

În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, *achită* pe inculpatul **Muntean Alin Mirel** pentru *complicitate la infracțiunea de represiune nedreaptă*, prevăzută de art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) din Codul penal.

În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, *achită* pe același inculpat pentru infracțiunea de *fals intelectual*, prevăzută de art. 321 alin. (1) din Codul penal.

III. În majoritate:

În temeiul art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, *achită* pe inculpatul **Cean Nicolaie Ioan** pentru *complicitate la represiune nedreaptă*, prevăzută de art. 48 raportat la art. 283 alin. (1) din Codul penal.

IV. În majoritate:

În temeiul art. 396 alin. (1) și (6) raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, dispune încetarea procesului penal pentru infracțiunea de *evaziune fiscală*, prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, săvârșită de inculpatul **Rusu Gheorghe**, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale, conform art. 154 alin. (1) lit. c) din Codul penal.

Înlătură dispozițiile art. 66 și art. 65 din Codul penal.

V. În unanimitate:

Schimbă temeiul soluției de achitare dispuse față de inculpații **Berbeceanu Traian** și **Rusu Gheorghe**, pentru infracțiunea de *sprrijinire a unui grup infracțional organizat*, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, din art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în art. 16 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală.

VI. În majoritate:

În temeiul art. 397 alin. (1) raportat la art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, lasă nesoluționată **acțiunea civilă** formulată de inculpatul parte civilă **Berbeceanu Traian**.

Înlătură din dispozitivul hotărârii atacate mențiunea privind obligarea inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan la plata sumelor de 97.632 lei, cu titlu de daune materiale reprezentând diferențe

salariale și 100.000 euro, cu titlu de daune morale, în solidar, către partea civilă Berbeceanu Traian.

Înlătură din dispozitivul hotărârii atacate mențiunea privind obligarea inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan la plata, în solidar, către partea civilă Berbeceanu Traian, a sumelor de 37.206 lei, reprezentând cheltuieli judiciare ocazionate de judecată, respectiv de 15.759 lei, reprezentând cheltuieli judiciare la urmărirea penală.

VII. În unanimitate:

Menține celelalte dispoziții ale hotărârii atacate care nu sunt contrare prezentei decizii.

Constată că inculpatul Berbeceanu Traian a fost reținut și arestat preventiv de la data de 24.10.2013, până la data de 26.11.2013.

Constată că inculpatul Rusu Gheorghe a fost reținut, arestat preventiv și arestat la domiciliu de la data de 22.05.2014, până la data de 14.11.2014.

Constată că inculpata Rusu Anca a fost reținută și arestată la domiciliu din data de 22.05.2014, până la data de 29.07.2014.

VIII. În unanimitate:

În baza dispozițiilor art. 421 alin. (1) pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, *respinge*, ca nefondat, apelul declarat de partea civilă **Ministerul Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală** împotriva aceleiași hotărâri.

La act de retragerea apelului declarat de inculpatul **Urs Ion Vasile** împotriva aceleiași hotărâri.

IX. În majoritate:

În baza dispozițiilor art. 421 alin. (1) pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, *respinge*, ca nefondate, apelurile declarate de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție** și de inculpatul parte civilă **Berbeceanu Traian** împotriva aceleiași hotărâri.

X. În unanimitate:

În baza art. 275 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligă apelantul inculpat Urs Ion Vasile, precum și apelanta parte civilă Ministerul Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, la plata sumei de câte 300 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

În baza art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T – Structura Centrală și de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție rămân în sarcina statului.

XI. În majoritate:

În baza art. 275 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligă apelantul intimat inculpat parte civilă Berbeceanu Traian la plata sumei de 300 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

În baza art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelurilor declarate de inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel, Cean Nicolaie Ioan și Rusu Gheorghe rămân în sarcina statului.

XII. În baza art. 275 alin. (6) din Codul de procedură penală, onorariile cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru apelantul intimat inculpat parte civilă Berbeceanu Traian, apelanții inculpați Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Rusu Gheorghe, apelantul intimat inculpat Cean Nicolaie Ioan și intimata inculpată Rusu Anca, până la prezentarea apărătorilor aleși, în cuantum de câte 340 lei, rămân în sarcina statului.

În baza art. 275 alin. (6) din Codul de procedură penală, onorariile cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru apelantul inculpat Urs Ion Vasile și pentru intimații inculpați Mihalache Mihai Adrian și SC Uranus Junior 2003 SRL, prin mandatar, practician în insolvență – Expert Insolvență SPRL, în cuantum de câte 1360 lei, rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 22 aprilie 2024.

VICEPREȘEDINTELE
ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Judecător **Rodica Cosma**

JUDECĂTORI:

Constantin Epure

Andrei Claudiu Rus

Lavinia Valeria Lefterache

Simona Elena Cîrnaru

MAGISTRAT-ASISTENT
Mihaela Mustăță

GREFIER
Grigore Diculescu

Red. RC, ACR, LVL, SEC, MM / Tehnored. MM

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu opinia majoritară, considerăm că fapta de **represiune nedreaptă** prevăzută de art. 283 alin. (1) din Codul penal, reținută în sarcina inculpatului Mureșan Ioan în forma autoratului, iar în cazul inculpaților Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan în forma complicității, precum și fapta de **fals intelectual** prevăzută de art. 321 alin. (1) din Codul penal, imputată inculpaților Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel, **se circumscriu conținutului tipic obiectiv prevăzut de normele de incriminare**, însă în cauză s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale.

Prin urmare, subsecvent admiterii apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, de inculpații Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan și de partea civilă Berbeceanu Traian Ioan, se impunea valorificarea cauzei de înlăturare a răspunderii penale prevăzute de art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, **încetarea procesului penal față de inculpații menționați sub aspectul infracțiunilor de represiune nedreaptă și fals intelectual**, desființarea înscrisurilor falsificate, majorarea cuantumului daunelor materiale la plata cărora au fost obligați, în solidar, cei trei inculpați, precum și obligarea acestora la plata de cheltuieli judiciare către partea civilă, reprezentând onorariu de avocat în apel.

Conținutul și particularitățile factuale ale acuzațiilor de represiune nedreaptă și fals intelectual au fost corect reținute prin sentința apelată, sub aspectul acestora probatoriul readministrat în apel nefiind de natură a conduce la stabilirea unei situații de fapt diferite de cea valorificată în primă instanță.

Astfel, din ansamblul probatoriului existent rezultă că, la data de 23 octombrie 2013, inculpatul Mureșan Ioan, procuror șef serviciu în cadrul DIICOT Alba, a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva ofițerului de poliție Berbeceanu Traian pentru comiterea infracțiunilor de sprijinirea unui grup infracțional nestructurat (gruparea Biriescu), sprijinirea unui grup infracțional organizat (gruparea Litera/Simota), favorizarea infractorului (trei fapte, privind pe soții Biriescu, Cupețiu Dorin și cauza Litera/Simota), omisiunea sesizării organelor judiciare, mărturie mincinoasă și fals în declarații, știind că ofițerul de poliție este nevinovat.

La rândul lor, coinculpații Muntean Alin Mirel, ofițer de poliție în cadrul BCCO Alba și Cean Nicolaie Ion, procuror, au sprijinit demersul inculpatului Mureșan Ioan, prin aceea că, premergător punerii în mișcare a acțiunii penale, i-au pus la dispoziție probe nereale, respectiv, au facilitat obținerea de astfel de probe, știind că fostul ofițer de poliție este nevinovat.

În dezacord cu opinia majoritară, considerăm că activitatea factuală anterior descrisă realizează toate elementele de conținut constitutiv al infracțiunii de represiune nedreaptă prevăzută de art. 283 alin. (1) din Codul penal (în cazul inculpatului Mureșan Ioan) și, respectiv, de art. 48 rap. la art. 283 alin. (1) din Codul penal (în cazul coinculpaților).

De asemenea, probatoriul administrat confirmă că, în contextul rezoluției de a inculpa și supune partea civilă Berbeceanu Traian unor măsuri preventive știind că este nevinovat, în exercitarea activității judiciare, la data de 24 octombrie 2013, inculpatul Mureșan Ioan a consemnat în cuprinsul referatului cu propunere de arestare preventivă date nereale, ce se refereau la utilizatorul unui post telefonic, constatările efectuate de echipele de filaj, rezultatele unor testări poligraf, afirmațiile unor martori și a omis cu știință să insereze aspecte favorabile ofițerului de poliție, rezultate din anchetă.

În fine, în același context, în baza unei rezoluții infracționale unice, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, la datele de 21 august 2013, 23 august 2013 și 23 septembrie 2013, inculpatul Muntean Alin Mirel a întocmit procese verbale în care a consemnat date nereale privitoare la utilizatorul unui post telefonic, constatările efectuate de echipele de filaj, susținerile unui martor, mențiuni privind efectuarea unei percheziții.

Faptele anterior descrise realizează, în cazul inculpaților Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel, conținutul constitutiv al infracțiunii de fals intelectual, prevăzută de art. 321 alin. (1) din Codul penal, cu reținerea incidenței art. 35 alin. (1) din Codul penal pentru cel din urmă inculpat.

Pentru faptele de represiune nedreaptă și fals intelectual, descrise în precedent, s-a împlinit, însă, termenul de prescripție a răspunderii penale, sub acest aspect particular impunându-se admiterea apelurilor declarate de Ministerul Public și de cei trei inculpați.

Astfel, potrivit legii în vigoare la data comiterii faptelor, infracțiunea de represiune nedreaptă, prevăzută de art. 268 din Codul penal din 1969, era sancționată cu închisoare de la 2 ani la 7 ani, iar infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal din 1969, era pedepsită cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Termenele generale de prescripție erau, potrivit art. 122 alin. (1) lit. c) și d) din Codul penal din 1969, de 8 ani și, respectiv, de 5 ani. Dispozițiile art. 123 alin. (1) din aceeași codificare anterioară statuau în sensul întreruperii cursului termenului prescripției prin îndeplinirea oricărui act care trebuie comunicat învinuitului sau inculpatului în desfășurarea procesului penal și, în fine, reglementau, în cuprinsul art. 124 (astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 63/2012), prescripția specială a răspunderii penale care înlătura răspunderea penală, oricâte întreruperi ar fi intervenit, dacă termenul general de prescripție era depășit cu încă o dată.

Prin urmare, în baza legii penale în vigoare la data săvârșirii faptelor și ca efect al actelor întreruptive de prescripție efectuate în temeiul acestei legi, termenele de prescripție specială a răspunderii penale erau de 16 de ani, respectiv, de 10 ani, termene care, în raport cu data săvârșirii faptelor și cu intervalul de timp de 3 ani și 6 zile în care a operat, în speță, suspendarea cursului prescripției ca efect al suspendării judecării urmare a sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene, nu s-au împlinit până în prezent.

În varianta legislativă aplicabilă începând cu data de 1 februarie 2014 și până în prezent, infracțiunea de represiune nedreaptă, prevăzută de art. 283 alin. (1) din Codul penal, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani, iar infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 321 alin. (1) din Codul penal,

cu închisoare de la unu la 5 ani. În cazul ambelor infracțiuni, termenul general de prescripție este, potrivit art. 154 alin. (1) lit. d) din Codul penal, de 5 ani.

Având în vedere jurisprudența obligatorie relevantă a Curții Constituționale, concretizată în Deciziile nr. 297/2018 (publicată în M.O. partea I nr. 518 din 25 iunie 2018) și nr. 358/2022 (publicată în M.O. partea I nr. 565 din 9 iunie 2022), prin care s-a statuat că dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal, în varianta normativă în vigoare în perioada 25 iunie 2018 – 30 mai 2022, au avut conținutul ”*Cursul termenului prescripției penale se întrerupe prin îndeplinirea*”, rezultă că legislația penală în vigoare în intervalul de timp menționat nu a cuprins vreun caz de întrerupere a cursului termenului de prescripție.

În plus, sub aspectul analizat prezintă relevanță și Decizia nr. 67 din 25 octombrie 2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin care s-a stabilit, cu caracter obligatoriu, că normele referitoare la întreruperea cursului prescripției sunt norme de drept penal material (substanțial) supuse, din perspectiva aplicării lor în timp, principiului activității legii penale prevăzut de art. 3 din Codul penal, cu excepția dispozițiilor mai favorabile.

Ca efect al acestor interpretări obligatorii, rezultă că, în intervalul temporal 25 iunie 2018 – 30 mai 2022 anterior precizat, nu au existat, în legislația penală substanțială, cazuri de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale, cu consecința incidenței exclusiv a termenelor generale de prescripție, prevăzute de art. 154 din Codul penal. Legea penală aplicabilă în respectiva perioadă de timp se relevă, așadar, ca fiind legea mai favorabilă a inculpaților, deoarece, în temeiul acesteia, termenul general de prescripție de 5 ani a curs neîntrerupt de la data săvârșirii faptelor și s-a împlinit la data de 22 octombrie 2018 (pentru fapta de represiune nedreaptă), respectiv, la data de 23 octombrie 2018 (pentru fapta de fals intelectual).

Suspendarea cursului prescripției în intervalul 6 noiembrie 2019 - 11 noiembrie 2022 nu prezintă relevanță în calculul termenului general de prescripție, deoarece o atare suspendare, consecutivă sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene, a intervenit la o dată la care acest termen deja se împlinise.

În fine, având în vedere că faptele de represiune nedreaptă și fals intelectual deduse judecării nu intră în domeniul de aplicare a dreptului Uniunii Europene, rezultă, pe cale de consecință, că reperatele de interpretare furnizate de Curtea de Justiție, Marea Cameră, prin Hotărârea din data de 24 iulie 2023 în cauza C-107/23 PPU [Lin], nu sunt incidente în cauza de față, iar prescripția răspunderii penale a inculpaților este supusă exclusiv cerințelor ce decurg din dreptul național.

În contextul împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale a inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan, considerăm că soluția ce se impunea a fi dispusă față de aceștia era, prin urmare, aceea de **încetare a procesului penal, iar nu de achitare**.

În consecință, valorificând cererea inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan de continuare a procesului penal și examinând fondul acuzațiilor aduse, considerăm, în dezacord cu opinia majoritară, că probatoriul administrat a confirmat cu certitudine **calitatea de persoană**

nevinovată a părții civile în raport cu acuzațiile aduse prin actul de inculpare întocmit de Mureșan Ioan la data de 23 octombrie 2013, cu sprijinul celor doi coinculpați și **cunoașterea acestei calități** de către cei trei acuzați. De asemenea, probatoriul a demonstrat că actele oficiale întocmite de Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel în exercitarea atribuțiilor de serviciu (referat cu propunere de arestare, respectiv, procese verbale) **au fost denaturate** prin atestarea unor fapte necorespunzătoare adevărului sau/și prin omisiunea de a insera date sau împrejurări relevante.

Aspectele nereale consemnate de inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel în cuprinsul ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale, al referatului cu propunere de arestare preventivă și, respectiv, al proceselor verbale nu reflectă simple interpretări subiective ale unor elemente probatorii, circumscrise marjei de apreciere recunoscute organelor de urmărire penală în activitatea judiciară, ci se plasează în sfera arbitrarului activității de probațiune.

Mențiunile nereale imputate inculpaților obiectivează o denaturare de substanță, voluntară și conștientă, a realității acțiunilor și demersurilor părții civile Berbeceanu Traian, denaturare care, în opinia noastră, prin **repetativitatea, amploarea și particularitățile sale**, demonstrează *eo ipso* că inculpații cunoșteau că faptele concret imputate părții civile nu au existat, în materialitatea lor și în pofida acestei împrejurări, au acționat concertat pentru inculparea acestuia și supunerea sa unor măsuri preventive injuste.

În mod asemănător, implicarea repetată și consistentă a inculpatului Cean Nicolaie în consolidarea probatoriului denaturat, menit a susține inculparea părții civile, demonstrează conivența existentă între acesta și Mureșan Ioan.

Astfel, mijloacele neloiale la care inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin au recurs pentru a obține declarații de martor incriminatoare la adresa părții civile și succesiunea depozitiilor utilizate ulterior pentru inculparea sa reprezintă elemente factuale just reținute de prima instanță și detaliate inclusiv în argumentarea opiniei majoritare. Sub acest aspect, probatoriul readministrat în apel nu a evidențiat împrejurări noi, de natură a justifica o interpretare diferită a conținutului probațiunii.

În opinie minoritară, considerăm, însă, că mijloacele la care au recurs inculpații nu pot fi considerate simple manifestări ale unei conduite neglijente sau nedeontologice în activitatea de administrare sau de apreciere a probatoriului.

În principiu, neglijența profesională se poate manifesta, teoretic, în activitatea judiciară, însă fie în mod izolat, în legătură cu un *act unic* de serviciu, fie în conexiune cu acte care, deși repetate, sunt *lipsite de coeziune*, în sensul în care ele obiectivează exercitarea unor atribuții de serviciu distincte sau vizează beneficiari diferiți. Atunci când însă, la o analiză atentă, rezultă că *formele repetate ale pretinsei neglijențe nu sunt disparate, ci se află, în realitate, într-o legătură indisolubilă cu un act determinat de serviciu sau cu o persoană anume*, atitudinea făptuitorului se relevă ca fiind orientată conștient și voluntar spre atingerea finalității dorite, iar metodele folosite constituie mijloace de disimulare a scopului concret urmărit.

În cauza de față, demersurile inculpatului Mureșan Ioan, sprijinite de coinculpații Muntean Alin și Cean Nicolaie, nu s-au rezumat la obținerea

ocazională a unor declarații prin metode neobișnuite ori la interpretarea eronată a unor mijloace de probă singulare în economia cauzei (chestiuni cenzurabile de către instanțele învestite cu judecarea cauzei).

Aceste demersuri s-au concretizat în acte repetate și conjugate de alterare a unor probe testimoniale ori cu înscrisuri și de denaturare a conținutului unor acte procedurale, întreaga conduită fiind subsumată inculpării, prin orice mijloace, a unei singure persoane, și anume partea civilă Berbeceanu Traian.

Recurgerea de către inculpați la mijloace de alterare a probatoriului de amploarea și consecvența celor reținute în speță nu poate fi justificată plauzibil prin prisma prerogativelor recunoscute organului de urmărire penală, de a administra și de a aprecia liber probele existente, deoarece, în speță, nu este vorba de o simplă interpretare eronată a unor date factuale furnizate de probatoriu, ci de denaturarea substanțială a conținutului acestuia, în scopul consolidării artificiale a acuzațiilor aduse părții civile Berbeceanu Traian și al inculpării sale.

În dezacord cu opinia majoritară, considerăm că ipoteza aflării, la originea demersurilor inculpaților Mureșan Ioan și Muntean Alin, a convingerii că fostul ofițer de poliție ar fi fost vinovat de faptele pentru care a fost inculpat, este infirmată neechivoc de probatoriul administrat în ambele faze ale judecății, probatoriu exhaustiv și temeinic analizat de prima instanță și confirmat integral în apel.

Făcând trimitere la considerentele primei instanțe, pe care le considerăm în totalitate juste, subliniem doar următoarele aspecte factuale care demonstrează că cei trei inculpați au acționat conivent, știind că Berbeceanu Traian este nevinovat:

- atribuirea nereală a postului telefonic cu nr. 0728107089 numitului Cupețiu Dorin deși, în realitate, acest număr era utilizat de Mărgineanu Vasile, persoană străină de cauză (f. 107/2 dup);

În acest sens, rezultă că în cuprinsul procesului verbal de investigații întocmit la data de 23.08.2023 în dosarul nr. 38/D/P/2013, al ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale și al referatului cu propunere de arestare preventivă, inculpații Muntean Alin și, respectiv, Mureșan Ioan au valorificat probator convorbiri telefonice pretins purtate între Cupețiu Dorin și Moș Ovidiu, respectiv Moș Ovidiu și Berbeceanu Traian în perioada 02.05. – 13.05.2012, pentru a demonstra pretinsa dezvăluire de către cel din urmă a datei perchezițiilor.

În realitate, postul telefonic atribuit lui Cupețiu Dorin era utilizat, însă, de numitul Mărgineanu Vasile, aspect cunoscut cu certitudine de Mureșan Ioan, de vreme ce, prin *adresa nr. 71D/P/2011 din data de 04.04.2013 emisă de DIICOT – Serviciul Teritorial Alba Iulia, semnată de inculpat însuși*, acesta îi comunicase titularului real faptul interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice (cu menționarea expresă a confuziei ivite). Această comunicare, efectuată cu 6 luni anterior inculpării părții civile, corelată cu demersul inculpatului Mureșan Ioan de a solicita, în luna *octombrie 2013*, autorizarea interceptării convorbirilor purtate de Cupețiu Dorin doar de la postul telefonic real utilizat de acesta (nu și cel eronat indicat) demonstrează că aparența nereală

creată sub acest aspect a fost rezultatul unui demers conștient și asumat, iar nu al unei simple neglijențe.

Concluzia este valabilă și în privința inculpatului Muntean Alin care, premergător întocmirii procesului verbal de investigații din 23.08.2013, a avut posibilitatea să cunoască identitatea reală a deținătorilor posturilor telefonice menționate în actul procedural.

- **denaturarea rezultatului activităților de filaj prin consemnarea, în procesul verbal de investigații din 21.08.2013, în actul de inculpare și în referatul cu propunere de arestare preventivă, a prezenței părții civile Berbeceanu Traian la volanul autoturismul cu numărul HD 99 BGT în zona parcurii Metro la data de 07.10.2012;**

În realitate, notele declasificate privind supravegherea operativă a numitului Cupețiu Dorin la data menționată – note ce au constituit baza exclusivă a întocmirii respectivului proces verbal – evidențiau doar prezența autoturismului în parcare complexului comercial, menționând imposibilitatea de a se observa fizionomia conducătorului auto sau prezența altor persoane în autovehicul. Prin urmare, consemnând, în actele procedurale, aspecte factuale infirmate de chiar rezultatul activităților de filaj ce au stat la baza întocmirii lor, inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin au încercat să consolideze artificial baza probatorie a acuzațiilor aduse părții civile Berbeceanu Traian, în legătură cu pretinsa divulgare a perchezițiilor din 08.10.2012.

- **denaturarea succesiunii reale a evenimentelor prin atribuirea unor afirmații inexistente martorului Balint Dan, consemnate în procesul verbal de investigații din 21.08.2013 și valorificate cu ocazia inculpării și întocmirii referatului cu propunere de arestare preventivă a părții civile Berbeceanu Traian;**

Astfel, în cuprinsul procesului verbal de investigații s-a consemnat că, urmare a audierii numitului Balint Dan, ar fi rezultat atât cunoașterea de către acesta, de la Cupețiu Dorin, a efectuării perchezițiilor din 10.05.2012, cât și sursa acestor informații, respectiv ”o persoană care se află tot timpul cu cei care urmează să efectueze perchezițiile (BCCO Alba) și cu care a ținut legătura până în urmă cu o zi”. Elementele de identificare consemnate au fost, așadar, precise și aflate în legătură directă cu BCCO Alba și indirectă cu persoana numitului Berbeceanu Traian, ca potențial furnizor ilicit de informații.

Or, la data întocmirii procesului verbal **nu exista vreo declarație a numitului Balint Dan** din care să rezulte că sursa informațiilor transmise de Cupețiu Dorin ar fi fost cea consemnată ca atare de inculpatul Muntean Alin, relatări în acest sens fiind făcute de Balint Dan abia cu ocazia audierii sale din luna octombrie 2013, așadar cu 2 luni ulterior întocmirii procesului verbal valorificat ca mijloc de probă. În plus, testările poligraf ale numiților Udrea Călin și Șionei Dorin (invocate în cuprinsul aceluiași proces verbal ca argumente în sprijinul tezei cunoașterii momentului perchezițiilor) nu relevau o atare împrejurare, de vreme ce, pe durata testării, *acestora din urmă nu li s-au adresat întrebări* referitoare la desfășurarea perchezițiilor ori la cunoașterea momentului acestora.

- **ignorarea totală a indiciilor privind legăturile consistente preexistente între inculpatul Cean Nicolaie și Balint Dan, prin intermediul lui Ilisei Mircea, și a efectului acestor legături în planul scurgerii de informații;**

Declarațiile martorilor Șerban Florin, Mircea Adrian, Pinteș Angela relevau atât interesul inculpatului Cean Nicolaie față de situația juridică a martorilor Balint Dan și Ilisei Mircea, cât și cunoașterea acestei împrejurări de către Mureșan Ioan; în plus, rezultatul investigațiilor efectuate față de Ilisei Mircea evidențiază, de asemenea, interacțiunile directe ale acestuia cu Cean Nicolaie în vara anului 2013. În fine, activitatea de filaj a numitului Cupețiu Dorin reliefa posibila comunicare nemijlocită, la data de 05.10.2012, avută de acesta din urmă cu Ilisei Mircea la sediul societății MI&Cor, împrejurare care, în contextul suspiciunilor privind natura reală a relațiilor dintre Ilisei Mircea și inculpatul Cean Nicolaie, impunea o investigație cel puțin sumară a acestor indicii, pentru stabilirea obiectivă a adevărului.

Un atare demers investigativ nu a fost efectuat, însă, de inculpații Mureșan Ioan și Munteanu Alin, care au manifestat, sub acest aspect, o pasivitate totală și lipsită de orice justificare plauzibilă.

Absența oricăror minime verificări privind scurgerea unor informații confidențiale pe un alt canal decât cel corespunzător contactelor pretins avute de Berbeceanu Traian demonstrează lipsa oricărui interes al inculpatului Mureșan Ioan în stabilirea imparțială, completă, a faptelor și a adevărului obiectiv, Înalta Curte neidentificând, în opinie minoritară, o altă rațiune a unei asemenea conduite decât aceea a inculpării nedrepte a părții civile prin orice mijloace.

- **consemnarea tardivă în procese verbale, după 2 ani, a conținutului unor conversații pretins purtate de Munteanu Alin cu Berbeceanu Traian, menite a crea aparența interesului ilicit al celui din urmă;**

În cuprinsul procesului verbal de investigații din data de 21 august 2013, întocmit de Munteanu Alin în dosarul nr. 38/D/P/2013 s-a consemnat că, la data de 07.05.2011 (sic!), i-ar fi comunicat exclusiv lui Berbeceanu Traian, împreună cu Man Victor, despre perchezitiile ce urmau a avea loc la numiții Cupețiu Dorin, Sionei Dorin și Udrea Călin la data de 08.05.2012, ulterior 10.05.2012.

Probatoriul nu a evidențiat în mod veridic care a fost rațiunea inacțiunii îndelungate a inculpatului Munteanu Alin și motivul pentru care a optat pentru întocmirea acestor procese verbale, prin care se devoala un demers ilicit al părții civile, *abia ulterior decesului numitului Man Victor*, singura persoană care ar fi putut confirma realitatea mențiunilor făcute în documente oficiale cu valoare probatorie.

- **solicitările insistente adresate de Cean Nicolaie numiților Rișcuță Aurel și Laza Adina de a da declarații incriminatoare la adresa lui Berbeceanu Traian, deși inculpatul nu era implicat în anchetă și nu avea vreun interes legitim în inculparea părții civile;**

- **plăsmuirea, de către inculpatul Munteanu Alin, a unor mesaje text menite a-l incrimina pe Berbeceanu Traian ulterior arestării sale, mesaje transmise prin intermediul martorului Ioiescu Ovidiu de la numărul de telefon 0730857521, în încercarea de a se crea aparența unei influențări a probatoriului de către partea civilă, prin interpuși;**

În realitate, mesajele text au fost transmise de martorul Ioiescu Ovidiu însuși atât sieși, cât și ofițerului de poliție Vonu Dacian, în concordanță cu solicitarea și îndrumările primite de la inculpatul Muntean Alin. Probatoriul administrat în cauză, inclusiv ascultarea nemijlocită a martorului Ioiescu Ovidiu în apel, a confirmat susținerile martorului sub acest aspect, singura explicație plauzibilă a acestui demers vădit ilicit al inculpatului fiind aceea a creării aparenței nereale a unor încercări de influențare a martorilor de către Berbeceanu Traian și, implicit, a consolidării suspiciunii de vinovăție a acestuia din urmă.

Deși probatoriul nu atestă că inculpatul Mureșan Ioan ar fi fost implicat în mod direct în acest demers punctual, ansamblul celorlalte împrejurări examinate în prezenta opinie susține ideea unei conivențe între acesta și Muntean Alin, de vreme ce niciunul dintre demersurile pretins "investigative" ale celui din urmă nu a fost cenzurat critic, sub aspectul bazei factuale ori al coerenței logice, de către coinculpatul procuror.

- **denaturarea afirmațiilor martorului Vlaiconi Cristian** *regăsite în procesul verbal întocmit la 17.10.2013, de redare a discuției purtate la 15.10.2011 (sic!) între martor și inculpatul Mureșan Ioan, prin ignorarea aspectelor favorabile părții civile;*

Pe durata conversației purtate, aparent, în anul 2013, astfel cum rezultă explicit din conținutul discuției, martorul a evidențiat aparența de integritate a părții civile Berbeceanu Traian ("*știam de pe peste tot că este un om drept, un om corect...*"), relația de prietenie dintre acesta și Biriescu, faptul că acesta din urmă nu i-a comunicat de unde știa despre existența dosarului, conexiunile dintre Litera și Cean Nicolaie ("*...am auzit ... că Litera lucra cu banii lui Cean*"), incertitudinea avută cu privire la suportarea contravalorii cazării ori sponsorizările pretins făcute de Biriescu în favoarea DIICOT ("*...îmi aduc aminte, dar foarte vag, că el o sponsorizat să se ieie niște calculatoare la DIICOT sau ceva de genul. Nu știu, dar foarte vag, deci nu vă pot spune cu certitudine și precizie*"). Declarația de martor din data de 17.06.2013 reflectă, la rândul său, faptul exclusiv al cunoașterii, de către martor, a oferirii repetate, de către Biriescu Titus, a unor servicii de cazare părții civile și "oamenilor lui", fără nicio mențiune cu privire la suportarea contravalorii acestor servicii.

Aceste relatări au fost, însă, invocate distorsionat în susținerea inculpării părții civile, declarația martorului Vlaiconi Cristian fiind evocată ca dovadă a pretensei cunoașteri, de către Biriescu, a existenței unui dosar penal de la Berbeceanu Traian și a asigurării, de către cel dintâi, a unor foloase necuvenite părții civile, deși astfel de elemente factuale nu se regăseau în declarația martorului.

- **continuarea implicării inculpaților Mureșan Ioan și Muntean Alin** *în demersuri incriminatoare la adresa părții civile și ulterior preluării cauzei de către DIICOT – Structura Centrală, la data de 01.11.2013;*

Sub acest aspect, implicarea inculpaților în întocmirea proceselor verbale de investigații din data de 14.11.2013 și continuarea încercărilor de a identifica alte persoane dispuse să dea declarații împotriva părții civile demonstrează, în sine, că ei nu s-au limitat la desfășurarea obiectivă și imparțială a urmăririi penale, ci au urmărit să consolideze inculparea părții civile chiar și atunci când,

subsecvent preluării cauzei, nu mai aveau competența legală să o facă. Înalta Curte, în opinie minoritară, nu identifică vreo explicație plauzibilă a unei atare conduite manifestate de cei doi inculpați care, în virtutea funcțiilor deținute, cunoșteau limitele competenței lor legale și exigențele atașate acesteia.

Deși plasate temporal ulterior momentului consumării infracțiunilor de represiune nedreaptă și fals intelectual, aceste demersuri sunt relevante sub aspect subiectiv, demonstrând că inculpații au știut că partea civilă este nevinovat de acuzațiile aduse și, cu toate acestea, au acționat conivent pentru inculparea și arestarea sa.

Împrejurarea că pretinsele suspiciuni avute de inculpații Mureșan Ioan și Muntean Alin Mirel în privința părții civile au fost confirmate, inițial, de magistrații învestiți cu soluționarea cererilor de dispunere a măsurilor preventive față de Berbeceanu Traian nu este relevantă sub aspectul condiției de tipicitate analizate. Bazându-se pe un probatoriu denaturat, al cărui conținut a fost alterat ca urmare a demersurilor inculpaților, aceste soluții au reflectat, în mod inevitabil, optica acuzării, judecătorii neavând la dispoziție, în faza inițială a procesului, toate elementele necesare pentru o evaluare obiectivă a cauzei.

În fine, critica inculpatului Muntean Alin Mirel privind reținerea eronată, de către prima instanță, a unei alte situații factuale decât cea circumscrisă prin rechizitoriu faptei de fals intelectual, este lipsită de suport, în condițiile în care, cu prilejul analizei în drept a acuzațiilor, în sentință a fost descrisă o faptă identică celei regăsite în actul de sesizare, trimiterile instanței la procesele verbale din 26.08.2013 și 18.10.2013 intervenind exclusiv în contextul examinării falsificării intelectuale a referatului cu propunere de arestare preventivă.

În considerarea tuturor elementelor factuale detaliate în precedent, am considerat temeinice statuările primei instanțe cu privire la caracterul penal al faptelor de represiune nedreaptă și fals intelectual imputate inculpaților Mureșan Ioan, Muntean Alin Mirel și Cean Nicolaie Ioan, apreciind fondate, pe cale de consecință, și solicitările de desființare a înscrisurilor falsificate (formulată de DNA), respectiv de majorare a cuantumului daunelor materiale și de acordare a cheltuielilor judiciare efectuate în apel cu titlu de onorariu avocat (formulate de partea civilă Berbeceanu Traian).

JUDECĂTOR
Lavinia Valeria Lefterache

JUDECĂTOR
Simona Elena Cîrnaru

Red./th.red. S.E.C

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu opinia majoritară, apreciez, pe de o parte, că **fapta de evaziune fiscală** prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005, reținută în sarcina inculpatului Rusu Gheorghe, **poate fi considerată o fraudă gravă**, în cazul căreia se aplică articolul 325 alineatul (1) TFUE și articolul 2 alineatul (1) din Convenția PIF, în reperele de interpretare regăsite în Hotărârea din 24 iulie 2023, pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Marea Cameră) în cauza Lin, C-107/23.

Pe de altă parte, consider că, în speță, nu se ridică problema lipsei de previzibilitate a legislației interne sub aspectul calificării ca fiind grave a fraudelor în materie de TVA. Argumentele care stau la baza opiniei majoritare pun în lumină, în realitate, o **problemă de interpretare exclusiv a articolului 2 alineatul (1) din Convenția PIF, sub aspectul măsurii în care acest articol se opune unei reglementări naționale precum cea aplicabilă în speță, care nu prevede o sumă minimă pe care trebuie să o implice o fraudă în materie de TVA pentru a fi considerată gravă.**

Este vorba, așadar, de interpretarea unei norme de drept al Uniunii, demers plasat în sfera exclusivă de competență a Curții de Justiție, context în care apreciez că, într-o situație precum cea existentă în speță, nu poate fi valorificat înțelesul implicit dat de instanța națională, în opinie majoritară, articolului 2 alineatul (1) din Convenția PIF, respectiv considerarea ca fiind grave numai a acelor fraude care implică un prejudiciu minim de 50.000 de euro.

Acuzația de evaziune fiscală adusă inculpatului Rusu Gheorghe în varianta de incriminare prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 se referă la fapte de denaturare repetată, pe parcursul lunii iunie 2010, a evidențelor contabile aparținând SC Uranus Junior 2003 SRL și, implicit, a bazei impozabile, prin evidențierea unor cheltuieli corespunzătoare unui număr de 131 de achiziții pretins efectuate de la alte cinci societăți comerciale, care nu aveau, însă, la bază operațiuni reale, cu efectul sustragerii societății de la îndeplinirea obligațiilor fiscale prevăzute de lege în materie de TVA. Prin această activitate ilicită a fost cauzat un prejudiciu, corespunzător TVA de plată, cu o valoare de 95.821 lei (aproximativ 22.600 de euro), fapta fiind pasibilă de sancțiuni penale de până la 8 ani închisoare.

În opinie separată, consider că ansamblul acestor elemente poate legitima caracterizarea faptei de evaziune fiscală deduse judecății ca reprezentând, din perspectiva dreptului unional, o fraudă gravă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, cu efectul incidenței dreptului pertinent al Uniunii, inclusiv în interpretarea regăsită în Hotărârea Lin.

O infracțiune de evaziune fiscală de natura celei comise în speță constituie, neîndoielnic, o fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene **în sensul articolului 325 alineatul (1) TFUE**, a cărei combatere impune adoptarea unor măsuri efective, cu efect de descurajare.

Convenția PIF instituie, la rândul său, în articolul 2 obligația statelor membre de a pedepsi astfel de fraude cu sancțiuni penale efective, proporționate și disuasive, constând, *cel puțin* în cazurile de fraudă gravă, în pedepse privative de libertate, urmând a se considera ”gravă” orice fraudă care implică o sumă stabilită de fiecare stat membru, dar care *nu poate fi mai mare de 50.000 euro*. Pragul valoric menționat nu reflectă un criteriu unic, strict determinat, pentru caracterizarea ca fiind gravă a unei fraude în materie de TVA, ci o limită maximă pe care statele membre trebuie să o aibă în vedere, atunci când, în îndeplinirea obligațiilor ce le revin, stabilesc în legislația internă o sumă minimă pe care o implică o fraudă gravă.

În plus, din perspectiva Convenției PIF, trebuie avute în vedere și alte circumstanțe care, într-o cauză dată, ar putea fi considerate grave, cum este cazul, în speță, al caracterului repetat al activității comise de inculpatul Rusu Gheorghe și al numărului mare de acte subsumate fraudei. Aceasta deoarece, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din Convenția PIF, o fraudă minoră (pentru care statele membre pot aplica sancțiuni nepenale) este aceea care nu doar implică o sumă mai mică de 4000 de euro, ci (cumulativ) nu prezintă nici alte circumstanțe speciale considerate grave, în conformitate cu legislația statelor membre.

Or, dacă inexistența unor împrejurări agravante constituie o condiție pentru caracterizarea ca minoră a unei fraude privind TVA, trebuie admis, în contextul articolului 2 alineatul (1) din Convenția PIF, că existența unor astfel de împrejurări nu poate fi omisă atunci când se evaluează gravitatea fraudei.

Din această perspectivă, împrejurarea că, în îndeplinirea obligațiilor ce îi revin pe tărâmul articolului 2 alineatul (1) din Convenția PIF, statul român a optat pentru sancționarea penală, cu pedepse privative de libertate, a fraudelor în domeniul TVA indiferent de quantumul prejudiciului produs, nu poate avea semnificația excluderii automate, din sfera de aplicare a dreptului Uniunii, a tuturor faptelor prin care se cauzează prejudicii cu o valoare inferioară limitei de 50.000 euro.

Opțiunea de sancționare penală inclusiv a fraudelor care produc prejudicii cu o valoare inferioară acestei ultime limite ori de a sancționa cu pedepse privative de libertate fraudă, indiferent de valoarea prejudiciului produs, este lăsată la latitudinea statelor membre, în lumina libertății acestor state de a alege sancțiunile aplicabile în domeniul protejării intereselor financiare ale Uniunii și corespunzător competenței partajate între Uniune și statele membre în acest domeniu (Hotărârea Curții de Justiție, Marea Cameră din 05.12.2017, M.A.S și M.B., C-42/17, pct. 33, 43).

Legislația internă nu ridică, în opinia mea, **probleme de previzibilitate** sub acest aspect, ea fiind clară, în sensul în care sunt pedepsite ca infracțiuni de evaziune fiscală faptele de evidențiere în documente legale a unor cheltuieli nereale în scopul sustragerii de la plata TVA, indiferent de valoarea prejudiciului cauzat. Toate aceste forme infracționale intră sub incidența dreptului unional, de vreme ce variantele agravate sancționate în legislația internă de alineatele (2) și (3) ale art. 9 din Legea nr. 241/2005 implică prejudicii minime mai mari de 100.000 euro și, respectiv, de 500.000 euro, sume

care, fiind superioare pragului instituit de Convenția PIF, nu permit echivalarea lor automată cu fraude grave, în înțelesul Convenției PIF.

În schimb, admit fără rezerve că, din perspectiva cerinței de previzibilitate inerente principiului legalității incriminării, argumentele evidențiate în opinia majoritară pot impune o analiză aprofundată a înțelesului noțiunii de fraudă gravă, a criteriilor de evaluare a gravității fraudei și, implicit, a sferei de aplicare a dreptului Uniunii în interpretare regăsită în Hotărârea Lin.

Consider, însă, că în acest demers analitic, instanța națională trebuie să se raporteze la jurisprudența de ansamblu a Curții de Justiție în materia protejării intereselor financiare ale Uniunii, să examineze dacă normele comunitare pertinente sunt suficient de clare, iar, în ipoteza unei concluzii negative, să recurgă la mecanismele de interpretare permise de lege.

Din acest punct de vedere nu achiesez la argumentele regăsite în opinia majoritară, deoarece un **criteriu maximal**, cum este suma de cel mult 50.000 de euro pe care statele trebuie să o aibă în vedere la caracterizarea ca fiind gravă a unei fraude, **nu poate fi convertit pe cale de interpretare într-un criteriu minimal**, cu efectul considerării ca fiind grave numai a acelor fraude care implică o sumă de cel puțin 50.000 de euro și, cu atât mai puțin, într-un criteriu exclusiv.

O atare interpretare nu are suport nici în cuprinsul prevederilor articolului 2 alineatul (1) din Convenția PIF și nici în jurisprudența Curții de Justiție.

În temeiul Convenției PIF, statele membre au o obligație generală de a combate fraudele care aduc atingere intereselor Uniunii prin sancțiuni penale efective, proporționate și disuasive (Hotărârea din 13.10.2022, MC, C-1/21, pct. 43), sancțiuni care, *cel puțin* (nicidecum exclusiv) în cazurile de fraudă gravă, trebuie să constea în pedepse privative de libertate cu o durată care să dea drept la extradare. În caracterizarea ca fiind gravă a unei fraude în materie de TVA, statele membre au libertatea de a stabili o sumă minimă ce nu poate depăși, așa cum s-a arătat, pragul de 50.000 de euro prevăzut de Convenția PIF.

Condiționarea normativă regăsită în Convenția PIF se referă, așadar, exclusiv la limita superioară a sumei minime pe care o implică o fraudă gravă, nu și la limita sa inferioară, care este lăsată la latitudinea statelor membre. În acest sens, articolul 9 din Convenția PIF consacră posibilitatea statelor membre de a adopta dispoziții de drept intern care depășesc obligațiile ce decurg din respectiva convenție, în scopul de a combate fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, respectând, desigur, principiile de drept și normele pertinente de drept unional.

Jurisprudența Curții de Justiție evidențiază, la rândul său, obligația instanțelor naționale de a evalua, ele însele, gravitatea fraudei, admitând că inclusiv acțiuni calificate ca încălcări sistematice și continue ale normelor vamale, pasibile de pedepse privative de libertate, pot fi calificate drept fraude grave sau activități ilegale grave care aduc atingere art. 325 alineatul (1) TFUE, în absența unei evaluări a criteriului valorii prejudiciului (Hotărârea Curții, Marea Cameră din 05.06.2018, Kolev, cauza C-612/15, pct. 57).

În același sens, fără a evalua explicit natura gravă a faptei (având în vedere normele de drept supuse în concret interpretării în respectiva cauză), Curtea de Justiție a admis că urmărirea penală pentru o fraudă fiscală implicând o sumă mai mică de 50.000 de euro constituie o punere în aplicare, printre altele, a articolului 325 TFUE (Hotărârea Curții, Marea Cameră, din 26.02.2013, Akerberg Fransson, cauza C-617/10, pct. 27).

Din această perspectivă, consider că **aspectele evidențiate în opinia majoritară, referitoare la lipsa de previzibilitate a legislației interne, ridică, în realitate, problema interpretării Convenției PIF, sub aspectul prim al clarificării măsurii în care articolul 2 alineatul (1) și articolul 9 se opun unei reglementări naționale care, similar celei incidente în speță, nu prevede o sumă minimă pentru a se considera gravă o fraudă în materie de TVA, dar și sub aspectul secund al măsurii în care aceleași norme de drept al Uniunii pot fi interpretate ca impunând, într-o astfel de situație, a se considera gravă o fraudă în materie de TVA exclusiv atunci când ea implică o sumă de cel puțin 50.0000 de euro.**

În jurisprudența Curții de Justiție nu a fost abordată, nici măcar tangențial, interpretarea ce trebuie dată Convenției PIF în ipoteza anterior expusă, deși impactul și efectele concrete ale dreptului Uniunii sunt majore și se pot produce în toate cauzele ce au ca obiect fraude care aduc atingere intereselor financiare (nu doar în materie de TVA) și care implică sume inferioare, chiar într-o măsură nesemnificativă, valorii de 50.000 de euro.

Interpretarea valorificată în opinia majoritară pare a exclude acest ultim tip de fraude din câmpul de aplicare al Convenției PIF, în interpretarea regăsită în Hotărârea Lin.

Această interpretare relevă, însă, **o situație în care nu poate fi valorificată teoria actului clar**, astfel încât competența de interpretare definitivă a dreptului Uniunii nu poate aparține decât Curții de Justiție, care are sarcina exclusivă de a preciza întinderea principiului supremației dreptului Uniunii în raport cu dispozițiile relevante, întindere ce nu poate depinde nici de interpretarea unor norme de drept național, nici de interpretarea dispozițiilor de drept al Uniunii reținută de o instanță națională, care nu corespunde, însă, interpretării Curții (Hotărârea din 21.12.2021, Euro Box Promotion și alții, pct. 254).

Pentru aceste considerente, am apreciat că, în contextul Hotărârii Lin și al nerecurgerii la mecanismul trimiterii preliminare, nu s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale pentru fapta de evaziune fiscală imputată inculpatului Rusu Gheorghe. Valorificând durata îndelungată a procedurii de față în considerarea exigențelor art. 13 din Convenția europeană a drepturilor omului, se impunea, însă, admiterea apelului declarat de inculpat exclusiv sub aspectul duratei pedepsei, în sensul reducerii acesteia sub minimul special prevăzut de legea veche, mai favorabilă, conform art. 74 alin. (2), art. 76 alin. (1) lit. d) din Codul penal din 1969 și art. 5 din Codul penal.

JUDECĂTOR
Simona Elena Cîrnaru

Red./th.red. S.E.C

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO